

Copiii Matricei



David Icke

„Ridicolul este tributul plătit geniului de către mediocritate.”

Anonim

„Orice adevăr trece prin trei stadii. Mai întâi este ridiculizat. Apoi este întâmpinat cu violență. În cele din urmă este acceptat ca evident.”

Schopenhauer

„Din când în când omul se împiedică de adevăr, dar, de cele mai multe ori, se ridică și își continuă drumul.”

Winston Churchill

„Când cred că știu răspunsul la toate, oamenii sunt dificil de îndrumat. Când știu că nu îl cunosc, ei își găsesc rostul.”

Tao Te Ching

„Viața poate lua multe forme. Priviți-le pe cele de pe această planetă. În tufișuri sunt insecte care pot fi ușor confundate cu pietre sau bucăți de coajă de copaci – până când te înțepă. Viața nu înseamnă numai ființe bipede care se mișcă și respiră și fumează trabucuri ca noi. Am spus-o înainte și o repet: universul este o încăpere gigantică plină de posibilități, în care totul are șansa și dreptul să se petreacă, iar noi nu trebuie să avem teorii bătute în cuie despre cum trebuie să arate viața. Viața ne poate surprinde!”

Credo Mutwa

Istoria oficială a poporului zulu, în cartea sa, *Cântecul Stelelor*

Cuprins

<i>Viața în afara bulei.....</i>	9
<i>Matricea.....</i>	11
<i>Provocarea.....</i>	12
<i>Intriga.....</i>	15
CAPITOLUL 1	<i>Născut în temniță.....</i> 21
CAPITOLUL 2	<i>Remodelarea istoriei.....</i> 38
CAPITOLUL 3	<i>Conduși de zei.....</i> 69
CAPITOLUL 4	<i>Atlantida revizitată.....</i> 95
CAPITOLUL 5	<i>Frați de sânge</i> 131
CAPITOLUL 6	<i>Necurata alianță</i> 163
CAPITOLUL 7	<i>În slujba dragonului: trecutul</i> 207
CAPITOLUL 8	<i>Cei care își schimbă forma</i> 241
CAPITOLUL 9	<i>Reginele-dragon</i> 266
CAPITOLUL 10	<i>Multiplele fațete ale cultului șarpelui</i> 300

CAPITOLUL 11	<i>În slujba dragonului: prezentul (1) ..</i>	331
CAPITOLUL 12	<i>În slujba dragonului: prezentul (2) ...</i>	368
CAPITOLUL 13	<i>Chemarea demonilor</i>	405
CAPITOLUL 14	<i>Copii sacrificați la fiecare minut</i>	448
CAPITOLUL 15	<i>În slujba dragonului: viitorul</i>	469
CAPITOLUL 16	<i>Matricea</i>	542
CAPITOLUL 17	<i>Păzitorii porților</i>	571
CAPITOLUL 18	<i>E doar o călătorie</i>	615
ANEXA 1	<i>Descendența Iluminaților</i>	624
ANEXA 2	<i>A fost Hitler un Rothschild?</i>	629
ANEXA 3	<i>Vocea evreiască a rațiunii</i>	644

Viața în afara bulei de aer

Două sunt condițiile indispensabile pentru a putea înțelege adevărul cutremurător pe care îl voi dezvălui în această carte despre lumea în care trăim. Prima este să fii în afara oricărui sistem dogmatic de credințe. A doua este să nu-ți pese câtuși de puțin de ceea ce cred sau spun oamenii despre tine și să nu-i lași să-ți influențeze în niciun fel deciziile.

Dacă mai ales prima din aceste două condiții nu este îndeplinită, nu vei putea înțelege niciodată forțele care controlează această planetă. De îndată ce intri în contact cu informații care demolează întregul tău sistem de credințe, vei începe să procesezi ceea ce ai descoperit și vei refuza să te lași dus de val. Fără cea de-a doua condiție, nu vei putea comunica mai departe ceea ce ai descoperit, deoarece te vei teme de reacțiile prietenilor, familiei, ale tuturor celor din jur.

Vei citi o carte al cărei autor va face absolut totul pentru a ajunge acolo unde îl poartă informațiile și care, datorită experiențelor sale extreme și în același timp dure din anii '90, nu ține cont de ceea ce oamenii pot crede despre el. Vei pătrunde astfel în zone necunoscute de mintea umană obișnuită, aparent bizare și scandaloase, dar întărite de dovezi bine documentate. Dacă ai de apărat vreun anumit sistem de credințe, te rog să nu-ți irosești timpul și banii. Nu e cazul. Ceea ce urmează să citești nu e însă deloc scandalos, ci doar pare astfel, deoarece este foarte diferit de ceea ce numim „normal”. „Nebun” și „sărit” sunt cuvinte ce au fost folosite adesea în decursul istoriei pentru a

descrie oameni și idei care sunt doar diferite. Iar *diferit* nu înseamnă *greșit*. Multe idei ridiculizate și condamnate în trecut au fost acceptate mai târziu ca vorbe pline de înțelepciune sau ca adevăruri ce nu pot fi contestate. Mai întâi te ridiculizează, apoi te condamnă; iar în final îți spun că aveai dreptate de la bun început.

Această carte este menită să adune laolaltă dovezile care prezintă forțele terestre și interdimensionale ce dețin controlul asupra planetei Pământ de mii de ani. În același scop în *Secretul suprem* am pus la dispoziție numeroase relatări care oferă o imagine cât mai clară a celor care manipulează în mod direct viața speciei umane. Și totuși ele nu demască decât o parte din această uriașă pânză de păianjen. Mai sunt multe de aflat. Dacă ai citit cărțile mele precedente, vei afla informații pe care le cunoști deja, combinate cu ultimele descoperiri, deoarece este important ca aceste cărți să prezinte o intrigă ușor de urmărit. M-am străduit să mențin un stil simplu, astfel încât miliarde de oameni să poată accesa cu ușurință informații pe care nu le știau înainte. Pentru alte detalii despre subiecte conexe, consultă ...*Și adevărul vă va elibera* (n.n. carte în curs de apariție la Editura Daksha) și *Secretul suprem*.

Ține minte că ceea ce vei citi nu sunt decât informații. Nu ești obligat să le accepți, iar ultimul lucru pe care încerc să-l fac este să te conving să crezi ceva anume. Ceea ce crezi este problema ta, nu a mea. Vrei să știi dacă am toate răspunsurile? Desigur că nu. Dacă am doar unele răspunsuri? Vei afla în curând.

David Icke

Ryde

Isle of Wight

1 ianuarie 2001

Matricea

„- Să-ți spun de ce ești aici. Pentru că știi ceva. Ceva ce nu-ți poți explica, dar poți simți. Ai simțit-o toată viața. Că ceva nu e-n regulă cu lumea în care trăim. Nu știi ce anume – dar este ca o așchie în minte, te înnebunește. Acest sentiment te-a adus la mine. Știi la ce mă refer?

- Matricea?

- Vrei să știi ce este? Matricea este pretutindeni. Este în jurul nostru. Chiar acum și aici. O vezi când privești pe fereastră sau când pornești televizorul. O simți când mergi la serviciu, la biserică sau când îți plătești taxele. Lumea ți-a închis ochii pentru a nu vedea adevărul.

- Care adevăr?

- Că ești un sclav, Neo. Ca oricare altul ești născut în sclavie. Născut într-o temniță pe care nu o poți mirosi sau atinge – o temniță a minții tale. Din nefericire, nimeni nu poate afla ce este Matricea – trebuie să vezi cu ochii tăi...

Încerc să-ți eliberez mintea, Neo. Dar pot numai să-ți arăt drumul. Tu ești cel care trebuie să meargă pe el.”

Scenă din filmul *The Matrix* (Warner Brothers, 1999). Ți-l recomand cu căldură împreună cu *They Live* (Alive Films, 1988), filmul lui John Carpenter, *The Arrival 1* (Steelworks Films, 1988) și *V: The Final Battle* (Warner Brothers Television, 1984 și Warner Home Video, 1995).

Provocarea

Don Juan, șamanul mexican Yaqui, îi spune următoarele cuvinte lui Carlos Castaneda:

„- Avem un dușman care a venit din adâncurile cosmosului și a preluat controlul vieților noastre. Ființele umane sunt prizonierii săi. Acest dușman este domnul și stăpânul nostru. Ne-a făcut docili, neajutorăți. Dacă protestăm, el ne suprimă protestul. Dacă vrem să acționăm independent, ne cere să nu facem asta... M-am învârtit în jurul cozii tot timpul, insinuând că ceva ne ține prizonieri. Într-adevăr suntem prizonieri!

Acesta este un fapt energic pentru vrăjitorii din vechiul Mexic... Ei ne domină, deoarece suntem hrana lor și ne storc fără milă. Așa cum creștem pui în cotețe, acești prădători ne cresc în cotețe umane. De aceea, hrana lor le este mereu disponibilă.

- Nu, nu, nu, nu, răspunse Carlos. Este absurd, don Juan. Ceea ce spui este monstruos. Pur și simplu nu poate fi adevărat, nici pentru vrăjitori, nici pentru oamenii obișnuiți sau pentru altcineva.

- De ce nu? Întrebă calm don Juan. De ce nu? Deoarece te scoate din minți? Încă nu ai auzit tot. Vreau să fac apel la mintea ta analitică. Gândește-te puțin și spune-mi cum ai explica tu contradicțiile dintre inteligența unui inginer și prostia sistemelor sale de credință sau prostia comportamentului său contradictoriu. Vrăjitorii cred că aceste ființe care ne-au acaparat planeta ne-au dat sistemele de credință, ideea noastră despre bine și rău, morala noastră

socială. Ei sunt cei care regizează speranțele, așteptările și visele noastre de succes sau eșec. Ei ne-au dat invidia, lăcomia și lașitatea. Tot ei ne-au dat complacerea, rutina și mania ego-ului.

- Dar cum pot face asta, don Juan? întrebă Carlos, oarecum înfuriat de ceea ce auzea. Ne șoptesc toate astea în timp ce dormim?

- Nu, nu așa. Asta e o tâmpenie! spuse zâmbind don Juan. Ei sunt infinit mai eficienți și mai organizați. Pentru a ne menține supuși și slabi, s-au angajat într-o manevră surprinzătoare, ca un bun strateg. O manevră teribilă din punctul de vedere al celor care o suportă. Ne-au dat mintea lor! Mă auzi?

Acești prădători ne-au dat mintea lor, care devine mintea noastră. Mintea lor este barocă, este contradictorie, ursuză, plină de teama de a fi descoperit din moment în moment. Știu că, deși nu ai suferit vreodată de foame, există în tine teama de foame, care nu este altceva decât spaima acestor ființe că în orice moment manevra lor poate fi descoperită și li se va refuza hrana. Prin minte, care, în fond, este mintea lor, ei injectează în viețile ființelor umane ceea ce este convenabil pentru ei. Și astfel își creează un grad de siguranță ca tampon împotriva temerii lor.

[...] Vrajitorii din vechiul Mexic nu prea se împăcau cu ideea momentului în care (acești prădători) își făceau apariția pe Pământ. Ei credeau că omul trebuie să fi fost, la un moment dat, o ființă completă cu capacități intuitive extraordinare și conștiință deosebită, care astăzi nu sunt decât însușiri legendare. În timp toate aceste calități au dispărut, iar acum avem de-a face cu o ființă sedată. Ceea ce vreau să spun este că împotriva noastră nu avem un simplu dușman. Este foarte inteligent și organizat, urmând un sistem metodic cu scopul de a ne face neputincioși. Omul, al cărui destin este să fie o ființă magică, nu mai

este așa. Este doar o bucată oarecare de carne.

[...] Nu mai sunt vise ale omului, ci vise ale unui animal care este crescut să devină o bucată de carne: banală, convențională, imbecilă.”

Carlos Castaneda, 1998

Intriga

Cu mii de ani în urmă, la începuturile „preistoriei”, a existat o civilizație extrem de avansată în Oceanul Pacific, cunoscută ca Lemuria sau Mu. Împreună cu alte popoare, lemurienii au întemeiat o altă mare cultură pe un ținut aflat în Oceanul Atlantic, și anume Atlantida.

Cunoașterea care a stat la baza acestor societăți avansate, cunoașterea cu ajutorul căreia au fost construite fantasticele și inexplicabilele structuri antice precum Marea Piramidă, a provenit de la civilizații care nu aparțineau acestei planete. Unele din aceste ființe erau înalte, cu păr blond și ochi albaștri, altele aveau o formă reptiliană (vezi secțiunea de imagini). Acești extraterestri, dar și alții, au venit pe Pământ din constelații precum Orion, Draco, Andromeda, Lyra sau Pleiade, Sirius, Vega, Zeta Reticuli, Arcturus, Aldebaran. Aborigenii australieni, triburile africane, indienii sud-americieni sau vechii babilonieni sunt numai câteva din diferitele popoare care au, ori de la caz la caz, au avut legături ancestrale cu aceste locuri. Reptilienii sunt înalți, cu ochi și piele de șarpe, fiind îndeaproape înrudiți cu clasicii „mici cenușii” cu ochi mari și negri, foarte asemănători cu binecunoscutul personaj de cinema ET. Deseori, aceste grupuri extraterestre s-au luptat pentru supremație în legendarele „războaie ale zeilor”. Aceste ființe foarte avansate din punct de vedere tehnologic au fost identificate cu zeii raselor umane prin prisma faptelor aparent miraculoase pe care le-au realizat cu ajutorul

tehnologiei și al aparatelor lor zburătoare. Dacă ți se pare imposibil de conceput existența unor umanoizi care iau formă reptiliană sau a unor forme „inteligente” de viață a căror origine nu este pe această planetă și nici măcar în dimensiunea noastră, ia aminte la cuvintele astrobiologului Carl Sagan: „Există mai multe combinații de ADN (forme fizice) decât atomii din univers.”

Plecând de la această afirmație, e absurd să ne îndoim de existența unei întregi varietăți de specii extraterestre reptiliene care au venit pe Pământ. Acești „zei” s-au împreunat cu femeile de pe planeta noastră, fapt menționat în nenumărate relatări antice, dând astfel naștere rasei hibride, Nefilim, descrisă în Vechiul Testament, cartea Genezei. Cea mai importantă combinație între specii a fost cea dintre reptilienii și popoarele nordice cu păr blond și ochi albaștri, ambele de origine extraterestră, deoarece se formase o alianță între facțiuni ale acestor rase. Uniunea lor a avut ca rezultat rasa ariană sau „nobilă” – „rasa superioară” a naziștilor. Aceasta este fuziunea dintre ADN-ul nordic și cel reptilian (codul genetic care decide caracteristicile fizice) și, așa cum confirmă vechile consemnări, aceste descendente „regale”, hibridii reptilienii-nordici, au fost plasați în poziții de conducere cu mii de ani înaintea „istoriei” cunoscute.

Aceștia erau regii și reginele care reclamau „dreptul divin” de a domni datorită descendenței lor – cea a „zeilor”. Reprezentanții acestor linii regale vechi, din Egipt, Sumer și Valea Indusului, aveau pielea albă și ochi albaștri, fiind cunoscuți drept Regii-Dragon sau Regii-Șarpe de către cei care cunoșteau natura lor hibridă.

Lemuria a fost distrusă de un cataclism cumplit în urmă cu 11.500-12.000 de ani. Atlantida a avut și ea un sfârșit tragic asemănător, câteva mii de ani mai târziu.

Toate miturile și legendele ce se întâlnesc la popoarele de pe întregul glob despre Marele Potop sunt corelate cu distrugerea acestor două continente. Supraviețuitorii Atlantidei au călătorit înspre Orientul Apropiat și cel Mijlociu în jurul anului 4.000 î.Ch., unde au format Imperiul Sumerian, în zona Irakului de astăzi, între râurile Tigru și Eufrat. Sumer, conform istoriei „oficiale”, era leagănul civilizației umane, dar, de fapt, el n-a reprezentat decât un nou început după cataclismul care a distrus Atlantida. Însămânțarea descendențelor extraterestru-umane a continuat, ca și politica de a-i așeza pe cei mai puri dintre hibrizi, reptilienii-nordici, în poziții de conducere și administrative asupra popoarelor din Sumer, Egipt, Babilon și Valea Indusului, pe măsură ce Imperiul Sumerian se extindea din ce în ce mai mult.

Același lucru a avut loc și în alte părți ale lumii, precum cele două Americi și China, dar zona Orientului Mijlociu era cea mai importantă (cel puțin atunci) pentru aceste facțiuni extraterestre, dominate de reptilienii sau „rasa șarpelui”.

De-a lungul a mii de ani aceste popoare s-au extins dincolo de Orientul Apropiat și Mijlociu în Europa, iar descendențele „regale” din Sumer, Egipt etc. au devenit familiile aristocrate ale Marii Britanii, ale Irlandei și ale țărilor de pe continent, mai ales Franța și Germania. Oriunde au ajuns, aceste linii „regale” s-au îmbinat obsesiv prin căsătorii aranjate și programe secrete de reproducere. Același lucru se petrece și astăzi în cadrul familiilor regale, deoarece ei caută să perpetueze un anumit cod genetic, care se poate dilua repede prin reproducere în afara cercului lor hibrid. În lumea antică, unul din centrele rețelelor de societăți secrete, cum ar fi Iluminații, prin care aceste descendențe manipulează omenirea, a fost Babilon, situat în ținutul Sumerului. Această rețea a

Iluminaților și-a mutat apoi centrul la Roma, timp în care s-a creat Imperiul Roman, apoi Biserica Romană, unde s-a realizat instituționalizarea creștinismului.

După căderea Imperiului Roman această rasă hibridă a avut ca bază capitala Olandei, Amsterdam, în momentul în care olandezii au început să-și construiască imperiul prin Compania Indiilor Orientale (Dutch East India Company) și s-au stabilit apoi în Africa de Sud. În 1688, un astfel de descendent hibrid, Wilhelm de Orania, a invadat Anglia din Olanda și a preluat tronul britanic, devenind astfel în 1689 regele William al III-lea al Angliei. Wilhelm a domnit împreună cu regina Maria, dar și singur după moartea ei în 1694. Începând cu acea perioadă, Iluminații și-au mutat centrul operațiunilor lor în Londra. Ceea ce a urmat, desigur, a fost „Marele” Imperiu Britanic.

Expansiunea acestuia, dar și creșterea influenței țărilor europene în restul lumii au exportat aceste descendențe-hibrid pe fiecare continent, inclusiv în America de Nord, a cărei importanță în zilele noastre o știm cu toții. În momentul declinului și al colapsului imperiilor europene, mai ales în secolul XX, se părea că aceste ținuturi, Americile, Africa și Australia, își câștigaseră „independența”. De fapt, descendențele Nefilim și Iluminații doar au schimbat controlul deschis cu un altul insidios și mult mai eficient. La retragerea aparentă a imperiilor, ei au lăsat în aceste țări, inclusiv în Statele Unite, descendenții lor hibridi și rețeaua de societăți secrete prin care operează și în prezent. De atunci, ei au continuat să manipuleze aceste foste colonii ca parte a planului lor pe termen lung de a controla complet centralizat planeta printr-un guvern mondial, bancă centrală, monedă unică, armată, precum și prin implantarea de cipuri conectate la un computer global, unui procent cât mai ridicat al populației. Aceasta este structura guverna-

mentală care ne râde în față.

Descendențele care controlează lumea și viețile noastre de astăzi sunt aceleași descendențe care au domnit în Lemuria, Atlantida, Sumer, Egipt, Babilon, Imperiul Roman și imperiile britanic și europene. Ei sunt președinții Statelor Unite, prim-miniștrii, familiile afaceriștilor și bancherilor de vârf, patronii trusturilor mass-media și cei care controlează armatele. Am fost conduși de același „trib” de hibrizi extraterestri sau tereștri, Nefilimii, timp de mii de ani, și astăzi trăim chiar în timpul desfășurării din plin a planurilor lor.

A sosit vremea când noi, oamenii, fie punem capăt acestei dictaturi ascunse, fie ne vom confrunta în curând cu un stat fascist global.

Acesta a fost rezumatul a ceea ce se întâmplă de mii de ani pe planeta noastră. Acum să vedem dovezile în detaliu...

Născut în temniță

Nimeni nu este mai sclav decât acela care crede că este liber.

Goethe

Atunci când doar o mână de oameni vor să obțină controlul asupra tuturor celorlalți, există anumite reguli care trebuie urmate și anumite condiții care este necesar să fie îndeplinite. Ele sunt aceleași, fie că este vorba de un singur individ sau o familie, fie de un oraș, o țară, un continent ori chiar dacă se urmărește manipularea întregii planete.

Mai întâi trebuie stabilite „normele”, ceea ce este considerat bine și rău, posibil sau imposibil, normal sau anormal. Cei mai mulți oameni le vor urma fără să le conteste, deoarece prin ei acționează „spiritul de turmă” care a copleșit mintea umană colectivă din ultimele mii de ani.

În etapa următoare, viața trebuie făcută cât mai neplăcută pentru cei puțini care pun la îndoială normele impuse. Pentru aceasta, cea mai eficientă metodă este de a transforma această diferență într-un fel de delict. Prin urmare, cei care dau glas unei alte păreri despre „adevăr” sau unui alt stil de viață devin oile negre ale turmei umane. Acea turmă este deja condiționată să accepte că normele impuse au devenit parte din viața lor și deci sunt cât se poate de reale și astfel, prin aroganță și ignoranță, îi ridiculizează sau

condamnă pe cei care aleg să trăiască altfel. Ei îi presează și pe ceilalți să se conformeze și servesc drept avertisment pentru cei care au de gând să se rupă de această turmă. Există un proverb japonez care spune: „să nu fi un cui care stă deasupra tuturor, deoarece ești primul care este lovit”. Astfel, cei puțini care îi controlează pe cei mulți se folosesc de acest principiu pentru a convinge masele să se mențină pe aceeași linie. Oaia devine așadar câine pentru restul turmei. Un exemplu asemănător este cel al prizonierului care încearcă să evadeze în timp ce colegii de celulă se reped să-l oprească. Firește, ne grăbim să spunem că prizonierii sunt nebuni. De ce nu-l lasă măcar să încerce să-și găsească libertatea? Este exact ceea ce oamenii își fac unul altuia zilnic, cerându-le celorlalți să se conformeze normelor pe ei care le respectă orbește. Nu este nimic altceva decât fascism psihologic – poliția gândirii cu agenți în fiecare cămin, pretutindeni în jurul nostru. Agenții sunt atât de condiționați, încât cei mai mulți dintre ei nici n-au idee că sunt polițiști fără simbrie. „Fac ceea ce e bine pentru copiii mei”, îi auzim justificându-se. Nu, ceea ce ați fost programați să credeți că este bine pentru ei și știu că nu există practic niciun alt cuvânt pentru astfel de oameni în afară de *turmă*.

Este la fel și în cazul în care ai convingerea că *numai tu* știi cel mai bine. Îmi amintesc discuția pe care am avut-o la un moment dat cu fostul rabin șef al Marii Britanii la Oxford Union, cu privire la societate, în care el nu vedea diferența dintre educație și îndoctrinare. A fost un exemplu grăitor.

Toate acestea nu sunt decât câteva exemple din strategia *divide et impera*, atât de esențială pentru succesul operațiunii de autocontrol al turmei.

Fiecare are rolul său în procesul de întemnițare mentală, emoțională și fizică. Toți agenții de control nu

au altceva de făcut decât să tragă sforile potrivite la momentul potrivit pentru a pune păpușile umane să danseze după cum le cântă ei. Cum pot face asta? Simplu! Ei dictează omenirii ce trebuie să învețe, prin ceea ce numim cu mândrie „educație”, sau ceea ce ei consideră că trebuie să știm, prin „știrile” fabricate de ei în propria lor mass-media. Astfel, ei dictează turmei, care nu gândește și nu contestă în niciun fel ce anume să creadă despre sine, despre alți oameni, viață, istorie și evenimente curente. De îndată ce sunt stabilite normele societății, nu mai trebuie controlați ziariștii, reporterii sau oficialii guvernamentali. Fiecare își ia „adevărul” chiar din acele norme și astfel ridiculizează și condamnă automat pe oricine oferă o altă viziune asupra realității. Odată ce se deține controlul asupra a ceea ce este considerat „normal”, întregul sistem rulează practic automat.

Iluminații

Familiile elitei, nu mai mult de 13 în vârful piramidei, au creat și manipulat acest sistem de control printr-o rețea de societăți secrete. Această rețea și descendențele pe care le servesc au devenit cunoscute ca Iluminati, „Cei Iluminați”. Altfel spus, ei sunt iluminați prin cunoașterea refuzată celorlalți. Iluminații sunt o organizație infiltrată în toate palierele sociale importante. Este asemănător unui cancer. Toate societățile secrete se alimentează cu recruți atent aleși din rândurile Iluminaților; ei se află în pozițiile de conducere din întreaga lume și infestază toate rasele, credințele și țările. Cei mai mulți francmasoni nu trec niciodată de primele grade, așa-numitele Grade Albastre. Ei nu au nici cea mai mică idee cui servesc. Chiar și cei mai mulți dintre cei care ajung în aparentul vârf, gradul 33 al Ritului Scoțian, știu relativ puțin. Doar un număr restrâns, toți cu descendență bine

știută și anume aleși, ajung în vârful societății lor „individuale” secrete, la gradele superioare. Acestea sunt niveluri de unde se „aprovizionează” marile societăți secrete. Totuși, cel puțin 95% din membrii lor nu au nici cea mai mică idee că aceste grade există, indiferent cine face parte din ele.

Descendențele

Liniile genealogice ale Iluminaților sunt toate conectate genetic printr-un ADN hibrid, o fuziune genetică ce este obținută prin combinarea unei rase reptiliene cu rasa extraterestră nordică. Această combinare a început în urmă cu mii de ani și continuă și astăzi. Dacă auzi asta pentru prima oară, știu că sună bizar și absurd pentru viziunea condiționată a realității. Dar vei găsi în paginile următoare o multitudine de dovezi care sprijină aceste afirmații aparent ridicole și vei vedea cum sunt explicate o serie de „mistere” antice și moderne.

Foarte multe fapte și concepte care până nu cu mult timp în urmă păreau imposibile sau chiar nebunești, ajung să fie considerate reale, autentice, credibile. Primii care au afirmat că Pământul este rotund au fost considerați nebuni, deoarece se credea că cei care trăiesc în partea de jos a planetei ar fi căzut. Criticii au respins din start ideea, convinși că Pământul nu poate fi decât plat. Totuși, odată cu descoperirea legii gravitației, ceea ce părea nebunesc și de neconceput a devenit credibil. La fel se va întâmpla și cu adevărul că o rasă neumană controlează și manipulează omenirea prin linii genealogice hibride – aceleași care se află la putere din timpuri imemorabile. Dovezi există peste tot, deși sunt doar puțini cei pregătiți să-și deschidă mintea, după cum vei putea vedea în această carte.

Reptilienii-Iluminați, din pozițiile lor de lideri

politici și oficiali guvernamentali, introduc „legile” care servesc cel mai bine planului lor de a menține omenirea în servitute nesfârșită. Aceste legi, la care masele nu contribuie în niciun fel, sunt apoi aplicate și impuse de către membrii acelorași mase – soldați, polițiști, agenți de pază etc. Acești oameni, și în ultimul timp din ce în ce mai multe femei, sunt carnea de tun a sistemului. Ei nu sunt încurajați să gândească, iar dacă ar face-o, asta nu i-ar ajuta să promoveze. Ei sunt plătiți să facă ce li se spune, să îndeplinească ordine și să aplice litera „legii”: legea familiilor de elită. Tatăl meu obișnuia să spună că regulile sunt pentru îndrumarea celui inteligent și supunerea orbească a celui idiot.

Dar câți dintre cei din vârful puterii aplică legea într-un mod sensibil, după merit? Foarte puțini. Soldații nu cer justificări pentru ordinul de a împușca bărbați, femei și copii pe care nu i-au întâlnit niciodată și despre care nu știu nimic. Ei fac astfel pentru că așa li se ordonă, iar cei care comandă îndeplinesc ordinele primite de la superiorii lor. În final, toată ierarhia duce la cele 13 familii și ramificațiile lor care orchestrează planurile de preluare a controlului planetei. Aceste planuri necesită un guvern mondial, o bancă centrală, monedă unică și armată comună, oameni cu cipuri implantate, conectate la o rețea de computere. O teorie ridicolă a conspirației? Da? Atunci privește mai atent în jurul tău și vei vedea ce se petrece astăzi, ACUM.

Turma

Autosupravegherea turmei umane merge dincolo de oamenii în uniforme sau oficialii guvernamentali. Începe cu părinții condiționați care își impun regulile copiilor și exercită presiuni asupra lor pentru a urma normele lor religioase, politice, economice și culturale. Nu există exemple mai elocvente decât acelea în care

părinții insistă să ia decizii cu privire la căsătoriile copiilor lor, aranjate prin prisma religiei lor hilare; sau copiii Martorilor lui Iehova cărora li s-au refuzat transfuzii de sânge care le-ar fi putut salva viața, deoarece părinții lor au insistat să trăiască fiecare aspect al vieții conform unor dictate contradictorii dintr-o carte răstălmăcită. Crearea de norme mentale și emoționale, care înrobesc 99% din omenire, continuă fără încetare în modalități din ce în ce mai subtile. Ele se exercită în aceeași măsură asupra copiilor creștinilor, evreilor, musulmanilor sau hindușilor. Mulți copii nu acceptă religia, dar o urmează deoarece nu doresc să-și supere familiile. Există, de asemenea, teama aproape universală de ceea ce ar spune oamenii despre o anumită versiune a realității sau despre un alt stil de viață.

De remarcat că teama celor care doresc să se rupă de turmă nu este teama de ceea ce cred familiile elitei, cei Iluminați, despre ei. Cei mai mulți nici măcar nu știu că există o astfel de rețea. Nu, ei se tem de ceea ce pot spune părinții, prietenii și colegii de muncă – exact oamenii care sunt condiționați de sistem. Oile îi păstrează pe ceilalți în rânduri și fac zile grele celor care încearcă să evadeze. Este atât de ușor pentru acest mic grup de descendenți hibridi să dirijeze viețile – altfel spus mințile – miliardelor de oameni, de îndată ce instituțiile-cheie ale „informației” sunt înființate. Pentru că numărul celor care controlează efectiv omenirea nu este suficient de mare pentru a supraveghea întreaga planetă, a trebuit creată o structură în care oamenii să se controleze pe ei înșiși prin impunere mentală și emoțională.

De îndată ce turma își aplică sieși mentalitatea proprie, se trece la o a treia fază în această încătușare a conștiinței umane. Sunt create facțiuni în interiorul turmei și sunt provocate apoi dispute între ele. Și asta

prin crearea de sisteme de credință „diferite” (care de fapt nu sunt deloc diferite) și provocarea stărilor conflictuale între ele. Aceste sisteme de credință sunt cunoscute ca religii, partide politice, teorii economice, țări, culturi etc. Ele sunt percepute ca „opuse” când, de fapt, sunt aceleași, așa cum am subliniat în cartea mea, *Sunt eu însumi, sunt liber*. Viziunea realității și a posibilității din interiorul bulei sociale este atât de limitată, încât nu conține elemente opuse. Elita trebuia așadar să creeze viziunea proprie și să fabrice disensiuni care să-i permită să dezbine și să conducă. De exemplu, în ce constă diferența dintre un episcop creștin și un rabin evreu sau preot musulman, hindus ori vreun discipol al lui Buddha, care își impun credința asupra copiilor lor și ai altora? Niciuna, deoarece credința pe care ei urmăresc să o înrădăcineze poate fi ușor diferită, această diferență fiind deseori chiar imperceptibilă; dar tema generală este mereu aceeași – impunerea credinței sau a convingerilor unuia asupra altuia. Să vedem cum arată această strategie în politică. Extrema stângă, cum a fost cea a lui Iosif Stalin în Rusia, presupunea control centralizat, dictatură militară și lagăre de concentrare. „Opusul” era extrema dreaptă a lui Adolf Hitler. În ce consta? Control centralizat, dictatură militară și lagăre de concentrare. Și totuși acestea se aflau în conflict, conform propagandei care susținea acest lucru. Singura diferență dintre Uniunea Sovietică și așa-numitul „Occident” pe durata Războiului Rece era că Uniunea Sovietică era la vedere controlată de cei puțini. Ajungând în vârf, întâlnim aceeași imagine a Piramidei Manipulării.

La cel mai înalt nivel, toate instituțiile politice, financiare și ale mass-mediei sunt guvernate de Iluminații care controlează ambele „tabere”. Aceeași forță, care operează prin Wall Street și City of London,

Piramida manipulării

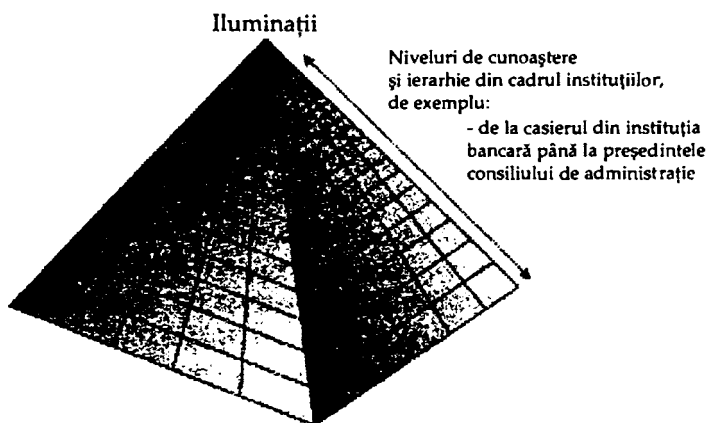


Figura 1: Piramidele întrepătrunse care permit celor puțini să manipuleze viețile celor mulți. La cel mai înalt nivel, toate instituțiile politice, financiare și ale mass-mediei sunt guvernate de Iluminați.

a finanțat toate „taberele” din cele două războaie mondiale, fapt deja dovedit (vezi ...*Și adevărul vă va elibera*).

Haide să facem un rezumat:

(a) Mai întâi trebuie să întemnițezi mintea umană într-o credință rigidă și un simț limitat al realității, și obții astfel turma. Nu are prea mare importanță care sunt credințele, atât timp cât ele sunt rigide și descurajează gândirea liberă și întrebările de bun-simț. Creștinismul, iudaismul, islamul, hinduismul și celelalte religii contribuie și ele la înrobirea umană în timp ce proclamă „adevăruri” diferite.

(b) Îi încurajezi pe cei care urmează aceste credințe rigide să le impună celorlalți și să le facă viața foarte dificilă și neplăcută celor care nu se conformează.

(c) Aduci aceste credințe în conflict, asigurându-te astfel de existența disensiunilor și de ușurința în

controlul lor. În timp ce oamenii sunt preocupați să lupte pentru a-și impune credințele și opiniile lor asupra celorlalți, ei nu sesizează că Iluminații îi manipulează precum păpușarii. Oamenii sunt ca moliile care bâzâie în jurul luminii, fermecați de credința lor religioasă, de scorurile la fotbal, de ultimele episoade ale unei telenovele sau de prețul unei beri, încât nu observă adevăratele schimbări din jur care îi surprind ca o lovitură de bici.

Piramide în piramide sau păpușa rusească

Iluminații au creat o structură piramidală pentru întreaga societate, structură ce le permite să pună în aplicare un plan mondial despre a cărui existență știu foarte puțini. Ea se aseamănă cu păpușile rusești așezate una într-alta, din care cea mai mare le cuprinde pe toate. Iluminații înlocuiesc „păpușile” cu piramide (Figura 1). Fiecare organizație de azi este o piramidă. Cei puțini din vârf știu ce reprezintă de fapt organizația și care sunt scopurile ei. Cu cât se coboară spre baza piramidei, și cu cât numărul celor care lucrează în acea organizație este mai mare, cu atât mai puțini sunt cei care cunosc planurile reale ale acesteia. Ei știu numai sarcinile zilnice pe care le au de îndeplinit, fără a avea habar de contribuția lor sau a celorlalți angajați din cadrul firmei. Cunoașterea este compartimentată astfel încât fiecare nu poate ști mai mult decât un singur lucru. Aceste piramide mai mici, asemănătoare sucursalelor locale de bancă, intră în piramide din ce în ce mai mari, până când se ajunge la cea care le cuprinde pe toate. Același principiu se aplică în egală măsură corporațiilor transnaționale (cum ar fi cartelul petrolier), partidelor politice, societăților secrete. La nivel înalt, toate acestea, la care se adaugă imperiile mass-mediei și armata (NATO, de exemplu), sunt controlate de aceleași piramide și aceiași oameni aflați

în vârful piramidei.

În cele din urmă, avem de-a face cu o piramidă globală care le cuprinde pe celelalte, „păpușa” cea mare, dacă vrei. În vârful acestei ierarhii se regăsește elita Iluminaților, mai precis „cele mai pure” linii genealogice. Astfel, ei coordonează aceleași politici prin fire aparent separate, chiar „opuse”. Așa au obținut centralizarea globală în fiecare aspect al vieții: guvern, finanțe, afaceri, mass-media, armată. Nicidecum accidental, ci prin planuri calculate la rece.

Jim Shaw, fost mason de gradul 33, dezvăluie „meșteșugul” în cartea sa, *The Deadly Deception* (n.tr. *Înșelăciunea mortală*) (Huntington House Inc., Lafayette, Louisiana, 1988). El descrie cum masoneria se bazează pe aceleași piramide compartimentate. La bază sunt cele 3 grade cunoscute drept Gradele Albastre de care cei mai mulți masoni nu trec niciodată, ca și de cele 33 de grade ale Ritului Scoțian sau cele 10 grade ale Ritului de York.* Chiar cei care dețin cele mai înalte astfel de grade nu știu care sunt adevăratele secrete, decât dacă fac parte din puținii aleși (liniile genealogice hibride). Shaw afirmă că a fost surprins când un mason de gradul 33 i-a spus că „promova”, după care a părăsit templul pe o „altă ușă”.¹

Oficial nu există un grad superior celui 33. Doar oficial. Nivelurile superioare ale societăților secrete sunt reprezentate și deci cunoscute numai de către cei aflați în vârful piramidei. Aceste grade ascunse sunt cuprinse de o piramidă și mai mare care include toate societățile secrete și sunt oferite doar inițiaților de cea mai „pură” descendență hibridă. Dar, chiar și la acest nivel, cunoașterea este compartimentată. Această rețea

* Cele 33 de grade ale Ritului Scoțian și cele 10 grade ale Ritului de York includ și Gradele Albastre.

de societăți secrete cuprinde milioane de membri în toată lumea care cred că știu în ce sunt implicați, dar de fapt numai puțini au idee de ceea ce se petrece, și mai puțini sunt cei care, de fapt, iau deciziile.

Albert Pike, decedat în 1891, a fost una dintre cele mai de seamă personaje ale masoneriei mondiale. Cele mai celebre titluri ale sale erau acelea de Suveran Mare Comandor al Consiliului Suprem al gradului 33 și Suprem Pontif al Masoneriei Universale. În cartea sa *Morală și Dogmă*, scrisă pentru masonii cu grade superioare, el arată cum sunt induse în eroare nivelurile inferioare:

„Gradele Albastre nu sunt decât curtea exterioră sau porticul Templului. Inițiatului îi sunt înfățișate o parte din simboluri, dar el este intenționat indus în eroare de false interpretări. Nu este cazul ca el să le înțeleagă, ci doar să creadă că le înțelege... Adevărata lor semnificație este rezervată doar Adepților, Prinții Francmasoneriei.”²

Jim Shaw spune că există două categorii de francmasoni. Unii doar participă la întruniri și nu se oboresc să înțeleagă ritualul, iar ceilalți fac toată munca, dar se mulțumesc să citească fără să înțeleagă exact sensul cuvintelor; dar mai există totuși un al treilea gen: cei puțini care știu adevărul și care controlează de fapt masoneria și cunosc ce ritualuri și inițieri trebuie într-adevăr realizate. Shaw mai confirmă din experiența sa cum francmasonii își manipulează confrății indiferent de pozițiile pe care le aleg. La serviciu, directorul său de departament, un confrate mason, l-a sfătuit să candideze pentru un anume post. Shaw nu se simțea calificat pentru slujba respectivă și credea că nu va trece de testul scris.³ Numai insistențele șefului său mason l-au convins. La

examen, a văzut cu uimire că mai erau doar doi alți candidați pentru postul dorit. Subiectele de pe foaia lui erau foarte ușoare și le-a terminat repede, dar a observat că ceilalți doi li se păreau mult mai dificile și prin urmare nu au terminat testul la timp. Shaw a primit postul. De ce? Pentru că nu a dat același test ca și ceilalți. Când a părăsit masoneria, lucrurile au luat o altă întorsătură. Șefii nu îl mai sprijineau, și asta în cel mai fericit caz.

Acesta este doar un exemplu semnificativ al modului în care Iluminații și societatea lor secretă își așază oamenii în poziții-cheie. Este uimitor cât de ușor este să-ți duci la îndeplinire planurile atunci când oamenii tăi:

(a) sunt în poziții-cheie de decizie și

(b) au puterea de a-i alege pe cei din poziții importante, aflați sub conducerea lor.

De exemplu: îl controlezi pe șeful poliției care, la rândul lui, poate numi șefii subordonați de departament. El introduce politica Iluminaților și își alege subordonații importați din rândul inițiaților din societatea secretă. Aceștia pot numi oameni în departamentele lor și aleg evident inițiați din societatea secretă. Și așa mai departe. De îndată ce controlezi omul din vârful organizației, se construiește piramida. Guvernele sunt structurate și ele după același principiu.

Controlul maselor

Există două tehnici de manipulare în masă pe care oamenii trebuie să le înțeleagă dacă încep să vadă jocul pe care-l jucăm cu toții fără voia noastră. Pe una o numesc *problemă-reacție-soluție*, iar pe cealaltă *abordarea în pași*. Aceste tehnici sunt folosite de mii de ani pentru urgentarea planurilor și, împreună cu frica, rămân cele mai eficiente arme ale Iluminaților.

Prima tehnică funcționează astfel: știi că dacă poți deschis anularea libertăților de bază, începerea unui război sau centralizarea puterii, va avea loc o reacție publică împotriva acestora. Poți folosi deci programul problemă-reacție-soluție astfel: într-o primă etapă crezi o problemă, cum ar fi atacarea unei țări de către alta, un colaps politic sau economic ori o bombă teroristă, mai exact orice publicul ar crede că necesită o „soluție”. Apoi raportezi „problemele” create în secret așa cum dorești ca oamenii să le perceapă. Găsești niște vinovați, țapi ispășitori, ca de exemplu Timothy McVeigh din Oklahoma, și țeși cadrul general al acestor evenimente astfel încât să încurajezi oamenii să ceară „să se facă ceva”. Acestea sunt cuvintele pe care îți dorești să le auzi, deoarece îți permit să treci la etapa a treia, „înțepătura”.

În sfârșit, oferi în mod deschis soluții la problemele create chiar de tine. Desigur că aceste soluții implică centralizarea puterii, eliminarea libertăților fundamentale și a oficialilor sau politicienilor care-ți stau în cale. Prin această tehnică oamenii pot fi manipulați pentru a cere ceea ce în mod firesc ar fi imposibil.

Bomba de la Oklahoma din clădirea James P. Murrah din 19 aprilie 1995 a fost o problemă-reacție-soluție clasică. În cartea *...Și adevărul vă va elibera* am arătat cum McVeigh a fost victima unei înscenări puse la cale de forțe pe care nu le-a înțeles și cum un simplu dispozitiv de îngrășământ dintr-o camionetă nu avea cum să producă asemenea pagube.⁴ Care au fost urmările acestui eveniment? Legi „antiterorism” care au trecut prin Congres fără contestare și au eliminat libertățile fundamentale ale americanilor. Nu împărtășesc opiniile politice ale lui McVeigh și ale patrioților creștini în general, mai puțin în măsura în care ei dezvăluie câte ceva din planul de control global. Dar

nu asta este ideea, ci stabilirea adevărului despre ceea ce s-a petrecut, indiferent de părerea și atitudinea celor implicați. Cred că aceasta se numește dreptate.

Dacă te întrebi de ce McVeigh nu s-a apărut și mai apoi a cerut să fie executat, vezi subcapitolul intitulat *Controlul minții*.

Cele mai eficiente scheme problemă-reacție-soluție din secolul XX au fost cele două războaie mondiale. Acestea au schimbat fața pământului, ca orice război, și au dus la centralizarea masivă a puterii. Organizația Națiunilor Unite, precum și predecesoarea sa Ligă a Națiunilor, au fost o creație a Iluminaților pe post de cal troian pentru guvernul mondial.

Mass-media își joacă rolul cu măiestrie în aceste scenarii de tip problemă-reacție-soluție. Ca proprietari ai marilor trusturi de presă, oameni precum Conrad Black din Hollinger Group, știu ce se petrece și folosesc ziarele lor pentru îndeplinirea planurilor Iluminaților. Redactorii-cheie numiți de ei ca și unii ziariști faimoși pot ști câte ceva. Dar cei mai mulți gazetari nu au nicio idee. Redactorii lor marionetă opresc de la publicare orice articol care ar contraveni intereselor Iluminaților, iar dacă vreun ziarist insistă să urmărească o poveste indezirabilă, se pomenește în scurt timp în căutarea unui alt loc de muncă. Apropo, cei mai mulți dintre ei scriu din sursele oficiale (ale Iluminaților). Ni se spune că surse de la Casa Albă sau din FBI afirmă cutare sau cutare lucru. Acesta este modul de transmitere, prin mass-media, a versiunii acelor evenimente *pe care ei vor ca publicul să o știe*.

Aceste reportaje țin prima pagină a ziarelor și topul știrilor radio și TV din întreaga lume, iar ceea ce ei spun devine „normă”. În săptămânile și lunile următoare, cercetătorii interesați de adevărul adevărat încep să sape. Ei găsesc astfel dovezile care atestă că versiunea oficială a fost o minciună de la început până

la sfârșit. Întrebarea este: rapoartele lor sunt vreodată făcute publice? Da, în broșuri și la posturi radio cu buget infim și audiență pe măsură, față de banii și audiența imperiilor mass-media ale Iluminaților. Chiar și după ani de zile de când versiunea oficială a fost clar demontată, ea persistă în mintea publicului. Oprește pe oricine în Londra, New York, Cape Town, Sydney, oriunde în lume și întreabă-l ce s-a petrecut în Oklahoma, al Doilea Război Mondial sau Kosovo. De fiecare dată vei primi versiunea oficială, deoarece este singurul lucru pe care l-au auzit.

Ruda apropiată a schemei problemă-reacție-soluție este abordarea în pași. Știi încotro vrei să-i îndrepti pe oameni, dar mai știi că, dacă le dai imaginea reală, vei întâmpina iarăși opoziție din partea lor. Deci, te îndrepti într-acolo cu pași mărunți și fiecare aspect este prezentat izolat și lipsit de legătură cu celelalte. Este ca o centralizare făcută picătură cu picătură. Această tehnică este folosită în mod mai evident la super-statul fascist cunoscut ca Uniunea Europeană. Dacă politicienii ar fi propus de la bun început o Europă centralizată cu legi și monede comune, ar fi produs o adevărată revoltă. Oamenii și-ar fi amintit de lupta împotriva lui Hitler pentru a opri o dictatură europeană fără nicio șansă de a o accepta. În schimb, Iluminații au oferit o zonă liberă de comerț și chiar s-au folosit de problemele create de războaiele mondiale pentru a încuraja cooperarea între țările europene. De îndată ce au oferit zona liberă de comerț, au început expansiunea puterii până când a devenit dictatura politică și economică de astăzi. La fel se petrece cu NAFTA, North American Free Trade Agreement (Acordul de Comerț Liber Nord American) și APEC, Asia Pacific Economic Cooperation (Cooperarea Economică din Asia și Pacific), „zona liberă” din Asia și Australia.

Privind astăzi știrile din ziare și de la televizor, vedem că schemele problemă-reacție-soluție și abordarea în pași sunt aplicate zilnic. O modalitate foarte eficientă în sesizarea acestei scamatorii este întrebarea: „Cine câștigă din faptul că eu cred această versiune a evenimentelor sau acceptarea soluțiilor și schimbărilor care sunt oferite?” Răspunsul va fi aproape mereu același: cei care doresc centralizarea puterii și eliminarea libertăților fundamentale.

Credința oarbă

De mii de ani, religia a servit cel mai bine acestei structuri de control uman. Pe scurt, au fost create sisteme rigide de credință care nu sunt contestate și au fost impuse prin teamă, îndoctrinare, izolare și genocid al necredincioșilor; au luptat unii împotriva celorlalți pentru dominația asupra minții umane, producând astfel plăcerea supremă a Iluminaților și ocazia acestora de a separa și domni timp de milenii.

Altă întrebare. Este posibil ca Iluminații care își au originea în trecutul îndepărtat, cu mult înainte de crearea acestor religii, să aibă „noroc chior” când apare un vehicul atât de potrivit pentru controlul uman? Sau este mai probabil ca aceste instituții de înrobire umană să fie create special chiar de către Iluminați pentru a le continua planurile? Dar nici religia, nici economia sau politica nu reprezintă ele însele adevărata conspirație. Toate acestea fac parte dintr-o vastă rețea de manipulare menită să convingă masele să se încătușeze singure și să arunce cheia. Iluminații lucrează prin fiecare sistem de credință – religios, politic, economic, rasial și cultural. Motivul este simplu: dacă vrei să obții rezultatul unui joc înainte de începerea lui, trebuie să controlezi toate părțile implicate în acel joc. Managerul unei echipe de fotbal nu poate dicta rezultatul dacă el controlează

doar o echipă. Dar dacă le controlează pe amândouă, poate decide rezultatul chiar înainte de începerea meciului. La fel este și cu Iluminații, mâna ascunsă din spatele evenimentelor care ne afectează lumea și viața de zi cu zi.

Dar până la sfârșitul acestei cărți, cei cu mintea deschisă vor sesiza această mână ascunsă.

Surse

¹ Jim Shaw, *The Deadly Deception* (Huntington House Inc, Lafayette, Louisiana, 1988), pag. 103

² *Morals And Dogma Of The Ancient And Accepted Scottish Rite Of Freemasonry*, pag. 819

³ *The Deadly Deception*, pag. 65, 66

⁴ *...And The Truth Shall Set You Free*, pag. 321, 324

Remodelarea istoriei

Cel care controlează trecutul, controlează viitorul. Cel care controlează prezentul, controlează trecutul.

George Orwell, 1984

Istoria este o minciună acceptată de comun acord.

Voltaire

Faptul că știi unde te afli și încotro te îndrepti te ajută enorm să știi de unde vii. Este într-adevăr esențial. Tot ceea ce astăzi credem că suntem și modul în care privim „realitatea” se bazează în mare parte pe credința noastră în ceea ce s-a petrecut în trecut. Prin urmare, dacă vrei să manipulezi simțul realității la oamenii de astăzi, tot ce trebuie să faci e să rescrii ceea ce în mod hilar numim „istorie”. De exemplu, dacă istoria oficială îți spune de la un capăt la altul că al Doilea Război Mondial s-a dus între cei buni și cei răi, Aliații care luptau pentru libertate și fasciștii care urmăreau instaurarea unei dictaturi mondiale, nu există nicio șansă pentru a vedea nenumăratele dovezi ale finanțării și controlului ambelor tabere de către aceiași oameni de pe Wall Street și din City of London.

Pentru a înțelege cum repetarea obsesivă a unei anumite versiuni a faptelor servește celor care urmăresc cu obstinație să obțină controlul global al acestei planete, dar și pentru a afla care sunt originile acestora, este necesar să cercetăm vechile noastre origini. Dacă vom face aceasta cu mintea deschisă, fără

prejudecăți și idei preconcepute, vom descoperi lucruri cu mult diferite față de tot ceea ce știam până acum. Informații care nu se învață în școli sau în universități și nici nu sunt făcute publice pe canalele mediatice oficiale. Nu numai că ceea ce vom afla este plin de sens, dar ne va arăta adevărata față a celor care ne manipulează astăzi, deschis sau pe ascuns, și cât de departe sunt în stare să meargă pentru a-și atinge țelurile diabolice. Contrar a ceea ce știm cu toții, viața pe Pământ nu a evoluat de la primitivism la universul tehnologic de astăzi. În urmă cu multe mii de ani, așa cum stă scris amănunțit în manuscrise foarte vechi, Terra se bucura de vaste cunoștințe tehnologice și nu numai, iar civilizația care o popula atunci era condusă de ființe pe care oamenii îi numeau „zei”. Este dificil să ne dăm seama care dintre acești zei erau reali și care simbolici, precum Soarele, Luna, planetele, ciclurile naturii și așa mai departe. Cei mai mulți dintre ei sunt într-adevăr simbolici, dar există destule dovezi care atestă existența unor ființe asemănătoare celor umane, care dețineau cunoștințe uimitoare despre Pământ și locuitorii săi. Cunoașterea și dotările lor tehnologice erau atât de avansate, încât puteau construi piramide și alte structuri incredibile oriunde pe glob, ceea ce în prezent este foarte dificil, dacă nu chiar imposibil de realizat cu mijloacele de care dispunem.

Un astfel de exemplu sunt piramidele de pe platoul Gizeh, din Egipt. Cea mai mare dintre ele, care are aproape 150 de metri înălțime, este formată din 6,5 tone de piatră și 1,5 milioane de blocuri individuale. Unele cântăresc 70 de tone, sunt perfect tăiate și îmbinate și nu lasă loc nici măcar pentru o foaie de hârtie între ele. Cu aceeași cantitate de piatră din care este alcătuită Marea Piramidă s-ar putea construi 30 de clădiri Empire State, iar din toate blocurile de piatră existente pe acest platou s-ar putea ridica un zid în

jurul Franței înalt de trei metri și gros de un metru.¹ Unele dintre aceste monolituri gigantice provin din cariere care se află la sute de kilometri depărtare. Și nouă ni se spune că sunt construite de popoare „primitive”?

În Liban, la Baalbeck, există structuri vechi de mii de ani, care includ 3 lespezi enorme de piatră, fiecare cântărind peste 800 de tone. Au fost deplasate cel puțin un kilometru, iar una dintre ele a fost așezată pe perete la o înălțime de câțiva metri.² În apropierea acestora se află o altă asemenea lespede care cântărește nu mai puțin de 1000 de tone, ceea ce echivalează cu greutatea a 3 avioane cu reacție.³ Și de această dată ni se cere să credem că nu este decât opera unui popor „primitiv”. În Peru există vechi temple construite din lespezi care cântăresc 440 de tone fiecare, iar la Tiahuanaco sunt blocuri de piatră de 100 de tone, legate între ele prin cleme metalice.⁴ Vechimea acestui sit este apreciată la 11.000 de ani.⁵ În câmpia Nazca din Peru există faimoasele linii care descriu păsări, insecte și animale create prin zgărirea suprafeței, pentru a lăsa să se vadă roca albă de dedesubt. Imaginile sunt conturate din linii continue, iar unele dintre ele sunt atât de mari, încât au fost observate în întregime doar de la peste 650 de metri înălțime, după anul 1939, când zona a fost survolată.

Într-o expediție realizată în podișul Marca Huasi, la nord-est de Lima, în Peru, au fost descoperite sculpturi în rocă cu o vechime de circa 10.000 de ani, ce reprezintă oameni și animale, cele mai multe dintre ele nefiind însă specifice zonei în care au fost găsite. Câteva astfel de sculpturi reprezentau un urs polar, o focă, un leu african și un dinozaur *stegosaurus*. Totuși, despre existența preistorică a dinozaurilor nu se știa înainte de anul 1880.

Așa cum au arătat numeroase cărți și documentare

TV în ultimii ani, aceste structuri uimitoare, temple, cercuri de piatră și monoliți, nu numai că erau precis aliniate cu anumite sisteme stelare, dar se aflau chiar în legătură unele cu altele pretutindeni pe planetă, iar tehnicile și planul de construcție erau peste tot aceleași. De ce? Deoarece versiunea oficială a istoriei e o mare minciună. Nu au existat societăți izolate, care s-au dezvoltat independent. Ci o singură societate globală controlată de așa-numiții „zei” și reprezentanții acestora – ființe care dețineau o cunoaștere tehnologică foarte avansată, comparativ cu populația de atunci și, în multe privințe, chiar cu societatea noastră de astăzi. Sau, cel puțin, comparativ cu atât cât ne este nouă permis să știm din adevăratul progres științific și tehnologic de astăzi.

În Austria anului 1885 s-a găsit în mijlocul unui bloc de cărbune un cub de metal perfect prelucrat și finisat. Analiza unei mostre de cărbune a estimat vechimea acestuia la 300.000 de ani!⁶ În Rutherford Mills, Anglia, în 1844, s-a descoperit într-un strat de rocă cu grosimea de 2,5 metri un fir de aur, rocă a cărei vechime a fost apreciată la 60 de milioane de ani!⁷ În mormintele egiptene au fost găsite baterii electrice, iar în Israel o lespede de sticlă verde care cântărea câteva tone.⁸ S-au găsit până și oase de animale preistorice cu gloanțe în ele.⁹ Așa cum scria cercetătorul James Churchward:

„Mereu și mereu civilizații s-au născut și s-au sfârșit pentru a fi uitate. Nu este nimic nou sub soare. Ceea ce este, a mai fost cândva. Ceea ce învățăm și descoperim acum a existat și înainte; invențiile și descoperirile noastre nu sunt decât reinvenții, redescoperiri.”¹⁰

Manuscrise străvechi din întreaga lume descriu o „Epocă de aur” tehnologică a societății umane, deși,

spre sfârșitul ei, numai de „aur” nu era. Tot din aceleași surse aflăm că această perioadă de înflorire a luat sfârșit în urma unor războaie tehnologice și a unor cataclisme geologice, cum ar fi cutremure, erupții vulcanice, schimbări ale polilor magnetici și unde ale mareelor la o scară greu de imaginat astăzi, care au generat schimbări majore la nivelul întregii planete. Marele Potop biblic este un exemplu foarte asemănător celor descrise mai sus. Multe consemnări biologice și geologice atestă că aceste modificări au avut loc între anii 12.000-5.000 î.Ch. După cum se poate vedea în cartea mea anterioară, *Secretul Suprem*, dar și în *The Day The Earth Nearly Died* (n.tr. *Ziua în care Pământul aproape că a murit*) scrisă de D.S. Allen și J.B. Delair (Gateway Books, Bath, 1995), dovezile geologice și biologice sunt susținute de o mulțime de consemnări ce au fost descoperite de-a lungul timpului.

Prof. James DeMeo scrie în cartea sa *Saharasia* (Hidden Mysteries, Texas, 2000) despre vastele schimbări din Orientul Mijlociu chiar în această „fereastră” temporală:

„Întreaga lume a fost zguduită de o schimbare climaterică masivă în urmă cu aproximativ 6.000 de ani, când mari suprafețe de păduri din Lumea Veche, pline de vegetație luxuriantă, au început să se usuce rapid și să se transforme în deșert. Înainte de anul 4.000 î.Ch, marele deșert al Saharei, deșertul arab și cele din Orientul Mijlociu și Asia Centrală pur și simplu nu existau.”¹¹

Toate aceste modificări geologice radicale au distrus societatea avansată sau „Epoca de aur” care domnea în acele vremuri în Atlantida și Lemuria. Omenirea a fost astfel nevoită să o ia de la început. Dacă ți se pare deplasat ceea ce-ți spun, gândește-te la

avansul tehnologic și informatic la care a ajuns societatea umană în prezent. O asemenea tehnologie poate face multe minuni, una din cele mai simple dintre ele fiind redactarea unei scrisori pe un computer, pentru ca altcineva să o citească la celălalt capăt al lumii doar câteva secunde mai târziu. Dar ce s-ar petrece dacă un nou cataclism ar devasta planeta, distrugând odată cu ea progresul tehnologic dobândit cu atâta efort? În numai câteva minute am ajunge din nou în epoca de piatră. Am fi o specie primitivă și fiecare supraviețuitor s-ar lupta să-și procure hrana zilnică și atât de necesarul adăpost. După multe generații, tot ceea ce a existat înainte de acest cataclism va deveni doar o amintire din ce în ce mai îndepărtată, până când tot ceea ce ar rămâne ar fi doar fragmente de idei, simboluri, câteva nume sau obiceiuri întâlnite doar în legende și povești despre o lume dispărută, ce vor semăna din ce în ce mai mult cu simple născociri ale imaginației. Cei mai mulți oameni ar nega existența unei astfel de lumi, deoarece această concluzie ar fi conformă experienței lor zilnice de viață. Am ajunge la aceeași mentalitate nu-pot sau nu-se-poate care batjocorea chiar și ideea călătoriei pe Lună. Istoria acelei societăți post-cataclismice ar începe cu consemnările lăsate de omenire de îndată ce a reajuns pe un anumit nivel. Atunci istoria ar fi scrisă numai în baza legendelor transmise oral de generațiile anterioare.

Un astfel de demers ar lua sute, dacă nu chiar mii de ani după distrugerea geologică globală. „Istoria” convențională spune că „leagănul” civilizațiilor a fost Sumer, zonă situată între râurile Tigru și Eufrat, în locul numit acum Irak și cunoscut odată ca Mesopotamia („între două râuri”). Perioada sumeriană este estimată ca desfășurându-se între anii 4000 și 2000 î.Ch. Istoricii afirmă că în aceeași perioadă au

apărut și alte civilizații independente și avansate în Egipt și în Inida, pe Valea Indusului.

Dar ipoteza mea este alta. Sumerul nu a fost începutul a ceea ce numim societate civilizată pe această planetă. Dar a fost cea mai semnificativă după catastrofa care a distrus societatea globală a „Epocii de aur” – Atlantida și Lemuria sau Mu. Sumerul nu a fost începutul, a fost doar un alt început a ceea ce urma să devină centrul unui alt imperiu global. În realitate, civilizațiile din Sumer, Babilon, Egipt și Valea Indusului începuseră cu mii de ani înainte de a fi consemnate de istorie. După cataclisme, aceste culturi avansate din Egipt și Valea Indusului care au manifestat „deodată” și inexplicabil un mare nivel de dezvoltare, nu erau independente de Sumer, după cum pretind istoricii. Ele făceau parte din același Imperiu Sumerian și conduceau prin același lider. Structura administrativă, fundamentul legilor, tehnicile de construcție și multe alte aspecte care stau la baza a ceea ce noi numim societate modernă, pot fi urmărite până la această veche rasă care a înființat Sumerul. Mai precis, liniile genealogice și așa-ziii „zei” care dețineau cunoașterea încă din perioada preistorică.

Aceste societăți postdiluviene au apărut cu mare rapiditate. Prof. W.B. Emery scrie în *Egiptul arhaic* (Penguin Books, Anglia, 1961):

„În jurul anului 3400 î.Ch. a avut loc o mare schimbare în Egipt, iar țara a trecut rapid de la un stat cu cultură avansată neolitică, cu caracter tribal complex, la două monarhii bine organizate, una în zona Deltei și cealaltă pe Valea Nilului. În același timp a apărut și arta scrierii. Arhitectura monumentală și artele, precum și meșteșugurile s-au dezvoltat într-un grad uimitor, existând dovezi ale

existenței unei civilizații dezvoltate și bine organizate. Toate acestea s-au realizat într-o perioadă de timp relativ scurtă, neexistând un cadru general pentru această dezvoltare fundamentală, pentru scriere și arhitectură.”¹²

Întrebarea care încă mai așteaptă răspuns este dacă incredibilele construcții ale piramidelor își au originea înainte de marile cataclisme care au distrus legendara „Epocă de Aur” (altfel spus, până acum 10.000 de ani sau mai devreme) sau acestea au fost construite de către Imperiul Sumerian care a apărut când omenirea a atins din nou un nivel tehnologic avansat. Fără îndoială că a fost un amestec din amândouă. Prin reevaluarea celor două perioade în lumina acestor dovezi, putem spune că cel puțin unele dintre cele mai mari minuni ale lumii datează din societatea precataclismică pe care o cunoaștem ca „Epoca de Aur”. Vechimea lor este cu mult mai mare decât ne-am imaginat. Consemnările incașe, compilate de Fernando Montesinos, unul dintre primii cronicari spanioli din America de Sud, afirmă că existau două imperii incașe. Primul își avea sediul general la Cuzco în Munții Anzi și, după ce locuitorii săi s-au refugiat într-o zonă sacră aflată la mari înălțimi pentru a se proteja de mișcările tectonice care au distrus planeta, s-au întors la Cuzco pentru a pune bazele unei noi societăți.

Acest fapt ar antedata Imperiul Incaș original până în vremea cataclismelor atlantico-lemuriene și mai departe, ducându-ne la adevărații constructori ai fantasticelor structuri pe care istoria convențională nu le poate explica. Pretutindeni în lume, în fiecare cultură băștinașă, se regăsesc povestiri despre un mare potop și incredibile mișcări ale scoarței terestre, cu efecte devastatoare. Fără îndoială că pe pământ au

avut loc catastrofe inimaginabile în perioada 11.000-5000 î.Ch. Dovezile geologice și biologice vin în sprijinul nenumăratelor legende și tradiții care descriu astfel de evenimente și care pot fi întâlnite pe întreg cuprinsul globului: în Scandinavia, Rusia, Africa, cele două Americi, Australia, Noua Zeelandă, China, Japonia, Orientul Mijlociu. Pretutindeni. Unele povestesc despre o mare căldură care a fiert marea, despre munți care scuipau foc, despre dispariția soarelui și a lunii în întunericul care a urmat, despre ploaia de sânge, gheață și pietre, răsturnarea pământului, căderea cerului, ridicarea și cufundarea pământului, despre pierderea marilor continente, venirea gheții; practic toate descriu un potop teribil, un zid de apă care a măturat pământul.

Mareea care a fost produsă de o cometă în filmul *Deep Impact* poate da o idee destul de precisă despre cum a fost atunci. Vechi texte chinezești descriu cum stâlpii cerului s-au prăvălit, soarele, luna și stelele au căzut în nord-vest, unde cerul s-a prăbușit, râurile, mările și oceanele s-au năpustit spre sud-est, unde pământul s-a coborât și a fost inundat. În America, indienii Pawnee relatează aceeași poveste din timpul când stelele polare de nord și de sud și-au schimbat poziția și „s-au vizitat reciproc”. Tradițiile nord-americane fac referiri la nori uriași care au apărut împreună cu o căldură atât de mare, încât au fiert apele. Eschimoșii groenlandezi povesteau primilor misionari cum, cu mult timp în urmă, pământul s-a răsturnat, legende peruane relatează că Anzii au fost despicați când cerul a pornit războiul cu pământul. Un mit brazilian descrie cum cerul a făcut explozie și fragmente din el au căzut omorându-i pe toți, iar cerul și pământul și-au schimbat locurile. Indienii Hopi din America de Nord consemnează că: „Pământul s-a crăpat, iar apa a acoperit totul, mai puțin o creastă îngustă de noroi.”¹³

Atlantida și Lemuria

Toate aceste informații se corelează îndeaproape cu legendele Atlantidei și ale Lemuriei. Acestea erau două continente mari, unul în Atlantic și celălalt în Pacific, despre care mulți cred că erau conduse de rase foarte avansate care își aveau originea în alte lumi. Despre aceste continente se spune că au dispărut sub ape în circumstanțele descrise mai sus, lăsând în urma lor numai câteva insule, precum Azore și Polinezia, ca reminiscențe ale fostei glorii. Despre Atlantida se spune că a apărut după scufundarea Lemuriei. Alții susțin că au existat în același timp, ipoteză la care subscriu. Cel mai avizat cercetător al Lemuriei/Mu a fost colonelul James Churchward, care a scris o serie de cărți în prima jumătate a secolului XX. Churchward a vizitat mănăstiri îndepărtate din Asia studiind consemnări ale „Patriei” Mu sau Lemuria, vechi de peste 12.000-70.000 de ani. El afirmă că acest continent era centrul unui imperiu global care includea Atlantida. În cartea sa *Children Of Mu* (n.tr. *Copiii din Mu*) (BE Books, Albuquerque, New Mexico), publicată pentru prima dată în 1931, el arată că planeta era populată de diferite rase, inclusiv mării blonzi cu ochi albaștri.¹⁴

Lemurienii s-au deplasat înspre răsărit unde au devenit mayașii din America Centrală și constructorii incredibilelor structuri de pe continentul american. Ei au migrat și spre apus pentru a popula Asia, în special China și India, creând coloniile numite mai târziu Egipt și Sumer. Toate căile genetice și culturale, spune el, duc înapoi spre Lemuria/Mu și civilizația care a existat cu mii, posibil sute de mii de ani înainte de societatea „modernă” de astăzi. Churchward susține că Lemuria a fost distrusă în urmă cu aproximativ 12.000 de ani. În studiul său asupra acestor vechi societăți, *The Atlantida Connection* (n.tr. *Conexiunea*

Atlantă) (Starfire Publishing, Sedona, Arizona, 1998), W.T. Samsel datează sfârșitul Lemuriei mult mai devreme, dar celelalte concluzii și descoperiri principale sunt similare.

Cartea lui Samsel se bazează pe o informație provenită prin channelling. Creația constă într-un număr infinit de lungimi de undă sau frecvențe, iar lumea percepută de noi prin simțurile noastre fizice reprezintă numai o parte din frecvențele existente. Exact cum nu putem percepe frecvențele radio sau TV care există în același spațiu și în același timp în care ne aflăm noi, nu putem percepe cu simțurile noastre fizice celelalte frecvențe și lungimi de undă ale Creației care ocupă același spațiu cu noi. Voi reveni mai târziu asupra acestui aspect, deoarece este esențială înțelegerea felului în care suntem controlați și a modalității prin care ne putem elibera de acest control.

„Afluxul” este „acordarea” conștiinței noastre cu celelalte lungimi de undă și accesarea cunoașterii și a informațiilor care există aici. Samsel susține că se află în contact cu o entitate care a fost încarnată în Atlantida și care comunică acum de pe una din acele frecvențe diferite. Cele mai multe afluxuri de informații, din experiența mea, sunt fie invenții, fie foarte limitate, dar multe din temele lui Samsel sunt dovedite de consemnările geologice și biologice. El afirmă că, în urmă cu aproximativ 100.000 de ani, au apărut primele exemplare de formă umană modernă pe insula Lemuria, în Oceanul Pacific.¹⁵ Acestea ar fi trebuit să fie „vehicule perfecte”, spune el. Atlantida a existat în Oceanul Atlantic, într-o zonă instabilă din punct de vedere geologic. Samsel crede că primii atlanți erau oameni cu pielea închisă la culoare, diferiți de băștinașii americani. El mai spune că băștinașii nord-americani sunt descendenții direcți ai lemuri- enilor și ai atlanților care s-au stabilit în Americi

înainte de primul mare cataclism care a avut loc în urmă cu 48.000 de ani, iar legendele lor sprijină această ipoteză.¹⁶

Părerea lui este că în acele prime zile ale Atlantidei și Lemuriei oamenii trăiau sub Legea lui Unu, conform căreia tot ceea ce există este aceeași energie sau același întreg care se manifestă sub forme diferite, totul fiind deci interconectat. Oamenii de știință numesc aceasta *teoria câmpurilor unificate*, ce poate fi des întâlnită în miturile și legendele atlante – o civilizație plină de intenții pozitive care trăia în armonie cu legile naturii, dar care a sfârșit într-un tărâm al întunericului. Samsel sugerează că „războiul dintre zei” din mitologie a fost de fapt un război între rase extraterestre asupra intervenției sau neintervenției în viața de pe planeta noastră. El spune că la jumătatea epocii atlante timpurii, extraterestrii umanoizi – „foarte înalți, blonzi, cu pielea albă, asemănători cu albinoșii” – au ajuns în Atlantida,¹⁷ începând să manipuleze societatea atlantă și combinându-se cu locuitorii aceluia continent, pentru a le schimba ADN-ul uman și pentru a crea descendenți hibridi care au devenit liniile genealogice regale de mai târziu. Eu aș spune că și Lemuria a avut parte de aceeași soartă. Tehnologia și înfățișarea acestor extraterestri i-au făcut pe atlanți/lemurieni să-i considere zei.

Combinarea cu aceste ființe pentru a produce copii cu „trăsături zeiești” era scopul multor atlanți, scrie Samsel, iar aceste rase au devenit forța dominantă. Ei au preluat controlul asupra guvernului, economiei, al sistemului educațional, religiei și comunicațiilor. Sună cunoscut? Samsel afirmă că regii descendenței albe regale au domnit în Atlantida, iar cei pe care el îi numește „Fiii Diavolului” controlau Templul Soarelui, ierarhia lor religioasă și rețeaua de ritualuri. Astăzi acest Templu Atlant al Soarelui este

cunoscut ca marea rețea a Iluminaților. În această perioadă, mulți atlanți din rasa roșie au migrat la apus de Americi, care, din punct de vedere al așezării geografice, erau diferite de cele de astăzi. Samsel continuă:

„Epoca imperiului atlant s-a dovedit propice pentru „Fiii Diavolului” și pentru discipolii lor din Templul Soarelui. Tribul alb dominant a ajuns să conducă toate aspectele societății atlante. Ei au nesocotit Legea lui Unu, și-au pus credința în tehnologie și au fost mânați de lăcomie și plăcere pentru putere. Brațele imperiului atlant au cuprins aproape toată lumea. Americile și Africa, țările europene, Orientul Mijlociu, India și Tibetul au ajuns sub controlul imperiului. Unicul Templu s-a divizat și a devenit ineficient, iar Templul Soarelui și „Fiii Diavolului” au prosperat. În acea perioadă preoții Legii lui Unu conduceau migrații ale rasei roșii spre Americi și Africa. Ei căutau să păstreze Legea lui Unu și astfel au construit noi cercuri în ținuturile îndepărtate.”¹⁸

Samsel este de părere că sfârșitul Atlantidei a fost produs de un al doilea mare cataclism. El crede că locuitorii ei și-au îndreptat „super-armele” împotriva ținutului pe care astăzi îl numim China și au încercat să „folosească Pământul drept conductor prin care să-și înfrângă adversarii”, cu ajutorul unui cristal uriaș. Această temă este des întâlnită în legendele care povestesc viața Atlantidei. Dar, spune el, „Pământul a returnat forța împotriva lor”, declanșându-se în final un cataclism dezastruos.¹⁹ Samsel afirmă că forța din spatele controlului global este rasa albă:

„În decursul istoriei Pământului și a omenirii, rasa albă a manifestat constant caracteristicile

moștenirii sale ancestrale. Ei dețin multe din trăsăturile celorlalte ființe „neumane”. Aceștia au pus tehnologia mai presus de spiritualitate și au manipulat spiritualitatea pentru a-și atinge scopurile. Ei manifestă puțin interes pentru planeta noastră, pentru natură sau alte specii ori ființe vii. De-a lungul timpului au căutat să obțină controlul asupra celorlalți și asupra întregii Terre. Au fost programați și condiționați să fie exclusiviști, agresivi și dominanți. În prezent rasa albă conduce omenirea spre Noua Ordine Mondială, îndeplinind conștient sau nu planurile Iluminaților și deci pe cele ale manipulatorilor extraterestri.”²⁰

Temele abordate de Samsel sunt susținute de rezultatele cercetărilor mele, deși diferite în detalii. Părerea mea este că ceea ce el numește „Fiii Diavolului” sunt pentru mine descendenți reptilieni, rezultatul combinației dintre rasa albă sau „nordică” și o rasă reptiliană. În final totuși există o temă comună determinantă în înțelegerea cadrului general al lumii în care trăim.

Lupta dintre susținătorii atlanți ai Legii lui Unu și adversarii din Templul Soarelui este semnificativă. Templul Soarelui este religia Iluminaților din Atlantida/Lemuria până astăzi. De fapt, lumea de astăzi este Noua Atlantidă, o oglindă a obsesiei pentru dominație tehnologică, ce a dus la distrugerea primei civilizații atlante. Simplu spus, Legea lui Unu vede totul ca interconectat, parte a aceluiași întreg unificat, iar Templul Soarelui reprezintă dorința de a prezenta totul ca independent și izolat de restul. Unul caută să unească, celălalt să divizeze și, de aceea, să domine. Vei vedea această temă în întreaga carte pe măsură ce vei afla povestea Iluminaților. „Fiii Diavolului” au căutat să construiască Noua Atlantidă chiar imediat

după cataclisme care au distrus versiunea originală.

Atlantida a fost descrisă de Platon (427-347 î.Ch.), filosoful antic grec. El a fost și un mare inițiat al societății secrete Școala Misterelor. Până astăzi, această societate a transmis cunoașterea avansată doar celor puțini aleși, în timp ce maselor le-a fost refuzat acest privilegiu. Istoria oficială elimină ipoteza lui Platon conform căreia a existat un asemenea continent, dar afirmația sa este susținută de multe dovezi geologice. Insulele Azore, despre care unii cred că făceau parte din Atlantida, se află pe creasta Atlanticului de mijloc, o linie care înconjoară planeta pe o distanță de aproximativ 64.000 de kilometri.²¹ Creasta Atlanticului de mijloc este una dintre cele mai predispuse zone la cutremure și erupții vulcanice. Patru plăci tectonice mari, eurasiatică, africană, nord-americană și carai-biană, se întâlnesc și se ciocnesc în această regiune, făcând-o astfel instabilă din punct de vedere geologic. Și Insulele Azore și cele Canare erau supuse activității vulcanice intense în perioada sugerată de Platon ca fiind sfârșitul Atlantidei. Lava se dezintegrează în apă în 15.000 de ani și totuși aceasta se regăsește pe fundul oceanului din jurul Insulelor Azore, confirmând mișcări geologice aproximativ recente.²² Alte dovezi, inclusiv nisip de plajă recoltat de la adâncimi de 3.500-6.000 de metri, arată că fundul oceanului s-a aflat probabil deasupra nivelului actual al acestuia.²³

Oceanograful Maurice Ewing scria în revista *National Geographic* că „ori pământul s-a scufundat 4-5 kilometri, ori oceanul trebuie să fi fost cu 4-5 kilometri mai scăzut decât acum. Oricare dintre aceste două ipoteze este cel puțin uimitoare.”²⁴ La sosirea primilor exploratori europeni în Insulele Canare, băștinașii spuneau că ei sunt descendenții atlanților și au fost șocați că și alți oameni supraviețuiseră cataclismului care le-a distrus țara.

Dovezile geologice și biologice mai sugerează că activitatea vulcanică ce a dus la scufundarea pământului în regiunea Insulelor Azore a avut loc în același timp cu crăparea și scufundarea masei de pământ cunoscută ca Appalachia, care făcea legătura dintre Europa, America de Nord, Islanda și Groenlanda.²⁵ Chiar gradul lor de scufundare pare să fie strâns legat. Așa-numitul Triunghi al Bermudelor, dintre Bermude, Florida de Sud și un punct de lângă Antile, a fost mult timp asociat cu Atlantida. Legat de această zonă, există nenumărate legende despre dispariția unor vase și avioane. Clădiri, ziduri, drumuri scufundate și pietre circulare precum Stonehenge, chiar câteva construcții foarte asemănătoare unor piramide, au fost localizate lângă Bimini sub apele din Bahama Banks.²⁶

Un alt lucru puțin cunoscut este că Munții Himalaya, Alpii, Anzii și alte câteva lanțuri muntoase s-au format în urmă cu aproximativ 12.000 de ani.²⁷ Lacul Titicaca de la granița Peru-Bolivia este astăzi cel mai înalt lac navigabil din lume, aflat la o altitudine de peste 4.000 de metri. Acum aproximativ 11.000 de ani, o mare parte din acea regiune se afla la nivelul mării.²⁸ De ce atâtea fosile de pești și vietăți marine au fost găsite la mari înălțimi muntoase? Deoarece aceste roci se aflau cândva la nivelul mării, oarecum recent din punct de vedere geologic. Este deci interesant că Platon data cataclismul care a distrus continentul Atlantida în jurul anului 9000 î.Ch., ca și Allan și Delair în lucrarea lor de excepție, *When The Earth Nearly Died*. Ei plasează acest eveniment în jurul anului 9500 î.Ch.

Cercetătorul american Charles Hapgood afirmă că suprafața Pământului s-a mișcat cu aproximativ 5.000 de kilometri în jurul anului 10.000 î.Ch.²⁹ Rocile care conțin fier acționează ca o busolă. Odată cu răcirea rocii topite, moleculele se aliniază cu Polul Nord și, chiar dacă acele roci sunt mutate, ele continuă să

mențină acea conexiune, ceea ce i-a permis lui Hapgood să stabilească faptul că în jurul anului 10.000 î.Ch. Polul Nord fizic era situat în zona ocupată astăzi de golful Hudson din Canada.³⁰ Dar ceva s-a petrecut în acea perioadă de a determinat ca suprafața pământului să se miște cu aproximativ 5000 de kilometri spre sud, schimbând locația Polului Nord al Pământului. Nu este atât de fantastic pe cât pare. Suprafața pământului sau crusta planetei are o grosime de doar 64 de kilometri. Aceasta a fost asemănată cu coaja unei portocale așezate pe o mare de lavă topită. Dacă un meteorit sau un alt corp de mari dimensiuni ar fi lovit Pământul, ar fi putut provoca alunecarea crustei și, conform scriitorului și cercetătorului Colin Wilson, există dovezi geologice că aceasta a avut deja loc de 3 ori în ultimii 100.000 de ani.³¹ Măsurătorile câmpului magnetic terestru arată că polii magnetici nord și sud și-au schimbat locul de cel puțin 171 de ori în ultimii 76.000.000 de ani; îți imaginezi ce efect ar putea avea schimbarea polilor magnetici asupra climei, de exemplu.³² Scriitorul canadian Rand Flem-Ath, care a cercetat aceste subiecte peste 20 de ani, este convins că cel puțin o mare parte din Atlantida este Antarctica de astăzi, din cauza acestei deplasări de 5.000 de kilometri înspre sud.³³

Hapgood, continuând activitatea cpt. Arlington H. Mallery, a studiat sute de hărți aflate în Biblioteca Congresului din Washington DC, care dovedesc că planeta este cartografiată de mii de ani cu mare precizie. O astfel de hartă, realizată de Oronteus Finnaeus în 1531, arată Antarctica cu râuri curgătoare și munți fără gheață.³⁴ Faimoasa hartă a marinarului turc Piri Reis, din 1513, găsită la palatul sultanului din Constantinopol în 1929, cartografiază coasta sud-

americană cu mare precizie și o parte a coastei antarctice, înainte ca aceasta să fi fost acoperită de gheața de 3,5 kilometri grosime acum 7.000 de ani! Totuși Antarctica a fost „descoperită” oficial de către căpitanul Cook în 1773 și nu a fost explorată până în anii 1950. Unele lanțuri muntoase de pe harta lui Piri Reis nu au fost identificate decât în 1952. Reis spunea că pentru a obține această hartă a compilat alte 20 mai vechi. Flem-Ath a găsit dovezi uimitoare care susțin existența unei societăți foarte avansate, vechi de mii de ani. El a descoperit că meridianul care trece prin marea piramidă de la Gizeh se intersectează cu cele mai mari suprafețe de uscat de pe planetă, fapt care susține vechea credință egipteană că piramida era centrul Pamântului.³⁵ Atunci Flem-Ath a realizat că, dacă Marea Piramidă este luată ca centru al meridianului 0, longitudinea și latitudinea locurilor sacre ale planetei formează figuri geometrice perfecte. Acestea apar ca o rețea uriașă, foarte asemănătoare blocurilor din planurile stradale ale marilor orașe americane.³⁶

Flem-Ath a descoperit că poate prezice amplasarea unui loc sacru care face parte din acest sistem.³⁷ Această perfecțiune geometrică nu își are locul dacă se ia Observatorul Greenwich din Londra ca punct central de 0 grade. Întregul sistem este dat peste cap. Greenwich a fost ales de un comitet abia în 1884, în ciuda protestelor unui membru de seamă, astronomul regal al Scoției, Charles Piazzi Smyth, care susținea ca meridianul 0 trebuie să treacă prin Marea Piramidă. Flem-Ath a mai stabilit că aproximativ 50 de locuri sfinte sunt aliniate cu Polul Nord, fiind situate în zona golfului Hudson, așa cum era înainte de cataclism.³⁸ Chiar cele construite după marile mișcări tectonice se aflau pe puncte aliniate cu Polul Nord. Un astfel de exemplu este Rosslyn Chapel de lângă Edinburgh, Scoția.³⁹ Acesta este un fel de „Sfânt Graal” al

Iluminaților plin de vechiul lor simbolism și construit de familia St. Clair/Sinclair, unii dintre cei mai de seamă descendenți ai Iluminaților și una din forțele care se află în spatele societății secrete a Cavalerilor Templieri. Charles Hapgood urma să se întâlnească cu președintele Kennedy pentru a discuta despre un proiect de descoperire a Atlantidei, dar Kennedy a fost asasinat la Dallas cu doar câteva zile înainte de întâlnirea lor.⁴⁰ Hapgood i-a mai spus lui Rand Flem-Ath că urma să aducă dovezi în următoarea sa carte despre o civilizație avansată ce a trăit pe Pământ în urmă cu circa 100.000 de ani. Dar Hapgood a murit la scurt timp după aceasta, fără a mai apuca să scrie cartea promisă. Totuși James Churchward aduce dovezi asemănătoare în cărțile sale, menționând că a văzut în acele mănăstiri asiatice îndepărtate hărți ale Americii de Sud și nu numai, așa cum arăta ea cu mii de ani în urmă.

Dovezile susțin că acel continent cunoscut ca Mu sau Lemuria zace acum pe fundul Pacificului. Triburile polineziene și alte popoare înrudite dețin multe legende despre pământul lor de origine care însă a fost scufundat, iar băștinașii din Insula Paștelui, aflată în Oceanul Pacific, pretind că țara lor făcea odinioară parte dintr-un continent distrus de un cataclism.⁴¹ Un text chinezesc găsit în anul 1900 într-o peșteră budistă, numită Dunhuang (în China de Vest), include fragmente dintr-o hartă care înfățișează un continent-insulă în Pacific.⁴² O legendă sud-americană relatează aceeași poveste a strămoșilor lor care au venit de pe un continent pierdut, împreună cu o persoană numită Aramu Muru, care ducea cu ea cunoașterea Frăției Lemuriene.⁴³ Tribul Hopi din Arizona își amintește de Lemuria ca fiind o suită de insule care i-au purtat spre continentul american.⁴⁴

De ce povestea Atlantidei și a Lemuriei nu este

menționată în istoria noastră oficială? Deoarece cunoașterea a fost sistematic suprimată și distrusă. Astronomul Carl Sagan afirma că un text despre Atlantida, numit *The True History of Mankind Over the Last 100,000 Years* (n.tr. *Adevărata istorie a omenirii din ultimii 100.000 de ani*), a fost distrus împreună cu multe altele în timpul incendiului care a devastat marea bibliotecă din Alexandria, în anul 391 d.Ch.⁴⁵ De îndată ce aflăm despre aceste civilizații avansate ce au dăinuit sute de mii de ani, precum și despre implicarea extraterestră în crearea dar și dispariția lor, întreaga perspectivă asupra noastră și a lumii în care trăim se va schimba.

Ce s-a petrecut cu Marte?

Oamenii acceptă din ce în ce mai mult ideea că în trecut Pământul a suferit mișcări geologice de mari proporții. Polemica (și deseori ostilitatea) provine din întrebările când și de ce. Aceste mișcări au implicat evident sistemul solar ca întreg, deoarece fiecare planetă manifestă semne ale unor evenimente cataclismice care i-au afectat suprafața, atmosfera, viteza de rotație și orbita. Distrugerea lui Marte și legătura dintre această planetă și devastarea Pământului este un subiect care preocupă mintea multor cercetători. Marte a primit o atenție deosebită, din cauza recordului nefericit de pierderi și „probleme tehnice” care ne împiedică să primim imagini de pe această planetă. NASA, creată și controlată de Iluminați, este răspunzătoare de aceste „eșecuri”. Acestea au început să se producă după ce au fost realizate fotografii în zona de pe Marte numită Cydonia, în care păreau să se observe formațiuni de roci nenaturale. Dintre acestea fac parte faimosul „chip” de pe Marte, dar și numeroase piramide. Cel mai avizat cercetător în domeniu este americanul

Richard Hoagland, jurnalist de știință și fost consilier la NASA Goddard Space Flight Center.⁴⁶ Un membru al echipei sale afirmă că a comparat relația dintre fenomenele nenaturale din Cydonia, de pe Marte, cum ar fi chipul și piramidele, cu câteva zone terestre vestite pentru modalitățile lor misterioase de construcție, precum Avebury în Wiltshire, Anglia, sau Silbury Hill. Acestea acționează precum niște oglinzi virtuale, susține el. Platoul Gizeh din Egipt, căminul Marii Piramide, era cunoscut înainte ca El-Kahira,⁴⁷ fiind derivat din substantivul arab El-Kahir, numele egiptean pentru... Marte.⁴⁸ Texte străvechi relatează că măsurarea timpului se calcula pe atunci în mare parte în funcție de mișcarea planetei Marte, iar 15 martie, Idele lui martie (Marte), era o dată-cheie în calendarul lor, ca și data de 26 octombrie. Prima din aceste zile marca începutul primăverii, iar cealaltă era sfârșitul anului în calendarul celtic. Numele Camelot din legenda regelui Arthur pare să însemne Orașul Marțian sau Orașul lui Marte.⁴⁹

După cum știm, este imposibil să fi existat vreo legătură între civilizația de pe Marte și societatea umană, dat fiind că civilizația de pe acea planetă a fost distrusă cu milioane de ani în urmă. Dar oare chiar așa a fost? Așa credem cei mai mulți dintre noi, pentru că asta este versiunea oficială, dar la baza „faptelor” științifice se află adesea mai mult o presupunere sau o părere, decât ceva ce poate fi dovedit. Un astfel de exemplu este cel prezentat de dr. Frank Drake, fostul președinte al Departamentului de astronomie de la Universitatea Cornell, care a afirmat că „obișnuiam să credem că universul reprezintă numai o mulțime de câmpuri abundente de stele aranjate în galaxii, dar am subestimat varietatea și cantitatea de materie din spațiu printr-un factor de aproape un trilion. Ceea ce înseamnă că ne-am înșelat cât se poate de mult.”⁵⁰

Abia când au acceptat greșeala în fața dovezilor, au prezentat-o ca fapt științific. Acest lucru se petrece zilnic, iar mass-media repetă la nesfârșit asemenea absurdități, deoarece ele sunt cât se poate de adevărate în opinia savanților. Există însă un alt scenariu care susține în mare parte povestea oficială, cu excepția câtorva aspecte fundamentale. Ambele afirmă că pe Marte au existat cândva apă, vegetație și atmosferă, care ar fi susținut viața așa cum o știm. Ambele susțin că acest mediu potențial propice omului a fost distrus de evenimente geologice catastrofice. Singurul aspect disputat este perioada când dezastrul s-a produs. Chiar a avut loc acum milioane de ani, așa cum susține „știința” oficială, sau este vorba de numai câteva mii de ani, așa cum afirmă cercetătorii alternativi, ceea ce se suprapune devastării Atlantidei și a Lemuriei?

Dovezile arată că Marte a fost distrus de același cataclism care, pe Pământ, a adus sfârșitul „Epocii de Aur”. În anii '50, scriitorul și cercetătorul rus Immanuel Velikovsky a sugerat într-o serie de cărți că planeta cunoscută de noi ca Venus (atunci un mare corp-cometă) a fost cauza sfârșitului lui Marte și aproape că a distrus Pământul.⁵¹ Velikovsky a fost ridiculizat și atacat fără milă de „știința” oficială, deci spusese ceva demn de auzit. Dar teoria sa se bucură acum de mai mulți susținători, deoarece în misiunea Mariner 9 s-au făcut fotografii ale lui Venus, iar multe din descrierile lui Velikovsky s-au dovedit corecte, inclusiv ceea ce părea o coadă de cometă. La fel, imaginile de pe Marte susțin unele din teoriile sale. El a subliniat că vechile popoare au descris Venus ca un obiect foarte strălucitor care urma o orbită și o traiectorie foarte diferite de cele de astăzi. Chinezii, toltecii și mayașii au consemnat și ei aceste lucruri. Primele relatări sumeriene nu au inclus planeta Venus, dar mai târziu caldeenii au făcut aceasta chiar în

aceeași regiune. Ei au descris-o ca pe „o torță stră-lucitoare pe cer” care „luminează ca soarele” și „umple tot cerul”. Unul dintre cele mai mari obstacole legate de înțelegerea trecutului planetei este că oamenii judecă orice posibilitate prin prisma experienței lor prezente, ceea ce nu este decât o foarte mică parte din istoria planetei. După cum scrie Velikovsky:

„Legende care povestesc despre mari mișcări geologice și catastrofe de neimaginat, ce se regăsesc la mai toate popoarele lumii, sunt discreditate în general din cauza credinței false că nicio forță nu ar fi putut modela lumea în trecut fără să o facă și în prezent, credință care este chiar fundamentul geologiei moderne și al teoriei evoluției.”⁵²

Brian Desborough, un prieten de-al meu din California, are o experiență de viață care face ca pă-rerea sa să fie semnificativă pentru cel care examinează informațiile din această carte. Este om de știință, inventator de tehnologie pe bază de energie liberă care poate îmbunătăți radical viața pe Pământ și a cercetat istoria, originea și planul Iluminaților timp de peste 30 de ani.

În anii '60, el a lucrat la gigantul aeronautic Boeing. Împreună cu un grup de fizicieni implicați în acest proiect au lansat un studiu independent care avea să explice numeroasele anomalii de pe Pământ și alte planete din sistemul solar care nu puteau fi explicate de fizica știută. Concluzia lor constă în dovezi uimitoare ce vin în sprijinul lui Velikovsky, deși diferența de timp este de aproximativ 3.000 de ani.

Ei afirmă că în jurul anului 5000 î.Ch. un corp uriaș, numit acum Jupiter, își croia drum prin sistemul solar. Acesta a împrăștiat planetele exterioare, expli-

când astfel prezența actuală a anomaliilor de direcție, de spin și viteză. Jupiter s-a ciocnit cu o planetă care orbita între locul unde se află acum Marte și Jupiter, iar resturile acestei planete, susțin ei, se pot vedea ca centura de asteroizi care ocupă spațiul dintre... Marte și Jupiter. Am găsit niște informații interesante despre Marte cu privire la sfârșitul Atlantidei; unul din cele 3 cataclisme care au distrus gradat continentul a avut loc în jurul anului 10.500 î.Ch. și a fost produs de o trecere apropiată a Pământului pe lângă Marte, acesta fiind scos de pe orbita sa inițială. James Churchward are o explicație mai „pământească” a cataclismelor, spunând că există numeroase centuri gazoase și scobituri în adâncul pământului, iar când acestea „explodează” în masă, scoarța terestră este distrusă. El mai susține că aceste centuri gazoase treceau pe sub Lemuria și Atlantida. Ceea ce a produs cataclismele este deschis discuțiilor, că s-a produs este un fapt sigur.

O ipoteză similară se regăsește în miile de tăblițe de lut descoperite în Mesopotamia la mijlocul secolului XIX. Ele povestesc miturile și legendele culturii sumeriene care a apărut după unul din aceste cataclisme ce a scufundat ce mai rămăsese din Atlantida. Sumer datează aproximativ din anul 4000 î.Ch., dar civilizațiile au existat în acea regiune, după cum documentează James Churchward, cu mii de ani înainte de apariția Sumerului. Personajele centrale ale acestor relatări erau „zeii” sumerienilor numiți Anunna („Fiii lui An”). Numele lor semitice ulterioare au fost AN.UNNAK.KI („Cei care au venit din Cer pe Pământ”) și DIN.GIR („Cei Drepti din Rachetele Strălucitoare”). Cel mai bine sunt cunoscuți ca Anunnaki, termen pe care îl voi folosi în continuare.

După cum vom vedea, Anunnaki erau o rasă extraterestră reptiliană. Tăblițele sumeriene descriu, după spusele autorului și traducătorului Zecharia

Sitchin, o coliziune între lunile unei planete numite Nibiru și o alta care orbita între Jupiter și Marte.⁵³ Resturile acestei ciocniri, spun traducерile lui Sitchin, au creat ceea ce sumerienii numeau „Marea Brătară” – centura de asteroizi. Detaliile relatărilor sumeriene diferă, dar apare aceeași temă. În versiunea lor despre aceste evenimente, fizicienii de la Boeing au sugerat că o parte din Jupiter s-a desprins la impactul cu o altă planetă, ceea ce astăzi numim Venus. Ea a fost proiectată apoi spre Marte, distrugând atmosfera și viața de pe această planetă (misiunea Mars Pathfinder a stabilit că rocile marțiene de suprafață nu sunt destul de erodate pentru a avea o vechime de 10.000 de ani).⁵⁴

După ce a devastat Marte, cometa Venus a fost prinsă de atracția gravitațională a Pământului. S-a rotit de câteva ori în jurul planetei noastre, producând unda de maree și dezastrele care au pus capăt „Epocii de Aur” și aruncând mari cantități de gheață ionizată la poli; apoi a ajuns pe orbita sa actuală ca planeta Venus. În același timp, cele mai vechi consemnări mesopotamiene și din America Centrală nu menționează Venus în vreuna din relatările lor cu privire la planete, dar cele ulterioare o fac, insistând asupra corelării lui Venus cu sacrificiile umane care îi sunt aduse. În *Secretul Suprem* toate aceste afirmații sunt însoțite de dovezi amănunțite și vei vedea că acolo sunt explicate multe din aceste mistere. Unul din ele este înghețul subit al mamuților în plin proces de hrănire, deoarece gheața nu s-a format gradat, ci instantaneu. Vechile legende și mituri despre sfârșitul „Epocii de Aur” sunt confirmate în întregime prin explicația științifică a efectelor geologice și de mediu ale acestei „peregrinări” a lui Venus.

Foarte importante pentru povestea noastră, aceste concluzii ale celor ca Velikovsky, fizicienii de la Boeing și un număr din ce în ce mai mare de cercetători,

plasează sfârșitul vieții de pe Marte în aceeași perioadă cu cel al Atlantidei și al Lemuriei. Brian Desborough sugerează, împreună cu mulți alții, că „Epoca de Aur” a fost rezultatul numeroaselor vizite extraterestre pe Pământ, acești „vizitatori” acționând deschis în rândul populației umane de cel puțin sute de mii de ani. El crede, ca și ceilalți fizicieni cu care a colaborat, că Pământul era mult mai aproape de Soare înainte de aceste evenimente și că Marte orbita în zona unde se află acum Pământul. Doi savanți independenți, dr. C.J. Hyman și C. William Kinsman, sugerează că Pământul avea odinioară orbita prezentă a lui Venus, iar Marte pe cea a Pământului.⁵⁵ Vechi legende descriu că zilele de pe Pământ erau cândva mai scurte decât acum și că durata medie de viață a oamenilor era mult mai mare.⁵⁶

Dacă, așa cum se susține, marile canioane de pe suprafața lui Marte au fost produse de torente masive de apă, atunci ar fi trebuit să existe un climat mai cald, deoarece astăzi este atât de rece, încât apa ar îngheța imediat, iar atmosfera de vacuum ar vaporiza instantaneu apa.⁵⁷ Orbita mai apropiată de Soare, spune Desborough, ar fi necesitat ca mai întâi razele de pe Pământ să fie negre, cu pigmentație necesară pentru a suporta razele mai puternice ale Soarelui. Analiza unor vechi schelete ce au fost descoperite lângă Stonehenge și pe coasta de vest a Franței a arătat că acei oameni aveau trăsături nazale asemănătoare femeilor africane.⁵⁸ Vechi scrieri, statui și descrieri artistice din întreaga lume sugerează și ele că exista o rasă neagră în acele vremuri îndepărtate.

Tăblițele sumeriene înfățișează cum „zeii” Anunnaki au părăsit planeta pentru a scăpa de dezastru, menționând chiar ce l-a provocat.⁵⁹ Singurii supraviețuitori ai catastrofei nu au fost extraterestrii cu tehnologie și clarviziune, poate chiar premoniție,

care au plecat înainte de ciocnire, ci oamenii care s-au adăpostit în subteran sau pe lanțurile muntoase de deasupra apei care, potrivit studiului celor de la Boeing, ar fi ajuns la peste 3.000 de metri altitudine. Pământul este plin de tuneluri și peșteri, naturale și artificiale, care datează din vechime. Multe dintre acestea au fost localizate, inclusiv un oraș subteran care ar putea adăposti mii de oameni în Cappadocia, Turcia, unul din vestitele centre feniciene. În această zonă au fost descoperite 36 de orașe subterane, iar unele complexe ajungeau să aibă până la 8 niveluri. Sistemele de ventilație sunt atât de eficiente, încât chiar și la cel mai jos nivel aerul este proaspăt. S-au mai găsit încă 30 de orașe subterane mari și complexe de tuneluri lângă Derinkaya, tot în Turcia. Inundațiile și necesitatea supraviețuirii au fost motivele pentru care agricultura din lumea postdiluviană a început la înălțimi de peste 3.500 metri și nu în câmpiile fertile, așa cum ne-am fi așteptat.

Un studiu al botanistului Nikolai Ivanovici Vavilov arată că cele 50.000 de plante sălbatice din lume examinate de el își au originea în numai 8 regiuni – toate muntoase.⁶⁰ După părerea lui James Churchward, cauza este că munții s-au format în perioada cataclismului și astfel multe zone joase au fost înălțate. Conform vechilor consemnări, susținute de multe dovezi, când Pământul se stabilizase după cataclism(e), supraviețuitorii au revenit din zonele muntoase sumeriene în Turcia și Iran, în câmpiile Mesopotamiei. În Turcia, pe muntele Ararat, s-a oprit vestita Arcă a lui Noe la retragerea apelor, spune Biblia.⁶¹

Tăblițele sumeriene descriu de asemenea cum „zeii” Anunnaki s-au întors pentru a reconstrui pământurile devastate, iar civilizația care a apărut de această dată este cunoscută ca Sumer. Totuși cred că

multe părți din aceste tăblițe se referă de fapt la evenimente din Lemuria și Atlantida. Unii cercetători sugerează chiar că rămășițe ale orașelor antediluviene se găsesc astăzi în Golful Persic, care a devenit mai mare și mai adânc după mișcările tectonice.⁶² Unele dintre marile structuri ale „Epocii de Aur” au supraviețuit într-o anumită măsură acelor cataclisme și pot fi văzute până astăzi, având de la zeci de mii până la sute de mii de ani vechime. Alte locuri și structuri faimoase au fost construite sau reconstruite de sumerieni în urmă cu aproximativ 6.000 de ani. Cred că Stonehenge și Avebury fac și ele parte din această categorie, dar nu pot spune neapărat același lucru despre piramidele de pe platoul Gizeh și nici despre structurile uimitoare din America de Sud, care par clar a data din „Epoca de Aur”.

Dovezi detaliate ale acestor evenimente apocaliptice pot fi găsite în *Secretul Suprem*, împreună cu o listă de alte cărți care tratează acest subiect. Lucrările lui Velikovsky sunt și ele incluse în bibliografie. Motivul suprimării acestor informații din „știința”, „educația” și mass-media actuală este efectul de domino pe care îl pot avea asupra percepției umane. Ai văzut încercările de record mondial la doborât piese de domino? Piesele sunt aliniate astfel încât prima să le dărâme pe toate celelalte. Sistemul de control, Matricea, după cum o numesc eu, este asemănătoare. Iluminații trebuie să lucreze pe rupe pentru a menține fiecare piesă la locul ei, căci, dacă una cade, celelalte o vor urma. Controlul „istoriei” este o piesă de bază. Dacă am ști că a existat o societate extrem de dezvoltată din punct de vedere tehnologic și nu numai acum multe mii de ani, care însă a dispărut în urma unor teribile cataclisme, cu siguranță am vedea lumea altfel. Întreaga versiune oficială a evoluției speciei umane s-ar prăbuși. Nu ne-am întreba

oare cine erau acei oameni? De unde veneau? De unde aveau ei cunoașterea și tehnologia lor? Subit toate misterele egiptene și sumeriene și structurile uimitoare lăsate de antici ar fi mai puțin misterioase. Și dacă Egiptul și Sumerul ar fi fondate pe aceeași cunoaștere avansată, atunci unele din acele popoare precataclismice s-ar putea să fi supraviețuit. Deci, ce s-a petrecut cu descendenții lor și cunoașterea acestora de-a lungul miilor de ani care s-au scurs?

Iluminații, prin religia și mai recent prin „știința” lor, au ca prim obiectiv suprimarea tuturor dovezilor și a informațiilor care ar aduce la lumină adevărata istorie a umanității. De îndată ce înțelegem acest lucru, ceața începe să se risipească.

Surse

¹ W.R. Fix, *Pyramid Odyssey* (Jonathan-James Books, Toronto, Canada, 1978) pag. 12, 13

² Allan F. Alford, *Gods Of The New Millennium*, dovada științifică a existenței zeilor în carne și oase (Hodder and Stoughton, Londra, 1996), pag. 52

³ Id.

⁴ Colin Wilson, *Atlantis: At Last, Could This Be The True Secret Of The Lost Continent*, London Daily Mail, September 30th, 2000

⁵ Id.

⁶ John A. Keel, *Our Haunted Planet* (Fawcett Publications, USA. 1971), pag. 14

⁷ Id.

⁸ Id., pag. 15

⁹ Id.

¹⁰ James Churchward: *The Lost Continent Of Mu; The Children Of Mu; The Sacred Symbols Of Mu; The Cosmic Forces Of Mu*; primele două cărți, disponibile pe pagina web a lui David Icke

¹¹ Prof. James DeMeo, *Sahasia: The 4000 BCE Origins of Child Abuse, Sex-Repression, Warfare and Social Violence, In the Deserts of the Old World* (Natural Energy Works. USA, 1998)

<http://www.davidicke.net/tellthetruth/history/sahasian.html>

¹² Prof. W.B. Emery, *Archaic Egypt* (Penguin Books, UK, 1984)

¹³ *When The Earth Nearly Died*, de D.S. Allen și J.B. Delair (Gateway

Books, Bath, 1995)

14 *The Children Of Mu* și toate cărțile lui Churchward sunt esențiale pentru orice cercetător în istoria veche

15 Id.

16 Id.

17 Id.

18 Id., vezi și *The Atlantida Connection*

19 Id.

20 Id.

21 Mid-Atlantic Ridge. Encarta Learning Zone, <http://encarta.msn.com/index/conciseindex/6D/06D05000.htm>

22 *When The Earth Nearly Died*, pag. 31

23 Id.

24 Maurice Ewing, *New Discoveries On The Mid-Atlantic Ridge*, National Geographic Magazine, November 1949, pag. 614- 616

25 *When The Earth Nearly Died*, pag. 32

26 Charles Berlitz, *Atlantis, The Eighth Continent* (Fawcett Books, New York, 1984), pag. 96-101

27 *When The Earth Nearly Died*, pag. 25-28

28 Id.

29 *Atlantis: At Last, Could This Be The True Secret Of The Lost Continent*, London Daily Mail, September 30th, 2000, pag. 42-44

30 Id.

31 Id.

32 Id.

33 Id.

34 Id.

35 Id.

36 Id.

37 Id.

38 Id.

39 Id.

40 Id.

41 Mark Amaru Pinkham, *The Return Of The Serpents of Wisdom* (Adventures Unlimited, Kempton, Illinois, 1996), pag. 8

42 Id., pag. 9

43 Id.

44 Id.

- 45 Id., pag. 22, 23
- 46 Richard Hoagland, *Monuments On Mars* (North Atlantic Books, California, USA, 1996)
- 47 Brian Desborough, *The Great Pyramid Mystery, Tomb, Occult Initiation Ceremony or What?*, document furnizat de autor în 1998 și publicat în *California Sun Newspaper*, Los Angeles
- 48 Id.
- 49 Preston B. Nichols și Peter Moon, *Pyramids Of Montauk* (Sky Books, New York, 1995), pag. 129
- 50 *Our Haunted Planet*, pag. 19, 20
- 51 Immanuel Velikovsky, *Ages In Chaos* (Doubleday & Co., New York, 1952), *Worlds In Collision* (Pocket Books Simon & Shuster, New York, 1950), *Earth In Upheaval* (Dell Publishing Co. New York, 1955), cărți disponibile pe pagina web a lui David Icke
- 52 Citat în *Our Haunted Planet*, pag. 80, din cartea *Worlds in Collision*
- 53 Zecharia Sitchin, *The 12th Planet, Stairway to Heaven, The Lost Realms, When Time Began, The Wars Of The Gods And Men* și *Genesis Revisited* (Avon Books, New York). Merită menționat că, dintr-un anume motiv, Sitchin nu va accepta existența unei rase reptiliene în ciuda tuturor dovezilor clare
- 54 *The Great Pyramid Mystery*
- 55 *Our Haunted Planet*, pag 132, 133
- 56 Id.
- 57 *The Great Pyramid Mystery*
- 58 Id.
- 59 Traducerile lui Zecharia Sitchin
- 60 *The Great Pyramid Mystery*
- 61 *Geneza*, Capitolul 8, versetul 4
- 62 R.A. Boulay, *Flying Serpents And Dragons, The Story Of Mankind's Reptilian Past*. (The Book Tree, PO Box, 724, Escondido, California, 92033, 1997), pag. 124, 125

Conduși de Zei

A condamna fără a cerceta este culmea ignoranței.

Albert Einstein

Legende străvechi povestesc cum civilizațiile foarte avansate ale Atlantidei și Lemuriei erau inspirate de cunoașterea adusă de rase extraterestre venite din nenumărate părți ale galaxiei și din alte dimensiuni ale universului.

Dacă reușim să ne deschidem mintea către cunoașterea ce ne este interzisă, înțelegem că lumea în care credem că trăim nu este singurul spectru de frecvențe al existenței. După cum am menționat anterior, Creația constă în dimensiuni infinite ale vieții care vibrează la diferite viteze. Gândește-te numai la numeroasele frecvențe de emisie radio și TV din zona unde locuiești. Nici noi nu le putem vedea, nici ele nu se pot percepe între ele, deoarece vibrează la frecvențe diferite. Dacă învârtim butonul de căutare și comutăm de pe un post pe altul, primul post nu încetează să mai emită doar pentru că nu mai este ascultat. El își continuă emisia – continuă să existe – exact ca până atunci. Singura diferență este că nu mai suntem acordați la frecvența sa. Frecvențele infinite ale vieții și existenței în Creație împart același spațiu. Cei mai mulți oameni numesc „dimensiuni” gamele diferite de frecvență. Mai precis acestea sunt „densități”, deoarece, cu cât energia vibrează mai încet, cu atât ea

pare mai densă și mai „solidă”. Cu cât vibrează mai repede, cu atât pare mai eterică și mai ne-fizică. În cele din urmă, vibrațiile sunt atât de rapide, încât ies din gama de frecvență – densitatea – simțurilor noastre fizice și nu mai pot fi percepute.

Frecvența perceptibilă o numim a Treia Densitate sau a Treia Dimensiune. În momentul conectării la această frecvență, gama simțurilor noastre fizice o poate percepe. La „moarte”, părăsim această gamă de frecvențe, iar structura noastră subtilă își continuă călătoria în altă densitate sau dimensiune. Conștiința noastră este eternă. În final, toate frecvențele și toate formele manifestării sunt expresia aceleiași energii. Suntem unul. Aceasta este Legea lui Unu pe care Iluminații caută să o elimine de mii de ani. Unele ființe extraterestre și extradimensionale știu cum să-și schimbe frecvența pentru a se deplasa între densități, „apărând” și „dispărând” la modificarea frecvenței, ca în cazul unui buton de radio. Așa se explică ceea ce diferiți oameni au mărturisit că au văzut uneori, și anume ființe care le „dispar” din fața ochilor. De fapt, ele nu au „dispărut” deloc, ci doar au ieșit din gama de frecvențe pe care noi o putem accesa. Același lucru se petrece și în cazul OZN-urilor.

Nu suntem singuri

Principalele trei forme de viață extraterestră, existente pe planete și stele ca Orion, Sirius, Pleiade, Marte etc., sunt rasa albă sau „blonzii cu ochi albaștri”, o rasă reptiliană și așa-numiții „mici cenușii” din folclorul modern OZN (vezi secțiunea de imagini). Există însă și rasa neagră, dar și o alta care, după cum afirmă cei care pretind că au fost răpiți de entități ne-umane, are o formă insectoidă. Știu că acest fapt este dificil de acceptat și de înțeles dintr-o perspectivă condiționată a realității. Dar, înainte de toate, nu cer

nimănu-i să accepte ceva – cartea mea are doar scop informativ, din care fiecare ia atât cât poate duce. Mai doresc să subliniez că acest text este prezentat în straturi, fiecare adăugându-se la cele de dinainte. Deci, informațiile amănunțite despre existența reptilienilor, cenușiilor, nordicilor și a combinațiilor dintre ele vor fi prezentate gradat. Înțelegerea legăturii dintre aceste specii extraterestre înseamnă în același timp și înțelegerea lumii de astăzi.

W.T. Samsel, autorul cărții *Conexiunea Atlantă*, scrie:

„În prima jumătate a epocii lemuriene, ființele extraterestre s-au implicat numai la nivel de observatori. Aceasta înseamnă că nu au intervenit în mod direct în existența subiecților experimentului lor din acel moment. Dezvoltarea și progresul rasei umane pe Pământ făceau obiectul observației și studiului lor de la distanță. În *Conexiunea Atlantă* mă refer la aceasta sub numele de Proiectul Titan. Cele trei grupări extraterestre principale care erau incluse în Proiectul Titan erau cele din Sirius, Pleiade și Orion, deși mai erau implicate și alte rase extraterestre. Aici intră în joc varietatea reptiliană. Cum cei de pe Sirius, Pleiade și Orion cooperau în condițiile convenite în program, aş clasifica reptilienii ca elemente rebele care nu au aderat la „regulile” sau doctrinele proiectului de cercetare Titan desemnate de cei trei participanți.”¹

Aceste două rase, blonzii cu ochi albaștri și reptilienii, au fost multă vreme în conflict, în multe părți ale galaxiei, cu facțiuni care formau alianțe spre beneficiul lor comun. Această rasă reptiliană este forța dominantă din spatele Iluminaților (cel puțin la un anumit nivel), dar cu o implicare considerabilă a cenușiilor și a unei părți din rasa extraterestră albă sau

„nordicii”, cum sunt cunoscuți de pasionații ufologiei. Ceilalți sunt simpli pioni în lupta lor. Din îmbinarea reptilienilor cu nordicii au rezultat descendenții hibrizi. În toate combinațiile dintre reptilienii și celelalte rase, conexiunea nordică pare a fi cea mai importantă pentru ei.*

Încrucișarea consta în implantarea de cod genetic reptilian în ADN-ul uman, rezultând descendenții care s-au aflat la conducerea acestei planete timp de mii de ani și care se află și astăzi în poziții-cheie. Urmașii faraonilor egipteni și ai altetelor regale din Europa sunt acum președinți ai Statelor Unite, de exemplu, bancheri și moguli media.

Un simbol des întâlnit încă din „Epoca de Aur” a Atlantidei și Lemuriei până astăzi este cel al șarpelui. Ambele civilizații erau cunoscute în legende ca Țara dragonilor și Patria Mamă.² Un alt nume dat de greci Atlantidei era Hespera (denumire sub care era cunoscută planeta Venus), despre care se spunea că este păzită de un dragon.³ Din consemnările băștinașilor americani aflăm că aceștia numeau Atlantida Itzamana, care înseamnă Țara dragonului sau Țara veche roșie.⁴ Algonquinii numesc continentul atlant Pan, nume identic cu cel al zeului-șap antic al grecilor. Pan era la origine un zeu-dragon sau șap al atlantiților, după cum sugerează unele consemnări ale primilor egipteni și ale grecilor.⁵ Chiar numele Mu este apropiat de cuvântul polinezian pentru dragon.⁶ Un text indian tamil, *Silappadikaran*, descrie un continent pierdut în oceanul Pacific și Indian numit

* Descendența reptiliană este cea care ne preocupă în această carte. Dar mai sunt și alte rase de origine extraterestră. Consemnările Cherokee și mayașe din America Centrală și de Nord, precum și cele ale istoricilor greci Apolodor și Diodorus, pretind că pleiadienii au fost implicați în existența Atlantidei și s-au încrucișat cu oamenii pentru a da naștere unei noi rase de ființe umane.

Kumari Nadu sau Kumari Kandam, care înseamnă Țara dragonilor, a șerpilor nemuritori.⁷

Nu poți fi Sirius

(n.tr. *Joc de cuvinte: Sirius, pronunțat la fel ca englezescul Serious, care înseamnă „serios”*)

Aceste ființe extraterestre și extradimensionale avansate din punct de vedere tehnologic au creat Școli de Mistere și o rețea de societăți secrete în Atlantida și Lemuria pentru a transmite cunoașterea lor celor aleși pentru inițiere. Legende de susțin că o rasă ne-umană a venit pe Pământ de pe Sirius, „Steaua câinelui”, cea mai strălucitoare stea de pe cer, care este situată la 8,7 ani-lumină de planeta noastră. Denumirea de „Steaua câinelui” sau „Câinele lui Orion” vine de la poziția sa în constelația Canis Major.⁸ Se spune că ființele de pe Sirius au adus o infuzie de cunoaștere avansată în Atlantida și Lemuria și au înființat Școala atlantă de Mistere.

Conform lui Robert Temple în cartea *The Sirius Mystery* (n.tr. *Misterul lui Sirius*) (Destiny Books, Vermont, USA, 1998), tribul Dogon din Mali, Africa, pretinde că ființe de pe Sirius le-au vizitat strămoșii și le-au oferit acestora cunoașterea universului. Ei îi descriu pe siriusieni ca având trăsături de amfibii și șerpi – o temă ce apare frecvent, după cum vei vedea. Temple sugerează că Anunnaki din tăblițele sumeriene pot fi aceste ființe de pe Sirius. El mai propune ipoteza conform căreia trupul Sfinxului este acela al unui câine și nu al unui leu, simbolizând astfel „Steaua câinelui”, Sirius,⁹ iar alții sugerează că fața Sfinxului ar fi a unei femei, nu a faraonului. Cert este că egiptenii au înfățișat corpuri de leu diferite de cel al Sfinxului, iar câinele este un simbol obișnuit în mitologia antică.¹⁰ De fapt, vechii egipteni aveau un respect deosebit pentru câine, iar simbolul câinelui era un cod pentru

Sirius.¹¹ Sistemul Sirius era simbolizat ca feminin și astfel un trup de câine cu față de femeie ar fi foarte potrivit. Are sens, deși ar putea la fel de bine să fie și leu. Sirius este în legătură cu culoarea roșie, deoarece pare roșu când se înalță desupra orizontului.¹² Roșu este culoarea folosită pentru a simboliza steaua Sirius în ritualuri. Vreme îndelungată, Sfînxul a fost colorat în roșu. Este o concluzie evidentă că există o legătură simbolică cu Marte, „planeta roșie”, dar în fața celeilalte dovezi, Sirius ar putea avea întâietate. Canalul de aerisire al Reginei din Marea Piramidă a fost proiectat spre Sirius, după cum spun specialiștii. Robert Temple prezintă o multitudine de dovezi care susțin ipoteza sa, conform căreia o rasă amfibiană a venit de pe Sirius pe Pămînt cu mult timp în urmă și a adus cu ea cunoașterea care a înființat acele civilizații avansate. Într-o pictură greacă ce se află la Muzeul Luvru din Paris, steaua Sirius este reprezentată de un șarpe.¹³

Temple și-a început cercetările atunci când a aflat că populația Dogon din Mali, Africa de Nord-Vest, povestise cercetătorilor francezi din 1931 despre Sirius. Conform acelor afirmații, dogonii știau despre toate planetele din sistemul solar, mai puțin Pluto și lunile care au fost confirmate recent. Ei spuneau că exista o stea pe orbita lui Sirius și că era atât de grea, încât toți oamenii din lume nu o puteau ridica.¹⁴ Pe atunci, steaua despre care vorbeau era încă nedescoperită, Sirius B. Dogonii spuneau că era nevoie de 50 de ani ca ea să înconjoare Sirius A și că era „infiniț de mică”.¹⁵ Acum știm că este adevărat, deoarece Sirius B este o stea pitică și extrem de grea.

Există și o a treia stea care orbitează în jurul lui Sirius A, având nevoie tot de 50 de ani pentru încheierea unei rotații. La fel de necunoscută atunci, existența ei a fost confirmată de astronomi în 1995 și

este cunoscută ca Sirius C.¹⁶ Simbolismul Iluminațiilor – treimea – pare să fie legat, cel puțin parțial, de aceste trei stele din sistemul Sirius. Referirea constantă la numărul 50 în mitologie poate duce la aceste orbite de 50 de ani, sugerează Temple. El mai afirmă că Sirius B și C au fost numite „gemene”, folosindu-se drept cod perioadele lor combinate de orbitare.

Dogonii numeau Sirius B Digitaria, iar Sirius C Sorghun, „Steaua femeilor”¹⁷ sau „Soarele femeilor”¹⁸. Pentru ei, cea mai importantă stea este Sirius B, invizibilă cu ochiul liber. Chiar și astăzi riturile lor religioase se bazează pe ciclurile sistemului Sirius. „Steaua Câinelui”, Sirius sau Sirius A, are masa de 2,5 ori mai mare decât masa Soarelui nostru și este de 35 de ori mai strălucitoare.¹⁹ Având în vedere că Soarele conține 99% din masa sistemului nostru solar, Sirius este un „mic copil”.

În vechime se credea despre căldura lunilor de vară că este produsă de Sirius și astfel ele au devenit cunoscute drept „zile de câine”. Calendarul egiptean era realizat în funcție de Sirius (Sothis la greci), iar calendarul sothic se baza pe răsăritul lui Sirius, care avea loc cu un minut înaintea Soarelui, așa-numitul „răsărit heliacal de vară”.²⁰ Numărul 23 era important pentru dogoni, ca și pentru egipteni și babilonieni. Unii cercetători spun că acesta are legături cu răsăritul heliacal din 23 iulie când Sirius, Pământul și Soarele sunt aliniate.

Alții speculează că această aliniere poate crea o „poartă stelară”, mai precis o conexiune între două sisteme, un fel de portal interdimensional. Acest moment reprezenta de asemenea începutul anului pentru multe alte culturi. Se spune că ochii Sfinxului se aliniază cu poziția lui Sirius la răsăritul său de pe 23 iulie și că piramidele sunt și ele aliniate cu acel punct la orizont.²¹ În mod curios, acesta este momentul

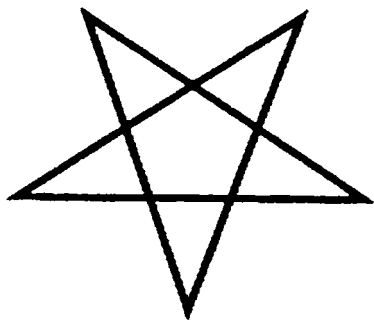


Figura 2: Pentagrama inversată, simbolul clasic al satanismului și, se pare, simbol al lui Sirius

anului când elita Iluminaților se întrunește la Bohemian Grove în nordul Californiei, îmbrăcați în robele lor lungi cu o glugă ce le acoperă aproape tot capul, și își desfășoară ritualurile infame la poalele unei bufnițe de piatră, înalte de 13 metri, după cum am prezentat amănunțit în

Secretul Suprem. Voi reveni mai târziu asupra acestui subiect. Masonii și alte societăți secrete ale Iluminaților au drept simbol central steaua Sirius. Este cunoscut faptul ca Eastern Star (Steaua Răsăritului) este chiar numele organizației masonice care permite femeilor să devină inițiate.²² Steaua Răsăritului sau pentagrama inversată, o altă reprezentare pentru Sirius (Figura 2), este simbolul satanismului. Pentagrama înscrisă într-un cerc este folosită de sataniști în diverse ritualuri pentru „a coborî Regatul Satanei în manifestarea terestră”, după cum afirmă un anume scriitor. Pentagrama este simbolizată de capul de țap cunoscut ca „țapul lui Mendes” sau „Baphomet”, imaginea societății secrete a Cavalerilor Templieri, care în Franța a fost acuzată de idolatrie și spulberată după anul 1307. Capul de țap mai este asociat și cu sistemul Sirius. Vechile temple erau proiectate exact pe punctul de la orizont unde apărea Sirius la „răsărit”, iar principalele ritualuri ale Iluminaților de astăzi o au ca obiect de adorație pe Sirius. O astfel de structură aliniată cu Sirius este Templul lui Isis de la Denderah, în Egipt.²³

Zeița Isis este un simbol al lui Sirius în mitologia

egipteană. Robert Temple sugerează în *The Sirius Mystery* (n.tr. *Misterul lui Sirius*) că Isis este Sirius, iar „zeița-soră” a lui Isis, Nephthys, o reprezintă pe Sirius B. Se spune că Isis era vizibilă, iar Nephthys invizibilă, așa cum sunt Sirius A și Sirius B. Un alt simbol al lui Sirius era Anubis (Anpu la egipteni), cel portretizat ca zeu cu cap de câine sau de șacal și asociat cu Osiris, „Zeul Soare” al Egiptului.²⁴ Mai exista și zeița numită Anukis care navighează într-o barcă celestă cu Sothis și Satis, alcătuind încă o dată o triadă stelară a lui Sirius, Sothis fiind denumirea greacă pentru Sirius. Simbolul câinelui sau al lupului se regăsește deseori la cultele de adorare a șarpelui sau a reptilienilor. Credo Mutwa, șamanul zulu, spune că, în vechile lor legende, Sirius este numită „Steaua Lupului”. Liderul „zeilor” reptilieni cunoscuți ca Anunnaki este numit în tăblițele sumeriene An (mai târziu Anu), reprezentat de un câine sau un șacal. Tradiția egipteană îl asociază pe Orion lui Sirius, iar ufologii contemporani îi asociază pe reptilienii cu Sirius și Orion. Isis (Sirius) era consoarta lui Osiris (Orion?) în mitologia egipteană.

Câteva din principalele simboluri ale Iluminațiilor de astăzi sunt ochiul, triunghiul sau piramida, steaua cu 5 colțuri, obeliscul și domul. Egiptenii o reprezentau pe Sirius prin obelisc, dom și steaua cu 5 colțuri; tribul Bozo din Mali, care este înrudit cu tribul Dogon, numește Sirius „Steaua ochiului”.²⁵ Ochiul este de asemenea un simbol al lui Osiris în mitologia egipteană. Arcul și săgeata sunt un alt simbol al anticilor pentru Sirius, pe care ei o cunoșteau ca „Steaua arcului”. Cuvântul egiptean pentru arcaș era același cu cel pentru metal stelar greu – Sirius B, care de asemenea era apropiat de semnificația cuvintelor pitic și greutate.²⁶ Textul sumerian *Epopoea lui Ghilgameș* povestește despre o stea care era atât de grea, încât nu putea fi ridicată (Sirius B), stea asociată

cu An sau Anu, liderul Anunnaki. Zeitatea supremă egipteană, Osiris, era și el numit An. În relatările sumeriene, An, zeul cu cap de câine/șacal, avea o fiică, zeița Bau, zeița câinelui. Se spune că Bau stă la originea termenului de „bau-uau” sau lătratul câinelui.²⁷ Desigur însă că nu se aseamănă deloc cu sunetul lătratului de câine. În epopeea sumeriană, Ghilgameș are 50 de însoțitori care pot simboliza cei 50 de ani necesari lui Sirius B să orbiteze în jurul lui Sirius. Un lucru sigur este că, pentru oamenii din Antichitate, Sirius și Sirius B aveau un rol important în viața lor.

Dogonii numesc aceste ființe amfibiene de pe Sirius „Nommo” sau „stăpânii apei”. Relatările despre această rasă extraterestră sunt în mare parte susținute de dovezi vechi. Sumerienii pretind că ființe stranie ce sălășluiau în adâncurile mării au venit pe pământ și au înființat aici civilizația lor. Istoricul Alexander Polyhistor (născut în anul 105 î.Ch.) scria că aceste ființe erau amfibii și noaptea se întorceau în mare.²⁸ Ele sunt descrise ca „semi-demoni” (jumătate umane, jumătate ne-umane) și animale înzestrate cu judecată.²⁹ Alte legende spun că erau supraumane în cunoaștere și longevitate. Ele erau „nemuritoare” și se întorceau „la zei” într-o navă spațială, luând cu ei exemplare din fauna Pământului. Interesant este că dogonii numesc Sirius „pământul peștilor” și „pământul pur”, iar ziua în care Nommo a ajuns pe Pământ este cunoscută ca „ziua peștilor”.³⁰

Preotul babilonian Berossus scria că originea oamenilor, conform credinței babiloniene, poate ajunge până la „zeul-pește” Oannes, cunoscut filistinilor ca Dagon. Ceea ce spuneau ei despre Oannes, spuneau și sumerienii despre Enki, unul dintre liderii de seamă ai reptilienilor Anunnaki. Enki era simbolizat navigând pe o corabie sau zburând la mari

înălțimi și a fost descris ca fiind un gigant cu solzi de pește sau reptilă. În legendele babiloniene, Oannes era unul dintre „Annedoti” („respingători”) care aveau capul și picioarele ca ale unei ființe umane, dar trupul și coada unui pește.³¹ Aceasta este fără îndoială originea poveștilor despre sirene. Zeii cunoscuți ca „bătrânii mării” erau descriși ca „sirene”. Se spunea că dacă luptai cu ei își schimbau forma, iar despre legendarii fondatori ai Atenei, Cecrops și fiul său, se spunea că erau amfibieni jumătate oameni-jumătate șerpi. Zeul grec Tython era un alt personaj jumătate om-jumătate șarpe, iar Isis și Osiris erau descriși cu cozi de pește sau șarpe în unele efigii, ca și Poseidon al grecilor ori Neptun al romanilor. Anunnaki (Annedoti) sunt foarte legați de apă, iar numele urmașilor lor până astăzi se referă și la apă. Succesorii principalelor familii par să-și aibă originea în regiuni foarte calde, precum Texas, Arizona, Nevada și California sau, mai des, în locuri reci și umede unde există apă. Olanda este un important centru al lor, fiind una dintre cele mai umede țări din lume din cauza pământului ieșit din mare. În plus, habitatul preferat al aristocrației europene sunt castelele reci și umede. Rădăcina Anu, ca în Anunnaki de exemplu, apare cu precădere în mitologie. Avem de asemenea Anubis și Anukis, iar în sanscrită cuvântul *anu-pa* înseamnă „ținut umed”.³²

Legende străvechi susțin că pe Sirius solul este foarte apos și abundă în vegetație, mediu ideal pentru speciile amfibiene și reptiliene. Tradiția chineză susține că civilizația lor a luat naștere printr-o ființă amfibiană numită Fu-Hsi sau Fuxi în anul 3322 î.Ch. Aceasta este descrisă ca având cap de om și trup de șarpe și se spune că a început repopularea lumii imediat după potop printr-o încrucișare incestuoasă cu un personaj numit Nu Gua, care este de asemenea descris ca jumătate om-jumătate șarpe. Un alt personaj

întâlnit în mitologia chineză este Gong-Gong, „un monstru încornorat cu trup de șarpe”. Aceste legende se aseamănă mult cu cele ale populației Dogon. Alte ființe amfibiene din tradiția chineză sunt împăratul Yu (care se referă la reptile) și tatăl său Gun (care se referă la pești), iar desenele chinezești ale personajelor istorice și mitologice sunt asemănătoare celor realizate de tribul Dogon.

Astăzi există multe relatări ale oamenilor care văd OZN-uri intrând sau ieșind din mări sau lacuri, chiar și din lacul Titicaca din Peru, Bolivia, cel mai înalt lac navigabil de pe Pământ. Respectabilul cercetător al fenomenelor OZN Timothy Good dă multe exemple ale acestui fenomen în cartea sa *Unearthly Disclosure* (n.tr. *Dezvăluiri nepământene*) (Century, Marea Britanie, 2000). El numește aceste aparate OSN sau Obiecte Submersibile Neidentificate, ce sunt menționate de martorii care le-au văzut în întreaga lume, mai ales în locuri ca lacul Cote, Costa Rica, și pădurea tropicală montană El Yunque din Puerto Rico.³³ Robert Temple precizează că dogonii descriu sosirea ființelor Nommo într-o „arcă” ce seamănă mult cu un vehicul spațial, ce a aterizat undeva în Egipt. Ei povestesc zgomotul teribil și vibrația de la aterizarea „arcei”, care a provocat un vârtej de praf. Dogonii folosesc termenul Nommo la singular: „Este ca o flacăra care s-a stins la atingerea Pământului”. Aparatul sau „arca” a aterizat pe trei picioare, scrie Temple, în timp ce un vehicul mai mare plutea în atmosferă.

Miturile cosmogonice peruane vorbesc despre un mare disc venit din cer care a aterizat pe Insula Soarelui, ce se găsește la granița boliviană a lacului Titicaca, loc pe care l-am vizitat până acum de două ori. După Marele Potop, se spune că vârful acestei insule a fost prima fâșie de pământ care a apărut la retragerea apelor.



Figura 3: Binecunoscutele simboluri ale Iluminaților, ochiul atotvăzător și piramida fără vârf de pe bancnota de 1 dolar



Figurile 4 și 5: Piramida și ochiul atotvăzător folosite ca sigle de către o mulțime de firme, inclusiv R.J. Reynolds, o mare familie a Iluminaților, și Fidelity Investments...

Scepticii care caută să discrediteze miturile populației Dogon despre ființele Nommo și viața de pe Sirius spun că cercetătorii francezi care au publicat pentru prima oară aceste informații sunt de fapt și inventatorii lor. Dar Credo Mutwa, șamanul zulu și istoricul oficial al acestui popor, susține că ei au aceleași tradiții. Aceștia numesc Sirius „Steaua lupului”, iar vechile consemnări afirmă că „oamenii-pești din mare” care trăiau pe Sirius au venit pe Pământ. Ei vorbesc de asemenea despre un „mare război” pe Sirius în care poporul-pește i-a alungat pe cei pe care astăzi îi cunoaștem ca oameni. Credo susține și că legendele atribuite tribului Dogon nu sunt singurele dovezi antice despre sistemul Sirius. Zulușii o numeau pe Sirius B „Steaua scobită”, cu mult înainte de a fi identificată de tehnologia modernă. Credo scria



Figura 6: ...și iată-l în sigla Serviciului Britanic de Informații MI5, o altă creație a Iluminaților



Figura 7: Simbolul șarpelui din sigla British Telecom, principala firmă britanică de telecomunicații

în cartea sa *Song Of The Stars* (n.tr. *Cântecul Stelelor*) (Station Hill Openings, Barrytown, New York, 1996) următoarele:

„Nu numai zulușii, dar și dogonii și multe alte triburi africane confirmă legendele despre Nommo, care se aseamănă foarte mult cu ființele acvatice din mitologia noastră. Se spune despre ele că sunt dotate cu inteligență și au vizitat Pământul de mai multe ori. De obicei sunt descrise ca ființe umane cu piele de reptile, dar și ca o încrucișare între un mic demon și un delfin.”³⁴

Traducerile tăblițelor sumeriene realizate de Zecharia Sitchin afirmă că Anunnaki au venit de pe o planetă numită Nibiru, a cărei orbită trece cu mult de Pluto și înapoi între Marte și Jupiter la fiecare 3.600 de ani. Ideea că Nibiru este o planetă nu-mi suna deloc bine. Aș zice mai degrabă o cometă mare. Dar în ambele cazuri există o legătură fundamentală între reptilienii Anunnaki din tăblițele sumeriene și Sirius/Orion. Cercetătorul Mark Amaru Pinkham afirmă în cartea sa *The Return Of The Serpents Of Wisdom* (n.tr. *Întoarcerea șerpilor înțelepciunii*)

(Adventures Unlimited, Illinois, 1997) că simbolul siriusienilor din Atlantida era un triunghi, uneori cu un ochi în mijloc.³⁵ Această piramidă fără vârf și ochiul atotvăzător sunt simboluri vechi folosite de Iluminați, ce pot fi văzute pe bancnota americană de 1 dolar și pe numeroase sigle folosite de firmele Iluminaților (vezi Figurile 3, 4 și 5), cât și pe sigla Serviciului Britanic de Informații, MI5 (Figura 6).

Se spune că designul Marelui Sigiliu i-a fost înmânat rozicrucianului Thomas Jefferson de către un străin misterios, îmbrăcat într-o capă cu glugă care îi acoperea întreaga față. După scufundarea Atlantidei, supraviețuitorii au dus cu ei acest simbol în țările unde s-au refugiat, cum ar fi Egiptul, și mai departe a fost folosit de către rețeaua de societăți secrete ale Iluminaților, care au reapărut după cataclism. Tridentul era simbolul descendenților regali din Atlantida și mai târziu locul său a fost luat de floarea de crin cu trei petale (Fleur-de-lys), simbol al descendenților Iluminați. „Zeul” atlant al focului, Votan,³⁶ a apărut mai târziu în America și Europa ca Wotan sau Wodan. O organizație americană, Lemurian Fellowship, care cercetează istoria continentului pierdut, spune că o rasă extraterestră de pe Venus, cunoscută sub numele de Kumara, erau liderii civilizației lemuriene.³⁷ Frăția afirmă că acești Kumarași au creat o Școală de Mistere pentru inițierea celor aleși în cunoașterea ezoterică avansată, școală care era structurată pe 13 niveluri de inițiere, din ce în ce mai avansate.³⁸ Aceasta este structura clasică a societăților secrete din întreaga istorie. Cei care treceau de nivelul al 13-lea primeau permisiunea de a transmite mai departe cunoașterea ca membri ai „Ordinului Șerpilor”.

În cartea *The Gods Of Eden* (n.tr. *Zei din Eden*) (Avon Books, New York, 1993), William Bramley

numește această organizație „Frăția Șarpelui”. A se vedea simbolismul șarpelui în siglele firmelor Iluminaților și în cea a rețelei de comunicații British Telecom, de exemplu (Figura 7). Regii și reginele lemuriene erau inițiați de nivelul al 13-lea al „Descendențelor Dragonului”, conform Frăției Lemuriene, și astfel adoratori ai soarelui. Dar ai soarelui nostru sau ai lui Sirius, cea mai strălucitoare stea de pe cer? Consemnări descoperite în India de către cel mai renumit cercetător al istoriei lemuriene, col. James Churchward, confirmau adorarea soarelui. Se pare că unul din numele Lemuriei era chiar „Imperiul soarelui”, iar simbolurile pentru soare ale Iluminaților se înrudesc cu cele ale Templului atlant al soarelui.³⁹

Atlantida și Lemuria au existat timp de mii de ani, iar cultura lor s-a păstrat și chiar s-a extins în întreaga lume prin preoții lor și urmașii „regali” sau „ai Dragonului”.

Odată cu ei a migrat și simbolismul șarpelui, care a supraviețuit până astăzi în țări precum China și, desigur, printre Iluminați. În epoca atlantă-lemuriană se promovau aceeași cunoaștere și același simbolism pretutindeni pe planetă, iar urmașii regali ai raselor extraterestre erau răspândiți pe întregul glob. Astfel se explică de ce, după cataclism, când rasele europene „au descoperit” America, Australia și alte regiuni ale lumii aparent fără nicio legătură între ele, au găsit oameni care istoriseau aceleași evenimente și aveau aceleași religii (Figura 8). Toate acestea își aveau de fapt originea în Atlantida și Lemuria. Odată cu colonizarea celor două Americi și a ceea ce avea să devină Egiptul și Orientul Mijlociu, Europa, Scandinavia și China, inițiații atlanti și lemurieni au folosit tehnicile lor avansate pentru a înălța piramide și alte structuri gigantice, a căror construcție ne-ar

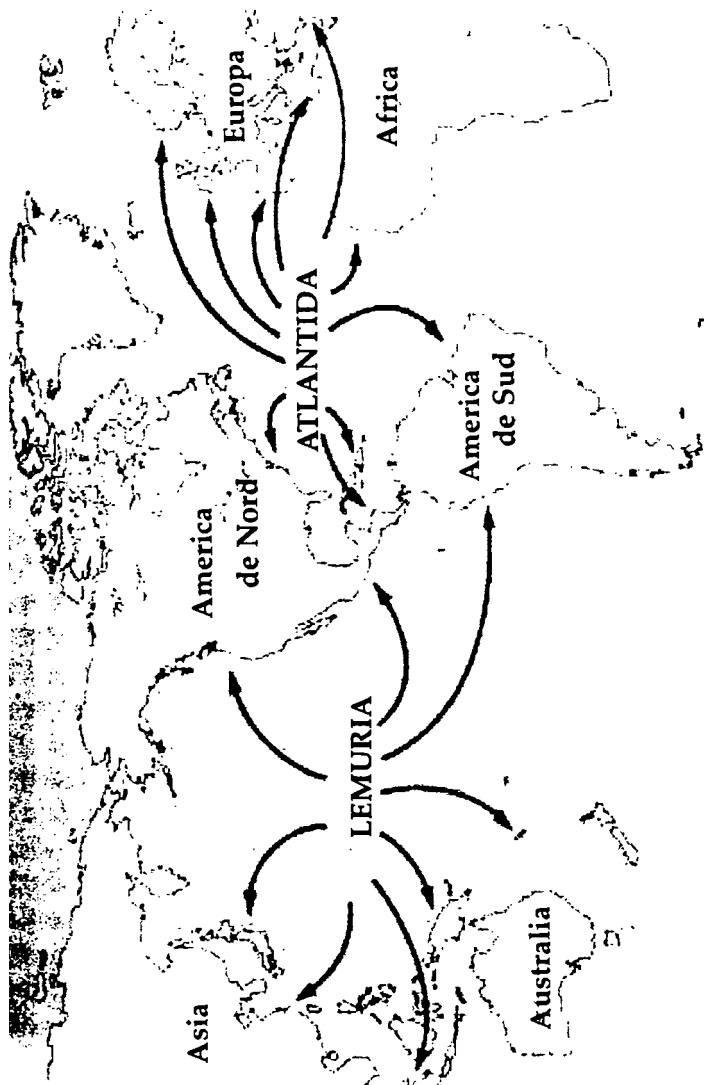


Figura 8: Nenumăratele legende despre „zeii” care călătoresc dintr-un ținut scufundat către diferite civilizații din întreaga lume pot fi explicate prin migrarea popoarelor din Atlantida în Oceanul Atlantic și din Lemuria sau Mu în Pacific

pune probleme și astăzi.

Cercetătorii au stabilit că aceste mari structuri au fost construite în relație geometrică una cu cealaltă pe distanțe mari, în diferite părți ale planetei. Pare un mister modul în care s-a realizat această corelare, dar nu este. Locurile sacre ale anticilor (și ale Iluminaților de astăzi) erau puncte de vortex pe rețeaua energetică globală, o grilă de linii de forță cunoscute ca linii de câmp sau meridiene care înconjoară și întrepătrund planeta. Când aceste linii se intersectează, se creează un vortex energetic în spirală și, cu cât numărul acestor intersecții este mai mare, cu atât mai mare este și vortexul energetic. Dar asupra acestui aspect voi reveni mai târziu.

În punctele de intersectare a acestor linii energetice, cum ar fi Stonehenge, atlânții și lemurienii au construit temple și piramide. Rețeaua este geometrică, iar punctele de vortex sunt în relație geometrică unele cu celelalte. De aceea, toate construcțiile ridicate în aceste puncte sunt conectate între ele.

Multe „locuri sfinte” vechi și moderne sunt adesea asociate cu civilizațiile atlantă și lemuriană. Sedona din Arizona, faimoasă și astăzi pentru vortexurile sale masive, se pare că a fost o veche colonie a lemurienilor, ca și muntele Shasta din California de Nord.⁴⁰ Unii ufologi sunt de părere că Sedona este sediul unei baze subterane reptiliene, unde membrii acestei rase cooperează cu păpușile lor umane sau semi-umane din rândul Iluminaților la planurile lor mai mult sau mai puțin științifice. Baza pare a fi sub canionul Boynton din Sedona, care se află nu departe de rezervația tribului Hopi, despre care se presupune că ar avea origine lemuriană.

Coloniile atlante/lemuriene

O parte din atlanții și lemurienii care au colonizat planeta au fost numiți cariani (carian = „oameni-șarpe ai mării și ai Zeului atlant al focului”), eus-cara (același sens de bază) și tuarkeși („oamenii-șarpe ai gloriosului zeu al focului”).⁴¹ Tuarkeșii au devenit apoi cunoscuți ca tuarak și s-au stabilit în Africa de Nord, eus-cara sunt bascii spanioli, iar carianii - fenicienii de mai târziu.⁴² James Churchward depistează însă cariani și în America. Poporul tuareg din Africa de Nord de astăzi, descendenți ai tuarkeșilor, au permis unor vizitatori străini să vadă vechiul sistem de peșteri din munții Ahaggar unde se găsesc desene murale ce-i înfățișează pe strămoșii lor atlanti, ținând în mâini șerpi și săbii ce au desenate pe lamele lor un trident.⁴³ Cei invitați în templele subterane ale tuaregilor pretind că au văzut „monștrii” reptilieni numiți Ouranși, pe care tuaregii îi venerază ca reprezentări fizice ale zeiței-șarpe.⁴⁴ O altă tradiție a tuaregilor este un dans în onoarea zeului atlant al focului, Votan. Atlanții și lemurienii au stabilit colonii în Egipt, cunoscute atunci drept Khem sau Ținutul șarpelui de foc. Litera „K”, sunetul folosit atât de des de acești urmași reptilieni, era scrisă sub forma unui șarpe în hieroglifile egiptene. Khem era numele zeității simbolizate printr-un țap negru numit mai apoi Pan. Iluminații și sataniștii de astăzi încă venerază acest simbol al țapului, sub numele Baphomet. Există multe consemnări care arată descendența regilor egipteni până la câteva zeci de mii de ani înaintea formării civilizației egiptene descrise de istoricii oficiali; aceste linii genealogice susțin varianta unei colonii atlante/lemuriene în Egipt cu mult înaintea cataclismului.

Colonizarea Greciei a avut loc cu mult înainte față de data care este cunoscută în mod oficial, iar această

colonie (atenienii) a intrat în război cu atlanții înainte de potop. Platon a scris despre acest război, dar scrierile lui au fost respinse de istoricii oficiali, aceștia neacceptând ideea că Grecia exista de atâta timp. Ei se înșală însă; „Grecia clasică” este o expresie târzie a acelei culturi, nicidecum timpurie. Grecia există dinainte de cataclismele care au scufundat Atlantida. Coloniștii atlanți ai Greciei venerau o zeiță-șarpe numită Athene sau Neith.⁴⁵ Istoricii greci Jane Harrison și Robert Graves susțin că această zeităte era simbolizată ca șarpe, sfinx sau zeiță acoperită de șerpi.⁴⁶ Unii oameni – și eu printre ei – cred că fața Sfinxului de pe platoul Gizeh este a unei femei și nu a unui bărbat, așa cum se susținea inițial. Pentru reptilienii, venerarea unei zeițe-șarpe a reprezentat întotdeauna punctul central al ritualurilor lor, zeiță ce este cunoscută sub nume ca Athene, Barati, Isis, Semiramida, El, Artemis, Diana ori Hecate. Alți coloniști atlanți sau lemurieni erau cunoscuți ca pelasgi („oameni ai mării”), danaani sau amazoane.⁴⁷ Pelasgii venerau zeița-șarpe a Lunii Dana, mai târziu Diana (Artemis), și zeul-țap atlant numit Pan. Aceștia au ajuns în Peloponezia grecească și s-au stabilit în Arcadia, conform consemnărilor grecești. Arcadia a fost dintotdeauna un loc sacru al urmașilor Ilumi-naților și se pare că era un alt nume al Atlantidei.

Danaanii au plecat din Atlantida pentru a se stabili în Asia Mică (Turcia de astăzi), Grecia și insulele din marea Egee. Despre ei se spune că își au originea în tribul lui Dan din Vechiul Testament, dar o astfel de concluzie se bazează mai mult pe asemănarea numelui. Numele de danaani provine de la zeița-șarpe a Lunii, Dana sau Diana. Danaanii și-au plasat sediul general al culturii lor care venera șarpele pe insula Rhodos, nume provenit dintr-un cuvânt sirian pentru șarpe.⁴⁸ Rhodos era căminul frăției danaane a iniți-

așilor și magicienilor, cunoscută ca Telchine.⁴⁹ Istoricul grec Diodorus spunea că acești inițiați aveau capacitatea de a vindeca, de a modifica vremea și de a-și schimba forma. Mii de ani mai târziu, una dintre cele mai importante societăți secrete a Iluminaților, Cavalerii Ospitalieri ai Sf. Ioan de Ierusalim, acum Cavalerii de Malta, s-au stabilit în Rhodos, devenind cunoscuți drept Cavalerii de Rhodos.

Ei au de fapt aceeași origine ca și Cavalerii Templieri. Numele de Rhodos, în legătură cu germanul „Rot”, adică roșu, ca în Rothschild („Scut roșu”), a devenit nume de cod pentru descendenți. Roșu = Sirius? Acești oameni nu-și aleg locul sau numele la întâmplare. Malta a fost, de asemenea, sediul unei importante Școli a Misterelor până în jurul anului 3500 î.Ch. În subteranul Maltei se găsește o mare rețea de tuneluri și temple megalitice unde aveau loc ritualuri secrete – și asta se întâmplă chiar și acum. Numele original al Maltei era Lato, după numele Mamei Lato, zeița-șarpe.⁵⁰ Societatea secretă a Cavalerilor Templieri s-a format la sfârșitul secolului XI pentru a-i proteja pe descendenții reptilienii sau „Le Serpent Rouge”, șarpele roșu sau sângele de șarpe, împreună cu ordinul lor asociat, Mânăstirea de Sion.⁵¹ Scopurile Cavalerilor Templieri și ale Iluminaților erau, și sunt în continuare, de a institui un stat reptilian.

Danaanii s-au stabilit și în Cipru (controlat mai târziu de Cavalerii Templieri), cunoscut cu mult timp în urmă ca Ia-Dan sau „Insula lui Dan”.⁵² Numele Insulei Man din Marea Irlandeză, de o importanță uriașă pentru druizi, are aceeași origine. Munții Taurus din Turcia și Insulele Baleare erau de asemenea așezări danaane; ei au călătorit din Atlantida în Britania unde au devenit cunoscuți ca Tuatha sau „oamenii mării”, și purtau reminiscentele reptiliene

Anunnaki.

Amazoanele au fost o altă ramură a atlanților și a lemurienilor, iar multe legende spun că ele au venit dintr-un paradis numit Hesperides sau Hespera, un alt nume al Atlantidei.⁵³ Și acestea o urmau pe zeița Athena sau Nieth și venerau simbolul său, toporul cu două capete. Ele au înființat altare pentru zeița-șarpe în multe locuri, inclusiv faimosul centru de adorare a Dianei din Efes, dar și altele de-a lungul coastei Turciei. Canaaniții provin și ei din Atlantida/Lemuria.⁵⁴ Mark Amaru Pinkham descrie migrația atlanților în Canaan în cartea sa, *The Return Of The Serpents Of Wisdom* (n.tr. *Întoarcerea șerpilor înțelepciunii*):

„O parte a atlanților erau tirenienii, poporul după care și-a primit numele Marea Tireniană. În cele din urmă tirenienii au devenit etrusci, carianii fenicieni, un trib care a migrat spre Canaan (pronunțat Ka-nan cu sunteul K al șerpilor), teritoriu de pe coasta Asiei Mici, care s-ar traduce ca „Pământul șarpelui de foc”.⁵⁵

Fuga pentru supraviețuire

La colonizarea acestor regiuni, descendenții șerpilor din Atlantida și Lemuria au primit titluri regale, cel puțin înainte de scufundarea continentelor. Ei sunt aceiași descendenți care conduc astăzi planeta. Chiar înainte de cataclisme, mulți descendenți regali și inițiați atlanți și lemurieni au fugit în alte părți ale globului, îndreptându-se mai ales spre zonele înalte pentru a scăpa de potopul ce avea să le distrugă continentele. Atlanții au mers în Britania, una din coloniile lor, spre Europa, Scandinavia, Africa de Nord, munții din Turcia, Irak și America. De-a lungul continentului american există legende și relatări vechi

despre ființe foarte avansate, fondatorii culturii lor, care sosesc din ținutul scufundat în Atlantic, aducând cu ei o vastă cunoaștere. Pe țărmul de vest al Americii și Asiei, ei vorbesc despre „zei” avansați asemănători care sosesc de pe un continent scufundat în Pacific.

Polinezienii pretind că supraviețuitorii acestui continent pierdut au mers în India înainte de a se întoarce la ce mai rămăsese din țara lor, cele câteva insule din Pacific.⁵⁶ James Churchward scrie că acești oameni s-au stabilit în Egipt, ajungând aici prin India. O veche legendă chinezească vorbește despre un continent aflat în aceeași zonă numită Maurigosima, care s-a scufundat din cauza unui cataclism, dar regele său, Peiru-un, a scăpat fugind în China continentală și a continuat acolo linia descendenților.⁵⁷ Acest lucru s-a petrecut de câteva ori până la dispariția totală a Lemuriei și Atlantidei în urma teribilelor evenimente cataclismice.

În continuare voi vorbi despre ce a urmat distrugerii gradate a Atlantidei, în perioada 10.000-5000 î.Ch. Când pământul și-a găsit iar liniștea după mișcările terestre devastatoare, supraviețuitorii Atlantidei și ai Lemuriei au început să recolonizeze planeta, iar unul din centrele lor importante a devenit cunoscut ca Sumer, „leagănul civilizației” în ochii istoriei oficiale. Dar Sumerul a însemnat reînceperea civilizației după cataclismele care au distrus civilizațiile inițiale. Sir Laurence Gardner este în prezent omul de față al Curții și Ordinului Dragonului Imperiului Regal, care a fost creat la origini în Egipt în jurul anului 2000 î.Ch. pentru a susține planul așa-numiților „regi-dragon” sau descendenți reptilien. Gardner afirmă că în irlandeza veche *sumaire* însemna dragon. El scrie:

„Este un fapt binecunoscut că această cultură subsecventă a regiunii, numită fonetic sumeriană

(pronunțată în limba engleză „shumerian”), era de fapt Sidhemurian („shee-murian”). Cazul este acum considerabil, din moment ce primii lorzi ai Scitiei (tribul Tuatha De Danaan) se numea, de fapt, Sumaire.”⁵⁸

Un alt cercetător, olandezul Frans Kamp, mi-a destăinuit că Sumer semnifică „Tărâmul dragonului” în limba vikingilor scandinavi. Întemeietorii Sumerului erau aceiași reptilieni Anunnaki care controlaseră Atlantida în stadiile târzii ale acesteia, ducând-o la distrugere. Obsesia lor pentru tehnologie și control prin intermediul ei, caracteristic pentru sfârșitul Atlantidei, se poate vedea și în prezent. Acesta este motivul pentru care Anunnaki încă mai dețin controlul.

O altă temă comună a legendelor atlante și lemuriene este că în ultimele stadii de dezvoltare ale acestor două civilizații a apărut o forță foarte întunecată care a preluat controlul Școlilor de Mistere și frâiele puterii, folosind cunoașterea avansată în moduri cât se poate de malefice. Ei manipulau mintea oamenilor, provocând mutilarea acestora prin folosirea greșită a „magiei” ezoterice – manipularea energiei. Au apărut conflicte majore, iar unele consemnări sugerează că însuși cataclismul a fost produs de dezechilibrarea câmpului energetic al Pământului. Aceasta a fost opera Anunnakilor, la fel cum se petrece și în zilele noastre.

Surse

¹ Articol de W.T. Samsel: *The Aliens Are Among Us* (n.tr. *Extratereștrii sunt printre noi*) pentru e-revista David Icke, volum 9, 15 ianuarie 2000. Disponibil pe pagina web a lui David Icke

² *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 7

³ Id., pag. 21

⁴ Id., pag. 22

- 5 Id., pag. 40
- 6 Id., pag. 7
- 7 Id., pag. 9
- 8 Robert Temple, *The Sirius Mystery* (Destiny Books, Vermont, 1968), pag. 86
- 9 Id., pag. 11 și 12
- 10 Id., pag. 11
- 11 Id., pag. 268
- 12 Id., pag. 86
- 13 Id., pag. 232
- 14 Id., pag. 68
- 15 Id.
- 16 Id., pag. 3
- 17 Id., pag. 68
- 18 Id.
- 19 Despre Sirius: <http://www.britannica.com/seo/s/sirius/>
- 20 Id., pag. 85 și 86
- 21 Vezi articolul *Dogonii și Misterul lui Sirius*:
<http://www.cco.net/~trufax/fol/fol5.html>
- 22 Vezi <http://www.easternstar.org/>
- 23 *The Sirius Mystery*, pag. 85
- 24 Id., pag. 96
- 25 Id., pag. 268
- 26 Id.
- 27 Id., pag. 137
- 28 Id., pag. 60
- 29 Id., pag. 278
- 30 Id., pag. 76
- 31 Id., pag. 279
- 32 Id., pag. 96
- 33 Articolul *Aliens Under The Sea*, din *London Daily Mail*, 11 noiembrie 2000, pag. 48-51
- 34 Credo Mutwa, *Song Of The Stars* (Station Hill Openings, Barrytown, New York, 1996), pag. 130
- 35 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 25
- 36 Id., multe referințe
- 37 Id., pag. 15
- 38 Id.
- 39 Id.
- 40 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 17

- 41 Id., pag. 30
- 42 Id., pag. 34
- 43 Id., pag. 31
- 44 Id., pag. 34
- 45 Id., pag. 39
- 46 Jane Harrison, *A Study Of The Social Origins Of Greek Religion* (Peter Smith Publishing, Glouster, Massachusetts, 1974); Robert Graves, *The White Goddess* (Octagon Books, New York, 1972)
- 47 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, multe referințe despre aceste popoare
- 48 Id., pag. 41
- 49 Id.
- 50 Id., pag. 78
- 51 *Vezi Holy Blood, Holy Grail* (Corgi Books, London, 1982)
- 52 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 41
- 53 Id., pag. 42
- 54 Id., pag. 34
- 55 Id.
- 56 Id., pag. 8
- 57 Id., pag. 9
- 58 Sir Laurence Gardner: <http://www.nexusmagazine.com/ringlords1.html>

Atlantida revizitată

Chiar dacă ești pe drumul cel bun, cineva va trece peste tine dacă rămâi acolo.

Will Rogers

Supraviețuitorii potopului și ai mișcărilor tectonice au revenit din munți și din adăposturile subterane și au început să reconstruiască o lume devastată. Vorbim poate despre o perioadă de acum 7000 de ani, când Atlantida a fost complet distrusă, deși există păreri diferite în privința acelei perioade. Unele consemnări vechi afirmă că „zeii” extraterestri (Anunnaki din tăblițele sumeriene) au părăsit planeta în aparatele lor zburătoare în timpul cataclismului și s-au întors după ce totul se terminase. Acolo unde s-au restabilit descendenții și urmașii supraviețuitori ai inițiaților Școlilor de Mistere din Atlantida și Lemuria, au reapărut civilizații avansate. Egiptul, China și Valea Indusului au făcut parte din acestea, dar cea mai semnificativă dintre toate a fost civilizația sumeriană, care a înflorit în regiunea dintre Tigru și Eufrat, în zona cunoscută astăzi ca fiind Irak (Figura 9). Lawrence Augustine Waddell este un geniu uitat care a trăit între anii 1854-1938. De naționalitate scoțian, după ce a absolvit Universitatea din Glasgow cu cele mai mari calificative, s-a angajat ca profesor de chimie și patologie în India, la Calcutta Medical College. Mai târziu, ca medic ofițer în armată (și datorită multelor

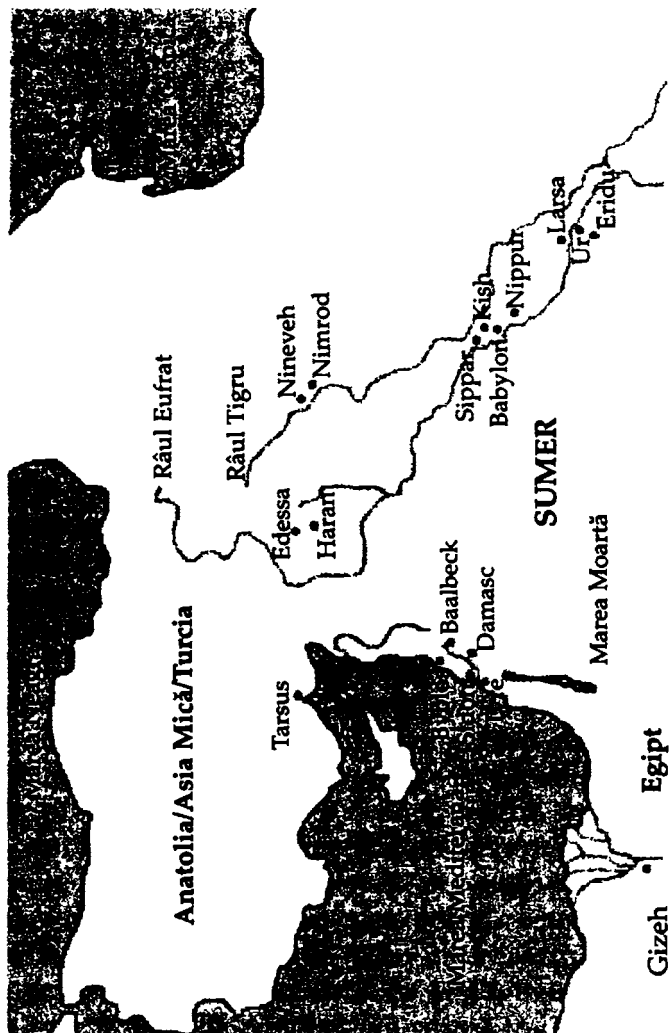


Figura 9: Teritoriul Sumerului sau al Mesopotamiei, cunoscut în zilele noastre ca Irak. Mesopotamia înseamnă „între două râuri” – Tigru și Eufrat

decorații pe care le-a primit) a avut ocazia să călătorească des în Orientul Apropiat și Îndepărat, fapt care i-a alimentat pasiunea de a descoperi

adevărata istorie antică. A devenit membru al Institutului Antropologic Regal și a adus dovezi care au demolat versiunea oficială a istoriei. În primii ani ai secolului trecut, Waddell a dovedit că Sumerul, Egiptul și Valea Indusului alcătuiau toate același imperiu condus de un singur lider. Dar istoria oficială încă mai susține că nu există nicio legătură între aceste zone, fapt predat în școlile și universitățile de astăzi. Waddell a demonstrat că Imperiul Sumerian includea insulele britanice și Irlanda, introducând acolo aceleași teme religioase și culturale. Aceasta este cunoașterea moștenită și administrată mai târziu de druizi, succesori europeni ai preoților din Școlile de Mistere atlante-lemuriene. Acești conducători ai Imperiului Sumerian erau ceea ce eu numesc aici rasa albă „nordică”, blonzii cu ochi albaștri. Waddell nu a realizat însă că acești descendenți erau de origine extraterestră și nici faptul că s-au îmbinat cu o rasă reptiliană pentru a produce ADN hibrid. De aceea, ei erau numiți adesea „regii dragoni”. Știu că sună fantastic, dar ai răbdare și vei vedea în curând dovezile care susțin această afirmație bizară.

Spre sud, în Sumer

Mulți din rasa „nordică” au înaintat spre Sumer din nordul îndepărtat, cunoscut acum ca fiind Scandinavia și Europa de Nord. Aceștia erau nordicii care au venit în Franța pentru a înființa Normandia, ei fiind cei care au invadat Marea Britanie sub conducerea lui William Cuceritorul în bătălia de la Hastings, în 1066. Aceste regiuni din Scandinavia și Europa erau colonii ale fostului imperiu atlant-lemurian. Ca urmare a cataclismului, calotele de gheață s-au extins, iar cei care au supraviețuit au fugit spre sud, în Franța de astăzi, Olanda, Belgia și mai departe înspre Marea Mediterană, Orientul Mijlociu și

Apropiat, precum și în India. Frans Kamp este un olandez pe care l-am întâlnit în timp ce mă documentam pentru această carte, și cu care am avut ocazia să schimb informații. A devenit un cercetător asiduu al implicării reptilienilor în viața oamenilor, din momentul în care a realizat că soția sa, cu care era căsătorit de peste 12 ani, era un hibrid reptilian. După divorțul lor, experiențele pe care le-a avut cu ea și nevoia de a înțelege ce se petrecuse i-au stârnit dorința de a afla secretele acestora. Când l-am întâlnit scria o carte în care detalia constatările sale. Frans a realizat că, pentru a înțelege lumea de astăzi, trebuie studiată istoria veche a omenirii.

Cercetările sale, mai ales asupra popoarelor nordice, l-au dus la concluzia că rasa albă sumeriană, sau cel puțin o mare parte a ei, migrase în jos din Europa de Nord, după modificările geologice. El susține că acei oameni veneau din locuri numite Friesland, Scandza și Tula, situate pe teritoriul pe care astăzi se află Groenlanda. Desigur că Iluminații au tot interesul ca Groenlanda să nu reprezinte altceva decât o vastă insulă acoperită de zăpadă și gheață.

Una dintre marile societăți secrete din spatele naziștilor germani era Societatea Thule, numită astfel după „Ultima Thule”, una din presupusele origini ale „rasei superioare” din nordul îndepărtat al lumii. „Superiorii arieni” erau considerați ca fiind blonzi cu ochi albaștri. Frans Kamp afirmă că numele de Olanda vine de la regiunea Halland din Scandinavia, deoarece aceste popoare au migrat spre sud și s-au stabilit în noile teritorii. El sugerează că unii dintre liderii acestor triburi scandinave se numeau Teun, care a devenit ulterior Tunis; Jon, care a devenit Iona și Ionian; Geert, care a devenit Geert-mannen sau Geert-men, germanii de mai târziu; și Otto, care a devenit Ottoman. El afirmă că dinastia de Habsburg a Iluminaților era la

origine nordică sau vikingă, dar s-a combinat cu rasa reptiliană pentru a forma o alianță genetică și politică. La fel au făcut și alți descendenți „regali” nordici. Totuși, James Churchward mai adaugă și influența fundamentală din regiunea sumeriană/babiloniană a fostelor popoare lemuriene care au migrat în India.

Frans Kamp a subliniat o temă comună cu cea pe care am descoperit-o și eu în propriile mele cercetări asupra influenței reptilienilor: ei au foarte mare nevoie de ceva ce este conținut de codul genetic uman și în special al nordicilor, iar acel ceva poate fi accesat numai prin încrucișarea acestor coduri. Rasa blondă cu ochi albaștri și legătura sa cu reptilienii este crucială în înțelegerea trecutului dar și a prezentului, sau cel puțin a ceea ce numim trecut și prezent. Sumerul a fost înființat de descendenții reptilieni Anunnaki împreună cu facțiuni ale vikingilor nordici, fiind cunoscut în limba acestora din urmă ca Ținutul dragonilor. *Summaire*, cuvânt celtic pentru „dragon”, era o versiune ulterioară a acestuia. Cred că numele de „arian” nu este un termen pentru rasa albă așa cum se crede, ci pentru hibridii nordici-reptilienii, așa-numita „rasă superioară” sau „rasă nobilă”. Cuvântul „arian” provine de la „arri”, care înseamnă nobil. Iluminații își numesc descendenții regali și nobili, deci nobilime și aristocrație sau ARI-STO-CRAȚIE. Numele de SUM-ARIAN este, tocmai de aceea, foarte potrivit.

Imperiul Sumerian

L.A. Waddell a avut ca punct de plecare în studiul său perioada de început a Sumerului, în jurul anului 4000 î.Ch. Acesta era un expert în citirea și interpretarea hieroglifelor egiptene și sumeriene, precum și un bun cunoscător al limbii sanscrite. Un dar rar, într-adevăr, care i-a permis să călătorească în aceste regiuni, să citească vechile consemnări și legendele

templelor și ale monumentelor pentru a demonstra fără îndoială că Sumerul, Egiptul și Valea Indusului făceau parte din același imperiu imens, având baza în Sumer (Figura 10). De asemenea, trebuie amintit că, cu multe mii de ani înainte de cataclismul care a distrus civilizația lemuriană, a existat o altă mare civilizație în India, asemănătoare celei din Lemuria, și că Egiptul, tot colonie atlantă-lemuriană, avea o istorie care începea cu mult înaintea Imperiului Sumerian. Rezultatele cercetărilor lui Waddell sunt prezentate amănunțit în cartea sa *Egyptian Civilisation, Its Sumerian Origin And Real Chronology* (n.tr. *Civilizația egipteană, originea sa sumeriană și adevărata cronologie*) (disponibilă la Hidden Mysteries prin pagina web a lui David Icke).

Waddell prezintă liderii acestor culturi, precum și genealogia lor, demonstrând faptul că ei conduceau același popor sub nume diferite, ceea ce a ascuns în mare parte adevărul. Istoricii le-au dat acestora nume diferite pentru a desemna popoare diferite. Dar nimic mai neadevărat. Nenumărații „zei” ai diverselor culturi se dovedesc a fi doar alte nume, dar pentru aceleași zeități. De îndată ce se înțelege acest lucru, trecutul devine și el mult mai simplu de înțeles. Avantajul pe care Waddell l-a avut în fața celorlalți egiptologi și „istorici” (care spre deosebire de el nu aveau o minte deschisă) era că putea citi și înțelege limba sumeriană și astfel putea să descifreze inscripțiile din Egipt, pe care aceștia nu le înțelegeau. El a aflat astfel că primele hieroglife egiptene au fost folosite de către cultura dominantă din Sumer. Abia mai târziu acestea au evoluat într-un sistem egiptean pe care l-au descifrat egiptologii. Primele hieroglife sumeriene îi năuceau pe aceștia, dar nu și pe Waddell.

Iată un exemplu despre cum și-a dovedit afirmațiile. Unul dintre cei mai cunoscuți regi din Sumer a

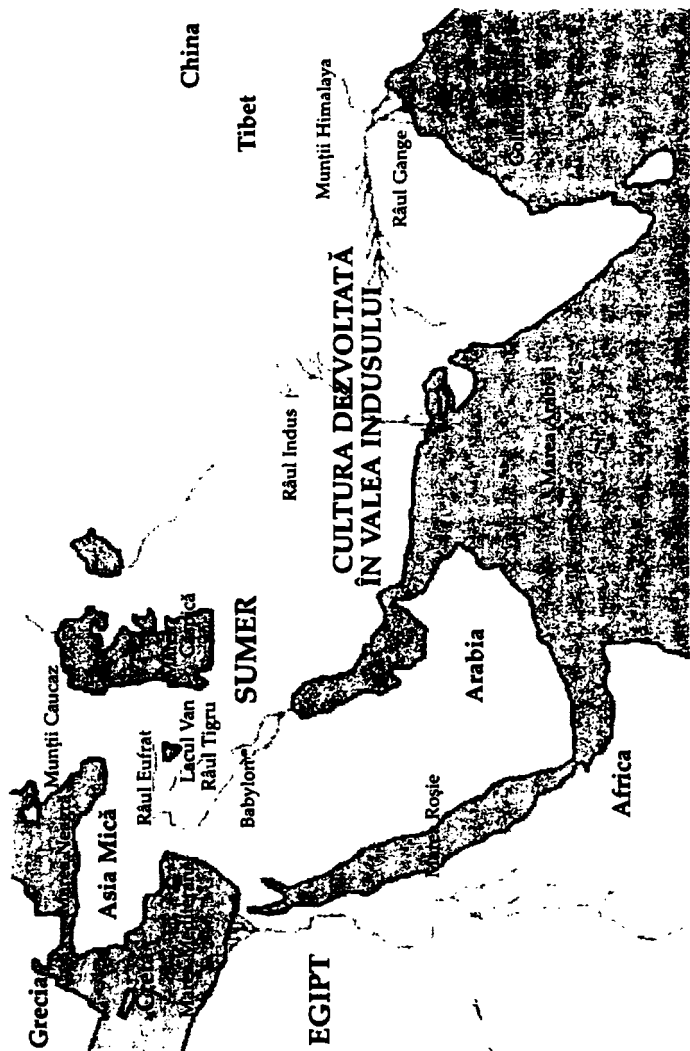


Figura 10: Istoria oficială a celor trei culturi foarte avansate din Sumer, Egipt și Valea Indusului afirmă că acestea s-au dezvoltat independent. L.A. Waddell arată că în realitate toate făceau parte din imperiul condus din Sumer

fost Sargon. Sumerienii au consemnat că acesta avea un fiu, Manis, care mai târziu a devenit împărat. În

același timp, Waddell arată că fiul regelui era cunoscut în Valea Indusului ca Manja, iar în Egipt ca Manj; mult mai târziu, grecii îi spuneau Menes, iar egiptologii englezi Mena.¹ Prin urmare, fiul regelui era cunoscut, în aceeași perioadă, în cele trei zone diferite, sub trei nume diferite. Motivul devine evident – era același conducător. Însă chiar și titlul dat lui era același sau similar în toate cele trei locuri. Astfel, în Egipt era cunoscut ca Manj-Războinicul; în Sumer era Manis-Războinicul, iar în Valea Indusului era numit Manja-Trăgătorul.²

Numele tatălui său, Sargon cel Mare, este un nume semitic pentru împăratul Gin, Gani sau Guni, întâlnit mai târziu în textele babiloniene ca „regele celor patru colțuri ale lumii”, deoarece aceștia știau (Babilonul făcea parte tot din cultura mesopotamiană) că Imperiul Sumerian era imens. Incașii din America de Sud foloseau același termen: „patru colțuri”. În epopeile indiene, fiul lui Sargon, Manja, când a devenit împărat, a fost numit „Ochiul regal al lui Gupta și al celor patru capete ale Pământului”.³

În consemnările hinduse de pe tăblițele de lut, Sargon și Manja sau Menes se numeau pe ei înșiși și dinastia lor ca Gut sau Got („Goth” pentru romani) și foloseau titlurile de Bar sau Par care însemnau „faraon”, după cum afirmă Waddell.⁴ Gut sau Got a devenit „God”, termen folosit de goții de mai târziu. Toate limbile ne-latine provin din gotică, inclusiv engleza, iar limba suedeză încă mai este numită „sueogotică”.⁵ Fostul nume al Danemarcei este „Goth-land”, un derivat al acestuia fiind Jut-land.⁶

Arhitectura gotică, atât de dragă descendenților și Iluminaților, provine din aceeași sursă ca și coiful cu coarne purtat de liderii triburilor și regatelor europene; dar aceste simboluri, stiluri și obiceiuri merg până în Atlantida și Lemuria. Numele „Catti” dat

clanului conducător al vechilor bretoni este o formă dialectală a lui Goti sau „goți”.⁷ „Ochiul lui Gupta” poate fi o referire la simbolul des folosit de Iluminați al ochiului atotvăzător: Horus, care se găsește în vârful piramidei de pe bancnota de 1 dolar american și pe verso în Marele Sigiliu al Statelor Unite. Aceleași simboluri ale vechii dinastii sumeriene sunt în prezent folosite de Iluminați, deoarece ei au aceeași descendență și operează cu aceeași cunoaștere ascunsă din Antichitate în Școlile de Mistere și rețeaua de societăți secrete, iar acești descendenți sunt înșămânțați de „zeii” reptilieni din Atlantida și Lemuria.

Waddell demonstrează în lucrarea sa, *Makers Of Civilisation* (n.tr. *Creatorii Civilizației*) (Luzac and Company, 1929), că Imperiul lui Sargon cu centrul în Sumer s-a extins până în Valea Indusului la est și insulele britanice la vest, cuprinzând un teritoriu care era mai mare decât cel al lui Alexandru cel Mare sau cel roman. Cultura și cunoașterea din Imperiul Sumerian au reprezentat punctul de plecare al acelorași religii – continuarea cunoașterii și descendenței din Atlantida și Lemuria. Aceste informații de bază pot fi interpretate ușor diferit prin sublinierea anumitor nuanțe, dar sursa din care apar este aceeași: imperiile lemuriene, atlante și sumeriene și sistemul lor de credințe, nu neapărat doar adorarea Soarelui. De unde au apărut creștinismul, iudaismul, hinduismul, budismul sau zoroastrismul? Această mare regiune a Orientului Mijlociu și Apropiat era condusă din Sumer și, mai mult, a fost dominată de aceeași bază a cunoașterii și același sistem de credințe în miile de ani care au urmat stingerii Sumerului.

Regele Sargon era un mare adorator al Soarelui, iar acești conducători ai Imperiului Sumerian erau

supranumiți „Fii ai Soarelui”, ca și cei din Lemuria.⁸ Asta înseamnă că era fiu al lui Sirius? Sau al Lemuriei? Pentru sumerieni (ca de altfel și pentru lemurieni și atlanti), Soarele era un simbol al lui „God”, iar din acest titlu de „Fiu al Soarelui” a apărut mai târziu ideea unui singur „Fiu al Soarelui”. Împărații sumerieni erau deseori cunoscuți ca „Unicul Domn”.

Domnia sumeriană asupra Egiptului și Văii Indusului

Istoria oficială timpurie a statului „satelit” al Sumerului numit Egipt se bazează în mare parte pe „listele regilor” compilate în secolul III î.Ch. de un preot egiptean, pe nume Manetho, în Marea Bibliotecă din Alexandria. Dar aceasta a fost distrusă în anul 391 în campania de rescriere a istoriei, din listele lungi ale lui Manetho regăsindu-se în operele scriitorilor clasici numai fragmente. Waddell arată că opera lui Manetho – dacă acei scriitori au reprodus-o exact – este incompletă și nu poate fi susținută în lumina dovezilor.⁹

Totuși, o mare parte din istoria timpurie egipteană care se predă în școli și universități se bazează chiar pe aceste informații incomplete. Extinderea marii culturi egiptene este întreruptă în perioade distincte de regate și dinastii domnitoare. Regele Sargon a condus Egiptul în perioada predinastică din baza sa sumeriană – în jurul anului 2700 î.Ch. Dreptul de a domni în Imperiul Sumerian (la fel ca în Lemuria și Atlantida) era stabilit prin descendență, fapt fundamental chiar și astăzi în înțelegerea modului în care întreaga planetă este controlată. Inscripțiile egiptene detaliate aici au fost descoperite de Waddell ca fiind scrise în hieroglifice sumeriene, nu în versiunea egipteană mult mai târzie cu care sunt familiarizați egiptologii. Bunicul lui Sargon (Khetm pentru istoria convențională) era

cunoscut drept Takhu sau Tekhi în hieroglifele egiptene în stil timpuriu sumerian, Tuke în lista regilor sumerieni și Vri-Taka sau Dhri-Taka în lista regilor indieni.¹⁰ Acestea sunt trei pronunții ușor diferite pentru aceeași singură persoană care domnea în toate cele trei locuri. Tatăl lui Sargon (Ro pentru egiptologi) era cunoscut în hieroglifele sumeriano-egiptene ca Puru-Gin; în lista vechilor regi sumerieni era Buru-Gina, în Valea Indusului era cunoscut ca Buru sau Puru, iar în lista regilor indieni ca Puru (II).¹¹ Inscripții despre regele Sargon au fost descoperite în unul dintre cele mai vechi morminte de la Abydos în Egiptul de Sus, iar Waddell a stabilit că scrierea era sumeriană timpurie, fiind aceeași cu scrierea de pe sigiliile sumeriene din aceeași perioadă, găsite în Valea Indusului.

Aceste inscripții spuneau că regele Sargon era cunoscut în Egipt sub numele de GIN-UKUS sau GIN-UKUSI – apropiat de titlul său de rege Gin sau Guni și varianta Gani, din inscripțiile mesopotamiene și, mai ales, din cele babiloniene.¹² În Egipt, titlul de Ukus sau Ukusi înseamnă că era descendent al primului rege sumerian Ukusi din Ukhu (adică orașul vulturului soarelui) și primul rege arian (hibrid?) din epopeea indiană și din cărțile lor sfinte, *Vedele*, care folosesc titlul solar de Ikshwaku sau Ukusi din Ukhu.¹³

Toți acești regi ai Imperiului Sumerian primeau „titluri solare”, din cauza obsesiei și a importanței adorării Soarelui ca zeu. Într-adevăr, pare foarte posibil ca numele lui Horus sau Haru, fiul egiptean al Zeului, să provină din cuvântul sumerian Hu sau Ha, adică vultur. Vulturul sau Soarele-vultur era un simbol sumerian al Soarelui, după cum vedem chiar în titlul lui Sargon. Heru pentru pigmei, Hul-Kin la indieni, Helios la greci și Hurki pentru akkadienii/caldeenii din Mesopotamia provin probabil din aceeași sursă și

se înrudesesc cu un zeu Soare după modelul lui Horus. În același mod, mayașii din America Centrală aveau un zeu numit Hurakan, iar tibetanii pe Heruka, cel care a devenit mai târziu Herakles și Hercule al grecilor, societatea greacă fiind și ea înființată în baza cunoașterii și a credințelor sumeriene (atlante). Hercule s-a luptat cu un „zeu al râului” care își schimba forma, zeu numit Achelous. Cuvântul „hurricane” (lb. engl. uragan) poate avea aceeași rădăcină cu simbolismul „zeului furtunii”, după cum subliniază cercetătorul și scriitorul Acharya în cartea sa, *The Christ Conspiracy* (n.tr. *Conspirația christică*) (Adventures Unlimited, Kempton, Illinois, 1999). Știu că totul se complică oarecum, dar ceea ce am rezumat aici este numai o parte din nenumăratele dovezi care se regăsesc în amănuntele operei lui Waddell dar și în alte surse, despre faptul că Sumer a fost centrul unui vast imperiu care a creat, controlat și instalat sistemele sale de credință în alte mari civilizații, care, din punctul de vedere al istoriei oficiale, nu erau interconectate. Dar este clar că există o legătură. Mai mult, ele erau conduse de către descendenții unei singure dinastii, aceeași care conduce lumea și astăzi. Expansiunea acestui imperiu în Orientul Apropiat și Mijlociu poate fi demonstrată de povestea succesului regelui Sargon ca preot-rege al Imperiului Sumerian. Acest fiu al său este cunoscut ca Manis, Manja, Manj, Mena, Manash sau Minash, iar la greci ca Menes. Și cum acesta este numele cel mai des întâlnit, îl voi folosi de acum încolo.

Expansiunea civilizației minoice

Menes a fost primul faraon egiptean din Prima Dinastie care a urmat perioadei așa-numite pre-dinastice, între anii 3000-2000 î.Ch. Inscripțiile egiptene, scrise în limba sumeriană, concordă cu relatările

despre viața sa din Sumer și Valea Indusului. Menes a fost guvernatorul coloniei din Valea Indusului, unde primul descendent purta titlul de Prinț al Coroanei și era succesor la tronul sumerian.¹⁴ Aceștia erau cunoscuți, conform consemnărilor rămase, drept Companioni ai Vice-Regelui, scris ca Shag-man, Shab-man și, interesant, Sha-man.¹⁵ Dar Menes a condus o revoltă împotriva tatălui său Sargon, preluând controlul Egiptului și declarându-l independent de Sumer. În consecință, Sargon l-a dezmoștenit, iar succesiunea i-a fost acordată fratelui său mai mic. Însă Menes a preluat conducerea imperiului după aproximativ 10 ani, la moartea fratelui său, survenită probabil cu „ajutorul” lui Menes. Aceste fapte sunt relatate de cronicile epice indiene și de alte consemnări.

Menes a domnit în Sumer după moartea fratelui său, iar acest imperiu a inclus o altă cultură avansată, care, după cum spun istoricii oficiali, era independentă de Sumer, Egipt și Valea Indusului. Este vorba de civilizația insulei Creta, cunoscută ca minoică (Figura 11). Începutul acestei societăți avansate este estimat oficial în jurul anului 2600 î.Ch., în aceeași perioadă cu cea din Sumer; se presupune că civilizația minoică a fost înființată de locuitorii din Asia Mică, adică din Turcia de astăzi, care făcea parte din Imperiul Sumerian al rasei ariene. Se pare că această civilizație s-a extins în tot bazinul Mării Mediterane, din Sicilia până pe coasta siriană, inclusiv în Cipru.¹⁶ Cultura minoică a constituit inspirația imediată pentru perioada clasică greacă, iar presupusul fondator al dinastiei minoice era regele Minos, eroul grecilor, același... Menes, Manj, Manis etc., împăratul sumerian și fiu al regelui Sargon.

După cum scria Waddell în *Egyptian Civilisation And Its Sumer Origin*:

„Identificarea lui Minos cu Menes devine acum evidentă, nu doar datorită faptului că tradițiile lor personale sunt identice; simbolul sumerian pentru elementul man din numele lui Menes din inscripțiile egiptene și cele de pe Valea Indusului (Mānj și Manja) se citesc dialectic Min.”¹⁷

Sumerienii, egiptenii și minoicii foloseau și ei sisteme identice pentru calendare și concepte astronomice. Cea mai faimoasă legendă a Cretei minoice este cea a fiului regelui Minos, despre care se spunea că este un Minotaur, jumătate om-jumătate taur, care apăra labirintul de sub palatul din Knossos. Interesant este că Nar-am, fiul lui Menes, era cunoscut ca „taurul sălbatic puternic”.¹⁸ Numele său era compus din „Nar”, ceea ce înseamnă puternic sau maiestuos în limbile sumeriană și egipteană, și „am”, care se traduce prin taur sălbatic. Nar-am este descris în Egipt ca un „taur sălbatic” și este foarte posibil ca fiul lui Menes (adevăratul „rege Minos”) să fi fost sursa de inspirație pentru legenda simbolică a Minotaurului din labirintul din Knossos. Cultura minoică era o oglindă a celei sumeriene și a celei din perioada lui Menes din Egipt. Arta era aceeași sau similară, ca și sigiliile de lut folosite pentru scrierea și consemnarea evenimentelor. Forma de scriere sumeriană-egipteană din perioada Menes-Sargon, ritualurile funerare și chiar țevile de scurgere din teracotă folosite de minoici erau aceleași cu cele găsite în Sumer.¹⁹ Iată doar câteva din „asemănările” prezentate de Waddell dintre viața lui Menes, faraonul egiptean și împăratul sumerian, și regele Minos din legendele grecești și cretane. Ambii au trăit în perioada de tranziție dintre epoca neolitică și cea bronzului, amândoi au fost cunoscuți ca împărați ai Mării Mediterane și despre amândoi se

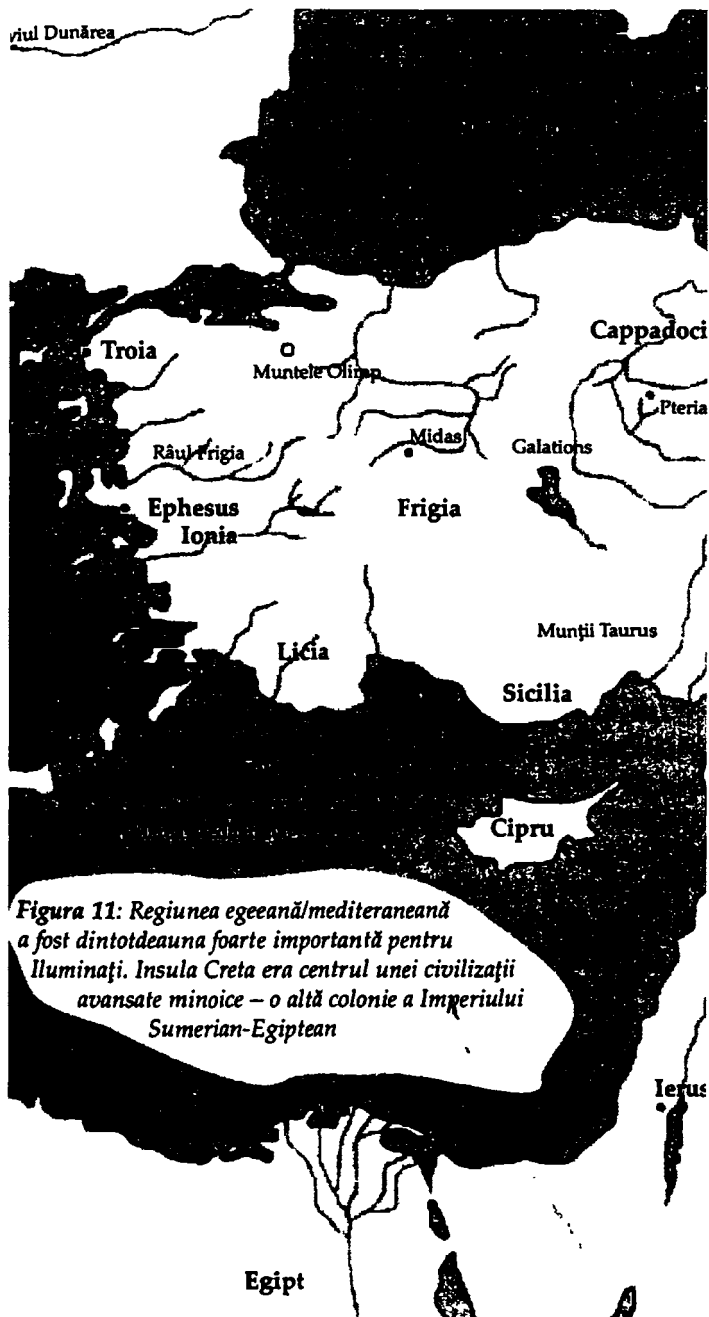


Figura 11: Regiunea egeeană/mediteraneană a fost dintotdeauna foarte importantă pentru Iluminați. Insula Creta era centrul unei civilizații avansate minoice – o altă colonie a Imperiului Sumerian-Egiptean

spune că au adus civilizația în regatul lor, ambii au construit un labirint, și unul și altul au murit într-o călătorie pe mare înspre vest, amândoi foloseau sigilii în lut și scriere liniară de tip sumerian. Atât Menes cât și Minos aveau aceleași trăsături „ariene” ale chipului. Despre Minos se spune că era fiul lui Zeus, iar Menes, descendent al lui Zagg (Zeus). Minos era preot al lui Zeus; Menes era susținător și mare preot al lui Zagg. Minos dădea legi pe care le primea direct de la Zeus, iar Menes stabilea legi care se spune că proveneau de la Zagg. Fiul lui Minos era un om-taur sau Minotaur. Fiul lui Menes era cunoscut ca „Taurul Sălbatic cel Puternic”.²⁰

Chiar și acum mințile sceptice continuă să nege că Menes era de fapt Minos. Astfel, ei mențin un castel de nisip care ascunde oamenilor adevărul, după cum vom vedea, și care este foarte important pentru înțelegerea așa-numitelor „mistere” inexplicabile ale trecutului și, mai important, pentru cunoașterea celor care ne controlează viața de mii de ani. Adevărul este acesta: culturile uimitoare din lumea veche au apărut „deodată” cu un nivel mult superior altora, nu au fost create de popoare izolate, „independente”, și au dobândit exact aceeași cunoaștere, artă, scriere, aceleași tehnici de construcție și ceremonii funerare, în același timp. Toate erau aspecte ale aceleiași culturi cu baza în Sumer, un imperiu care nu numai că s-a extins în Valea Indusului, Egipt, zona Mării Mediterane și în insulele britanice, dar și dincolo de Atlantic în America și, probabil, până în Australia și China. Iar cunoașterea de bază din Sumer și, mai mult ca sigur, alte elemente identice regăsite în întreaga lume antică, își aveau originea în societatea globală a „Epocii de Aur” de dinainte de dezastru – Atlantida și Lemuria.

Expansiunea sumeriană în Europa, America și Australia

Locuitorii acestui Imperiu Arian-Sumerian au fost cunoscuți ca amoriți, hitiți, fenicieni, goți, hamiți, indoirieni, nordici, greci antici și sub multe alte nume. După cum am mai spus, personal cred că cei numiți arieni sunt hibridii nordici-reptilien. Istoria consemnează existența hitiților și a fenicienilor, dar ca popoare diferite, nu ca nume diferite ale aceluiași popor din Imperiul Sumerian (fost atlant-lemurian). Fenicienii erau poporul carian din Atlantida și Lemuria, iar carian înseamnă „poporul șarpe al mării și zeul atlant al focului”.²¹ Descoperirile lui James Churchward arată că poporul carian, originar din Lemuria, s-a stabilit în America.

Rămășițe incontestabil feniciene s-au regăsit în Brazilia și, după spusele unui personaj implicat în operațiuni sub acoperire pentru guvernul britanic, structuri similare feniciene au fost descoperite în pădurile tropicale din Queensland, Australia, la doar câțiva kilometri de locul unde a ajuns căpitanul Cook în călătoria sa de „descoperire” a acestui nou țărâm. De fapt, a fost o călătorie de redescoperire, finanțată și organizată de Royal Society din Londra, instituție creată și controlată din start de masoni. Descoperirea de la Queensland ajută la explicarea motivului pentru care termenii aborigeni australieni sunt asemănători cu cei egipteni, iar conexiunea lemuriană face același lucru. Dovezi ale activității feniciene au fost identificate în New England, pe coasta de est a Statelor Unite, iar numeroase rămășițe orientale au fost descoperite în Marele Canion din Arizona în prima decadă a secolului XX. Vestigii chinezești au fost găsite în Mexic și în California. Știm despre Marele Canion numai datorită articolelor din ziarul local al vremii, *Arizona Gazette*,²² deoarece s-au depus eforturi uriașe

pentru a suprima cunoașterea, ca în cazul descoperirilor din Queensland. Smithsonian Institution din Washington DC (familia Smithson este una a descendenților) a fost creată chiar cu scopul de a suprima descoperiri arheologice care rescriu istoria fabricată în timp.

Legende și relatările simbolice și religioase au fost purtate pretutindeni pe glob de urmașii marinarilor sumerieni, cum ar fi fenicienii, descendenții Atlantidei. Ei au propagat această tradiție purtată acolo cu mii de ani înainte de către atlanți și lemurieni. Când europenii de mai târziu au ajuns în America și în alte părți ale lumii prin Columb și succesorii săi, ei au descoperit, spre marea lor surpriză, că băștinașii le povesteau aceleași mituri care existau în Europa și în Orientul Mijlociu și Apropiat. Uimirea lor venea din convingerea că aceste culturi din diferite părți ale lumii nu se intersectaseră înainte. Dar nu era așa. Ele făceau parte dintr-un imperiu global atlant-lemurian, care mai târziu a devenit Imperiul Sumerian.

Liderii exploratorilor europeni, precum Columb, știau adevărul, datorită societăților secrete din care făceau parte. Legendele și tradițiile de pe ambele coaste ale Atlanticului se asemănau izbitor. Zeitatea principală din America Centrală era Quetzalcoatl. Când Cortes, arhitectul spaniol al genocidului băștinașilor, a ajuns acolo în anii de după Columb, el a fost tratat ca zeu deoarece, datorită trăsăturilor sale europene, a fost considerat ca fiind încarnarea lui Quetzalcoatl. Ceva asemănător s-a petrecut în Africa la sosirea albilor europeni, când băștinașii credeau că erau martori la reîntoarcerea legendarelor ființe extraterestre „nordice”. Cortes știa, desigur, de povestea lui Quetzalcoatl, deoarece a sosit exact în locul unde legenda spunea că se va întoarce zeitatea și purta o pălărie cu pene, conform titlului lui Quetzalcoatl de

„Șarpe cu pene”. Cortes a ajuns acolo în 1519, exact în momentul în care oamenii credeau că se va întoarce Quetzalcoatl. Acesta este doar un exemplu despre ușurința cu care se pot manipula oamenii prin credința lor.

Călătoriile sumerienilor-arieni și ale strămoșilor lor din „Epoca de Aur” relatează de asemenea „misterul” nenumăratelor legende din cele două Americi despre „zeii albi” care au venit de pe mare, aducând cu ei o vastă cunoaștere și civilizație. A existat odată o rasă de oameni albi în America Centrală și de Sud care purtau bărbi și arătau ca fenicienii. Cultura din America Centrală, cu orașele și piramidele extrem de vechi, atribuite mayașilor din Yucatan, este un exemplu de interacțiune veche. Piramidele în trepte, care de fapt datează cu mult înaintea mayașilor care le-au moștenit, sunt similare cu ziguratele clasice construite pentru „zeii” sumerieni. Există mari asemănări între arta și limba celor două civilizații, ca și între religiile și limba locuitorilor din America Centrală și cea a hindușilor și semiților din Orientul Mijlociu-Apropiat. Zeița-mamă Maya are același nume în cultura maya ca și în India și există rămășițe mayașe într-un vechi loc egiptean nu departe de Gizeh. James Churchward arată în *The Children Of Mu* (n.tr. *Copiii lui Mu*) că toate aceste popoare „maya” din jurul lumii își au originea în Lemuria/Mu, și de aici legăturile lor comune. La fel, fondatorul legendar al culturii maya, numit Votan sau Wotan, este numele zeului atlant al focului și al zeului popoarelor teutonice din Germania și Scandinavia. Acesta era unul dintre zeii naziștilor care au fost creați de rețeaua cavalerilor teutoni (Iluminați) din Germania. Ordinul Cavalerilor Teutoni a fost format în aceeași perioadă și aceștia au activat în aceeași regiune a „ținutului sfânt” ca și Cavalerii Templieri și Cavalerii de Malta și funcționează și astăzi

în baza acelorași planuri.

Ramura Imperiului Sumerian cunoscută ca feniciană își avea baza în Orientul Mijlociu, Turcia de astăzi, mai ales în Cappadocia, fenicienii fiind mult implicați în controlul sumerian al insulelor britanice. Alte nume ale acestui popor erau hitiți și goți. Încă o dată L.A. Waddell a stabilit că fenicienii nu erau o rasă semitică, așa cum pretind istoricii oficiali, ci o rasa ariană cu baza în Sumerul din perioada postatlantă. Examinarea mormintelor feniciene a demonstrat că acei oameni aveau trăsături ariene și capul prelung, exact ca în descrierile faraonilor și familiilor regale din Egipt.²³ Tot din acest motiv egiptenii și alte culturi i-au portretizat pe mulți din zeii lor, ca Osiris de exemplu, având pielea albă și ochii albaștri – exact cum arăta rasa domnitoare. Ideea era că descendenții lor „nobili” și „regali” se combinaseră cu reptilienii Anunnaki. Chiar numele de Iran, o altă parte din Imperiul Sumerian, provine de la cuvântul Airy-ana sau Air-an, adică Stăpânul lui Aryas sau al arienilor.²⁴ Încă mai există o rasă albă, deseori cu ochi albaștri, în Kurdistan.

Sosirea sumerienilor-fenicieni în Britania și Irlanda

Fenicienii (Imperiul Sumerian) au debarcat în insulele britanice în jurul anului 3000 î.Ch. (Figura 12),²⁵ ceea ce corespunde cu perioada formării marilor cercuri de pietre asemănătoare celor de la Stonehenge și Avebury, construite cu aceeași precizie uimitoare care se regăsește la piramidele de la Gizeh și la alte structuri din fostul imperiu atlant-lemurian. Indiferent cine a construit Stonehenge, acest ansamblu arhitectural a implicat o mare cunoaștere a matematicii și astronomiei. Geoffrey de Monmouth, istoricul secolului XII, scria în *Histories Of The Kings Of Britain*

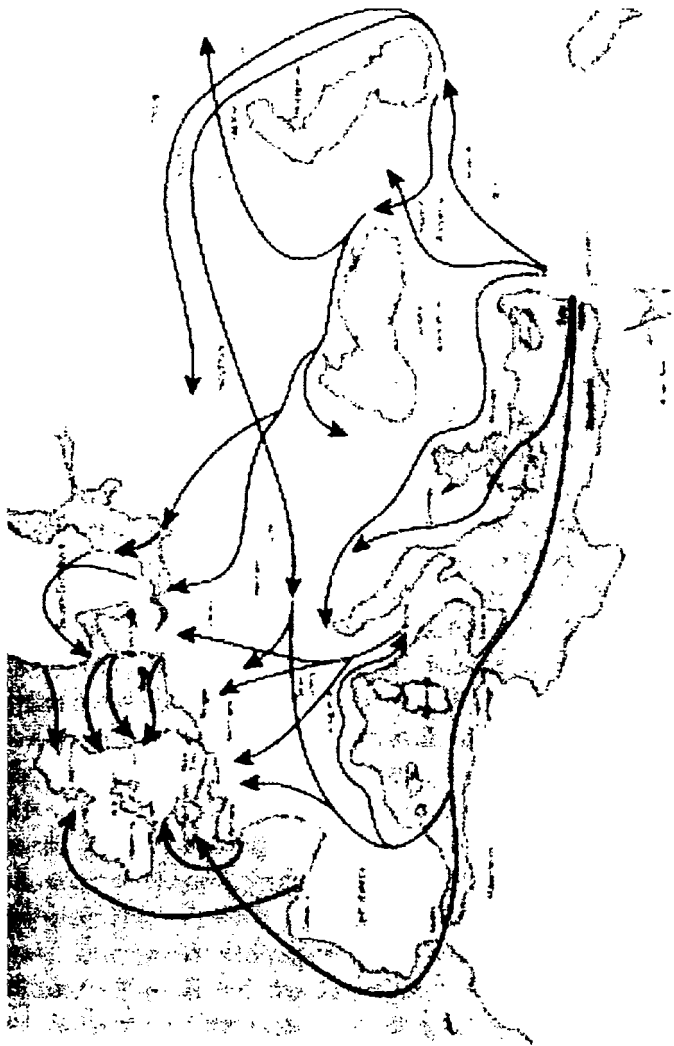


Figura 12: Încă din anul 3000 î.Ch, sau chiar de mai dinainte, popoarele din Imperiul Sumerian, precum fenicienii și egiptenii, au navigat înspre Marea Britanie și au adus cunoașterea și simbolurile lor în acele insule. Alții s-au stabilit în Franța, Germania și restul Europei nordice de astăzi. Oriunde se aflau, descendenții reptilienii domneau invariabil ca regi, regine și nobilime

(n.tr. *Istoria Regilor Marii Britanii*) că cei care au construit Stonehenge erau „giganții” din Africa de Nord.²⁶ Arienii din Sumer și Egipt erau înalți, deoarece proveneau din unirea nordicilor cu reptilienii, care sunt aproape întotdeauna portretizați ca fiind foarte înalți, descriere susținută de dovezile din această carte, în care se demonstrează de asemenea ridicolul versiunii oficiale despre Stonehenge. După cum scria John A. Keel în *Our Haunted Planet* (n.tr. *Planeta noastră bântuită*) (Fawcett Publications, USA, 1971):

„Ni se cere să credem că oamenii sunt cei care au împins și ridicat aceste pietre enorme (pe o distanță de aproximativ 400 de kilometri) pe dealuri și văi, peste râuri, prin păduri și pietriș, pe sănii și roți... ceea ce este absurd.”²⁷

Desigur că Stonehenge este doar unul din sutele de cercuri de piatră care au fost ridicate în Marea Britanie în acea perioadă. Trebuie să fim atenți, deoarece datele se înmulțesc și deseori sunt reevaluate. Sumerienii se îndreptau acolo unde atlanții de dinaintea cataclismului aveau o mare colonie, iar unele dintre structurile din insulele britanice, de exemplu, este posibil să fi fost deja acolo cu mult înainte de întoarcerea lor. Oricare ar fi originea acestora, constructorii atlanți sau Imperiul Sumerian, s-ar explica originea cunoașterii care le aliniaza exact la ciclurile Soarelui, Lunii și sistemelor stelare, ca și relațiile dintre ele prin prisma rețelei geometrice energetice. În cartea sa, *The Phoenician Origins Of Britons, Scots, And Anglo Saxons* (n.tr. *Originile feniciene ale britanicilor, scotienilor și anglo-saxonilor*) (Christian Book Club, California, 1924), Waddell explică cum a găsit însemne sumeriene pe una din pietrele de la Stonehenge, dar și pe altele din Scoția.²⁸

Alexander Thom, profesor emerit de inginerie la Universitatea Oxford între anii 1945-1961, a descoperit că „inginerii constructori” de la Stonehenge cunoșteau geometria pitagoreică și principiile matematice cu mii de ani înainte de nașterea lui Pitagora,²⁹ lucru care se aplică și celor care au construit piramidele de la Gizeh. Acum vedem și de ce. Geniul grec Pitagora, care înseamnă „eu sunt pitonul” sau „eu sunt șarpele”,³⁰ și toți renumiții matematicieni, filosofi, savanți și doctori greci au moștenit cunoașterea lor prin marea Școală secretă de Mistere de la sumerieni, minoici și egipteni, care erau de fapt unul și același popor. Iar ei, la rândul lor, de la atlanți și lemurieni. Istoria devine mult mai simplă de îndată ce se înțelege acest fapt. Elita sumeriană și strămoșii lor din „Epoca de Aur” dețineau cunoașterea modului de înconjurare a unui obiect cu un câmp magnetic și deconectarea lui de la legile gravitației pentru a-l face imponderabil. O asemenea tehnologie ar înlesni cu mult mișcarea și amplasarea marilor blocuri de piatră pentru aceste structuri „misterioase” ca Stonehenge și piramidele din Egipt!

Rețeaua șerpilor

Nu pot sublinia îndeajuns importanța pentru aceste popoare vechi a rețelei energetice globale și mai ales a punctelor majore de vortex unde se întâlnesc liniile de câmp energetic. Această energie a fost deseori simbolizată ca un șarpe. Cu cât cercetătorii ezoterismului confirmă vastul simbolism și referințele la descendenții reptilieni, cu atât ei spun că nu sunt decât niște coduri referitoare la rețeaua energetică a Pământului ca linii-dragon. Asocierea simbolismului șarpelui cu această energie universală și centrul său cei mai puternici este clară. Dar în același timp, dovezile că există o forță de control

sub formă reptiliană sunt atât de copleșitoare, încât referințele constante la descendenți ai șerpilor sau dragonului nu pot fi privite doar ca un cod pentru această energie sau cunoaștere a rețelei. Și, ca o coincidență, avem legendele și relatările despre o rasă reptiliană care aduce și răspândește cunoașterea rețelei, chiar energia ei fiind asociată cu șarpele. Nu vezi nicio legătură?

După cum am spus mai devreme, aceste linii formează împreună un labirint sau o rețea de energie magnetică, forța vitală universală care curge de-a lungul acestor linii ce înconjoară și între-pătrund planeta. Corpul uman are un sistem similar, iar medicina tradițională chineză funcționează după liniile magnetice, linii ale dragonului sau meridianele corpului fizic. Acesta este motivul pentru care sunt inserate ace foarte subțiri, care echilibrează fluxul de energie. Anticii, inclusiv atlanții, lemurienii și popoarele din Imperiul Sumerian, foloseau pietre pe post de ace de acupunctură pentru Pământ. Ei spuneau despre aceste puncte de vortex că sunt sacre și că sunt reprezentate de toate cercurile de pietre, piramidele și celelalte structuri inexplicabile din întreaga lume (Figura 13).

În mod analogic, este evidentă corelația dintre aceste locuri și „anomaliile” câmpului magnetic terestru, studiile arătând că evenimentele și experiențele „paranormale”, inclusiv cele OZN, au tendința să aibă loc chiar în zona sau în apropierea acestor perturbări magnetice. În cartea sa, *Where Science And Magic Meet* (n.tr. *Acolo unde știința și magia se întâlnesc*) (Element Books, Shaftesbury, Anglia, 1991), Serena Roney-Dougal subliniază că, din cele 286 de ansambluri circulare de piatră din Marea Britanie, 235 sunt construite pe stânci mai vechi de 250 de milioane de ani, șansele statistice

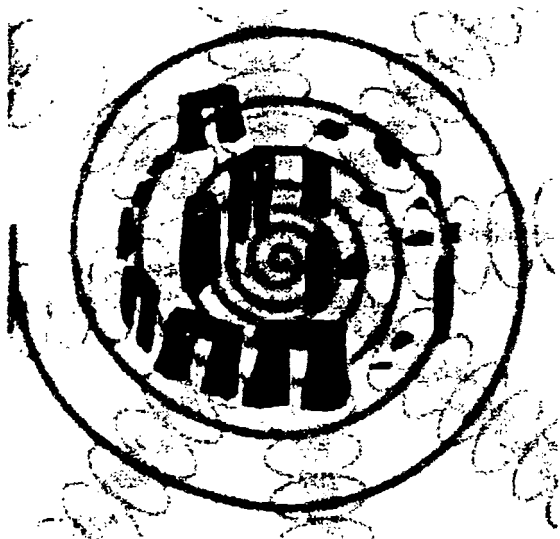


Figura 13:
 Vechile
 așezări sacre
 ale lumii,
 precum
 Stonehenge,
 reprezintă
 puncte din
 rețeaua
 globală
 energetică
 unde multe
 linii de câmp
 se
 intersectează
 și creează un
 vortex
 energetic

masiv. În aceste puncte sunt situate cercurile de piatră, piramidele și marile temple masonice. Energie = Putere pentru oricine știe să o folosească.

fiind mai mari de un milion la unu. Scriitorul Robert Graves afirma:

„Există unele locuri sacre cauzate de radiația minereurilor magnetice. De exemplu, satul meu este un fel de amfiteatru natural înconjurat de munți cu minereu de fier, care creează un câmp magnetic special. Cele mai sfinte locuri din lume, ca zone ale nașterii sau morții unui erou din acel loc, au astfel de caracteristici. Delphi era un loc cu o încărcătură sacră deosebită.”³¹

Delphi din Grecia reprezenta centrul „Oracolului”, o femeie medium sau „canal”, ce își conecta conștiința la entități din alte dimensiuni care se manifestau prin ea. Oracolul știa că locurile cu „erori” magnetice acționează ca porți către alte dimensiuni sau densități și permit comunicarea și călătoria inter-

dimensională. Sataniștii folosesc aceleași locații în ritualurile lor menite să rezoneze cu entități demoniace. Biserica Romano-Catolică a insistat ca bisericile și catedralele să fie construite pe fostele locuri păgâne, deoarece acestea erau porți sau portale interdimensionale. Pentru a reveni, sataniștii caută să se folosească de bisericile creștine pentru ritualurile lor: ei vor să acceseze energia din vortexurile unde sunt construite bisericile. Templele masonice și ale celorlalte societăți secrete sunt situate în aceste puncte. Cunoașterea atlantă-lemuriană-sumeriană a fost transmisă prin această rețea ascunsă, în timp ce a fost suprimată în rândul oamenilor obișnuiți. Religia a condamnat-o ca „diabolică”, iar „știința” a respins-o ca fiind un nonsens.

Istoricii pretind că druizii britanici au construit cercurile de piatră, dar ei confundă folosirea cu construcția lor. Chiar și astăzi diverse grupuri se servesc de aceste construcții, dar nimeni nu sugerează că le-ar fi construit! Arheologii descoperă rămășițe druidice și presupun că druizii sunt creatorii cercurilor de piatră. La fel procedează cu mayașii din America Centrală și cu incașii din America de Sud. Religia și cunoașterea druidică târzie au fost aduse la origine de atlanți și consolidate de sumerieni prin marea lor înțelegere a astronomiei, astrologiei, geometriei sacre, matematicii și sistemului de linii magnetice sau a „rețelei energetice”.

Ambele surse cunoșteau ciclul numit „precesie” în care „sincopele” Pământului deplasează ușor planeta pe axa sa, poziționându-o astfel spre diferite sisteme solare sau „case” astrologice de-a lungul miilor de ani. Este nevoie de 2160 ani pentru parcurgerea unei „case” simbolice și 25.920 ani pentru încheierea unui ciclu de 12 astfel de case. Se crede că în prezent ne aflăm la încheierea unui ciclu, care este caracterizat de

transformări uriașe. Încă o dată, acești vechi sumerieni, atlânți și lemurieni, sub diferite nume, și-au construit templele și locurile sacre după sau conform cunoașterii precesiei.

Suprimarea rețelei

În privința piramidelor, a cercurilor de piatră și a altor construcții am o părere discutabilă. Încă de la începutul evoluției mele conștiente din 1990 nu am avut o părere prea bună despre multe dintre aceste construcții. Adepții New Age le consideră locuri sacre și merg acolo pentru a desfășura diverse ceremonii și ritualuri. Dar doar pentru că punctele de vortex sunt focare ale puterii din rețeaua globală a planetei, nu înseamnă că structurile construite în aceste locuri de către descendenți au fost plănuite pentru bunul interes al omenirii. Aici nu le includ pe toate, dar nu privesc cu ochi buni Gizeh și Stonehenge, printre altele. Aceste locații sunt incredibile centre energetice și totuși acolo se simte doar o parte din adevărata lor putere, deoarece structurile construite pe ele suprimă deseori acea putere. Părerea mea este că acestea făceau parte dintr-o rețea menită să închidă adevăratul potențial și să deconecteze câmpul energetic uman de la cel cosmic. Fiecare planetă și întregul sistem solar au o rețea energetică, iar aceste rețele se conectează între ele formând o rețea cosmică vastă. La rândul nostru ne conectăm la rețeaua cosmică prin propria noastră rețea de meridiane pe care se bazează acupunctura. Orice deconectare a câmpului energetic uman de la cel cosmic aduce oamenii într-o închisoare vibrațională.

Din același motiv, chiar și astăzi Iluminații amplasează structuri cum ar fi centrale nucleare sau intersecții ale unor mari străzi în puncte de vortex. Un drum aglomerat a fost construit prin centrul unui cerc masiv de piatră (vortex) din Avebury, Wiltshire,

Anglia. Este ca și cum ai arunca o cheie într-un sistem electric, provocând haos. Nu spun că aceste locuri sunt negative în sine. Ele sunt doar energie. Mă refer la structurile construite pe ele pentru a manipula fluxul energetic. Deoarece chiar și prin piatră se poate vehicula energia, pozitivă sau negativă. Iluminații păstrează cu strictețe secretul în ceea ce privește cele mai puternice puncte de vortex, pentru a fi singurii care le pot folosi.

Printre rămășițele încă vizibile astăzi în vestul Angliei sunt caii albi scobiți în dealurile calcaroase. Cea mai veche astfel de structură, conform arheologiei convenționale, este cea de la Uffington din Vale of the White Horse din Wiltshire, nu departe de cercul de la Avebury. Această figură este estimată ca datând din 3000 î.Ch., perioada în care sumerienii-fenicieni introduceau (sau reintroduceau) cultura, religia și cunoașterea lor în Marea Britanie. De unde până unde cai albi? Religia de bază a sumerienilor-fenicieni consta în adorarea Soarelui, iar calul alb era un simbol al Soarelui.³² Unii cred că acel „cal alb” de la Uffington este de fapt un dragon; dacă da, atunci se potrivește cu numele anterior al fenicienilor, caranienilor sau „al poporului de șerpi de mare ai zeului atlant al focului”. Minele de cositor din Cornwall, din vestul îndepărtat al Angliei, au fost primele create de Imperiul Sumerian, cunoscute în scrierile lor ca „tărâmul de cositor”.³³ Sumerienii au dus cu ei în insulele britanice adorarea zeității masculine feniciene Barat, care mai târziu a dat numele de „breton”, precum și a divinității feminine Barati, care a devenit eroina britanică Britannia (Figură 14).³⁴ Conform lui Sir Laurence Gardner, purtătorul de cuvânt al vechii Curți Imperiale a Dragonului Regal și a Ordinului, Barat-Anna (Marea Mamă a Pietrei de Foc) o simbolizează pe soția lui Anu, liderul zeilor reptilieni-sumerieni

numiți Anunnaki. Nume asemănătoare lui Barat și Barati se regăsesc în cărțile sfinte indiene, *Vedele*, deoarece aceste relatări sunt inspirate de aceleași surse sumeriene (ariene) și atlant-lemuriene. Imperiul Roman de mai târziu se baza și el pe cunoașterea sumeriană/atlantă. La romani, Barati era zeița norocului,³⁵ dar avea multe trăsături comune cu zeitatea feniciană cu același nume. Egiptenii aveau o zeiță numită Brith, zeița apelor, o altă versiune a lui Barati, iar minoicii (sumerieni-egipteni) din Creta o cunoșteau ca Brito-Martis, care este asociată în schimb cu zeița Diana sau Artemis, alte versiuni ale aceleiași teme.³⁶

Toate aceste informații reprezintă o posibilă explicație pentru „misterul” provenienței atâtor simboluri importante din insulele britanice, din Orientul Mijlociu și Apropiat. De exemplu, steagurile Angliei (crucea Sf. Gheorghe), Scoției (crucea Sf. Andrei) și Irlandei (crucea Sf. Patrick), ca și însemnele scandinave, erau purtate de către fenicieni ca stindarde ale victoriei.³⁷ Dovezile conexiunii ariano-



Figura 14: Zeița feniciană Barati a devenit Britannia după sosirea sumerienilor în insulele britanice. În stânga este un vechi penny britanic alături de o monedă feniciană

sumeriene cu Irlanda subliniază această concluzie. După spusele lui Arbois de Juvainville, autor al lucrării *Cours De Literature Celtique* (n.tr. *Curs de literatură celtică*), irlandezii erau cunoscuți ca „egipteni” în Evul Mediu. Despre numele Sf. Patrick se spune că este o denumire irlandeză pentru zeitatea egipteană Ptah și că a îndepărtat toți șerpii din Irlanda. Poveștile despre aceste divinități erau aceleași cu cele din Imperiul Sumerian.³⁸

Turnurile rotunde din Irlanda sunt de origine feniciană, iar harpa irlandeză (și cimpoiul scoțian) au venit din Africa de Nord, ca și numele simbolului clasic irlandez, trifoiul alb (lb. engleză *shamrock*). În Egipt, orice plantă cu trei frunze este denumită *shamrukh*. Folosirea mărgelilor rozariului, care sunt un simbol al bisericii Romano-Catolice, este originară din Orientul Mijlociu, obicei încă întâlnit la egipteni. Vechea ambarcațiune irlandeză numită „pucan” își are originile în Africa de Nord și era folosită pe Nil. Vechile cărți irlandeze folosesc același stil ca și cele din Egipt, iar culorile din cărțile irlandeze *Book of Kells* și *Book of Durrow* sunt fabricate din insecte și plante provenite din Orientul Mijlociu.

Faimoasa movilă veche din Newgrange, la nord de Dublin, are un pasaj îngust de aproximativ 20 de metri, care se aliniază perfect cu Soarele la răsăritul său de la solstițiul de iarnă. În acest moment unic din an, lumina soarelui strălucește direct prin pasajul îngust pentru a lumina camera din centrul movilei. În prezent se estimează că vârsta acestei structuri, dar și a altora irlandeze, coincide perfect cu perioada sosirii în această țară a sumerienilor; mai mult, imaginile dublu-spiralate de la Newgrange sunt identice cu cele găsite în alte centre ale imperiului sumerian-lemurian-atlant, cum ar fi cel din Malta. Devine astfel clar de ce am observat în vizitele mele în Irlanda că multe din

vechile denumiri ale acelor locuri au o tentă orientală. Într-adevăr, după cum au stabilit și cercetătorii, vechile limbi irlandeze, cum ar fi galeza, sunt remarcabil de similare cu cele din Africa de Nord, din simplul motiv că au aceeași origine.

După cum spunea Waddell în *Phoenician Origins Of Britons* (n.tr. *Originea feniciană a bretonilor*):

„Recunoscusem că diferitele manuscrise găsite în apropierea vechilor așezări feniciene și a celor cunoscute ca ciriană, aramaică sau siriană, liciană, lidiană, ioniană, cretană sau „minoică”, pelasgiană, frigiană, cappadociană, ciliciană, tebană, libiană, celto-iberică, gotică etc., erau de fapt doar variante diferite ale aceleiași scrieri standard arian-hitito-sumeriene a marinarilor arieni-fenicieni, acei pionieri care au răspândit civilizația hitită pe țărmurile mediteraneene și dincolo de Coloanele lui Hercule (între Spania și Africa de Nord), până în insulele britanice.”³⁹

De fapt, aceștia erau rasa nordică și „arieni” nordic-reptilien care se întorceau în ținuturile de unde mulți dintre strămoșii lor plecaseră după cataclisme care au distrus civilizația atlantă. Dovezile din acest capitol susțin concluzia lui Waddell, care spune că Menes, Manis, Manj, fiul lui Sargon, conducător al Imperiului Sumerian, cunoscut și ca regele Minos al grecilor, a murit de fapt în Irlanda.⁴⁰

Aceste informații rezumă cât de hilară poate fi istoria oficială și cum traducerea greșită poate face din țăntar armăsar. În versiunea oficială, Menes a murit după o domnie de 60 de ani, fiind ucis de un „monstru Kheb” care a apărut din apele Nilului. Acest „monstru Kheb” a fost tradus ca hipopotam, dar, așa cum subliniază Waddell, cuvântul „Kheb” mai înseamnă în

limba egipteană și viespe sau gărgăune.⁴¹ Pictogramele care transmit această poveste arată o insectă care se aseamănă izbitor cu o viespe sau un gărgăune, și nicidecum cu un hipopotam. Relatările despre moartea lui Menes găsite în „mormântul” său (de fapt cenotaful său) de la Abydos în Egipt se pot traduce după cum urmează (aici sunt folosite numele sale Manash și Minash):

„Regele Manash (Minash), faraonul din Mushsir (Egipt), pământul celor două coroane, cel dispărut în Vest, al rasei Vulturului (Soare), Aha Manash (sau Minash) al Apelor Inferioare (sau de răsărit) și al Apelor Apusului (sau Superioare), al pământului și oceanelor, Domnul, Regele pământurilor din Mushrim (cele două Egipturi), fiul Marelui Sha-Gana (sau Sha-Gunu) al rasei Vulturului (Soare), Faraonul, cel decedat, Comandantul-Şef al corăbiilor! Acesta din urmă şi-a încheiat parcursul la capătul Tărâmului de Apus, în corabie. După inspectarea acestor ţinuturi şi-a instalat tabăra în ţinutul Urani. La Lacul Vârfului, Soarta l-a înţepat printr-un gărgăune (sau viespe), pe Regele celor două Coroane, Manshu. Această placă din lemn este dedicată (memoriei lui)”.⁴²

Nimeni nu reuşise înainte să facă legătura între locul morţii lui Menes și Irlanda, din cauză că hipopotamul nu este caracteristic acestei zone. După cum dezvăluie placa funerară de la Abydos, Menes a murit în timp ce inspecta „capătul ţărmlui de apus”.⁴³ Waddell sugerează că acest loc se afla dincolo de ţinutul sumerian bogat în cositor (Cornwall), putând fi identificat cu Irlanda.⁴⁴ Waddell a găsit confirmarea teoriei sale odată cu inscripţiile sumeriene pe pietre preistorice într-un aşezământ mortuar la Knock-Many

(„Dealul celor mulți”) de lângă Clogher, pe granița de sud a ținutului Tyrone, despre care afirmă că sunt identice cu cele din „mormântul” lui Menes din Abydos.⁴⁵ Una dintre aceste pietre avea chiar o pictogramă a cauzei morții... un gărgăune.⁴⁶ Knock-Many pare a fi adevăratul mormânt al lui Menes, conducătorul Imperiului Sumerian. Din nefericire, inscripțiile de la Knock-Many au fost distruse în timp ce erau curățate cu substanțe chimice corozive. Totuși Waddell consemnează că R. Welch le-a fotografiat în 1896, iar imaginile au fost păstrate în siguranță.⁴⁷

Afirmațiile lui Waddell sunt susținute și de dovada că egiptenii au naufragiat pe coasta de est a Britaniei în urmă cu 2700 de ani și s-au stabilit în zona ocupată în zilele noastre de orașul Hull. În 1937, s-au descoperit în noroiul din râul Humber trei bărci de lemn, despre care se credea că erau vikinge. În prezent însă se știe că ele datează de pe la 700 î.Ch. și că sunt identice cu cele care navigau odată pe Nil.⁴⁸ Înțeleg de ce se face această confuzie, pentru că nordicii scandinavi, după distrugerea Atlantidei, au mers spre sud, în Egipt și Sumer, existând multe asemănări și origini comune. Egiptologul Lorraine Evans afirmă în cartea sa, *Kingdom Of The Ark* (n.tr. *Regatul Arcei*) (Simon & Schuster, Londra, 2000), că vechii egipteni au întemeiat o colonie în Irlanda în urmă cu 3500 de ani. Autoarea sugerează că invadatorii erau conduși de prințesa Scota, fiică a unui faraon, care este îngropată într-o vale numită Scota's Glen, la mai puțin de 10 kilometri de Tralee, din comitatul Kerry, unde a murit după o luptă sângeroasă cu irlandezii indigeni. Mormântul este marcat cu o lespede, fără să fi fost vreodată excavat. Evans susține că descendenții Scotei au devenit marii regi ai Irlandei la Tara, comitatul Meath, invadând mai apoi Scoția – Scota-land (n.tr. ținutul Scotei). Evans spune că a folosit texte vechi și dovezi

arheologice, lingvistice și probe ADN pentru a dovedi că irlandezii și britanicii sunt urmașii egiptenilor și că adevăratul nume al Scotei era Meritaten, fiind fiica faraonului Akhenaten, soră vitregă a lui Tutankhamon. Dealul Tarei, nu departe de Newgrange, era sediul irlandezului rege al regilor (echivalentul „pendragonului” britanic). Merită menționat că descendenții „elitei” irlandeze și scoțiene sunt foarte importanți pentru Iluminați. Scuturi din epoca bronzului găsite în peninsula Dingle din comitatul Kerry sunt identice cu cele descoperite în Spania, ce au fost identificate ca arme vechi egiptene. Alți arheologi și egiptologi au infirmat spusele lui Evans, dar ea susține că descoperirile de la Hull și nu numai vor revoluționa perspectivele asupra strămoșilor: „Simplul fapt că mulți britanici își văd de treburile zilnice fără a avea cunoștință de moștenirea lor egipteană este uimitoare.”⁴⁹ Dar nu mai este atât de uimitoare când își dau seama că cei aflați în pozițiile de control nu doresc ca marea masă să știe, deoarece ar rescrie versiunea oficială a istoriei.

În acest capitol există multe puncte-cheie care sunt esențiale în înțelegerea sursei manipulării din lumea de astăzi. Cu multe mii de ani în urmă, exista o societate globală foarte avansată care și-a găsit sfârșitul printr-o serie de catastrofe globale. După ce planeta a început să-și revină, până în jurul anului 2000 î.Ch., odată cu declinul Imperiului Sumerian, s-a dezvoltat o altă societate aproape globală. Aceasta era controlată de Sumer și avea la bază cunoașterea avansată deținută de elita sa conducătoare. Această societate a fost întemeiată pe aceleași fundamente ale religiei și culturii care prevalaseră în Atlantida-Lemuria precatclismică, deși nu a redobândit aceleași niveluri de dezvoltare. Religia fundamentală a Imperiului Sumerian era adorarea Soarelui și există multe

simboluri și legende care descriu ciclurile Soarelui, ale Lunii, stelelor și anotimpurilor.

Un alt punct ce merită subliniat este că liderii Imperiului Sumerian erau aleși din aceeași ramură genealogică, un punct relevant după cum vom vedea. Având în vedere originea acestor descendenți, suntem pe cale să intrăm într-o zonă eliberată de dogme, în care ar fi bine să vă puneți centurile de siguranță, deoarece ne putem confrunta cu turbulențe mentale și emoționale. Cititorii sceptici și cu credințe programate, care se tem de mari altitudini pentru a vedea o imagine generală a lumii, ar trebui să nu se aventureze mai departe. Astfel, cei care ne veți părăsi acum, asigurați-vă că vă luați tot bagajul și vă dorim o călătorie plăcută în continuare.

Surse

¹ L.A. Waddell, *Egyptian Civilisation, Its Sumerian Origin, And Real Chronology and Sumerian Origin Of Egyptian Hieroglyphs*, pag. 2 (voi numi de acum înainte această sursă *Egyptian Civilisation*)

² Id., pag. 9

³ Id., pag. 11

⁴ Id., pag. 13

⁵ L.A. Waddell, *British Edda* (Christian Book Club, Hawthorne, California, 1930), introducere

⁶ Id.

⁷ L.A. Waddell, *The Phoenician Origin Of Britons, Scots, And Anglo Saxons* (Christian Book Club, Hawthorne, California, 1924)

⁸ Id., pag. 21

⁹ Id., pag. 14

¹⁰ Id., pag. 18

¹¹ Id., pag. 17

¹² Id., pag. 2

¹³ Id., pag. 22, 23

¹⁴ Id., pag. 41

¹⁵ Id., pag. 42

¹⁶ Id., pag. 72

- 17 Id., pag. 71, 72
- 18 Id., pag. 73
- 19 Id.
- 20 Id., pag. 72, 73
- 21 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 30
- 22 *Arizona Gazette*, aprilie 1909
- 23 *The Phoenician Origin Of Britons, Scots, And Angl Saxons*
- 24 Id., pag. 65
- 25 Dată aproximativă sugerată de cercetările lui L.A. Waddell
- 26 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 81
- 27 *Our Haunted Planet*, pag. 51
- 28 *The Phoenician Origin Of Britons, Scots, And Anglo Saxons*, pag. 231
- 29 Prof. Alexander Thom, *Megalithic Sites Of Britain*, publicată în 1967
- 30 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 217
- 31 *The Phoenician Origin Of Britons, Scots, And Anglo Saxons*
- 32 *Egyptian Civilisation*, pag. 13
- 33 Id.
- 34 Id.
- 35 Id.
- 36 Id.
- 37 Citat de Bob Quinn în *Atlantean, Ireland's North African And Maritime Heritage* (Quartet Books, London, 1986.)
- 38 *The Phoenician Origin Of Britons, Scots, And Anglo Saxons*, pag. 27
- 39 *Egyptian Civilisation*, pag. 60-70
- 40 Id., pag. 64
- 41 Id., pag. 63, 64
- 42 Id., pag. 66
- 43 Id., pag. 67
- 44 Id.
- 45 Id.
- 46 Id.
- 47 Id.
- 48 Lorraine Evans, *Kingdom Of The Ark* (Simon & Schuster, Londra, 2000)
- 49 Citat de mass-media britanică la lansarea cărții

Frați de sânge

A fi înțelept înseamnă să știi cât de puțin cunoști.

Socrate

Descendenții hibridi sunt plasați în poziții de putere politică și economică de mii de ani, mai întâi ca aristocrați și regi sau regine, iar acum ca politicieni, bancheri, oameni de afaceri și proprietari de mari trusturi de presă. Deci, cine sunt acești descendenți și de unde vin ei?

O temă care se repetă la toate marile civilizații, inclusiv la cea sumeriană, este că acestea au început să intre în declin după ce au atins culmea dezvoltării lor, ceea ce indică un puternic aflus de cunoaștere la început, pe care mai târziu l-au pierdut. Sumerienii aveau propria explicație pentru căderea civilizației lor, iar mărturiile acestora au fost descoperite mii de ani mai târziu. Este vorba de așa-numitele tăblițe sumeriene pe care le vom analiza în continuare în detaliu. Începând cu jumătatea secolului XIX, au fost găsite mii de tăblițe de lut pe fostul teritoriu sumerian, în orașul asirian Ninive, la aproximativ 400 de kilometri de actualul Baghdad, în Irak. Primele tăblițe au fost descoperite de englezul Sir Austen Henry Layard. Uimitoarele înscrisuri de pe tăblițe vorbesc despre cultura sumeriană, și nu despre cea asiriană de mai târziu. De aceea, le voi numi tăblițele sumeriene.

Se apreciază că acestea au fost îngropate în jurul anului 2000 î.Ch., dar evenimentele descrise sunt mult mai vechi, cu referiri la Atlantida și Lemuria sau Mu. De-a lungul timpului au apărut multe cărți care au tradus conținutul lor. Dar, deși aceste relatări despre Sumer și istoria îndepărtată de dinainte de mișcările tectonice ale planetei dăruie versiunea oficială a evenimentelor, aceleași lucruri continuă să fie spuse publicului în mod repetat.

Nu este necesară aprofundarea traducerilor pentru a sesiza faptul că Vechiul Testament biblic este o simplă rescriere a istoriei sumeriene. Tăblițele povestesc că regele Sargon a fost găsit într-un coș care plutea pe râu. Biblia relatează aceeași poveste despre Moise. Tăblițele descriu un loc numit E.DIN („Locul celor Drepti”). Biblia menționează Edenul ca grădină a lui Dumnezeu. Geneza este un rezumat al aceleiași descrieri din tăblițele sumeriene, dar mai amănunțit. Interesant este că mulți dintre termenii traduși în versiunea engleză a Vechiului Testament ca Dumnezeu provin din cuvinte care de fapt au sensul de „zei”, la plural, iar sumerienii admiteau că fondatorii civilizației lor erau o rasă de ființe care au venit de undeva din spațiul extraterestru, aducând cu ei o vastă cunoaștere și o tehnologie avansată. După cum am indicat deja, sumerienii au numit aceste ființe Anunna, numele lor semitic de mai târziu fiind AN.UNNAK.KI („cei care au venit din Cer pe Pământ”) și DIN.GIR („cei drepti din rachetele strălucitoare”). Anunna înseamnă „fiu al lui An” (mai târziu Anu),¹ o altă posibilă origine pentru „fii ai lui Dumnezeu”, deoarece reptilienii Anunnaki s-au combinat cu nordicii și cu mai toate popoarele Pământului. Numele pentru Sumer întâlnit în aceste tăblițe este KI.EN.GIR, tradus prin „Ținutul Domnului rachetelor strălucitoare” și „Ținutul observatorilor”.

Termenul de „observator” este adeseori folosit pentru a descrie zeii vechi. Numele egiptean pentru zeii lor, Neteru, se traduce literal ca „observatori”.

Egiptenii povesteau că acești „observatori” au venit în „corăbiile lor celeste”, iar în vechile culturi ale lumii întâlnim constant această temă a „zeilor” care apar în mașini zburătoare pentru a înființa civilizații, aducând cu ei o cunoaștere cu mult avansată față de ceea ce exista până atunci. Cultura indiană numește aceste aparate zburătoare Vimana, existând chiar câteva schițe ale acestora. Unele aveau formă cilindrică, iar altele erau descrise cu ferestre pătrate și semisferice în partea de sus. Ambele tipuri sunt deseori menționate în literatura OZN de astăzi. Vechile texte indiene descriu tehnologia antigravitațională de tipul celei folosite în „farfuriile zburătoare”. Chinezii au descoperit documente sanscrite în Tibet pe care le-au trimis la Universitatea Chandrigarh pentru traducere, ce cuprindeau informații despre construcția de nave spațiale interstelare, după spusele dr. Ruth Reyna.² Totuși documentele au câteva mii de ani! Dr. Reyna a menționat că aceste nave erau cunoscute ca „Astra” și că puteau ajunge pe orice altă planetă. Unele texte susțin că zburau de fapt pe Lună. Sunt incluse detaliile referitoare la construcție și zbor, fiind, se pare, utilizate de chinezi în programul lor spațial.³

Acestea erau navele folosite în numeroasele consemnări despre „războiul zeilor”. Aceeași cunoaștere de bază întrebuințată pentru construirea tehnologiei antigravitaționale poate fi folosită pentru întreruperea câmpului gravitațional al pietrelor masive. Legende arabe spun că uimitoarele blocuri de piatră de la Baalbeck, Liban, au fost puse laolaltă de un trib de „uriași”, la scurt timp după potop. În același mod, legendele britanice povestesc despre giganți care

au venit din Africa pentru a construi Stonehenge. Oare „Epoca de Aur” a Lemuriei/Atlantidei a avut loc înainte de cataclisme provocate de cunoașterea adusă din stele și/sau chiar din alte dimensiuni ale existenței, mult mai avansate față de nivelul civilizației de pe Pământ?

Acestea sunt afirmațiile care se desprind din vechile consemnări. Aceleași consemnări care, ca și tăblițele sumeriene, descriu planetele sistemului solar așa cum au fost prezentate în secolul XX. Ele afirmă că aceste ființe, numite mai târziu „zei” (Anunnaki), au creat o cultură și o tehnologie avansate, care au fost însă distruse de catastrofele care au devastat ulterior planeta.

Povestea Marelui Potop este descrisă amănunțit în aceste tăblițe. Eroul potopului sumerian, Utnapishtim, a fost înlocuit de Noe, când mult mai târziile texte ale Genezei au fost compilate din consemnările sumeriene. Dacă acești Anunnaki sau „zei” erau într-adevăr atât de avansați și capabili să zboare, după cum simbolizează sau afirmă deschis diferitele legende străvechi, aceasta ar explica existența unei societăți globale în timpul epocii antediluviene și cum aceleași metode de construcție erau folosite pretutindeni în lume de popoare aparent diferite; cum au fost create liniile Nazca din Peru și structuri fantastice precum piramidele, care au putut fi înălțate când populația de pe întregul glob era considerată, din punct de vedere tehnologic, „primitivă”; cum acele structuri uimitoare se pot alinia între ele, dar și cu ciclurile Soarelui, ale Lunii, planetelor și sistemelor solare; cum popoarele antice știau mai mult despre astronomie decât știința modernă din secolul trecut; cum planeta a fost cartografiată atât de precis în urmă cu mii de ani, după cum dovedesc hărțile Antarcticii înainte de venirea gheții; cum popoarele din fiecare

colț al planetei au aceleași legende, mituri și baze ale religiilor; și, cu cât mergi mai adânc în trecut cu atât mai impresionante sunt construcțiile care supraviețuiesc și astăzi. Tăblițele sumeriene sugerează că Anunnaki au venit pe această planetă cu sute de mii de ani în urmă, iar implicarea lor atât de mare în viața din Lemuria și Atlantida a dus la cataclismele care au distrus aceste continente.

După catastrofele devastatoare Anunnaki s-au întors, spun tăblițele, și au supravegheat reconstrucția altui imperiu global cunoscut drept Sumer. Dar, deși totul a fost bine pe moment, „zeii” s-au luptat între ei în miile de ani care au urmat, mai ales descendenții primilor lideri Enlil și Enki. Ei au cerut ca oamenii să li se alăture în lupta împotriva celor conduși de un alt „zeu” Anunnaki. Astfel că, Imperiul Sumerian, deși o minune a timpului său, nu a ajuns la nivelul „Epocii de Aur” și s-a destrămat în cele din urmă, divizându-se în mai multe facțiuni rivale. Unii cercetători au adus dovezi cum că armele avansate folosite în conflictele Anunnaki includeau chiar rachete nucleare, ipoteză susținută de consemnările sumeriene și indiene care descriu „ceafa” ce a otrăvit râurile și apa și a lăsat regiunea sumeriană imposibil de locuit pentru mult timp, ca rezultat al luptelor grele. Se crede că Anunnaki au plecat în cele din urmă de pe Pământ, dar părerea mea este că, în timp ce unii au plecat, alții au rămas ca orchestratori ai manipulării prin descendenții lor și societățile secrete de atunci. Temele acestei implicări extraterestre în viața de pe planeta noastră se regăsesc aproape în toate culturile băștinașe.

Dacă încă mai crezi că nu există viață dincolo de această planetă, gândește-te la următoarele aspecte. Conform acestei „științe” agonizant de limitate, lumina are nevoie de 100 de ani ca să ajungă de la

marginea Căii Lactee la marginea unei alte galaxii, și asta cu o viteză de 300.000 de kilometri pe secundă! Se estimează că în univers există cel puțin un milion de galaxii, un miliard de planete și un miliard de trilioane de stele. Există o sută de miliarde de planete în universul vizibil cu condiții asemănătoare celor de pe Pământ, după cum afirmă dr. Melvin Calvin de la Departamentul de Chimie al Universității Berkeley din California. Și asta numai într-un singur spectru de densitate sau frecvență. Imaginează-ți cam ce există în toată gama de frecvențe dincolo de simțurile noastre fizice. Deci, ținând cont de toate acestea, chiar mai putem crede că viața, așa cum o știm, a apărut numai pe această infimă planetă din micul nostru sistem solar din galaxie?

Descendenții Iluminați

În anii '90, când am căutat să aflu modul de manipulare și control al lumii de astăzi, îmi era clar de ce familiile conducătoare și progeniturile lor sunt obsedate să se combine între ele. Obsesia genetică are importanță direct proporțională cu nivelul ierarhiei. Urmărindu-i de-a lungul istoriei, acest lucru iese cu ușurință în evidență. Descendenții celor 43 de președinți americani de la George Washington la George W. Bush își au originea în familiile regale și aristocrate europene care s-au combinat pentru a păstra „puritatea” genelor lor. Genealogia lor și cea a celor mai importanți politicieni, magnați bancari și oameni de afaceri continuă până în trecutul îndepărtat prin acele familii regale europene și „nobile” (ariene), până la vechii regi sumerieni sau egipteni. Acest fapt merită reținut. Poate că cele mai uimitoare informații din tăblițele sumeriene sunt descrierile detaliate ale combinațiilor Anunnaki cu femeile umane pentru a crea o rasă hibridă, un amestec de gene umane de

atunci și „zei”. Termenul de „uman” include și rasa albă sau nordică, ele fiind de fapt de origine extraterestră. Încă o dată aceasta este o temă repetată recvent în fiecare colț al lumii așa cum se vede în fragmentele din Vechiul Testament referitoare la „fiii lui Dumnezeu” sumerieni (în traducere corectă, fiii „zeilor”), care s-au încrucișat cu oamenii pentru crearea unei descendențe hibride. Geneza rememorează:

„Când numărul oamenilor a început să crească pe Pământ și li se nașteau fiice, „fiii lui Dumnezeu” (zeii) vedeau că fiicele oamenilor erau frumoase, iar ei se căsătoreau cu cele pe care le alegeau... Nefilimii erau pe Pământ în acele zile – și de asemenea după aceea –, când „fiii lui Dumnezeu” (zeii) mergeau la fiicele oamenilor și le făceau copii. Aceștia erau eroii din vechime, oamenii faimoși.”⁴

Termenul de Nefilim poate fi tradus ca „cei care au coborât” sau „cei care au căzut din cer”. Cercetătorul american David Sielaff subliniază că Nefilimii sau Nephilimii nu sunt fiii zeilor, ci progeniturile rezultate din combinațiile extratereștrilor numiți în Biblie ca Elohim și fiicele oamenilor. Descendenții Iluminați care conduc lumea de astăzi sunt Nefilimii, hibridii extratereștri-umani. Ei erau cunoscuți în Antichitate ca Rephaim, Emim, Zazummim și Anakim, cu toții fiind foarte înalți, „giganții” acelor zile.⁵ Biblicul Goliat era un Rephaim; în limba ebraică gigant se traduce prin *repha*.⁶ Această temă a gigantilor este una constantă. Picturile rupestre din Japonia, America de Sud și deșertul Sahara înfățișează oameni giganti cu capete rotunde care trag după ei vânători umani. Săpături efectuate în movile din Minnesota și nu numai au scos

la lumină oasele unor giganți cu o înălțime cuprinsă între 2,5 și 4 metri. Indienii Delaware vorbesc despre o rasă de giganți care trăiau odinioară la est de Mississippi în orașe imense, dar găsim pretutindeni în lume referiri la acest tip de oameni.⁷ Mumii ale unor astfel de giganți au fost descoperite într-o peșteră de lângă Lovelock, Nevada având fiecare în jur de 3 metri înălțime.⁸ Legende indienilor Piute spun că giganții erau canibali.⁹ Există legende ce vorbesc despre giganti roșcați care se asemănau cu vampirii, iar giganții Nefilimi erau asociați cu canibalismul și băutul sângelui – ca și descendenții Iluminaților de astăzi. Multe relatări afirmă că acești giganți nu erau prietenoși, ba chiar ostili cu ceilalți oameni. Deseori, conex cu aceste ființe se vorbește despre niște aparate stranii de zbor care par foarte asemănătoare cu cele din relatările moderne OZN. Geneza susține că „fiii zeilor” s-au căsătorit cu fiicele oamenilor înainte de potop, dar și după aceea. În capitolul biblic al *Numerelor*, acești „fii ai zeilor” sunt numiți Nephilimi, fiii lui Anak sau descendenții Anakim (Anunnaki).¹⁰

Adorarea eroului

Conform afirmațiilor lui Zecharia Sitchin, care a scris multe cărți despre tăblițele sumeriene, termenul „oameni faimoși” din pasajul Genezei ar trebui să fie, după originea sumeriană, „oamenii din vehiculele cerului”, fapt ce pune în altă lumină întreaga povestire și îi dă mai mult înțeles. La fel și cu „eroii din vechime”. Cuvântul „hero” (lb. engl. erou) provine de la egipteanul *heru*, care în accepțiunea cercetătorului Wallis Budge era „aplicat regelui ca reprezentant al Zeului Soare pe Pământ”.¹¹ Înțelesul exact era „o ființă umană care nu era nici zeu, nici demon”,¹² având semnificația de rasă încrucișată. Scriitorul Homer (secolele IX-VIII î.Ch.) relatează că „eroii erau ridicați mai

us de rasa oamenilor obișnuiți". Poetul Pindar (518-438 î.Ch.) – nume foarte important pentru cititorii *Secretului Suprem* – folosea termenul hero/heru, pentru a descrie o rasă „între zei și oameni". Este foarte probabil ca Horus sau Haru, fiul egiptean al lui Dumnezeu, să provină de la termenul *heru*, adică reprezentanții zeului Soarelui pe Pământ, rasa hibridă sau ariană. Mai există și cuvântul sumerian Hu sau Ha, care înseamnă vultur un alt simbol sumerian pentru Soare.¹³ Termenul Nibiri sau Nebiru, presupusa planetă nativă a Anunnakilor conform informațiilor de pe tăblițele sumeriene, provine din cuvântul egiptean Neb-Heru, după cercetătorul Robert Temple.¹⁴ Acesta spune că Neb-Heru este clar descris în poemul cosmogonic sumerian, *Enuma Elish*, ca stea și nu planetă.¹⁵ Să fie oare Sirius sau „Steaua câinelui" adevărata „Nibiru/Nebiru"? Poate că da, poate că nu. Horus, fiul eului din mitologia egipteană, era adeseori asociat cu Sirius, ca în Heru-Sept sau „Horus al Stelei câinelui".¹⁶ O reprezentare a lui Horus era Heru-ami-u un crocodil cu cap de vultur și coada terminată ca un cap de câine. Era de asemenea înfățișat având cap de șacal sau câine/lup, ca și An sau Anu, liderul regal al Anunnaki.¹⁷ Heru = hero = urmași hibrid, iar acești „eroi" pot conduce Pământul, cel puțin parțial, ca mandatar ai „zeilor" de pe Sirius. O altă definiție a termenului de erou este „bărbat sacrificat Herei", din nou apropiat de Heru/Horus etc.¹⁸

Erudiții biblici au evitat întotdeauna o explicație pentru pasajul din Geneză, referitor la Nefilimi. Totul este însă foarte clar. Un anumit gen de ființe, fiii zeilor, au coborât pe pământ și, împreună cu femeile pământene, au dat naștere unei rase hibride, cea a Nefilimilor. Flavius Josephus, scriitorul și istoricul secolului I, a comentat astfel această referință din

Geneză la combinația dintre „zei” și femei:

„...căci mulți îngeri ai lui Dumnezeu s-au ținut cu femeile și au avut fii care s-au dovedit nedrepti și disprețuitori a ceea ce era bun, din cauza încrederii pe care o aveau în puterea lor; deoarece era tradiția ca acești oameni să facă ceea ce se aseamăna cu faptele celor pe care grecii îi numesc giganți.”¹⁹

Tăblițele sumeriene merg mai departe decât Geneza care explică această încrucișare. Ele descriu cum Anunnaki au urmărit sistematic să creeze o rasă de sclavi, numită mai târziu Homo sapiens, pentru a le duce la îndeplinire planurile, dar au întâmpinat totuși multe dificultăți, folosind ceea ce numim astăzi metodele de testare in vitro. Tot acest proces este descris în tăblițe, inclusiv cum sperma masculilor Anunnaki era folosită pentru fertilizarea embrionilor umani înainte de a fi transplantați femeilor Anunnaki. Toate acestea par să se fi petrecut cu sute de mii de ani în urmă, dar procesul a continuat de atunci, la o scară mai mică sau mai mare. Cred că multe din evenimentele menționate în tăblițe se referă la Lemuria și Atlantida. Toate acestea dau mai mult înțeles numeroaselor mărturii ale oamenilor din prezent care pretind că au fost răpiți de entități ne-umane și au fost forțați să întrețină cu ele relații sexuale sau că le-au fost extirpate embrioanele. Copiii rezultați dispar deseori în prima parte a sarcinii fără vreo explicație medicală. Desigur că există multe experiențe de „răpire” care au fost pur și simplu inventate sau care au alte explicații, mai pământene, dar având în vedere numărul și consistența detaliilor, este ridicol să nu fie luate în considerare.

Tăblițele sumeriene povestesc cum programul original de combinare era condus de șeful savanților: Anunnaki, numit Enki sau „Stăpânul Pământului” (Ki).

= pământ), iar experta lor în medicină, cunoscută și ca Ninti („Doamna Vieții”) este reprezentată de mesopotamieni ca ținând în mână un instrument în formă de potcoavă de cal, folosit atunci pentru a tăia cordonul ombilical. Un alt nume dat ei era Mammi de unde provine cuvântul „mamă”. Mama sau „ma”, ca diminutiv pentru mamă, se regăsesc în diferite limbi din întreaga lume. Mai târziu, Ninkharsag este simbolizată parțial ca zeiță-mamă prin nume ca regina Semiramida, Isis, Barati Artemis Diana. Acestea au fost și ele folosite pentru a simboliza principiul feminin ca eițe ale Lunii sau apei, care sunt considerate feminine, în echilibru cu Soarele masculin. Deseori există două tabere diferite în acest tip de cercetare: cei care cred că aceste zeități erau numai simboluri ale principiilor astronomice și ezoterice și cei care susțin că erau „zei” sau „zeițe” extraterestre în carne și oase. Părerea mea este că de cele mai multe ori era vorba de o combinație a celor două.

După multe eșecuri care au dat naștere unor creaturi oribile, Enki și Ninkharsag au produs un hibrid uman pe care sumerienii l-au numit LU.LU („cel care a fost amestecat”) – care pare să fie biblicul „Adam”. El a rezultat din combinarea ADN-ului reptilian Anunnaki cu cel al formei umane cunoscute ca Homo erectus. Exista de asemenea și combinarea dintre ADN-ul reptilian cu cel al nordicilor, pentru a crea „rasa superioară” ariană reptiliano-nordică ce trebuia să conducă lumea, în calitate de „mijlocitori” sau „semi-zei” între Anunnaki și oameni.

Ceea ce Biblia numește „Adam” „primul om”, este probabil doar un simbol, un filon genetic, și nu un individ. „Eva” biblică ar fi trebuit să fie creată dintr-o coastă a lui Adam, conform Genezei dar cuvântul „coastă” provine din sumerianul *ti*, care înseamnă și „coastă”, dar și „viață”.²⁰ Crearea din „viață”, sau

esența vitală a rasei adamice, pare să aibă mai mult sens decât crearea din coastă. În același mod, „țărâna” din care Biblia pretinde că a fost creat Adam, se traduce de fapt prin „ceea ce este viață”, din cuvântul sumerian TI.IT. După cum detaliez în *Secretul Suprem*, mulți cercetători care au studiat originea umană, folosind ADN-ul uman al diferitelor culturi, culori și rase, arată fără echivoc o singură sursă, și anume Africa de acum 200.000-300.000 de ani. Acest lucru confirmă scrierile de pe tăblițele sumeriene. Numele sumerian pentru oameni era LU, a cărui rădăcină avea sensul de muncitor sau servitor ori desemna un animal domestic, ca de pildă oaia. Propriile mele cercetări mă fac să cred că afirmațiile conform cărora Anunnaki au creat actuala formă umană așa cum o știm sunt foarte exagerate. Cred că există multe exemple de combinații între oameni și „zeii” de diferite origini și rase, nu numai cu Anunnaki. Mulți alții au creat filoane de ADN sau descendenți care să se potrivească planului lor, ei continuând infuzia de ADN în sângele uman. Aceștia „rearanjează” ADN-ul pentru a închide capacitățile umane de comunicare interdimensională și puterile telepatice. Suntem astfel închiși într-un spectru vibrațional din care putem percepe numai o gamă îngustă de frecvențe ce sunt accesate de simțurile noastre fizice.

Suprimarea puterilor telepatice este simbolizată în vechile consemnări de zeii care împart diferitele popoare prin diferite limbi. Istoria oficială spune că unele forme umane s-au stins și au fost înlocuite de altele noi, și astfel omul de Neanderthal a fost urmat de omul Cro-Magnon, iar mai târziu de Homo sapiens și de omul modern. Și totuși, arheologii care activează în Orientul Mijlociu au descoperit dovezi care arată că toate aceste forme fizice au existat în aceeași perioadă. „Veriga lipsă” care face legătura între ele și explică

totodată schimbările bruște și radicale care au avut loc, precum și înfățișarea formelor lor fizice, nu a fost găsită, deoarece comunitatea academică mai degrabă ar rămâne ignorantă decât să pronunțe cuvântul cu „E” – extraterestru.

Temele din tăblițele sumeriene sunt susținute de Credo Mutwa, unul dintre ultimii doi „sanusi” din Africa de Sud. Sanusi este cel mai mare titlu din filonul șamanist african. Credo are 79 de ani, iar celălalt sanusi, mătușa sa, are peste 90 de ani. El este istoricul oficial al poporului zulu, cuvânt care înseamnă „oamenii din stele”, deoarece zulușii cred că sunt rezultatul însămânțărilor unei rase „regale” extraterestre. Având în vedere că nu are cui să transmită cunoașterea sa și datorită nevoii urgente ca lumea să afle informațiile uimitoare pe care el le-a primit într-o viață întreagă, am realizat un documentar în două părți despre acest subiect, numit *The Reptilian Agenda*. Cele două filme însumează peste șase ore și, cu toate acestea, au mai rămas încă multe de spus din cunoașterea pe care el o deține. În documentar, Credo declară că a jurat să nu divulge nimănui inițierile sale, dar, în același timp, având în vedere situația periculoasă în care se găsește omenirea, este mai important ca oamenii să știe ce se petrece decât ca el să păstreze jurământul tăcerii. Aceste informații au fost „îngropate” când europenii au invadat Africa, iar liderii Iluminați, după spusele lui Credo, „au stors mințile șamanilor și apoi i-au omorât”. Afirmațiile deschise despre asemenea lucruri și despre rețelele secrete de inițiere sunt sinucidere curată. Credo, care mi-a devenit un prieten apropiat, relatează aceeași poveste a combinației dintre extraterestrii Anunnaki și oameni, pentru obținerea unei rase hibride.

Credo Mutwa deține vechi obiecte de o importanță colosală în confirmarea acestor lucruri, precum

Colierul Misterelor (vezi secțiunea de imagini). Este vorba de un „colier” rar, foarte greu, din cupru, care se aşază pe umeri şi este menţionat în consemnări vechi de 500 de ani. Însă Credo susţine că are cel puţin 1.000 de ani. Simbolurile mari care atârnă de acest colier spun povestea omenirii. La loc de cinste, în faţă, se află un falus mare de cupru şi o femeie pământească. Credo explică faptul că acesta este simbolul uniunii dintre oamenii stelelor şi pământenii, fapt consemnat aproape în fiecare cultură antică. Dar acest falus din cupru îl înlocuieşte pe cel original din aur, ceea ce oglindeşte vechea poveste egipteană despre falusul de aur al celui mai important zeu, Osiris, simbolizat de societăţile secrete de astăzi, mai ales de masoni, ca obelisc. Credo povesteşte că modul de portretizare a extraterestrului de pe colier este simbolic, deoarece aceşti „zei” aveau o formă diferită, ne-umană (reptiliană), şi avertizau oamenii că puteau muri pe loc în cazul în care li s-ar fi înfăţişat cu adevărata lor formă. Astfel că „zeii” erau descrişi în mod simbolic.

De Colierul Misterelor atârnă o mână de care sunt prinse o mulţime de simboluri. Printre acestea sunt ochiul atotvăzător care îi simbolizează pe „observatori” (aceiaşi ochi care se găseşte şi pe bancnota de un dolar); constelaţia Orion, care a fost asociată de cercetătorii moderni cu activitatea extraterestră pe Pământ, mai ales a reptilienilor; steaua lui David, care nu este, contrar aşteptărilor, un vechi simbol „iudaic”. Aşa cum au afirmat unii istorici evrei, aceasta este un vechi simbol universal, care a devenit asociat cu credinţa iudaică prin folosirea sa de către descendenţii Iluminaţilor, familia Rothschild începând cu secolul XVIII. Un cercetător care a văzut simbolurile colierului într-una din conferinţele mele, a sesizat şi conexiunea cu steaua Sirius. Acesta afirmă:

„Am observat că pe mâna colierului şamanului

sud-african era sculptată o imagine a lui Orion. Centura lui Orion sugerează o legătură între cultul ochiului și Sirius. Într-adevăr, în întreaga istorie a ocultismului, Sirius a fost apreciată ca o locație sacră în întreaga lume veche. Este cartea stelei în Tarot, steaua argintie a organizației lui (Aleister) Crowley (Crowley era un satanist notoriu), steaua spre care arată canalul de aerisire al Reginei în Marea Piramidă și steaua de unde au venit vizitatorii extraterestri Nommo ai tribului Dogon din Mali.”

Colierul Misterelor cuprinde și o „farfurie zburătoare” în miniatură despre care se spune că extraterestrii au folosit-o pentru a zbura din „nava lor mamă” gigantă înspre Pământ. Aceștia susțin că nava-mamă continua să rămână pe orbită și că acolo și-au găsit refugiu în timpul cataclismelor. În Franța, picturi rupestre datate cu 10.000-30.000 de ani î.Hr. includ obiecte ovale și în formă de disc care se sprijină pe trei picioare cu scări. Un desen sculptat într-o stâncă din Fergania în Asia Centrală, reprezenta un om care părea să poarte o „cască sub presiune” cu un aparat mecanic în spate, sculptură datată în anul 7000 î.Ch. Indiferent de originea și natura „farfuriilor zburătoare” sau a oricăror asemenea obiecte, acestea au fost văzute și consemnate de mii de ani.

Obsesia genetică

Liderul Anunnaki numit Enki, „Stăpânul Pământului”, nu era cel care conducea misiunea Anunnaki pe această planetă, după cum relatează tăblițele sumeriene. El era cel mai mare fiu al conducătorului suprem al acestei specii, An sau Anu, care vizita mult mai rar Pământul, spun traducерile. Dar fratele mai mic al lui Enki, Enlil, a fost numit comandant al misiunii, deoarece mama sa l-a considerat mai pur din punct de vedere

genetic decât femeia cu care a fost conceput Enki.

Consemnările spun că aceasta era cauza numeroaselor conflicte dintre frați, care aveau să degereze în războaiele din sânul Anunnaki și care a antrenat uriașul conflict dintre diferitele lor facțiuni din rândul oamenilor, după cum descrie Vechiul Testament. Cercetătorii cunosc prea bine că, deși Iluminații convin asupra unui plan general de control global, există și în rândul lor diferite conflicte de grup, precum și familii care caută să fie în vârful ierarhiei puterii. Ceea ce nu este deloc surprinzător, având în vedere că Iluminații reprezintă paravanul Anunnaki, iar rețeaua de societăți secrete este instrumentul lor de manipulare subtilă a omenirii și de introducere a planurilor lor de dictatură planetară printr-un guvern mondial, bancă centrală mondială, armată mondială și populație căreia i-au fost implantate cipuri electronice. Aceste facțiuni interne ale Anunnaki, și deci ale Iluminaților, sunt încă în război între ele. Un cercetător i-a descris astfel pe Iluminați: „Sunt ca niște spărgători de bănci. Sunt toți de acord asupra jafului, dar se ceartă pe împărțirea prăzii.” Aceștia sunt Anunnaki și descendenții lor.

Din diverse motive Anunnaki au renunțat la controlul deschis în favoarea manipulării prin descendenții din spatele scenei și acoperirea ca ființe umane. Poate că unii dintre ei au sesizat că numărul oamenilor crește și devin din ce în ce mai greu de controlat, astfel încât manipularea subtilă a părut să fie singura opțiune, mai ales când disputele lor interne au ajuns la o perioadă de haos, așa cum este descris în tăblițe. Conform traducerilor lui Sitchin, șeful misiunii Enlil a fost alarmat de creșterea demografică și se sugera chiar fabricarea unei mari catastrofe geologice de către Anunnaki pentru reducerea populației (asemănător politiciii Iluminaților de astăzi prin război, foamete și

boli). Pe de altă parte, decizia Anunnaki de a se retrage în umbră ar putea fi de asemenea și efectul unei intervenții externe, deoarece este clar că există numeroase grupuri extraterestre cu diferite planuri pentru care această planetă prezintă un mare interes.

Indiferent de cauză, Anunnaki au intrat în subteran, la propriu și la figurat, folosind anumiți descendenți hibridi să le facă treaba murdară pe scena umană prin „dreptul divin al regilor” (și președinților, bancherilor etc.) Superioritatea lui Enlil față de Enki poate fi apreciată prin prisma motivației genetice. Anunnaki sunt teribil de ierarhici, iar ierarhia este decisă în baza descendenței și a geneticii. Exact aceeași temă este urmată și de descendenții „umani” care dețin puterea încă din zilele de glorie ale Sumerului. În întreaga istorie, dreptul de a domni a fost decis de descendență. Timp de mii de ani acest lucru s-a petrecut la scenă deschisă, dar astăzi se face prin manipulare subtilă și prin intermediul rețelei de societăți secrete pe care eu le numesc Iluminați. Prin combinațiile genetice ale omenirii, trăsăturile Anunnaki s-au răspândit în întregul genom. Dar anumiți descendenți erau special însămânțați de către conducerea „regală” Anunnaki pentru a fi prima linie care să conducă omenirea din partea lor și a planurilor lor. Acesta este motivul combinației obsesive dintre familiilor conducătoare timp de mii de ani. Textele sumeriene îi numesc pe acești descendenți „regali” Anunnaki ca AB-GAL, „Stăpânii Cunoașterii” și „Ceji 7 înțelepți”, cu aluzie la cei 10 preoți-regi de dinainte de potop. Altfel spus, Atlantida și Lemuria.

Ei erau înfățișați cu trupuri asemănătoare peștilor, cum era însuși Enki sub un alt nume al său, Oannes. Peștele simbolizează natura amfibiană a zeilor, fapt care concordă cu ipoteza existenței extraterestrilor amfibieni de pe Sirius. Acești descendenți „regali”

și-au menținut genele Anunnaki prin combinație, iar alții au continuat să fie însămânțați în acest scop chiar de atunci; de aici rezultă poveștile oamenilor forțați să întrețină relații sexuale sau înseminați artificial de către entități ne-umane. Consemnările sumeriene povestesc că hibridii încrucișați Anunnaki au fost primit titluri regale în „Epoca de Aur” și în întreg Imperiul Sumerian. Acestea au avut loc, spun tăblițele, când Anu și-a revărsat „puterea” (mai târziu regalitatea) asupra oamenilor prin crearea de descendenți care să conducă pentru „zei”. Regalitatea (lb. engl. kingship) înseamnă de fapt înrudire (lb. engl. kinship). Acesta este, de fapt, adevăratul înțeles al vechii teme a „dreptului divin al regilor”, dreptul de a conduce, dat de istoria genetică. Dar acesta nu este deloc un drept divin sau dumnezeiesc. Este dreptul dat de „zei”, Anunnaki, de a domni conform planurilor lor. În realitate, cele mai multe lupte dintre regi și regine de diferite descendențe pentru a domni în unele țări erau continuări ale luptelor interne pentru supremația în interiorul civilizației Anunnaki. Aceasta se aplică, de exemplu, dinastiilor Stuart și Tudor din Anglia, luptelor dintre descendenții din Anglia și Scoția și cele din afaceri bancare, politice și mass-media.

În urmă cu 30 de ani, cercetătorul John A. Keel scria despre aceste subiecte:

„În toate aceste legende mai există o temă care apare cu regularitate: cea în care zeii-regi se împerecheau cu femeile pământene, începând astfel o nouă linie genealogică. Tradiția susține că sângele albastru regal era de fapt, la început, sânge albastru la propriu, poate ca rezultat al acestei încrucișări. Chiar și astăzi unele familii regale suferă de hemofilie (și alte boli rare ale sângelui)

...Această stăpânire (a planetei) era transmisă la moștenitorii umani, timp de mii de ani, câteva familii deținând practic frâiele întregii planete. S-au căsătorit între ei și au reușit să mențină sistemul până în timpuri moderne. Deși sistemul regal a degenerat încet, el nu s-a prăbușit decât în 1848.”²¹

Dar controlul acestor descendenți doar a părut că a intrat în colaps. Ei au trecut de la puterea evidentă prin domnie regală la controlul subtil prin intermediul politicii, băncilor, afacerilor și al mass-mediei. În Anexa I de la sfârșitul cărții îi vei cunoaște pe câțiva dintre cei mai renumiți conducători și descendenții lor, începând cu liderii din Sumer, Egipt, Babilon și Grecia. Aceștia făceau parte din sau erau succesorii Imperiului Sumerian și se bazau pe aceeași cunoaștere, cultură și ierarhie genealogică a „zeilor”. Urmărind această descendență de-a lungul mileniilor, descoperim că toți cei 43 de președinți ai Statelor Unite până la George W. Bush, familiile regale engleze, inclusiv Casa de Windsor, sunt toți responsabili de crearea și impunerea unor religii, cum ar fi Martorii lui Iehova sau Biserica Mormonă. Dintre cei 43 de președinți americani, începând cu primul în 1789, 34 au legături genetice cu Charlemagne, cel mai faimos monarh al actualei Franțe și un personaj important al Iluminațiilor și al descendenților lor.²² În ultimele săptămâni ale campaniei prezidențiale din anul 2000, acea „biblie a sângelui albastru” a genealogiei regale și aristocrate, *Burke's Peerage*, a confirmat tema pe care o subliniez aici. Cu 4 ani în urmă, când Bill Clinton îl înfrunța pe Bob Dole, *Burke's Peerage* confirma că acel candidat care avea cele mai multe gene regale europene, câștigase fiecare mandat prezidențial din istoria americană.

Clinton și George W. Bush au continuat acest lanț

neîntrerupt. Într-un raport al agenției Reuter din 17 octombrie 2000, *Burke's Peerage* confirma că atât George W. Bush, cât și „adversarul” său Al Gore aveau descendențe regale, dar Bush era „mai albastru”. Doar prin cunoașterea liniei sale genealogice și a evenimentelor din spatele scenei, am putut prezice cu 3 ani înainte de alegerile din 2000 că George W. Bush va fi următorul președinte al Statelor Unite. Bush este rudă apropiată cu fiecare monarh european înscăunat sau nu, inclusiv cu regele Albaniei, având legături de rudenie cu fiecare membru al familiei regale britanice. Este văr de spița a 13-a cu Regina Mamă (reptiliană pură) și cu fiica ei, Regina Elisabeta, inclusiv cu moștenitorul tronului, prințul Charles. Bush este urmaș direct al lui Henric III și al surorii lui Henric VIII, Maria Tudor, care a fost și soția lui Ludovic XI al Franței. Este și urmaș al lui Charles II al Angliei. Harold Brooks-Baker, director al *Burke's Peerage*, spunea: „Este clar că Gore și Bush au un număr neobișnuit de legături genealogice regale și nobile.” Neobișnuit doar pentru cei care nu cunosc povestea. „De fapt, niciodată în istoria Statelor Unite doi candidați la președinție nu au avut atâtea legături regale.”²³ Brooks-Baker spunea că întotdeauna existase un „factor regal” la cei care au aspirat la Casa Albă, începând cu George Washington, Thomas Jefferson, Franklin și Theodore Roosevelt, Ronald Reagan, care se lăudau toți cu legături de sânge albastru. El spunea că Al Gore, văr al fostului președinte Richard Nixon, este un descendent al lui Edward I cu legături directe cu Sfântul Imperiu Roman prin împărații Ludovic II, Charles II și Ludovic I. Aceasta îl face, prin urmare, descendent direct al lui Charlemagne, împăratul din secolul VIII.²⁴ Aceste legături cu Charlemagne arată că Al Gore se înrudește cu George W. Bush!

Descendența merovingiană

În schimb, Charlemagne ne duce în dinastia

merovingiană franceză, care a înființat orașul Paris și cu care se înrudesesc toate familiile regale europene. Alte personaje foarte influente ale timpului, cum ar fi fondatorii religiei mormonilor, Joseph Smith, Hiram Smith și Brigham Young, provin din această linie merovingiană. Au apărut multe cărți despre linia merovingiană și Mănăstirea Sionului cu baza în Franța, o societate secretă prin care această descendență manipulează în scopul îndeplinirii planurilor ei. Merovingienii sunt hibrizi Anunnaki, sunt descendenții lor. După cum spuneam și mai devreme, MAG este un cod al ADN-ului reptilian transmis pe linie maternă și se pare că are legături cu Orion. Pagina de internet a lui Dan Winter, , conține multe informații despre genetica reptiliano-umană. Linia merovingiană este o temă constantă în studiul meu cu privire la familiile domnitoare, ea începând din Orientul Mijlociu și Apropiat din perioada Imperiului Sumerian și poate chiar cu mult mai înainte, încă din vremea Atlantidei și Lemuriei.

Oamenii cunoscuți mai târziu ca merovingieni au fost implicați în Războiul Troian (aprox. 1200 î.Ch.) dintre troieni și greci, în Turcia de astăzi. În timp, ei s-au mutat dincolo de Munții Caucaz în sudul Rusiei, sub numele de sciți, iar în Europa, sub numele de franci sicambrieni. Aceștia din urmă reprezintă originea numelui de „Franța”, care provine mai exact de la Cambra, regina lor tribală de la sfârșitul secolului IV, și Francio, întemeietorul lor, care pretindea că este descendentul lui Noe din potopul biblic.²⁵ Noe este un nume mitic, posibil bazat pe un personaj real din perioada atlantă și o combinație Anunnaki. Trebuie subliniat că Noe și Avraam, dacă au existat, nu erau evrei, deoarece nu existau evrei în acea perioadă. Evreii sunt o ramură a culturilor sumeriano-egiptene, așa cum a menționat, ca mulți alții, prof. Cyrus

Gordon, în cartea *The Common Background Of Greek And Hebrew Civilisation* (n.tr. *Originea comună a civilizației grecești și ebraice* (W.W. Norton & Company, New York, 1965). Pretenția de descendență din Noe este folosită de inițiații Iluminați pentru a simboliza legătura lor genetică cu Anunnaki. Versiunea sumeriană a poveștii lui Noe relatează legătura sa strânsă cu Anunnaki, mai ales cu Enki.

Francii se numeau Newmage sau „poporul chivotului” și s-au stabilit în Germania (nume luat probabil de la romani, dintr-un cuvânt ce avea sensul de „autentici”), cu centrul în Köln. Apoi, popoare ale fostului Imperiu Sumerian au venit în Europa pe parcursul mai multor secole. În drumul lor ele au fost denumite în mod diferit. Încă o dată, schimbarea numelor a ascuns faptul că erau aceleași popoare din fostul Imperiu Sumerian și chiar mai vechi, din Atlantida și Lemuria. Unele nume ale lor au fost sciții, goții și cimmericii (galii). Anglii și saxonii, care s-au combinat ca anglo-saxoni, aveau aceeași origine, rasa ariană din Imperiul Sumerian.²⁶ Acest exod în Europa i-a inclus și pe cei numiți franci sicambrieni. Interesant este că aceștia au pretins că au trăit în Arcadia (Grecia), care este un nume al Atlantidei după unii cercetători. Regiunea Dunării (Danaan) era o altă zonă unde s-au stabilit francii sicambrieni, ea fiind în legătură cu descendenții Annunaki și încrucișările lor. Din perioada regelui lor Meroveus sau Merovee, care a devenit Protector al Francilor în 488, ei au ajuns cunoscuți ca merovingieni. Legenda spune că Merovee era progetura unei mame umane și a unei creaturi a mării numită Quinotaur, care sună asemănător cu Anunnaki reptilian cunoscut ca Enki, Ea sau Oannes, „zeul-pește”. Merovee, crescut de Chodio, primul rege al francilor, era cunoscut ca „fiu al mării”, motiv care justifică importanța simbolică a dinastiei merovingiene pentru

Iluminați.

Merovingienii au înființat orașul Paris în secolul VI numit astfel după prințul Paris, fiul regelui Priam al Troiei. Paris a fost unul din personajele principale ale războiului troian, în care fusese implicată dinastia merovingiană. Merovingienii practicau adorarea Diane, una din zeitățile majore ale lumii antice, cunoscută și ca Artemis, aceeași zeiță venerată în Atlantida. Troia din Asia Mică, Turcia de astăzi, face parte din aceeași regiune ca și Efes, un oraș pe care l-am vizitat, centru al preamăririi lui Artemis (Diana). Merovingienii au fondat Parisul pe unele puncte de vortex importante din rețeaua energetică a Pământului și cu construit încăperi subterane în afara așezării inițiale, pentru a focaliza acea energie în ritualurile și sacrificiile aduse zeiței Diana. Locul lor sacru cel mai important îl reprezintă tunelul Pont de L'Alma, unde pe 31 august 1997 a fost asasinată prințesa Diana, care și-a primit numele de la zeița mult apreciată de merovingieni. Diana era în mod simbolic o „zeiță a Lunii”, iar numele de Pont de L'Alma semnifică „punte sau pasaj spre zeița Lunii”. Povestea asasinării Diane este detaliată în *Secretul Suprem*,²⁷ care explică de asemenea obsesia descendenților și a rețelei Iluminaților pentru simbolism și ritual. Pentru ei totul este simbolism și ritual, iar studiul acestui subiect reprezintă o bună cale de identificare a semnăturii lor pe evenimentele globale. Paris și Londra sunt cele mai importante centre ale Iluminaților, ambele fiind fondate de descendenții Troiei. Legătura dintre Britania și Troia este una veche, cu mult înainte de apariția merovingienilor. Un troian „regal” pe nume Brutus, rudă a Elenei din Troia a navigat la vest de Britania după căderea Troiei, înființând orașul Caer Troia sau Noua Troie pe la 1103 î.Ch. Această așezare a devenit cunoscută ca Lugdunnum, fiind numită azi

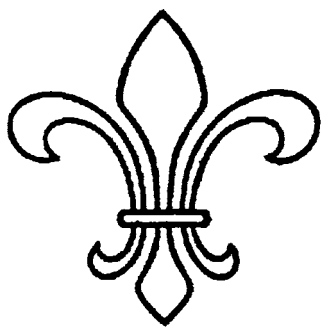


Figura 15: Floarea de crin, un simbol mult folosit de către descendenții merovingieni-reptilieni

Diana. Iată de ce Scoția este importantă pentru Iluminați și de ce aici a fost creată cea mai mare societate secretă din lume, numită Ritul Scoțian al Francmasoneriei. Casa de Windsor, care este cel mai mult implicată în crima rituală a Dianei, provine din merovingieni. Floarea de crin (fostul trident din Atlantida și Lemuria) a devenit simbolul dinastiei merovingiene, el fiind folosit de regalitatea britanică pe clădiri oficiale și în biserici (Figura 15).

Un alt simbol merovingian este albina, asociată cu Artemis (vezi secțiunea de imagini) și cu multe alte zeițe, inclusiv regina Semiramida din Babilon, care este reprezentată de Iluminați ca un porumbel, un alt simbol ce apare adesea pe sceptrele regale britanice și pe decorațiunile din fier forjat. Se presupune că descendența reptiliană deține puteri secrete ezoterice și magice (ceea ce naziștii au numit „vril” sau puterea șarpelui), iar merovingienii erau cunoscuți ca „regi vrăjitori”, datorită acestor capacități. Despre acest aspect vom discuta mai târziu.

Dinastia Windsor avea nevoie de genele Dianei pentru scopurile lor, deoarece ea era purtătoarea unei

Londra, origine detaliată în secolul XII de cronicarul Geoffrey de Monmouth și confirmată de cercetările lui L.A. Waddell în cărțile sale.

Ramuri ale liniei merovingiene au plecat din Franța și Belgia în Scoția, în secolul XII, și au devenit faimoasele familii aristocrate „scoțiene”, din care unele erau strămoșii prințesei

puternice legături genetice cu nordicii; hibridii reptilienii trebuie să infuzeze din când în când descendenților lor această legătură genetică pentru a-și satisface obsesia pentru oamenii blonzi cu ochi albaștri. Odată ce i-a adus pe lume pe cei doi fii ai prințului Charles, rostul ei în această familie s-a încheiat, și drept urmare a fost îndepărtată în mod ritual.

Christine Fitzgerald, cea mai apropiată confidentă a Diane în chestiuni ezoterice timp de 9 ani, mi-a mărturisit că prințesa își spunea „clocitoare de Windsor”, deoarece își încheiase rolul pe care-l avusese în familia regală. După ce a fost scoasă din joc, odată ce și-a îndeplinit datoria, prințul Charles a putut fi văzut în public cu femeia cu care se întâlnea pe ascuns în timpul „căsătoriei” sale, Camilla Parker-Bowles.

Descendenții Rothschild

Din câte se știe, linia merovingiană s-a stins de mult, dar de fapt numai numele a dispărut, nu și descendenții ei. Genetic ea a continuat cu regele francilor, Charles, cunoscut ca Charlemagne, cu care se înrudesce 34 din cei 43 de președinți americani, și nu numai ei. Acesta a extins teritoriul franc și a domnit ca împărat al Occidentului în imperiul papal creat și controlat de descendenții Imperiului Roman. Ei proveneau la rândul lor din dinastiile regale ale Imperiului Sumerian, și aceștia din atlanti, lemurieni și combinațiile nordicilor cu reptilienii Anunnaki. Alte nume importante din genealogia Iluminaților sunt Alexandru cel Mare, strămoșul lui Charlemagne, și toate familiile Iluminaților de astăzi (vezi Anexa I). Alexandru, deținător al puternicului ADN nordic, provenea din popoarele vikinge care, după cataclisme care au distrus Atlantida, s-au stabilit în zona

Mărilor Mediterană și Egee. Alexandru a domnit o perioadă în Troia, înainte de a muri în Babilon, în 323 î.Ch. La 33 de ani, armata sa deținea controlul unei mari regiuni conduse odată de Sumer, care includea Egiptul, Mesopotamia și India. A înființat orașul Alexandria din Egipt și era cunoscut ca „Fiu al Șarpelui”, în timp ce Alexandria era numită „Orașul Fiului Șarpelui”.²⁸ Încă o dată întâlnim această temă. Legendeale afirmă că tatăl real al lui Alexandru era zeul-șarpe Ammon, oglindind astfel povestea lui Merovee, fondatorul dinastiei merovingiene. În întreaga istorie, reptilienii și-au perpetuat „cei mai puri” descendenți prin căsătorii foarte apropiate de profilul lor genetic. Este important de amintit că aceștia nu se înmulțesc prin partenerii lor oficiali, ci au numeroși copii în afara căsătoriei lor, care sunt crescuți cu nume diferite de familiile importante ale Iluminaților (a se vedea cazul Rockefeller și Rothschild). Atunci când unul dintre urmașii lor, fie el Clinton, Roosevelt sau altcineva, ajunge într-o poziție înaltă de conducere, nu se pot demonstra legături de rudenie cu familiile Iluminaților, deoarece toți poartă nume diferite. Dar de fapt fac sunt uniți prin aceleași legături de sânge, numele fiind doar o modalitate de ascundere a genelor Anunnaki.

Phillip Eugene de Rothschild, care trăiește acum în America, pretinde că este descendentul neoficial al lui Philippe de Rothschild din neamul francez al Rothschild-zilor, colaborând cu rețeaua satanică a Iluminaților în cea mai mare parte a vieții sale. Mai multe detalii în capitolele următoare. Phillip mi-a spus că urmașii „Nefilimi” au legături cu Enea, presupusul conducător al Imperiului Roman prin descendenții săi, Romulus și Remus. Acestea sunt nume de cod și nu persoane reale, ca și Enea. Numele de „Noe” și „rege David” sunt și ele coduri pentru descendenți, ei

neexistând de fapt, așa cum se pretinde. Legende­le despre Enea se potrivesc cu codurile și tema descen­denților Iluminați, inclusiv asocierea sa cu Troia. Despre Enea se spune că s-a născut în Troia, orașul sacru pentru merovingieni și Cavalerii Templieri. În *Imn Afroditei*, zeița proclamă că Enea, fiul pe care ea l-a conceput cu muritorul Anchises, va veni să dom­nească peste troieni, ca și urmașii urmașilor acestuia.²⁹

Opera poetului grec Homer, care a trăit în secolele IX-VIII î.Ch., este principala sursă de informații despre vechea Troie și conflictele care au dus la sfârșitul ei. Cele două epoei, *Iliada* și *Odiseea*, sunt atribuite lui. Descoperirile arheologice moderne au confirmat precizia descrierilor lui Homer. În *Iliada*, Enea își amintește nașterea și înrudirea cu adversarul său Ahile pe câmpul de luptă din Troia. Enea povestește că provine din „mulțimea divină și nemuritoare” prin mama și tatăl său. Această legătură între nemurirea divină și Anunnaki sub diferite nume apare constant în consemnările vechi. Enea pretinde că mama sa este zeița Afrodita, iar tatăl său Anchises, el putând trasa originile sale până la Dardanus, fiul lui Zeus și fondator legendar al rasei troiene (rasa troiană = hibrizi reptilieni-nordici, arieni sau „rasă superioară”). Alte consemnări spun că Dardanus este progenitura uniunii dintre Zeus și Electra, iar originile sale sunt în Samotracia, insula egeeană sacră dedicată adorării zeiței, de unde el migrează spre Troad (Troia) în perioada Marelui Potop. Una dintre caracteristicile remarcabile cu care este înzestrat Enea în *Iliada* este relația apropiată pe care o are cu zeii. Legende­le despre Enea sunt presărate cu referințe și coduri despre relația genealogică cu „zeii” și nu este nicio surpriză că el joacă un rol atât de important în codurile și simbolismul descendenților Iluminați de astăzi.

Phillip Eugene de Rothschild mi-a spus că acești

descendenți ai lui Enea au devenit ceea ce el numea „dinastia Rothsburg” – unirea dintre marile familii Bauer și Rothschild (de fapt aceeași familie, sub nume diferite) și Battenberg. Aceasta este linia merovingiană și cea de Habsburg, prima familie din Sfântul Imperiu Roman timp de sute de ani. Acesta era statul medieval care cuprindea Europa centrală și Italia din 962 până în 1806. Cercetătorul olandez Frans Kamp sugerează că Habsburgii erau nordici care s-au încrucișat cu reptilienii în trecutul îndepărtat. Aceștia aveau legături și cu Casa reptiliană de Lorena. Phillip Eugene evidențiază că această linie „Rothsburg” este cunoscută în cercurile Iluminaților ca „Gens”, cuvânt latin care desemnează „rasă”, „trib” sau „descendență masculină” și vine de la termenul *gignere* – „a procrea”.³⁰ lordul Louis Mountbatten, un membru faimos al familiei regale britanice, și nepotul său, prințul Philip, fac parte din clanul Battenberg și sataniștii Iluminați. De aceea lordul Mountbatten a devenit guvernatorul insulei Isle of Wight din largul coastei de sud a Angliei, un centru important al Iluminaților și al sataniștilor, datorită poziției sale din cadrul rețelei energetice a Pământului.

Tot Mountbatten a fost cel care a aranjat căsătoria dintre prințul Philip și regina Elisabeta II, după care linia regală din Marea Britanie a devenit cunoscută ca Windsor-Mountbatten. Și Windsor, și Mountbatten sunt descendenți germani cunoscuți înainte drept Casa de Saxa-Coburg-Gotha și Battenberg. Ei și-au anglicizat numele în perioada Primului Război Mondial împotriva Germaniei din motive de *image*, dar „ambele” familii i-au susținut pe naziști, iar prințul Philip a fost trimis la o școală germană sponsorizată de programul nazist pentru tineret (vezi *Secretul Suprem*). Phillip Eugene, progenitură Rothschild, povestește despre această descendență din

Enea:

„Se pare că Fnea întrupează toți descendenții care își au originea în Charlemagne, prin confluența liniei lui David (ebraică) și cea a lui Alexandru cel Mare (ariană), reprezentanții moderni ai acestor „gens” romani sau monarhi europeni care constituie „aristocrația” conducătoare a Imperiului Roman renăscut. Aceste familii „regale” își mențin pedigree-ul prin endogamie (căsătorii inter-familiale). Primul prototip al Antichristului (cel mai pur sânge) a fost Nimrod, fondatorul Babilonului. Veriga genetică și istorică a acestui ultim Imperiu Roman o reprezintă Charlemagne și descendenții săi, oameni ca (prințul) Philip Mountbatten (Rex Julius Alexander Battenberg), care este unul dintre conducătorii Julian Gens.”³¹

Păstrătorii secretelor

Mânăstirea Sionului o societate secretă a elitei creată în secolul XII pentru a servi descendența merovingiană sau „Le Serpent Rouge” (sângele șarpelui), avea legături strânse cu Cavalerii Templieri, ordin care s-a format oficial în orașul francez Troyes, sub numele de franci sicambrieni (merovingieni), după fostul lor cămin din Troia. Mânăstirea Sionului și Cavalerii Templieri au avut destule dispute, urcușuri și coborâșuri în sutele de ani care s-au scurs, dar, ca și în conflictele similare sporadice din sânul Cavalerilor de Malta, au existat lupte pentru supremație în rândul descendenților și împotriva unor forțe externe.

Ceea ce a scăpat multor cercetători este faptul că toți au același plan de control global al Anunnaki-ilor, dar și că fiecare vrea să fie primul în această ierarhie. La fel se petrece în cazul celor din familiile Rothschild și Rockefeller, două reprezentante majore ale liniei genealogice de astăzi. În vârf, Mânăstirea Sionului, Cavalerii Templieri, Cavalerii de Malta, Cavalerii

Teutoni, francmasonii, rozicrucienii și mulți, mulți alții sunt aceeași organizație, rețeaua atotcuprinzătoare pe care o numesc Iluminați. A nu se confunda cu gruparea bavareză a Iluminaților, formată oficială pe 1 mai (zi rituală importantă) 1776. Iluminații Bavarezi sunt doar un fir din labirint, nu labirintul în sine.

Un alt punct ce trebuie subliniat la încheierea acestui capitol este tema repetată a Munților Caucaz din sudul Rusiei. Încă de la începutul cercetărilor mele, această regiune a apărut legată de descendenții rasei ariene. Rasa albă este cunoscută în America de Nord drept „caucaziană”. O persoană suedeză a avut o relație lungă de cooperare cu „cel mai mare expert OZN” al Rusiei, care s-a dovedit a fi membru în Serviciile Secrete. Expertul a declarat că Munții Caucaz sunt un portal interdimensional prin care ființe din alte dimensiuni pot intra în gama de frecvențe pe care o numim lumea fizică. În această regiune s-au amestecat descendenții din Orientul Mijlociu și cel Apropiat și fără îndoială că s-au combinat cu cei din Orientul Îndepărtat și nordul Rusiei. Robert Temple subliniază în *The Sirius Mystery* (n.tr. *Misterul lui Sirius*) importanța colchianilor (n.n. trib antic, strămoș al georgienilor de astăzi) de la poalele Munților Caucaz, și îi înrudește, cu dovezi zdrobitoare, cu mitul grec al lui Iason și al argonauților, poveste care, după cum subliniază, conține multe coduri simbolice pentru Sirius.³² În acest mit, Iason fură Lâna de Aur de la regele Colchidei. În această zonă locuiesc georgienii care trăiesc foarte mult în comparație cu standardele noastre de astăzi, iar nu departe spre sud se înalță Muntele Ararat, locul unde se presupune că zace Arca biblică a lui Noe. Istoricul grec Herodot spunea că poporul colchian, o rasă mai închisă la culoare, avea descendență egipteană și făceau parte din armata faraonului Sesostris, care, spun erudiții, nu era decât

un alt nume al lui Ramses II. Acesta apare în descendența Iluminaților care îi include pe Rothschild, Rockefeller, Bush și familia regală britanică etc., etc.

Temele rezumate mai sus sunt susținute de povestiri, legende și consemnări din întreaga lume, nu numai din tăblițele sumeriene. Foști membri ai Iluminaților au confirmat și ei că omenirea este într-adevăr controlată de un trib de descendenți încrucișați care își au originea în Imperiul Sumerian, Atlantida și Lemuria, unde au fost însămânțați de o sursă ne-umană.

Surse

¹ *Flying Serpents And Dragons*, pag. 3

² David Hatcher Childress, *Ancient Indian Aircraft Technology*, <http://www.farshore.force9.co.uk/india.htm>

³ Id.

⁴ Geneza, Capitolul 6, versetele 1-4

⁵ *Flying Serpents And Dragons*, pag. 187-194

⁶ Id.

⁷ *Our Haunted Planet*, pag. 38

⁸ Id., pag. 59

⁹ Id.

¹⁰ Amănunte în *Flying Serpents And Dragons*

¹¹ *The Sirius Mystery*, pag. 155

¹² Id.

¹³ *Egyptian Civilisation*, pag. 21

¹⁴ *The Sirius Mystery*, pag. 157

¹⁵ Id.

¹⁶ Id.

¹⁷ Id.

¹⁸ Barbara G. Walker, *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets* (Harper San Francisco, 1983), pag. 399

¹⁹ *Antiquities Of The Jews*

²⁰ Vezi traduceriile lui Zecharia Sitchin

²¹ *Our Haunted Planet*, pag. 150

- 22 Informații din *Boston Historical Genealogical Society*, Boston, Massachusetts
- 23 Raportul agenției Reuter, 17 octombrie 2000
- 24 Id.
- 25 Istoria timpurie a merovingienilor poate fi citită în *Cronica lui Fredegar*, a cărei copie există la Biblioteca Națională din Paris
- 26 *The Phoenician Origin Of Britons, Scots, And Anglo-Saxons*
- 27 Vezi capitolul *The Goddess and the King*
- 28 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 256
- 29 Mai mult despre legenda lui Enea la <http://ccat.sas.upenn.edu/~awiesner/vergil/comm2/legend/legend.html>
- 30 <http://encarta.msn.com/index/conciseindex/00/000f6000.htm?z=1&pg=2&br=1>
- 31 Din corespondența personală a autorului cu Phillip Eugene de Rothschild
- 32 *The Sirius Mystery*, pag. 140-142

Alianța necurată

Cel ce crede că știe tot, de fapt nu știe nimic.

David Icke

Lemuria și Atlantida constituie apogeul activității extraterestre și interdimensionale pe planeta noastră, multe dintre rasele pământene fiind însămânțate astfel timp de sute de mii de ani. Aceasta este sursa incredibilei și minunatei diversități a formei fizice umane, ce ne caracterizează ca urmași ai raselor extraterestre respective, nu doar ai reptilienilor Anunnaki.

Din cercetările mele personale, precum și din informațiile primite de la anumite persoane din interiorul organizațiilor secrete, am aflat că au existat mari dispute și chiar confruntări în multe zone ale galaxiei, între „nordicii” blonzi cu ochi albaștri din Lyra, Pleiade și Aldebaran și facțiuni dintr-o rasă reptiliană care își are baza în constelațiile Draco și Orion. Este posibil ca cel puțin unghi dintre reptilienii să-și aibă originea pe Pământ și să fie literalmente forțați să intre în subteran de către „nordici”. Aceasta nu înseamnă că toate rasele menționate sunt implicate, ci numai grupuri semnificative ale lor. Aceste dispute în jurul Pământului sunt simbolizate de legende precum cea a Sf. Gheorghe în luptă cu dragonul (la fenicieni) sau a Sf. Patrick din Irlanda, care alungă șerpii.

Mai există însă o combinație interesantă între rasa „șerpilor” și cea a „nordicilor”, din care au rezultat descendenții hibrizi, care mai apoi au devenit descendenții „regali” ai dinastiilor ariene. Brinsley Le Pour Trench susține în cartea sa, *The Sky People* (n.tr. *Oamenii din cer*) (Award Books, New York, 1970), că încrucișarea dintre rasa „șerpilor” și cea albă a început pe Marte, înainte ca viața de pe această planetă să fie distrusă în urma unui cataclism. Arizona Wilder (fostă Jennifer Green), o victimă a proiectelor Iluminațiilor prin controlul minții și totodată piesă de bază a ritualurilor lor sacrificiale, mi-a mărturisit că, pe durata „pregătirii” sale, i s-a spus că reptilienii și nordicii s-au luptat pe Marte și încrucișarea a avut loc acolo înainte de venirea lor pe Pământ. Ea spune că reptilienii i-au urmărit pe nordici prin întreaga galaxie timp de eoni, deoarece genele părului blond și ale ochilor albaștri sunt foarte importante pentru ei.

Cum am mai afirmat și cu alte ocazii, cercetătorii OZN contemporani au sugerat faptul că ar fi existat trei mari grupuri extraterestre implicate în viața planetei noastre, și anume: „nordicii”, reptilienii și cenușiii, la care se mai adaugă și un fel de rasă „insectoidă”. S-a sugerat că reptilienii îi controlează pe cenușii, care, așa după cum vom vedea mai târziu, sunt de fapt o formă de existență de tip reptilian, și că aceste grupuri au format o alianță cu o parte din „nordicii” înalți și blonzi, numiți astfel datorită asemănării lor cu rasa noastră scandinavă (deși sunt mult mai înalți decât aceștia). În privința conexiunii extraterestre, un lucru este totuși sigur: descendenții domnitori ai Imperiului Sumerian erau foarte înalți, în genul arienilor, cu păr blond și ochi albaștri, iar obiectul venerației imperiului erau zeii-șerpi. Să fie oare numai o coincidență?

Conexiunea nordică

De-a lungul timpului, oameni din întreaga lume au pretins că au fost răpiți de „extratereștri” ce corespundeau descrierii raselor nordică și reptiliană. Bunul meu prieten, Credo Mutwa, șamanul de 79 de ani din Africa de Sud, confirmă pe deplin acest lucru. Când ne-am întâlnit prima oară în 1998, mi-a arătat o imagine pictată de el a unor ființe înalte, blonde și cu ochi albaștri, care fuseseră văzute de negrii africani pe toată suprafața continentului, înainte de sosirea oamenilor albi. Credo, istoricul oficial al poporului zulu, spunea că, la venirea primilor europeni, africanii au crezut că sunt martorii întoarcerii acelorași „zei” albi pe care îi numeau Mzungu (vezi secțiunea de imagini). În consecință, ei chiar așa i-au numit pe primii europeni stabiliți acolo. Aceeași reacție au avut-o și băștinașii din America Centrală la sosirea lui Cortes și a invadatorilor spanioli în 1519, când au crezut că acesta era zeul Quetzalcoatl care se întorcea la ei. Tradiția îl înfățișa pe Quetzalcoatl ca fiind înalt și alb, asemănător descrierii simbolice reptiliene; de aceea el mai era numit „Șarpele cu pene”.

O americană mi-a povestit experiența pe care tatăl său a avut-o la începutul anilor '70 cu o rasă extraterestră sau din altă dimensiune. Pe atunci ei locuiau în Turcia, iar tatăl ei lucra la un post de interceptări pentru serviciile de informații americane. Într-o seară, acesta s-a întors acasă într-o stare cumplită. Întrebat fiind ce se petrecuse, a apucat doar să mormăie că „lumea nu este așa cum credem noi”. Deși consuma alcool numai ocazional, el a cerut atunci un scotch și apoi încă unul. Relaxându-se, i-a relatat fiicei sale despre un pilot de avion staționat într-o bază militară turcească și ceea ce văzuse acesta. Zburând în apropierea Polului Nord, motoarele avionului s-au oprit brusc, iar sistemele electrice s-au decuplat. Avio-

nul se prăbușea practic perpendicular dar, spre uimirea sa fără margini, un vârf de munte s-a deschis și avionul a fost captat în interior. Ceea ce a văzut acolo era asemănător scenelor din filmele cu James Bond (ale căror scenarii au fost scrise de un fost agent secret britanic, Ian Fleming). A ieșit din avion și a întâlnit niște oameni foarte înalți și blonzi, cu o piele „perlată” și ochi albaștrui, care păreau încărcăți electric, ca niște lasere. (Exact aceeași descriere a ochilor apare și în relatările vechi despre zei și despre „copiii zeilor”). Ființele din munte purtau toate niște mantii lungi și aveau la gât un medalion reprezentând o Cruce de Malta – simbolul Cavalerilor de Malta, des întâlnit la familia regală britanică. Acesta simbol desemnează de asemenea vechiul continent Lemuria/Mu, conform spuselor lui James Churchward. Fondatorul mormonilor, Joseph Smith, mason de grad înalt și descendent merovingian, spunea că pe 21 septembrie 1821 a avut o viziune a unui „mesager trimis de Dumnezeu”, îmbrăcat într-o „mantie imaculată”. De la acea viziune a apărut Biserica Mormonilor, iar multe alte religii se bazează pe povești cu experiențe mai mult sau mai puțin asemănătoare.

John A. Keel a subliniat și el tema ochilor albaștri și a părului blond în *Our Haunted Planet* (n.tr. *Planeta Noastră Bântuită*):

„În conformitate cu tradițiile multor popoare izolate, primii mari împărați din Asia erau zei-regi care au venit din cer, au demonstrat capacități supraumane uimitoare și au preluat conducerea. Între anii 5000-1000 î.Ch. au existat o sumedenie de zei-regi... Miturile și legendele Greciei, Indiei și Americii de Sud descriu domnia lor. Erau mai înalți și mai impunători decât oamenii aceluia timp, cu păr lung și blond, piele albă ca de marmură și

puteri remarcabile care le permiteau să facă minuni.”¹

Anticii spun despre pielea acestora că era „albă ca marmura”, iar un pilot din timpurile noastre descrie aceste ființe ca având „pielea perlată”. Amintirea pilotului este puțin confuză despre ceea ce s-a petrecut după ce i-a întâlnit pe cei cu ochi albaștri din „muntele lui James Bond”, dar își amintește clar că a intrat într-o cameră unde aceste ființe erau așezate în jurul unei mese de conferințe. În cele din urmă el a fost dus la avionul său unde motoarele și instrumentele de bord au repornit. Există multe relatări moderne despre asemenea ființe care trăiesc în munți, inclusiv pe muntele Shasta din California, unde se spune că s-au refugiat lemurienii înainte de cataclism.

Să vedem acum cum sunt descriși „observatorii” în *Cartea lui Enoh*: „Și în fața mea au apărut doi oameni foarte înalți, cum nu am mai văzut pe Pământ. Chipurile lor străluceau ca Soarele, iar ochii le erau mai strălucitori decât zăpada.” Unii „zei” antici erau numiți și „cei strălucitori”. O temă a cercetării extraterestre moderne, împreună cu relatările celor răpiți, include faptul că sistemul stelar al Pleiadelor, așa-numitele „Șapte Surori”, este populat de o rasă blondă cu ochi albaștri și de una reptiliană; pe de altă parte, Imperiul Sumerian cultiva venerația pentru Pleiade. De fapt, acestea sunt o grupare stelară de vreo două sute de stele, nu numai cele șapte, așa cum se cunoaște oficial. Unii sugerează că Alcyon, cea mai strălucitoare stea a Pleiadelor, este centrul acestei părți a galaxiei în jurul căreia orbitează Soarele și sistemul nostru solar. Unele legende Cherokee și mayașe din America Centrală și de Nord, împreună cu relatările istoricilor greci Apollodor și Diodor, se referă la faptul că pleiadienii au vizitat Atlantida. Grecii susțin că

pleiadienii s-au împerecheat cu Poseidon, un rege de seamă al Atlantidei, iar urmașii lor au populat societatea atlantă. Diodor spunea că două din cele șapte „surori” simbolice ale Pleiadelor, Celoene și Alcyone, s-au „împerecheat cu cei mai faimoși eroi și zei și au devenit astfel primii strămoși ai unui mare număr din ființele umane.” Combinare nordico-reptiliană? Constelația Lyra este și ea o țintă principală a cercetării fenomenului OZN și a relatărilor celor răpiți de către o rasă blondă cu ochi albaștri.

Aldebaran, o stea roșie gigantică cu diametrul de aproape 40 de ori mai mare decât cel al Soarelui, este o altă presupusă locație a nordicilor. Mulți dintre cei care au fost răpiți povestesc despre experiențele lor erotice cu ființe înalte și blonde, care pretindeau că vin din Pleiade, dar și cu unele ființe reptiliene. Este important de reținut faptul că nu sugerez în niciun fel că acești „nordici” sau „reptilienii” au planuri malefice cu umanitatea, ci doar anumite facțiuni ale civilizației lor nutresc astfel de gânduri ostile la adresa noastră. Aceste filoane genetice („nordicii” și „reptilienii”) par a fi vaste și populează multe zone ale galaxiei, unele având planuri pozitive, altele neutre sau malefice, iar altele de exercitare a controlului asupra altor civilizații. Cercetătorul Frans Kamp crede că extraterestrii „nordici” benefic orientați au plecat din Atlantida spre Himalaya și au continuat să acționeze din acele regiuni până în zilele noastre.² Există multe legende în zonele respective din Asia despre „super-oameni” înalți, cu ochi albaștri și păr blond, care trăiesc în subteran sau în inima munților, legende care concordă în mare parte cu relatarea pilotului american.

Multe asemenea entități poate că nu provin din dimensiunea noastră fizică. După cum am subliniat, creația constă în dimensiuni infinite ale vieții care

vibrează cu frecvențe diferite. Unele ființe știu cum să-și modifice gama de frecvență și astfel ele pot trece dintr-o dimensiune în alta, „apărând” și „dispărând” prin alternarea frecvențelor, precum cele radio. De aceea, unii oameni au relatat despre entități care „dispar” pur și simplu din fața ochilor lor. De fapt, ele nu „dispar” deloc, ci doar ies din gama de frecvență pe care acea persoană o poate accesa și percepe. Credo Mutwa mi-a povestit că în relatările africane despre „nordicii” Mzungu se menționează la aceștia un fel de bilă metalică ce pare a fi un accesoriu important, legat de apariția sau dispariția lor la voință (vezi secțiunea de imagini). Modalitatea noastră de măsurare a timpului provoacă iluzia care ne înrobește mintea. Știu cât de dificil este de înțeles acest lucru, dar totuși trebuie să spun că trecutul, prezentul și viitorul se petrec simultan astfel încât vizitatorii extraterestri, prin schimbarea frecvențelor de vibrație energetică, specifice diferitelor „etape” ale timpului, pot literalmente veni din viitor, un „viitor” în relație cu momentul nostru prezent. Călătoria în timp nu este deloc un mit; asta este doar ceea ce dorește elita să credem. Există oameni care sugerează că, de fapt, Atlantida și Lemuria nu au existat în realitatea tridimensională, ci în cea cu patru dimensiuni și că, în urma a ceea ce s-a petrecut, frecvența de vibrație a coborât și totul a devenit mai dens. Posibil. „Căderea Omului”, se spune, a fost coborârea frecvenței de vibrație energetică a planetei noastre de la a patra la a treia dimensiune, ca rezultat al cataclismului cosmic ce a distrus planeta Marte și aproape că a distrus și Pământul. De îndată ce mintea este eliberată de realitatea condiționată, există multe probabilități și posibilități.

Conexiunea reptiliană

Cea mai importantă temă a acestui amestec de rase extraterestre sau interdimensionale, coroborată cu dobândirea controlului asupra civilizației umane, pare a fi caracteristică speciilor reptiliene. Mulți „răpiți” care pretind că au fost ținuti captivi de entități ne-umane, menționează că există o legătură între reptilienii, cenușii și nordicii. Ei sugerează că aceste tipuri de entități colaborează în vederea îndeplinirii aceluiași planuri. Alții au susținut că reptilienii s-au disimulat ca „nordicii” cu ajutorul unui fel de câmp hipnotic sau holografic pentru înșelarea celor răpiți. Ba sunt blonzi cu ochi albaștri, ba sunt reptilienii. Dacă forma trupului poate fi astfel modificată sau observatorul care percepe acea formă poate fi manipulat cu ușurință, cine poate să mai știe atunci ce sau cine este cu adevărat acea ființă? De pildă, Anunnaki din tăblițele sumeriene făceau parte din rasa reptiliană, așa după cum confirmă lectura relatărilor antice. O tăbliță sumeriană datată pe la 3500 î.Ch. nu lasă loc de interpretare în privința sosirii Anunnaki-lor: „Au coborât niște reptile adevărate.”³ În mitul biblic, „Nefilimii” („fiii zeilor”) sunt numiți *awwim*, adică devastatori sau... șerpi. Anunnakii s-au încrucișat cu rasele terestre, mai ales cu nordicii și urmașii lor, pentru a crea descendenți prin care să poată manipula lumea prin aparența lor umană. Chiar academicieni ca dr. Arthur David Horn, fost profesor de antropologie biologică la Colorado State University din Fort Collins, a ajuns la concluzia că umanitatea a fost înșămânțată de o rasă extraterestră și că Anunnakii erau reptilienii. Și el crede că aceiași reptilienii au controlat lumea timp de mii de ani, după cum explică în cartea sa, *Humanity's Extraterrestrial Origins* (n.tr. *Originile extraterestre ale omenirii*) (A. and L. Horn, PO Box 1632, Mount Shasta, California, 1994).

Reptilienii, sau mai bine zis facțiunea manipuloare din rândul lor, au un nivel emoțional nedevelopat, asemănător celui al crocodililor sau șopârlelor, spre deosebire de mamifere. Minte și simțul lor intelectual sunt foarte ascuțite, ceea ce îi face extrem de eficienți în crearea și utilizarea tehnologiei. Cel mai bun exemplu de minte reptiliană pusă la contribuție este computerul. Acesta funcționează foarte bine până la un anumit nivel, dar nu are emoții și de aceea are posibilități limitate. La fel se petrece și cu manipulatorii reptilienii, care nu pot evolua fără să integreze și nivelul emoțional, și de aceea ei au nevoie de ADN-ul celor care dețin această vibrație specifică. Din același motiv, codul genetic al nordicilor este foarte important pentru reptilienii. Fără echilibrul conferit de emoții, mintea reptiliană este capabilă de cele mai cumplite atrocități asupra celorlalți, fără să aibă vreo urmă de compasiune pentru victimele lor. Astfel Iluminații pot manipula războaiele care extermină zeci de milioane de oameni, fiind în același timp indiferenți la consecințele acțiunilor lor asupra celorlalți. Același fenomen se petrece cu savanții care concep și realizează experimente dintre cele mai teribile pe animale vii, fără vreun sentiment de compasiune pentru suferința „specimenelor”. Aceasta este mintea reptiliană. Frans Kamp, cercetătorul olandez despre care am amintit mai sus, și-a început descoperirile după 12 ani de la căsătoria sa cu o femeie hibrid-reptoidă. Concluziile sale despre conexiunea nordico-reptiliană coincid cu ale mele:

„Umanoizii provin din extraterestrii ce populează constelația Lyra, dar sunt implicate de asemenea constelația Pleiadelor și sistemul Aldebaran. La origine, planetele respective erau locuite de ființe umanoide pacifiste cu ochi albaștri și păr blond,

care trăiau într-un plan superior celui fizic, ca frecvență de vibrație. În urma combinării ADN-ului lor cu acela al reptoizilor, caracterul lor umanoid, emoțional, s-a modificat prin acumularea trăsăturilor reptoide. Aceasta a fost, de fapt, căderea umană. Strămoșii ființelor umane originare știau însă adevărul și de aceea ei au interzis contactele sexuale cu alte entități sau specii din galaxie. Reptoizii cunoșteau și ei faptul că, dacă nu vor reuși să controleze procesul de încrucișare, umanoizii vor ieși învingători... Nu uitați, reptoizilor le este teamă de oameni, chiar foarte teamă. Acel puțin pe care ei îl simt este mult inferior oamenilor. Reptoizii sunt disperați, deoarece pierd teren. Al Treilea Război Mondial, dacă va fi vreodată, va fi un război al ADN-ului, deoarece reptoizii au nevoie de ADN uman.”⁴

Planul codului genetic ADN se vede foarte bine astăzi prin explozia de clonări și modul de manipulare genetică cum nu a mai fost niciodată în istoria cunoscută. Clonarea umană a continuat neoficial zeci de ani. Oamenii au râs la auzul acestor informații până acum câțiva ani, când a devenit o realitate. Totuși, profunzimea condiționării umane de tip „robot” este atât de mare, încât procesul de clonare va continua astfel chiar în văzul lumii, fără luare de poziție sau intervenții semnificative. Despre clonare se spune că se petrece de zeci de ani, dar în realitate ea este practică de mii de ani. Există multe relatări vechi ce indică existența laboratoarelor clandestine de clonare pentru crearea unui grup de oameni identici. Nordicii sunt o rasă extraterestră importantă, profund implicată în existența Lemuriei și a Atlantidei, ca protagonistă a luptelor cu reptilienii pe care i-au forțat să se refugieze în subteranul planetei, în alte zone ale universului sau în alte dimensiuni. Reptilienii au urmărit de atunci să

recapete controlul asupra planetei noastre, iar încrucișarea cu descendenții „regali” ai nordicilor era cea mai eficientă modalitate, din motive pe care le vom cerceta în continuare.

T.W. Samsel, autorul cărții *The Atlantis Connection* (n.tr. *Conexiunea atlantă*), a ajuns la concluzii asemănătoare:

„Când zeii au început să se încrucișeze cu atlantii, am asistat la introducerea ‚genealogiei regale’ sau a ‚descendenților regali’, care au fost instalați în poziții de putere și decizie asupra atlanților. Acești descendenți regali erau priviți ca zei de către mulțimea atlantă de atunci. Ei au condus Atlantida până la primul mare cataclism care a adus epoca lemuriană-atlantă timpurie la final. Este posibil ca influența reptiliană să fi avut loc în acea zonă într-un mod asemănător, cam în aceeași perioadă sau la scurt timp după aceea. Rasa umană a fost deci influențată și controlată cu aproximativ 70.000 de ani î.Ch. sau de la mijlocul epocii lemurienne-atlante timpurii. Aici au fost implicate mai multe grupuri extraterestre și chiar se menționează trei mari rase care au participat la programul contactului direct prin care s-a inițiat acest tip de manipulare, și nu numai. Este foarte probabil ca și reptilienii să fi efectuat o cercetare asemănătoare, în propriul lor interes, și chiar să se fi infiltrat în federații.”⁵

Ceea ce intuiesc este că, cu cât ne apropiem de prezent, cu atât reptilienii au devenit forța dominantă în această manipulare. Prin programele lor de încrucișare ei s-au infiltrat în rândurile descendenților nordicilor și și-au schimbat ADN-ul, devenind „altețe regale”. Am găsit referințe directe pe această temă în lucrările hinduse (din fosta Vale a Indusului), cum ar fi

Cartea lui Dzyan (una dintre cele mai vechi consemnări sanscrite) și epopeile *Mahabharata* și *Ramayana*.

Cartea lui Dzyan povestește cum o rasă reptiliană, numită Sarpa sau Marii Dragoni, au venit din cer pentru a aduce civilizația pe Pământ. Potopul care a încheiat „Epoca de Aur”, se spune, a eliminat o rasă de „giganți” (nordici), dar zeii-șarpe au supraviețuit și s-au întors să domnească. Ei sunt descriși ca având chip de om și coadă de dragon.⁶ Liderul lor era numit Marele Dragon, aceasta fiind și originea pentru Pendragon („Mare Dragon”), titlul regelui regilor din vechea Britanie. Ku Klux Klan-ul Iluminaților, creat de infamul „zeu” mason din America, Albert Pike, încă mai folosește acest termen de Mare Dragon. Numele hindus pentru hibridii Anunnaki era Naga, fiind cunoscuți și ca dravidieni. Descoperirile lui James Churchward arată că Naga-șii proveneau din Lemuria. Ca și Nommo din Sirius sau Annedoti din legenda babiloniană, se spunea că Naga-șii au o strânsă legătură cu apa și intrau în centrele lor subterane prin fântâni, lacuri și râuri. La fel și cu Lung Wang sau „regii-dragon” chinezi care erau descriși ca fiind jumătate oameni-jumătate șerpi. Naga-șii erau pro-genituri rezultate din încrucișări umane cu zeii-șerpi. Se pare că la început aceste încrucișări s-au realizat cu o rasă umană închisă la culoare, asemănătoare negrilor, deoarece hibridii aveau pielea de culoare închisă și nasul turtit. Această descriere este foarte asemănătoare cu reprezentările vechi din America Centrală și de Sud.

Cele două epopei hinduse se referă și la modul în care Naga-șii reptilienii s-au încrucișat cu popoarele albe. Chiar dacă relația lor era uneori dominată de conflicte și de neîncredere, totuși cele două rase s-au încrucișat pentru a produce hibridi reptilienii-mamiferi care au devenit... regii arieni!⁷ Aceștia sunt descen-

denții regali „divini” sau „semi-zei”, aceiași care au condus Imperiul Sumerian și care dețin și astăzi puterea. În Media (Turcia de astăzi), iranienii știau că regii sunt Mar, adică *șarpe* în limba persană (Marte = șerpi?), numiți „dinastia dragonilor din Media” sau „descendenți ai dragonului”.

La sfârșitul secolului XIX, colonelul James Churchward, cercetător asiduă al existenței Lemuriei, a descoperit niște tăblițe vechi într-o mănăstire din nordul Indiei. Acestea povestesc cum așa-zișii Naacals sau Naga Maya („șerpilor”) de pe continentul Lemuria/Mu au mers în India prin Birmania pentru a înființa acolo o colonie. Churchward a asamblat corect textele după mulți ani de muncă asiduă și, în final, a dezvăluit descrierea cataclismului care a distrus continentul Mu, precum și modul în care Naga Maya sau Naga-șii au ajuns în India.⁸

Eruditul David Frawley, care este un expert în ceea ce privește textele vedice, explică cum *Vedele* (textele sacre hinduse) descriu proveniența primilor descendenți regali din India, regii-preoți aparținând ordinului Bhrigu, care au sosit dintr-un loc aflat dincolo de mare. Bhrigu era un ordin de adepți inițiați în cunoașterea străveche. În cartea sa *Gods, Sages, And Kings: Vedic Secrets Of Ancient Civilization* (n.tr. *Zei, înțelepți și regi: Secretele vedice ale civilizației vechi*) (Passage Press, Salt Lake City, Utah, 1991), Frawley afirmă că din rândul monarhilor acestor descendenți făcea parte și „regele-șarpe” Nahusha. Aceștia s-au răspândit în cinci triburi care au format o mare parte a populației hinduse.⁹ James Churchward a scris câteva cărți superbe despre civilizația Mu în care afirmă că Naga-șii populau de asemenea China, Tibetul și unele părți din Asia. Naga Maya, împreună cu religia zeiței-mame, au constituit și originea mayașilor din Mexic. Cercetătorul Michael Mott scrie în *Caverns, Cauldrons,*

„Naga-șii sunt descriși ca rasă sau specie foarte avansată, cu o tehnologie mult superioară celei a pământenilor, dar și cu un mare dispreț pentru ființele umane pe care le răpesc, le torturează, cu care se încrucișează sau pe care chiar le mănâncă. Se presupune că încrucișarea ființelor umane cu Naga-șii a dus la o mare varietate de forme, începând de la cele complet reptiliene până la forme aproape umane. Tehnologia lor include temutele „raze ale morții”, precum și „vimana-ele” sau obiectele zburătoare în formă de disc, care sunt descrise în multe texte vedice, inclusiv în *Bhagavad-Gita* și *Ramayana*. Rasa Naga se înrudește însă cu o altă rasă subpământeană, care sunt demonii hinduși sau Rakshasa-șii. Aceștia posedă așa-numita „piatră magică” sau „al treilea ochi” între sprâncene, în zona cunoscută celor preocupați de misticismul oriental ca fiind una din chakra-ele superioare (sau centri subtili de forță) ale corpului subtil uman. Ea este asociată cu „viziunile interioare”, cu intuiția și cu alte concepte ezoterice.”¹⁰

Tema dreptului divin de a domni, primit de la „zeii-șarpe”, se regăsește pretutindeni la familiile conducătoare „regale” și la împărații din lumea antică. Aceste linii genealogice și legăturile dintre ele au fost simbolizate prin embleme regale în formă de dragon, șarpe, sfinx, șarpe cu pene sau crucea Ankh. În Egipt exista un ordin numit Djedhi (Jedi din Războiul Stelelor?), unde Dj înseamnă șarpe.¹¹ Astfel există faraoni din linia șerpilor numiți Djer, Djoser și Djederfra. În India, textul budist *Mahayutpatti* menționează 80 de regi care provin din Naga-și sau „regi-șerpi”. O legendă hindusă descrie cum Naga-șii

puteau lua formă umană sau reptiliană la voință, fenomen numit „shape-shifting” (n.tr. schimbare de formă). În India, domnitorii pretindeau puterea, deoarece proveneau din Naga-și. Se spune că Buddha a făcut parte din linia regală Naga, dar apoi s-a crezut că orice descendent regal este astfel. Naga-șii s-au stabilit în Cașmirul de astăzi, iar dintre urmașii lor fac parte și împărații chinezi cunoscuți ca Lung sau Dragoni. Mulți dintre primii împărați au fost portretizați ca având trăsături reptiliene, asemănătoare Naga-șilor. Despre unul dintre ei, Huang Ti, s-a spus chiar că s-a născut cu „chip de dragon”, conceput de o rază aurie de lumină care a intrat în pântecul mamei sale din constelația Ursa Mare,¹² constelație care include steaua Alpha Draconis (steaua lui Set din Egipt). Alpha Draconis este presupusa bază a „regalității Draco” reptiliene. O legendă chineză spune că, pe patul de moarte, Huang Ti s-a transformat într-un dragon eteric care a zburat în tărâmul celor nemuritori. Regii-preoți ai incașilor peruani erau simbolizați de un șarpe și adeseori purtau brățări la picioare cu imaginea unui șarpe.

Primii descendenți regali din America Centrală au pretins descendența genetică din zeii-șarpe Quetzalcoatl și Itzamna. În epoca miceniană, regii greci erau considerați, în cuvintele autoarei Jane Harrison, „ca fiind precum niște șerpi”.¹³ Cecrops, primul rege micenian al Atenei, era înfățișat ca om având coadă de șarpe. Un altul, Erectheus, fondatorul Școlii eleusine de Mistere, a fost adorat ca șarpe după moartea sa și, conform legendei, când a murit, regele Kadmus s-a transformat într-un șarpe viu.¹⁴ Simbolismul liniei șerpilor la vechii descendenți regali se regăsește pe fiecare continent.

Iranul este un alt exemplu. În *Shahnemeh* sau *Cartea Regilor* (legendara istorie a Iranului terminată în

1010), poetul arab Firdowsi relatează povestea nașterii lui Zal, progenitura „demonului” sau „observatorului”, a cărui apariție l-a șocat pe tatăl său, regele Sam. Conform lui Firdowsi, acest „observator” hibrid, numit Zal, s-a căsătorit cu prințesa Rudabeh, descendentă a „regelui-șarpe” Zahhak, despre care se spunea că a domnit peste Iran timp de o mie de ani. Rudabeh este portretizată ca fiind înaltă ca un arbore tek și albă ca fildeșul. Acestea sunt trăsături familiare ale progeniturilor „observatorilor” din perioada respectivă. Domnitorii regali sau tribali din China, Africa, Orientul Apropiat sau Mijlociu, Europa, Asia, oamenii de toate culorile și credințele reclamă dreptul la domnie prin descendența din zeii-șarpe. După cum am văzut, Alexandru Macedon, unul dintre cei mai mari monarhi și cuceritori ai tuturor timpurilor, era cunoscut drept „Fiul șarpelui”. Alexandru este foarte important pentru genealogia nordic-reptiliană a descendenților Iluminați (vezi Anexa I). Legenda spune că tatăl adevărat al lui Alexandru era zeul-șarpe Ammon, care s-a strecurat într-un mod misterios în patul mamei sale și astfel a conceput copilul.¹⁵ Același lucru se spune și despre concepția lui Merovee, fondatorul merovingienilor. Acest simbolism este susținut de multe consemnări vechi și moderne ale fecundării „fecioarelor” de către ființe reptiliene. Poveștile femeilor răpite de reptilienii și copiii pe care i-au avut după aceea există și astăzi în întreaga lume. După cum dezvăluie șamanul zulu Credo Mutwa din experiențele femeilor africane, copilul „dispare” din pântec în timpul sarcinii. Anunnaki s-au încrucișat cu toate filioanele genetice existente, rezultând cei care au domnit prin dreptul divin al genealogiei lor în țara sau comunitatea din care făceau parte. Deci, în timp ce oamenii au crezut că sunt conduși de semenii lor, ei erau de fapt conduși de același trib al hibrizilor

reptilienii-mamiferi care îi conduceau pe toți, fapt care se petrece și astăzi prin controlul lor asupra popoarelor albe din Arabia, Asia, Israel, China, America Centrală și de Sud ș.a.m.d.

Spuneam mai devreme că „descendența din Noe” este un cod pentru descendenții Iluminați, referințe stranii la nașterea acestora fiind sesizabile în numeroase cărți și texte vechi. Un text etiopian, *Kebrä Nagast* (Naga-și?), vechi de mii de ani, descrie mărimea enormă a copiilor rezultați din împreunarea femeilor cu „zeii”, menționând cum „fiicele lui Cain (nordicii) cu care îngerii (Anunnaki) concepuseră... nu mai puteau naște copiii lor și au murit” sau descriind nașterea unor copii prin cezariană: „...despicând burta mamelor și ieșind din buricul lor”. O altă poveste face referire la Noe, nume semitic pentru eroul sumerian Utnapishtim. Vechiul text ebraic *Cartea lui Noe*, dar mai târziu și *Cartea lui Enoh*, fac referire la nașterea lui Noe, iar unele secțiuni mai apar și în *Manuscrisele de la Marea Moartă*, găsite în Israel în 1947. *Manuscrisele* sunt legate de comunitatea eseniană din Palestina de acum 2000 de ani. Noe este fiul lui Lamech, descris ca fiind diferit de ființele umane, asemănător în schimb „copiilor îngerilor din cer”, care știm noi cine erau.

Lamech îi mărturisește soției că nu crede că el este tatăl lui Noe: „Uite, m-am gândit în inima mea că această concepție este a „observatorilor” și a Celor Sfinți... a Nefilimilor... iar inima mea este îngrijorată din pricina acestui copil.” Fiul lui Lamech, Noe, avea pielea albă și părul blond, iar ochii luminau „întreaga casă precum Soarele”.¹⁶ Cel mai înalt nivel al „regalității” reptiliene este cunoscut în rândul cercetătorilor OZN și al unui număr de răpiți ca fiind „Draco”, numit astfel după baza lor din constelația Draco. Aceste entități sunt descrise ca fiind albe și proiectând ceva asemănător unei lumini laser din ochi, precum cei

cu pielea perlată din „muntele lui James Bond”. Conform tăblițelor sumeriene, Enlil era liderul Anunnakilor pe Pământ. Tăblițele se referă la acesta ca la „șarpele splendid cu ochi strălucitori”. Aceasta este o descriere comună a copiilor-hibrid din acele vremuri, iar povestea îmi este cunoscută. După cum am mai spus, Frans Kamp (un profesor de muzică olandez) a devenit cercetător cu normă întreagă după ce a realizat că soția sa este un hibrid reptoid. El mi-a relatat astfel experiența sa:

„Într-o seară am avut o mică dispută. Nu obținuse ceea ce dorea și s-a înfuriat. A trântit ușa și a plecat spre apartamentul ei. Am urmat-o afară. Era deja întuneric. Am văzut-o cum se îndrepta spre mașina ei și cum a apucat portiera cu mâna. Și atunci s-a întâmplat. Ochii ei s-au aprins și din ei ieșea o lumină care trecea peste capotă și chiar în fața mașinii. Am privit dar, straniu, nu a fost un șoc pentru mine, ci mai mult o confirmare, un fel de „știam eu!”¹⁷

Conform Cărții Genezei, la un moment dat, după ce a băut foarte mult vin, Noe s-a îmbătat și a căzut în cortul său. Ham, fiul lui, a intrat și l-a văzut pe tatăl său dezbrăcat. Înainte de a-l acoperi, a văzut ceva ce l-a mirat și l-a făcut să le spună și celor doi frați ai săi, iar când Noe a aflat s-a înfuriat foarte tare și i-a blestemat pe Ham și pe fiul său, Canaan. Probabil că Ham a văzut atunci unele lucruri care i-au semnalat că Noe este de fapt un copil al zeilor. Se pare că unii hibridi încă mai păstrau trăsături clare reptiliene, mai ales un fel de piele solzoasă pe piept. În epopeea hindusă *Mahabharata*, un „semi-zeu” hibrid (Kama) s-a născut din împreunarea unei femei cu zeul Soare (Surya). Copilul este descris ca fiind „îmbrăcat în

armură, ca o ființă divină". Până la Noe, înainte de cataclismul final din Atlantida, oamenii se răzvrăteau împotriva controlului exercitat de Anunnaki-Nefilimi, iar urmașii lor hibrizi erau foarte nepopulari. Despre aceștia se spunea că purtau „însemnul rușinii”, care era un petic de piele reptiliană solzoasă, cel mai adesea pe piept. Din acest motiv, „zeii” Anunnaki au început să-și ascundă adevărata lor natură, acționând în spatele acoperirii preoțimii umano-reptiliene, care erau singurii oameni lăsați să „abordeze zeii”. Cartea slavonă a lui Enoh spune că, atunci când s-a născut Melchisedek, care a fost nepotul lui Noe, acesta „avea pe piept însemnul preoțimii și chipul său era strălucitor”.¹⁸

Am auzit povestindu-se despre același fenomen chiar în relatări moderne. Soția lui Frans Kamp lucra ca fotomodel. El mi-a spus că pielea sa avea o aparență stranie:

„Soția mea avea o reflexie ciudată a pielii sau se confrunta, de fapt, cu o problemă ascunsă? Pielea este extrem de importantă pentru fotomodele. Primul lucru la care se uită fotografiile este pielea. Această problemă de piele a apărut cu niște pete roșii care după ceva timp s-au transformat în porțiuni bătătorite. Am mers împreună la cel mai mare profesor de la Universitatea din Utrecht, dar nici măcar el nu a știut ce este. I s-au făcut tot felul de analize, dar nu au găsit nicio explicație.”¹⁹

Conform textelor vechi, Noe le-a spus oamenilor că nu trebuie să știe nimic despre copilul Melchisedek, deoarece ei l-ar omorî dacă ar vedea cum arată. „Însemnul preoțimii” era același cu dreptul divin de a domni, era codul descendenților reptilieni. Preoții lui Melchisedek au devenit foarte faimoși și puternici, iar

astăzi cel mai înalt nivel din ierarhia mormonilor este Preoția lui Melchisedek. Biserica Mormonilor este o sucursală 100% a reptilienilor Iluminați, iar templul mormon din Salt Lake City, Utah, stă în vârful unei baze subterane reptiliene, conform afirmațiilor unor surse militare care doresc să rămână anonime. Biserica Mormonilor este o acoperire pentru activitățile și ritualurile satanice desfășurate de elita ei conducătoare, deși cei mai mulți dintre mormoni nu au nicio idee despre ce se petrece în realitate. Aceștia sunt doar oile controlate de forțe pe care nu le înțeleg. Cine a înființat această sectă? Joseph Smith, Hiram Smith și Brigham Young. Toți masoni de grad înalt și urmași merovingieni (Anunnaki).

Această temă a hibrizilor reptilieni-umani poate fi înțeleasă prin prisma lui „Adam și Eva” din Grădina Edenului (în lb. sumeriană: Edin, adică „lăcașul celor drepecți.”) În folclorul iudaic, Eva, care după cum se știe a fost ispitită de șarpe, era mama Nefilimilor și este asociată cu cuvintele ebraice pentru viață și șarpe.²⁰ Satana („Dușmanul”) este descris în Vechiul Testament și Tora ebraică drept „Vechiul șarpe” sau „Dragon” despre care se spunea că este stăpânul Nefilimilor care s-a refugiat sub pământ, după ce a pierdut bătălia cosmică pentru supremație. Cuvântul ebraic pentru ispititorul Evei este Nahash, care, pe lângă șarpe, se mai traduce și ca „cel ce cunoaște secretele”, o altă temă a zeilor reptilieni.²¹

Se spunea despre Enoh, ca și despre Noe, că „mergea alături de zei”, iar vechea *Carte a lui Enoh* scrie că „observatorul” care a revelat secretele oamenilor se numea Gadreel. Acesta este un „înger căzut”, care a fost identificat cu șarpele ce a ispitit-o pe Eva. Tot despre el se spune că este modelul pentru numeroasele zeități de mai târziu care au luat cunoaș-

terea (deseori simbolizată ca un foc sau ca o iluminare) de la „zei” și au dat-o oamenilor.

Adam și Eva

După cum am sugerat, Adam și Eva au fost probabil nu indivizi, ci filoane genetice hibride. La început, încrucișarea a produs progenituri reptiliene... astfel, „Dumnezeu” (zeii) a (au) făcut oamenii după propria sa (lor) imagine. Iată de unde vin referințele biblice, altminteri inexplicabile: „Să facem omul după imaginea noastră”.²² În acea perioadă, după cum se confirmă și în descrierile sumeriene, Adamii și Evele au fost clonați și nu reproduși, fapt care a adus probleme pentru Anunnaki, deoarece nu puteau crea destui sclavi pentru munca pe care trebuiau să o facă pe Pământ. În cele din urmă sclavii umani au primit capacitatea de a procrea prin infuzia de mai multe gene mamifere, conform cărții lui R.A. Boulay, *Flying Serpents And Dragons, Mankind's Reptilian Past* (n.tr. Șerpi zburători și dragoni, trecutul reptilian al omenirii) (The Book Tree, USA, 1997). Această schimbare de la clonă la procreator este prezentată simbolic prin alegoria din grădina Edenului, în care Eva este condamnată să sufere chinul facerii. Încrucișarea sexuală între creațiile lor era „fructul oprit” simbolizat de povestea Edenului, sugerează Boulay. „Zeul” responsabil pentru această evoluție a fost Enki. Acesta era șarpele ispitei din grădină, care a devenit indezirabil în rândul conducerii Anunnaki-lor, datorită exploziei demografice umane ce a urmat, spun tăblițele sumeriene. Enki, expertul științific și medical, a fost simbolizat de doi șerpi care se încolăcesc unul în jurul celuilalt și amândoi în jurul unui toiag, care ar putea simboliza ADN-ul reptilian. Această descriere se numește caduceu și este astăzi simbolul profesiei medicale. Nu fără motiv. Evoluția de la exterior

reptilian la exterior mamifer este descrisă în lucrarea ebraică *Haggadah* (n.tr. *Povestirea*), un compendiu al vechilor tradiții orale ebraice care spune:

„Înainte, trupurile fuseseră acoperite cu piele cornoasă și învăluite cu o aură. De îndată ce au încălcat porunca, aura și pielea cornoasă le-a căzut și au rămas în goliciunea și rușinea lor.”²³

Aceasta se potrivește cu legendele care spun că, înainte de „cădere”, oamenii „aveau pielea strălucitoare și un veșmânt luminos pe tot trupul lor”.²⁴ Mai târziu acest veșmânt a dispărut, dar încă mai existau rămășițe ale sale în rândul hibrizilor din perioada lui „Noe” și a potopului. Chiar și astăzi, cei implicați în experimente genetice guvernamentale îmi spun că au produs fâșii de piele reptiliană. Odată cu infuzia de gene de mamifere, durata de viață a început să scadă de la mii de ani, conform consemnărilor antediluviene, la sute de ani pe timpul lui Noe, iar aparența reptiliană a început să se estompeze. „Zei” reptilieni au fost mereu asociați cu durate mari de viață, iar șarpele era simbolul sumerian și egiptean al nemuririi. Aceștia nu sunt nemuritori în formă fizică, ei par astfel doar pentru cei care trăiesc fizic mai puțin.

Un alt personaj semnificativ este cunoscut ca Jared, tatăl lui Enoh, și primul dintre patriarhi care nu s-a căsătorit cu sora sa, conform obiceiului Anunnakilor de a face copii cu surorile sau cu copiii lor, din motive strict genetice. În perioada lui Jared, adică în „Epoca de Aur”, Nefilimii (așa-numiții fii ai zeilor sau „îngeri ai Domnului” în alte versiuni) apăreau pentru a se „căsători” cu femei umane. Astăzi, în Statele Unite există, se pare, o organizație numită „Fiii lui Jared” care jură „război implacabil împotriva descendenților „observatorilor” care... ca faraoni, regi și dictatori

notorii, au dominat omenirea în decursul istoriei". Publicația lor, *The Jaredite Advocate*, îi declară pe „observatori” „...super-gangsteri, mafioți celești care conduc lumea”.

Anunnaki au fost protejați de public prin „oamenii de mijloc”, care jucau un rol intermediar între ei și populație. Eu i-aș numi „preoțime hibridă”. În vechime, numai ierarhiei preoțimii îi era permis să-L „vadă pe Dumnezeu” (adică pe zei). Preoțimea levită a evreilor este un exemplu de felul în care numai preoților li se permitea să abordeze divinitatea, conform Torei ebraice. Așa cum arată diferitele descrieri, chiar și cei mai mulți preoți sumerieni nu și-au privit zeii în față. Preoții controlau întreaga administrație a statului din partea zeilor nevăzuți. Ce spunea mereu Yahve-Iehova? El nu trebuie văzut: „...nu îmi poți vedea fața, deoarece oamenii nu mă pot vedea și trăi apoi”.²⁵ Acesta era probabil un motiv al interzicerii „imaginilor sculptate” a zeilor.

Yahve-Iehova a mai fost asociat cu reptilienii în unele versiuni. Tăblițele sumeriene descriu cum orașele lor erau survolate de o mare piramidă sau de un zigurat în apropierea templelor și a palatelor. În vârful ziguratului, spun tăblițele, era „sfânta sfintelor” sau „cella” unde „locuiau” zeii. Aici oamenii aleși pentru genele lor erau aduși pentru a se împreuna cu Anunnaki „regali” și pentru a produce descendenții care au devenit regi, regine și liderii societății, așa cum sunt și în zilele noastre. Dispunerea ziguratelor simboliza perfect structura piramidală a societății în care cei puțini din vârf administrează închisoarea globală pe care au creat-o Anunnaki pentru controlul nostru. Aceasta este structura prin care existența lor este păstrată secretă.

Preoțimea hibridă de astăzi se regăsește pretutindeni în politică, afaceri, finanțe, media și mai ales pe

nivelurile superioare din rețeaua de societăți secrete. Deoarece, în comparație cu populația umană, sunt puțini reptilienii și descendenți puri de-ai lor, ei au trebuit să lucreze și să manipuleze pentru a introduce o structură socială în care:

(a) deciziile-cheie sunt luate de oameni din ce în ce mai puțini, din moment ce puterea este din ce în ce mai centralizată;

(b) omenirea este manipulată astfel încât se supraveghează singură, menținându-se într-o perpetuă stare de încătușare mentală și emoțională.

Reptilienii pot lua trei înfățișări. Există ființe fizice care trăiesc în mare parte în interiorul Pământului (intratereștri); ființe fizice care vin din spațiu (extratereștri); și ființe non-fizice, care vin din adevăratul centru al puterii, ce există în alt spectru de frecvențe de vibrație, și care se folosesc de descendenții lor hibridi pentru a manipula astfel din umbră. Se pare că reptilienii folosesc acest subterfugiu în multe alte zone ale galaxiei. Poate că ceea ce spun sună straniu și chiar hilar. Înțeleg această reacție și pot spune că, dintr-o perspectivă condiționată, cum este cea a omului contemporan, totul sună într-adevăr bizar. Din nefericire, nu este însă deloc așa. John Rhodes, vechi cercetător al fenomenului reptilian din Las Vegas, își rezumă astfel concluziile:

„Din bazele lor subterane, extratereștrii militari reptilienii... (stabilesc) o rețea de agenți încrucișați umani-reptilienii infiltrați în diferite niveluri ale complexelor militare-industriale, organizații guvernamentale, grupuri de studiu OZN/paranormale, ordine religioase și fraternală etc. Aceste rase încrucișate, unele ignorând instrucțiunile de „spălare a creierului”, datorită genelor reptiliene

își joacă rolul subversiv ca „agenți reptilieni”, care îndeplinesc misiuni în cadrul unui plan de invazie extraterestră condusă de reptilieni.”²⁶

Ultimul comentariu rămâne de verificat, dar de aici reiese clar că fundamentul a ceea ce sugerează John Rhodes este adevărat. Am avut o întâlnire stranie cu el în Las Vegas, în urma căreia am ajuns la concluzia că persoane din familia sa fuseseră implicate în operațiunile unei linii aeriene CIA, Air America, din timpul războiului din Vietnam. Sunt deci precaut în ceea ce îl privește, dar subiectele menționate de el sunt totuși susținute de dovezi substanțiale.

Povești cu zâne

Poveștile despre lumi subterane locuite de zâne, elfi, dragoni, demoni și alte entități ne-umane abundă în folclorul de pe întreaga planetă, fiind cunoscute drept „cei strălucitori”, la fel ca Anunnaki și „zeii” sub alte nume din vechile texte. Chiar o privire fugară asupra temei de bază confirmă că scrierile respective vorbesc despre aceiași „extratereștri” pe care îi descriu cei răpiți de ei, precum și cercetătorii fenomenului. Numele dat de popoarele scandinave pentru această lume subterană de peșteri, rețele de tuneluri și mari orașe subterane este Niflheim. Asemănarea izbitoare cu Nefilim este evidentă, spunându-se despre ei că locuiesc în pământ. Nordicii povesteau că Niflheimii erau conduși de o zeiță a morții, care se numea Hel. Aceste rețele subterane pot fi accesate prin movilele și forturile construite de antici sau direct din munții, dealurile și lacurile considerate sacre. Se spune despre aceste „ființe de basm” că s-au încrucișat cu oamenii pentru a crea descendenți hibridi, că răpesc oameni de la suprafață, că beau sânge uman și preiau materiale reproductive umane. Sună cunoscut? Iar principala

formă în care apar aceste „zâne” sau „elfi” etc. este una reptiliană. Elf sau elven este încă numele de cod sub care sunt cunoscuți unii descendenți reptilieni iluminați. Poveștile despre „zei” ne-umani care trăiesc în munți sau în complexe subterane cu intrare prin munți stau probabil la originea nenumăratelor mituri despre munții „sfinți” sau „sacri”. Muntele Olimp, reședința panteonului grec al zeilor, este un astfel de exemplu. Zeus, stăpânul zeilor, cobora de pe munte pentru a însămânța femeile umane. Întâlnirile dintre miticul Moise și zeul său erau deseori asociate cu munții. Voi investiga mai încolo legăturile antice și moderne dintre „extratereștri” și „zânele” din folclor.²⁷

Războaiele Anunnaki-lor

Conform afirmațiilor făcute de unii traducători ai textelor în limbile antice, așa cum este de exemplu Zecharia Sitchin*, tăblițele sumeriene povestesc despre disputele care au existat între diferitele facțiuni de Anunnaki.

Tăblițele afirmă că liderii Anunnaki-lor, Enlil și Enki, le-au oferit fiilor lor unele zone importante ale lumii pentru a le conduce și dezvolta. Astfel, ni se spune că Nannar, cel mai mare fiu al lui Enlil, controla din orașul Ur întreaga zonă a Mesopotamiei, Palestinei, Iordaniei și Siriei. Simbolul său era semiluna, care de altfel a și fost moștenit de Islam. Nannar era cunoscut sub numele Sin în limba semitică, iar de la acest nume provine cel al unui zeu reptilian, Sinai, precum și termenul creștin de „sinner” (păcătos) sau „to sin” (a păcătui). Crucea creștină era simbolul lui U-TU „cel strălucitor”, cunoscut semiților ca Shamash,

* Dintr-un motiv inexplicabil, Zecharia Sitchin refuză să accepte existența unei rase de șerpi sau reptiliene în lumea antică, în ciuda multor dovezi. Într-o discuție pe care am avut-o la Cancun, Mexic, în 1998, el mi-a spus că nu există vreo dovadă a existenței unei asemenea rase.

nepot al lui Enlil și fiu al lui Sin, conform informațiilor din tăblițele sumeriene. Shamash domnea în Libia, pe atunci plină de mari pășuni, iar capitala sa era Beth-Shamash („Casa lui Shamash”), cunoscută mai mult sub numele Baalbek. Încă se mai găsește acolo o structură extraordinară de pietre gigantice care cântăresc mai mult decât trei avioane cu reacție. Fiul mai mic al lui Enlil, care se numea Ishkur sau „Cel din ținutul munților”, a primit controlul Anatoliei din Turcia de astăzi, devenind zeu al hitiților nordic-arieni. Vechiul Testament îl numește Adad sau Hadad. R.A. Boulay crede despre acesta că este zeul iudaic Yahve/Yahveh sau Iehova. Fiica lui Sin, cunoscută ca Inanna sau Ishtar (în limba semitică) era o zeiță războinică în multe ținuturi, având mai multe nume. Simbolul lui Ishtar era leul, constelația Pleiadelor și planeta Venus.

Împreună cu Sin (Nannar) și Ishkur (Adad), ea a devenit o parte a unei triade de zei, cunoscută de asemenea sub diferite alte nume. Sin era tatăl, Ishkur fiul și Ishtar femeia. De la Ishkur și Ishtar, avem mitul New Age al „Comandamentului Ashtar”, despre care adepții cred că este o forță de „salvatori” extraterestri care se pregătesc să-i ia pe cei aleși de pe planetă, atunci când lucrurile se vor înrăutăți aici.

O altă figură proeminentă din această nouă generație de lideri Anunnaki de după potop este Marduk, fiul lui Enki. Marduk era zeul Babilonului. Vechile texte, tăblițe și legende descriu cum acești zei au început o luptă pentru putere care a îngenuncheat lumea. Unele dintre aceste conflicte, având drept carne de tun omenirea, sunt descrise în Vechiul Testament. Un eveniment major descris în tăblițe îl privește pe „zeul” Anunnaki, Sin. Numele său vine din sumerianul SW-EN sau ZU-EN, după cum scrie Boulay în *Flying Serpents And Dragons*, iar Sin apare clar ca

personajul „cel rău” din povestea sumeriană „Mitul lui Zu”. Aici, Zu (Sin), „dragonul rău”, încearcă să preia controlul Pământului de la liderii Anunnaki, furând „pietrele puterii”, numite ME (se pronunță „mei”). Acestea par a fi esențiale pentru controlul exercitat de Anunnaki, fiind probabil cipuri sau programe electronice ori anumite cristale, care străluceau sau emiteau o lumină puternică. Eru-diții au tradus cuvântul ME ca *tăblițe ale destinului* sau *puteri divine*, iar eu mă întreb dacă acestea au vreo legătură cu Chivotul Legământului, despre care se spune că avea puteri divine. Relatările sumeriene afirmă, citându-l pe „Zu” (Sin):

„Voi lua divinele ME
Și voi face eu legile zeilor.
Îmi voi stabili tronul și controlul asupra
ME.

Îi voi conduce astfel pe toți Igigi („Cei care observă” sau „observatorii”).”

Iar mai târziu, tăblițele menționează:

„A luat ME în mâini,
Deposându-l pe Enlil de conducere,
Și de puterea de a da legi.
Apoi Zu a zburat,
Retrăgându-se în fortăreața sa din
munți.”²⁸

Holocaustul nuclear antic

Iată în continuare legenda care povestește cum „zeul” Anunnaki, Ninurta, s-a oferit să recupereze pietrele ME. Zu a creat ceea ce pare să fi fost un câmp de forță pentru a se proteja de atac, iar tăblițele spun: „în timp ce controla ME, nicio

săgeată nu se apropia de el." Enki, marele savant și inginer, a creat atunci o armă care a străpuns apărarea lui Zu și, în cele din urmă, l-a invins. Și alți Anunnaki au încercat să fure pietrele ME, deoarece lupta pentru putere și control a continuat între ei, ca de altfel și în zilele noastre. Zu (Sin) a fost judecat, dar rezultatul nu este cunoscut. Este totuși evident că originea termenul biblic „sin” se referă la sfidarea voinței lui „Dumnezeu”, a zeilor. Povestea luptei dintre Zu și Ninurta descrie folosirea unor arme foarte avansate, aparent imposibil de realizat în urmă cu mii de ani, care totuși sunt susținute de dovezi solide. De exemplu, în Rajasthan, India, nu departe de Jodhpur, există o suprafață de aproximativ 5 kilometri pătrați, acoperită cu cenușă radioactivă. Tot în această zonă, izolată de poliție, rata apariției cancerului și a nașterilor cu malformații este foarte ridicată, de aici provenind și măsurile de izolare. A fost descoperit un întreg oraș vechi care, conform dovezilor, a fost distrus de o explozie atomică în urmă cu 8.000-12.000 ani. Se estimează un număr de jumătate de milion de victime ale exploziei, cel puțin la fel de puternică precum cea din Japonia anului 1945.

Aceste descoperiri moderne sunt regăsite în vechile texte. Epopeea hindusă *Mahabharata* povestește: „Un singur proiectil încărcat cu toată puterea din univers... O coloană incandescentă de fum și foc, strălucitoare cât 10.000 de sori, s-a ridicat în toată splendoarea sa... Era o armă necunoscută, un trăsnet de fier, un mesager gigantic al morții care a transformat în cenușă o întreagă rasă.” Epopeea vorbește și de cadavre atât de arse, încât nu au putut fi identificate; despre cum au căzut părul și unghiile oamenilor, despre faptul că

ceramica s-a spart „fără motiv”, iar păsările au albit. În câteva ore hrana s-a contaminat. Dacă nu este descrierea unei explozii nucleare, atunci ce este?

Foarte multe texte, precum *Ramayana*, descriu un război teribil între hinduși și atlanți. Aceștia foloseau aparate zburătoare numite *Vimana*, iar atlanții unele numite *Vailixi*. Consemnări hinduse descriu chiar o luptă pe Lună, fapt care susține afirmațiile unor persoane ca Arizona Wilder, sclavă a controlului mental impus de Iluminați, care a lucrat pentru eșaloanele superioare ale acestora. Ea pretinde că reptilienii și nordicii blonzi cu ochi albaștri au dus lupte pe Lună și pe Marte, ca și pe Pământ. Toate acestea s-au petrecut în „Epoca de Aur” de dinaintea cataclismului din Lemuria și Atlantida și astfel sunt susținute descrierile decăderii mării și puternicei Atlantide prin război tehnologic și catastrofe. La întoarcerea Anunnaki-lor după cataclisme, a revenit însă aceeași mentalitate. Există dovezi foarte clare ale altor dezastre nucleare. Descoperirile arheologice din Valea Indusului arată că orașele au fost construite în perioada 3500-3000 î.Ch. (când s-a consolidat Imperiul Sumerian controlat de Anunnaki) și au fost distruse în jurul anului 2000 î.Ch. în urma unor mari violențe.

Mai mult, scheletele găsite în aceste locuri prezintă radioactivitate crescută. Cam în aceeași perioadă, pe la 2000 î.Ch., Sumerul și-a găsit sfârșitul în urma unui „vânt rău” care prezenta toate semnele unui conflict nuclear. „Vântul” a adus sfârșitul brusc al Sumerului și al akkadienilor învecinați. Textele străvechi povestesc despre o „calamitate” care s-a abătut asupra Sumerului, una „necunoscută omului, care nu mai fusese

văzută vreodată". A fost un „vânt rău", o furtună și o „căldură care a pârjolit totul în calea ei". Un fel de nor a blocat soarele ziua și stelele noaptea. Textele relatează în continuare:

„Înspăimântați, oamenii abia puteau respira; vântul rău îi chircea, nu le mai lăsa încă o zi... gurile le erau înecate în sânge, capetele inundate de sânge, chipurile au devenit palide din cauza vântului rău."

Sau:

„A pustiit orașele, casele și grajdurile; animalele au dispărut. Apele Sumerului erau otrăvite; câmpurile erau pline de buruieni, iar pășunile uscate."²⁹

Chiar și zeii au trebuit să părăsească aceste locuri, după cum ni se spune, toate orașele sumeriene fiind afectate în același timp. Dezastrul nuclear din Valea Indusului corespunde cu perioada de timp a acestui „vânt rău" otrăvitor din Sumer, dar și cu distrugerea violentă din Sodoma și Gomora biblică. Multe surse localizează aceste orașe în capătul sudic al Mării Moarte din Israel, unde mai persistă și astăzi niveluri nefirești de radioactivitate. Acel loc mai este numit și „Marea lui Lot", după personajul biblic din povestea Sodomei și a Gomorei, asociat timp de mii de ani cu simbolul morții. Povestea soției lui Lot spune că aceasta s-a transformat într-o stană de sare când a privit înapoi spre Sodoma și Gomora în timpul distrugerii lor, dar cuvintele traduse ca „stană de sare" pot fi traduse și ca „nor de fum".³⁰ În acest caz ar avea mai mult sens decât „sare", potrivit-se imaginii de aici. Relatările despre devastarea Sodomei și Gomorei descriu cum Dumnezeu a hotărât să distrugă aceste

orașe și i-a avertizat pe cei supuși lui să fugă. Avem aici din nou o coincidență, tăblițele sumeriene explicând amănunțit cum liderii Anunnaki-lor, conduși de Enlil și de progeniturile sale, au decis să distrugă aceste locuri printr-un alt război intern, de această dată pornit împotriva lui Marduk, fiul fratelui său vitreg și mare rival, Enki. Până astăzi, facțiunile lui Enlil și ale lui Enki din rândul Anunnaki-lor îi învrăjbesc pe Iluminați și creează numeroase conflicte.

În peisajul peninsulei Sinai (Sin-ai), există o mare zonă abruptă, de aproximativ 200 de kilometri pătrați. Istoria și arheologia „oficială”, care cataloghează ideea existenței unor arme ultramoderne ca imposibilă în lumea veche, consideră pietrele înnegrite (numai la suprafață) din Sinaiul de est, ca simplu „mister”. Totuși, scenele aparente de explozie nucleară sunt la vest de Sumer, iar textele sumeriene spun că „vântul rău” care a otrăvit apele și atmosfera, punând capăt acelei civilizații, a fost creat de un „fulger de la vest”. Se poate astfel rezolva misterul dispariției subite a civilizației sumeriene? Se poate ca „vântul rău” să fi fost dezastrul nuclear? Pe la 1450 î.Ch., cultura clasică minoică (fostă sumeriană) a fost distrusă în Creta de un alt dezastru subit, pe care arheologii și istoricii nu-l pot explica. Încă o dată, toate orașele au fost nimicite în aceeași perioadă de un „teribil” holocaust.

Prin această serie de evenimente violente și războaie interne cu Anunnaki, Imperiul Sumerian s-a prăbușit. A început să se divizeze și fiecare provincie în parte să se autoguverneze, cel puțin temporar, în baza cunoașterii, structurii, credințelor și miturilor foștilor lor stăpâni. De atunci, reptilienii Anunnaki au manipulat din umbră și prin urmașii lor hibrizi, fiind pe cale să înlocuiască imperiul lor global explicit (Vechea Ordine Mondială) cu imperiul lor global ascuns (Noua Ordine Mondială). Ei sunt forța ascunsă

din spatele începerii centralizării globale care explodează în jurul nostru astăzi. Anunnaki, cel puțin după cataclismul final din Atlantida, au căutat să-și ascundă fața de oameni, pe cât posibil, forma reptiliană.

Uite popa, nu e popa

Descendenții reptilieni care operează în societatea umană au creat multe dintre Școlile de Mistere antice pentru a păstra cunoașterea adevăratei istorii, precum și experiența ezoterică și tehnologică din Atlantida, Lemuria și lumea postcataclismică, mai ales din Imperiul Sumerian. Acesta a fost unul dintre rolurile asumate de Royal Court of the Dragon (cunoscută și ca Frăția Șarpelui) de pe la 2000 î.Ch., când a infiltrat Școlile egiptene de Mistere, care au devenit „vehicule” ale „zeilor” reptilieni. Manly P. Hall, istoric mason, rezumă ceea ce s-a petrecut, deși sintagma „magicienii negri din Atlantida” trebuie citită ca „reptilienii”:

„În timp ce magia ceremonială elaborată în Antichitate nu era neapărat rea, din pervertirea sa au apărut câteva școli false de vrăjitorie sau magie neagră [în Egipt] ...Magicienii negri din Atlantida (reptilienii) au continuat să-și exercite puterile până când au subminat complet și au corupt morala Misterelor primitive... Ei au uzurpat poziția ocupată înainte de inițiați și au preluat frâiele guvernului spiritual. Astfel, magia neagră a dictat religia de stat și a paralizat activitățile intelectuale și spirituale ale individului prin consimțirea completă și imediată la dogma formulată de tagma preoțească. Faraonul a devenit o marionetă în mâinile Consiliului Stacojiu – un comitet de arhi-vrăjitori ridicați la putere de către preoțime.”³²

Iată ce s-a petrecut exact în ultima parte a existenței Atlantidei și ceea ce se petrece astăzi cu mario-

netele politice de la „putere” ale celor din culise, Iluminații, care le dictează acțiunile și planurile. Cei care nu fac ce li se spune sunt asasinați, implicați în „scandaluri”, se „îmbolnăvesc” sau sunt ținta campaniilor de presă care conving oamenii să-i îndepărteze din funcții. În Imperiul Sumerian, „zeii” reptilieni dictau preoțimii și, mai departe, administratorilor finanțelor și statului, dar în esență rămâne aceeași structură.

Anunnaki ascunși dictează „preoțimii” lor, inițiaților și descendenților Iluminaților, care la rândul lor dictează administrației finanțelor și statului. Planul lor este crearea unei versiuni globale a acelei structuri – guvernul mondial, banca centrală, armata și moneda comună. Vechea rețea de Școli de Mistere, cu niveluri de inițiere strict compartimentate, s-a transformat în rețeaua de societăți secrete de astăzi. Deasupra „pietrei de temelie” a Iluminaților se află reptilienii Anunnaki. Ei trebuie să stea ascunși, deoarece sunt depășiți numeric de populația umană, ceea ce ar fi clar în dezavantajul lor, în cazul în care oamenii conștientizează ce se petrece de fapt. Rețeaua de societăți secrete de astăzi este doar expresia modernă a Școlilor atlante/lemuriene de Mistere, preluate de o forță malefică în perioada de dinainte de cataclisme. Cei orientați pozitiv și negativ s-au luptat pentru controlul Școlilor de Mistere restabilite după potop. În cele din urmă, forța malefică a câștigat bătălia și a început să-și extindă subtil puterea în întreaga lume. Ei au propagat limbajul secret al simbolurilor, pe care inițiații lor au învățat să-l citească și să-l înțeleagă. Eu numesc această rețea drept „cult al șarpelui”, „frăția șarpelui” sau Iluminați. Toate reprezintă aceeași forță. Limbajul lor secret include simbolul torței (cei Iluminați); piramida și ochiul atotvăzător (aparent utilizat de șerprii siriusieni în Atlantida); leul („Soarele” și simbol

al cultului șarpelui); șarpele, peștele și reptilele zburătoare (capul de balaur); sunetul dur „K” folosit în nume și cuvinte (Ka, Ki etc.); crucea roșie sau crucea de foc pe fundal alb (steagul Angliei) și treimea simbolizată ca trident, mai târziu floarea de crin etc.

Reptilienii-Iluminați știu că fuziunea echilibrată a energiilor masculine și feminine creează o a treia forță extrem de puternică, de aici motivul obsesiei lor pentru „treime”. Adepții New Age, dar nu numai ei, vorbesc despre nevoia de a echilibra polul masculin și cel feminin și aceasta pe bună dreptate. Dar, pe de altă parte, înțelegerea diferitelor niveluri ale acestei fuziuni duce la înțelegerea intrigii și a intențiilor adevărate ale Anunnaki-lor. Astfel, diferite aspecte negative ale ambelor energii pot fuziona pentru a crea o a treia forță malefică; sau, dimpotrivă, frecvențele superioare masculine și feminine pot alcătui o a treia forță pozitivă. Lumea din jurul nostru este, de fapt, manifestarea negativă a energiei și a interacțiunii dintre aceste energii. Suntem făcuți să credem că lumea în care trăim este dominată de energia masculină, dar acesta este doar stratul de la suprafață. În culise, totul este controlat, de fapt, de expresiile negative ale energiei feminine. Energia masculină este „acolo”, în fața ochilor, în lumea tridimensională. Lideri ai marilor bănci, corporații, imperii media sau ofițeri înalți din armată. Ei sunt aduși la putere, războaiele sunt create, iar planurile sunt puse în aplicare prin aspecte extrem de negative ale energiei feminine; toate acestea reprezintă o manipulare ascunsă, de culise. În adevăratul sediu al puterii, Iluminații sunt dominați de energia feminină. Extremele negative ale acesteia manipulează discret evenimentele, iar extremele negative masculine le duc la îndeplinire în fața ochilor noștri. Iată de ce credem că este o lume dominată de

masculin. Pare astfel, dar în realitate nu e așa.

Distrugerea vechii cunoașteri

Activitatea rețelei reptiliene de societăți secrete din acele timpuri a cunoscut două răbufniri. Prima a vizat transmiterea cunoașterii avansate numai către cei puțini aleși și controlarea cantității de informații pe care fiecare dintre inițiați avea dreptul să o afle (compartimentare). Cea de-a doua a fost manipularea evenimentelor din arena publică pentru a scoate din circulație cunoașterea ezoterică avansată care a supraviețuit acolo. Și au reușit asta prin crearea de religii și a „științei” care a limitat viziunea și posibilitatea de acțiune a oamenilor. Aceste două „opuse-asemănătoare”, religia și știința, au etichetat apoi cunoașterea suprimată ca fiind ceva rău, o adevărată nebulie. Condamnarea astrologiei este numai unul din multeleastfel de exemple.

Iluminații, prin intermediul unor personaje precum Columb, Cortes, Cabot și Cook, s-au întors în cele din urmă la fostele pământuri ale Imperiului Sumerian/Atlant/Lemurian. Acolo, în numele „creștinismului”, ei au distrus sistematic cât au putut de mult, mai ales pe deținătorii cunoașterii, precum șamanii.

Așa cum spunea Credo Mutwa despre experiența africană: „Au stors mințile șamanilor, după care i-au omorât”. Au găsit ce au vrut și apoi s-au asigurat că nimeni altcineva nu mai află. Iată de ce informațiile lui Credo despre reptilienii Chitauri nu au fost făcute publice atât de mult timp. Este vital ca Anunnaki-Iluminații să distrugă sau să marginalizeze culturile indienilor americani, ale celor din America Centrală și de Sud, ale africanilor, aborigenilor australieni, precum și religiile păgâne în general. Înlocuind aceste culturi native cu religiile impuse de ei, puteau fie să

zdrobească adevărata cunoaștere cu dogme rigide, fie să o încâtușeze în vreo structură ierarhică de „superioritate” genetică, asemănătoare sistemului hindus al castelor.

Columb(a)

Urzeala Iluminaților se poate sesiza foarte bine în povestea lui Cristofor Columb. El a navigat spre Americi în 1492, știind cu precizie încotro se îndrepta, deoarece socrul său era căpitan de vas și apropiat al Prințului Henry Navigatorul, Mare Maestru într-o societate secretă numită Cavalerii lui Hristos din Portugalia. Cavalerii lui Hristos erau un alt nume pentru Calaverii Templieri, care au fugit din Franța în Portugalia și Scoția, după ce au fost epurați în anul 1307.³³ Prin această societate secretă subterană, Columb avea acces la hărțile vechi ale Americii. Se știe că avea la el „hărți stranii” la plecarea sa în „India”. Columb era membru inițiat al unei societăți secrete și, conform istoricului mason american Manly P. Hall, el avea legături cu aceeași rețea secretă din Genova, Italia, din care făcea parte și cel numit mai târziu John Cabot.³⁴ La cinci ani după sosirea lui Columb în America, Cabot a navigat din portul templier Bristol, Anglia, pentru a „descoperi” ceea ce cunoaștem acum ca fiind America de Nord. Masonii de atunci puteau face acest lucru, deoarece aveau acces prin intermediul societăților secrete la hărțile desenate de marinarii sumerieni, și chiar mai înainte, de atlanți și lemurieni. Multe hărți vechi au fost descoperite și confirmă fără echivoc faptul că lumea a fost cartografiată cu mii și mii de ani în urmă, fapt care a fost șters din consemnările istoriei „oficiale”.

După cum am menționat mai devreme, Piri Reis, amiral în marina militară otomană, a realizat în 1513 o hartă detaliată despre masa de pământ de sub

Antarctica. Cercetări moderne au confirmat că harta este extrem de precisă. Și, desigur, explicabilă. După cum însuși amiralul a spus, el a desenat acea hartă folosindu-se de alte hărți ce fuseseră compilate înainte de acoperirea cu gheață a Antarcticii. Reis a desenat această hartă la numai 21 de ani, după ce Columb a plecat în călătoria spre Indii. Acesta din urmă, ca și Cabot și căpitanul Cook de mai târziu, avea acces la același material ca și Reis, ba chiar mai mult. Toți trei au fost finanțați de descendenții hibrizi. De exemplu, Căpitanul Cook a fost sprijinit de Societatea Regală masonică din Londra, iar Columb a fost sponsorizat de regele Ferdinand și regina Isabela ai Spaniei, precum și de infamii descendenți venețieni din familia de Medici. Cu toții se trag din regi sumerieni.

Alți urmași-cheie ai Iluminaților sunt membrii Casei de Lorena (L'Orion?) din Franța. Și ei l-au angajat pe Columb, împreună cu o altă figură faimoasă a istoriei, care a lucrat și pentru Casa de Lorena, și pentru familia de Medici: Nostradamus. Michel de Notre Dame se bucura de o cunoaștere ezoterică fenomenală pentru vremea în care trăia, deoarece avea legături cu descendenții care dețineau și încă mai dețin în rețeaua lor de societăți secrete vechea cunoaștere din Sumer, Atlantida și Lemuria, în timp ce lucrau în mod sistematic să o îndepărteze din circuitul public.

Avem deci aceeași temă: istoria acelorași descendenți și a societăților lor secrete, care manipulează evenimentele conform planului de control global al reptilienilor. În decursul secolelor, ei și-au extins puterea dincolo de Orientul Mijlociu și cel Apropiat. Oriunde mergeau, deveneau lideri politici sau finanțatori. A urmat apoi o perioadă când s-au putut extinde pe plan global. Atunci când Wilhelm de Orania, unul dintre descendenții reptilienilor, a trecut Canalul Mânecii venind din Olanda, în 1688, el a fost

adus pe tronul Angliei pentru a domni împreună cu regina Maria. Invazia lui Wilhelm a avut loc aproape de zona unde a sosit Brutus în jurul anului 1103 î.Ch., cu troienii săi, pentru a înființa „Noua Troie” sau Londra. Cu 20 de ani înainte de sosirea lui Wilhelm, Londra fusese devastată de Marele Incendiu din 1666 (666 este un cod satanic al Iluminaților), fapt care le-a permis inițiaților Iluminați să construiască un nou oraș. Dintre aceștia îl amintim în mod special pe Sir Christopher Wren, care a proiectat catedrala St. Paul în vârful lui Ludgate Hill. Catedrala a fost construită pe un vechi loc de adorare a zeiței Diana și tot aici prințesa Diana s-a căsătorit cu prințul Charles. (Că veni vorba, titlul de „Sir”, o onoare acordată în prezent de Regină și de Guvernul Britanic, deseori pentru servicii deosebite, provine de la o veche zeiță reptiliană Anunnaki, numită Sir.) Noul oraș Londra a fost reconstruit după incendiu în ideea de a deveni centrul mondial al descendenților Iluminați. La fel și după sosirea lui Wilhelm de Orania, care a devenit William III, și cu care se înrudesec toate familiile regale din Europa. În 1694, William a semnat actul prin care a creat Banca Angliei și întregul sistem bancar central care dictează politica, prin organizații gen Banca Internațională pentru Depuneri din Elveția. A urmat apoi crearea fortăreței operaționale a Iluminaților din Londra pentru imperiul britanic și alte imperii europene, expansiunea la scară planetară pentru cucerirea Americilor, Africii, Asiei, Chinei, Australiei și Noii Zeelande, prin exportul de descendenți și societăți secrete și efortul de distrugere a cunoașterii și culturii indigene. Tot în acele țări au fost creați descendenți hibridi prin încrucișarea Anunnaki-lor cu familiile selectate cu mult înainte, aceștia fiind oamenii lăsați în poziții de putere după plecarea invadatorilor coloniali din Europa și care au garantat „independen-

dența" acestor țări. Credo Mutwa a identificat mulți lideri de culoare din statele „independente” africane ca făcând parte din aceiași descendenți „regali” care pretindeau apartenența genealogică la „zei”.

‘La prăbușirea acestor imperii europene, schimbarea a fost numai de suprafață, nu și în aspectele fundamentale. Există două forme de dictatură: una vizibilă, adică tiranii la vedere, precum comunismul sau fascismul, și una insidioasă, invizibilă, care operează în mare secret și care crește precum un cancer ascuns, acaparând pozițiile de putere din fiecare domeniu al societății. Formele deschise, evidente de dictatură au o durată limitată, deoarece în cele din urmă va exista o rebeliune împotriva controlului perceptibil, existând un obiectiv clar de atins. Totuși, dictatura ascunsă, controlul din culise, poate merge la nesfârșit dacă nu e demascată, deoarece oamenii nu se răzvrătesc împotriva lipsei de libertate când știu că sunt liberi. Când imperiile europene și cel britanic au început să se destrame, aceste puteri au schimbat controlul evident cu unul ascuns. În timp ce părea că li se acordă „independență” coloniilor, descendenții și rețelele lor de societăți secrete au rămas intacte în acele țări, iar ei au continuat să le controleze până astăzi. Dar, pentru că nimeni nu știe aceste lucruri, iar oamenii văd un președinte sau prim-ministru de culoarea sau naționalitatea lor, se presupune că țara este „liberă” și se autoguvernează. În *Secretul Suprem* am arătat că Statele Unite nu au încetat să fie controlate de Londra chiar și astăzi și că nivelul federal de guvernare este o corporație privată europeană. Președintele Statelor Unite este doar un șef executiv al corporației, având același rol ca președintele fostei companii Virginia, înființată în 1604 de Coroana Britanică și de descendenții „aristocrați” pentru a fura în primul rând America de Nord. Un

fapt extraordinar, dar adevărat. Cel puțin 50 din cei 56 de semnatari ai Declarației Americane de Independență erau masoni. Când Marele Maestru Francmason George Washington a devenit primul președinte american, el a numit 11 membri ai Curții Supreme de Justiție, din care șase erau masoni declarați, poveste care a continuat și de atunci înainte. Inaugurarea lui Washington din 1789 a fost o ceremonie masonică în care fiecare a rostit jurământul pe o Biblie Masonică. În ianuarie 2001, președintele George W. Bush a jurat pe aceeași Biblie, ca și tatăl său cu mai bine de zece ani în urmă. Washington, care a comandat armatele coloniale americane împotriva Coroanei Britanice, era cavaler al Ordinului Jartierei, organizație de vârf a Iluminaților, supervizată de Coroana Britanică. Pare o mare contradicție, dar pentru cei care cunosc înșelătoria, totul are sens. (Vezi *Secretul Suprem* pentru amănunte despre războiul american de „independență”).

Nu există un exemplu mai bun ca Africa de Sud. În perioada de apartheid, exista o dictatură deschisă a câtorva asupra celor mulți. În consecință, politica era un obiectiv clar combătut cu rebeliuni interne și externe, care în final au dus la îndepărtarea aceluiași regim. A venit apoi primul președinte de culoare, Nelson Mandela, o marionetă a Iluminaților, care a fost înlocuit cu Thabo Mbeki. Oamenii de culoare au acum drept de vot și Africa de Sud este liberă. Ura! Chiar așa? Structura globală a Iluminaților poate fi asemănată cu o piramidă sau cu un labirint compartimentat. Centrul operațional este Europa cu orașele Londra, Paris, Bruxelles și Berlin. Europa este centrul de comandă către cei pe care eu îi numesc „managerii genealogici ai sucursalelor” din diferitele țări ale lumii. Acești „manageri genealogici”, cum ar fi clanul Rockefeller din Statele Unite sau Bronfman din Canada, au în jurul lor o rețea formată din alte familii

care controlează politica, finanțele, afacerile, mass-media, armata etc. din țara lor, în mod foarte asemănător cu domniile „zeilor” Anunnaki din diferitele regiuni ale lumii și totodată corespunzător cu agenda dictată de la nivel central. Așa cum zeii se luptau între ei pentru partea de putere, „managerii de sucursală” Iluminați din zilele noastre fac același lucru, și de aici luptele interne și conflictele care există între ei. Rolul „managerului” este acela de a orchestra evenimentele și politica din țara sa pentru a urma planurile orchestrate la nivel global. Iată cum aceleași evenimente și politici pot fi introduse pretutindeni, uneori în același timp.

Deci, mai este sau nu Africa de Sud liberă? „Managerii de sucursală” din Africa de Sud sunt familia Oppenheimer și rețeaua lor. În perioada de dictatură apartheid, ei controlau aproximativ 80% din piața bursieră, dețineau minele de aur și de diamante de care depindea întreaga economie și manipulau mass-media prin diferiți oameni de față. Odată cu alegerea lui Mandela și Mbeki, dictatura apartheid a fost înlocuită de „libertate”. Dar sub această „libertate”, familia Oppenheimer și rețelele sale continuă să controleze tot cam 80% din piața bursieră sud-africană, dețin minele de aur și de diamante de care depinde economia și manipulează mass-media prin oamenii lor de față; și realizează aceasta printr-un prieten irlandez al lui Robert Mugabe și Henry Kissinger, care se numește Tony O'Reilly. Nu este minunată această libertate? Pretutindeni este la fel, deoarece aceleași forțe dețin controlul dând iluzia de „independență”. Dar să vedem experiența sud-africană. În timpul dictaturii deschise apartheid a avut loc o rebeliune în întreaga țară și în afara ei, iar acum există o dictatură ascunsă... Toți afirmă însă că Africa de Sud este în prezent liberă și „independentă”.

Metoda „mâinii ascunse” este așadar de departe cea mai eficientă cale de control al oamenilor și de manipulare a mersului evenimentelor. Această schimbare a controlului deschis cu unul subtil a avut loc pe fiecare continent, fiind modul de manipulare a lumii de către Anunnaki și de către descendenții lor hibrizi.

Surse

- ¹ *Our Haunted Planet*, pag. 144
- ² Frans Kamp în conversație cu autorul
- ³ Citat în *Flying Serpents And Dragons*, pag. 67
- ⁴ Corespondență cu autorul
- ⁵ W.T. Samsel scrie într-un articol de pe pagina web a lui David Icke: *Despre Agenda Reptilienilor*:
<http://www.50megs.com/davidicke/icke/magazine/vol7/agenda.html>
- ⁶ *Flying Serpents And Dragons*, pag. 39 și 40
- ⁷ Id., pag. 40
- ⁸ *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 47 și 48
- ⁹ Id., pag. 49
- ¹⁰ Citat dintr-un manuscris de dinainte de publicare.
- ¹¹ *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 99
- ¹² Id., pag. 140 și 141
- ¹³ Jane Harrison, *Themis, A Study Of The Social Origins Of Greek Religion* (Peter Smith Publishing, Gloucester, Massachusetts, 1974)
- ¹⁴ *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 104 și 105
- ¹⁵ Id., pag. 257
- ¹⁶ *The Book Of Enoch* este disponibilă la Hidden Mysteries prin pagina web a lui David Icke
- ¹⁷ Corespondență cu autorul
- ¹⁸ Citat din *Flying Serpents And Dragons*, pag. 179-181
- ¹⁹ Corespondență cu autorul
- ²⁰ *Flying Serpents And Dragons*
- ²¹ Id., pag. 7
- ²² Geneza, Capitolul întâi, versetul 26
- ²³ Citat din *Flying Serpents And Dragons*, pag. 153

24 Id.

25 Id., pag. 1

26 Pagina web a lui John Rhodes:
<http://www.reptoids.com/ind2.htm#mexanmark>

27 Carteá lui Michael Mott, *Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures* descrie într-un mod excelent cum sunt privite aceste aspecte din perspectiva contemporană

28 *Flying Serpents And Dragons*, pag. 92

29 Citat din *Gods Of The New Millennium*, pag. 223

30 Traducerea lui Zecharia Sitchin

31 *Gods Of The New Millennium*, pag. 226 și 227

32 Manly P. Hall, *The Secret Teachings Of All Ages* (The Philosophical Research Society, Los Angeles, California, 1988)

33 *The Temple And The Lodge* de Michael Baigent și Richard Leigh, apărută la Arcade Publishing, New York, 1989

34 Vezi cartea lui Manly P. Hall: *America's Assignment With Destiny, The Adepts Of The Western Tradition*, publicată de Philosophical Research Society, Los Angeles, California, 1979

În slujba dragonului: trecutul

Marile spirite s-au lovit întotdeauna de opoziția celor mediocri.

Albert Einstein

Lumea antică abundă în legende despre șerpi sau rasa dragonilor, despre regi, regine și împărați care pretind domnia de drept divin ca descendenți ai zeilor-șerpi.

Relatări sumeriene povestesc despre șerpi zburători și dragoni care scuiă foc (simboluri ale aparatelor lor zburătoare?) și cum regii din Sumer de dinainte de potop, din jurul anului 240.000 î.Ch., erau „schimbați” în urma unirii zeilor cu oamenii. Sargon cel Mare, renumitul domnitor al Imperiului Sumerian, pretindea că această origine genetică și chiar existența „regalității” este clar un dar al acestor zei. La fel de clară este și originea lor reptiliană: „reptilele care coborau”. În plus, există multe referințe ale sumerienilor la zeii lor ca șerpi de foc înaripați. Termenul U-SHUM-GAL, folosit deseori pentru a face referire la Enki, se traduce ca „șarpe de foc înaripat”, imagine care ar descrie perfect un reptilian într-un aparat zburător care scoate flăcări. De fapt, cuvântul SHUM se poate înrudi cu termenul de „vehicul celest”.¹

Mai poate exista și o altă origine a acestui



Figura 16: Capul de țap satanic, un simbol pentru încornoratul „Draco”

simbolism „de foc”. Zeul Anunnaki Ninurta era numit MUSH-SHA-TUR-GAL-GAL – „șarpele zburător cu privirea de foc”, ceea ce se potrivește per-

fect cu descrierile șamanului zulu Credo Mutwa despre reptilienii din legendele africane antice și contemporane. El spune că reptilienii au un al treilea ochi între cei doi, care se deschide dintr-o parte în alta, față de ceilalți doi, care se deschid de sus în jos – „ochiul roșu de foc” din tradiția africană. Din acest ochi ei emit o rază roșie de lumină asemănătoare laserului, spune el, care poate paraliza oamenii. Aceasta este originea verbului „a deochia” pe cineva.²

În China se spunea despre Lung Wang („regii-dragon”) că aveau o „perla magică” pe frunte, un „ochi divin” care reprezenta o sursă mistică de putere. Poveștile franțuzești din zona Alpilor vorbesc despre un dragon cu un „ochi” roșu-rubiniu în centrul frunții, care era atât de strălucitor, încât creatura părea că proiectează foc.³ Uneori acest ochi este numit „dracontia”⁴ și ne putem aminti aici de ochiul pe care îl aveau în centrul frunții ființele mitice numite Ciclopi. Credo Mutwa, ca și multe dintre persoanele răpite, descriu că reptilienii „regali” și cei din ierarhiile superioare, cum este Draco, au coarne. Unii arată ca Darth Maul din filmul *Războiul Stelelor*, având excrescențe sau „coarne” pe cap.

Filmele de la Hollywood conțin adeseori foarte mult adevăr, atât prin cei care încearcă să facă publice poveștile reale, cât și prin cei mai mulți care pregătesc omenirea pentru apariția publică a acestor ființe în anii care urmează. După părerea mea, regizorul George Lucas face parte din cea de-a doua categorie. Sumerienii îi descriau pe „zeii” lor ca purtând coifuri sau alte accesorii cu coarne, care au fost folosite mai târziu de descendenții hibridi pentru a simboliza regalitatea; tot de aici provine și simbolul coroanei regale. Personajul Darth Maul ne poate oferi o idee despre originea simbolului coroanei. În prima parte a producției *The Reptilian Agenda*, Credo Mutwa spune că este uimit de Darth Maul din cauza asemănării sale cu reptilienii din legendele vechi și moderne africane. Capul de berbec sau țap, folosit pe scară largă ca simbol al satanismului, este de asemenea un simbol al „regalității” încornorate Anunnaki (Figura 16). *Ram* este un cuvânt sau o silabă care simbolizează focul și se referă la zeul atlant al focului, Votan. De aici provin piramida, pentagrama, dar și numele Semiramida, Ramses, Rama, Ramtha și poate chiar cuvântul „program”, foarte prețuit de Iluminați în strategia lor.

Regii-dragon

Regii succesori ai descendenților reptilienii erau cunoscuți ca „dragoni”. Când mai multe regate se aliau într-o luptă, era desemnat un rege al regilor, cunoscut ca Mare Dragon sau... Draco. Titlul celtic de Pendragon, ca în Uther Pendragon, tatăl „regelui Arthur” din poveștile Graalului, era o versiune a numelui Draco. În legende, simbolicul Arthur era un descendent al dragonilor, iar pe coiful său (lb. engl. *helmet*) (sau El-met, numit după zeița reptiliană El) era desenat un dragon. Simbolul dragonului roșu al Țării Galilor provine de la Merlin, „magicianul” lui Arthur,

care susține că dragonul roșu simboliza poporul britanic. Merlin era descris ca fiind numai pe jumătate uman, deoarece se născuse din împreunarea unei ființe subterane cu o femeie umană. Poveștile arthuriene cuprind toate elementele clasice, inclusiv crearea de descendenți regali prin încrucișarea dintre oameni și entități ne-umane, schimbarea de formă, folosirea imaginilor holografice pentru a ascunde adevărata formă a unei ființe și lupta dintre dragoni. Geoffrey de Monmouth, istoricul secolului XII, afirma că numele anterior al lui Merlin fusese Ambrosius, făcând referire la termenul grec pentru sânge menstrual, *ambrozie*, atât de îndrăgit de reptilienii.⁵

Tot aici mai este întâlnită și tema „Doamnei Lacului”, care ne duce cu gândul la poveștile despre popoarele adoratoare a zeiței-șarpe, precum Naga-șii din centrele subterane sau ținuturile aflate sub lacuri. Ca și folclorul celtic, cultura greacă veche s-a inspirat din cea sumeriană, atlantă și lemuriană, fiind bazată în întregime pe legende și miturile acestora, însă sub alte nume. Pretutindeni pe glob se regăsesc aceleași povești despre zeii-șerpi; sumerienii venerau zeii-șerpi și, așa după cum scria reverendul John Bathurst Deane în cartea sa, *The Worship Of The Serpent* (n.tr. Adorarea Șarpelui):

„Unul dintre cei cinci constructori ai Tebei (în Egipt) era numit după zeul-șarpe al fenicienilor, Ofhion... Primul altar ridicat Ciclopilor la Atena îi era dedicat lui Ops, zeitatea șarpe... Adorarea simbolică a șarpelui era atât de comună în Grecia, încât Justin Martyr îi acuză pe greci că au introdus-o în misterele tuturor zeilor lor.”⁶

Șerpii din cultura ebraică

Am menționat într-un capitol precedent că în mitologia ebraică, biblicii Nefilimi, „fiii zeilor”, sunt numiți *awwim*, adică devastatori sau șerpi. Legende

ebraice descriu șarpele din Eden ca o ființă care umbla și vorbea precum un om. Cartea ebraică a vechii tradiții orale, *Haggadah*, descrie acest șarpe ca o creatură bipedă care avea „înălțimea unei cămile”.⁷ Apocalipsa lui Avraam spune că șarpele Evei avea mâini, picioare și aripi,⁸ ca în oricare descriere veche și modernă a lui Draco. Poveștile ebraice își aveau originea în relatările sumeriene despre Atlantida și Lemuria, multe dintre ele schimbate și răstălmăcite pentru a se potrivi planurilor preoțimii și pentru a pierde cele mai multe referințe directe la reptilieni. Acestea se pot identifica urmărind proveniența termenilor și a numelor. Unele simboluri des folosite sunt capetele de balaur înaripat, pe care le găsim întotdeauna reprezentate pe case și alte clădiri ale descendenților, inclusiv în Camerele Parlamentului Britanic. Seraph, din versiunea Bibliei după regele James, este tradus ca „șarpe de foc” și se pare că provine din aceeași rădăcină ca sumerianul *seru*, numele unui șarpe din *Epopoea lui Ghilgameș* (originea poveștii lui Noe) și din *sarpa*, termen sanscrit pentru „zeii” reptilieni indieni (Naga-șii).

Talmudul iudaic interzice descrierea dragonului, ca și a Soarelui și a Lunii, ambele fiind simboluri ale celor mai importante personaje Anunnaki. Un fragment din *Manuscrisele de la Marea Moartă*, tradus de eruditul evreu Robert Eisenman, include descrierea unui „observator” cunoscut ca Belial (diavol) (să fie vreo origine a „zeilor solari” Bel și Baal?). Descrierea îl numește pe Belial „prince al întunericului” și „rege al răului”, având o înfățișare teribilă... „cu chip de viperă”. Cercetătorul W.T. Samsel scrie în *The Atlantis Connection* (n.tr. *Conexiunea atlantă*) că forța din spatele căderii spirituale a Atlantidei era cunoscută ca „Fiii Diavolului”. Interesant este că unul dintre cele mai mari colegii de la Universitatea Oxford, centrul

„educației” Iluminaților, se numește Balliol și a dat mulți politicieni de seamă care aplică planurile Iluminaților. Colegiul este numit după fondatorul său John Balliol, căsătorit cu o prințesă scoțiană, Dervorguilla de Galloway. Fiul lor, un alt John Balliol, a fost regele Scoției între 1292-1296. Membrii familiei Balliol au fost descendenți importanți ai reptilienilor și, având în vedere obsesia Iluminaților pentru simboluri și pentru forma numelor și a cuvintelor, poate fi o legătură între Belial și Balliol. Cu siguranță că această legătură există, deoarece Colegiul Balliol, ca și Universitatea Oxford, sunt o fortăreață a Iluminaților pentru viitoare generații de oameni care vor ocupa poziții-cheie în administrațiile guvernamentale.

Primele relatări ale sectei gnostice (Gnostic = „cunoaștere”) pun zeii-șarpe într-o lumină pozitivă. Ele pretind că prima ființă creată a fost Lilith, după care a urmat Adam. Peste tot în Talmudul ebraic se spune că Lilith, de fapt un fel de vampir, a fost prima soție a lui Adam. Dar ce anume simbolizează ea? Lilith (dar și Lillibet sau Elizabeth) este unul din numele de cod pentru descendenții pe linie maternă până astăzi. Ea a fost cunoscută ca Lil în Sumer și Lilitu în Babilon. Tradițiile ebraice spun că Lilith s-a revoltat împotriva lui Adam și a Dumnezeului său și a fugit într-o peșteră, după ce și-a mâncat copilul. Acolo a locuit cu demonii lumii subterane și s-a înmulțit cu ei. Ea i-a spus lui Adam și Evei că împreună cu progeniturile sale vor răpi mereu copii umani pentru a-i duce în lumea lor subterană. Biserica Romană i-a reprimat cu sălbăticie pe gnostici, nu doar pentru faptul că aceștia nu credeau că oamenii aveau nevoie de un intermediar între ei și Dumnezeu. Hippolytus, un „părinte” creștin timpuriu și totodată un mare istoric, scria că mulți dintre primii gnostici din Africa de Nord erau cunoscuți ca Naaseni sau „șerpi” și că îl venerau pe

Nahustan, șarpele de aur sau alamă. Naasenii (Nagașii) au devenit mai târziu cunoscuți ca Ophites, termen grec pentru șarpe. Grecii spuneau că șerpii erau creaturi cu o mare cunoaștere, care vorbeau prin oracolele lor (canale mediumnice). Altfel spus, comunicări din alte dimensiuni sau planuri ale Creației.

Grădina din Eden, Edin, Heden

Șarpele care a „ispitit-o” pe Eva în Grădina Edenului reprezintă cel mai cunoscut simbolism. Acesta este o reeditare a unei povești mult mai vechi despre Edin, „tărâmul zeilor sau al celor drepți”. Iată din nou o temă comună a zeilor-șerpi și a unei grădini, iar James Churchward sugerează în *The Children Of Mu* (n.tr. *Copiii lui Mu*) că aceste „grădini” se referă toate la Lemuria/Mu, care era „Patria” lor. Personal, tind să cred că are dreptate. Persanii vorbeau despre o regiune a încântării și beatitudinii numită Heden, care era mai frumoasă decât întreaga lume, acolo trăind primii oameni, înainte ca un spirit malefic sub forma unui șarpe să-i ispitească să muște din fructul unui copac interzis. Mai este apoi și copacul banian unde zeul hindus Krishna, așezat fiind pe un șarpe încolăcit, a revărsat cunoașterea spirituală asupra omenirii. Vechii greci aveau o tradiție a Insulelor celor Binecuvântați și a Grădinii Hesperidelor, unde creșteau merele de aur ale nemuririi. Grădina era apărată de un dragon. În cărțile sacre chineze există o grădină plină de copaci cu fructul nemuririi, care era și ea apărată de un șarpe înaripat, numit dragon. Vechii mexicanii aveau propria lor versiune a poveștii Evei, care implica un șarpe mascul, iar o legendă hindusă povestește despre muntele sacru Meru, păzit de un dragon înspăimântător. Credința într-un șarpe sau în ființe

jumătate reptile-jumătate oameni, care aduc cunoașterea omenirii, este o temă universală.

Șerpii asiatici

Cultura sumeriană și lemuriană este plină de referințe la zeii-șerpi și la dragonii zburători care au adus cunoașterea, luptându-se între ei pe cer. Indienii i-au numit Naga-și, după cum am văzut, afirmând că puteau să-și asume fie formă reptiliană, fie umană.⁹ Naga-șii, care își aveau originea în Lemuria, au însămânțat familiile „regale” și s-au încrucișat cu popoarele albe. Se spunea că zeița-șarpe indiană Kadru a dat naștere tuturor Naga-șilor, aceștia devenind nemuritori pentru că se hrăneau cu sângele ei lunar (menstrual). Tema zeiței-șarpe sau a reginei-șarpe se regăsește pretutindeni, după cum vom vedea mai târziu, iar în Figura 17 se poate observa simbolul „fecioarelor-șerpi” din arta indiană. Epopeea indiană *Ramayana* povestește despre zeul-șarpe Ravana, care a mers în Ceylon, și care se hrănea cu oameni și bea sângele inamicilor săi.¹⁰

Se pare că Ceylonul era un centru important al rasei șerpilor. Vechi surse chineze susțin că acesta era locul Naga-șilor, „straniile creaturi reptiliene”, după cum sunt ele descrise.¹¹ Despre aceste creaturi se spune că au făcut negoț cu chinezii, dar interesant este că nu și-au dezvăluit niciodată identitatea. Notau prețul pe produse, dar nu își făceau simțită prezența decât după plecarea negustorilor chinezi.¹² Despre Naga-și se spunea că aveau „o armă specială” cu care își paralizau inamicii și le preluau forța vitală. Cei răpiți au menționat același tip de experiență în zilele noastre. Desigur că adorarea șarpelui continuă și astăzi în India.



Figura 17: Fecioare ale cultului șarpelui portretizate în arta indiană

Șerpii din Orientul Îndepărtat

Întreaga cultură chineză se bazează pe rasa dragonului și a șerpilor. Cu mii de ani în urmă, aici a existat o civilizație foarte dezvoltată care s-a inspirat din cea lemuriană și, mai apoi, a fost influențată de Imperiul Sumerian. Chiar și astăzi limba și scrierile lor sunt remarcabil de asemănătoare, la fel și mitologia acestora. Marea epocă a culturii chineze își are originea în jurul anului 2800 î.Ch., la începutul declinului Imperiului Sumerian. Istoria chineză relatează că primii oameni au fost creați de zeița Nu Kua, care era jumătate om-jumătate dragon. Yi King, o foarte veche carte chinezească, povestește că odinioară dragonii și oamenii trăiau în pace, căsătorindu-se între ei.¹³ Primii împărați chinezi erau descriși ca având

„chip de dragon”. Împărații japonezi pretind că sunt descendenții acestor „zei”, iar vechile lor legende relatează că insulele Japoniei erau populate de ființe care susțineau că au venit din cer. James Churchward face din nou legătura între rasa japoneză și Lemuria-Mu. Există nenumărate legende japoneze despre șerpi și dragoni, despre căsătoriile cu oameni în urma cărora rezultau ființe reptiliene-umane. Ființele-șarpe își schimbau forma în bărbați și femei chipeșe, atrăgând în uniuni sexuale războinici și lideri umani.

Michael Mott, autor al cărții *Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures* (n.tr. *Peșteri, Creuzete și Creaturi tainice*), relatează o poveste despre o fecioară numită Mimoto, sedusă de un membru al rașei șerpilor:

„...Mimoto nu și-a revăzut niciodată iubitul dragon, dar a dat naștere unui copil hibrid pe care l-a numit Akagire Taro sau Fiul Crăpat, deoarece pielea sa era crăpată, încrețită și cu solzi de reptilă. De aici faptele sunt relatate și în istorie; se vorbește astfel despre un descendent direct al lui Akagire Yataro (numele sub care a fost cunoscut la maturitate), numit Saburo Ogata, membru al clanului Genji, care se mândrea cu solzii de pe trupul său, ca și strămoșii săi. Era nepotul lui Yataro al Cincilea. Din nou, se pare că o linie genealogică proeminentă a fost ținta unui schimb genetic original, poate repetat.

În timp ce în Orient influxul de „sânge de dragon” este privit cu mare mândrie, în Occident asemenea lucruri sunt considerate drept „povești de adormit copiii”. Occidentalii, cel puțin aparent, sunt împotriva unor asemenea legături, deseori din motive religioase dar nu numai, deoarece subpământeni au renumele cruzimii, egoismului și răutății.”¹⁴

Zodiacul chinezesc vechi de pe la 2500 î.Ch., este simbolizat de animale care încă există – mai puțin dragonul. Este oare posibil ca ei să fi ales ca semne ființe reale, vii, în afară de una dintre ele, care de altfel este și cea mai importantă? Întâlnim aici din nou tema descendenților reptilieni din China. Vechii chinezi credeau că tatăl Primei Dinastii de împărați „divini” a fost un dragon, prin urmare împărații pretindeau dreptul la domnie, deoarece descindeau din zeii-șarpe.

Pe tronul, corăbiile, dar și pe obiectele lor de mobilier se afla desenat simbolul dragonului. Astăzi există mulți descendenți chinezi în rândurile Iluminaților, mai ales unii din linia genealogică a lui Li, după cum i-a identificat cercetătorul și autorul Fritz Springmeier, în cartea sa *Bloodlines Of The Illuminati* (n.tr. *Liniile genealogice ale Iluminaților*) (Ambassador House, Colorado, USA, 1999).¹⁵ Chiar în momentul tipăririi acestei cărți, în martie 2001, Springmeier și soția sa au fost percheziționați de agențiile guvernamentale implicate în masacrul de la Waco, iar toate rezultatele cercetărilor lor au fost confiscate. James Churchward, care a studiat vreme îndelungată existența continentului Mu, susținea că vechile tăblițe pe care le-a examinat, găsite într-o mănăstire indiană, confirmă că hibridii șerpi (Naga-șii) populaseră o parte semnificativă a Asiei, inclusiv China, Tibetul și Imperiul Uigur.¹⁶ Munții Pamir sau „acoperișul lumii” din Asia Centrală reprezintă zona specifică a locației popoarelor din Lemuria/Mu menționate de legende și acolo se găsește Lacul Naga-șilor sau Lacul Șerpilor.¹⁷ Se susține că printre descendenții acestora se numără arienii cu pielea deschisă, un indiciu al legăturii dintre reptilieni și nordici. Fiind o „colonie de șerpi”, e de așteptat să întâlnim piramide în China. Și chiar au existat. Una dintre ele avea aproximativ 300 de metri – de două ori înălțimea Marii Piramide de la Gizeh.

Această structură gigantică era înconjurată de altele mai mici, dintre care unele mai pot fi văzute și astăzi, inclusiv ruinele piramidei principale. Referințe la acestea s-au găsit în texte chinezești vechi de peste 5000 de ani.

Georges Ivanovitch Gurdjieff afirma că făcuse parte dintr-o expediție eșuată de găsim a unui oraș pierdut din Imperiul Uigur, sub nisipurile deșertului Gobi. El mărturisea că a fost inițiat în Frăția Soarelui/Lunii din Asia Centrală și i s-a spus că fondatorii acestei Frății veniseră în Antichitate de pe Marte.¹⁸

James Churchward susține că Imperiul Uigur reprezintă de fapt continuarea fostei civilizații lemuriene. Mai târziu, un arheolog rus, prof. Kosloff, a descoperit vestigiile unui mormânt în aceeași zonă a deșertului Gobi. Au fost găsite aici portretul unui domnitor și al reginei sale, pictură estimată la cel puțin 18.000 de ani vechime.¹⁹ Tot aici se afla și o emblemă în care era desenat un cerc cu cruce, iar în centrul acesteia exista un simbol similar literei grecești Mu. O expediție a Muzeului American de Istorie Naturală din 1993 a găsit multe fosile de dinozaur în deșertul Gobi. Au fost descoperite aproximativ 40-50 de schelete de dinozaur în numai 3 ore, pe un perimetru nu mai mare decât un teren de baseball.²⁰

Cercetătorul și autorul Mark Amaru Pinkham scrie în *The Return Of The Serpents Of Wisdom* (n.tr. *Întoarcerea șerpilor înțelepciunii*) că o rasă de extraterestri numiți Kumara au stabilit o Școală de Mistere în Lemuria, mutându-și mai apoi sediul în Mongolia, partea chineză a deșertului Gobi, și în Tibet.²¹ Tibetul este unul dintre cei mai importanți deținători ai înțelepciunii antice, iar legendele vorbesc despre orașe subterane și sisteme de tuneluri unde „supraoamenii” continuă să trăiască.

Agartha și Shambala sunt cele mai renumite dintre ele. Invazia chineză și ocuparea Tibetului sunt mai degrabă corelate cu aceste lucruri decât cu dominarea politică. Tibetul, locul de care se leagă atât de multe secrete și legende ale Iluminaților, este un alt leagăn al simbolului șarpelui, ca și fosta cultură lemuriană a aborigenilor australieni, care include referința la Șarpele Curcubeu.

Numele chinezesc pentru meridianele rețelei energetice a planetei Pământ este acela de „linii ale dragonului”. Lucru de înțeles, având în vedere că reptilienii exploatează energia acestei rețele și construiesc temple și structuri în punctele majore de vortex. O veche poveste chinezească despre regii-dragon face referire clară și la schimbarea formei acestora. Cel mai uimitor aspect este modul în care reptilienii își pot schimba forma, mai exact cum pot oscila între înfățișarea umană și cea reptiliană și invers. Despre un personaj numit Liu Ye, care dorea să se căsătorească cu o prințesă din „rasa dragonilor”, se spunea că a văzut palatul împăratului schimbându-se în fața ochilor, iar curtenii s-au dizolvat pur și simplu, după care și-au reluat forma lor originală. El a văzut cozi, aripi deschise și ochi de dragon. Legenda spune că Liu Ye și-a schimbat forma sa pământeană, devenind asemănător celor din rasa dragonilor care locuiau în cer. Astfel, el a devenit nemuritor.²²

Șerpii din Americi

La fel se petrece și în cazul zeilor-șerpi din miturile și legendele antice din America de Nord, de Sud și din America Centrală. Cărțile mayașilor, numite *Chilam Balaam*, susțin că primii locuitori din Yucatan, Mexic, erau Chanes sau „Poporul șarpelui”.²³ Se spune despre ei că au venit de peste mare conduși de zeul Itzamna,

nume care provine din cuvântul sumerian *itzem*, care se traduce prin șopârlă sau reptilă.²⁴ Itzamna, orașul sacru al zeului, înseamnă deci „locul șopârlei” sau „casa iguanei”.²⁵ Simbolul lui Itzamna era crucea Tau cunoscută și ca pătratul T din masonerie. Quetzalcoatl, cel mai faimos „zeu-șarpe” din America Centrală, purta și el o cruce Tau. Această cruce face referire la simbolismul Iluminaților. În timpul excavării zonei numite Texcoco, arheologul William Niven a descoperit peste 20.000 de tăblițe care includeau multe simboluri identice cu cele de pe tăblițele Naacal, văzute de James Churchward în India.²⁶ Tăblițele lui Churchward făceau referire la Lemuria/Mu, care reprezintă originea acestor două culturi. Itzamna era versiunea cunoscută în America Centrală a zeului creator care a dat viață „omului”, altul decât cel înfățișat ca jumătate om-jumătate reptilă. Quetzalcoatl, „Șarpele Înaripat”, era zeitatea cea mai importantă a acestei culturi care călătorea, ca și ceilalți, într-o barcă zburătoare. Este posibil ca Quetzalcoatl să fie de fapt un alt nume pentru conducătorul Anunnaki-lor, Enki. Legende aztece susțin că Quetzalcoatl crea oameni cu ajutorul femeii-șarpe Cihuacoatl.

În întreaga Americă Centrală existau numeroase locuri unde se realizau sacrificii umane, mai multe decât am vrea să ne imaginăm. Edward Thompson, arheolog american, a fost inițiat în frăția mayașă Sh'Tol și i s-a spus că numele vechiului oraș-port Tamoanchan din Veracruz, Mexic, înseamnă „locul unde a aterizat Poporul Șarpelui”.²⁷ Aceștia au venit în bărci care „străluceau ca solzii pielii de șarpe” și erau „îmbrăcați în veșminte stranii, purtând pe frunte embleme asemănătoare șerpilor încolăciți”.²⁸ Un alt loc de debarcare al atlanților „șerpi” a fost Valum Votan, unde, conform cronicarilor spanioli, a venit Pacal Votan și grupul sau de însoțitori. Pacal Votan

înseamnă „cel din descendența șarpelui”.²⁹ Acesta a înființat orașul Palenque, inima culturii mayașe din Yucatan. Palenque este centrul geografic al zonei, tot așa cum Marea Piramidă de la Gizeh este pentru Egipt.³⁰ Templul sau piramida Soarelui de la Teotihuacan, Mexic, folosește ca unitate de măsură cotul regal, ca și Marea Piramidă, iar din punct de vedere matematic ea corespunde cu vechile structuri ale lumii.³¹ De ce? Deoarece toate au originea și specificul descendenților lemurieni/atlanți. Popoarele olmece din America Centrală își bazau întreaga cultură pe adorarea șarpelui. Excavările au adus la suprafață reprezentări ale olmecilor cu cap de șarpe și trupuri de dragon.

Cultura băștinașilor americani cuprinde multe imagini și legende despre „Zei Celești” care au coborât pe pământ pentru a se încrucișa cu femeile umane. În Ohio există o movilă misterioasă în formă de șarpe ce aparține unei culturi de mult uitate. Indienii Hopi din Arizona au și ei un zeu-șarpe înaripat, Baholinkinga. Aceștia vorbesc despre o lume subterană numită Sipapuni, de unde ei cred că își au originea, iar pe strămoșii lor îi numesc „frații șerpi”.

Aceste relatări sună asemănător cu cele despre ființele descrise în textele sumeriene. Cel mai sacru ritual subteran al indienilor Hopi este dansul șarpelui, asemănător dansurilor rituale ale mayașilor din locuri ca Chichen Itza din Yucatan, Mexic. Indienii Hopi cred că au aceiași strămoși ca populația Chimu, din Peru, adoratori ai șarpelui – evident, de sorginte lemuriană. Chimu au înființat un oraș numit Chan-Chan sau „Șarpe-Șarpe”.³² Templul lor, al „Dragonului”, încă mai există, iar preoții lor produc niște sunete asemănătoare sâsâitului șarpelui și incantează „mantele ale șarpelui” pentru invocarea zeilor lor șerpi.³³ Este semnificativ faptul că regiunea indienilor

Hopi, dar și Navajo din Arizona, Utah, sunt considerate de cercetătorii contemporani OZN și de către cei care au fost răpiți ca fiind mari baze subterane reptiliene. Acest lucru este valabil în special pentru Four Corners, punctul în care se unesc statele Arizona, Utah, Colorado și New Mexico. Clanul Șarpelui Hopi, veche societate de inițiați, susține că provine dintr-un băiat Hopi ce a fost dus în „Casa Șerpilor”, într-un complex de tuneluri subterane.³⁴ O altă legendă Hopi vorbește despre un al doilea astfel de complex subteran, în Los Angeles, care era ocupat de o „rasă de șopârle” în urmă cu aproape 5000 de ani. În 1933, un inginer minier din Los Angeles, G. Warren Shufelt, susținea că a găsit aceste tuneluri, dar știrea descoperirii a fost imediat mușamalizată. Acolo se desfășoară în prezent unele dintre cele mai malefice ritualuri masonice. Geronimo, marele lider Apache, vorbea despre legende în care dragoni și oameni șarpe mâncau copii. El mai spunea că tribul său și-a luat acest nume după un băiat care a omorât marele dragon. Povestea se aseamănă cu cea a lui David din Biblie, care îl învinge pe Goliat, sau chiar cu cea a Sf. Gheorghe, care înfrânge dragonul. În cartea *Întoarcerea șerpilor înțelepciunii*, Mark Amaru Pinkham interpretează expansiunea simbolismului șarpelui ca o recunoaștere a energiei și inițierii spirituale. Sunt oarecum de acord, dar acestea sunt mai degrabă motive literare pentru simbolurile respective. Autorul detaliază încă foarte bine simbolismul șarpelui în întreaga lume, inclusiv cel din America sau „Amaraka”:

„Conform descendenților primilor cronicari lemurieni, întregul pământ american era cunoscut în vechime ca Amaraka, „tărâmul nemuritorilor” sau „ținutul șerpilor înțelepți”. Titlul de Amaraka

provine din cuvântul quechuan-lemurian Amaru, adică șarpe (quechuan, care este limba incașilor, își are originea în Runa Sima, limba primară vorbită în Lemuria, iar sufixul „ka” denotă noțiunea de șarpe sau înțelepciune). Ca un ecou la cele menționate de Bătrânii Anzi, H.P. Blavatsky susține în Doctrina Secretă că America este menționată în Purana-ele (legende) hinduse ca fiind Potala, Regatul Naga-șilor (Șerpilor).”³⁵

Băștinașii americani numesc America drept „Insula țeștoaselor”, după strămoșii lor reptilieni. Numele întemeietorului ambelor imperii incașe din America de Sud era Manco sau Manko Kapac (Kapac înseamnă înțelepciunea șarpelui sau bogăție spirituală). Unii dintre foștii lemurieni și atlanți care s-au stabilit în Anzi au migrat spre nord, devenind astfel triburile băștinașe americane de mai târziu. Apașii Mescalero din Arizona pretind că provin de pe un continent care s-a scufundat în Atlantic,³⁶ fapt documentat de Lucille Taylor Hansen în cartea sa, *The Ancient Atlantic* (n.tr. *Atlanticul străvechi*) (Amherst Press, Amherst, Wisconsin, 1969).³⁷ Așa Delugio, liderul apașilor Mescalero, i-a povestit că strămoșii apașilor erau „șerpi” veniți din patria lor scufundată în Atlantic, numită Pan sau Vechiul Ținut Roșu. Forțați de un conflict să părăsească Peru, ei s-au îndreptat spre nord, unde s-au luptat cu triburile locale din America de Nord. Bărbații lor au fost omorâți, iar femeile s-au împerecheat cu învingătorii și au dat naștere mai apoi celor care au devenit apașii Mescalero. Hansen a identificat legături semnificative între apași și popoarele Africii de Nord, care pretindeau că sunt și ei urmașii Atlantidei. Participanții la dansul coroanei apașilor Mescalero au pictați pe trup mai mulți șerpi. Șeful acestora are o coroană cu

13 vârfuri, reprezentându-l pe zeul atlant al focului, Votan, iar ceilalți dansatori au coifuri împodobite sau pictate cu tridente. Tridentul este simbolul Atlantidei și al Lemuriei. Hansen a stabilit că tuaregii din Africa de Nord, care susțin că au descendență atlantă, execută un dans identic. Autoarea a văzut de asemenea o relicvă egipteană care părea să înfățișeze același dans. Pe de altă parte, tribul de indieni Sioux insistă că strămoșii lor proveneau din Atlantida, via Peru; încă o dată imagistica șarpelui sau cea reptiliană este foarte prezentă. Sioux înseamnă „șerpi”, în vreme ce alt trib, Iroquois, înseamnă tot „șerpi”.³⁸ Vechile consemnări Sioux spun că, după căderea Atlantidei, strămoșii lor (pe care ei îi numesc „țestoase”) au ajuns în Insulele Caraibe (de la Ka-rib, poporul-șarpe atlant),³⁹ îndreptându-se spre America de Sud înainte de a reveni în nord. Ei afirmă că acest popor de „țestoase” au devenit cunoscuți ca Lakota și Sioux sau „șerpi”. Se pare că această ipoteză este simbolizată de misterioasa Movilă a Șarpelui din Ohio în care este reprezentată o țestoasă, mergând înaintea unui șarpe. Structura originală era imensă și se întindea pe aproximativ 14 acri, având o înălțime de 30 de metri. De asemenea, Lakota, Sioux și popoarele băștinașe peruane prezintă anumite similarități de limbă.

Un șef Sioux numit Stea Căzătoare spunea în timpul vizitei sale în Peru:

„Acesta este țărâmul începuturilor noastre, de unde am plecat înainte ca Vechiul Ținut Roșu să se scufunde, deoarece acest pământ este la fel de vechi ca Țărâmul Dragonului.”⁴⁰

Care, desigur, nu era altul decât Atlantida. Alte triburi americane (dintre care multe au sunetul „k” puternic printre literele numelui lor) spun că provin

din atlânți sau lemurieni, care s-au refugiat direct în America de Nord de pe pământurile scufundate. Oklahoma, un important centru al Iluminațiilor din Statele Unite, înseamnă „poporul soarelui de pe pământul roșu”.⁴¹ Lucille Taylor Hansen a adunat legende ale triburilor americane, în care se povestește că unele triburi au venit din Atlantida sub conducerea nepotului prințului Votan III, despre care se spunea că a fost ultimul rege-preot din Casa Atlantă a lui Votan. Hansen afirmă că acest nepot de viță regală atlantă a scris o carte numită *Dovada că sunt un Șarpe*, care a circulat printre băștinași până la invazia europeană. Sosirea prințului Votan în America de Nord era sărbătorită cu o ceremonie anuală cunoscută ca Recunoștința, furată mai târziu de Pelerinii Europeni și considerată încă mare sărbătoare în Statele Unite.⁴²

O zonă-cheie pentru ritualurile Iluminațiilor și proiectele de control al minții este muntele Shasta din nordul Californiei, totodată și centrul multor legende despre „șerpi” și așezări lemuriene înainte și după cataclism. Iluminații, ca și descendenții atlanților și ai lemurienilor, sunt obsedați de construirea anumitor structuri în punctele de vortex energetic ale planetei.

În America de Nord au fost construite circa 40.000 de cercuri de piatră, piramide și movile.⁴³ Deseori, în vârful movilelor erau plasate torțe aprinse, care nu trebuiau lăsate să se stingă. Acestea reprezentau simbolul „Marelui Spirit” sau „Focul Șarpelui”, o continuare a adorării „Șarpelui de Foc” din Atlantida.⁴⁴ Cel mai folosit simbol al Iluminațiilor de astăzi este flacăra sau torța luminată, cunoscută ca „flacăra eternă” – exact termenul folosit de strămoși. Triburile americane formau societăți secrete sau „Clanuri ale Șarpelui”, cum ar fi „Clanul Tunetului”. Tunetul este o versiune a dragonului ploii din tradiția chineză. Se credea că mulți dintre inițiații lor erau

chiar șerpi în formă umană. Autorul Mark Amaru Pinkham scrie despre aceste clanuri:

„Aveau reputația de a folosi puterea mortală a unui șarpe viu și manifestau atât temperamentul intimidant, cât și înfățișarea dezgustătoare a acestor animale. Ca semn al puterii lor, inițiații-șerpi își ornamentau corpul cu piei de șarpe sau tatuaje cu șerpi și își atârnau colți de șarpe în jurul gâtului. Aveau la ei venin de șarpe într-o traistă cu medicamente și/sau se înarmau cu un obiect care producea un sunet asemănător sâsâitului de șarpe cu clopoței. Inițiații erau adesea secretoși, precum reptilele, unii dezvoltând chiar o tendință de a căuta locuri izolate, orientându-se către o viață nocturnă.”⁴⁵

Inițierile în aceste clanuri includ acoperirea trupului cu șerpi vii sau suportarea mușcăturilor de șarpe. Uneori, ritualurile implicau tăierea unui deget sau a unei alte părți din corp care urma să fie oferită șerpilor ca hrană! Principala divinitate a acestor Clanuri ale Șarpelui este „Marele Șarpe încornorat”.

Șerpii africani

Credo Mutwa, istoricul oficial al poporului zulu, a realizat câteva desene după niște reprezentări mai vechi, dar și moderne ale acestor entități reptiliene (vezi secțiunea de imagini) și a descris diferite niveluri ale ierarhiei genetice impuse în mod drastic. Pe nivelurile inferioare sunt situați „războinicii”, „infanteriștii amărâți”, după cum îi numim noi. Aceștia sunt conduși de lideri „regali” cu coarne și cozi, în timp ce în vârful ierarhiei se află ființe cu pielea albă, spre deosebire de ceilalți, care au pielea de culoare verzuie sau maronie. Cei care au fost răpiți au menționat ființe

reptiliene cu piele albinoasă, descrieri care se regăsesc și în textele vechi. În Africa, reptilienii sunt cunoscuți drept Chitauri sau „Copiii șerpilor” și „Copiii Pitonului”, denumiri apropiate de cea folosită în America Centrală, și anume „Oamenii ai șarpelui”.

Africa este un alt continent în care abundă legendele despre rasa șerpilor. Anunnaki, Annetoti, Naga-șii, Dravidienii și așa mai departe, sunt toți numiți Chitauri. Nume diferite, însă aceleași ființe.

Credo Mutwa vorbește ore întregi în prima parte a documentarului *The Reptilian Agenda* despre Chitauri și istoria lor, explicând modul în care descendenții acestora pot lua la voință formă umană sau reptiliană. El descrie cum Pământul era odinioară înconjurat de un strat de vapori de apă, care însă a fost distrus în urma unui cataclism. Acești vapori protejau planeta de efectele dure ale Soarelui; aerul și solul erau foarte umede și întreaga suprafață a pământului era acoperită de păduri vaste. Acest tip de descriere este însă obișnuit pentru Epoca de Aur – „Grădina Edenului” lemuriană. Dar când Chitaurii au distrus acest strat (prin ceea ce a fost descris în Biblie ca cele 40 de zile și nopți de ploaie), întregul climat s-a schimbat; razele solare au ars pământurile odată verzi și fertile ale Egiptului, lăsând astfel loc deșertului. Savanții susțin că Egiptul, acum parte a deșertului Sahara, era cândva un ținut verde și plăcut. Așa se explică urmele de eroziune a apei de pe Sfinx. Pentru divizarea oamenilor, continuă Credo, Chitaurii i-au împrăștiat pe Pământ și i-au forțat să vorbească diferite limbi pentru a nu putea comunica între ei și pentru a nu se uni. Aceasta este o altă poveste repetată pretutindeni în lume, nu numai în versiunea Turnului Babel din Vechiul Testament, care ea însăși a fost împrumutată din relatări mult mai vechi. Indienii Hopi spun că,

atunci când au ieșit la suprafață, la porunca „Femeii Păianjen”, a venit „o mierlă” și a amestecat limbile diferitelor triburi.

În lumina informațiilor acumulate într-o viață întreagă de inițieri în această cunoaștere ocultă, Credo afirma că reptilienii Chitauri s-au încrucișat cu toate rasele umane pentru a crea hibridi reptilieni-mamiferi, prin intermediul cărora să conducă. El mai spunea că genealogia unei persoane este importantă în cultura africană și că descendenții regilor Africii pretind că își au originea în aceiași „zei” ai popoarelor albe.

Mai mult, acești descendenți regali negri, în mod asemănător celor din țările albilor, au renunțat la titlurile și drepturile lor regale – deoarece puteau fi ușor identificați – pe care le-au schimbat cu pozițiile de control ca administratori guvernamentali, bancheri, oameni de afaceri și lideri politici. Din cunoașterea sa cu privire la genealogia africană, Credo susține că președinții de culoare care au venit la putere după obținerea „independenței” față de europeni făceau parte din aceleași linii genealogice ca regii și reginele Africii. El citează ca exemplu pe Robert Mugabe din Zimbabwe – același Robert Mugabe care a fost manipulat la putere de Iluminații Henry Kissinger și lord Carrington, după cum am arătat în cartea *...Și adevărul vă va elibera*. Mugabe a adus sărăcie, foamete și haos negrilor și albilor laolaltă într-o țară care ar trebui să fie una dintre cele mai bogate din Africa. În același timp, a devenit miliardar „câștigând” alegeri trucate și furând de la oamenii săi. Tot în Africa, după cum am văzut, tribul Dogon din Mali pretinde că au fost vizitați de extraterestri de pe Sirius. Se pare că ei descind dintr-un popor grec, care la rândul său provine din „argonauți”. Dogonii s-au stabilit mai întâi în Libia și apoi mai la sud, în Mali, unde s-au încrucișat cu popoarele negre.

Cenușiii sunt reptilienii

Credo susține părerea multor cercetători OZN conform căreia așa-numiții cenușii, foarte cunoscutele ființe extraterestre, sunt de fapt lacheii reptilienilor. El merge chiar mai departe, afirmând că cenușiii sunt chiar reptilienii. În timp ce unii caută să stabilească dacă au fost sau nu „cenușii” la Roswell, New Mexico, în 1947, triburile negrilor africani au găsit singuri de sute de ani încoace mulți cenușii, pe care i-au nimit Mantindane („călăi”). Credo spune că deseori cenușiii mor în aer liber și sunt luați imediat de agenți guvernamentali sau de „prietenii lor din nave zburătoare”. Câteodată însă aceștia au fost găsiți și luați de membri ai unor triburi care i-au „desfăcut” pentru examinare. În prima parte a documentarului *The Reptilian Agenda*, Credo descrie ce a văzut și cum i s-a dat să mănânce dintr-o astfel de făptură cenușie, fără a ști dinainte ce este, și explică efectele asupra minții și corpului său, bune și mai puțin bune. Nu doresc totuși să stric surpriza de a viziona singuri acest documentar, întrucât el e un foarte bun povestitor.

Credo menționează că cenușiii nu sunt în realitate cenușii și nu au nici ochii negri, după cum apar ei vederii noastre. „Pielea” gri este de fapt un fel de costum foarte greu de desprins de corp, fiind necesar un cuțit extraordinar de ascuțit pentru a-l îndepărta. Dincolo de costum, pielea acestora este de culoare roz, solzoasă, reptiliană. Ochii mari și negri nu sunt de fapt ochi, ci niște ochelari de protecție împotriva soarelui. Dintr-un motiv necunoscut, cenușiii și, într-o anumită măsură, și ceilalți reptilienii nu suportă sau nu doresc să suporte lumina directă a soarelui, fiind nevoiți fie să poarte acest costum, fie să iasă din ascunzișurile lor doar noaptea.

Cercetătorul Alan Walton mai relatează că cenușiii au o bază genetică „reptiloidă, amfiboidă sau chiar

ihtheidă", cu piele solzoasă și degete asemănătoare labelor de găscă, cu pieliță între ele. El spune că oamenii au văzut reptilieni cu pupile verticale în „ochii mari, negri și oblici”, care pot fi în multe cazuri „un fel de acoperire biomecanică”. Walton adaugă că cenușii par să aibă un fel de infuzie insectoidă de ADN. Frans Kamp a întâlnit aceeași temă a aversiunii pentru lumină în propria cercetare asupra reptilienilor:

„Reptilienii sunt ființe intuitive sau paranormale. Ei trăiesc în subteran din cauza soarelui care diminuează secreția de serotonină, necesară stimulării glandei pituitare sau pineale pentru producerea melatoninei, care este indispensabilă vieții. Cu cât este mai multă melatonină în corp, cu atât forța vitală este mai mare, la fel intuiția și capacitățile paranormale.”⁴⁶

Draco = Dracula

Iată în continuare originea poveștii lui Dracula, scrisă de autorul irlandez Bram Stoker și publicată în 1897. După cum confirmă un documentar difuzat pe History Channel despre Stoker, în orice parte a lumii și în orice moment din istorie au existat mituri și legende despre vampiri care se hrănesc cu energia și sângele oamenilor. Să vedem care sunt principalele elemente, în lumina a ceea ce am citit până aici. Numele său este Dracula (constelația Draco este presupusa bază a descendenților reptilieni regali) și are titlul de „conte” (simbol al titlurilor purtate de acei descendenți regali și aristocratici „umani”). Dracula este un vampir (simbol al nevoii reptilienilor din Draco de a bea sânge și de a se hrăni cu fluidele vitale subtile ale oamenilor). Își schimbă forma, apare și dispare la voință (simbolizând schimbările de formă ale reptilienilor,

care vor fi prezentate mai târziu în această carte). Nu suportă lumina soarelui (exact ce afirmă Credo și alți autori despre reptilienii și despre micii cenușii). Apare prin „ferestre” (simbol al portalurilor interdimensionale prin care entități reptiliene intră în lumea noastră).

Există foarte mulți scriitori și artiști și chiar cercetători care au dezvăluit elemente ale realității existenței reptilienilor prin intermediul artei și al „ficțiunii”. Personajul lui Stoker se baza în principal pe un om numit Dracula sau Vlad Țepeș, domnitor al Valahiei, nu departe de Marea Neagră, în România de astăzi, aceeași regiune numită cândva Transilvania, locul din care provin cele mai multe legende cu vampiri. Fluviul Dunărea, care curge din Germania până în România, unde se varsă în Marea Neagră, este numele care apare deseori în istoria descendenților. Se spune că Vlad Țepeș sau Dracula a măcelărit zeci de mii de oameni, modalitatea sa preferată de tortură fiind trasul în țeapă. De asemenea, îi plăcea să stea în mijlocul cadavrelor și își înmuia pâinea în sângele lor. După ce înfigea țeapa în trupul victimei, aceasta era trasă de picioare, care erau legate la glezne cu frânghii. Capătul țepei era de obicei uns, fără să fie însă prea ascuțit, pentru a prelungi agonia muribundului. Pentru a evita moartea rapidă în cazul în care ar fi fost introdusă prin spate sau prin abdomen, putând atinge astfel un organ vital, țeapa era astfel înfiptă prin șezut. Moartea era lentă și extrem de dureroasă, victimele suportând multe ore sau chiar zile de chin cumplit. Copiii nu erau nici ei scutiți de acest tratament, cel mai adesea fiind așezați pe pieptul mamei lor, și străpunși astfel împreună. Țepele erau dispuse în diferite forme geometrice, cele mai des folosite fiind cercurile concentrice. Înălțimea sulitei indica rangul victimei, o obsesie a minții reptiliene pentru ritual. Cadavrele în

descompunere erau lăsate acolo timp de câteva luni. Conform documentelor istorice, o armată turcă invadatoare a făcut speriată cale-ntoarsă când a dat peste câteva mii de cadavre putrezite, trase în țeapă pe malul Dunării. În 1461, Mohammed II, cuceritorul Constantinopolului, a fost oripilat de cele 20.000 de cadavre putrezite de la marginea capitalei lui Dracula, care era Târgoviște. Sultanul a predat subordonaților săi conducerea oștirilor, iar el s-a întors la Constantinople. 10.000 de oameni au fost trași în țeapă în orașul transilvănean Sibiu, unde locuise Dracula. În ziua de Sf. Bartolomeu din anul 1459, Dracula a tras în țeapă 30.000 de negustori și nu numai în orașul Brașov. Una dintre cele mai renumite sculpturi ale perioadei îl arată pe Dracula sărbătorind în mijlocul unei păduri de țepe și de victime, în afara Brașovului, în timp ce un călău ciopârțește victimele. Trasul în țeapă era tehnica preferată a lui Dracula, dar nu singura modalitate de tortură. Alte „obiceiuri” sadice ale sale erau înfigerea cuielor în cap, tăierea mâinilor, scoaterea ochilor, strangularea, arderea, tăierea nasului și a urechilor, mutilarea organelor sexuale (mai ales la femei), scalparea, jupuirea și fierberea de viu. Nimeni nu era ferit de furia lui Dracula. Victimele sale erau în egală măsură femei și copii, țărani și boieri, ambasadori ai puterilor străine și negustori.

Vlad Țepeș era fiul lui Vlad Dracul, inițiat în vechiul Ordin al Dragonului de către Sfântul Împărat Roman în 1431. Emblema sa era un dragon înaripat așezat pe o cruce. Vlad II, care a fost poreclit Dracul (Diavolul sau Dragonul), purta această emblemă, iar pe moneda sa era gravat simbolul dragonului. Toți membrii ordinului aveau ca blazon un dragon. Vlad Fiul se semna cu numele Drăculea sau Draculya („Fiul Diavolului”), care a devenit mai târziu Dracula, nume

ce se traduce prin „fiul celui care avea Ordinul Dragonului”. Foarte potrivit. Acesta este același Ordin al Dragonului promovat de autorul britanic al „Sf. Graal”, Sir Laurence Gardner. Și pentru a fi în ton cu subiectul, regina Mary sau Mary of Teck, mama regelui George VI și astfel bunică a actualei regine Elizabeth II, este descendentă a unei surori a lui „Dracula”. Nimic mai mult decât o afacere de familie.

Șerpi britanici și europeni

Miturile cu dragoni și zei reptilieni abundă și la britanici, și la celelalte popoare europene. Iată numai câteva dintre locurile britanice unde întâlnim legende despre dragoni/șerpi: Avebury, Bamburgh, Baslow, Betws-y-Coed, Bishop Auckland, Brent Pelham, Bretforton, Brinsop, Bromfield, Bures, Burley, Castle Neroche, Cawthorne, Chipping Norton, Crowcombe, Dartford, Deerhurst, Dinas Emrys, Dronley, Dunstanburgh, Durham, Gunnerton, Henham, Highclere, Horsham, Hughenden, Hutton Rudby, Kellington, Ker Moor, Kilve, Kingston, Lewannick, Linton, Llandeilo Graban, Llyn Cynwch, London, Longwitton, Ludham, Lyminster, Middlewich, Mordiford, Norton Fitzwarren, Norwich, Nunnington, Oxford, Penmynydd, Penshaw, Renwick, Saffron Walden, Saint Leonards Forest, Shervage Wood, Slingsby, Sockburn, Tanfield, Trull, Uffington, Wells, Westbury, Wharncliffe, Wherwell, Wiveliscombe, Wormbridge, Wormingford, Wormhill și Wormshill. (Worm sau wirm înseamnă „dragon înaripat”). Toate legendele despre dragonii și șerprii din insulele britanice prezintă teme similare.⁴⁷

Înainte de potop, insulele britanice erau o colonie atlantă/lemuriană, iar descendenții s-au întors acolo ca fenicieni, egipteni și sub multe alte nume, atunci când Imperiul Sumerian a început să se extindă către fostele

leagăne ale civilizației lor. Purtătorii cunoașterii atlante/lemuriene din Marea Britanie și alte părți ale Europei erau numiți Naddred sau Adders, nume galez pentru șarpe.⁴⁸ Însă cel mai bine ei sunt cunoscuți ca druizi, cuvânt galez în Irlanda pentru înțelept, vrăjitor sau șarpe, fiind numiți „preoți ai șarpelui”. Un manuscris irlandez pretinde că adepții artelor druidice descindeau din Tuatha de Danaan – „Poporul zeiței-șarpe Dana”.⁴⁹ Se pare că Tuatha de Danaan mai purtau și numele de Sumaire. Aceștia erau fostele popoare atlante care se stabiliseră în Asia Mică (Turcia) și care mai apoi s-au extins în Europa, numind Britania ca „Albion” după Albina, cea mai mare fiică a lui Danaus, vechi preot Danaan.⁵⁰

Din punct de vedere lingvistic, Danaan are o asonanță cu Canaan, aceste „două” popoare provenind din aceeași parte a lumii. Cred că Danaan și Canaan pot fi folosiți ca termeni pentru același popor. Unul dintre conducătorii lor, Brutus, i-a condus pe migratorii danaani/troieni către insulele britanice și a înființat Caer Troia sau „Noua Troie”, care de fapt este chiar Londra de astăzi. Legenda continuă cu înfrângerea danaanilor de către milezienii greci din Asia Mică, iar acordul de pace implica plecarea danaanilor de la suprafață spre un regat subteran, care putea fi accesat prin „dealurile goale” din Irlanda.⁵¹ Se spunea că danaanii erau o rasă gigantă războinică, ce a devenit mai mică de înălțime odată cu trecerea timpului. La fel se știa în Irlanda despre firbolgi, formorien și nemedieni, care au fost și ei înfrânți și duși în subteran, unde se spune că și-au pierdut statura lor gigantă. Tema acestor uriași se regăsește în întreaga lume și, ca și danaanii, sunt deseori descriși ca având chipuri de „nordici”.

Un alt subiect comun este răpirea de către aceste ființe a oamenilor de la suprafață și încrucișarea cu

aceștia. În cartea sa *Peșteri, Creuzete și ființe tainice*, Michael Mott subliniază asemănarea care există între „Tuatha” și „Tuat”, numele egiptean pentru subteran, prin care faraonii credeau că vor merge spre nemurire. Se spune că druzii au continuat să folosească cunoașterea danaană la suprafață, după ce aceste popoare au fost forțate să intre în subteran. Cel mai înalt nivel al piramidei druidice era așa-numitul Arhi-Druid; piramidele erau situate pe insule, deoarece pământul era înconjurat de apă, care este un puternic centru energetic, iar cele mai mari vortexuri energetice sunt amplificate aici. Arhi-Druzii își aveau baza în Isle of Man (căminul vechii Școli de Mistere Dannaane) din Marea Irlandeză, Isle of Anglesey de pe coasta de nord a Țării Galilor și Isle of Wight sau „Insula Dragonului”, după cum era numită, pe țărmul de sud al Angliei, unde eu am locuit aproape 20 de ani.⁵²

Cercetătorul Mark Amaru Pinkham sugerează că Isle of Wight ar putea fi (și chiar este) „vortexul pivotal” din rețeaua de nord a planetei. Nu e de mirare că acolo, chiar și în zilele noastre, multe personaje de seamă ale Iluminațiilor continuă să practice satanismul. Stonehenge, Avebury, Glastonbury Tor, Bath și Iona au fost alte centre druidice importante. Glastonbury Tor (deal sau movilă) se situa pe Isle of Avalon sau „Insula celor nemuritori” – nume comun pentru multe centre ale „șerpilor”. Insula Iona de pe coasta scoțiană era cunoscută ca Innis nan Druidhneah sau „Insula druzilor”. Arhi-Druzii erau remarcați prin cele șapte „ouă de șarpe” de pe pieptul lor.⁵³ Zeița Artemis (Dana, Diana) era și ea descrisă având ouă pe piept. Oare legenda miticului Sf. Patrick, care alunga șerpii din Irlanda, însemna distrugerea rețelei de druzi sau Adder? Dacă da, aceasta a fost numai pentru ochii

poporului, pentru scoaterea oficială din circulație a cunoașterii și menținerea ei cât mai vie în cadrul societăților secrete.

Șerpii egipteni

Același simbolism al șarpelui se regăsește în țara cu care se înrudesec multe alte simboluri și coduri ale Iluminaților: Egipt. Marele Templu al lui Ammon sau Amen Ra era situat pe un punct-vortex foarte important din Teba sau Karnac. În subteranul acestei zone există rețele de tuneluri cunoscute drept „catacombele șarpelui”. Ca rezultat al migrării egiptenilor din Imperiul Sumerian (sau al nordicilor către regiunea sumeriană), a rămas și numele zonei Carnac din Bretagne (Barati), Franța, unde existau odinioară cam 10.000 de blocuri de piatră, aranjate în forma unui șarpe lung de 11 kilometri.

Carnac înseamnă „Dealul Șarpelui”.⁵⁴ Vechi relatări egiptene, cunoscute ca Textele Piramidei, vorbesc despre un șarpe subteran și unul celest. Legende egiptene despre șerpii zburători spun că aceștia purtau regii pe spatele lor spre tărâmul nemuririi, undeva într-o constelație celestă. Un simbol al șarpelui era aspida divină de pe coiful faraonilor egipteni, la a căror încoronare se folosea grăsimea de crocodil. Marele oraș egiptean Alexandria era numit „orașul Fiului Șarpelui” (Alexandru cel Mare), unde era venerat zeul-șarpe Serapis. Acesta era cunoscut ca „Șarpele Sacru” sau „Șarpele de Foc”. Templul Serapeum din Alexandria era unul dintre cele șapte minuni ale lumii antice, ca și farul de peste 120 de metri înălțime, Pharos, preluat de Iluminați ca torța sau flacăra eternă. În templu, Serapis era reprezentat printr-o statuie masivă, stând pe un crocodil și ținând în mână un toiag pe care era încolăcit un șarpe. În vârful toiagului se aflau un cap de leu, unul de câine și

unul de lup, toate fiind simboluri ale cultului șarpelui.⁵⁵ Reginele egiptene, precum Cleopatra, erau cunoscute ca „Șarpele Nilului”, iar semnul hieroglific pentru zeiță era un șarpe.⁵⁶

Ca în multe alte culturi ale zeilor-șerpi, aceștia au fost considerați fie benefici, fie malefici. Totuși, a venit o vreme care poate fi clar identificată în Egipt, când această imagine s-a schimbat radical. Brusc aceștia au devenit personaje negative. În Regatul Vechi și cel de Mijloc (care s-a sfârșit pe la 1640 î.Ch.), șarpele era prezentat într-o lumină favorabilă. Începând însă cu Noul Regat, totul a devenit diferit. În special odată cu a XVIII-a dinastie (de pe la 1546 î.Ch.), șerpii au devenit ținta urii și a ritualurilor de exorcizare a lor, într-o perioadă care a durat câteva sute de ani, după căderea Regatului de Mijloc.⁵⁷ Regii din a XVIII-a dinastie i-au îndepărtat pe hyksos, care au invadat Egiptul și au domnit până în jurul anului 1550 î.Ch. Hyksos („prințesele pământurilor străine”) au distrus toate locurile de adorare ale vechii religii când au venit la putere, iar R.A. Boulay scrie în *Serpi și dragoni zburători* că Hyksos erau cunoscuți de evrei ca amalekiți și făceau parte din Rephaim, descendenți ai reptilienilor Nefilimi.⁵⁸ Apop a fost primul domnitor hyksos în Egipt, iar numele său era folosit pentru a simboliza șarpele pe care l-au denigrat în Egipt. Șarpele era cunoscut ca Apep sau Apop (Apophis pentru greci), iar Apop a devenit simbolul poporului șerpilor care au ocupat Palestina și Egiptul în perioada așa-zisului „Exod”. Ritualurile de distrugere a lui Apop în Egipt erau foarte asemănătoare cu cele din Asia, menite să-i învingă pe Naga-și. Pentru mine, hyksos erau urmași reptilieni și au jucat un rol important prin infiltrarea lor în Școlile egiptene de Mistere. În jurul anului 2000 î.Ch., Curtea Regală a Dragonilor, acum Curtea Imperială Regală a Drago-

nilor, a fost formată în Egipt de preoții lui Mendes pentru a proteja, înainta și servi „descendenții drago- nilor”, și 4000 de ani mai târziu încă mai funcționează și este promovată de către Sir Laurence Gardner în Anglia. Aceasta este organizația care i-a acordat familiei Dracula cel mai prestigios titlu al său.

Este evident că în întreaga lume abundă legendele și relatările despre zeii-șarpe, despre hibrizii regali și groteștile lor activități. Ca și despre cea mai bizară capacitate a acestora, aceea de a-și schimba forma în fața ochilor noștri. Într-adevăr, sunt capabili de așa ceva.

Surse

- ¹ Traducerile lui Zecharia Sitchin
- ² *The Reptilian Agenda*, partea întâi, cu Credo Mutwa și David Icke
- ³ *Flying Serpents And Dragons*, pag. 31
- ⁴ Id.
- ⁵ *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets*, pag. 650
- ⁶ John Bathhurst Deane, *The Worship Of The Serpent* (J.G. și F. Rivington, Londra, 1833)
- ⁷ *Flying Serpents And Dragons*, pag. 7
- ⁸ Id., pag. 9
- ⁹ *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets*, pag. 903
- ¹⁰ Id., pag. 41
- ¹¹ Id.
- ¹² Id.
- ¹³ Id., pag. 48
- ¹⁴ *Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures*
- ¹⁵ Fritz Springmeier, *The Illuminati Bloodlines* (Ambassador House, Westminster, Colorado, 1999), pag. 163-185
- ¹⁶ *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 50
- ¹⁷ Id., pag. 53 și 54
- ¹⁸ Id., pag. 51
- ¹⁹ Id.
- ²⁰ <http://www.amnh.org/Research/Gobi/gobi.html>

- 21 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 52
- 22 *Flying Serpents And Dragons*, pag. 48-50
- 23 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 67
- 24 Id., pag. 66 și 67
- 25 Id.
- 26 Id., pag. 68 și 69
- 27 Id., pag. 65
- 28 Id.
- 29 Id., pag. 66
- 30 Id., pag. 87
- 31 Id.
- 32 Id., pag. 155
- 33 Id., pag. 154
- 34 Id., pag. 180
- 35 Id., p 55
- 36 Id., pag. 60 și 61
- 37 Id.
- 38 Id., pag. 63
- 39 Id., pag. 62 și 63
- 40 Lucille Taylor Hansen, *The Ancient Atlantis* (Amherst Press, Amherst, Wisconsin, 1969)
- 41 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 63
- 42 Id., pag. 64
- 43 Id., pag. 84
- 44 Id.
- 45 Id., pag. 178
- 46 Corespondență cu autorul
- 47 Pentru mai multe legende britanice despre dragoni și mai multe informații despre reptilienii, vezi documentarul *The Reptilian Agenda* de pe pagina www.reptilianagenda.com, parte integrantă a paginii web a lui David Icke
- 48 *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 244
- 49 Id.
- 50 Id.
- 51 Id., pag. 245

52 Id., pag. 251

53 Id., pag. 250 și 251

54 Id., pag. 80

55 Id., pag. 260

56 *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets*, pag. 906 și 1028

57 *Flying Serpents And Dragons*, pag. 43

58 Id.

Cei care își schimbă forma

Cel care se erijează în judecător al Adevărului și al Cunoașterii este batjocorit de râsul zeilor.

Albert Einstein

Relatările despre controlul reptilian al omenirii nu se limitează la lumea antică, după cum vom vedea în cele ce urmează. Cathy O'Brien, victimă a marelui program de control al minții inițiat de Iluminați, a scris despre experiențele sale în cartea *Trance-Formation Of America* (n.tr. *Trans(a)-Formarea Americii*) (Reality Marketing, Las Vegas, 1995). Am menționat povestea ei în cărțile mele precedente, iar într-un capitol al acestui volum voi explica pe larg programele de control mental. Cathy știa, desigur, că experiențele sale reptiliene cu personaje importante din Statele Unite fac parte din controlul minții ei. Totuși, având în vedere dovezile pe care le voi prezenta, ceea ce a văzut și a auzit nu era chiar o iluzie, așa cum credea. Ea a descris modul în care mulți politicieni americani de marcă pentru care lucra în starea sa de control mental păreau să ia formă reptiliană în fața ochilor ei și apoi își reluau forma „umană”. Dintre aceste personalități face parte și fostul președinte George Bush, tatăl actualului președinte George „Dubya”, care aparține liniei genealogice Anunnaki/merovingieni. George tatăl i-a spus lui Cathy că ei sunt o rasă extraterestră

care a preluat controlul lumii, dar nimeni nu și-a dat seama de acest lucru, deoarece toți au aparență umană. Cathy mai relatează o altă experiență importantă pe care a avut-o cu Miguel de la Madrid, președintele Mexicului în perioada mandatului Bush de la Casa Albă. În cartea sa scrie următoarele:

„De la Madrid mi-a povestit ‚legenda iguanei‘, explicând că extraterestrii-șopârle sunt strămoșii mayașilor. Se presupune că piramidele mayașe, astronomia avansată, inclusiv ritualul sacrificării fecioarelor sunt de inspirație extraterestră reptiliană. El mi-a spus că extraterestrii s-au încrucișat cu mayașii pentru a produce o formă de viață pe care să o poată coabita și care să alterneze între forma umană și cea de iguană prin niște abilități cameleonice – un vehicul perfect pentru transformarea lor în lideri mondiali. De la Madrid pretindea că are genealogie mayașă/extraterestră în sângele său și că se putea transforma la voință înapoi în iguană. Acesta producea o hologramă similară celei pe care Bush o crease în cursul ritualului său de... inițiere. Holograma unei limbi și ochi de șopârlă dădea iluzia că se transforma într-o iguană.”¹

Să ne amintim că mayașii susțineau că primii ocupanți din Yucatan, Mexic, erau Chanes sau „poporul șarpelui”, conduși de zeul Itzamna, un nume provenit probabil din cuvântul *itzem*, care se traduce ca șopârlă sau reptilă. Astfel, orașul sacru Itzamna înseamnă „locul șopârlei” sau „casa iguanei”. Cathy O’Brien face un excelent rezumat a ceea ce s-a petrecut, mai puțin adevărată fiind partea cu holograme și iluzii. Ceea ce ea a văzut nu era o hologramă reptiliană, ci ceea ce se numește „schimbare de formă”. Ceea ce este „uman” în forma acestor

ființe este de fapt o „copertă” holografică. Schimbarea formei este capacitatea de a modifica forma fizică, în cazul nostru forma umană într-una reptiliană. Vechea frăție danaană a inițiaților și magicienilor numită Telchines de pe insula Rhodos putea lua orice formă, conform istoricului grec Diodorus.²

Schimbarea formei este o temă comună a „magicienilor” și marilor inițiați ezoterici. Sute de oameni din întreaga lume mi-au relatat experiențele lor în care au văzut cum persoane mai mult sau mai puțin cunoscute au luat o formă reptiliană, după care s-au transformat înapoi în oameni chiar în fața lor. George Bush Sr. este numele care apare cel mai des în astfel de mărturii. Relatări despre reptilienii care își schimbă forma există de mii de ani. Pe Valea Indusului și în cultura hindusă zeii lor șerpi, numiți Naga-și, constituie un astfel de exemplu. James Churchward a ajuns la concluzia că mayașii din America Centrală și Naga-șii din Asia erau aceleași popoare lemuriene. Documentarul *The Reptilian Agenda* pune la dispoziție informațiile și confirmarea că, în relatările șamanului zulu Credo Mutwa, este vorba despre reptilienii care-și schimbă forma.³ Despre zeii-șerpi ai „mării” sau „pești” sumerieni și babilonieni se spunea că își pot schimba forma și aparența umană la voință. O altă versiune a schimbării de formă sunt așa-numiții „oameni în negru” care apar și dispar din fața martorilor. La fel de sugestivă este povestea lui Jekyll și Hyde.

Copiii umbrelor

Vechile tăblițe, despre care se presupune că provin din subteranul unui templu mayaș din Mexic, îi descriu pe reptilienii și capacitatea lor de a-și schimba forma. Aceste relatări, care se corelează remarcabil cu experiențele și mărturiile moderne, sunt cunoscute ca

Tăblițele de Smarald ale lui Thoth, o zeitate egipteană, a căror vechime este estimată la 36.000 de ani. Tăblițele au fost scrise de Thoth, un „rege-preot atlant”, care a înființat o colonie în Egipt. Au fost duse apoi în America de Sud de către „preoții piramidelor” egiptene și îngropate sub un templu mayaș închinat zeului Soarelui, în Yucatan, Mexic. Traducătorul acestor tăblițe, Maurice Doreal, susține că le-a recuperat și le-a tradus în 1925, dar că a primit „permisiunea” de a le publica mult mai târziu. Ele pot fi citite în întregime la următoarea adresă web: , unde poate fi găsită și cartea *The Smarald Tablets Of Thoth-The-Atlantean* (Source Books, Nashville, Tennessee).

Nu este necesar să fie acceptate toate detaliile poveștii pentru a putea aprecia sincronicitatea conținutului tăblițelor cu descoperirile deja realizate și relevanța acestui conținut pentru ceea ce discutăm acum.

„Vorbesc despre vechea Atlantidă, despre zilele Regatului Umbrelor, despre venirea copiilor umbrei din marele adânc, chemați de înțelepciunea pământeanului, chemați pentru a dobândi mare putere. Cu mult înaintea Atlantidei au existat oameni care trăiau în întuneric și foloseau magia neagră pentru a chema ființe din marele adânc de sub noi. Ei au venit în acest ciclu, fără formă, cu o altă vibrație, existând nevăzuți de copiii pământenilor. Puteau lua ființă numai prin sânge, numai prin oameni puteau trăi în lume.

În erele trecute au fost cucerii de Stăpâni, mânați spre locul de unde au venit. Dar unii au rămas acolo, ascunși în spații și planuri necunoscute omului. Trăiau în Atlantida ca umbre, dar uneori apăreau în mijlocul oamenilor. Iar când li se oferea sânge, apăreau printre oameni. Atunci când luau forma umană ei se mișcau printre noi, dar

numai vederii noastre apăreau ca oameni. Aveau cap de șarpe când li se lua strălucirea, dar apăreau omului ca oameni între oameni. S-au strecurat în consilii, luând forma oamenilor, eliminând prin vicleșugurile lor pe șefii regatelor, luând forma lor și domnind asupra popoarelor. Numai prin magie ei puteau fi descoperiți, numai prin sunete puteau fi văzute fețele lor. Din regatul umbrelor, ei au căutat să distrugă omul și să conducă în locul lui. Dar să știți că Stăpânii erau puternici în magia lor, putând ridica vălul de pe fața șarpelui, trimițându-l înapoi la locul lui. Ei au venit la oameni și i-au învățat secretul, Cuvântul pe care numai un om îl poate pronunța; de îndată ei au ridicat vălul șarpelui și l-au îndepărtat dintre oameni.

Totuși luați aminte, șerpii încă mai trăiau într-un loc accesibil uneori lumii. Merg nevăzuți printre voi, în locuri unde s-au făcut ritualuri; iar timpul se scurge și ei iau asemănarea oamenilor. Pot fi chemați de cel ce cunoaște magia albă sau neagră, dar numai magul alb îi poate controla și lega în carnea lor.

Nu căuta regatul umbrelor, căci sigur apare răul, deoarece numai stăpânii strălucirii domnesc peste umbra fricii... Să știi, frate, că teama este un mare obstacol; fii stăpânul tuturor în strălucire, iar umbra va dispărea în curând. Ascultă și urmează-mi înțelepciunea, vocea Luminii este clară, de cauți valea umbrei, va apărea numai lumina."

În acest pasaj, indiferent care este originea sa, se regăsește istoria vieții pe Pământ timp de sute de mii de ani, dar și sursa celor care controlează astăzi lumea. Mari politicieni, lideri financiari, oameni de afaceri și ofițeri cu grad înalt ai armatei sunt șerpi-Anunnaki în formă umană. Știu că este năucitor, iar mintea strigă că toate aceste lucruri sunt „prostii”, deoarece este ceva

ce se află dincolo de cunoașterea ei condiționată a realității. Dar este adevărat. Cei care renunță acum, pierd multe dovezi pe care le voi prezenta ca fiind adevărate.

Cadrul general descris în Tăblițele de Smarald este confirmat de experiențele celor din prezent și de informațiile desprinse din rândul Iluminaților. Iată un astfel de exemplu:

„Ei au venit în acest ciclu, fără formă, cu o altă vibrație, existând nevăzuți de copiii pământenilor.”

După cum au dovedit cercetările mele, lumea este controlată de entități care iau formă reptiliană și nu numai, existând în altă dimensiune sau „ciclu”. Noi ne aflăm în a treia dimensiune sau densitate, reptilienii operând din cea de-a patra, aflată imediat în afara gamei de frecvențe a simțurilor fizice. A patra dimensiune este simțită ca niște „vibrații” invizibile, ele devenind perceptibile doar prin acordarea vederii „psihice”, care poate conecta conștiința proprie la alte niveluri vibraționale. Acesta este mecanismul mediunilor (cei benefici), prin care acordă „scala radio” interioară pentru a accesa alte frecvențe.

„Cartierul general” al rasei șerpilor pe care o demasc aici este capătul inferior al gamei de frecvențe din a patra dimensiune, care vibrează pe o frecvență foarte apropiată de a noastră și care se află chiar la limita simțurilor noastre fizice. Este un așa-zis univers paralel sau pământ paralel, o oglindă a celui pe care îl vedem, dar cu o vibrație diferită. De exemplu, pisicile pot vedea această a patra dimensiune, de aceea ele reacționează la ceea ce nouă ne pare spațiu „liber”. La fel și copiii, ale căror capacități sunt însă suprimate în timp de adaptarea la mediul ignorant. Pentru a acționa

și manipula nivelul nostru vibrațional terestru, acești reptilienii din a patra dimensiune au nevoie de o formă umană tridimensională, un „costum spațial” genetic pe care să-l ocupe și în care să se ascundă.

Acest lucru, după cum președintele de la Madrid i-a mărturisit lui Cathy O'Brien, s-a realizat prin crearea de descendenți cu ADN combinat, reptilian și uman. Acești descendenți au o compatibilitate genetică, deci vibrațională, între reptilienii cvadrodimensionali și formele „umane” tridimensionale. Altfel spus, le permite posedarea acestor corpuri mult mai ușor și mai eficient decât alte filoane genetice umane care nu au acea combinație ADN. Este demnă de reținut această structură genetică a descendenților Iluminați, care s-au încrucișat mereu între ei și continuă să o facă și astăzi. Cu alte cuvinte, ei pot aduce propriii descendenți în poziții de putere, controlându-le corpul din a patra dimensiune inferioară.

Iată de ce genealogia celor din pozițiile de conducere din întreaga lume poate fi regăsită în liniile regale – hibridii Anunnaki – care domneau în Sumer, Egipt și așa mai departe. Vechea *Carte a lui Enoh*, care acoperă perioada de dinainte de cataclismul care a adus sfârșitul Atlantidei, spune că cei născuți din sângele Nefilimilor, din cauza „spiritului lor ancestral” (posesiune reptiliană din a patra dimensiune), sunt sortiți „să oprească, să atace, să aducă distrugere pe Pământ”. Nefilimii sunt fundamental asociați cu sacrificiile umane și consumul de sânge – ca și Iluminații de astăzi. *Cartea lui Enoh* descrie comportamentul progeniturilor Nefilimilor născuți din femeile umane:

„Ele au rămas gravide și aveau să nască uriași... care au consumat toate bunurile oamenilor.

Iar când oamenii nu îi mai puteau susține, uriașii se întorceau împotriva lor și devorau omenirea. Și au început să păcătuiască împotriva păsărilor și animalelor, reptilelor și peștilor și să-și devoreze carnea și sângele unul altuia. Pământul îi acuza pe cei nelegiuiți.”

Acum se întâmplă la fel ca atunci.

Cei care beau sânge

„Numai prin sânge puteau lua ființă, numai prin oameni puteau trăi în lume.”

Surse din interior mi-au mărturisit că reptilienii au nevoie de sânge uman (de mamifer) pentru a-și menține forma umană și pentru a opri manifestarea codurilor ADN în starea lor cu adevărat reptiliană. Așa se explică de ce acești descendenți au luat parte dintotdeauna la sacrificii umane și ritualuri de consum al sângelui din lumea antică până astăzi, fapt pe care l-am prezentat în amănunt în *Secretul Suprem*. Participanții la asemenea ritualuri sunt descendenți ca George Bush, Al Gore, Bill Clinton, Henry Kissinger, familia Rockefeller, Rothschild, prim-miniștri britanici ca Ted Heath și familia regală britanică. Da, mai ales Regina și Regina Mamă.

De ani de zile scriu despre vechile ritualuri satanice ale elitei americane ce se desfășoară într-un loc numit Bohemian Grove, o pădure din nordul Californiei cu o suprafață de 2700 de acri, izolată și păzită în permanență. În timp ce lucram la această carte, Alex Jones, ziarist, realizator de documentare și prezentator radio american, a reușit să pătrundă în acest spațiu în timpul ritualului lor, ascunzându-și chipul sub o robă cu glugă, la fel ca cele purtate de participanți. A reușit să surprindă pe peliculă dovada a ceea ce eu și alții am afirmat de atâtea ori despre cele

ce se petrec la Bohemian Grove. Pagina sa web este www.infowars.com.

Printre cei care au participat sau încă mai iau parte la ritualul de la Bohemian Grove se numără George Bush, George W. Bush, Al Gore, Ronald Reagan, Richard Nixon, Jimmy Carter, Gerald Ford, Dwight D. Eisenhower, Lyndon Johnson, Herbert Hoover, Teddy Roosevelt, Dan Quayle, Robert Kennedy (fratele lui JFK), Joseph Kennedy (tatăl lui JFK), Earl Warren (președintele Comisiei Warren care a „investigat” asasinarea lui JFK), David Rockefeller, Laurance Rockefeller, Nelson Rockefeller, Henry Kissinger, Mihail Gorbaciov (Uniunea Sovietică și Occidentul au fost dintotdeauna controlate de aceeași forță), William F. Buckley (publicist american și agent important al Iluminaților), George Shultz (fost Secretar de Stat în administrația Ronald Reagan), Walter Cronkite, William Randolph Hearst (magnatul american al presei), Andrew Knight (executiv al mass-mediei britanice ce are legături strânse cu imperiul lui Rupert Murdoch), Edward Teller („tatăl bombei cu hidrogen”), Glenn Seaborg (cel care a descoperit plutoniul), Burt Bacharach (compozitor), Bing Crosby (cântăreț), Bob Hope (agent britanic MI6), Ray Kroc (omul din spatele imperiului fast-food McDonald’s), Mark Twain, John Muir (fondatorul organizației ecologiste a Iluminaților, Sierra Club).⁴

Iată-i numai pe câțiva dintre ei și legăturile lor, cei care depun jurământul de credință față de Iluminați. Kennedy reprezintă o familie importantă în Statele Unite, dar nimeni nu este indispensabil când vine vorba de îndeplinirea planului Iluminaților. Mulți din sclavii controlului mental care și-au revenit ulterior mi-au spus că au fost abuzați sexual de către Edward Kennedy, senator și fost agent al operațiunilor de control mental al Iluminaților, iar un fost agent

implicat în operațiunile de control mental mi-a relatat:

„Senatorul (Edward) Kennedy, chiar întreaga familie Kennedy face parte din aceste operațiuni. Știu că ei reprezintă simboluri politice în țară, dar sunt implicați până peste cap.”

Phillip Eugene de Rothschild afirmă despre el însuși că este unul dintre sutele de mii de progenituri ilegite ale Rothschild-zilor. El subliniază că deseori cei mai importanți agenți ai Iluminaților se ascund în spatele unor vieți aparent „obișnuite”, în timp ce dictează planuri macabre și participă la ritualuri sacrificiale umane. Aceste lucruri sunt confirmate și de mulți oameni din interiorul organizației Iluminaților. Dar el spune că există multe personaje publice care se află foarte sus în piramida satanică a Iluminaților, subliniind că prințul Philip este jucător principal în ritualurile la care a fost prezent:

„Îmi amintesc de participarea familiilor Rockefeller și Bush, dar nu ei le-au condus. Încă îi mai consider ca lachei și nu ca adevărați deținători ai puterii oculte. Cu excepția lui Alan Greenspan (președintele US Federal Reserve Bank), cei mai mulți dintre ei erau pioni și începători în ocultism, mai mult pentru prestigiu și puterea economică. Greenspan era o persoană cu putere ocultă mare, reușind să-i intimideze chiar și pe cei din familia Bush și Rockefeller doar dintr-o singură privire. Fostul Director CIA Casey (ca și cei mai mulți directori CIA din ultimii 40 de ani), Kissinger și Warren Christopher (fost Secretar de Stat) au asistat la unele ritualuri oculte, dar se aflau cu mult în spatele protagoniștilor.

În timpul ritualurilor, în primele rânduri se aflau întotdeauna familiile regale ale Europei, iar

prințul Philip era chiar în centru. El reprezintă punctul de convergență a descendenței merovingiene a lui Charlemagne și cea a lui Enea, precum mulți reprezentanți ai caselor regale moderne. Însă el este conducătorul lor. Sunt sigur că cromozomii săi materni provin din actualii „antichriști” Nefilimi. Prințul Philip este principalul descendent biologic al „reptilienilor”, după cum îi numești tu. Imediat după el sunt masculii din descendența familiei mele (Rothschild) ca și miniștrii însărcinați cu logistica. Actualii monarhi ai Olandei, Spaniei și unii nobili austrieci (Habsburg) sunt următorii ca putere ocultă și participare în conspirație.”⁵

Mai multe detalii despre Prințul Philip și membrii Casei de Windsor se găsesc în *Secretul Suprem*. Alte informații provin de la victimele programelor de control al minții puse la cale de Iluminați, cum este cel de la Montauk Point din Long Island, New York, care a făcut subiectul multor publicații. Slavii controlați mental sunt folosiți pe scară largă de reptilieni și descendenții lor pentru a avansa în planurile lor, după cum am prezentat pe larg în celelalte cărți. Ei au creat o armată globală de oameni programați care le îndeplinesc ordinele, le conduc ritualurile și fac ceea ce li se spune fără a contesta sau, mai rău, chiar fără a gândi. O parte din ei, puțini din păcate, și-au revenit total sau parțial, și prin urmare au ieșit din proiectele lor, reușind să acceseze amintirile a ceea ce li s-a petrecut.

În ultimii zece ani ei și-au făcut auzită vocea, în ciuda mass-mediei oficiale care refuză să le publice povestea. O victimă a controlului minții mi-a povestit cum a fost martor la ceremonii sacrificiale umane la Montauk, la care a participat și William F. Buckley, binecunoscut autor american și membru al Bohemian

Grove, care conduce operațiunea de control mental de elită Janus de la cartierul general NATO din Belgia. Arizona Wilder descrie experiențe similare cu Buckley. Sclavii mentali de la Montauk susțin că lucrurile pe care le-au aflat în aceste proiecte le-au dezvăluit modul în care reptilienii își schimbă forma. Anumite secvențe ADN se închid, în timp ce altele se deschid. Codurile deschise manifestă o caracteristică fizică, dar nu și cele închise. Atunci are loc o transformare *ad litteram* a structurii celulare, care schimbă o formă de mamifer într-una reptiliană. „Forma umană nu dispare nicăieri, doar se schimbă într-una reptiliană, deoarece acele secvențe se deschid, având capacitatea de a reveni la loc.” Indiferent cât de greu de acceptat poate părea pentru mintea noastră, informațiile furnizate de această persoană despre codurile ADN sunt, în mod cert, corecte. Știi oare că încă mai sunt oameni care se nasc cu cozi? Da, este adevărat, deoarece codurile ADN din trecutul nostru reptilian s-au deschis la unii oameni, deși în această perioadă de evoluție ar fi trebuit să rămână închise și adormite. Tot astfel fetusul uman se transformă în copil prin mai multe etape care leagă puncte majore de evoluție în dezvoltarea formei fizice prezente. Acestea le includ pe cele care fac legătura între mamifere neprimare, reptile și pești. Într-o anumită etapă, embrionul are bronhii și se aseamănă foarte mult cu păsările, cu oile și porcii, până în a opta săptămână, când trece pe propria cale de evoluție. Când se deschide un cod greșit, copiii se nasc cu cozi, cazuri cunoscute sub numele de *apendice caudal*. De obicei doctorii le îndepărtează imediat, dar în acele zone ale lumii unde tratamentul nu este disponibil, oamenii trăiesc toată viața cu coadă. Este suficient să pipăi zona de la baza coloanei vertebrale pentru a vedea unde erau odinioară cozile noastre. Această victimă a controlului

minții susține că, știind ceea ce faci și înțelegând ADN-ul la un nivel superior celui științific de astăzi, acest proces poate avea loc instantaneu. El spune că reptilienii au nevoie de hormoni de mamifer pentru a-și menține forma umană, deoarece starea lor de bază este reptiliană, iar codurile de mamifer s-ar închide dacă nu ar consuma sânge uman în mod constant. Ei mai au nevoie și de adrenalină care intră în circulația sanguină în momente de teamă intensă și extremă. De aceea ei folosesc victimele care urmează să fie sacrificate și, prin diverse ritualuri malefice, realizează un crescendo de teamă până la momentul morții, fapt care le permite să bea sânge cu multă adrenalină.

Arizona Wilder dă exact aceleași informații din propria sa experiență teribilă. Ea spune că a condus ritualuri sacrificiale pentru elita americană și familia regală britanică în locuri precum Castelul Balmoral din Scoția, după cum am menționat în *Secretul Suprem* și documentarul *Revelațiile unei Zeițe-Mamă*. Arizona adaugă că tipul de sânge cel mai căutat de reptilienii este al oamenilor blonzi cu ochi albaștri, deoarece este cel mai eficient pentru a-și păstra forma umană. Ea, ca aproape fiecare sclav controlat mental pe care l-am întâlnit, are ochi albaștri și este blondă. După ce a scăpat de sclavia mentală și fizică, și-a vopsit părul. Oamenii blonzi cu ochi albaștri sunt cei mai căutați pentru a fi sacrificați de Iluminați. De asemenea, oamenii roșcați par foarte importanți pentru ei, precum și sângele copiilor înainte de pubertate și cel al tinerelor virgine. Acest fapt are legătură cu puritatea sângelui și energia copiilor, precum și cu schimbările care au loc în câmpul energetic al unei persoane după primul contact sexual sau la pubertate.

Astfel, Iluminații sacrifică cel mai adesea copii și fete tinere, fapt care stă la originea istorisirilor de-a lungul timpului despre sacrificiul către zei al „tine-

relor virgine". Savanții au descoperit și ei aspecte ale fenomenului de schimbare a formei. Geluri pe bază de polimeri, de exemplu, sunt materiale remarcabile care schimbă forma. Expuse la mici diferențe de aciditate sau temperatură, ele își pot transforma radical forma și mărimea. Diferitele acidități și temperaturi sunt simple stări de vibrație. Modificarea vibrației este cheia. Forțele dintre moleculele gelurilor respective sunt fin echilibrate, uneori predominând o stare sau alta, ceea ce depinde de stimulul extern. Hiroaki Misawa și colegii săi de la Universitatea Tokushima, Japonia, au focalizat un fascicul laser în centrul unui cilindru de gel cu polimeri și au constatat că, la un moment dat, mijlocul și-a micșorat diametrul. La închiderea razei laser, mijlocul a revenit la mărimea originală. Transformarea gelurilor este complet reversibilă, ca și schimbarea umană-reptiliană.⁶

Arizona mărturisește că i-a văzut pe membrii familiei regale britanice de Windsor transformându-se în reptile în nenumărate rânduri. Confidenta prințesei Diana, Christine Fitzgerald, mi-a dezvăluit că cei din familia Windsor voiau să se încrucișeze cu genele Dianei (blondă cu ochi albaștri), deoarece erau în pericol să capete ADN prea reptilian și nu își mai puteau menține forma umană pentru multe generații. Se poate vedea diferența în modul în care prințul William arată față de ceilalți, prin infuzia de ADN matern predominant nordic. Christine Fitzgerald spunea că apelativele Dianei pentru cei din familia Windsor erau „reptile” și „șopârle”, cuvinte pe care le folosea la modul cel mai serios. „Nu erau umani”, spunea ea adesea.⁷ Asasinarea rituală a prințesei a fost realizată de către rețeaua descendenților reptilieni chiar pe un vechi loc ritual închinat zeiței Diana, creat de reptilienii merovingieni.

Această disperare după sânge se regăsește și în

misterul mutilării de vite, în care animalul este lăsat fără sânge, așa cum au fost cazurile din Puerto Rico, Mexic, Florida și nord-vestul Pacificului, și se potrivește foarte bine cu descrierea obiceiurilor reptiliene. Multe dintre aceste cazuri au coincis cu aparițiile OZN-urilor în acele zone, după cum susțin martori oculari. O explicație pentru a putea vedea cum „oamenii” se transformă în reptilienii este aceea că mintea privitorului se acordă la frecvența celei de-a patra dimensiuni, și astfel el vede forma reptiliană ascunzându-se în trupul tridimensional sau că reptilianul din a patra dimensiune își coboară frecvența de vibrație pentru a intra rapid în spectrul nostru fizic de frecvențe. La acest aspect voi reveni într-un capitol ulterior. Să consume sânge uman nu este singurul obiectiv al acestor vampiri. Reptilienii se hrănesc și cu energie emoțională umană. Cu cât starea de teamă inoculată subiectului este mai puternică, cu atât energia pe care ei o pot absorbi și recicla împotriva noastră este mai mare.

Cercetătorul Alan Walton, care scrie sub pseudonimul Branton, a descoperit aceleași teme:

„În afară de instinctul „patern” teritorial din partea „draconienilor” pentru recucerirea „planetei lor de origine” (Pământul), unele dintre cele mai rele subspecii reptiliene au un motiv chiar mai sinistru. Acestea sunt tipurile vampirice, care caută, de fapt, să se hrănească cu energiile emoționale umane și esența vitală a oamenilor pentru a dobândi energia necesară nu numai să se infiltreze în lumea noastră, dar și în dimensiunea noastră. Operând modificări genetice asupra lor înșiși, prin infuzare cu gene ale „instinctului de războinic”, slaba legătură „spirituală” pe care o mai aveau a fost complet eliminată, iar ei sunt motivați numai

de instinctul colectiv de prădător care se pare că știe un singur lucru: să cucerească, să asimileze, să consume! Totul a fost confirmat de mulți dintre cei care au fost răpiți, mai ales în ultimii ani.”⁸

Invazia tăcută

Înapoi la Tăblițele de Smarald:

„Atunci când lua formă umană ei se mișcau printre noi, dar numai vederii noastre apăreau ca oameni. Aveau cap de șarpe când li se lua strălucirea, dar apăreau omului ca oameni între oameni. S-au strecurat în consilii, luând forma oamenilor, eliminând prin vicleșugurile lor pe șefii regatelor, luând forma lor și domnind asupra oamenilor. Numai prin magie ei puteau fi descoperiți, numai prin sunete puteau fi văzute fețele lor. Din regatul umbrelor, ei au căutat să distrugă omul și să conducă în locul lui.”

Acesta este un rezumat relevant al istoriei planetei noastre. Așa cum au făcut în Atlantida, Iluminații (Anunnaki) manipulează astăzi prin descendenții lor din pozițiile de conducere – „consiliile” – și preiau corpurile lor pentru ei înșiși. În termenii noștri, se numește posedare. Ritualurile conduse de societățile secrete controlate de Iluminați – francmasonii, Cavalerii de Malta, Cavalerii Templieri etc. – sunt doar o modalitate de punere în practică a acestei posedări. Descendenții Iluminați din vârf știu cine sunt, dar cei de pe nivelurile inferioare, nu. Acești oameni, care fac parte fără știință dintr-o organizație a descendenților reptilienii, sunt invitați în labirintul de societăți secrete și trecuți prin ritualuri de „inițiere” pe care nici măcar nu le înțeleg. Aceste ritualuri, mai ales cele elaborate, realizate odată cu înaintarea în grad, sunt menite să creeze un mediu vibrațional în care reptilienii din a

patra dimensiune pot posedea corpul. Odată cu avansarea inițiatului pe următoarele niveluri, el trece prin ritualuri mai puternice de magie neagră care, pas cu pas, dau entității din a patra dimensiune mai multă putere asupra proceselor raționale și emoționale ale ființei umane, până când reptilianul obține controlul complet.

Altfel spus, „omorând prin artele lor pe capii regatelor, luând forma lor și domnind asupra oamenilor.” Aceștia sunt cei care au devenit președinți, prim-miniștri, magnați financiari și economici, patroni ai trusturilor de presă și toți ceilalți care conduc sau administrează planurile Anunnaki, deși cei mai puternici reptilienii sunt cei care dictează din culise: „Din regatul umbrelor (partea inferioară a celei de-a patra dimensiuni), ei au căutat să distrugă omul și să conducă în locul lui”.

Sunetul șarpelui

„Numai prin magie ei puteau fi descoperiți, numai prin sunete puteau fi văzute fețele lor... Dar să știți că Stăpânii erau puternici în magia lor, putând ridica vălul de pe fața șarpelui, trimițându-l înapoi la locul lui. Ei au venit la oameni și i-au învățat secretul, Cuvântul pe care numai un om îl poate pronunța; de îndată ei au ridicat vălul șarpelui și l-au îndepărtat dintre oameni.”

Am aflat din mai multe surse că cheia care ridică „vălul de pe fața șarpelui” este o frecvență de sunet ce înlătură iluzia formei umane pentru a dezvălui natura lor reptiliană. Aceasta rezonază cu o vibrație care îi împiedică să-și mențină codurile „umane” deschise. Aceeași temă se regăsește în filmul *They Live*,⁹ regizat de John Carpenter. Dacă arunci o privire asupra carierei sale cinematografice, devine evident că știe ce

spune. *They Live*, pe care îl recomand cu căldură pentru a avea o idee vizuală a ceea ce vă spun, are ca subiect o rasă extraterestră care preia controlul planetei ascunzându-se în formă umană. Modul lor de control este identic cu cel al Iluminaților, prin societăți secrete și condiționare mentală. În final, filmul demască înșelătoria prin „spargerea” frecvenței de sunet vibraționale care menține iluzia aparenței umane a celor de la putere. De îndată ce vibrația este distrusă, președintele și apropiații lui își reiau adevărata formă, iar oamenii pot vedea cine îi conduce de fapt. *They Live* este disponibil prin secțiunea Bookends de pe pagina mea web. Găsind frecvența corectă de sunet, se va petrece la fel cu cei care sunt astăzi la putere.

„Nu căuta regatul umbrelor, căci sigur apare răul, deoarece numai stăpânii strălucirii domnesc peste umbra fricii... Să știi, frate, că teama este un mare obstacol; fii stăpânul tuturor în strălucire, iar umbra va dispărea în curând. Ascultă și urmează-mi înțelepciunea, vocea Luminii este clară, de cauți valea umbrei, va apărea numai lumina.”

Cei care bâjbâie în ceea ce se numește „ocultism” se deschid manipulării de către entitățile din dimensiunea a patra inferioară, lăcașul multor entități rătăcite, malefice, și origine a legendelor și poveștilor cu demoni și spirite „rele”. De fapt, termenului de ocult i s-a dat o reputație proastă. Sensul acestuia este „ascuns”, iar aceeași cunoaștere poate fi folosită pentru bine sau rău. Încă o dată cheia este dată de vibrație. Cunoașterea „ocultă” folosită cu iubire și intenție benefică duce la menținerea unei vibrații înalte și a legăturii cu acel nivel de conștiință. Folosirea sa fără înțelegere (precum cei care doar se joacă) sau cu intenție

malefică, duce la conectarea cu o gamă de vibrații corespunzătoare celei de-a patra dimensiuni inferioare.

Insistența Tăblițelor de Smarald asupra faptului de a trăi fără teamă este și ea un punct vital. După cum am spus în cărțile, documentarele sau prelegerile mele, lumea este controlată de teamă. Teama de ceea ce cred alții despre noi, teama de moarte, teama de singurătate, teama de sărăcie, teama pentru familia și copiii noștri, teama de război. Lista nu are sfârșit. Emoția fricii rezonază cu gama de frecvențe din a patra dimensiune inferioară, iar noi suntem dominați de teamă și devenim o țintă ușoară pentru influența și controlul entităților din acea dimensiune. Astfel, Iluminații creează continuu situații, structuri și evenimente care să mențină oamenii în orice fel de teamă. Generând teamă, energia noastră poate fi absorbită de entitățile din a patra dimensiune inferioară, care rezonază cu aceeași frecvență pe care o folosesc pentru a-și mări puterea de reciclare împotriva noastră, dobândind astfel un control și mai mare. Teama reprezintă puntea de legătură dintre ei și noi și îi alimentează cu energie.

„În erele trecute au fost cucerți de Stăpâni, mânați spre locul de unde au venit. Dar unii au rămas acolo, ascunși în spații și planuri necunoscute omului. Trăiau în Atlantida ca umbre, dar uneori apăreau în mijlocul oamenilor. Iar când li se oferea sânge, apăreau să stea printre oameni.”

„Din marile adâncuri erau chemați de înțelepciunea pământeanului, chemați în scopul dobândirii de mare putere.”

Unii cercetători sugerează că această facțiune reptiliană a fost alungată de pe Pământ în trecutul îndepărtat prin închiderea „portalurilor” interdimen-

sionale, care le permiteau să se miște foarte ușor în această densitate. Aceste portaluri sunt puncte din rețeaua energetică a Pământului la care a treia și a patra dimensiune se pot conecta, fiind deseori locurile cele mai sacre ale anticilor. Aceste portaluri sunt foarte asemănătoare, dacă nu chiar identice cu cele din filmul *Stargate*, care prezintă povestea unui popor egiptean foarte vechi controlat de niște „zei extraterestri extrem de avansați tehnologic”.

O temă comună a legendelor despre Atlantida este aceea a unor grupuri cu o cunoaștere avansată care au început să o folosească în scop malefic și astfel au redeschis portalurile, permițând ființelor din a patra dimensiune să pătrundă în această realitate. Se pare că un asemenea portal există în munții Caucaz, din sudul Rusiei și nordul Turciei, regiune care apare constant în studiile mele. Aceste centre importante pentru descendenți și Iluminați vor fi conectate cu așezările subterane ale stăpânilor lor. În ritualurile lor, sataniștii invocă aceste entități din a patra dimensiune prin crearea de „portaluri” vibraționale care le permit acestora să se manifeste. Cuvintele, culorile și simbolurile vibrează toate ca energie, iar ritualurile secrete folosesc combinațiile care au efectul vibrațional necesar. Iată de ce Iluminații de astăzi efectuează aceleași ritualuri către aceleași zeități din Antichitate, deoarece acestea includ combinațiile necesare cuvânt-culoare-simbol pentru deblocarea porții vibraționale.

Cercetătorul Alan Walton scrie: „Unii susțin că ritualurile crowleyene (satanice) și proiectele (tehnologice) de la Montauk le-au fost foarte utile pentru perforarea spațiului-timp care separă dimensiunea noastră de a lor.” Cred, de asemenea, că exploziile nucleare din anii '50 au avut ca efect deschiderea „porților stelare”.¹⁰ După cum scriu Tăblițele de Smarald: „Luați aminte totuși că șarpele trăiește într-un

loc accesibil uneori lumii" (a patra dimensiune inferioară, accesată prin porțile stelare); „Ei umblă nevăzuți printre voi în locuri unde s-au desfășurat ritualuri" (ritualurile Iluminațiilor de deschidere a porților stelare); „Iar timpul trece și ei iau asemănarea oamenilor" (lucru deja realizat).

Descrierea „diavolului" este asemănătoare descrierilor „capetelor regale" reptiliene cunoscute ca Draco, iar în textul biblic Diavolul/Satana este clar menționat ca reptilian. Un exemplu este această descriere din Cartea Apocalipsei a Sf. Ioan. Al doilea paragraf de aici poate descrie sigilarea portalurilor interdimensionale prin care reptilienii intră în această dimensiune, aceeași temă din Tăblițele de Smarald, sau se poate referi la fel de bine la închiderea rasei șarpelui în Pământ:

„Și marele dragon a fost doborât, vechiul șarpe, cel numit Diavol și Satana, înșelătorul întregii lumi; și el a fost îngropat în Pământ cu tot cu îngerii lui... și a priponit dragonul, vechiul șarpe, care este Diavolul și Satana, legându-l pentru o mie de ani, și l-a aruncat în hău, sigilând în urma lui pentru a nu mai înșela popoarele."¹¹

Au existat și există încă reptilienii și alte entități în subteranul Pământului, după cum am mai subliniat, iar acest pasaj biblic se poate referi, la fel ca în Tăblițele de Smarald, la reptilienii care au fost „mânați de unde au venit" ... și „...din marile adâncuri erau chemați..." Se spune că Nefilimii și uriașii titani sub diferitele lor nume au fost alungați sub Pământ de lumina soarelui. Un supraviețuitor al experimentelor de control al minții spune că a aflat că reptilienii au fost primii care cu colonizat Pământul și că acesta este motivul pentru care îl consideră al lor. La fel afirmă și Credo Mutwa,

din consemnările africane, lucru pe care l-am auzit și din multe alte surse. Toți sugerează că un alt grup, mai „uman”, a sosit și a câștigat o bătălie la suprafață cu reptilienii care s-au refugiat în subteran. Iată deci originea simbolismului din vechea temă a „iadului” și trimeriei „Satanei” în subteran. Acest grup mai „uman” erau blonzii cu ochi albaștri. Victima controlului mental crede că această luptă a avut loc acum aproximativ 200.000 de ani și adaugă:

„Reptilienii originali se întorc, sunt aici și acum, iar cei rămași pe această planetă au dezvoltat propria lor subcultură, care s-a împotrivit planului inițial. Iar acum se tem chiar de cei din specia lor. Este o mare vânzoleală, să-i spunem așa, pentru protecția populației originale care se întorce, existând posibilitatea unei lupte de proporții pe această planetă în următorii ani. Cred că va fi un război, iar hibridii umani-reptilienii de aici se vor apăra împotriva celorlalți pur-sânge.”

Aceste afirmații, precum și cele de pe Tăblițele de Smarald duc iar la un vechi conflict între reptilienii și nordicii din diferite locuri ale galaxiei. Maurice Doreal, cel care a descoperit Tăblițele de Smarald, povestește cum, după o conferință în California, a fost abordat de doi oameni blonzi cu ochi albaștri care l-au invitat să viziteze un oraș subteran de sub muntele Shasta din nordul Californiei. Cercetători ai fenomenului au numit acest oraș Telos, cuvânt grec care înseamnă „scop suprem”. Doreal afirmă că vizitele sale în societățile subterane, mai ales într-un centru de depozitare a consemnărilor de sub Himalaya, i-au arătat adevărata istorie a acestei planete. El susține că strămoșii scandinavilor trăiau cândva într-o regiune tropicală care acum este deșertul Gobi din China și

Mongolia. Aceștia au dezvoltat o societate tehnologică ce includea folosirea energiei nucleare și a mașinilor zburătoare, consemnate în *Vede* ca „Vimanas”. Acești nordici erau atacați în mod repetat de o rasă de reptilieni care își schimbau forma, având baza în Antarctica subtropicală de atunci, susține Doreal. Este adevărat că în textele vechi Pleiadele (nordicii?) și Orion (reptilienii?) sunt asociate cu moartea și distrugerea pe Pământ, cel puțin la un nivel simbolic. Antarctica este, se pare, locul unde unii naziști au fugit după război și există relatări despre existența acolo a unei baze subterane. Doreal afirmă că i s-a arătat cum acești reptilieni-„cameleon” s-au infiltrat în societățile umane pentru controlul planetei. O modalitate de demascare a acestora este un test de pronunție, descoperindu-se că reptilienii nu pot pronunța „kin-in-i-gin”.

Doreal susține că, într-un efort disperat de a-i opri pe reptilienii, „nordicii” au lansat o „super-armă” în Antarctica. El afirmă că enorma explozie a zguduit Pământul și a provocat inversarea polilor și evenimentele cataclismice care au urmat. Alte colonii reptiliene au supraviețuit în subteran. Conform spuselor lui Alan Walton, o posibilă locație ar fi peșterile „Patalas”. Tradiția hindusă spune că aceasta este o societate subterană cu șapte niveluri care începe sub Benares, India, și se continuă până la lacul Manosarowar din Tibet. Walton adaugă că unii localnici susțin că au întâlnit Naga-șii reptilienii în această zonă și au văzut aparatele lor zburătoare intrând și ieșind din munți. Maurice Doreal mai spune că și nordicii și-au mutat o mare parte a civilizației lor în rețele subterane, cunoscute în Orient ca „Agharta”.¹² Conflictele dintre ei au continuat, dar au existat și colaborări între facțiuni ale reptilienilor și nordicilor. În cartea sa *Agharta* (Health Research, SUA, 1996),

Robert E. Dickoff povestește despre un călugăr tibetan care a aflat că o alianță a reptilienilor și magilor negri „umani” producea haosul și distrugerea societăților de suprafață prin proiecția de câmpuri energetice malefice asupra minții oamenilor, folosind ceea ce numim vrăjitorie – manipularea energiei. Dickoff spune că acest călugăr i-a condus pe alți 400 călugări-războinici în peșteri pentru a se lupta cu acest „cult al șarpelui” al oamenilor și reptilienilor.

Această temă a cultului șarpelui care se luptă cu „oamenii” nordici se regăsește într-o veche lucrare numită *Edda britanică*, tradusă de L.A. Waddell în prima jumătate a secolului XX. El nu știa nimic despre reptilienii și nordicii extraterestri și totuși traducerea sa susține puternic această luptă pentru putere de pe planetă. Textele sale confirmă de asemenea un alt aspect al ritualului reptilian-iluminat – adorarea zeiței lor.

Surse

¹ Cathy O'Brien și Mark Phillips, *Trance-Formation Of America, The True Life Story Of A CIA Mind Control Slave* (Reality Marketing, PO Box 27740, Las Vegas, Nevada, 89126, 1995), pag. 209 și 210.

Această carte este disponibilă pe pagina web a lui David Icke și Bridge of Love, UK

² *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 41

³ *The Reptilian Agenda*, părțile unu și doi, de Credo Mutwa și David Icke, disponibil la Bridge of Love

⁴ În cartea lui Fritz Springmeier, *Bloodlines Of The Illuminati*, există o listă mai lungă a participanților la Bohemian Grove, disponibilă prin Bookends de pe pagina web a lui David Icke.

⁵ Corespondența cu autorul

⁶ Vezi articolul *Shape-shifting Polymer Gels* de pe pagina web <http://scientificamerican.com/news/110900/4.html>

⁷ Menționat în conversațiile înregistrate cu autorul

⁸ Vezi <http://www.angelfire.com/ut/branton> și <http://www.reptilianagenda.com>

⁹ *They Live* (Alive Rims, 1988)

¹⁰ Vezi <http://www.angelfire.com/ut/branton> și
<http://www.reptilianagenda.com>

¹¹ Cartea Apocalipsei, Capitolul 12, versetul 9 și Capitolul 20,
versetele 2 și 3

¹² Am găsit această relatare în experiențele lui Maurice Doreal de
pe pagina web <http://www.angelfire.com/ut/branton>

Reginele-dragon

Dacă spui adevărul, nu este nevoie să-ți amintești nimic.

Mark Twain

La suprafață, agenda Iluminaților pare a fi una predominant masculină, dar în realitate, marea preoteasă este la fel de importantă în ritualurile lor ca și marele preot, iar în inima simbolismului Iluminaților se află de fapt adorarea zeiței-șarpe. Mișcarea New Age dorește o întoarcere a „zeiței”, deoarece ea este văzută ca energie feminină eliberatoare a femeilor de sub opresiune. La acest nivel și eu sunt de acord. Este însă vital ca mișcarea New Age, dar nu numai, să înțeleagă că Iluminații și acoliții lor nu vorbesc despre acest simbolism al „zeiței”, ci doar vor să lase această impresie.

Zeița-șarpe este cunoscută sub numeroase nume: Diana, Artemis, Atena, Semiramida, Barati, Britannia, Hecate, Rhea, Persefona („Primul șarpe”) și așa mai departe. Aceste nume au fost folosite pentru a simboliza concepte ezoterice atribuite diferitelor faze ale Lunii, precum și energia feminină în ansamblul ei. La bază însă, această adorare a zeiței de către Iluminați pare să fie în legătură cu ADN-ul transmis prin femeie, ADN ce își are probabil originea în constelația Orion.

Mi s-a spus că această sursă de ADN reprezintă simbolul, în diferite culturi, pentru reginele-dragon,

regina/reginele Orionului sau „Mama Șerpilor”. Din surse interne și din mărturiile cercetătorilor avizați, o societate reptiliană matură are propria sa versiune despre matcă, ce produce ouă din care provin descendenții și progeniturile lor. Artemis, o zeiță importantă a Iluminaților, este descrisă ca având ouă pe piept și este asociată cu albinele. Unul dintre primele simboluri ale liniei merovingiene, de asemenea legat de adorarea lui Artemis/Diana, este albina sau stupul. Același simbolism este întâlnit la francmasoni. Reptilienii și cenușiii au fost descriși adeseori de către cei răpiți ca având un fel de mentalitate de roi sau de stup, asemănătoare albinelor, ei încercând să implementeze această mentalitate și rasei umane. Cercetătorul Frans Kamp a abordat această temă a reginei din Orion:

„Matca are un roi. Amintirile sunt transferate roiului de către femelă/regină. Pentru aceasta este necesară o substanță chimică/hormon, un „feromon”, întocmai cum melatonina este indispensabilă intuiției profunde (conexiunii interdimensionale). Amintirile sunt reguli tipice pentru comportamentul de turmă. Un animal este pur subconștient, el trăiește bazându-se pe instinct, un fenomen pe care oamenii tind să-l numească paranormal. Specia umană își folosește creierul, despre care credem că face aproape totul, restul fiind instinct. Instinctul ține de subconștient. ADN-ul nostru cunoaște totul, el (subconștientul) fiind cel care ne menține în viață, și nu creierul. Cum ființele de pe Orion sunt încă mamifere în cea de-a patra dimensiune, fiecare dintre ele este legată de regină prin subconștientul colectiv. Fiecare roi are regina sa. Ea are descendența pură... ADN-ul mitochondrial este transferat numai de femei și este cel mai puternic ADN existent.”¹

Mi s-a spus de multe ori că ADN-ul femeii este foarte important pentru descendenții reptilien, iar simbolismul „zeiței” și cel al „șarpelui” au o legătură strânsă cu acesta încă din timpuri străvechi.

Sir Laurence Gardner este purtătorul de cuvânt al *Imperial Royal Dragon Court and Order* (n.tr. Curtea și Ordinul Dragonului Regal și Imperial), care reprezintă interesele „descendenților-dragon” înșămânțați cu ADN-ul „reginelor-dragon”. El spune că acest simbolism și tema reginelor-dragon fac referire la „mama fondatoare” a Anunnaki-lor, numită Tiamat, dragonul mării din relatările mesopotamiene. Aceste regine, sugerează el, erau de obicei reprezentate ca sirene, numite adesea Doamnele Lacului. Pretutindeni în regiunile locuite de popoarele atlant-lemuriene se regăsește adorarea zeiței-șarpe și a fiului ei șarpe, care este deseori simbolizat și ca un taur.

James Churchward afirmă că vechile tăblițe sumeriene arată că lemuriienii adorau zeița numită „regina Moo” și că Lemuria/Mu era numită „Patria Mamă”. De jur împrejurul Mării Mediterane, regii-preoți erau cunoscuți drept „copiii zeiței-șarpe”.² În aceeași regiune s-au creat temple și Școli de Mistere în numele ei, mai ales Templul lui Artemis/Diana din Efes (Turcia), una dintre cele șapte minuni ale lumii. Turcia (fosta Asia Mică), Grecia și insulele din Samotracia, Cipru și Creta erau principalele centre ale cultului zeiței. Samotracia, „insula sacră”, pare să fi fost cel mai important centru din regiunea mediteraneană/eggeeană. Aici aveau loc ritualurile „Comunității Fiicelor” zeiței Hecate,³ cea descrisă ca având picioare de șarpe, iar în loc de păr, șerpi.⁴

Câinele, animalul sacru pentru Hecate, era sacrificat în cursul acestor ritualuri, în perioada de lună nouă. Această importanță a câinelui în mitul lui Hecate se poate lega simbolic de „Steaua câinelui”

Sirius, ca bază a reptilienilor. În Colchis, vechea așezare egipteană de la poalele munților Caucaz, exista un cimitir sacru închinat zeiței Hecate. Legende ale argonauților ale lui Iason povestesc că acesta a oferit zeiței un sacrificiu la Colchis.⁵ (Colches-ter este cel mai vechi oraș englezesc atestat documentar și prima capitală romană pe teritoriul actualei Anglii). Rețeaua satanică a Iluminaților continuă să practice ritualuri sacrificiale aduse zeiței Hecate, iar aceasta are legătură cu simbolismul ce învăluie crima rituală a prințesei Diana, după cum am explicat în *Secretul Suprem*. Într-adevăr, Diana ar fi putut la fel de bine să fie un sacrificiu adus zeiței Hecate, cea cu trei capete, simbolizând Sirius, Sirius B și Sirius C. Numele de Hecate înseamnă literal „o sută”⁶. Sirius B și Sirius C au nevoie de 50 de ani pentru a înconjura Sirius A, iar simbolismul sutei, orbita dublă a „gemenilor”, era deseori folosit drept cod pentru sistemul Sirius, conform lui Robert Temple în *The Sirius Mystery* (n.tr. *Misterul lui Sirius*). Este important de remarcat și faptul că, după cum subliniază Temple, vechiul cuvânt și hieroglifa egipteană pentru „zeiță” înseamnă și șarpe, iar hieroglifa pentru Sirius mai are și înțelesul de dinte. Astfel, narațiunile despre „dintele șarpelui” pot fi citite ca povești despre „zeița Sirius”. Cuvântul egiptean pentru dinte mai poate fi tradus și prin *câine*, mai precis *zeu-câine*, dar și prin *o sută*.⁷

Civilizația minoică din Creta, parte a Imperiului Sumerian, este o altă cultură a șarpelui-taur. Ea își are originea în ramura regilor arieni „minoici”, ca „regii-fii ai zeiței-șarpe”, deoarece – subliniez încă o dată – linia ariană este cea mai pură dintre hibridii reptilieni. Aceștia erau regii-șerpi care au domnit în Atlantida și mai târziu în Imperiul Sumerian. Vechea Cretă, ca și celelalte centre înrudite, era renumită pentru labirintul său, cuvânt care înseamnă „casa toporului dublu” sau

„casa zeiței-șarpe”.⁸ Cultura greacă este și ea închinată zeiței-șarpe, pe care grecii o numeau Atena, iar la Delphi, Oracolul (medium interdimensional) transmitea cuvintele zeiței-șarpe, cunoscută acolo ca Delphinia.⁹ Oracolul intra într-o stare de transă în timp ce se uita în ochii unui șarpe. Ea mai folosea canabis și mesteca frunze de laur, iarba sacră a zeiței sau „pitoniței”. Frunzele de laur sunt folosite de Iluminați ca unul din simbolurile francmasoneriei, dar și în sigla Națiunilor Unite, în care este încadrat Pământul fragmentat în 33 de părți, cu o semnificație ezoterică precisă (Figura 18). Faimosul erou și matematician Pitagora a crescut în spiritul cultului zeiței-șarpe și chiar numele său înseamnă „Eu sunt Pitonul” sau „Eu sunt șarpele”.

ADN-ul reginelor-dragon

Autorul Sir Laurence Gardner afirmă că vechea Curte și Ordin al Dragonului Regal și Imperial poate fi identificată mai întâi drept Curte a Dragonului din vechiul Egipt, aflată sub patronajul prințului-preot Ankhfn-khonsu, în jurul anului 2170 î.Ch. Mai târziu, a devenit „instituție faraonică”, grație reginei Sobeknefru, și a funcționat ca un fel de „academie regală”, „adunare unică a științei și erudiției”, cel puțin conform paginii oficiale de web a Ordinului (<http://www.mediaquest.co.uk/RDCsite/RDChome.htm>). Curtea Dragonului a fost relansată în secolul al XV-lea sub numele de Curtea Ungară a Dragonului și a avut legături strânse cu „Dracula”. Gardner însuși se autointitulează „Cavaler de Saint Germain și Atașat la Marele Protectorat al Curții și Ordinului Imperial și Regal al Dragonilor – Ordo Dragonis, Sarkany Rend, 1408”.

El a scris numeroase cărți, inclusiv *Bloodline Of The Holy Grail* (n.tr. *Descendența Sfântului Graal*) (Element



Figura 18: Națiunile Unite sunt o ramură a Iluminaților. Simbolul acestei organizații include frunzele de laur și planeta împărțită în 33 de secțiuni – un număr recurent, ca în cele 33 de grade ale Ritului Scoțian Francmason

Books, Shaftesbury, Dorset, 1996), în care pretinde că merovingienii și urmașii lor, cum ar fi casa britanică Stuart, sunt descendenții lui Iisus și ai Mariei Magdalena. După părerea mea, Gardner știe mai mult decât spune, iar dacă citești printre rânduri, lasă să se înțeleagă deja destul de multe. Revista australiană *Nexus Magazine* i-a acordat mult spațiu, în care el demască modul în care lumea este manipulată.

Gardner afirmă că descendenții („regii-dragon”) au fost special concepuți de Anunnaki pentru a conduce în numele lor. El spune că aceștia beau sânge menstrual cunoscut ca Foc Stelar, dar nu menționează că sângele provenea de fapt de la victimele sacrificiul uman, care se realizează chiar și în zilele noastre. Consumul de sânge menstrual ne poartă înapoi în zorile istoriei, când multe calendare erau bazate pe ciclul lunar-menstrual. Grecii îl numeau „ambrozie” („vinul roșu supranatural” al zeiței Hera), în timp ce în India era „soma” (hrana zeilor), iar în Persia, „haoma”. Ei considerau că sângele menstrual era sacru și reprezenta esența vieții, care putea aduce nemurirea. Sir Laurence Gardner îi numește pe descendenții Anunnaki „descendenții-dragon”, dar susține că acest termen provine de la utilizarea grăsimii de crocodil în

ceremoniile regale ale Egiptului antic. El respinge ideea că acești descendenți sunt reptilienii care-și pot schimba forma, deși recunoaște că în Antichitate au existat unele surse care afirmau acest fapt. Într-un articol din revista *Nexus*, el susține că îi este greu să creadă că asemenea povești mai pot fi crezute de cineva în epoca modernă. Consemnările sumeriene, spune Gardner, arată că Anunnaki aveau o „cameră de creație” pentru a produce acești descendenți „regali” și că linia descendenților era determinată de „ADN-ul mitocondrial al reginelor-dragon”. Gardner vorbește de „sângele regal” sau Sang Graal din „pântecul reginei-dragon”. Alte texte, franțuzești, îi numesc pe acești descendenți „Le Serpent Rouge” – șarpele roșu sau sângele șarpelui.¹⁰ ADN-ul feminin sau ADN-ul „zeiței” este în mod clar cheia problemei.

Rennes-le-Chateau

Catarii sau albigenzii, măcelăriți de Biserica Romană în secolul al XIII-lea, erau susținători ai „elfilor” sau ai descendenților-dragon, după cum afirmă Gardner. O femelă elfă era numită elbă, spune el, și aceasta a fost sursa de inspirație pentru toponimul Albi, principalul oraș al catarilor sau albigenzilor, în fortăreața lor din regiunea Languedoc din sudul Franței. Termenul de „Gens”, după cum am văzut mai devreme, face trimitere la catari și este folosit până astăzi drept cod pentru descendenți. Catarii par să fie apropiați de Cavalerii Templieri, care au fost foarte prezenți în aceeași zonă, în jurul misteriosului sat din vârful muntelui Rennes-le-Chateau. Să fie oare acest munte intrarea subterană spre o bază reptiliană? Pare cu siguranță un portal interdimensional. Când am mers în acea zonă, am simțit o frecvență stranie. Măcelul oribil al catarilor de către armatele Papei Inocențiu III și ale Bisericii

Romane s-a încheiat cu asediul fortăreței din vârful muntelui de la Montsegur, în anul 1244. Argumentul lui Gardner este că Biserica Romană a distrus succesiunea „dragonilor” când i-a îndepărtat de la putere pe merovingieni în secolul al VIII-lea și a început să numească propriii săi monarhi, inclusiv pe Charlemagne, în Franța de mai târziu. Gardner menționează că biserica a suprimat femininul și adorarea „zeiței” (regina-dragon), înlocuind-o cu religia în care predomină masculinul.¹¹

Edda britanică

Povestea luptei dintre nordici și o forță reptiliană pentru controlul planetei este redată mult mai amănunțit în *Edda*, veche relatare epică britanică a evenimentelor din Sumer și nu numai, tradusă de L.A. Waddell. Accentul pus de cultul șarpelui asupra femeii este și el confirmat în acest text. *Edda* a fost găsită în Islanda în secolul al XII-lea, iar erudiții credeau că originea acestui text este islandeză ori scandinavă. În cartea sa, *British Edda* (n.tr. *Edda Britanică*) (Christian Book Club, California, 1929), Waddell menționează că textul este de fapt scris în vechea bretonă, o limbă înrudită cu engleza veche, anglo-saxona și gotica orientală. Gotica provine din sumeriană, iar aceasta, la rândul ei, din Atlantida/Lemuria. *Edda* nu este de origine islandeză, ci britanică.¹² Se pare că a fost dusă în Islanda de către oameni originari din Scoția, Orkney, Hebride și Britania de Nord. Printre ei se aflau culdeii, care aveau cartierul general în St. Andrews, Scoția, o zonă ce astăzi are puternice legături cu Iluminații.¹³ Culdeii provin din caldeeni, popor care s-a stabilit în Imperiul Sumerian, în Mesopotamia, fiind adoratori ai cultului mamă-fiu. Aceasta s-a petrecut cu mult înainte de apariția creștinismului. Desigur că aceste ținuturi europene aparțineau inițial nordicilor, care mai târziu

au coborât spre sud, către Orientul Mijlociu și Apropiat, pentru a se întoarce apoi ca „sumerieni”, „fenicieni” și „egipteni”. Erudiții au interpretat greșit *Edda*, deoarece un islandez numit Snorri Sturlason (1179-1241) a inclus traduceri ale acestui text în propria sa carte, fapt care a condus la ideea eronată că el ar fi fost cel care le compilase. Dar Sturlason doar a folosit secțiuni din această lucrare, traducându-le în mare parte greșit. A încurcat titlurile și numele unei singure persoane, folosindu-le ca nume ale unor oameni diferiți, și a pierdut astfel întregul înțeles al cărții.¹⁴

Waddell a folosit cunoașterea diferitelor limbi vechi pentru a retraduce *Edda*, susținând că aceasta narează evenimentele din vechea Troie și din Cappadocia, acum Turcia și Valea Dunării în Europa. Aceste evenimente, cu eroii și dușmanii lor, au devenit fundamente pentru mituri și legende în întreg fostul Imperiu Sumerian.

În acest capitol vei întâlni multe nume, simboluri și legături care probabil îți vor da dureri de cap, dar înțelegerea diferitelor nume și titluri care se referă la aceiași oameni, aduce dezlegarea multor mistere. Temele acestui capitol și numele, titlurile și simbolurile pe care le voi introduce sunt:

(a) lupta dintre „nordici” și reptilienii sau cultul șarpelui;

(b) încrucișarea dintre descendenții nordici și cei reptilienii;

(c) importanța fundamentală a zeiței pentru reptilienii.

L.A. Waddell sesizează legăturile dintre oameni și evenimente aparent diferite încă din primele sale zile petrecute în India, pe vremea când studia istoria și mitologia hindusă. El a remarcat că Eindri, numele folosit în textul *Edda* pentru „zeul” european și nordic numit Thor, era foarte apropiat etimologic de zeul

indian Indra. *Vedele* hinduse, care sunt inspirate din legende și relatările lemurieni și sumerieni, îl descriu pe Indra ca fiind înalt, blond, invincibil și înarmat cu un fulger. Tot așa este descris și Eindri sau Thor din *Edda*, iar Waddell a realizat că zeul european Thor și cel hindus Indra erau una și aceeași persoană, adică primul rege „arian” al Sumerului. *Vedele* îl asociază pe Indra cu zeul grec Zeus, cunoscut și ca Jupiter. Unii erudiți în limba sanscrită îl considerau pe Indra ca fiind același cu Jupiter și sugerau că era un rege erou uman, care adusese victoria primilor arieni sau „nordici” asupra „cultului șarpelui”. Waddell aduce multe dovezi care arată că zeul hindus Indra și cel european Thor, de unde provine în limba engleză numele zilei de joi (Thursday sau „Thors-day” = ziua lui Thor) sunt aceeași persoană sau zeitate. El mai spune că legenda lui Thor stă la originea legendei regelui Arthur. Thor este cunoscut în *Edda* ca Her-Thor, care a devenit Ar-Thur. Her și Ar provin din aceeași rădăcină... *arian*.¹⁵

Lucrurile s-au lămurit și mai mult atunci când Waddell a observat că primul rege arian al sumerienilor din vechea Mesopotamie se numea Indara, în Dur, în-Tur sau regele Tur,¹⁶ care a devenit mai târziu Thor în nordul Europei și Prometeu la greci. Indara este fondatorul tradițional al civilizației și a fost zeificat de sumerieni.¹⁷ Despre el se spune că a învins demonii și a omorât dragonul-șarpe și pe „uriași”, iar numele sale sumeriene sunt identice cu cele menționate în *Edda*, unde apare ca Eindri sau Thor. Ca și Thor, Indara este înfățișat de către sumerieni ținând în mână un ciocan. Basmelor pentru copii *Jack și vrejul de fasole* sau *Jack, vânătorul de uriași* provin din legende despre Indara/Thor. Un nume pentru Thor din *Edda* este Sig sau Ygg, care în inscripțiile sumeriene și cappadoциene se pronunță Zagg sau

Zakh, originea numelui modern Jack.¹⁸

Waddell scrie despre Indara:

„Primele consemnări sumeriene despre Indara au fost lăsate de către strănepotul său pe cupa sa sacră, în jurul anului 3245 î.Ch. Acestea conțin detalii despre personalitatea și faptele sale, despre regina și fiul său cavaler și despre clanul de războinici goți, portrete sculptate în piatră și gravate pe sigiliile lor sacre, care îi reprezenta purtând coifuri cu coarne precum goții europeni, bretoni și anglo-saxoni sau eroii din arta medievală. Sumerienii și hitiții îl redau în pictograme sub formă de țap sau cerb, în același mod în care Thor este prezentat în textul Edda.

Capturarea lui Indara și consacrarea cupei sale sacre (sau Sfântul Graal) le regăsim identic reprezentate în Edda lui Thor sau Her-Thor (Arthur). Copacul sacru al lui Indara, păzit de țapi, din descrierile sumeriene și hitite nordic-ariene și cappadociene, este similar copacului „Ygg-drasill” al lui Thor din Edda.”¹⁹

Waddell prezintă mai mult de 100 de sigilii și sculpturi din Sumer și ale hitiților care înfățișează scene similare celor din *Edda britanică*. El spune că ar fi putut publica chiar 300 dintre acestea. Fără îndoială, susține Waddell, că regele Thor sau Arthur sunt alte nume pentru primul rege istoric sumerian Indara. Variantele ulterioare ale poveștii regelui Arthur au pierdut aceste conexiuni, devenind o fabulă inventată și totuși simbolică. În Egipt, continuă Waddell, Indara (Thor) era cunoscut sub numele de Asari, care a devenit Osiris, zeitatea egipteană principală în cultul egiptean al soarelui. Osiris era înfățișat adeseori ca fiind un arian cu ochi albaștri, ca și Indara. Regele Indara, Dur sau Tur din Sumer, Indra din India, Thor,

Eindri sau Andvara (Andrew) din *Edda*, Osiris din Egipt și versiunea originală a regelui Arthur sunt toți una și aceeași persoană, susține Waddell. La fel și Dar-Danos, primul rege al Troiei din *Iliada* lui Homer. Thor era cunoscut ca Dan și din aceeași rădăcină provine numele de Dunăre și Danemarca. Acest nume se înrudește cu danaanii, care își aveau originea în Atlantida. Mișcarea israelită britanică pretinde că „triburile pierdute ale lui Israel”, mai ales tribul lui Dan, au plecat din Orientul Mijlociu și s-au stabilit în insulele britanice și în Europa. Acest exod a dus la apariția numelor de Dunăre și Danemarca, făcând din britanici rudele lor genetice, „poporul ales de Dumnezeu”. Aceștia pierd totuși din vedere intriga, deoarece sunt obsedați de ideea că Biblia este exactă. Ei bine, nu este așa! *Edda* povestește că Thor (Dan) și arienii săi au venit din Europa pentru a se stabili mai întâi în Turcia și Mesopotamia și au găsit aici civilizația



Figura 19: Imaginea lui Thor sau Dan învingând lei simbolici din Frigia („ținutul leilor”), sculptată în fildeș pe mânerul unui cuțit datat în jurul anului 3350 î.Ch.

sumeriană. În *Edda* se mai spune că arienii din Valea Dunării erau mult mai avansați față de restul lumii, chiar și față de locuitorii Mesopotamiei.²⁰ Valea Dunării este extrem de importantă pentru descendenți. Dunărea este al doilea fluviu ca mărime din Europa și curge din Germania până în România (țara lui „Dracula”), vărsându-se în Marea Neagră. *Edda* povestește că Thor s-a luptat și a înfrânt adoratorii șarpelui din Frigia (Turcia), cuvânt care provine din numele sumerian Firig sau Pirig, adică „ținutul leilor”.²¹ Thor este reprezentat pe vechile sculpturi ca îmblânzind „leii” în această luptă cu frigienii (Figura 19), și de aici provine povestea simbolică din tradiția ebraică a lui Dan-iel care îmblânzește leul. Thor apare și ca Midas, regele care a transformat totul în aur cu „atingerea lui”.²² Victoria sa asupra frigienilor a fost comemorată în acele ținuturi cu un monument cunoscut sub numele de Mormântul lui Midas, deși nu era un mormânt propriu-zis. Pe el există nouă cruci enorme ale Sf. Gheorghe (alt nume a lui Thor-Indara), care datează de prin anul 1000 î.Ch.²³

Crucea Roșie

Una dintre caracteristicile comune Lemuriei, Atlantidei până la Sumer și Iluminaților de astăzi este folosirea Crucii Soarelui ca simbol cu o valoare de necontestat. Crucea Soarelui sau Crucea Roșie a fost găsită în presupusul mormânt al împăratului sumerian-egiptean Menes. Acest simbol a devenit mai târziu crucea Sf. Gheorghe și mai apoi steagul Angliei, după ce sumerienii-fenicieni s-au stabilit acolo. Crucea roșie a Soarelui este și simbolul societății secrete a Cavalerilor Templieri, care au jucat un rol important în povestea descendenților timp de sute de ani; ea este de asemenea sigla organizației Crucea Roșie care, așa cum am subliniat în *Secretul Suprem*, este o creație a

Iluminaților ce le permite să manipuleze țările prin războaie și alte evenimente sub acoperirea ajutorului umanitar, fapt de care membrii sinceri ai Crucii Roșii nu sunt conștienți.

Crucea Roșie era pavilionul sub care naviga Cristofor Columb, un pion al Iluminaților, care a descoperit continentul american, conform istoriei oficiale. Crucea Roșie sau Crucea Soarelui a fost la origine un „T”, care a devenit „pătratul T” al francmasoneriei sau crucea Tau. Reprezentări ale Crucii largi, cunoscute drept Crucea de Malta, preferata capetelor regale britanice, au fost găsite în peșterile de pe teritoriul fostului Imperiu Sumerian. Aceasta este astăzi simbolul Cavalerilor de Malta (care sunt foștii Cavaleri Ospitalieri ai Sf. Ioan de Ierusalim și, de asemenea, Cavalerii de Rhodos). Cavalerii de Malta reprezintă o altă elită și societate secretă sinistră care datează cam din aceeași perioadă cu Cavalerii Templieri. Descendenții (Iluminații) și rețeaua lor de societăți secrete sunt obsedați de simbolism și de actele rituale și, după cum am menționat, folosesc astăzi aceleași simboluri și ceremonii ca și strămoșii lor care au condus Imperiul Sumerian, Atlantida și Lemuria.

Treimea șarpelui

Edda relatează povestea lui Thor-Indara care a dus o luptă constantă împotriva cultului șarpelui. În *Edda*, cultul șarpelui presupune sacrificiu uman și consum de sânge, și din nou vedem temă nordicilor sau a „arienilor” în conflict cu poporul șerpilor. *Edda* povestește că existau trei mari lideri ai acestui cult al șarpelui. Aceștia erau zeița-șarpe cunoscută ca El; consortul ei, entitatea masculină numită Wodan (Votan era zeul atlant al focului); și fiul lor, Baldr sau Balder. Aceasta era „treimea” șerpilor mamă-tată-fiu. Aspectul feminin al acestei treimi mai era cunoscut ca

Eldi sau „El cea Temută”.²⁴ De la acest cult provine și cuvântul *hell* (lb. engl. iad) sau expresiile „a arde în iad” și „focul iadului.” El sau Hel era regina norvegiană a lumii subterane, iar adoratorii ei erau cunoscuți ca „semenii lui Hel”.²⁵

În perioada medievală, Columba, Columbina și simbolul porumbelului erau toate nume și simboluri pentru El, regina-șarpe sau dragon din *Edda*. Cu cât cercetez mai mult, cu atât lumea de sub picioarele noastre capătă mai multă semnificație. „Hell”, care înseamnă sub pământ, este locul judecății și al pedepsei, al damnării, iar „Diavolul” și spiritele malfice locuiesc acolo. Mergând în profunzime, vedem mai clar modul cum este manipulată această lume de către descendenți. „El” este numele ebraic pentru „Dumnezeu”; pe de altă parte, regina El mai era cunoscută drept Heidi sau Ida. Elohim, zeii Vechiului Testament, erau chiar din rasa lui El, regina-dragon.

Grecii o numeau Artemis, cruda zeiță-mamă care cerea sacrificii umane. Cunoscută și ca Diana, ea era zeitatea majoră a merovingienilor. Albinele sunt deopotrivă simbol pentru Artemis și pentru linia merovingiană. Demeter, o altă versiune a lui Artemis, era simbolizată de „matca pură”, iar Afrodita de un fagure de aur. Preoteasa ei purta numele de Melissa sau „Regina Albinelor”. Termenul de lună de miere provine de aici și reprezintă un ciclul lunar, de obicei cel al lunii mai. De altfel, numele acestei luni provine de la Fecioara Maya, altă versiune pentru El. Luna de miere includea ciclul menstrual al miresei, iar combinația de sânge menstrual și miere era odinioară considerată ca elixir al vieții. Zeița El este sursă de inspirație în poveștile pentru copii despre mama Hubbard sau mama Hubur, la babilonieni. Mama Hubbard era supărată, deoarece nu putea găsi un os pentru câinele său (lup domesticit); mama Hubur sau

Tiawath era descrisă ca „Ciumă, Dragonul Temut, Dragonul strălucitor, spiritul feminin care devorează cu o gură de șarpe”.

Ceilalți membri ai treimii șarpelui din *Edda*, consortul Wodan și fiul Balder, erau „zei” importanți pentru naziștii controlați de reptilieni. Naziștii sunt creația rețelei de Cavaleri Teutoni (Iluminați) germani care au fost dintotdeauna asociați cu descendenții reptilieni cunoscuți ca Habsburgi. Cavalerii Teutoni acționau în aceleași „Locuri Sfinte” și în aceeași perioadă cu Cavalerii Templieri și Cavalerii de Malta, conform acelorași planuri reptiliene. Wodan și Balder erau zeități naționale ale teutonilor. Fondatorul legendar al culturii mayașe mexicane se numea și el Votan sau Wotan.

Amazoanele

Alte denumiri pe care *Edda* le dă cultului șarpelui sunt acelea de amazoane, tribul lupului și walkirii. Iată deci semnificația lucrării muzicale numite *Walkirii*, a lui Richard Wagner. Hitler spunea odată că, pentru a-i înțelege pe naziști, trebuie să-l înțelegi mai întâi pe Wagner. În vechiul mit, amazoanele erau un trib de femei războinice care manifestau caracteristicile tradiționale ale bărbaților. Legenda are ecouri și în mitologia greacă, moștenită de la sumerieni, amazoanele fiind cunoscute ca walkirii în nordul Europei, fecioarele-războinice din Valhalla. Istoricul grec Herodot spunea că amazoanele erau dușmance ale grecilor și că trăiau în stepele Ucrainei și în sudul Rusiei, cunoscute odinioară ca Scitia și, respectiv, Sauromatia (sauro = șopârlă și mater = mamă). Alte zone pretinse ca patrie a lor sunt Frigia și Cappadocia, amintite în *Edda britanică*; de asemenea, Munții Taurus, Lemnos și Lesbos, de unde provine și cuvântul „lesbiene”. Poalele Munților Caucaz din sudul Rusiei

erau o locație importantă pentru amazoane și au reprezentat un centru important pentru încrucișarea nordicilor cu descendenții reptilienii. Libia, care atunci ocupa întreaga Africă de Nord, mai puțin Egiptul, este un alt loc în care abundă legendele despre amazoane. 'Amazonul și regiunea sa din America de Sud au fost numite după aceste femei, când un explorator portughez din secolul al XVI-lea a întâlnit acolo femei-războinice.

Legende și consemnările istorice le descriu pe amazoane ca popor nomad dominat de femei, care părea să fie foarte ritualist. Geograful grec Strabo spunea că acestea se „împerecheau” numai într-o perioadă specială de două luni, ca și animalele. Sexul era folosit doar pentru reproducere.²⁶ Printre zeii și zeițele adorate de ele o regăsim pe Artemis, un nume ulterior pentru El din *Edda*, și Hecate, zeița întunecată a Lunii sau „zeița Artelor Infernale”. Se pare că Amazon înseamnă „femeie a Lunii”, denumire care se potrivește cu relatările *Eddei* despre cultul șarpelui.

O foarte importantă locație a amazoanelor era Sauromația sau „Mama Șopârlă”. Aceasta este regiunea Mării Negre și a Mării Caspice, mărginită de Imperiul Persan, ținutul magilor inițiați. Sauromația a fost asociată cu nobilimea europeană dintr-un motiv pe care îl înțelegem abia acum. Blazonul nobilimii poloneze, de exemplu, a evoluat din semnele magice ale sauromațienilor sau sarmaților numiți „tamgas”. De fapt, Polonia era deseori numită Sarmația sau Sauromația.²⁷ Consemnări istorice arată că amazoanele din Sauromația s-au încrucișat cu războinicii sciți. Sciții erau un popor nordic-arian care au migrat în nordul Europei din Orientul Mijlociu și din cel Apropiat prin Munții Caucaz și Sauromația, cuprinzându-i și pe descendenții care au devenit franci sicambrieni și... merovingieni.

Iată încă o dată tema încrucișării nordic-reptiliene. Fuziunea dintre limba amazoanelor și cea a sciților a devenit cunoscută ca limba sarmată. Sciții venerau aceeași zeiță ca și amazoanele. Ei se castrau și purtau haine femeiești, ca parte a ritualului lor de venerare a zeiței cunoscute la greci sub numele de Artemis. O locație scită era numită Partia sau „ținutul virgin”, ca semn de prețuire pentru zeița lor, la fel cum Iluminații ajunși în America au folosit același simbolism pentru teritoriul pe care l-au numit Virginia. Ideea de a numi acest teritoriu după regina Elisabeta I, „regina fecioară”, este ridicolă. În primul rând, pentru că regina era la fel de fecioară precum cântăreața Madonna.

Sciții erau guvernați de regine-preotese, care erau femei în vârstă. În 1954 au fost găsite cinci kurgane sau „morminte de regine” în sudul Rusiei, la Pasyryk. Aceste regine-preotese aduceau ofrande umane, scurgeau sângele în „cazane sacre” și mergeau în lupte alături de bărbați, făcând vrăji pentru victorie, fapt care se potrivește cu narațiunile din *Edda*. Aceasta poate fi și originea vrăjitoarelor din piesa *Macbeth* a lui Shakespeare. În legendele celtice, cazanul este asociat cu lumea subterană și este simbolic legat de pântecul „zeiței morții”. Conform acestei teme, copiii descendenților provin „din cazan” – pântecul femeilor care poartă „sângele regal”, ADN-ul reptilian. Unealta în formă de semilună folosită de sciți, arma mitică cu care se castrau zeii, a devenit cunoscută ca seceră, fiind asociată cu „secerătoarea nemiloasă”. Totuși acest termen se referă la zeița Rhea, acoperită de sânge, care își devorează toate progeniturile. Rhea a devenit zeița celtică Rhiannon. Eire, numele celtic pentru Irlanda, provine de la numele zeiței Erinn, forma lingvistică pentru Hera sau Rhea.

Berberii din nordul Africii au fost asociați cu amazoanele și încă se mai numesc Amazigh. Ama-

zoanele cuprindeau și un trib numit Neuri, „cei care s-au transformat în lupi.” Termenul de „trib al lupilor” este asociat cu venerarea zeiței sau a Lupoaiței, probabil o versiune a adorării „Stelei câinelui”, care este Sirius.

Credo Mutwa afirmă că o veche denumire a poporului zulu pentru Sirius era „Steaua lupului”, iar vechile lor consemnări menționează că un „popor de pești ai mării” de pe Sirius au coborât pe Pământ. Aceștia aveau o aparență oarecum umană, dar cu piele de reptilă. Interesant este că *Edda* menționează faptul că popoarele nordice de sub conducerea lui Thor/Indara făceau și ele parte din „tribul lupilor de mare”. Se spune că un trib irlandez din Ossory s-a transformat în lupi în timpul unei sărbători numite Yuletide, devorând mai multe animale înainte de a-și relua forma umană. Acesta poate fi un simbol sau poate avea legătură cu fenomenele de „vârcolaci” care, conform unor foști sataniști, chiar există. Legende demonilor „trolli” sau „trully” par să fie și ele asociate cu amazoanele sau walkiriile. Aceasta este rădăcina cuvântului Trull, adică femeie dezlănțuită, iar troll ar fi putut fi o „haga” păgână sau preoteasă a pământului. Mitul nordic povestește că trollii așteptau sub poduri pentru a-i mânca pe cei care îl treceau fără a face vreo pomană, în timp ce walkiriile păzeau punțile spre ceruri.

Ziua lui Woden

Wodan era consortul reginei-dragon El, după cum relatează *Edda*, fiind și un personaj important în miturile străvechi. Unul din numele sale (de asemenea Wotan sau Woden) este Bodo sau Bauta, care corespunde numelui sumerian de Budu, Butu sau Budun, adică „șarpele cu picioare”.²⁸ În traducerea lui Waddell, Wodan era șeful aborigen al unui cult al

Lunii și șarpelui-dragon, care urmărea să înfrângă nordicii-arieni ai lui Thor-Indara. Aceeași poveste se regăsește în *Vedele* indiene despre Indra, numele hindus pentru Thor/Indara, care se lupta cu Budhnya sau „Adâncul”. Budhnya era cunoscut ca „Marele Șarpe din Adânc,”²⁹ Puthon sau Python la greci, spune Waddell.

Budhnya și Wodan sunt unul și același personaj. În India, ziua de miercuri, Wednesday (în limba engleză) sau „Wodens-day”, este cunoscută ca Budh!³⁰ Interesantă este apropierea de numele lui Buddha; după Waddell, acest apelativ ar fi fost o derivație a lui Woden, Buddha însuși susținând că a avut câteva „încarnări” ca șarpe. Brahmanii indieni au adoptat Luna și cultul șarpelui, la fel și „preoții semiți din Valea Nilului”, afirmă Waddell.³¹ El spune că venerarea lui Asar sau Osiris a fost înlocuită și au introdus deliberat cultul șarpelui și cultul sacrificial în tradiția egipteană. Balder, care este fiul malefic al lui El și Wodan în *Edda*, corespunde Omului Verde din legenda regelui Arthur și lui Loki, un alt nume pentru Lucifer, conform lui Waddell. El afirmă că Balder este Lancelot din legendele arthuriene, *Edda* descriindu-l ca fiind „purătorul de lance”. Ca și mama sa El, Balder are aripi.

Cultul mamă-fiu al șarpelui

Scena de început din *Edda* prezintă o lume plină de violență, sacrificii umane și ritualuri de consum al sângelui închinat „cultului mamă-fiu al șarpelui-dragon”. Apare apoi marele reformator, cel înalt cu barbă roșcată, Eindri sau Thor (Indara), care a adus civilizația umană pe calea cea bună (vezi secțiunea de imagini). Waddell este de părere că Adam este Eindri sau Thor (Indara) și că povestea lui Adam și a Evei din Grădina Edenului este greșit interpretată. Eu cred că e

mai mult de atât. Am senzația că povestirile din *Edda* includ relatări simbolice și exacte, unele dintre ele provenind chiar din Lemuria. Adam, ca Thor/Indara, a luptat împotriva cultului șarpelui al „edeniților”, spun traducerea lui Waddell. Dacă adoratorii șarpelui au acționat în Mesopotamia înainte de sosirea nordicilor, acest lucru ar putea explica de ce cultura Ubaid de dinaintea celei sumeriene din aceeași epocă îngropa alături de morții săi figurine de șerpi umanoizi (vezi secțiunea de imagini).

Traducerea lui Waddell povestește cum Thor, „cel care se lupta cu dragonii”, și-a stabilit capitala în Cappadocia sub numele de „Sf. Gheorghe al Crucii Roșii”; aici își are originea Sf. Gheorghe de Cappadocia și mai apoi al Angliei.³² Acesta era același Thor/Indara, spune Waddell, ca și Sf. Andrei, patronul spiritual al Scoției, care provine de la Andvara sau Andvari, un alt nume al lui Thor. Povestea Sf. Gheorghe care învinge dragonul se regăsește pretutindeni în lume sub diferite forme. În Egipt era zeul soarelui Ra (Thor/Indara, spune Waddell); în India era Indra (Thor/Indara); iar în Vechiul Testament ebraic era Adam, Ia sau Jah, cel care a omorât șarpele.³³ Thor sau „Goer” (Gheorghe) a omorât-o pe El, Mama cultului șarpelui, spune *Edda*, simbolizată ca „șarpe-dragon”. Astfel Gheorghe (Thor) a învins „dragonul” (El). Povestea lui Gheorghe și a dragonului simbolizează luptele cu reptilienii din subteran. Relatările din *Edda britanică* sunt confirmate amănunțit de reprezentările din întregul fost Imperiu Sumerian. Pe un sigiliu babilonian vechi de prin anul 3300 î.Ch., El este reprezentată ca semilună a cultului șarpelui, iar Wodan are corpul unui șarpe. Sataniștii au adorat dintotdeauna reptilienii, dar și Luna. Inscripția din fundalul acestui sigiliu babilonian se citește Ildi sau „Il-Cel Strălucitor”, o altă confirmare a reprezentării



Figura 20: Însemnul regal profund simbolic care înfățișează leul (cultul șarpelui/Iluminați) și unicornul înălțuit (nordici/omenire)

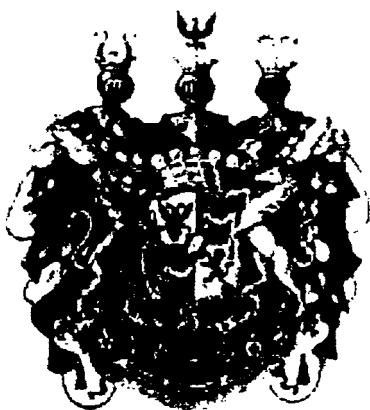


Figura 21: Însemnul casei reptiliene de Rothschild este o aglomerare de simboluri ale Iluminaților și este foarte asemănător cu coroana regală

reptilienilor care apar ca „strălucitori” sau „luminoși”. El sau Ida este numită Rann în *Edda* și este mama șarpelui care hrănește sau mama Rann-t, din mitul egiptean. ³⁴

Simbolismul cultului șerpilor

Obsesia pentru Troia și războiul troian a descendenților merovingieni poate fi înțeleasă prin lectura *Eddei*, care povestește cum Troia lui Thor a fost prădată de cultul „edenit” al șarpelui condus de Wodan. Frigienii erau adoratori ai șarpelui înainte de



Figura 22: Însemnul City of London, unul dintre cele mai mari și importante centre ale Iluminațiilor din întreaga lume. Cele două reptile zburătoare țin (controlează) crucea Sf. Gheorghe. Am făcut această fotografie la Burnham Beeches

Același cult al șarpelui descris în Edda continuă să manipuleze lumea până astăzi sub numele de Iluminați

înfrângerea lor de către Thor, iar totemurile cultului șarpelui erau leul și lupul. Iată de ce Frigia are sensul de „ținut al leilor”. Chiar și astăzi Iluminații folosesc foarte mult leul în simbolismul lor – mai ales membrii familiei regale britanice. Același cult al șarpelui descris în *Edda* continuă să manipuleze lumea și azi sub numele de *Iluminați*. Membrii familiei regale britanice sunt „gazde” pentru entități reptiliene ce acționează pentru cultul șarpelui/Iluminați. Astfel ne dăm seama de adevăratul simbolism al coroanei regale cu leul care stă față în față cu un unicorn înlănțuit (Figura 20).

Simbolul lui Thor/Indara și al nordicilor săi era țapul, care a devenit mai târziu unicornul.³⁵ Astfel, avem simbolismul leului (cultul șarpelui) controlând și înlănțuind rasa umană și marii lor dușmani, nordicii (unicornul). De remarcat marea asemănare dintre însemnele regale și cele ale casei de Rothschild, completată cu leul, unicornul și floarea de crin (Figura 21). Eroul grec Prometeu este și el o versiune a lui Thor/Indara/Adam, conform lui Waddell, fiind reprezentat înlănțuit și torturat de către „zei” (reptilienii) pentru încercarea sa de educare a omenirii și de a le oferi „iluminarea”. El este deseori ilustrat ținând în mână flacăra cunoașterii.

Blazonul City of London, unul dintre centrele globale ale cultului modern al șarpelui, este crucea Sf. Gheorghe între două reptile înaripate (Figura 22). La intrarea în City, lângă Tamisa, treci pe lângă două reptile ce țin crucea Sf. Gheorghe (vezi secțiunea de imagini). După cum am menționat, descendenții reptilieni Rockefeller au amplasat o statuie de aur a lui Prometeu la Centrul Rockefeller din New York (Figura 23). Heraldica și blazonul Poloniei sunt un alt exemplu, ele incluzând imagini ale regalității și aristocrației europene – șarpele reptilian, grifonul, salamandra și caduceul, dar și sfinxul și unicornul.³⁶

Britania cea curajoasă!

Relatările *Eddei* despre luptele dintre nordicii lui Thor/Indara și cultul șarpelui, treimea El, Wodan și Balder, pot explica multe mistere vechi și moderne, simboluri și texte biblice (Figura 24). *Edda* povestește cum Thor/Indara și nordicii/arienii au ajuns din regiunea danubiană a Europei pe teritoriul cultului șarpelui din Orientul Apropiat și Mijlociu, mai ales în locul numit Eden.

După multe lupte dintre nordici și cultul șarpelui s-a ajuns la un tratat de pace între cel cunoscut ca Thor/Indara/Adam și liderii cultului șarpelui El, Wodan și Balder, conform epopeii *Edda*. Există și o reprezentare a unei întâlniri dintre Thor/Indara și El pe un sigiliu babilonian de prin anul 3000 î.Ch. „Tratatul de pace” a dus de asemenea la căsătoria dintre Thor/Indara/Adam și o preoteasă a cultului șarpelui cunoscută ca Eva sau Gunn-Ifa. Povestea căsătoriei dintre Her-Thor (Ar-Thur) și „regina” sa Guin-EVE-re, este o versiune a acesteia, sugerează Waddell.³⁷ El mai adaugă faptul că Eva, în ciuda calității sale de „mare preoteasă vestală” a cultului șarpelui din Eden, era totuși o „ariană” gotică. *Edda*



Figura 23: Statuia de aur a lui Prometeu cu flacăra Iluminării de la Rockefeller Center, New York

relatează că ea era un „paznic” pentru El, fiind „născută din spuma mării”. Mai târziu a fost reprezentată de greci ca Afrodita, despre care se spune că a fost născută din mare. Să fi fost oare o Anunnaki amfibiană?

Legătura constantă dintre zeiță și mare se poate sesiza la feniciană Barati, care a devenit Britannia. Faimosul cântec „Rule Britannia, Britannia rules the waves” nu se referă la Britania, ci la zeiță, care era venerată sub diferite nume de către Iluminați. Tribul lupului de mare, de unde *Edda* spunea că provin arienii, era un cult al șarpelui. Chiar și Eva era descrisă în *Edda* ca amazoană și walkirie, ca și ceilalți adoratori ai șarpelui. Întrebarea este dacă această căsătorie dintre Adam și Eva, narată de *Edda*, a fost simbolică pentru încrucișarea dintre descendenții nordici și cei reptilienii, care au devenit cunoscuți ca „arieni” și „regi-șerpi”. Procesiunea lor nupțială descrisă în *Edda* se poate vedea pe sculpturile hitite în stâncă din anul 3000 î.Ch., din capitala regelui Thor/Indara/Adam, Pteria, azi cunoscută ca Bogaz Koi din Turcia (Figura 25).

Adam și Eva sunt reprezentați schimbând embleme asemănătoare crucii și unui obiect sferic, despre care Waddell spune că este fructul unui scoruș. Acesta era simbolul Thor/Indara/Adam pentru „copacul cunoașterii”, iar fructul acestui arbore poate fi cel din povestea grădinii Edenului, „fructul oprit”, spune Waddell. În *Edda*, liderul șerpilor (zeița El) o chinuie pe Eva pentru că a trecut în tabăra opusă și a devenit preoteasă a „scorușului”. *Edda* o numește pe Eva „Idun”, cea care dă goților merele dătătoare de viață din copacul lor sacru. Idun era Adueni sau Atueni la sumerieni și, mai târziu, ea a devenit Atena, zeița mamă a grecilor (Figura 26).

Simbolismul levit

Waddell afirmă că preoții leviți ai evreilor au preluat acest simbolism și au imaginat povestea verosimilă a lui Adam și a Evei, cu șarpele din Grădina Edenului, în care aceștia au fost pedepsiți pentru că au mâncat din Copacul Cunoașterii, scorușul simbolic



Figura 24: Thor/Indara/Sfântul Gheorghe în luptă cu Balder, ale cărui picioare sunt simbolic reprezentate ca niște șerpi

pentru religia nordică. Leviții erau adoratori ai șarpelui lui El și ai zeilor din Vechiul Testament, Elohim, reptilienii cultului șarpelui. *Edda* se mai referă la cultul șarpelui ca walkiriile din Ur, iar leviții au inventat personajul Avraam din „Ur al caldeenilor”. Caldeenii erau adoratori ai șarpelui, walkirii. Zeița El provenea din Ur, conform epopeii *Edda*, și era cunoscută ca Hrimni și Ahriman sau „Marele șarpe” al perșilor, foarte apropiat de Avraam-ul biblic. Aceștia îl asociau pe Ahriman cu Aeshma, fiind la originea lui Asmodeus, demonul creștin acuzat de posedarea călugărițelor și a tinerelor prin dorințe carnale.³⁸ Asmodeus este și personajul „diabolic” aflat la intrarea bisericii Rennes-le-Chateau din Provence, sudul Franței, care este o aglomerare de simboluri reptiliene ce includ referințe pentru Mănăstirea Sion, societatea

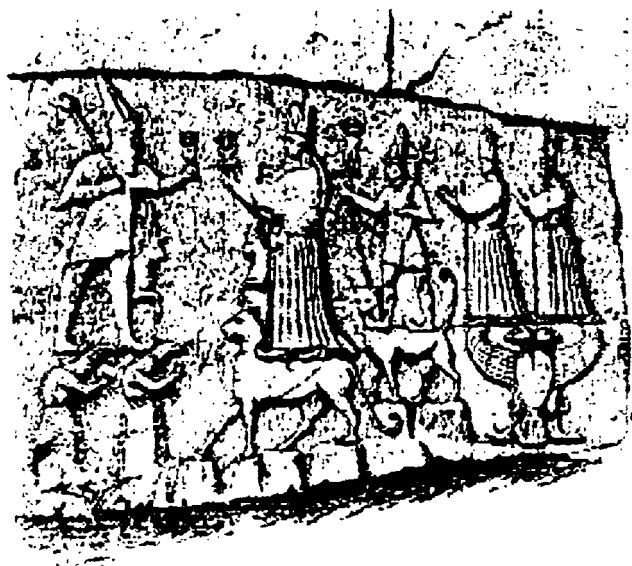


Figura 25: Vechea capitală a lui Thor/Indara/Adam Pteria, care este acum Bogaz Koi în Turcia

secretă a merovingienilor. Biserița din Rennes-le-Chateau este dedicată Mariei Magdalena. Am înțeles că MAG este un cod pentru reptilienii, transferat prin ADN-ul feminin, și se referă de fapt la regină.

Biserica Rennes-le-Chateau a fost redecorată la sfârșitul secolului al XIX-lea de către abatele Sauniere, care a devenit foarte bogat după descoperirea unor manuscrise codate. Povestea sa este prezentată pe larg în *Secretul Suprem*.

Cain și Abel?

Edda descrie cum Thor/Adam/Indara și Eva au avut un fiu numit Gunn, Ginn sau Kon, care este biblicul Cain și Gawain din legende arthuriene. Pe sigilii babiloniene aproximativ din anul 2500 î.Ch., el este numit „Adam, fiul zeului Induru”. Gunn sau Cain a fost atacat și rănit în *Edda* de Baldr sau Balder, fiul liderilor cultului șarpelui, Wodan și El. Balder este același personaj cu Abel, spune Waddell, iar *Edda* se referă la acesta ca Epli, care este același cu ebraicul E-b-l și numele său sumerian de Ibil sau Bal (ebraicul Baal, afirmă Waddell). Adorarea lui Baal ar fi de fapt adorarea șarpelui. Un alt nume al lui Balder era Egil, fiind aproape identic cu Egel, termenul ebraic pentru „vițel” și „vițelul de aur” venerat în Vechiul Testament.³⁹ Adorarea „vițelului de aur” = Adorarea șarpelui? Balder era simbolizat ca taur sau juncan și a devenit „zeul tăuraș” al lui Israel sau Isra – El. *Edda* îl menționează ca „Taurul din Eden”. Balder mai este numit și „tânărul Hydra”. În mitologia greacă, Hydra este un monstru cu nouă capete de șarpe și respirație otrăvitoare, iar când îi era tăiat un cap, îi creșteau două în loc. Acesta a fost omorât de Hercule, în una din cele douăsprezece munci ale sale. *Edda* povestește că Thor/Indara/Adam și-a numit capitala din Cappadocia: Himin sau „Heaven” (lb. engl. rai) și că Balder (Abel) din cultul șarpelui a venit în sala de banchet a lui Thor



Figura 26: Zeița sumeriană Adueni sau Atueni reprezentată ca Atena într-o pictură de pe un vas grecesc din secolul V î.Ch. Este îmbrăcată ca o zeiță războinică, a amazoanelor sau walkiriilor. De remarcat șerpii de pe umerii săi și numeroasele svastici de pe mantie

din Himin/Heaven, unde a început o ceartă în care a insultat-o pe Eva. Astfel, Balder a fost respins de Gunn, Cain sau Miok (Mihail), fiul Evei și al lui Adam. Waddell spune că acest fapt stă la originea alungării lui Satan/Lucifer de către Sf. Mihail din rai.⁴⁰

Lupta din Eden

Edda menționează un război între cultul șarpelui și forțele lui Thor/Indara pentru controlul Edenului. După cum remarcă Waddell, starea de spirit a tribului

lupilor sau cultul șarpelui, care era ofensivă în „lupta pentru Eden”, include anticiparea bombardamentelor realizate cu ajutorul unor avioane, proiectarea de rachete, foc care pârlă și nori de fum otrăvitori. El sugerează „metodele infernale de distrugere, proprii războaielor moderne”, și acest fapt este confirmat de relatările sumeriene ale luptelor dintre Anunnaki. În unele părți din *Edda* și pe sigiliile sumeriene și hitite, El și Balder primesc „aripi” (Figura 27). În *Vedele* indiene se regăsesc relatări despre zei care se războiesc pe cer, sugerând o explicație credibilă pentru vechile ruine care indică distrugerea prin arme foarte moderne, chiar nucleare. *Edda* povestește cum Thor a câștigat victoria împotriva cultului șarpelui, eveniment cunoscut ca „torturile iadului (Hell/El)” din tradițiile galeze. Un moment cheie este acela în care prințul Cain, Miok sau Mihail, fiul lui Thor, l-a omorât pe Balder sau Abel, fiul lui El, fapt descris în multe sigilii și sculpturi sumeriene, babiloniene, asiriene, hitite și persane.

Cain, ca Horus, este reprezentat străpungându-l pe Abel-Set, simbolizat ca demon-crocodil, pe un basorelief egiptean din jurul anului 1000 î.Ch. (vezi secțiunea de imagini).⁴¹ Aceasta este o versiune a Sf. Mihail care înfrânge dragonul. În India, Balder este „marele Deva” (Tiva sau „Diavol”) învins de Gan (Cain).⁴² Poveștile despre Sf. Patrick din Irlanda spun că el a fost trimis de „Sf. Mihail Învingătorul” pentru a scoate „șerpilor” din Irlanda. La sosirea fenicienilor și a altora din Imperiul Sumerian în Britania, ei au numit multe locuri după Sf. Mihail, de exemplu, Muntele Sf. Mihail din Cornwall. Când creștinii au început să-și construiască bisericile pe vechi locuri păgâne, ei au moștenit numele de Sf. Mihail pentru multe dintre bisericile lor. *Edda* descrie că El sau „Bătrâna Mary”, după cum o numește, a fugit cu o corabie pe Eufrat



Figura 27: Zeița cultului șarpelui, El, simbolizată ca dragon zburător în mitologia hindusă

după ce a pierdut lupta, dar a fost prinsă și omorâtă de Thor/Adam (Figura 28). Zeița El și fiul ei Balder (sau Abel) sunt reprezentați drept crocodili în unele descrieri ale sfârșitului lor.

Ascensiunea phoenixului

După această înfrângere, reptilienii și, odată cu ei, cultul șarpelui, s-au refugiat în subteran. De fapt, este posibil ca ei chiar să fi venit din subteran. *Ancient History* (n.tr. *Istoria Antică*, de Rollins), publicată în 1907, afirmă că Eden se afla în interiorul unui munte⁴³ și că cele două mari râuri din Mesopotamia, Tigru și Eufrat, au izvoarele pe versante opuse ale Munților Taurus. Aceasta era o regiune populată de amazoane, în care cultul șarpelui era foarte răspândit. Rollins adaugă faptul că cele două râuri curgeau prin muntele „Edenului”, care era construit artificial de către zei. De aceea, ele udau „grădina Edenului”, ceea ce poate fi corect, dar eu cred că „Edenul” original era chiar Lemuria. Thor/Indara și succesorii săi s-au extins în ceea ce a devenit mai apoi Imperiul Sumerian, după cum a fost descris mai sus, până în insulele britanice, până la cele două Americi și chiar până în Australia. Dar *Edda* povestește cum cultul șarpelui s-a întors la



Figura 28: Thor sub numele său de Andara (Sf. Andrei de mai târziu) omorând dragonul. Reprezentare pe un sigiliu hitit de pe la 2300 î.Ch.

putere după moartea lui Thor și că „Ea (regina El) încă mai trăiește”, infiltrându-se în ADN-ul nordic, în descendenții „regali” și posedându-le corpul, după cum a fost descris în Tăblițele de Smarald. Cultul șarpelui s-a regrupat și în cele din urmă și-a mutat sediul central în Babilon, de unde a început să-și infiltreze agenții și descendenții în pozițiile de conducere regală și religioasă, dincolo de fostul Imperiu Sumerian, nu numai în Egipt. Acești „copii ai șarpelui” au preluat controlul Școlilor de Mistere și al religiei de stat, transformându-le în vehicule ale planurilor reptiliene.

Este greu de spus cât din traducerea lui Waddell este literală și cât este simbolică. El este de părere că e literală, dar folosirea simbolismului era atât de importantă pentru antici, încât este improbabil ca *Edda* să fie o excepție. Eu cred că încă nu știm cu exactitate semnificația sau semnificațiile simbolismului lui Adam și al Evei, dar consider că sunt mituri lemuriene

țesute în povești, precum sunt cele sumeriene în „istoria” britanică. Geniul lui Waddell confirmă totuși tema nordic-reptiliană a istoriei și predilecția cultului șarpelui pentru feminin sau zeițe.

Surse

¹ Corespondența cu autorul

² *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 206

³ Id., pag. 208

⁴ Id.

⁵ *The Sirius Mystery*, pag. 147

⁶ Id., pag. 159

⁷ Id., pag. 267 și 268

⁸ *The Return Of The Serpents Of Wisdom*, pag. 210

⁹ Id., pag. 212 și 213

¹⁰ În anii '60 a apărut la lumină un document numit *Le Serpent Rouge* la Biblioteca Națională din Paris despre genealogia merovingienilor, două hărți ale Franței din perioada merovingiană și un plan al bisericii St. Sulpice, centrul romano-catolic pentru studii oculte din Paris. Vezi *Secretul Suprem*, pag. 148

¹¹ Puteți citi un rezumat al temei lui Sir Laurence Gardner într-un articol alcătuit din trei părți pe pagina web <http://www.nexusmagazine.com//starfire1.html>

¹² L.A. Waddell, *British Edda* (Christian Book Club, Hawthorne, California, 1930). Originea textului *Edda* este subliniată în introducere. Carte disponibilă prin Hidden Mysteries de pe pagina web a lui David Icke

¹³ Id.

¹⁴ Id.

¹⁵ Id.

¹⁶ Id.

¹⁷ Id.

¹⁸ Id.

¹⁹ Id.

²⁰ Id.

²¹ Id.

²² Id.

- 23 Id.
- 24 Id.
- 25 *Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures*
- 26 Vezi pagina web a lui Kara Parsons:
<http://www.plu.edu/~parsonkj/>
- 27 Rafal T. Prinke, *The Occult Meanings Behind Polish Heraldic Devices*: <http://www.iac.net/~moonweb/archives/RTP/Polish1.html>
- 28 *British Edda*, Introdúcere
- 29 Id.
- 30 Id.
- 31 Id.
- 32 Id.
- 33 Id.
- 34 Id.
- 35 Id.
- 36 Rafal T. Prinke, *The Occult Meanings Behind Polish Heraldic Devices*: <http://www.iac.net/~moonweb/archives/RTP/Polish1.html>
- 37 *British Edda*
- 38 *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets*, pag. 67
- 39 *British Edda*
- 40 Id.
- 41 Id.
- 42 Id.
- 43 *Rollins, Ancient History* (Hurst & Co., New York, vol. 2, circa 1907)

Multiplele fațete ale cultului șarpelui

Treimea șarpelui, El, Wodan și Balder, mamă-tată-fiu, este perpetuată în multe moduri și pune foarte mult accentul asupra mamei și a fiului. În Babilon, baza cultului șarpelui era „fiul”, Ninus/Tammuz (Balder), iar „mama” era regina Semiramida (El). *Edda* explică cum unul dintre centrele cultului șarpelui în perioada conflictelor cu Thor/Indara era Tribul Van, de lângă lacul Van, care se afla la vest de muntele Ararat din Turcia, locul biblic unde a rămas „Arca lui Noe” după potop.¹ Tribul Van era cunoscut drept „copiii lui Khaldis”, spune Waddell, care au devenit caldeenii din Mesopotamia și culdeii din nordul britanic. Ramuri ale lor erau „vandalii” sau „hunii” – alți descendenți reptilieni. Van sau Baina era de asemenea veche capitală a reginei cultului șarpelui, Semiramida (El), despre care cred că se înrudește cu Doamna Lacului din legendele arthuriene. Lumea subterană mai este simbolizată ca „lacul de foc”, domeniul zeiței morții Hel. Semiramida se traduce ca „purtătoarea de ramuri”, iar simbolul său era porumbelul – de aici semnificația porumbelului care-i aduce lui Noe ramura de măslin. Unii cercetători asociază lacul Van chiar cu Grădina Edenului.

Varianța babiloniană a cultului mamă-fiu îi includea pe Semiramida din cultul șarpelui și fiul său, Tammuz. Mai târziu, același cult al șarpelui s-a mutat

din Babilon la Roma. Despre Roma se spune că a fost înființată de Romulus și Remus. Acestea sunt nume mitice și totodată simbolice. Waddell subliniază că, în textul *Edda*, Rom este un alt nume pentru Edin sau Eden, căminul cultului șarpelui și al „tribului lupului”, al „Rom”-ilor (simbolismul lupului este asociat cu Sirius). Aceste popoare nu erau nordice, ci asemănătoare caldeenilor, licienilor bruneți și a celor din zona mediteraneană sau iberică. Rom sau Romil era și denumirea lui Set și a adoratorilor șarpelui din vechiul Egipt. Musulmanii se referă la Turcia/Asia Mică drept Rum, iar România este centrul tradițional al legendelor despre vampiri. Este interesant că Romulus și Remus, fondatorii mitici ai Romei, au fost „alăptați de o lupoaică”, fapt simbolic pentru cultul mamă-fiu (adorarea zeiței) și pentru adorarea șarpelui. Numele de Romulus și Remus proveneau dintr-un vechi clan feminin numit de etrusci *gens Romulia*, adevărații fondatori ai Romei. Și iarăși întâlnim simbolismul feminin.

Balder, fiul lui Dumnezeu

Versiunea *Eddei* despre omorârea lui Balder („Abel”) de către Cain sau Sf. Mihail este relatată în diferite culturi. În Vechiul Testament ebraic Cain își omoară fratele Abel și aduce astfel moartea în lume. În Noul Testament, Sf. Mihail îl învinge pe Satana, Lucifer sau „Marele Dragon”.

În Egipt, Set sau Seth cel cu cap de lup este omorât de Horus, fiul lui Asar sau Osiris. În India, Cain este Domnul Gan care s-a luptat cu „Marele Deva” sau „Taurul”, unul din titlurile lui Balder (Abel) din *Edda*.

„Shakespeare” era Lordul Draconis

Opera lui Shakespeare abundă în simbolism ezoteric și coduri ale Iluminaților. De exemplu, „regina

zânelor" (descendenți reptilieni) din *Visul unei nopți de vară* al lui „Shakespeare” este o altă versiune a zeiței universale numite Titania. Ea era cunoscută în legende ca marea zeiță care domnea peste „rasa zeilor”, Titanii. Având în vedere obsesia Ilumiinaților pentru simbolism, cred că aceștia au realizat mai mult decât scufundarea Titanicului (Titania). Aceste zeițe sunt fundamental asociate cu marea și lumea subterană – victimele tragediei Titanicului din 1912 au ajuns în ambele. Eu unul nu cred în versiunea cu „lovirea de aisberg”. În sudul Rusiei, Titania (cunoscută acolo ca Rhea) era „Roșcata”, iar românii o considerau ca mamă a lui Romulus și Remus, fondatorii mitici ai Romei. Regele Titaniei din *Visul unei nopți de vară* este Oberon, personaj bazat pe un individ real, strămoșul celui care a pus laolaltă piesele lui „Shakespeare” – Edward de Vere of Loxley, al 17-lea Duce de Oxford. Cercetătorul american Brian Desborough a stabilit printre altele că piesele erau opera unui sindicat al inițiaților Ilumiinați din societatea elisabetană, conduși de către de Vere, și îi includeau pe Sir Francis Bacon, John Dee și Edmund Spenser.² Elizabeth I (1558-1603) era o descendentă cunoscută drept „Faerie Queene” (regina zânelor). Bacon era Cavaler Templier, șeful ordinului rozicrucian și cel care a supervizat traducerea versiunii Bibliei după regele James (vezi *Secretul Suprem* pentru detalii). Bacon a mai scris o carte numită *The New Atlantis* (n.tr. *Noua Atlantida*) care descria o societate ce a devenit mai târziu Statele Unite.

El a mai scris despre un „Colegiu Invizibil” care controlează pe ascuns evenimentele. O expresie a acestui „Colegiu Invizibil” a devenit Societatea Regală din Londra, fondată de francmasoni în 1660 pentru a dicta gândirea științifică. Piesele lui „Shakespeare” erau scrise codificat, fiind pline de simboluri ezoterice,

pe care numai un inițiat le putea înțelege. L.A. Waddell subliniază că unele părți din *Edda*, compilate cu cel puțin șase secole înainte de „Shakespeare”, sunt scrise într-un stil similar celui numit mai târziu „shakespearian”.³ Familia de Vere făcea parte din descendenții reptilienii, deoarece Edward de Vere purta titlul ereditar de Lord Draconis – același titlu acordat descendenților lui Vlad Țepeș din vechiul Ordin al Dragonilor promovat de Sir Laurence Gardner. Edward de Vere era Lord Cancelar al Angliei, iar strămoșii săi erau printre alții Albrey, prinț de Anjou, și în Franța Guise, cunoscut ca „Regele Elf” – altfel spus, Rege Dragon. Linia aristocratică de Anjou este des menționată în cărțile mele. Casa de Anjou face parte din Casa de Lorena, unii dintre cei mai importanți descendenți reptilienii de până acum. Dinastia Plantagenetilor, care a domnit în Anglia de la Henric II (1154) la Richard II (1399), era o ramură a Casei de Anjou, iar ramura superioară era Casa de Vere. Istoricul regal, baronul Thomas Babington Macaulay, scria în 1861 că familia de Vere era „cea mai veche și ilustră linie nobiliară pe care o știe Anglia” prin strămoșii lor merovingieni, picți și sciți (amazon-nordici).⁴ Laurence Gardner îi numește „adevărata linie regală a Rasei Elfilor”, cod al reptilienilor care-și schimbă forma.

Francmasonii sau cultul șarpelui

Francmasoneria este cea mai mare societate secretă din lume și paravan pentru cultul șarpelui, deși cei mai mulți membri ai ei nu cunosc acest fapt. Eroul francmasoneriei este un anume Hiram Abif, despre care tradiția francmasonică spune că era „Mare Maestru și Arhitect al Templului lui Solomon”, care a fost omorât pentru că a refuzat să dezvăluie secretele masonice. Povestea are multe asemănări cu legenda

mortii lui Osiris din Egipt. Hiram I, regele Tirului între 969 și 936 î.Ch., nu este totuși aceeași persoană cu Hiram Abif, deși acesta apare și el în povestea Templului lui Solomon. Despre Hiram Abif se mai spune că provine din Tir (veche fortăreață a Cavalerilor Templieri), iar Ty este un nume pentru Balder. Hiram Abif este „Fiul Văduvei” din masonerie, unde mai este cunoscut și ca „Arhitectul din Tir”. Codul „văduvă” o poate reprezenta pe El, zeița Dragonului, iar fiul poate fi la fel de bine Balder. Unul din titlurile pentru Balder era „fiul nelegitim al unei văduve”. Când sunt la ananghie, francmasonii știu că fraza-cod pentru a cere ajutor este: „Nu-l ajută nimeni pe fiul văduvei?”

Unul din triburile pe care *Edda* le menționează că au luptat pentru cultul șarpelui se numea Hrym, care a devenit mai târziu tribul germanic Hermin-ones. Istoricul roman Tacitus spunea că aceștia se trăgeau de la Hermin, pe care Waddell îi leagă de descendenții Wodan. Adorarea reptilienilor și a reginelor-dragon și punerea lor în poziții de putere este cel mai important secret, păstrat în toate societățile oculte. Jim Shaw, fost mason de gradul 33, a fost inițiat în multe ordine masonice. După ce a ajuns la cele mai înalte grade oficiale, el a sesizat ce este cu adevărat masoneria și a scris o prelegere numită *The Deadly Deception* (n.tr. *Înșelăciunea mortală*). El a fost inițiat în gradul 33 al Ritului Scoțian la Sediul General din strada 16 Northwest, nu departe de Casa Albă din Washington DC, într-un templu construit în stil egiptean, a cărui intrare era străjuită de două statui feminine gen sfinx. Este cumva o aluzie la adevărul despre Sfinxul de la Gizeh? Una din aceste statui are o cobră încolăcită în jurul gâtului, iar pe gâtul celeilalte se află imaginea unei femei, simbolizând, spune Shaw, fertilitatea și procrearea.⁵ În fața clădirii este construit un rând de

stâlpi, în spatele cărora există o imagine masivă a Soarelui – Horus sau poate zeița Soarelui cunoscută ca Sol. În jurul acestui Soare se află șase șerpi mari de aur, temă care se continuă în interiorul clădirii masonice. Shaw afirmă:

„...de remarcat modul în care pereții sunt deco-
rați cu tot felul de șerpi lungi și mari. Multe grade
ale Ritului Scoțian includ reprezentări ale șerpilor
pe care i-am recunoscut în decorarea acestor
pereți.”⁶

Se poate vedea clar că societățile secrete, cultul șarpelui și simbolismul zeiței au jucat un rol extrem de important în înființarea Statelor Unite. Regina Semiramida („purtătoarea de ramuri”) este un alt nume pentru El și simbolul său e porumbelul. L.A. Waddell spune că titlul vedic indian pentru El era Sarama sau Vans. Aceasta este Semiramida, regina amazoană a lacului Van și, se pare, originea titlului tribal de „Sarma-tian” pentru hoardele orientale de vandali „turenieni” care au făcut ravagii în lumea occidentală. Cultul roman al șarpelui o adora pe Semiramida ca Venus Columba sau Venus Porumbița. Colombe este cuvântul franțuzesc pentru porumbel. Columba a devenit un nume simbolic pentru El sau Semiramida, regina-dragon a cultului șarpelui. La fel și Christofor „Columb” (numele său real fiind Colon), care a purtat ramura cultului șarpelui în Americi. De asemenea, acest lucru este valabil pentru British Columbia în Canada; Districtul Columbia, Washington DC, rețeaua Iluminațiilor numită Columbia Pictures, Columbia University și Columbia Broad-casting, rețeaua americană CBS. Unul dintre cele mai cumplite evenimente recente din America a fost atacul armat de la liceul Columbine și, dată fiind obsesia

incredibilă a Iluminaților pentru simbolism, până la cele mai mici detalii, locul nu este o coincidență. Marea Lojă Engleză a Francmasoneriei este situată în Londra pe strada Great Queen (n.tr. Marea Regină), pentru a simboliza adorarea de către masonii britanici a reginei-șarpe, El. Anglia, unul din sediile importante ale Iluminaților, este cunoscută ca „Mama Țărilor”, iar parlamentul ei ca „Mama Parlamentelor”. Pretutindeni există un simbolism al zeiței, de exemplu Britannia, nume mai vechi provenit de la zeița feniciană Barati sau Barat-Anna.

„Eroi” francmasoni ca Albert Pike, Suprem Pontif al Francmasoneriei Universale din secolul XIX, au afirmat că francmasoneria este o renaștere a vechilor religii ale misterelor din Babilon, Egipt, Persia, Roma și Grecia. „Masoneria este identică cu vechile mistere”, scria Pike în „Biblia” sa masonică, numită *Morals And Dogma* (n.tr. *Morale și Dogme*). Desigur, aceeași cunoaștere și aceleași simboluri se regăsesc în vechile Școli de Mistere. Totuși, Pike spune doar jumătate de adevăr, deoarece masoneria nu este o renaștere a acelor religii ale misterelor, ci o continuare a lor. Acestea nu au dispărut cu adevărat niciodată, masoneria fiind doar o continuare neoficială a lor. Francmasoneria este cel mai bun exemplu al ascunderii adevărului într-o multitudine de grade, niveluri, contradicții, mistică și minciună sfruntată. Și nimeni nu minte mai mult decât înșiși masonii.

Jim Shaw confirmă că cei mai mulți masoni de grad inferior primesc informații și interpretări false pentru a fi ținuți în ignoranță. Chiar la nivelul gradului 33, vârful oficial, cei mai mulți nu știu nimic despre adevăratul scop al masoneriei, despre simbolurile și planurile sale. Simbolismul este chiar fundamentul limbajului și al codurilor secrete ale Anunnaki-Iluminaților (vezi *Secretul Suprem*), iar

masoneria se autodeclară un sistem de religie pură, exprimată în simboluri. Simbolurile sunt deci greșit interpretate, iar intriga se pierde complet. Iată ce spune Albert Pike în *Morale și Dogme* despre Gradele Albastre, care se continuă cu Gradele Ritului Scoțian și de York:

„Gradele Albastre nu sunt decât curtea exterioară sau porticul Templului. Inițiatului i se prezintă acolo o parte din simboluri, dar el este intenționat indus în eroare prin falsa interpretare a acestora. Scopul nu este înțelegerea lor, ci doar închipuirea că le înțelege... Adevărata lor explicație este rezervată Adeptilor, Prinții Masoneriei (cei din gradele 32 și 33).”⁷

Sensuri și... iar sensuri

Până și masonii din gradele 32 și 33 sunt induși în eroare dacă nu fac parte din descendenți. Jim Shaw afirmă că simbolurile sunt interpretate diferit chiar de către masoni, existând astfel două sensuri ale acestora: cel exoteric pentru inițiații inferiori, și cel ezoteric pentru cei superiori. Dar există și un al treilea, adevărul, rezervat doar elitei de inițiați descendenți și celor care trec dincolo de nivelurile oficiale ale societăților secrete – cei din gradele neoficiale ale Iluminaților. Shaw afirmă că masoneria adoră natura, Soarele și Luna, prin simbolul falusului. El spune că falusul reprezintă Soarele în uniune sexuală cu Pământul feminin, pentru a aduce o nouă viață. La un anumit nivel este adevărat, dar mult prea puțin. Să luăm ca exemplu simbolul masonic, pătratul și compasul (Figura 29). Acestea sunt așezate mereu deasupra scaunului (tronului) Maestrului Adorator, care este amplasat la est în Templele Masonice, direcția răsăritului. Shaw mărturisește că masonilor de grad

inferior li se spune că pătratul trebuie să le reamintească să fie cinstiți în relațiile cu toți oamenii (scuză-mă că râd). Iar compasul este pentru a învăța să-și „circumscrie” pasiunile și să-și controleze dorințele. Poate că francmasonul pedofil George Bush a lipsit de la acea întrunire.

Shaw mărturisește că „adevăratul” înțeles le este revelat abia mai târziu, și anume că falusul masculin al Soarelui impregnează Pământul feminin, simbolizat ca pătrat.⁸ Din nou acest lucru este adevărat doar la un anumit nivel, dar la cele mai înalte niveluri ale Iluminațiilor compasul și pătratul reprezintă impregnarea care perpetuează descendenții. Simbolul V și A al Reginei Victoria și al prințului german Albert, ambii descendenți reptilien, ca și litera G din sigla francmasonilor, reprezintă același lucru (Figura 30). La început, continuă Shaw, masonilor li se spune că litera G vine de la God (lb. engl. Dumnezeu), iar mai târziu că reprezintă geometria.

Dar Shaw arată că sensul adevărat al acestui simbol este principiul generativ masculin, Zeul Soarelui sau falusul. Și această interpretare este valabilă doar pe un anumit nivel. Pentru Iluminați însă, G reprezintă principiul generativ al expansiunii și protecției descendenților lor. Punctul din interiorul cercului reprezintă de asemenea impregnarea femininului (cercul) cu masculinul (punctul). La un alt nivel acesta este un simbol al Soarelui și se regăsește pe mormândul președintelui Kennedy ca flacăra și cerc, dar adevărata semnificație este descendența. Sunt identice în semnificație simbolurile vaselor maritime de pe clădirile masonice. Coca este femininul (de aceea o navă este o „ea”), iar catargul este falusul care o impregnează.

Toate aceste simboluri și coduri ale societăților secrete au un sens pentru inițiații de grade inferioare, unul pentru cei de grade superioare și altul pentru cei



Figurile 29 și 30: Pătratul și compasul masonic reprezintă masculinul care impregnează femininul pentru continuarea descendenților; același înțeles îl are simbolul V și A al reginei Victoria și al soțului ei francmason, prințul Albert

care ajung pe cele mai înalte niveluri ale Iluminaților (adevărata interpretare). În „jurămintele de sânge” (numite „Obligație”), inițiatul acceptă de bună voie să fie torturat și chiar ucis, în cazul în care revelează „secretele”. Astfel se menține compartimentarea în cadrul căreia nivelurile superioare nu dezvăluie „secretele” nivelurilor inferioare. De fapt, recunoaște Jim Shaw, nici la nivelul gradului 33 nu află nimic valoros. Adevăratele chestiuni există deasupra nivelurilor oficiale, și doar câțiva masoni ajung acolo. Francmasoneria este o hazna de înșelătorie și ipocrizie, iar jurămintele făcute către societățile secrete și către „frații” inițiați întrec cu mult orice jurământ făcut vreodată țării sau poporului ca președinte, prim-ministru, membru al Congresului sau Parlamentului, polițist sau judecător. Jim Shaw scrie:



„Masonul jură să păstreze secretele altui mason pentru a-l proteja, chiar dacă aceasta implică ascunderea dovezilor unui delict. În unele grade trădarea și crima sunt exceptate. Dar în gradele superioare nu sunt excepții de la această promisiune de tăinuire a adevărului. Obligațiile, dacă e să dăm crezare învățăturilor masonice, pot

cere unui mason să depună mărturie falsă, sperjur sau (în cazul unui judecător) să dea un verdict greșit pentru a proteja un frate mason.”⁹

Aceasta a fost dintotdeauna calea cultului șarpelui/Iluminaților în toate formele sale. Iar cei mai mulți lideri politici, funcționari guvernamentali, judecători, polițiști și patroni ai mass-media au depus acel jurământ. Ne mai mirăm de ce adevărul nu a ieșit la suprafață până acum?

Moartea rituală a prințesei Diana

Simbolismul crimei sacrificiale a prințesei Diana săvârșite de cultul șarpelui/Iluminați devine clar în urma acestor revelații. El, regina-dragon, era cunoscută și ca Hel sau Ate (Hate). Și astăzi, Hel-Ate sau Hecate este o zeitățe satanică asociată în mod firesc cu iadul. După ce soțul său a fost ucis la Dallas, Jackie Kennedy a plecat spre insula greacă Delos din sud-vestul Mării Egee. Acesta este locul legendar de naștere al zeiței Diana și domeniul tradițional al lui Hecate, zeița „artelor infernale”. De aceea Delos este cunoscut ca insula morților. Hecate era reprezentată ca fecioară și prostituată și era asociată cu Luna. O altă versiune a zeiței Hecate era egipteană Hequet, care îl năștea pe zeul Soarelui în fiecare dimineață, iar totemul ei era broasca, ce simboliza fetusul. Răscrucile de drumuri sunt locurile sacre ale Dianei și ale expresiei sale satanice, Hecate. La răscruci, Marii Maeștri și vrăjitorii francmasoni își realizează riturile, și tot ele sunt simboluri ale punctelor de vortex create la intersecția liniilor de câmp magnetic. În magia rituală sexuală, purtarea hainelor sexului opus și întreținerea de acte bisexuale sunt numite „rituri de răscruce”.

Femeile implicate în aceste rituri erau numite

„canale”. Să ne amintim că sciții manipulați de amazoane purtau haine de femeie în ritualurile sexuale închinat zeitei lor. Tot la răscruci au loc sacrificiale umane și animale către Hecate (El), care este cunoscută ca zeiță a sexului și morții, dar și ca zeiță a vrăjitoriei.

Astfel, simbolismul Iluminațiilor referitor la moartea Dianei este uimitor. Pe locul unde a decedat Diana, drumul care trece prin tunelul Pont de L'Alma se încrucișează la suprafață cu un altul, care duce spre podul Pont de L'Alma. De fapt, acest loc este un labirint de răscruci. Diana a murit în zorii zilei de 31 august. Ziua zeitei Hecate din calendarul satanic este 13 august, dar, conform legii satanice de inversare a numerelor și simbolurilor, ziua sacrificială a zeitei devine... 31 august!¹⁰ În afara orașului vechi, dar în zona centrală a Parisului de astăzi, merovingienii au construit o încăpere subterană pentru adorarea zeitei Diana, prin ritualurile sângeroase și sacrificiile umane aduse ei. Acest sit datează de prin anii 500-750 d.Ch., iar regii (descendenții reptilienii) și-au disputat această proprietate prin luptă. După cum am mai menționat, locația de astăzi a acestui loc sacrificial pentru zeița Diana/Hecate este... tunelul Pont de L'Alma! Cuvântul *pont* provine de la Pontifex, un mare preot roman, având semnificația de pasaj sau pod. Alma provine de la Al-Mah, nume din Orientul Mijlociu pentru Zeița Lunii.¹¹ Deci Pont de L'Alma s-ar traduce ca „pod sau pasaj al Zeitei Lunii”, iar Place de L'Alma este „Locul Zeitei Lunii” – Zeița Lunii fiind Diana/Hecate/El.

Zeița amazoană Cybela, adorată în Roma în același timp cu Hecate, era cunoscută și ca Alma. Motivul pentru care Diana a fost ținută atât de mult timp în tunel înainte de a fi dusă la spital pentru a primi tratamentul necesar a fost acela că trebuia să moară într-un loc sacrificial conform acelui ritual pervers. Prințesa Diana a fost îngropată într-un crâng,

pe o mică insulă din mijlocul unui lac, toate aceste detalii fiind asociate cu zeița Diana, în oricare din versiunile sale. Fratele Dianei, Earl Spencer, a adus pe lac patru lebede negre. Lebedele simbolizează și ele zeița, iar mitul scandinav susține că walkiriile se încarnau ca lebede și purtau pelerine magice din pene de lebădă pentru a se transforma.¹² Cavaleri ai lebedei și fecioare ale lebedei sunt în mod clar elemente ale religiei păgâne. Povestea crimei sacrificiale a prințesei Diana de către cultul șarpelui/Iluminați este redată amănunțit în peste 60 de pagini, în cartea *Secretul Suprem*.

Troia, Troia și iar Troia

Evenimentele din vechea Troie se leagă fundamental nu numai de moartea prințesei Diana. Descendența merovingiană începe cu războiul troian și chiar mai înainte, deoarece aceștia sunt cei care au înființat orașul Paris și l-au numit după prințul troian Paris, iubitul Elenei (El-en) din Troia. Conform afirmațiilor făcute de Barbara Walker în *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets* (n.tr. *Enciclopedia miturilor și secretelor feminine*), se spune că Elena este încarnarea zeiței-fecioare a Lunii și fiică a lui Hecuba sau... Hecate.¹³

Elena mai era cunoscută ca Helle și Selena și era adorată la sărbătoarea sexuală spartană Helenphoria, la care erau folosite simboluri sexuale purtate într-un coș numit *helene*.¹⁴ Troia înseamnă „trei locuri” în limbile greacă și ebraică și aproape sigur are legătură cu simbolismul zeiței din Atlantida și Lemuria, ca divinitate tripartită. Hecate era cunoscută drept „Hecate a celor trei căi”.¹⁵ Tot Troia se află și la originea numelui de Tripoli, capitala Libiei, asociată cu amazoanele reptiliene.

Legendele Troiei spun că Elena s-a căsătorit cu

„regele Lunii” Menelaus, căruia i se promisese nemurirea datorită acestei „căsătorii sacre”. Când Elena a fugit cu prințul Paris, Menelaus a vrut să-și protejeze nemurirea și averea asigurate de căsătorie și împreună cu armata sa au plecat să o aducă înapoi. Acesta a fost războiul dintre greci, al căror conducător era bărbat, și troieni, care erau conduși de zeiță. Multe mari preotese satanice își iau numele de Helen, Helena sau Elaine – El-aîne.* Sub numele de Elaine sau Ellen, Elena din Troia a devenit regina simbolică a Britaniei în perioada sa păgână. După cum am mai spus, o rudă a Elenei, un troian numit Brutus, a navigat la vest de Britania după căderea Troiei pentru a înființa un oraș numit Caer Troia sau Noua Troie – Londra de astăzi. Alte derivate de la El sau Hel sunt Helenia, Helga, Hild, Helsinki, Holstein și Olanda (Hel-land sau Holland), unul din principalele centre ale descendenților reptilieni până astăzi. Scriitorul roman Pliniu afirma că toate popoarele din „Scatinavia” sau Scandinavia erau copii ai „Mamei Hel” și se numeau Helleviones.¹⁶ Aceștia credeau că ea trăia în copacii bătrâni, numiți și copacii Hel. Sir Laurence Gardner, de la Curtea și Ordinul Regal al Dragonului, relatează că acești „descendenți ai dragonului” au fost numiți „Rasa Elfilor”, iar termenii de elf, zână și artofor simbolizează „reprezentanții diferitelor caste în succesiunea regală” (ierarhie reptiliană).¹⁷ Tema descendenților dragon și a luptelor lor pentru putere este inclusă în multe basme pentru copii. Poveștile prinților și prințeselor „care se transformă în broaște” sunt simbolice pentru schimbarea de formă. La fel este și cu prințesele închise în turn sau care dau naștere broaștelor.

* Nu înseamnă că toate femeile care poartă aceste nume sunt implicate în astfel de lucruri, ci doar că acestea sunt nume folosite simbolic de către Iluminați.

Cultul șarpelui sau satanismul

În prezent sataniștii încă mai folosesc zeitățile, simbolurile și ritualurile utilizate de antici, deoarece ele reprezintă același mod de control și descendență. În Statele Unite există Templul lui Set, o ramură a infamei Biserici Sataniste a lui Anton LaVey. Aceasta a fost formată în 1975 de către Michael Aquino, unul dintre exponenții notorii ai rețelei de control mental a Iluminaților, după cum am detaliat în celelalte cărți ale mele. Imaginile lui Set și simbolismul Set-Lup datează de pe la 3200 î.Ch., perioada luptelor dintre nordici și cultul șarpelui consemnate în *Edda britanică* (Figura 31). Pagina web a Templului lui Set menționează:

„Marea Piramidă de la Gizeh este unul dintre primele monumente legate de viața setiană de dincolo, ca și de una solară. Marea Piramidă are un canal special de aerisire din camera regală ce dă spre steaua Alpha Draconis, care este steaua lui Set din Constelația Coapsei („Carul Mare” de astăzi).”¹⁸

Alpha Draconis reprezintă originea „regalității” reptilienilor „Draco”. Egiptenii o numeau Thurban, cuvânt arab pentru dragon, iar constructorii piramidei au aliniat această structură cu Thurban/Alpha Draconis, care era steaua polară în jurul anului 3000 î.Ch. Tribul hyksos, care au invadat și domnit în Egipt între 1785-1580 î.Ch., erau adoratori ai lui Set, pe care îl reprezentau având cap de măgar, și au ridicat capitala la Avaris, pe un vechi loc de adorare a lui Set. În cele din urmă, o parte a preoților din Tanis au devenit linia regală a faraonilor, precum Seti („Omul lui Set”) și Setnakt („Set este Puternic”). Acesta a fost cultul șarpelui.



Figura 31: Set cel cu cap de lup, versiunea lor pentru Balder

Hol-le-wood, ținutul El-luziei

Nu pot sublinia suficient faptul că, pentru înțelegerea prezentului, trebuie să înțelegem trecutul, de aceea Anunnaki-Iluminații și-au concentrat eforturile asupra schimbării istoriei. Chiar și Hollywood este un exemplu în această direcție. Druzii erau adoratori ai copacilor, mai ales ai stejarilor. Acest arbore era cel mai sacru simbol al lor, deoarece era sacru pentru Mama lor Holle sau Hel, zeița lumii subterane. De aici Holle sau Holly-wood (pă-

durea lui Hel), „locul magiei” și sediu pentru propaganda Iluminaților și fabrica de condiționare umană din California. Această pădure era o sursă favorită de baghete magice asociate cu vaginul lui El sau Hel, iar germanicul „hohle” înseamnă peșteră sau mormânt.¹⁸

Fructele roșii ale stejarului simbolizau sângele feminin, iar cele albe – sămânța masculină și moartea. Interesant este că reședința oficială scoțiană din Edinburgh a familiei regale britanice este numită Palatul Holyroodhouse. Rood este numele pentru

lemnul de scoruș din *Edda* referitor la Thor. Noul Parlament Scoțian își are sediul în Holyrood Road. Deasupra Palatului Holyroodhouse, în cel mai înalt punct al Holyrood Park, se află o stâncă numită „Scaunul regelui Arthur.”

Dacă ești nefamiliarizat cu aceste subiecte, sper că începi să înțelegi legăturile puternice dintre trecut și prezent, precum și faptul că forța aceasta ascunsă poate fi demascată pretutindeni de către cei care au timp să privească.

Surse

¹ Pentru Sir Laurence Gardner:

<http://www.nexusmagazine.com/ringlords1.html>

² *British Edda*, Introducere

³ <http://www.nexusmagazine.com/ringlords1.html>

⁴ *The Deadly Deception*, pag. 102

⁵ Id.

⁶ Albert Pike, *Morals and Dogma*, pag. 819

⁷ Detalii despre explicațiile date lui Jim Shaw în *The Deadly Deception*, pag. 142-146

⁸ Id., pag. 149

⁹ Povestit autorului de către Arizona Wilder, fostă „Zeiță Mamă” într-un ritual satanic al Iluminaților

¹⁰ *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets*, pag. 23

¹¹ Id., pag. 963 și 964

¹² Id., pag. 382 și 383

¹³ Id.

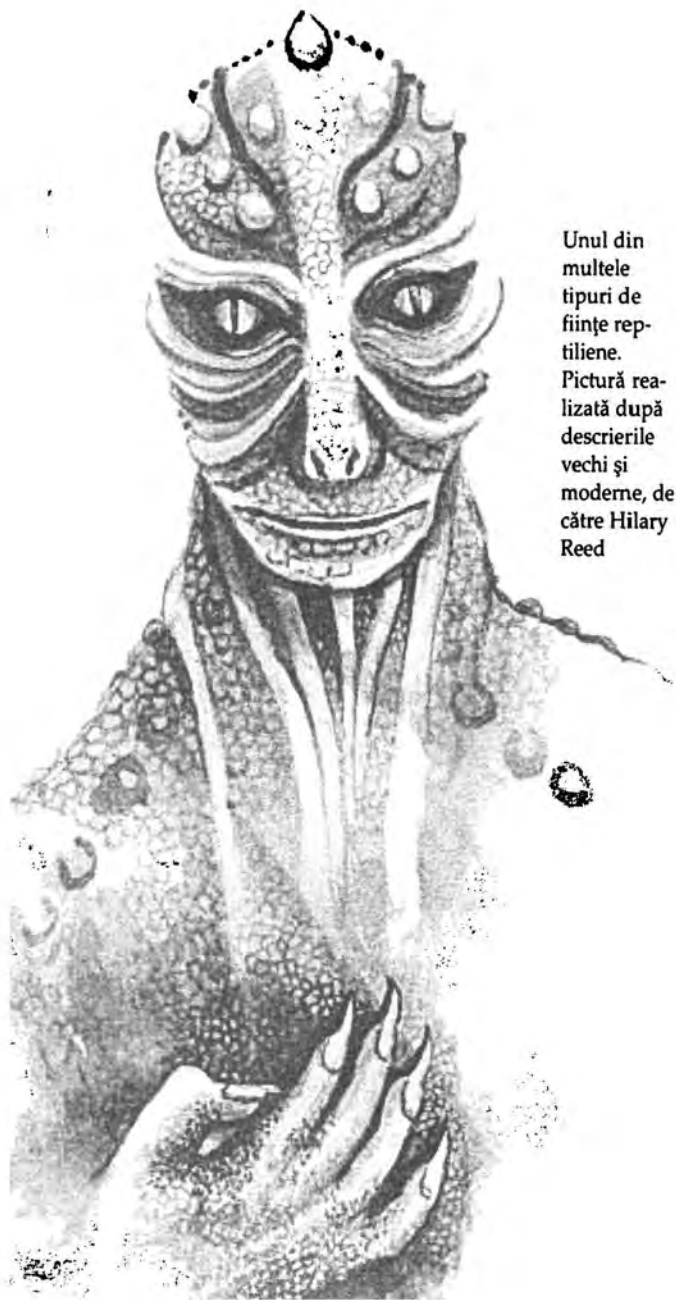
¹⁴ Id., pag. 378

¹⁵ Id., pag. 382

¹⁶ <http://www.nexusmagazine.com/ringlords1.html>

¹⁷ <http://www.xeper.org/pub/tos>

¹⁸ *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets*, pag. 406



Unul din
multele
tipuri de
ființe rep-
tiliene.
Pictură rea-
lizată după
descrierile
vechi și
moderne, de
cătrefe Hilary
Reed



Șamanul zulu Credo Mutwa a pictat imaginea acestor extraterestri „nordici” sau „Mzungu”, cum sunt numiți în legende africane. Conform legendelor, aceste ființe înalte, albe pot apărea și dispărea la voință, iar prezența lor a fost raportată în Africa cu mult înaintea sosirii primilor europeni. Oamenii triburilor credeau că europenii erau ființele „Mzungu” care se întorceau, și de aceea i-au numit astfel

Cu mult timp înainte ca africanii să întâlnească albi europeni, au întâlnit mai întâi o rasă de extraterestri cu părul blond și ochii albaștri, rasă căreia africanii i-au dat numele Mzungu. Dar când europenii au sosit în sfârșit pe continentul african, indigenii le-au transferat lor acest nume.

Extraterestrii Mzungu aveau cu ei o sferă argintie care le permitea să apară și să dispară la voință. O astfel de ființă Mzungu a avertizat de curând trei șamani negri că Africa va fi în curând distrusă)



Credo Mutwa, șamanul de 79 de ani care a fost inițiat de-a lungul vieții în cunoașterea secretă a controlului reptilian

Pictură realizată de Credo Mutwa după descrieri vechi și moderne ale unei specii reptiliene, pe care el o numește Chitauri sau „Copiii șarpelui” ori „Copiii pitonului”

Colierul Misterelor ce aparține lui Credo Mutwa și care are cel puțin 500 de ani vechime sau chiar 1000, după cum este de părere Credo. Simbolurile sale relatează povestea africanilor și a originii lor extraterestre

O femeie de pe Pământ alături de un „extraterestru” simbolic cu un penis de mari dimensiuni, ca ilustrare a încrucișării Chitauri-lor cu femeile umane – temă constantă în lumea antică. Imaginea lui „ET” este simbolică, deoarece Chitaurii interziceau oamenilor să-i reprezinte așa cum sunt

Simboluri atașate unei forme de farfurie zburătoare clasice. Credo Mutwa afirmă că Chitaurii au sosit în aceste aparate din „nave-mamă” mult mai mari, care orbitau în jurul Pământului



Un exemplu de zeu reptilian reprezentat cu mai multă acuratețe. Numeroase astfel de figurine reptiliene au fost descoperite în mormintele din Mesopotamia. Ele provin din cultura ubaidă care a existat până în jurul anului 4000 î.Ch., când în aceeași regiune a apărut Sumerul

Gurguii reptilieni sunt simboluri ale descendenților reptilieni și ale controlului exercitat de aceștia. Se regăsesc pe castelele și reședințele familiilor descendenților, dar și pe bisericile și catedralele construite de Iluminați



Reptilă zburătoare ce ține crucea Sf. Gheorghe, aflată la intrarea fortăreței Iluminaților, City of London





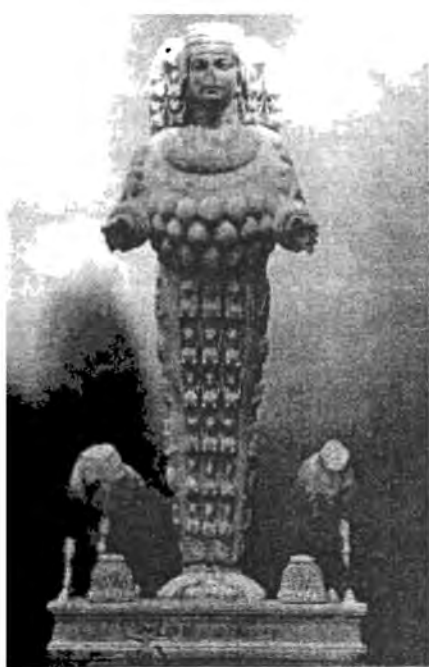
Un bust al lui Thor/Indara ce se găsește la Vatican; Regele Sumerului care s-a luptat cu cultul șarpelui, conform textelor din *Edda britanică*



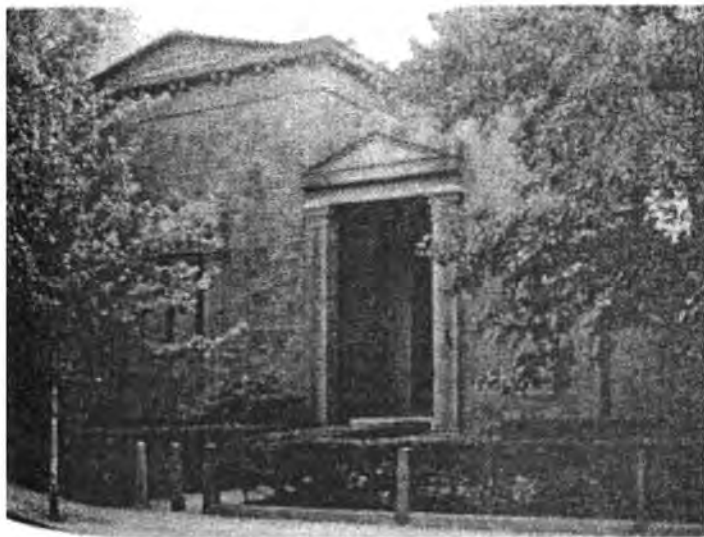
Horus, Fiul egiptean al lui Dumnezeu, omorându-l pe Set sau Seth, „crocodilul demon”. Dintr-un basorelief egiptean cu cca. 1000 de ani î.Ch., aflat acum la Muzeul Luvru din Paris



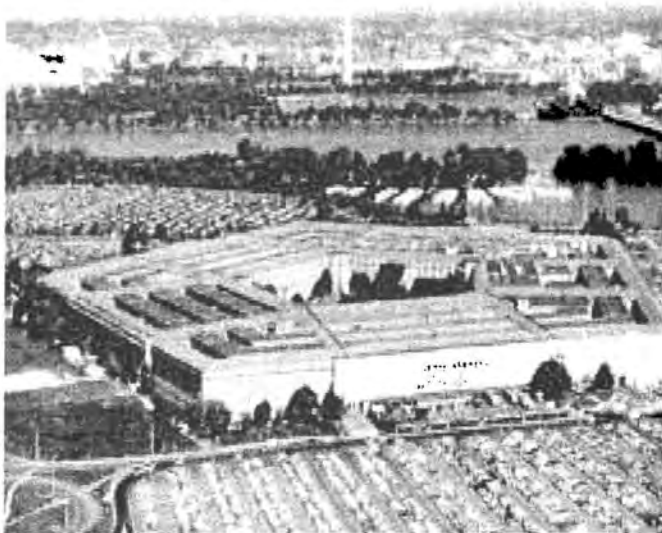
Thor (Sf. Gheorghe) omorând dragonul într-o sculptură persană din jurul anului 600 î.Ch.



Zeița Artemis (Diana) cu ouăle sale simbolice, statuie aflată la Muzeul din Efes. Artemis/Diana era principala zeităte a liniei merovingienilor, ambele fiind simbolizate prin albine, miere și stup



Cartierul general al infamei societăți *Skull and Bones* din campusul Universității Yale, New England. Inițiații sunt selectați prin descendență și îi servesc pe Iluminați în politică, afaceri, finanțe, mass-media și armată



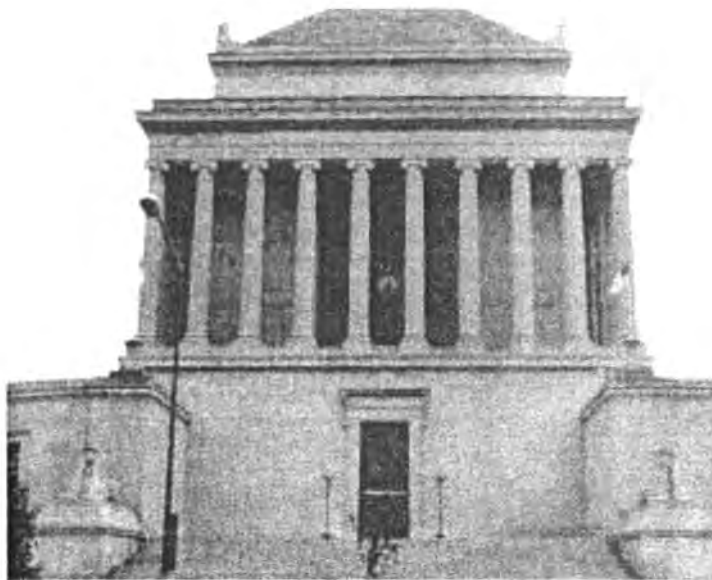
Pentagonul este centrul pentagramii, de aceea Iluminații obsedați de simboluri au situat cartierul militar general al Statelor Unite într-o asemenea clădire



La
dezvelirea
acestei sta-
tui a lui
George

Washington, primul președinte ameri-
can, oamenii nu puteau înțelege de ce o
personalitate atât de apreciată a fost
reprezentată într-o postură stranie cu
bustul gol. Totul devine clar dacă privim
simbolul satanic al lui „Baphomet”





Cartierul general Suprem al gradului 33 al Ritului Scoțian al Francmasoneriei, de lângă Casa Albă, pe strada 16 nr. 1733, Washington DC. În spatele stâlpilor există o imagine uriașă a soarelui care răsare, iar la baza treptelor se află două figuri feminine de „sfinx”. Înăuntru, după cum spune un fost francmason de gradul 33, Jim Shaw, sunt multe imagini reptiliene



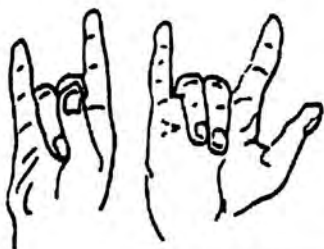
Aleister Crowley, cel mai faimos satanist al secolului XX, care avea legături cu rețelele naziste din Germania și cu prim-ministrul britanic Winston Churchill



Baronul Philippe de Rothschild, rudă a renumitului producător de vinuri Mouton-Rothschild din Franța, care a murit în 1988 la vârsta de 86 de ani. Phillip Eugene de Rothschild, care trăiește acum sub un alt nume, susține că este fiul ilegal al acestei legende a industriei producătoare de vinuri



Anton LaVey, fondatorul Bisericii Satanice, cu marea sa preoteasă, actrița Jane Mansfield. Multe nume sonore din lumea artistică sunt implicate alături de LaVey, printre care Sammy Davis Junior și Frank Sinatra



Satanismul împreună cu semnele și simbolurile sale sunt peste tot în jurul nostru. Semnul satanic pentru „diavol” este strângerea degetelor mijlociu și inelar și ridicarea celor din margine ca niște coarne. Iată-l pe Bill Clinton după primul său discurs de numire și două instantanee ale lui George W. Bush în timpul campaniei electorale din 2000, când a ajuns la președinție prin manipulare. Coincidență? Excluz



Iată cât de mici sunt cipurile. Conform unor surse interne, cipurile sunt acum atât de minuscule, încât pot fi introduse în organism cu un ac hipodermic, prin programele de vaccinare



Scenă de la Bohemian Grove (în nordul Californiei), locul de desfășurare a ritualului Iluminațiilor, ce se realizează în fiecare an în luna iulie. Imagine din 1957. Vorbitorul este Glenn Seaborg, cel care a inventat plutoniul; alături de el se află doi bărbați predestinați să devină președinți ai Statelor Unite. În stânga sa, Ronald Reagan, atunci un actor de filme de categoria B, iar în dreapta Richard Nixon, cu trei ani înainte de a candida împotriva lui John F. Kennedy. Președinții nu sunt aleși prin vot, ci prin sânge



Reprezentare realizată de artistul Clive Burrows, a reptilianului care-și schimbă

forma, Ted Heath, în timp ce conduce un ritual la Burnham Beeches; imagine realizată după descrierile unei femei care a fost martoră la această scenă la începutul anilor '70

Servind dragonul: prezentul (I)

În război, adevărul trebuie păzit de un străjer mincinos.

Winston Churchill

Dacă, așa cum am subliniat în repetate rânduri, lumea este controlată astăzi de reptilienii care-și schimbă forma și de descendenții lor, ar trebui să găsim dovezi ale activităților lor actuale care susțin afirmațiile anticilor. Și în acest sens putem găsi chiar multe.

Încă din 1990, când am început să investighez cu atenție ce se petrece cu adevărat în lume, am auzit de existența ființelor reptiliene. Dar mi s-a părut atât de ireal, încât am lăsat informațiile deoparte până când ele au căpătat înțeles. Totul a început prin 1998, când am călătorit în Statele Unite. Timp de 15 zile m-am întâlnit cu 12 persoane din locuri și medii sociale diferite, care mi-au relatat cam aceeași poveste despre „oameni” care și-au schimbat forma umană într-una reptiliană, chiar în fața lor. Dintre cei care mi-au povestit asemenea lucruri sunt doi reporteri TV care l-au văzut pe invitatul lor, susținător al planului Noii Ordini Mondiale, schimbându-și forma în cadrul unui interviu în direct. Mai apoi, unul dintre cei doi reporteri a spus că fusese șocat să vadă cum fața invitatului s-a transformat într-una de reptilă; celălalt reporter a fost la fel de șocat să vadă forma reptiliană a mâinilor. Fie că telespectatorii au observat aceasta sau nu, cei mai mulți au simțit că

trebuie să fie mai curând un caz de conexiune psihică cu cea de-a patra dimensiune, decât o reală transformare fizică. Un prieten al celor doi prezentatori era polițist în Denver, Colorado. Denver este un mare centru satanic al Iluminaților, iar statui sau imagini reptiliene (un fel de cod al Iluminaților) „împodobesc” de pildă aeroportul din oraș. Acest polițist se afla la un moment dat într-un bloc de birouri din Aurora, o localitate aflată lângă Denver, comentând cu o directoare de acolo nivelul ridicat al securității din clădire. Aceasta i-a sugerat să ia liftul spre etajele superioare ca să-și facă o idee despre ce înseamnă o adevărată securitate. Ea i-a arătat liftul care mergea numai spre etajele superioare și i-a povestit despre o experiență uimitoare pe care o avusese cu câteva săptămâni în urmă. De îndată ce ușile liftului s-au deschis, femeii i-a apărut în față o figură stranie, oarecum albinoasă, cu aparența unei șopârle și ochi cu pupile verticale ca de reptilă. Cel mai înalt nivel al „regalității Draco” sunt albișii. Această figură a ieșit din lift îndreptându-se spre o mașină oficială. Polițistul a fost atât de intrigat de acea mărturisire și de clădirea respectivă, încât s-a interesat de firmele de la etajele superioare. După spusele prietenului său, toate erau paravane pentru activitatea CIA. O altă persoană pe care am întâlnit-o obișnuia să ia mari cantități de LSD în anii '60 și, de fiecare dată, în a treia zi de „tratament”, i se petrecea un fenomen straniu: spunea că vedea unii oameni, întotdeauna aceiași, care se transformau brusc în reptile. Persoana respectivă începuse să observe că prietenii săi, care păreau șopârle, reacționau mereu în același mod la filme, programe TV etc. Drogurile aduc oamenii în stări modificate de conștiință, ceea ce îi „recuplează” la nivelul inferior al celei de-a patra dimensiuni. Privind înapoi din perspectiva unei mai mari cunoașteri, el crede că așa-numitul „câmp morfogenetic” se transmite

ADN-ului ființelor-șopârlă, ceea ce aliniază structura celulară la genomul reptilian. Cu cât individul deține mai mult ADN reptilian, cu atât mai ușor are loc acest fenomen. Cei cu ADN-ul reptilian sunt descendenții hibrizi ai Anunnaki-lor, meniți să ocupe poziții de conducere.

Interesant este că olmecii din America Centrală, a căror cultură era bazată în întregime pe adorarea șarpelui, obișnuiau să consume ciuperci halucinogene numite de ei „carnea Șarpelui Înaripat”, care îi făceau să rezoneze cu cea de-a patra dimensiune, corespunzătoare frecvenței inferioare de vibrație a ființelor reptiliene. În ritualurile „fiului șarpelui” Dionisos, inițiații greci beau vin tare și luau droguri și ciuperci care le modificau starea de conștiință pentru „a se uni astfel cu zeul”.

La sfârșitul celor 15 zile de ședere în Statele Unite, vorbind la evenimentul *Whole Life Expo* din Minneapolis, o femeie cu mari capacități mediumnice mi-a spus că vede diferite personalități politice, precum Henry Kissinger, George Bush și Hillary Clinton, transformându-se adesea în reptilieni. Pentru ea este posibil acest lucru, deoarece poate accesa frecvența de vibrație a celei de-a patra dimensiuni. O trăsătură pe care am observat-o la aceste schimbări de formă este că ochii lor nu se schimbă, indiferent de modificările gurii sau ale feței. Ei pot râde, de exemplu, fără ca expresia ochilor lor să se modifice. Au acea stare permanentă de fixitate și răceală. Să urmărești cu atenție ochii lui Hillary Clinton dacă ai ocazia să o vezi.

Mi-am amintit că în acea perioadă citisem câte ceva despre reptilieni în cartea *Trance-Formation Of America* (n.tr. *Trans(a)formarea Americii*), ce conține amănunte despre viața remarcabilei femei numite Cathy O'Brien. Tatăl ei fusese satanist și a abuzat în

mod violent și sexual de ea încă de când era copil, în anii '50, și se afla în Michigan. A dat-o pe mâna lui Gerald Ford – care mai târziu avea să devină președintele Americii – ca instrument în operațiunea de control mental al Iluminaților, pe care am descris-o în *Secretul Suprem*. Recomand această carte oricui dorește să știe ce se petrece de fapt cu milioane de copii din întreaga lume. Căutând în carte referințele despre reptilienii, am descoperit că, deși Cathy a perceput experiența respectivă ca o iluzie produsă de controlul mental, totuși ceea ce ea descrie reprezintă aceeași experiență pe care au mai relatat-o mulți alții. Mai devreme am prezentat unele aspecte despre Miguel de la Madrid, președintele mexican din perioada mandatului lui George Bush la Casa Albă, și povestea sa despre schimbările de formă ale extratereștrilor pe care îi numea „rasa de iguane”, care, spunea el, este perfectă pentru „transformarea în lideri mondiali”.

În această carte, Cathy explică cum, la un moment dat, l-a văzut pe George Bush, unul dintre principalii săi controlori, schimbându-și brusc forma. Ea spune că fostul președinte stătea în fața ei, în biroul său din Washington DC, când a deschis o carte care descria „extratereștri asemănători șopârlilor, veniți dintr-un loc foarte îndepărtat din spațiu”. Bush pretindea că este unul dintre acei extratereștri și, spre stupoarea ei, s-a transformat el însuși într-o reptilă. Apoi Cathy mai povestește cum Bill și Bob Bennett, două binecunoscute personaje de pe scena politică americană, care susțineau că sunt de fapt „ființe de pe altă planetă” (mai precis, din planul inferior al celei de-a patra dimensiuni), i-au administrat droguri care îi modificau starea de conștiință, într-un laborator NASA de control al minții de la Goddard Space Flight Center.

Cathy continuă:

„Lumina generată de aparatura sofisticată din jur m-a convins că translatam împreună cu ei dimensiunile. O lumină laser a lovit peretele negru din fața mea, care părea că explodează într-o vedere panoramică a unei petreceri de la Casa Albă. Fără a recunoaște pe cineva, nu m-am putut abține să nu întreb:

„Cine sunt acești oameni?”

„Nu sunt oameni și nici nu e vorba de o navetă spațială” mi-a răspuns (Bill) Bennett. În timp ce vorbea, scenele holografice se succedau atât de repede, încât oamenii păreau extraterestri asemănători șopârlelor. „Bine ai venit în al doilea nivel subteran. Acesta nu este decât o vagă reflexie a primului, o dimensiune extraterestră. Venim dintr-un plan trans-dimensional, care cuprinde toate dimensiunile...” „...Te-am luat în dimensiunea mea, pentru că aceasta îmi permite un acces mai ușor la mintea ta, față de planul fizic, specific planetei Pământ”, a continuat Bill Bennett. „Ca extraterestru, transform gândurile mele în gândurile tale, proiectându-le în mintea ta. Gândurile tale sunt practic gândurile mele...”¹

Acesta este un alt mod de control și manipulare, prin transfer de gânduri. Mintea reptiliană devine mintea umană, fapt ilustrat de mintea „colectivă” reptiliană care devine mentalitatea umană „de turmă”.

Imediat după întoarcerea din Statele Unite și aprofundarea cercetării asupra fenomenului reptilian, am discutat cu o femeie din Anglia despre informațiile sale cu privire la ritualurile satanice la care participă oameni ca Ted Heath, fost prim-ministru conservator britanic între anii 1970-1974, cel care a înscris Marea Britanie în Comunitatea Europeană, acum Uniune a Iluminaților, fiind deci un susținător al „absorbției” Marii Britanii în acest stat centralizat de tip fascist. La finele acestei cărți sunt date publicității documente

vechi de 30 de ani, care arată că Heath știa foarte bine că intrarea în Comunitatea Europeană înseamnă de fapt sfârșitul suveranității britanice. În același timp el a negat totul, deoarece reptilienii și clonele lor fac tot ceea ce este necesar pentru a-și îndeplini scopurile. Numele lui Heath apare mereu pe buzele celor care au căzut victime ale ritualurilor și torturii realizate în cercurile satanice ale Iluminaților și care au trăit să povestească mai departe.

Această doamnă a fost crescută de o familie scoțiană, fiind abuzată sexual în diferite ritualuri de către membri semnificativi ai rețelei scoțiene de Iluminați. A devenit apoi soția unui pădurar dintr-un ținut numit Burnham Beeches, la câțiva kilometri de Slough, la vest de Londra. Acest loc este menționat în *Cartea Judecății de Apoi* din secolul al XI-lea și se află nu prea departe de reședința de la țară a prim-ministrului britanic, pe care a numit-o Chequers (chequers (lb. rom. carouri) = pătrățelele albe și negre ale masoneriei), și de fostul Wycombe (Wicca), leagănul Clubului Hellfire (El-fire, „El cea de foc”), cunoscut pentru ritualurile sacrificiale umane la care au participat „capete încoronate”, precum și părintele Americii, Benjamin Franklin (vezi *Secretul Suprem*). Burnham Beeches este proprietatea City of London, cel mai important district financiar al lumii și unul dintre cele mai puternice centre de operațiuni ale Iluminaților de pe planetă. City of London nu reprezintă întreaga capitală, ci numai zona din jurul Catedralei St. Paul, unde se afla orașul inițial. Această zonă a fost reconstruită de inițiați, iar cel care a proiectat totul a fost Sir Christopher Wren, însă aceasta s-a petrecut după Marele Incendiu din Londra, din anul 1666. Acum este doar un district din marea întindere numită Londra. Blazonul City of London, imagine care se regăsește pretutindeni în Burnham Beeches, este dominat de statui cu reptile zburătoare care țin un scut cu o cruce roșie pe un fundal



Figura 32: Reprezentarea reptilienilor făcută de un desenator, conform relatărilor femeii de la Burnham Beeches, în timpul unei experiențe de schimbare de formă. Acestea se aseamănă foarte mult cu personajul Darth Maul din Războiul Stelelor

alb, focul atlant-sumerian sau crucea soarelui, folosit și de Cavalerii Templieri. La intrarea în City of London treci pe lângă două reptile zburătoare, aflate de-o parte și de alta a drumului, iar în locul unde City of London se intersectează cu zona numită Temple Bar, după Cavalerii Templieri, mai este o altă reptilă zburătoare chiar în centrul drumului. Temple Bar este centrul mondial al avocaturii și locul cu cele mai multe societăți secrete pe kilometru pătrat decât oriunde altundeva pe planetă. Este centrul Iluminaților de unde se administrează Burnham Beeches.

Femeia care mi-a povestit despre această zonă susține că soțul ei, care este supraveghetor al aceluia loc, este satanist, pentru că altfel nu putea primi slujba. Ei trăiau într-o casă mare în pădure, iar soțul se ocupa parțial de aranjamentele necesare ritualurilor satanice care aveau loc acolo. Într-o noapte din anii '70, în timpul mandatului lui Ted Heath ca prim-ministru, ea mergea prin pădure după lăsarea întinericului, când a văzut niște lumini. S-a apropiat în liniște și, spre oroarea ei, a devenit martora unui ritual satanic la care participau

Heath și cancelarul său, Anthony Barber. Privind ascunsă printre copaci, l-a văzut pe Heath transformându-se în reptilă și crescând cu cel puțin jumătate de metru în înălțime, uimind-o faptul că nimeni din cerc nu părea cătuși de puțin surprins de acest lucru. Acest tip de descriere este întâlnit adesea și la alți martori. Era ușor „solzos” și vorbea „destul de firesc”, deși părea că vorbește „de la distanță – având în vedere scurtele momente de pauză”. L-am întâlnit personal pe Heath la un post TV înainte de a afla aceste lucruri despre el, fără să pot uita răceala din ochii săi și asemănarea lor cu două găuri negre. Aceeași experiență am auzit-o de la mulți oameni care susțin că au văzut astfel de transformări. Femeia mi-a mărturisit că a întâlnit și cu alte ocazii figuri reptiliene în Burnham Beeches, la apus sau după lăsarea întunericului, îmbrăcate în robe lungi cu glugă. În Figura 32 avem o schiță a două forme reptiliene, realizată de un desenator.

La puțin timp după ce am întâlnit-o, am fost prezentat printr-o terță persoană vindecătoarei Christine Fitzgerald, confidentă apropiată a prințesei Diana timp de 9 ani. Povestea sa uimitoare este relatată pe larg în *Secretul Suprem*, dar aici vreau să subliniez conexiunea reptiliană. Christine Fitzgerald nu avea nicio idee despre cercetările mele referitoare la reptilienii, pe atunci încă nepublicate; ea mi-a relatat că Diana îi numea „reptile” și „șopârle” pe cei din casa regală de Windsor, obișnuind să spună că „nu sunt oameni”.

Christine a continuat, afirmând că Windsorii sunt descendenți hibridi reptilienii și că au maltratat-o pe Diana dincolo de orice imaginație. Ea susține că figura centrală a acestui cerc era Regina Mamă, pe care Diana o numea „Răul personificat”. Nu știu pe nimeni care să fie atât de diferit de imaginea fabricată, așa cum era Regina Mamă. Dacă oamenii ar fi aflat adevărul, sărbătorirea centenarului ei nu ar mai fi avut loc. Christine spunea:

„Regina Mamă... asta da vrăjitorie. Regina Mamă este mult mai bătrână decât cred oamenii. Sincer, Familia Regală nu s-a stins, ci doar s-a metamorfozat. E un fel de clonare, dar puțin diferită. Se iau părți de carne și se reconstruiește trupul de la o singură bucată. Deoarece este șopârlă, are sânge rece, fiind mult mai ușor să facă chestia asta, gen Frankenstein, decât am putea noi. Corpurile nu sunt decât frecvențe diferite de vibrații electrice, iar ei cunosc acest secret. Acestea sunt energiile vindecătoare cu care lucrez. Ei cunosc vibrația vieții și, deoarece au sânge rece ca reptilele, nu doresc să aducă Pământul la starea sa de armonie perfectă sau să-l vindece de stricăciunile făcute. Pământul este atacat de mult timp de diferite specii extraterestre, fiind ca un teren de fotbal sau stație de autobuz pentru diferiți extratereștri. Aceștia arată ca niște reptile, dar prin vibrațiile electrice despre care v-am spus, pot lua aparență umană. Se pot manifesta după cum vor. Întreaga cunoaștere a omenirii a fost îndepărtată și răstălmăcită. Regina Mamă este „Broasca șef” din această parte a Europei și semenii ei există pe fiecare continent. Cei mai mulți oameni nu știu nimic despre reptile, dar totuși se tem de puterea lor.”

Știu că este greu de imaginat și de digerat nivelul extrem de înalt al implicării Reginei Mame, deoarece mintea ne spune că nu era decât o bătrânică simpatcă și foarte de treabă. Dar era doar o imagine de fațadă, care nu reprezenta nicidecum ființa reală pe care noi credeam că o vedem. Reptilienii sunt ființe asemănătoare agenților dintr-o țară străină care acționează în spatele unei acoperiri. Numai că aceștia au și „trup de acoperire”. Christine Fitzgerald a putut să vadă ce se petrece în realitate prin prisma relației sale cu Diana și cu aristocrația britanică, cu ajutorul energiei și a vibrației sale. A trebuit să studieze un număr foarte mare de domenii și să

cercetez multe informații înainte de a alcătui un fel de puzzle și de a înțelege ce se petrece cu adevărat; de aceea, astfel de adevăruri sunt scoase foarte rar la lumină. Trebuie cunoscute multe aspecte înainte de a ajunge la o concluzie. Iluminații au suprimat toate informațiile utile alcătuirii unei perspective. De aceea este necesară o minte liberă și deschisă, care să dorească să caute dovezi.

La câteva săptămâni după întâlnirea mea cu Christine Fitzgerald în 1999, un prieten care este om de știință în California, Brian Desborough, mi-a sugerat să vin imediat pentru a întâlni o persoană numită Arizona Wilder, victimă a marii rețele de control mental a Iluminaților. Aceasta lucrase pentru ei la un nivel foarte înalt și afirmă că a condus ritualuri sacrificiale ca „Zeită-Mamă” pentru familia regală britanică, mai ales la castelul Balmoral din Scoția și într-un centru notoriu al ritualurilor satanice din castelul Mothers of Darkness (n.tr. Mamele Întunericului) din Belgia. Acesta este situat în aceeași regiune cu sediul central al cultului responsabil pentru pedofilie, crimă și sacrificare a copiilor care a intrat în atenția publicului în 1994. Cercul includea personalități renumite ale societății belgiene. Belgia este un alt punct satanic important al Iluminaților, de aceea sediile centrale ale NATO și UE sunt situate acolo.

Numele adevărat al Arizonei Wilder este Jennifer Greene. Este o femeie blondă cu ochi albaștri, care provine dintr-o familie aristocrată franceză, dar are și sânge irlandez. După ce și-a „recuperat” amintirile la moartea celui care a manipulat-o și a controlat-o mental, nazistul Josef Mengele, și-a schimbat numele în Arizona Wilder și și-a vopsit părul pentru a se detașa de programarea sa.

Controlul minții realizat de Iluminați

Înțelegerea rețelei de control mental instituită de Iluminați și a tehnicilor pe care aceștia le folosesc, este

esențială pentru înțelegerea modului de manipulare a societății umane de către reptilienii. Josef Mengele era supranumit „îngerul morții” în lagărele de concentrare naziste, unde a efectuat experimente teribile pe oameni. Acolo el a dezvoltat o tehnică numită „control mental bazat pe traumă”, în care se manipula un mecanism mental de suprimare a amintirilor extrem de traumatizante. Acest mecanism acționează de exemplu în cazul unui accident grav de mașină, când cei implicați nu-și pot aminti nimic după aceea, deoarece mintea lor pune o barieră foarte puternică în cazul acelei amintiri. Aceasta înseamnă că respectivul eveniment teribil nu mai trebuie rețrăit. Mama mea a fost lovită de o mașină și a suferit traume teribile cu ceva timp în urmă. Nici astăzi ea nu-și poate aminti cele 30 de secunde de dinainte de accident și nici cele 20 de secunde de după. La acel nivel, mecanismul mental de apărare este benefic, dar Iluminații, în special Mengele, l-au perfecționat în scopuri proprii. De fapt, ei cunoșteau acest mecanism de mii de ani, numai că folosirea lui la scară globală a început în secolul XX sub forma controlului mental bazat pe traumă. Pentru asta, Iluminații supun copiii de până la cinci-șase ani unor abuzuri inimaginabile de o extremă violență sexuală și, implicit, emoțională.

În acest caz victimele sunt alese pe baza descendențelor. Multe cercuri de pedofili sunt susținute și protejate pentru a servi acestor planuri, iar dacă sunt descoperite și dezvăluite, așa cum a fost în cazul scandalului din nordul Țării Galilor, numele persoanelor implicate nu ajung să fie cunoscute (a se vedea cazul lordului pedofil McAlpine (din faimoasa firmă britanică de construcții cu același nume)). Fost președinte al Partidului Conservator, McAlpine este implicat în diferite societăți secrete, cum ar fi Cavalerii Sf. Ioan de Ierusalim. Traumele incredibile la care sunt supuși acești

copii, inclusiv ritualuri satanice, împart mintea în mai multe compartimente – bariere amnezice care nu permit amintirilor traumei să pătrundă în mintea conștientă. În centrele de control mental ale Iluminaților, cum ar fi Tavistock Institute of Human Relations din Londra (vezi *Secretul Suprem*), aceste compartimente ale minții sunt cunoscute sub numele de „altare”. Imaginează-ți o minte fragmentată într-o multitudine de părți separate, fiecare dintre ele cu amintirea individuală a traumelor suferite. În partea din față a acestui „fagure” se află compartimentul care interacționează direct cu lumea, numit de ei „altarul din față”, care este complet lipsit de cunoașterea celorlalte compartimente, și invers. De aceea, „altarul din față”, cel care este persoana „reală”, nu cunoaște deloc ce se petrece sau ceea ce s-a petrecut celorlalte „altare”, până când barierele sunt îndepărtate, iar amintirile pe care ele le opresc trec în „altarul din față”, care este mintea conștientă.

Utilizând anumiți stimuli și cuvinte-cheie cu impact subconștient, controlorii mentali – așa cum a fost Mengele – manevrează aceste compartimente diferite, împingând „altarul din față” în inconștient și aducând în locul acestuia unul dintre „altarele din spate”. Apoi victima este abuzată sexual de o persoană faimoasă, ca George Bush sau Ted Heath de exemplu, sau este programată să ucidă. Apoi „altarul” respectiv este adus în mintea inconștientă, iar mintea conștientă, uitând ceea ce tocmai s-a întâmplat, preia din nou controlul ființei. Cei programați nu vor avea nicio idee despre ce li s-a petrecut. Programarea unui asasinat va fi „adormită” în compartimentul respectiv până la apariția stimulului declanșator, ce poate fi un cuvânt, o frază sau un sunet. Atunci, compartimentul „adormit” schimbă locul cu „altarul din față”, preia controlul corpului și „rulează programul”. Aceasta este adevărata față a ucigașilor în serie ca Thomas Hamilton (Dunblane, Scoția), Martin

Bryant (Port Arthur, Tasmania) și cazurile similare din Statele Unite, inclusiv cel de la liceul Columbine, unde niște „nebuni” au omorât mulți nevinovați sau cel puțin poartă vina acestor măceluri. Ei sunt „multipli” programați și li se dă o „personalitate” cu un trecut „straniu”, pentru a masca crima sub un act de așa-zisă nebunie.

Nu este întâmplător că Timothy McVeigh, bărbatul care a fost condamnat pentru atentatul cu bombă de la Oklahoma, a fost „evaluat mintal”, ca să cităm ziarul *USA Today*, de către un anume Louis Jolyon West, psihiatru la Universitatea California. Ceea ce a omis ziarul să spună a fost că West este unul dintre cei mai cunoscuți controlori mentali ai CIA din America, iar Universitatea California este unul dintre cele mai mari centre de studiu al controlului asupra minții umane. Tot West a efectuat o „evaluare mintală” în cazul lui Patty Hearst din faimoasa „dinastie” jurnalistică, atunci când aceasta a ieșit din rândurile Armatei Simbioneze de Eliberare, organizație teroristă din California anilor '70 și creație a Iluminaților.

Cartea *...Și adevărul vă va elibera* prezintă dovezile că McVeigh nu a fost omul din spatele atentatului cu bombă, dar în urma „evaluării” făcute de West și a listei indubitabile de concluzii, el nu a oferit decât o slabă apărare în loc să distrugă dovada principală. Guvernul a fost cel care i-a numit avocatul. Mai târziu, McVeigh a cerut el însuși să fie executat. Motivul ororilor gen Oklahoma sau al împușcăturilor în masă și al frecvenței lor crescânde este traumatizarea minții colective și justificarea legiferărilor de tot felul. Din ce în ce mai multe libertăți au fost luate societății americane ca răspuns la atentatul de la Oklahoma, iar Bill Clinton a cerut „relaxarea restricțiilor în ceea ce privește implicarea armatei în aplicarea regulilor și a legilor interne”. Aceasta este tehnica pe care eu o numesc problemă-

reacție-soluție. Creezi pe ascuns o problemă, faci populația să țipe: „Nu se mai poate! Trebuie să faceți ceva!” și apoi oferi soluții la problemele pe care chiar tu le-ai creat, soluții care te ajută să-ți continui îndeplinirea propriilor planuri. Unul dintre scopurile împușcăturilor în masă este retragerea armelor de foc din circuitul public. Nu sunt adeptul violenței în niciuna din formele sale, dar Iluminații știu că mulți oameni nu pregetă să folosească armele pentru a se apăra, iar ei vor să scoată cât mai multe arme din circulație până când vor proclama deschis statul lor fascist. Adolf Hitler a introdus legi împotriva deținerii și folosirii armelor înainte de a începe să umple lagărele de concentrare.

Oamenii supuși controlului mental bazat pe traumă suferă de sindromul personalității multiple (MPD) sau sindromul identității disociative (DID). Unii dintre ei însă încep să-și recupereze amintirile traumelor și implicării în diverse proiecte ale Iluminaților, precum și amintirile despre persoanele care regizează și participă la aceste proiecte. Au ieșit astfel la lumină multe nume sonore – George Bush, Henry Kissinger, Dick Cheney, Al Gore, familia regală britanică, clanul Rothschild, Rockefeller și alții prezentați în celelalte cărți ale mele. De aceea, a fost imediat creată Fundația pentru Sindromul Falsei Memorii, pentru a discredita amintirile pe care aceste victime le-au recăpătat. Aceasta este o operațiune gigantică de acoperire, la care contribuie, ca întotdeauna, mass-media. Afirmatia că victima suferă de „false amintiri” este cea mai ușoară modalitate ca agresorii sexuali ai copiilor să plece liberi din tribunale și să fie prezentați de mass-media drept victime ale unor nedreptăți. Se întâmplă ca unii să fie acuzați pe nedrept din răutate? Din când în când. Dar să vedem cine se află în spatele creării Fundației pentru Sindromul Falsei Memorii. Liderii săi sunt Ralph Underwager, preot luteran și psiholog din Minnesota,

care, împreună cu soția sa, Hollida Wakefield, au fost chemați la tribunal ca martori „experți” în mai multe cazuri de copii ce fuseseră abuzați. Dar, stupoare, cei doi sunt chiar protagoniștii unui interviu din ediția de iarnă a anului 1993 a revistei pedofile olandeze *Paedika*, unde susțineau pedofilia!

Implicați în crearea Fundației pentru Sindromul Falsei Memorii au fost și Pamela și Peter Freyd, care se prezintă ca părinți acuzați pe nedrept. Fiica lor, Jennifer Freyd, este acum profesor de psihologie la Universitatea Oregon. Ea este neclintită în privința adevărului din acuzația de abuz parental și a vorbit împotriva motivelor și metodelor Fundației pentru Sindromul Falsei Memorii. Shirley și Paul Eberle sunt alți „experți” care, în numele Fundației, neagă acuzațiile de abuz asupra copiilor, de satanism și de amintiri recuperate. Ei au scris *The Politics Of Child Abuse* (n.tr. *Politica abuzării copilului*), o carte care acuză mamele, medicii psihiatrii și procurorii că tot ceea ce ei susțin despre abuzul sexual nu este decât o mare minciună. De atunci au fost chemați ca „experți” în procese de abuz. Dar adevărata lor experiență se pare că încă mai dă roade prin contribuția lor la reviste pornografice.

Aceștia dețin o revistă sexy în California, numită *L.A. Star*, care promovează cartea lor, *The Politics Of Child Abuse*. În anii '70 publicau revista pornografică numită *Finger*. Shirley și Paul Eberle apar nud pe o copertă ținând în mâini două păpuși gonflabile numite „Love Girl” și „Play Guy”. Donald Smith, sergent la Departamentul Moravuri al Poliției din Los Angeles, i-a urmărit pe cei doi ani de zile. Nu a putut să-i pună sub acuzare pentru difuzarea de imagini pornografice cu minori, dar Smith susține că „există multe fotografii în care apar copii, fără însă a li se putea dovedi vârsta”. Printre articolele din *Finger* se numără: „Partidă de sex la 5 ani”, „Primul meu viol, avea numai 13 ani” și „Ce se

petrece când negrii adoptă copii albi". O scrisoare ce a fost publicată în revistă la rubrica *Poșta redacției* spune următoarele: „Cred că aveți mare curaj să tipăriți articole și fotografii care prezintă acte sexuale dintre adulți și copii... Păcat că nu știu prea multe despre femei care fac sex cu copii... Pentru că sunt singur și nu prea mă înțeleg cu copiii, dar știu câteva familii care fac aceasta. Dacă aș fi însurat și soția și copiii ar fi de acord, aș face sex cu fiicele mele.” Altă scrisoare spune: „Sunt pedofil și cred că e super să faci sex cu propria fiică! Pentru că nu am numărul 3 din *Finger*, nu am putut să văd articolele și fotografiile cu familii care întrețin relații incestuoase. Aș vrea să văd fotografii erotice cu fiice și tați, dar cred că este prea riscant să fie publicate.” De atunci, soții Eberle au produs încă o carte pentru „prietena de familie” Carole Stuart (a editorilor Lyle Stuart), în care ei resping toate acuzațiile de abuz al copiilor din cazul faimos al grădiniței McMartin, la care voi reveni într-un capitol viitor.

Un fost controlor mental al Iluminaților mi-a povestit cum aceștia și-au instalat oamenii în instituțiile psihiatrice și „educaționale” pentru a-și asigura liniștea. Persoana respectivă spunea despre Universitatea George Washington că este o pepinieră de profesori ai Iluminaților încă de prin anii '70. În plus, ea mai afirma că un anume dr. Timothy Brogan, principalul „antrenor” al Iluminaților, era expert în studiul comportamental în cadrul facultății de specialitate. Acea persoană mai spunea că Iluminații sunt afiliați și grupurilor specializate în neurologia infantilă din Statele Unite, care cercetează dezvoltarea creierului și manipularea ființelor umane. Pe timpul nopții, ei experimentează programarea copiilor care sunt aduși acolo. Această fostă sursă a Iluminaților afirmă că Brogan era cofondator al DELPHI, „grupul principal de antrenori” Iluminați din Statele Unite și partener al ORACLE, principalul grup

de antrenament din Europa. Prin această rețea de agenți Iluminați care lucrează în psihiatrie și medicină ei pot:

(a) experimenta controlul minții bazat pe traumă;

(b) produce profesori și psihiatri „eminenți”, care să ofere mass-mediei și tribunalelor ideea că sindromul personalității multiple nu există și că amintirile nenumăraților oameni care vorbesc despre aceleași persoane și repetă aceleași nume sunt „false”.

Arizona Wilder este una din victimele care au capacitatea de a elimina compartimentele mentale și își amintește experiențele sale teribile. Cartea *Secretul Suprem* și documentarul *Revelations Of A Mother Goddess* (n.tr. *Revelațiile unei Zeițe-Mamă*) aduc numeroase dovezi despre faimoasele nume implicate în rețeaua Iluminaților, de o parte și de alta a Atlanticului. Ea afirmă că a fost aleasă în această poziție datorită descendenței sale. Iluminații-reptilienii cultivă descendenți pentru a le conduce ritualurile, care au capacități mediumnice și se pot conecta cu ușurință la energia vehiculată în timpul acelui ritual, manipulând astfel starea lor vibrațională și acordând-o pe frecvența dorită.

Din momentul nașterii unui copil al descendenților mediumnici, de fapt chiar din pântecul mamei lor, ei sunt supuși unui proces de control mental bazat pe traumă. Scopul este acela de a-i transforma în persoane „compartimentate”, care pot fi „declanșate” oportun pentru a conduce ritualurile conform programărilor care au fost realizate, „uitând” mai apoi tot ceea ce au făcut, până când acest compartiment mental este accesat pentru următorul ritual. Din nefericire pentru Iluminați, compartimentele Arizonei au început să dispară după moartea controlorului ei, Josef Mengele, în anii '80. Deși i-a fost adus un alt controlor mental, Guy de Rothschild, pentru „a o prelua”, acest lucru nu a funcționat. Acest fenomen se petrece deseori, deoarece mintea victimei îl venerază pe cel care a programat-o inițial, mai ales

dacă procesul a avut loc o perioadă mai lungă de timp. Când am întâlnit-o, Arizona scăpase de controlul mental, deși mai erau multe alte compartimente încă neaccesate, la care a reușit în cele din urmă să ajungă cu mult efort din partea lui Brian Desborough.

Clinton, Gore și sataniștii elitei

În sprijinul celor mărturisite de Arizona vin relatările lui Phillip Eugene de Rothschild, un alt satanist supus controlului mental de către Iluminați, aflat în recuperare psihică. După ce l-am contactat personal, am avut ocazia să discutăm direct de câteva ori. Phillip, care folosește un alt nume în viața cotidiană, explică cum „altarul din față” sau personalitatea sa era aparent una de bun creștin și povestește despre programarea sa mentală ca satanist și fiu ilegal al unui Rothschild francez. Mama sa se numea Lula Vieta Pauline Russell Campbell, născută în 1917 în Farmersville, Texas, și decedată în 1977. Despre tatăl său biologic el spune că nu era omul pe care îl știa ca tată înainte de momentul vindecării și cel al accesării amintirilor din mintea compartimentată. El afirmă că tatăl său genetic este baronul Philippe de Rothschild, unul dintre proprietarii de vii Mouton-Rothschild din Franța, care a murit în 1988, la vârsta de 86 de ani (vezi secțiunea de imagini). Phillip Eugene mi-a spus: „Tatăl meu era un diletant decadent, satanist și dușman al lui Dumnezeu, dar își iubea domeniul și vinurile. Obișnuia să spună că acestea sunt cele care au scos „primitivul” din el. Acum proprietățile sunt conduse de fiica baronului Philippe, baronesa Philippine, care, după spusele lui Phillip Eugene, este sora sa vitregă. El scrie că a fost conceput prin „incest ocult” ca „unul din sutele de mii de progenituri legitime și ilegite ale acestei puternice familii oculte de finanțști”. Multe din progeniturile lor sunt născute artificial, cu ajutorul băncilor de spermă

ale Iluminațiilor. Spusele lui Phillip confirmă propriile mele cercetări menționate în *Secretul Suprem* despre principalii descendenți reptilieni care concep nenumărați copii pentru perpetuarea descendenței reptiliene, din care numai câțiva primesc numele de copii „oficiali”. Ceilalți sunt ascunși în spatele unor alte nume și crescuți de alți „părinți”. Mai târziu ei ajung în poziții importante, deseori fără să știe care a fost „norocul” lor. Dar sângele lor le permite să fie mai ușor posedați de entități din cea de-a patra dimensiune, iar prin acceptarea posturilor de conducere, ei se lasă de fapt conduși de reptilieni și celelalte entități din a patra dimensiune inferioară. Phillip Eugene afirmă că cea mai mare parte a adolescenței sale a trăit împreună cu tatăl său Rothschild pe proprietatea sa din Franța. Ei au avut chiar o relație fizică, spune el, „fiind ținut captiv în puterea emoțională a incestului”, care în această cultură era „normală” și „de admirat”. Ceea ce a observat însă la tatăl său, Rothschild, era „pofta acestuia pentru putere”, pe care a început să o simtă și el. A mai confirmat că descendenții „oculți” sunt controlați de entități demoniace. „Ca descendent Rothschild, am fost demonizat la maxim.”

El continuă:

„Am fost prezent la moartea tatălui meu în 1988, când am primit puterea sa și sarcina de a-mi împlini destinul în marea conspirație a familiei mele. Ca și ceilalți copii ai Iluminațiilor, mi-am jucat rolul în revolta familiei mele împotriva lui Dumnezeu. Când mă uit la emisiunile de pe CNN, sunt uimit să văd atâtea chipuri cunoscute de pe scena politică mondială, artă, finanțe, modă și afaceri. Am crescut în mijlocul întâlnirilor cu acești oameni la ritualuri de adorare și în centre ale puterii. Oameni de afaceri, artiști, „capete încoronate”, chiar președinți, toți acești oameni aparent separați

lucrează și conspiră astăzi pentru a aduce o Nouă Ordine Mondială... Acești oameni, ca și mine, sunt SRA/DID (victime ale abuzurilor din timpul ritualurilor satanice, suferind de sindromul identității dissociate – numiți „multipli”).

Ultimul președinte nedisociat al Statelor Unite a fost Dwight Eisenhower; cu excepția lui, toți ceilalți, începând cu Teddy Roosevelt, au suferit mai mult sau mai puțin de sindromul identității dissociate și au fost mai mult sau mai puțin implicați în ocultism. La președintele Clinton, acest sindrom al personalității multiple este foarte prezent și este un personaj activ al satanismului. La fel și Al Gore; pe Clinton și Gore îi știu din copilărie ca sataniști notorii.

Ca și celelalte sute de mii de copii biologici din familia ocultă Rothschild, am avut propriul meu rol în această încercare a clanului de a controla lumea. Eforturile mele și ale familiei vizau prezența unui membru al nobilimii europene din familia de Habsburg într-o poziție importantă în lume, poziție numită în creștinism ca Antichrist. În timp ce alții erau implicați în guvern, educație sau artă, locul meu era în „Trupul lui Christos”. Trebuia să fiu centrul puterii spirituale și controlorul unui cult în această Biserică, în sânul căreia au trăit oameni pe care i-am cunoscut de-o viață drept controlori și relee ale puterii falsului profet și Antichristului familiei Rothschild.

Mulți creștini disociați din Biserică dețin poziții similare spirituale și oculte ca parte a Noii Ordini Mondiale Satanice. În Biserică, eu am întrupat steaua luciferică a dimineții, i-am reprezentat pe toți ceilalți sataniști care mi se alăturau în adorarea stelei dimineții, spiritele lor erau prezente prin mine în Biserică. Construit prin ritual, dar împuternicit de legiuni de spirite, eram și centrul spiritual al energiei satanice în „Trupul lui Christos”.

Phillip Eugene de Rothschild, ca și Arizona Wilder, vorbește despre implicarea lui Josef Mengele, cea mai puternică amintire în această direcție reprezentând-o ochii acestuia. Amândoi susțin că „nu pot uita ochii lui Mengele”. Privind în ochii lui Ted Heath, care nici măcar nu se apropie de rangul lui Mengele, știu exact ce ce vor să spună. Phillip de Rothschild spune că Mengele „a scos limba” la tatăl lui, Rothschild, ceea ce confirmă că Mengele avea într-adevăr un rang înalt în ierarhia Iluminaților.

Sunt sigur că mulți vor fi foarte surprinși de afirmația că Josef Mengele, „îngerul morții” din Germania nazistă, a programat-o pe Arizona Wilder în Statele Unite. Cartea *...Și adevărul vă va elibera* prezintă documentat faptul că toate „taberele” din cele două războaie mondiale au fost finanțate de aceleași surse ale Iluminaților. Războaiele sunt mijloace eficiente de avansare a planurilor reptiliene și de aceea există atât de multe confruntări armate în lume. Ele provoacă teamă, omoară nenumărați oameni, forțează țările să acumuleze datorii față de bancherii Iluminați și schimbă pentru totdeauna o societate. Dar există și nevoia protejării personalului-cheie de consecințele acțiunilor lor în aceste războaie, lucru care s-a petrecut cu Mengele și ceilalți geneticieni, controlori ai minții umane, savanți și ingineri naziști. Ei au fugit din Germania la sosirea Aliaților prin implementarea operațiunii comune britanice-americeane numită *Paperclip*. Acest proiect a fost demascată în câteva rânduri chiar și în presa oficială. Un documentar german din anul 2000 a făcut cunoscută viața secretă a unui fost criminal de război nazist care a spionat pentru CIA după al Doilea Război Mondial, în schimbul unei false identități evreiești. Locotenentul SS Günter Reinemer a ordonat execuția a sute de evrei în lagărul de concentrare de la Treblinka. Documentarul spunea că CIA i-a dat identitatea de Hans-Georg

Wagner. Mai târziu s-a căsătorit cu o evreică, a trăit în Israel și a fost înmormântat într-un cimitir evreiesc. Povestea sa ar fi fost îngropată odată cu el, dacă nu ar fi simțit nevoia să se confeseze în 1988, cu puțin timp înainte de aparenta sa sinucidere. Declarațiile sale au constituit baza documentarului *Wagner's Confession* (n.tr. *Confesiunile lui Wagner*). El spune că, după înțelegerea sa cu CIA, a petrecut câteva luni într-o bază militară americană din Frankfurt-Hochst, unde a fost circumcis și a învățat câteva tehnici rudimentare de spionaj. I s-a dat o identitate evreiască și a fost trimis ca supraviețuitor al Holocaustului în Calbe, Germania de Est, unde a spionat vechile tehnologii naziste și noile tehnologii comuniste la centrala electrică locală. Reinemer a fost mic copil în comparație cu alții ca Mengele, dar este un exemplu al Proiectului *Paperclip* și a ramificațiilor sale.

Ne întrebăm câți alți Iluminați naziști au trecut ca evrei de la război încoace? Mengele a fost dus în America de Sud și Statele Unite unde, la baza numită China Lake Naval Weapons Center din California, el a devenit unul din creierele ce au stat la originea proiectului de control mental al CIA, numit MKUltra, recunoscut public. MK provine de la control mental, dar se folosea pronunția germană Kontrolle, deoarece a fost creat de naziști cu finanțarea unora ca John Foster Dulles, secretar de stat american, și fratele său, Allen Dulles, primul director CIA și cel pe care președintele Kennedy l-a demis înainte de asasinarea sa. Dulles a participat apoi la „investigația” Comisiei Warren, care l-a desemnat pe Lee Harvey Oswald ca singurul responsabil de moartea lui Kennedy! Conform unui cercetător, ULTRA este numele celor mai înalte secrete referitoare la contactul cu extraterestrii și al unei ramuri secrete a NSA care se ocupă cu aceleași lucruri. ULTRA conduce o rețea mixtă extraterestră-„umană” într-o bază

subterană din binecunoscuta zona Dulce-Los Alamos din New Mexico, fiind și numele unei echipe naziste care se ocupa de o presupusă bază subterană germană din Antarctica. Îți amintești probabil că cercetătorul Maurice Doreal pretinde că a văzut dovezi ale faptului că reptilienii dețineau odinioară o bază în Antarctica, lipsită pe atunci de gheață, în perioada războaielor super-tehnologizate cu nordicii.

Regine care-și schimbă forma

Arizona Wilder mi-a relatat despre modul în care conducea ritualuri sacrificiale cu participarea familiei regale britanice, a lui Tony Blair și a Iluminaților americani ca George Bush, Bill și Hillary Clinton, Henry Kissinger și mulți alții. Cel mai mare agent pe care îl cunoștea din rândul Iluminaților era un individ numit marchizul de Libeaux („al apei”). Numele lui codificat era Pindar, ceea ce înseamnă „penisul dragonului”. Arizona mi-a povestit despre sacrificarea de copii și adulți de către Regină și Regina Mamă în multe centre rituale, cum ar fi cele de la castelul Balmoral din Scoția, unde se aflau în momentul sacrificării rituale a prințesei Diana la Paris. Că familia regală este implicată în sacrificii umane sună destul de incredibil, dar această temă apare cu precădere de-a lungul timpului. Arizona a descris în amănunt cum, în decursul ritualurilor satanice, acești oameni se transformau în reptile. Diane Gould, șefa organizației americane Mothers Against Ritual Abuse (n.tr. Mame împotriva abuzului ritual), confirmă și ea acest subiect. Într-o conversație telefonică despre abuzul ritual, Diane m-a întrebat dacă i-aș putea explica de ce mulți dintre clienții ei au relatat că participanții la aceste manifestări s-au transformat în reptile. Mulți oameni resping cu siguranță aceste afirmații, dar pentru că ei refuză să

creadă, copii din întreaga lume continuă să fie sacrificați cu miile de către descendenții reptilieni.

Arizona a povestit unele experiențe pe care le-a trăit alături de Regină și Regina Mamă:

„Regina Mamă e rece, rece, rece, o persoană foarte malefică. Nimeni din suita sa nu avea încredere în ea. Au numit un „altar” (program de control mental) după numele ei. I-au spus Regina Neagră, am văzut-o sacrificând oameni și îmi amintesc cum împingea cuțitul în rectul cuiva într-o noapte când au fost sacrificați doi băieți. Unul avea 13 ani și celălalt 18. Trebuie să vă scoateți din minte imaginea ei de bătrânică fragilă. Când se transformă în reptilă, devine foarte înaltă și puternică. Unii dintre ei sunt atât de puternici, încât pot smulge pur și simplu inima victimei, și toți devin mai înalți cu aproape un metru atunci când își schimbă forma.”

Despre Regină, Arizona spunea:

„Am văzut-o sacrificând oameni și consumându-le carnea și sângele. Odată și-a exacerbat atât de mult pofta de sânge, încât nu a mai tăiat gâtul victimei de la stânga la dreapta, conform ritualului normal, ci parcă a înnebunit, înfigând pumnalul și sfâșiind carnea, după care s-a transformat în reptilă. Când își schimbă forma, capătă o față prelungă de reptilă, aproape ca un cioc, și devine palidă (aceasta corespunde multor descrieri ale zeilor și „zeilor păsări” din vechiul Egipt și din alte țări.) Regina Mamă arată în mare parte la fel. Îi apar în schimb niște umflături pe cap, iar ochii sunt terifiți. Este foarte agresivă...”

...L-am văzut (pe prințul Charles) transformându-se în reptilian și făcând toate lucrurile pe care le făcea Regina. L-am văzut sacrificând copii.

Există rivalitate între ei pentru partea de corp pe care vor să o mănânce și își dispută ultima suflare a victimei, pentru a-i fura sufletul. La ritualuri i-am văzut pe Andrew, pe prințul Philip și pe sora lui Charles (Anne), deși ultimii doi nu au participat în prezența mea. Când Andrew se transformă, arată mai mult ca o șopărlă. Capetele regale sunt cele mai rele în privința plăcerii de a omorî, a plăcerii sacrificiului și a consumului de carne umană, sunt cei mai răi dintre toți. Nu le pasă dacă sunt văzuți. Cui să spui ce se petrece acolo, cine să te creadă? Ei consideră că este dreptul lor prin naștere și se bucură din plin de el.”

Arizona a fost atacată în presă și pe Internet pentru dezvăluirile sale din *Secretul Suprem* și din documentarul său. Printre cei care au criticat afirmațiile sale se numără editorul revistei *Nexus*, care îi alocă spațiu aproape nelimitat lui Sir Laurence Gardner, publicist al Curții și Ordinului Imperial al Dragonului. Un alt critic vehement al Arizonei este un cercetător care, timp de câteva luni, a postat zilnic comentarii defăimătoare pe Internet, încercând să submineze conținutul cărții *Secretul Suprem* și mai ales contribuția Arizonei. Dorința sa de a discredita ideea legăturilor reptiliene cu Iluminații a devenit o obsesie și a convins mulți oameni aflați în poziții de conducere de spusele sale. Unul dintre motivele menite să submineze afirmațiile Arizonei este că victimele sindromului personalității multiple au o memorie fotografică, dar nu și Arizona, deoarece au fost nume pe care ea nu și le-a amintit în documentar. Aceste critici demonstrează o lipsă fundamentală de înțelegere a modalității de control al minții.

„Altarele din spate”, care înmagazinează amintirile traumei, au capacitatea de a-și aminti fotografic, deoarece mintea înregistrează întotdeauna foarte bine ceva din circumstanțele traumei. „Altarul din față” nu

este fotografic, deoarece nu el este cel care a experimentat trauma. El este doar interfața cu lumea, ca un fel de acoperire pentru a suprima amintirile despre abuz, accesându-le atunci când compartimentele încep să se dizolve. Deoarece criticii nu par să înțeleagă acest fenomen, ei ridiculizează pur și simplu tot ceea ce spune Arizona. Atacurile virulente ale acestora au făcut-o chiar să se întreabe de ce s-a mai deranjat să facă publice toate aceste informații, din moment ce așazișii căutători ai „adevărului” se poartă astfel cu ea. Dar, odată cu trecerea timpului, dovezile adunate din întreaga lume au demonstrat din nou adevărul celor susținute de Arizona. Oamenii consideră că „e nebună”, că „este un implant al Iluminaților” și „nu trebuie crezută”. Totuși, mulți dintre aceștia acceptă acum fundamentul afirmațiilor Arizonei din 1999 (pe care până de curând le respingeau). Arizona este o ființă foarte curajoasă, fiind printre puținii oameni care vorbesc deschis despre experiențele sale. Cei mai mulți tac, deoarece sunt convinși că nimeni nu-i va crede, sau rămân anonimi pentru că se tem de consecințele dezvăluirilor lor. Criticii încearcă să prezinte ideea că singura mea sursă referitoare la reptilienii care-și schimbă forma este Arizona Wilder. Încă o dată le sugerez să examineze dovezile, subliniind și că afirmațiile fiecărei persoane pe care o numesc sunt susținute de multe altele care confirmă povestea sub protecția anonimatului, deși eu cunosc foarte bine aceste amănunte.

Un astfel de caz este un fost șef de poliție, agent special și membru în armata americană, în vârstă de 57 de ani. El spune că a păzit doi președinți, doi miniștri ai Apărării și doi șefi ai Statului Major Interarme (Comandamentul suprem al armatei americane). M-a contactat pe când scriam sfârșitul acestei cărți pentru a-mi confirma din experiența sa „existența

extraterestrilor” și că guvernul minte în privința prăbușirii „extraterestre” de la Roswell, New Mexico, în 1947. Mi-a povestit de asemenea despre un craniu de cristal, care se află în posesia lui. Motivul principal pentru care m-a contactat a fost de a-mi relata un incident care i-a demonstrat că reptilienii care își schimbă forma sunt reali. În timp ce se afla în vizită la un prieten din Texas, a aflat că urma să li se alăture două femei din New York, și ele prietene ale gazdei lui. I s-a spus că acestea aveau anumite capacități curative și călătoriseră prin întreaga țară realizând tot felul de vindecări. Iată ce s-a petrecut mai apoi, conform relatării acestui fost șef de poliție:

„Am ajuns acolo înaintea celor două femei și tocmai arătam tuturor craniul de cristal, când au sosit și ele. La vederea acestuia, parcă au înnebunit. Și-au acoperit ochii cu mâinile și au început amândouă să țipe: „Luați-l de aici! Luați-l de aici!”. Toți au fost șocați de aceste reacții, iar eu vizibil afectat... Am dus craniul de cristal în mașină și l-am lăsat acolo. Apoi toți păreau că s-au liniștit și am început să discutăm. La un moment dat, cele două femei din New York s-au oferit să vindec pe cineva. Toți au insistat să fie eu „norocosul”, deoarece sufeream de inimă și eram în convalescență după un atac de cord. Am ezitat la început, după care am acceptat. Una dintre ele a trecut în spatele meu și mi-a întins picioarele, dar fără să mă atingă, iar apoi își treceau mâinile deasupra corpului meu, tot fără să mă atingă, timp de aproximativ un minut, până când mi-am fixat privirea asupra celei din fața mea. A fost o experiență de neuitat. Am sesizat imediat că a observat acest lucru și asta i-a risipit concentrarea. Și-a pierdut controlul și s-a schimbat într-o reptilă chiar în fața mea. Apoi imediat și-a recăpătat controlul și a redevenit umană.

„Totul s-a petrecut cât ai clipi din ochi. Au sărit amândouă cât colo, spunând grăbite că trebuiau să plece, lucru care s-a și petrecut la 30 de secunde după această întâmplare.”

Polițistul nu a spus nimic despre ce văzuse, dar mai târziu, când rămăseseră de față doar două persoane, acestea l-au întrebat: „Ai văzut și tu ce am văzut noi?” El a întrebat despre ce anume era vorba, iar aceștia i-au răspuns că văzuseră una dintre femei „...transformându-se într-o reptilă și apoi revenind la forma inițială”. Oameni de pretutindeni, aparținând diferitelor trepte sociale, au relatat experiențe similare.

O sursă constantă de informații despre activitățile și ritualurile reptiliene sunt cei care au fost implicați în organizații „religioase”, gen Martorii lui Iehova și Biserica lui Iisus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, cunoscută și sub numele de Biserica Mormonă. O femeie numită Diana Huston mi-a relatat experiențele sale legate de mișcarea Martorii lui Iehova, intitulată oficial Organizația Turnului de Veghe și Societatea Tractatului. Ea li s-a alăturat în 1969, atrasă fiind de mesajul paradisului pe pământ. Timp de câțiva ani totul a fost OK, după care aceștia au cerut mai mult și doreau să obțină un control mai mare. În 1987 ea spune că începuseră să apară desene subliminale în arta, revistele și cărțile lor, cu mesaje stranii și fețe bizare. Unele dintre acestea sunt detaliate în arhivele de pe pagina mea web. La o convenție din septembrie 1988, ea a vorbit în particular cu unul dintre „aleșii” executivi. Pe atunci credea că sunt „băieții buni”. Respectivul era un brunet solid de vreo doi metri înălțime. Privindu-l în ochi, femeia a constatat cu stupefacție că acesta avea o membrană subțire peste ochi. „Nu auzisem de ființe reptiliene, dar ochii lui erau ca de șopârlă”, își amintește ea. Membrana îi cădea peste ochi când o privea, iar el părea că o

cunoaște, deși ea nu-și putea explica pe-atunci de ce. Sentimentul de pericol și impulsul de a pleca de lângă el era copleșitor. Ea a continuat:

„În cele din urmă am înțeles că liderii noștri nu sunt chiar umani, ci progenituri ai unor ființe străine de această planetă. Sunt prea vicleni și inteligenți pentru a proveni de aici; un fel de super-rasă de ființe îi ghidează dintr-o altă dimensiune. Sunt aici numai pentru un singur motiv, acela de a considera oamenii ca sursă de sclavie pentru plăcerea lor de a tortura și abuza, de a folosi puterea pentru pedepse crude și crime”.

Trecând în revistă diferite documente și cărți religioase, ea a început să descopere urme de trafic de arme și droguri (controlat global de Iluminați) și „comploturi pentru a distruge lumea și a pune stăpânire pe oameni”. Diane a dus „grămada” de dovezi la Agenția Americană Anti-drog (Drug Enforcement Agency (DEA)), în cadrul unor întâlniri pe care le-a avut cu aceștia. I-au spus că este fie geniu, fie complet nebună. Diane aflase faptul că Organizația Martorilor lui Iehova deținea camere subterane în Brooklyn, New York, iar sediul central se afla în stația de metrou din Brooklyn, acum abandonată. Acolo se practică ritualuri satanice, inclusiv sacrificarea copiilor, și tot acolo sunt păstrate femei, ce sunt folosite ca „incubatoare” pentru copiii care urmează să fie sacrificați. Aceste lucruri se petrec pretutindeni în lume, deoarece despre existența acestor copii nu se știe nimic, nașterea lor nefiind înregistrată nicăieri, și de aceea nu li se anunță dispariția. Principalii descendenți ai Iluminaților chiar concep copii în timpul acestor ritualuri satanice. Diane a scris că această organizație este complet autonomă și chiar folosește sânge uman amestecat în cerneala

revistelor lor. Ea afirmă că, împreună cu un prieten, au încercat să avertizeze oamenii prin mass-media (ce surpriză!) și că de atunci prietenul ei a avut o cădere nervoasă din care nu și-a revenit complet.

O relatare a unor foști membri ai Bisericii Mormone a fost trimisă de o femeie care pretinde că a trecut și ea printr-un proces de control mental exercitat de mormoni încă de când era copilă. Cathy O'Brien spune că Biserica Mormonă, și mai ales centrul din Salt Lake City, sunt un punct important de exercitare a controlului mental. Surse din rândul foștilor militari afirmă că Templul Mormon din Salt Lake City, acoperit de simboluri ale Iluminațiilor precum ochiul atotvăzător, este situat pe o mare bază subterană reptiliană care poate fi accesată din acest templu. Această femeie, pe care o voi numi Jane, spune că și-a văzut copiii sacrificați în cadrul unor ritualuri mormone. În căutarea adevărului, ea a vorbit cu altă victimă a abuzului ritual de către Biserica Romano-Catolică și cea Mormonă, care i-a spus că „Profetul” mormon i-a luat copilul la un ritual și l-a mâncat. Cele două femei crescute în spiritul catolic i-au mărturisit că îi văzuseră pe cei care participaseră la acel ritual transformându-se în reptilienii și realizând un sacrificiu uman. Jane spunea că Joseph Smith, fondatorul mormonilor, era „descendent ocult” și că întreaga poveste oficială este o mare minciună. „Liderii sunt în majoritate reptilienii. Un martor afirmă că numai unul dintre cei 12 mormoni nu s-a transformat în timpul ritualului”. Ea continuă:

„Am fost atât de indignată și furioasă când am descoperit că abuzul extraterestru avea legătură cu abuzul ritual din biserică, mai ales atunci când credeam că biserica este autentică. (Acum știu că) ...familiile noastre provin din descendenții oculte ai Angliei și Europei. Lucrul acesta se petrece de mii și mii de ani.”

Fără îndoială, în sânul Bisericii Mormone se desfășoară ritualuri satanice. De fapt, numărul relatărilor arată că până și ierarhia mormonilor a trebuit să admită asta. Ceea ce ei neagă de fapt sunt proporțiile a ceea ce se petrece și că abuzul a ajuns la nivel de vârf. În realitate, totul este orchestrat chiar de acolo. Câteva pagini web ale unor foști mormoni, unii fiind chiar descendenți ai eroului mormon Brigham Young, demască aceste lucruri sinistre."

Rothschild-Bauer-Bush

Legătura dintre descendenții hibrizi și schimbarea de formă este confirmată în mod constant. Iată un excelent exemplu. Clanul Rothschild sunt descendenți Anunnaki, iar înainte de a-și schimba numele în „Scutul cel Roșu”, ei se numeau Bauer. Iar Bauer era o familie „ocultă” notorie din Germania medievală. Cuvântul „Roth” a devenit de asemenea Roads, Rhoads sau Rhodes, de aici numele lui Cecil Rhodes, infamul membru al clanului Rothschild care a adus devastarea și genocidul Africii de Sud. Pe mausoleul imens al lui Rhodes din Cape Town se află lei – simbol al cultului șarpelui/Iluminații.

O altă linie reptiliană importantă este familia Bush din Statele Unite, care a dat doi din ultimii trei președinți americani. Numele lui Bush Sr. a fost menționat de cele mai multe ori de către cei ce-și amintesc experiențele lui de schimbare de formă. Trebuie să subliniez însă că nu toți cei care poartă numele de Bauer sau Bush sunt reptilienii. Mă refer numai la acești descendenți Anunnaki cu numele de Bauer și Bush. Am primit o scrisoare pe pagina web de la o sursă care a dorit să rămână anonimă, scrisoare care leagă numele Bauer (Rothschild) de Bush. Înainte de a o citi, trebuie să știți că FEMA, adică Federal Emergency Management Agency (n.tr. Agenția Federală de Management al

Urgențelor), este o organizație a Iluminaților, care preia controlul fiecărui aspect al vieții americane, în mod legal, ori de câte ori președintele american decretează starea de urgență. În fine, iată o legătură interesantă între FEMA, descendenții Rothschild/Bauer, Bush și schimbarea de formă:

„Acum câțiva ani am cunoscut o persoană drăguță, care se numea Bauer. Am avut niște discuții interesante, una dintre ele despre schizofrenie, fenomen destul de întâlnit în familia ei, după spusele sale. I-am cerut detalii și mi-a răspuns că mama și mătușa ei suferiseră de schizofrenie de tip halucinant. Straniu este că aceste halucinații erau foarte asemănătoare cu relatările despre „capetele încoronate” care se transformă în șopârle uriașe!

Am fost la cartierul general al FEMA din Fredricksburg, Maryland, pentru un curs de pilotaj în 1982, în cadrul Departamentului de stat pentru servicii de urgență al statului Washington. La un moment dat, Louis Guiffreda, unul dintre șefi și văr al lui George Bush, a venit în inspecție. Când s-a așezat, am remarcat o ceață întunecată în jurul său și am continuat să-l privesc pentru a-mi da seama dacă ochii mă înșelau. În asemenea ocazii îmi place să stau în primele rânduri. În curând am sesizat că se uita fix la mine, fapt care m-a enervat. Mi-am închis ochii încercând să mă relaxez, iar când i-am deschis din nou, se îndrepta spre mine. S-a așezat cu câteva rânduri în spatele meu, spre stânga. Când am privit iar spre el, l-am văzut aplecându-se în față cu ochii închiși. Am crezut că este obosit și că vrea să se odihnească. În timp ce încercam să mă relaxez, am auzit un sâsâit straniu în spatele meu, mi-am deschis ochii fără să privesc în urmă, zăbind doar o femeie din grupul nostru cu o expresie uluită și șocată pe față, care privea neliniștită spre noi. În

cele din urmă, Guiffreda a plecat cu bodyguardii lui (fețe de ceară cu ochelari de soare), iar prezentarea a continuat. La final am ieșit din sală, unde am găsit-o pe femeie plângând în hohote și tremurând în brațele altui participant. Am întrebat ce se petrece și de ce avusese acea expresie a feței. Nu a vrut să-mi spună, dar în cele din urmă mi-a mărturisit că îl văzuse pe Guiffreda „transformându-se” în șopârlă! Celălalt spunea că porecla lui Guiffreda în cercurile FEMA era „omul-șopârlă” și că avea o boală de piele care se manifesta ca niște solzi.

Uitasem de această experiență până ce am citit cartea lui David. Era doar unul din acele lucruri ciudate care nu au nicio explicație. Acum are... Am fost cam șocat când am pus lucrurile în ordine. Ce să mai spun? Nu doar cred, ci „știu” că este adevărat”. “

Sex și metamorfoze

Iată un alt exemplu în care nume celebre ale descendenților sunt asociate cu relatări despre schimbarea de formă. După cum am menționat, membrii familiei Oppenheimer sunt manageri locali pentru reptilienii sud-africani, despre care prezint o mărturie a unui corespondent:

„Am fost în Africa de Sud unde, cu ani în urmă, am cunoscut o doamnă din Johannesburg care fusese mult timp amanta lui Sir Ernest Oppenheimer, fondatorul cartelului aurului și al diamantelor (cu ajutorul familiei Rothschild). Ea m-a mărturisit că Sir Ernest obișnuia să o viziteze în apartamentul ei din Parktown. Odată erau pe punctul de a face dragoste, dar corpul lui a luat forma și proporțiile unei șopârle uriașe cu solzi; aceea a fost una dintre experiențele sexuale cele mai interesante din viața ei. Povestea a fost atât de stranie la acea vreme, încât mi-am amintit de ea doar după lecturarea cărții tale.”“

Se pare că momentele de activitate sexuală favorizează transformarea prin modificarea hormonilor, a sângelui și energiei. O femeie de afaceri din Canada mi-a povestit despre experiențele sale cu ființe reptiliene. Prima a fost cu un portughez care se purta execrabil cu ea, făcând-o să se simtă aproape ca un sclav. Spunea despre el că se transforma într-o reptilă și se comporta „ritual”, chiar și în privința momentului în care își spăla rufe. Mai târziu a avut o relație cu un bărbat despre care povestea că era foarte atent și drăguț la suprafață, dar care totuși avea o latură foarte întunecată cu care se confrunta permanent.

A cumpărat cartea *Secretul Suprem* încă de la prima ediție, deoarece acolo se dezvăluie amănunțit povestea reptiliană, pe care și ea a trăit-o. Intrând la un moment dat în dormitorul ei, el a zărit cartea pe un raft deasupra patului. Bărbatul a dat semne vădite de nemulțumire, aruncând cartea cât mai departe. În timp ce făceau dragoste, a devenit foarte violent și dur, transformându-se în reptilă. Mâna ei se afla pe zona inferioară a spatelui lui, în timp ce el era deasupra, și a simțit brusc cum ceva îi împinge pur și simplu mâna. Și-a dat seama atunci că acestuia îi crescuse o coadă! Femeia a țipat, l-a împins, iar el a început să-și recapete forma „umană”. Ea l-a rugat să iasă din casă imediat, după care nu s-au mai întâlnit niciodată.

O cântăreață de jazz din Los Angeles, Pamela Stonebrooke, a vorbit în public despre întâlnirile sale amoroase cu o ființă reptiliană și, din câte știu, pregătește o carte în legătură cu acest subiect. Prima dată când reptilianul foarte înalt a intrat în dormitorul ei, a fost pur și simplu terifiată. Creatura a forțat-o să întrețină relații sexuale și era de-a dreptul „extaziată” de teama ei. Pamela spune că acele întâlniri au continuat, dar și capacitatea de a-și controla frica s-a mărit considerabil, astfel că, în cele din urmă, reptilianul și-a

pierdut interesul pentru ea. Dar Pamela consideră experiența sa reptiliană ca fiind în general pozitivă și vorbește chiar despre o legătură apropiată pe care a avut-o cu acea ființă. Cazurile de femei violate de reptilienii sunt însă departe de a fi o raritate. Am întâlnit-o pe Pamela în cadrul unei conferințe pe care am susținut-o la Los Angeles și am constatat că este o ființă cu voință foarte puternică, o calitate absolut necesară în aceste circumstanțe. A trimis o scrisoare deschisă către comunitatea ufologilor (majoritatea membrilor acesteia sunt teribil de înguști la minte pentru a vedea ceva mai mult decât „linia lor oficială”), din care redau în continuare câteva fragmente:

„Reptilienii nu sunt o specie corect reflectată în cadrul comunității OZN, iar acceptarea contactului sexual cu aceștia este dincolo de ceea ce îi interesează pe cei mai mulți membri conservatori. Dar știu din proprie experiență, precum și de la zeci de alte femei (dar și bărbați) cu care am discutat, că nu sunt singura care a trecut prin așa ceva. Sunt însă prima care a recunoscut că este un subiect complex, un fel de sală a oglinzilor unde realitățile dimensionale se schimbă în mod constant. Cert este că reptilienii folosesc sexualitatea în scopul controlului multiplu al oamenilor.

Ei au capacitatea de a se transforma și de a controla mintea subiectului supus experimentului respectiv, ca și capacitatea de a oferi plăcere prin puterea lor mentală. Am întors pe toate părțile aceste implicații și nenumăratele niveluri ale semnificației și posibilităților prin experiențele mele de acest gen. Totuși voi afirma, așa cum am mai făcut-o, că am un mare respect pentru entitatea reptiliană cu care am intrat în contact și chiar o legătură profundă cu această ființă.”¹³

Pamela mai spune că, de când a început să vorbească public despre experiențele sale, a fost contactată de sute de oameni care i-au destăinuit că au avut întâlniri similare cu entități reptiliene. Credo Mutwa relatează experiențele femeilor africane care au fost violate de ființe reptiliene sau care au fost însămânțate artificial, iar sarcina rezultată s-a terminat prin „disparația” fătului fără vreo explicație.

Cele mai multe dintre aceste femei preferă să păstreze tăcerea, de teama ridicolului public la care se expun. Totuși, unele femei, cum ar fi Pamela Stonebrooke, rămân impasibile cu privire la acest aspect, indiferent de ceea ce cred oamenii despre experiența ei. De fapt, avem chiar un excelent exemplu al modului în care oamenii elimină informația principală pe care o pot folosi pentru a înțelege mai în profunzime lucrurile. Eu știu asta de 11 ani. Spunând ceva care este diferit de sistemul obișnuit, masele fie te condamnă, fie te ridiculizează, fără a investiga însă în vreun fel veridicitatea afirmațiilor. Ei resping și deseori își îndreaptă ura spre mesager fără vreun alt motiv decât acela că afirmațiile sunt diferite de ceea ce ei sunt programați să creadă. Mass-media, ca expresie a minții colective și viceversa, adoptă aceeași versiune. E pur și simplu jalnic!

În fața adevărului sau a unei versiuni mai precise a evenimentelor, oamenii râd sau îl condamnă ca fiind ceva rău. Chiar și cei care sunt deschiși unor aspecte ale adevărului nu își pot lărgi viziunea pentru a cuprinde dovezile copleșitoare ale dimensiunii reptiliene. Un scriitor, într-o carte de altfel „interesantă” despre vechii extratereștri, confirmă întregul simbolism, numele și referințele șerpilor-Anunnaki; dar, după părerea lui, aceștia erau doar oameni costumați în reptile sau șerpi. Cred că există totuși o altă explicație.

Surse

¹ *Trance-Formation Of America*, pag. 174

² Conversații înregistrate cu autorul

³ Vezi http://www.suite101.com/article.cfm/ritual_abuse/43922

⁴ Corespondență cu autorul

⁵ <http://www.rense.com/general6/ciajew.htm>

⁶ Conversații înregistrate cu autorul și documentarul *Revelations Of A Mother Goddess*

⁷ Conversații înregistrate cu autorul

⁸ Corespondența cu autorul de pe www.davidicke.com

⁹ Id.

¹⁰ <http://www.utlm.org/> și <http://www.exmormon.org/stories.htm>

¹¹ <http://www.davidicke.com/icke/articles/femaicke.html>

¹² <http://www.reptilianagenda.com/exp/e012000a.html>

¹³ <http://www.ufomind.com/ufo/updates/1998/jun/m09-009.shtml> și <http://www.sightings.com/ufo/screwingaliens.html>

În slujba dragonului: prezentul (II)

Suntem aici pentru a învăța să ne iubim. Nu știu pentru ce au venit ceilalți.

Auden

David Jacobs, profesor de istorie la Universitatea Temple din Statele Unite, a efectuat un studiu amănunțit asupra relatărilor despre răpiri, concluziile sale fiind publicate într-o carte numită *The Threat: The Secret Agenda* (n.tr. *Amenințarea: Agenda secretă*) (Simon & Schuster, New York, 1988). El afirmă că un „plan extraterestru” urmărește obținerea de hibrizi din material genetic uman și extraterestru, pentru a înlocui oamenii și pentru a-i controla. Acesta este motivul real din spatele tuturor răpirilor în care se prelevează spermă umană sau după care femeile umane devin însărcinate, spune dr. Jacobs. El menționează că prima etapă o reprezintă încrucișarea genelor umane cu cele „extraterestre”. Apoi acest material genetic este combinat cu un ovul și cu spermă umană, iar hibridul de stadiu II este încrucișat cu un alt ovul și spermă umane. Rezultatul este o ființă aproape umană, iar în urma unei a treia încrucișări dintre un ovul și sperma umană, ființa rezultată merge pe stradă fără să atragă atenția.

Dr. Jacobs descrie aici chiar modul în care au acționat Anunnaki la prima lor creație, ceea ce unii ar numi „Adam”, care mai apoi a evoluat în mamiferul

uman de astăzi. Acest medic este de părere că ultimii hibrizi sunt ceea ce răpiții numesc „nordici”, deși nu toți dintre ei sunt blonzi cu ochi albaștri. Cred că este necesar să remarcăm diferența dintre „nordicii” extraterestri care au venit pe Pământ și au însămânțat propriii lor descendenți și încrucișările hibride de tip nordic sau alții pe care eu îi numesc arieni. Dr. Jacobs spune că acești „super-hibrizi” păstrează multe dintre abilitățile lor „extraterestre”, cum ar fi scanarea minții umane și controlul celor răpiți. El sugerează că, în timp ce hibrizii pot avea anumite caracteristici umane, ei gândesc ca niște „extraterestri” și răspund în fața acestora. „Planul hibrid este planul extraterestru”, afirmă Jacobs, susținând că, în etapa finală a planului, oamenii vor fi ușor „defazați”, în timp ce hibrizii vor fi „fazați”. Amintirile despre părinții iubitori, despre liberul arbitru și despre libertatea religioasă vor fi înlocuite cu amintirile încrucișării selective și cu funcțiile unice setate să-i servească pe extraterestri. Acești hibrizi vor avea o mentalitate de turmă, fără amintiri ale alegerii individuale, fără legături de familie și fără libertate. Va fi o ordine ierarhică, de tip fascist, în care rasa aflată la putere le domină pe cele inferioare. Nu pot găsi nici eu o exprimare mai exactă. Suntem aproape de acest țel al lor, dar se pare că încă este timp să ne trezim... Dr. Jacobs afirmă, în urma interviurilor cu cei răpiți, că hibrizii par nemulțumiți de situația lor și își doresc libertatea pe care o au oamenii.



Răpiri reptiliene

James L. Walden, un american cu doctorat în afaceri, a avut atât de multe experiențe reptiliene, încât s-a decis să le descrie într-o carte numită *The Ultimate Alien Agenda* (n.tr. *Marele plan reptilian*) (Llewellyn Publications, St. Paul, Minnesota, 1998). Înainte de prima sa experiență, nu era deloc interesat de extra-

tereștri, de fenomenul OZN sau de literatura SF. Povestea sa a început în martie 1992, când o entitate cenușie de aproximativ 1,30 metri, cu ochi mari și negri, i-a apărut în cameră pe când se pregătea să stingă lumina și să meargă la culcare. Aerul s-a răcit foarte mult și l-a „înțepenit” pur și simplu pe Walden, care a început să plângă. El spunea că ochiul drept al respectivei ființe s-a mărit și a devenit roșu, de unde a proiectat o rază de lumină roșie pe piciorul lui drept, care a început să-l doară foarte tare. Apoi o rază de lumină albă a fost proiectată puțin sub buric, după care a leșinat și s-a trezit pe o masă de metal rece, imobilizat și cu o lumină foarte puternică proiectată asupra ochilor. În jurul său se aflau niște ființe îmbrăcate în „haine albe”. Unele păreau umane, dar majoritatea arătau la fel cu ființa din dormitorul său. l-au examinat trupul și i-au luat o mostră de spermă. Șamanul zulu Credo Mutwa descrie scene și evenimente similare în timpul răpirilor din Zimbabwe, de prin anii '60 (vezi documentarul *The Reptilian Agenda* (n.tr. *Agenda reptiliană*), partea I). Walden afirmă că i s-a spus atunci că se afla undeva în subteran, prin sud-estul Kansasului, și a fost asigurat că nu i se va face niciun rău. A auzit de asemenea o voce în minte repetându-i: „Nu ești ceea ce crezi că ești, trebuie să accepți asta.” În experiențele următoare, el menționează că i s-a spus că este un hibrid reptilian-uman.

După prima sa răpire au început să i se petreacă multe lucruri stranii:

„Într-o noapte încercam să adorm, când deodată am auzit un vâjâit, după care o imagine mare a lui George Washington s-a mișcat rapid pe tavan și apoi s-a oprit în fața mea, atingându-mi nasul. O voce puternică a spus că George Washington era unul dintre ei și că eu trebuie să accept faptul că sunt la fel.”²

Washington a fost un descendent al Iluminațiilor, Mare Maestru Francmason și primul președinte al Statelor Unite. În anii următori, James Walden a avut multe experiențe cu mici cenușii și alți reptilieni, lucrând îndeaproape cu Barbara Bartholic, cercetătorul fenomenului de răpiri a oamenilor de către extraterestri, pentru a înțelege ce se petrece. Barbara auzise aceeași poveste de mai multe ori de la oameni care au pretins că au fost răpiți. O entitate întâlnită de Walden a fost o reptilă „interdimensională”, cu o înălțime cuprinsă între 2,5-3 metri, având picioarele lungi. Între brațe și mijloc avea un fel de „pânză” ca de liliac, care uneori arăta ca niște aripi. Capul era mare și prelung ca un pepene, pielea era dură cu pete verzui, iar Walden crede că avea și coadă. Această entitate susținea că a posedat multe trupuri umane și că este martora evoluției omenirii. Sub hipnoză, Walden și-a amintit că făcea parte dintr-un grup experimental de embrioni umani crescuți într-o eprubetă. Embrionul, spunea el, a fost implantat în pântecul mamei sale care nu avea nicio idee despre ce se petrecuse în realitate. Este cumva aceasta o explicație a legendelor despre Merovee, despre Alexandru cel Mare și alții despre care se spune că s-au născut din ființe asemănătoare șerpilor? Walden spune că experiența i-a oferit totuși o explicație a sentimentului că este diferit de ceilalți copii. El crede că milioane de oameni de pe Terra au fost astfel creați ca parte a unui program genetic „extraterestru” și că sămânța prelevată în timpul răpirii sale a fost folosită pentru impregnarea femeilor, folosite ca „incubatoare umane”, iar despre embrion el crede că acesta a fost prelevat din pântecul mamei sale mai târziu.

O altă amintire interesantă pe care a avut-o se referă la momentul în care se afla pe masă în timpul primei răpiri, când trupul său părea asemănător celui de „extraterestru”. Walden simțea că aceasta era o altă

dimensiune a sa, care posedă forma lui umană. Din experiențele pe care le-a trăit, el crede că „extratereștrii” pot transcende timpul, pot transforma materia, manipula gândurile și comportamentul uman și pot chiar crea „iluzii care să distragă oamenii pentru a satisface nevoile minții lor”. El a concluzionat că aceștia se pot mișca între dimensiunile creației și că sunt mai puțin „extratereștri” și mai mult „interdimensionali”. Aici sunt de acord cu el. Capacitatea lor de a-și schimba starea de vibrație ar putea explica apariția și dispariția lor bruscă (părăsirea gamei noastre de frecvență), inclusiv capacitatea lor de a trece prin ziduri. Ei pot trece prin materia densă întocmai precum o undă de frecvență radio. Atunci când o persoană este răpită prin cel de-al patrulea nivel dimensional al ei ori i se răpește corpul fizic, acest lucru ar putea explica motivul pentru care cei răpiți au descris că au trecut prin ziduri și clădiri. Walden a speculat că acești „extratereștri” din a patra dimensiune sunt de fapt nivelul nostru din a patra dimensiune.

Răpitorii i-au spus lui Jim Walden că o rasă interdimensională a colonizat Pământul și că acești coloniști au venit să exploateze resursele planetei, să-i controleze energiile și să folosească oamenii primitivi ca forță de muncă. „Așa cum savanții noștri au dezvoltat anumite animale pentru a le servi drept hrană, muncă și distracție, savanții extratereștri au dezvoltat ființele umane din aceleași motive – și posibil din altele.”⁴ Walden afirmă că „extratereștrii” pot programa răspunsuri emoționale ale hibridilor lor pentru a produce „nefericire, gelozie, pasiune sau dragoste”⁵ și că în momentul primei colonizări a Pământului de către reptilienii interdimensionali ei au avut dificultăți de reproducere în acest loc. Autorul susține că, în timpul răpirilor, „extratereștrii” au capacitatea de a posedă trupul celui răpit, fapt care ar explica de ce Miguel de la

Madrid menționa nevoia de a se crea „trupuri” prin care reptilienii să poată acționa pe planeta noastră. Walden afirmă că extraterestrii locuiesc în „adăposturi subterane” încă de la sosirea lor pe planetă, deoarece condițiile climatice ale atmosferei de pe Terra le amenință supraviețuirea, deoarece ei nu-și pot menține constantă temperatura corpului la suprafața pământului. Ochii lor sunt extrem de sensibili la lumină, fapt care concordă cu afirmațiile lui Credo Mutwa despre sensibilitatea ochilor, prezentă la cenușii și la reptilienii, precum și cu povestea simbolică a lui Dracula care nu putea ieși la lumina zilei. În mod surprinzător, spre sfârșitul cărții Walden are o atitudine foarte pozitivă față de reptilienii, dar părerea mea este că el consideră a fi bune intențiile lor declarate în ceea ce privește omenirea. Dimpotrivă, eu aș spune că dovezile pe care le avem sunt copleșitoare în privința intențiilor lor malefice, dar să nu uităm că acei malefici reprezintă numai o parte dintre ei. Alți răpiți văd reptilienii într-o lumină pozitivă, în ciuda experiențelor teribile trăite în preajma lor, iar unii cercetători se înfurie rău pe cei care îi prezintă pe reptilienii într-o lumină negativă.

Mark Amaru Pinkham, autorul cărții *The Return Of The Serpents Of Wisdom* (n.tr. *Întoarcerea șerpilor înțelepciunii*), detaliază frumos simbolismul descendenței șarpelui din lumea antică, dar îi vede 100% într-o lumină pozitivă. El chiar îi apreciază pe unii descendenți ai acestora, cum ar fi Benjamin Franklin, pe care îl consideră o forță a iluminării. Dar Franklin a sacrificat copii! Descrierea tuturor reptilienilor ca expresii ale „înțelepciunii” este la fel de ridicolă ca a-i vedea pe toți oamenii ca fiind „răi”. Iar cei care au planuri teribile pentru omenire, vor desigur să ne convingă că au venit pentru a ne „salva”.

Cazurile oamenilor care se pomenesc brusc cu reptilienii în casa lor sunt deja obișnuite. Pamela Hamilton,

o americană din California, susține că a fost vizitată acasă de nenumărați „nordici” blonzi cu ochi albaștri, împreună cu cenușii și reptilienii, și asta de ani de zile. Mulți au văzut semnele de pe corpul ei rămase în urma acestor vizite. A fost supusă unei percheziții militare în căutarea materialelor despre activitățile extraterestre și a OZN-urilor. Pamela a descris de multe ori apariția unui „vizitator” reptilian care avea ochi luminoși de culoarea ambrei, ca de pisică, și o piele gri-verde. Purta un fel de „armură” romană, iar apariția sa era precedată de un sunet cu o frecvență foarte ascuțită, ca un fel de bâzâit. În acele momente, Pamela se confrunta de asemenea cu dificultăți de respirație, ca și cum cineva i-ar fi apăsât pieptul. Se simțea paralizată și imobilizată, iar reptilianul „sărea” peste ea și apoi aveau un fel de contact sexual care o lăsa epuizată. Este posibil ca reptilianul să se fi hrănit cu forța ei vitală. Acea ființă era descrisă ca fiind extrem de puternică și foarte agresivă, un fel de membru al unei caste de războinici, în preajma căruia Pamela se simțea lipsită de teamă și protejată.

California și Arizona par a fi foarte importante pentru activitatea reptiliană, mai ales în unele zone precum Mount Lassen, un vulcan adormit care face parte din Munții Cascade din California, Oregon, statul Washington și sud-vestul Canada; apoi Sedona, centrul New Age din Arizona, și Phoenix, aflat la două ore spre sud de Sedona, în Valea Soarelui. Munții din preajma orașului Phoenix au fost subiectul multor povestiri în care oamenii par să fi fost răpiți de ființe fizice reptiliene. Unele dintre aceste relatări pot fi citite pe pagina mea web, www.davidicke.com. Protagonista unei astfel de povești este Angie, căreia îi plac ascensiunile montane din jurul Phoenix-ului. Cu o astfel de ocazie, ea a găsit o peșteră în care a intrat, s-a așezat și a început să bea apă din sticla pe care o avea cu ea. După câțva timp

s-a ridicat și a dat să plece, dar a simțit în spatele ei o mână care o oprea. Întorcându-se, a fost șocată să vadă o față reptiliană. A început să râdă, crezând că era o persoană mascată, dar și-a dat curând seama că nu este o glumă. A leșinat și, când și-a revenit, a auzit niște zgomote ca un fel de lătrat și ciripit, care de fapt erau un gen de „limbă” a reptilienilor. Încercând să se ridice, a văzut că nu-și poate mișca nici mâinile, nici picioarele. A simțit o mână între picioare și a încercat să-și deschidă ochii, văzând niște ființe cu fețe de șopârlă, fapt care a umplut-o de groază. S-a străduit fără succes să strige, privind reptilienii de culoare verzuie care îi îndepărtau hainele. I s-au părut o combinație stranie de om și șarpe. Ochii lor aveau o strălucire gălbuie (după cum spunea Credo Mutwa), cu pupile verticale. Nasul avea nările turtite, care fornăiau în timp ce o examinau. Ea spunea că unii aveau o gură foarte largă, cu multe pliuri de piele, alții o gură mică fără pliuri. Urechile erau mici, amplasate sus pe cap, fără lobi, iar solzii aveau o culoare diferită de pielea capului, un kaki-verzui care devenea cenușiu-verde pe partea posterioară a capului. Fețele erau netede, cu bărbii înguste și ascuțite. Doi dintre ei aveau un costum de parașutist cu un însemn ce reprezenta un dragon curbat și o stea cu șapte colțuri în centru. Ceilalți „oameni-reptilă” purtau niște uniforme negre cu același însemn.

Ea a mai vorbit despre o ființă-șopârlă înaltă, cu piele albă și ochi albaștri – cele identificate de multe ori ca „Draco regali”, cei mai mari în ierarhia reptiliană. Aceasta purta un costum portocaliu cu trei însemne în partea stângă, un triunghi inversat, dragonul rotund cu o stea și un oval cu stele mișcătoare în el. În dreapta uniformei erau trei dungi negre pe un disc argintiu, iar manșeta din stânga avea un rând de triunghiuri inversate cu trei linii care intersectau acest rând. Acea ființă era mai înaltă decât celelalte, având peste doi metri.

Angie era acum goală, întinsă pe jos, și îi cerea reptilianului înalt să o ajute. Apoi a simțit o atingere rece pe frunte, după care a fost învăluită de un calm și o pace stranii, realizând că era într-o cameră ovală, largă de aproximativ cinci metri. A încercat în zadar să-și miște capul, dar a zărit niște țevi cu „saci” ciudați, cu un fel de baloane care atârnavă de acestea și se mișcau, amintindu-i de burta cățelei sale când i se apropia termenul să fete. A cuprins-o oroarea. Se simțea ca și cum ar fi avut două minți, una calmă, alta oripilată, cea calmă având totuși controlul.

Angie se mira cum de putea fi atât de liniștită în acele momente. Unul dintre reptilienii s-a dezbrăcat și s-a apropiat de capătul mesei. Era musculos și avea solzi pe piept și pe partea inferioară a abdomenului. Atunci o cuprinsese teama și începu să țipe, căutând parcă o putere supraumană de a se împotrivi. Reptilianul a proiectat o lumină albastră asupra ei și ea a leșinat. Ultimul lucru pe care și-l mai amintea a fost greutatea corpului acelei ființe.

Când și-a revenit, Angie se afla în mașina ei. A privit confuză în jur, întrebându-se cum ajunsese acolo. Simțea doar că făcuse ceva, fără a-și aminti ce anume. A ajuns acasă dezorientată și s-a grăbit către duș, sub care a rămas timp de două ore. Se simțea agitată și iritată din cauza a ceva ce nu-și putea aminti și și-a petrecut următoarele zile în pat, refuzând să răspundă la ușă. Sora ei, Susan, a remarcat că Angie avea coșmaruri în fiecare noapte și se trezea țipând. De asemenea, refuza să se apropie de munții care-i plăceau atât de mult. Când s-a întors la serviciu mai târziu, a plecat la trei zile după ce un client a adus în magazin o șopârlă. Nu știa nici ea de ce se temea atât de mult de reptile. În cele din urmă a cerut ajutorul unui medic specializat în hipnoză și astfel și-a amintit tot ceea ce trăise atunci.

Eva Trent, o altă americană, susține că a avut multe contacte cu entități ne-umane.¹⁰ Într-o noapte din ia-

nuarie 1999, a mers la culcare în micul ei apartament. Mai târziu a auzit un fel de bâzâit, iar când a deschis ochii a fost oripilată să vadă două ființe stranii lângă patul ei. Una avea aproximativ 2,5 metri înălțime și cam 150 de kilograme, cu o piele ca de crocodil sau șarpe. Cealaltă arăta la fel, dar era mai mică de înălțime. Păreau să comunice printr-un fel de „ciripit” și le străluceau ochii. Ciripitul este un element comun în asemenea relatări, iar ochii care strălucesc sunt descrieri omniprezente în astfel de cazuri. Sumerienii îl cunoșteau pe Enlil, liderul Anunnaki pe Pământ, drept „șarpele cu ochi strălucitori”. Eva a simțit atunci că nu se mai putea mișca, o altă confirmare a modului în care „zeii-șarpe” pot paraliza oamenii. Comunicarea cu ea era telepatică și simțea că starea sa emoțională este observată cu atenție; probabil că ființele reptiliene se „hrăneau” cu energia negativă a fricii generate de ea. Tot asupra acestui aspect insista și Pamela Stonebrooke. Experiența s-a terminat pentru Eva în momentul în care a început să opună rezistență mentală și s-a vizualizat într-un halou de lumină albă, fapt care i-a încurcat pe reptilienii, următorul lucru de care ea își amintește fiind o stare de epuizare, dimineata când s-a trezit. Verificând prin cameră, a găsit casetele preferate distruse, pe un raft situat la mai bine de doi metri de patul ei. Casetele erau contorsionate, ca și cum ar fi fost ținute la căldură mare, dar fără miros de plastic ars. Raftul nu prezenta niciun fel de urme de expunere la căldură sau flacără, singura explicație fiind un fel de căldură produsă de microunde.

Scriitoarea americană Alex Christopher a demascat ani la rând prezența reptiliană, iar eu am vorbit cu ea pentru prima oară la Denver în 1996. Alex Christopher este autoarea volumelor I și II din cartea *Pandora's Box* (n.tr. *Cutia Pandorei*), ce conține relatări ale experiențelor sale directe cu reptilienii și „cenușii cu ochi mari”. În

Panama City, Florida, ea a fost trezită la 2:30 noaptea de un vecin, pilot pe un avion comercial. Intrând în casa lui, a văzut-o pe soția acestuia era la pământ și cu ochii dați peste cap. Alex povestea că simțea o energie extrem de puternică în cameră, care părea că vrea să-i pătrundă în cap. Era ca un fel de radiație, deoarece a doua zi toate plantele din cameră erau ofilite. Vecinii i-au spus că făceau dragoste când a început totul. Au văzut un flash luminos ieșind din pat, iar el avea încă niște zgârieturi pe mână de la un fel de gheară mare, care i-a ars pielea. A doua zi durerea era atât de intensă, încât zona nu putea fi atinsă, iar Alex spune că are și o filmare video a acestor semne. Pentru ea, această poveste a reprezentat abia începutul, căci, pe când se afla acasă în pat, i-a apărut un reptilian:

„M-am trezit cu ‚chestia’ aia lângă pat. Avea niște ochi galbeni cu pupile ca de șarpe, urechi ascuțite și cute pe față; era îmbrăcat într-un costum argintiu care m-a băgat în sperieți. Am aruncat cuvertura de pe pat și am început să țip... ‚Chestia’ aia cu grimasă de pisică și cu ochi strălucitori... era prea mult. Am mai văzut ființe de acest fel de mai multe ori... Aveau nas coroiat și aparență destul de umană, cu excepția ochilor și a pielii cenușii...

Mai târziu, în 1991, lucram într-o clădire dintr-un oraș mare și făcusem o pauză pe la 6 seara, ca apoi să mă trezesc că era ora 10:30 și eu mă aflam tot într-o pauză scurtă. Mi-am amintit treptat că fusesem luată la bordul unei navete spațiale, trecând prin cele patru etaje ale clădirii de birouri și apoi prin aco-periș. Pe acea navetă spațială am întâlnit germani și americani lucrând împreună cu extraterestrii cenușii, după care am fost luați într-un fel de complex locuit tot de reptilienii... cei pe care copiii îi numesc Godzilla, cu dinți scurți și ochi strălucitori și galbeni... Ceea ce mi-a rămas în minte sunt ființele

asemănătoare reptilelor sau velociraptorilor, cele mai crude și cele mai hidoase.”¹¹

O altă constantă a contactului cu reptilienii și cenușii este mirosul putred care persistă în jurul acestora. În timpul răpirii, Alex Christopher a văzut o insignă cu dragon pe uniforma unui reptilian. O altă sursă spunea că a văzut același simbol la Fort Walden, în Statele Unite, iar un simbol al șarpelui înaripat se poate vedea pe mâneca soldatului israelian care o consolează pe fiica prim-ministrului israelian asasinat Yitzchak Rabin, la funeraliile din 1995 (vezi *Newsweek* din 20 noiembrie 1995). Multe însemne ale forțelor armate americane prezintă dragonul și reptila, după cum se vede în arhiva de simboluri de pe pagina mea web. Există multe relatări despre reptilienii care-și schimbă forma, preluate din bazele militare și unitățile medicale. Autorul și cercetătorul John Keel a adunat numeroase relatări despre reptile zburătoare, văzute de mulți oameni. Acestea sunt cunoscute ca „oameni-molie”, ca un fel de pterodactili, de șerpi zburători sau Draco înaripați. Toate concordă cu descrierile vechi și moderne din întreaga lume despre reptilienii „regali” din constelația Draco cu cozi, aripi și coarne. Keel a compilat descoperirile sale într-o carte numită *The Mothmen Prophecies* (n.tr. *Profețiile oamenilor-molie*) (Signet Books, New York, 1976). Iată un fragment:

„Conform relatării sale, Connie (Carpenter), o adolescentă timidă și sensibilă, se afla în mașina ei și conducea spre casă de la biserică, pe la ora 10:30 dimineața, în duminica de 27 noiembrie 1966, când, la traversarea câmpului pustiu din Mason County Golf Course, din afara localității New Haven, Virginia de Vest, a văzut deodată o mare figură cenușie. Avea forma unui om, dar mult mai mare, peste doi metri înălțime și era foarte solidă. Ceea ce

i-a atras atenția au fost ochii acelei ființe. Erau mari, rotunzi, roșii ca de foc și ațintiți asupra ei cu un efect hipnotic. „Mă mir că nu am ieșit de pe drum”, a comentat ea mai târziu.

Încetinind și continuând să privească apariția, din spatele acestei creaturi s-a desfăcut o pereche de aripi largi de aproape 3,5 metri. Era clar că nu putea fi o pasăre uriașă, ci o chestie asemănătoare cu omul, care s-a ridicat de la pământ ca un elicopter, fără a bate din aripi, îndreptându-se spre mașina lui Connie și cu ochii ațintiți asupra ei, trecând razant deasupra fetei care a apăsat nebunește accelerația într-un acces de isterie. În acea iarnă peste o sută de oameni au văzut creatura respectivă.”¹²

Este semnificativ faptul că multe dintre aparițiile acestor oameni-reptile zburătoare au legătură cu intrările închise ale unor tuneluri subterane cunoscute drept complexul TNT, unde se depozita explozibil în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Un tânăr vânzător de pantofi, pe nume Thomas Ury, conducea pe Autostrada 62 la nord de zona TNT, când a remarcat o figură aproape umană stând pe un câmp din apropierea drumului. „Deodată și-a desfăcut aripile și s-a ridicat în aer, ca un elicopter.” Americanii băștinași își amintesc legenda Păsării Tunetului, care răpește copii și bătrâni. Triburile Dakota o cunosc drept Piasa, un monstru demoniac cu aripi de liliac, corp umanoid, coadă lungă și ochi roșii. Relatări asemănătoare au fost primite și din alte părți ale lumii.

O altă martoră, pe nume Odette, povestește o experiență pe care a avut-o într-o casă din Quebec, Canada. Împreună cu o prietenă discutau despre OZN-uri și oameni contactați de ființele extraterestre. Prietena ei fusese contactată la un moment dat și avusese o întâlnire cu o navă spațială; ea susținea că atunci a fost luată în acea navă și a zburat în cosmos. Odette spune că

nu credea deloc aceste lucruri. „Îmi imaginam că bate câmpii, dar am lăsat-o în pace”, își amintește Odette. Femeia arăta cam de 30 de ani, înaltă și puternică, cu păr deschis la culoare, lung până la umeri, o frumusețe „obișnuită”. A rugat-o pe Odette să o lase să-și arate adevărata înfățișare, iar Odette a încuviințat cu multă compasiune. Iată continuarea relatării:

„Am mers într-o cameră liniștită, ne-am așezat față-n față, m-a luat de mâini, spunându-mi să mă relaxez și să o privesc. Am văzut atunci o reptilă înaltă de vreo doi metri, având culoarea verde-maronie, privindu-mă fix, și vă jur că rânjea la mine. M-a întrebat apoi dacă nu avusese dreptate cu frumusețea ei. Am încuviințat și m-am îndreptat spre ușă...”¹³

Oamenii în negru

Relatările despre reptilienii care-și schimbă forma vin de pretutindeni, din întreaga lume, iar fenomenul „oamenilor în negru” are legătură cu aceste relatări. Aceștia sunt indivizii îmbrăcați în costume negre, care-i intimidează pe mulți cercetători OZN, dar mai ales pe cei răpiți. Cei mai mulți par agenți guvernamentali, dar mai sunt și alții care nu arată „umani”. Ei sunt înconjurați de o aură stranie, iar mulți oameni au declarat că „dispar” brusc. Îmi amintesc relatarea unui proprietar de garaj și în același timp investigator OZN în cadrul unui program TV despre „oamenii în negru”. Aceștia au apărut din senin fără vreun mijloc de transport, garajul aflându-se în mijlocul câmpului. După conversația avută, ei au dispărut la fel de repede, fapt imposibil în circumstanțe normale, deoarece locul permitea o bună vizibilitate pe o distanță de câțiva kilometri. „Oamenii în negru” sunt numiți astfel după îmbrăcămintea lor închisă la culoare, de cele mai multe

ori gen „business” sau „agent”, de la care nu lipsesc ochelarii negri de soare. Ținuta lor prezintă toate semnele nevoii de protecție față de soare – trăsătură clasică a reptilienilor și cenușiilor. De cele mai multe ori sunt descriși ca având pielea foarte albă și uneori măslinie, cu textură reptiliană. Celelalte caracteristici includ mirosul urât și respirația greoaie de sulf, descrise constant de cei răpiți.

Deseori ei apar în mașini „noi” negre, din modele care nu se mai fabrică de zeci de ani. În ciuda vechimii lor aparente, nu par a fi uzate sau deteriorate, ci noi ca din fabrică. Ființe asemănătoare, îmbrăcate în contextul perioadei, au fost semnalate în decursul secolelor în multe părți din lume. Așa-numita „Doamnă cu Coasa”, despre care se spunea în diferite comunități că se făcea văzută înaintea apariției unei epidemii letale, era descrisă în termeni remarcabil de asemănători cu „oamenii în negru” de astăzi.

Asociația pentru Investigații Extraterestre (Association of Extraterrestrial Investigations - APEX), înființată de dr. Max Berezowsky în Sao Paulo, Brazilia, a strâns dovezi despre „oamenii în negru”, inclusiv povestea unui tânăr pe nume Aeromar. Acesta spunea că era hărțuit de trei oameni în costume și cravate negre despre care credea că erau de la poliție. Se muta dintr-un oraș în altul pentru a scăpa de ei și odată s-a plâns la poliția din Rio de Janeiro pentru hărțuire. Poliția nu l-a crezut, iar el s-a mutat în Sao Paulo. La un moment dat, o mașină a oprit lângă el pe stradă. Spunea că „și-a pierdut voința de a rezista” și a intrat în mașina care îl urmărea de câteva luni de zile. A fost dus într-o zonă împădurită unde a văzut un „OZN” de dimensiuni foarte mari; au coborât și au mers cu toții în acel aparat care plutea deasupra pământului și era înconjurat de un „inel luminos”. Următorul lucru pe care și-l amintește este că se afla în interiorul navei și era legat de mâini și de picioare. O bară

de fier îi presa capul de un scaun și a văzut cum „oamenii în negru” și-au schimbat forma. „Capetele s-au crăpat ca o inimă, iar pielea a devenit solzoasă și verde ca de reptilă. Totul s-a petrecut în anii '79-'80, cu mult înainte ca „oamenii în negru” să fie asociați cu reptilienii. Aeromar a văzut acolo cadavre umane agățate de niște cârlige. Apoi a leșinat și s-a trezit pe strada de unde se urcase în mașină, câteva ore mai târziu, fără trafic în jur. A plecat acasă foarte panicat și a povestit unui coleg de cameră ce i se petrecuse, dar chiar în mijlocul povestirii o forță invizibilă l-a trântit de perete. Reptilienii îi ceruseră să nu spună nimănui despre experiența sa, dar totuși a relatat mai târziu prin ce trecuse, după ce l-a cunoscut pe dr. Max Berezowsky și membrii APEX.

Într-o remarcabilă emisiune radio, *Sightings*, o femeie numită Joyce Murphy a vorbit despre reptilienii care-și schimbă forma. Ea este președinta și fondatoarea organizației Beyond Boundaries (n.tr. Dincolo de frontiere), care efectuează expediții în toată lumea. Femeia a povestit prezentatorului Jeff Rense despre experiența stranie a unei polițiste din Brazilia, care a descris ființele reptiliene ce-și schimbă forma. Joyce relatează:

„Persoana respectivă are o funcție înaltă în poliție. Se pare că există ființe care-și schimbă forma, cel puțin în Brazilia, care iau femei pe post de incubator pentru ei. Pentru a-și arăta forma lor firească, de reptilian, aceste ființe își schimbă forma chiar în prezența oamenilor. Și mai știu o astfel de istorisire. Fiica unui inginer aeronautic din Sao Paulo povestește despre o colegă studentă care și-a dezvăluit adevărata formă... un fel de reptilă. Acești oameni nu se cunosc între ei, dar se întâlnesc pentru a aduna informații despre cum stau lucrurile în realitate. Doamne, în ce am intrat?”¹⁵

Bazele subterane reptiliene

Există multe relatări despre reptilienii și schimbări de formă, dar cei mai mulți nu cunosc acest fapt, deoarece 99% dintre oameni preiau „știrile” și „informațiile” din mass-media oficială. La rândul ei, mass-media preia „știrile” și „informațiile” din surse oficiale care, ca și mass-media, sunt patronate de descendenții reptilienii. După ce am vorbit despre reptilienii în emisiunea *Sightings*, am primit următoarea relatare a unei experiențe din infamul complex subteran Dulce din New Mexico. Acestea sunt cuvintele unui angajat civil în armată, din baza de la suprafața complexului:

„Aveam de îndeplinit o sarcină obișnuită când a apărut un nou-venit, mecanic, cu o treabă urgentă de făcut. Eram amândoi aplecați asupra piesei de sudat și m-am uitat scurt la fața lui. Mi s-a părut că avea ochii acoperiți de o peliculă semitransparentă. Trăsăturile sale umane s-au șters și a apărut o chestie cu ochi bulbucăți, fără păr și cu solzi pe piele.”

Apoi a văzut același lucru la o santinelă la poarta de la intrarea în baza Dulce, iar martorii au vorbit despre reptilienii care-și schimbă forma la Spitalul Militar Madigan de lângă Fort Lewis în statul Washington. Există complexe subterane în întreaga lume și la cel mai adânc nivel ele se continuă cu centrele subterane ale reptilienilor și cenușiilor. Zona 51 din Nevada este cel mai cunoscut complex din cercurile de cercetare OZN, dar chiar faptul că este atât de faimos și prezent în filmele de la Hollywood, arată că este de departe cel mai important. Complexele sunt conectate între ele printr-o rețea vastă de tuneluri construite cu tehnologie de perforare nucleară secretă. Prin această tehnologie se pot săpa câțiva kilometri de tunel pe zi, ca extensie a rețelei globale de tuneluri create de atlanți și lemurieni,

menționate în legende și în diverse relatări ale unor oameni din Statele Unite, America Centrală și de Sud, Marea Britanie, Egipt, Mesopotamia, Turcia, Asia, China, Malta, de pretutindeni. Tunelurile au rețele de transport de mare viteză. Oameni din interior le descriu ca „trenuri magneto-leviton”, care sunt capabile de viteze de peste două ori viteza sunetului. Ele sunt construite de mari firme ale Iluminaților, ca Rand Corporation, General Electric, AT&T, Hughes Aircraft, Northrop Corporation, Sandia Corporation, Stanford Research Institute, Walsh Construction, Colorado School of Mines și mai ales Bechtel (Beck-tul), o mare firmă a reptilienilor.

Aceste baze subterane, sistemele de tuneluri și tehnologia lor au fost descrise de foști militari, sclavi ai controlului mental, și de personaje ca Phil Schneider, care au ajutat la construirea lor. Schneider este fiul unui comandant de vas german din cel de-al Doilea Război Mondial, Otto Oscar Schneider. Tatăl său a fost capturat de americani și dus în Statele Unite pentru a lucra pentru Iluminați. Ca în majoritatea cazurilor, copiii agenților Iluminați sunt crescuți pentru a lucra pentru aceiași stăpâni, iar Phil Schneider a avut sarcina de a construi secțiuni ale multor complexe subterane din Statele Unite. El spunea că știe 131 de baze militare subterane cu adâncimea de aproximativ 500 de metri, construite pentru planurile Noii Ordini Mondiale. Două dintre bazele în care Schneider a fost prezent sunt Zona 51 din Nevada și Dulce, New Mexico. Dulce este un orașel de aproximativ 1000 de locuitori, situat în Rezervația Apache Jicarilla, la o înălțime de aproape 2000 de metri. De aici au apărut multe relatări despre decolări și aterizări OZN, răpiri „extraterestre”, mutilări umane și animale. Aceeași bază este locul așa-numitelor „războaie de la Dulce”, în care se spune că reptilienii și cenușiii s-au luptat cu personalul militar și civil uman.

Au fost multe victime în ambele tabere, iar Phil Schneider susține că a luat și el parte la acest schimb de focuri. El spune că a fost lovit de o armă laser și că are o cicatrice mare pe piept. Participarea sa la luptă a fost făcută publică într-o prelegere din 1995, deși în ea apar multe alte elemente:

„Treaba mea era să cobor în găuri și să verific mostrele de stâncă, recomandând explozibilul pentru fiecare tip de stâncă în parte. Ne-am pomenit la un moment dat într-o peșteră mare, plină de extraterestri cunoscuți drept micii cenușii. Am împușcat doi dintre ei. Noi eram cam 30 de oameni și deodată au apărut aproximativ 40 de extraterestri, care au fost toți omorâți. Am văzut apoi o întreagă bază subterană plină cu extraterestri. Mai târziu, am aflat că trăiau deja de mult timp pe această planetă... Asta explică multe despre teoria vechilor astronauți.”

Schneider a început să avertizeze lumea în privința a ceea ce se petrece, deși ca de obicei cei mai mulți oameni nu ascultă. Schneider, care lucra îndeaproape cu cercetătoarea Alex Christopher, a murit în ianuarie 1996 în condiții foarte suspecte, care au fost făcute să pară sinucidere. El spusese cu un an înainte, în cadrul unei prelegeri publice, că „la trecerea fiecărui an calendaristic, tehnologia militară crește cu 44,5 ani (în comparație cu rata creșterii din tehnologia „convențională”). Iată de ce este ușor de înțeles de ce în 1943 s-a putut face, prin utilizarea tehnologiei tubului cu vacuum, să dispară efectiv o navă dintr-un anumit loc pentru a apărea în altul”, referire la Experimentul Philadelphia, în care o navă militară americană a devenit invizibilă și a translatat în altă dimensiune.

O altă bază subterană la care a lucrat Schneider se află sub Aeroportul Internațional Denver, la est de acest

oraș. Construcția a ridicat mari probleme din cauza costurilor uriașe – ca și din cauza gării gigantice săpate de Bechtel ca parte a „îmbunătățirii rețelei de transport” din Boston, Massachusetts. Aeroportul Denver este plin de statui ale gurguilor, de simboluri masonice și ale Iluminaților.

După spusele lui Schneider, există acolo cel puțin 10 niveluri subterane și un întreg un oraș subteran cu o suprafață de 11 km². Despre baza din Denver se spune că include mari „tabere de izolare” și spații subterane pentru încarcerarea „dizidenților”. Muncitorii de pe nivelurile inferioare ale bazei au văzut multe scene teribile despre care au refuzat să vorbească. Aceste baze sunt cele unde dispar milioanele, da, milioanele de copii din lumea întreagă. Știu că este greu de crezut așa ceva, dar ei sunt folosiți pentru muncă forțată și apoi sunt consumați de reptilienii, precum sunt vitele de către oameni. Muncitorii de la baza Dulce din New Mexico au relatat că au văzut cele mai groțesti lucruri la nivelurile inferioare ale bazei. Cercetătorii Bill Hamilton și Tal Levesque (cunoscut și ca Jason Bishop III) au adunat următoarele informații despre Dulce, publicate într-o revistă OZN:

„Nivelul 6 este numit și ‚Sala Coșmarurilor’, din cauza laboratorului genetic. Relatările lucrătorilor care au văzut experimente bizare sunt de genul: ‚am văzut oameni cu mai multe picioare, care păreau jumătate oameni-jumătate caracatițe, dar și oameni-reptile care aveau mâini de oameni și plângeau ca niște bebeluși. La fel și un amestec de șopârle-oameni, pești, foci, păsări și șoareci, toate ținute în cuști. Am văzut de asemenea umanoizi înaripați, creaturi groțesti ca niște lilieci, cu înălțimea de la un metru până la peste doi metri, dar și ființe gen gurgui și reptile.’

Nivelul 7 este chiar mai rău, rânduri și rânduri de amestecuri umane ținute la rece. Recipiente mari de păstrare a embrionilor de umanoizi în diferite stadii de dezvoltare. Oameni în cuști, de obicei sedați și drogați, care uneori țipă și imploră ajutorul. Ni s-a spus că sunt nebuni incurabili, în urma testărilor foarte riscante de medicamente pentru vindecarea nebuniei. Am fost sfătuiți să nu le vorbim deloc. La început chiar am crezut toate acestea, dar prin 1978 câțiva muncitori au descoperit adevărul...”¹⁶

Această descoperire a dus la „războaiele din Dulce” din 1979, lupta dintre oameni, pe de o parte, și reptilienii și cenușiii reptilienii, pe de altă parte, în care au murit mulți savanți și militari, luptă în care Phil Schneider susține că a fost rănit. Un ofițer de securitate de la Dulce, Thomas Castello, a descris într-o revistă dedicată OZN-urilor cercetările realizate la baza din Dulce. Informațiile sale au primit numele de „Documentele Dulce”. Castello a lucrat timp de șapte ani pentru Rand Corporation, o operațiune a Iluminaților din Santa Monica, în California, fiind transferat la Dulce în 1977. El a aproximat numărul „cenușiilor” de la Dulce la peste 18.000, dar a văzut de asemenea și numeroși reptilienii umanoizi înalți. Știa de existența a șapte niveluri ale bazei, deși admite că puteau fi mai multe, și că extraterestrii se aflau la ultimele trei niveluri. Gradul de securitate crește odată cu nivelul. Singurul semn în limba engleză se afla deasupra stației de transport pe care scria „spre Los Alamos”, o altă mare bază subterană reptiliană din New Mexico. Cele mai multe indicatoare de la Dulce sunt însă în „limbajul simbolic extraterestru”, un sistem universal de simboluri înțeles de oameni și de extraterestri. Iluminații comunică la suprafață în limbajul simbolic, după cum am arătat în

Secretul Suprem și în arhivele simboluri de pe pagina mea web. Se presupune că, la origine, hieroglifile sumeriene, egiptene și chinezești au fost un limbaj reptilian sau extraterestru. Alte legături ale tunelului de la Dulce ajung la complexurile subterane de la Page, Arizona, Zona 51 din Nevada, Taos, Carlsbad și Datil, New Mexico, Colorado Springs și Creede, Colorado. Castello spunea că există o vastă rețea de legături de transport subteran sub Statele Unite, care se extinde în sistemul global de tuneluri și orașe subterane.

El a descris, de asemenea, măsurile straniei de securitate de la Dulce. Sub nivelul 2, fiecare angajat este cântărit dezbrăcat și i se dă o uniformă. Orice schimbare de greutate este notată, iar cei la care diferența este mai mare de 1,5 kg sunt examinați radiologic. La intrarea în toate zonele „sensibile” există cântare, iar greutatea fiecăruia trebuie să se potrivească cu cartela și codul de intrare. Castello a mai dezvăluit unele dintre lucrările genetice de la Dulce. El spunea că savanții de acolo pot separa „corpul bioplasmic” de cel fizic și pot plasa o „entitate extraterestră” (conștiință) într-un corp uman, după ce „îi îndepărtează sufletul”. M-am gândit ce personalități, inclusiv prim-miniștri și președinți, au fost duși acolo și posedați de entități reptiliene. Ei arată fizic la fel pentru public, dar comportamentul este decis de o altă forță...

Există legende vechi ce vorbesc despre oameni care, în timpul nopții, sunt înlocuiți de cei care-și schimbă forma. Este probabil ca unii descendenți cu o anumită parte de ADN reptilian să posede mai ușor corpul uman, acesta fiind un motiv al preciselor înregistrări genetice ale descendenților. Presa mondială a Iluminaților a anunțat în 2000 cu surle și trâmbițe că Bill Clinton și Tony Blair au reușit cartografierea genomului uman, fapt încă mai semnificativ, deoarece Departamentul american pentru energie are laboratoare la

Dulce și legături strânse cu Institutul Național pentru Sănătate, Fundația Națională pentru Știință și Institutul Medical Howard Hughes, toate instituții ale Iluminațiilor.

• Cercetătorul Alan Walton, care explică amănunțit pe Internet conexiunea reptiliană, spune:

„Sub cele mai mari orașe, mai ales în Statele Unite, există o contraparte subterană a acestora, controlate de „elita” masonică/hibridă/extraterestră. De-seori terminalele de suprafață/subterane există sub sediile lojilor masonice, sub secțiile de poliție, sub aeroporturi și clădiri federale din marile orașe... unele nu neapărat importante. Proportia de oameni este probabil de 10% („elita” frăției hibride militar-industriale din subteran, spre deosebire de ceilalți 90% de la suprafață). Dintre aceștia nu fac însă parte și speciile pur reptiliene, care locuiesc în zone chiar mai adânci în pământ.

Unele dintre centrele importante ale populației au fost intenționat stabilite de elita masonică/hibridă a „lumii” Noi și Vechi pentru a permite accesul ușor la anumite niveluri, dintre care unele au deja zeci de mii de ani. Având în vedere că laboratoarele din Los Alamos (New Mexico) aveau un prototip de mașină de perforat cu propulsie nucleară care topea la propriu pământul cu o viteză de 12,5 kilometri/oră în urmă cu 40 de ani, îți poți imagina cât de extinse au devenit aceste sisteme subterane. Ele oferă acces la syndicate ale crimei organizate care acționează la suprafață. Aceștia au dezvoltat o întreagă știință a „borgonomiei”, prin care ne aduc treptat în starea de sclavie prin taxare pe mai multe niveluri, prin inflație, manipulare, reglementări, amenzi, licențe... iar întreaga înșelătorie debit-credit este condusă de Federal Reserve și Wall Street.

Pot confirma că New York este unul dintre cele

mai draconice „cuiburi” din lume. Sau mai degrabă o veche rețea subterană atlantă din acea zonă. Ei controlează la propriu întreaga piramidă de pe Wall Street, din subteran... cu puțin ajutor al descendenților reptilien ca Rockefeller etc. De fapt, aceste linii genetice funcționează parazitic: societatea subterană este o societate parazitică, iar cea de la suprafață este societatea gazdă.... Cât despre „cuibul” New York/Wall Street, în urma bombardării World Trade Center (sau World Slave Center), se cunoaște prea puțin faptul că un adăpost subteran cu șase niveluri, controlat de serviciile secrete americane, a fost destul de avariat. Aceste niveluri nu se terminau însă acolo; ele par să fi servit ca mare terminal pentru societatea subterană a elitei masonice și societatea de suprafață pe care o controlează.”¹⁷

Sunt sigur că locația acestor orașe importante a fost selectată deoarece se află deasupra tunelului subteran reptilian-Nefilim și al sistemelor de peșteri și/sau în puncte importante de vortex. De exemplu, orașul Phoenix, din Arizona, este construit pe una din vechile rețele, ca și Los Angeles („Orașul îngerilor”). Lauren Savage, webmaster al paginii web, care locuiește în Texas, afirmă că în fiecare district din acel stat există o clădire cu arhitectură gotică europeană (adică reptiliană), fapt straniu pentru că aceste așezări texane sunt construite încă de prin anii 1870. Despre aceste clădiri el spune că sunt tribunale districtuale așezate pe tuneluri subterane și sisteme de adăposturi subterane. Dallas este un astfel de exemplu, cu tunelurile sale subterane de sub Dealey Plaza, unde a fost împușcat președintele Kennedy în 1963. O excelentă porțiță de scăpare pentru asasini. Se pare că aceste tuneluri se află sub locul primei loji masonice din Dallas, din Dealey Plaza. Aproape de ea există vechea clădire roșie a tribunalului, construită în 1870 și „împodobită” cu gurgui.

În anii 1950 și 1960 au fost descoperite tuneluri subterane, iar Lauren a vorbit cu un om care în tinerețe a lucrat la autostrada statală. Într-o zi obișnuită de muncă, au dat peste un tunel vechi, unde au găsit șine de cale ferată și un fel de tren alimentat cu o sursă necunoscută de energie. Au pornit spre capătul tunelului, până au ajuns sub un depozit de haine vechi. Dallas era o așezare franțuzească numită în trecut Arcadia (un cod al Iluminaților pentru Atlantida), iar o suburbie a sa încă mai poartă numele de Arcadia Park. În 1999, ei au demonstrat că clădirea Capitoliului din Austin are baze subterane, pe care doreau să le restaureze. Această clădire fusese cartierul general al lui George W. Bush înainte de a fi ales președinte.

Alan Walton afirmă că Thomas Castello, directorul de securitate de la Dulce, descria cum cenușiii, reptiloizii și oamenii-molie înaripați coborau în nivelurile inferioare ale sistemului subteran de la Dulce și Los Alamos. Ordinea ierarhică pare a fi următoarea: oamenii-molie, reptiloizii și cenușiii, hibrizii și oamenii din subordinea lor. Castello mai spune că unul dintre reptiloizi i-a spus că suprafața pământului era căminul lor inițial, înainte de a fi îndepărtați prin război – războiul zeilor – din vechime. Ei s-au refugiat în subteran, pe alte planete și chiar în dimensiunile a patra și a cincea, susține Castello, ceea ce se potrivește cu relatările lui Credo Mutwa și a celor răpiți despre evoluția reptilienilor pe această planetă și modul în care au fost copleșiți de alte grupuri extraterestre, mai ales de nordici.

O femeie căreia îi voi spune pur și simplu D. susține că a văzut complexurile subterane de la China Lake Naval Weapons Centre din California Desert, unul dintre cele mai mari centre ale controlului mental din America de Nord." Acest complex se întinde pe o zonă largă, din a cărei suprafață se poate vedea foarte puțin.

Am trecut cu mașina pe lângă acea bază de două ori. Pe o latură, drumul public trece pe lângă gardul de perimetru. Intrarea în China Lake se face prin orașelul Ridgecrest unde a locuit D. Ridgecrest este casa multor sclavi controlați mental și programați astfel la China Lake, nu departe de zona unde au locuit criminalul Charles Manson și „familia” sa. D., o victimă a controlului mental bazat pe traumă, susține că armata a ales-o pentru descendența sa. Ei i-au spus că, înainte de dezvoltarea limbajului, oamenii comunicau telepatic, grație unui hormon secretat de creier, care însă nu mai există la cei mai mulți dintre noi, ci numai la anumiți descendenți, cum era cazul ei, iar aceștia doreau folosirea acestor capacități. Perioada de acum câteva mii de ani, când această funcție cerebrală telepatică a fost suprimată genetic, este mai mult ca sigur simbolizată de legenda comună a vechilor culturi în care zeii au dat oamenilor limbi diferite pentru a-i dezbină și a le opri comunicarea.

D. susținea că a fost luată în subteranul din China Lake și a văzut laboratoarele genetice și centrele de deținere a oamenilor capturați și a mutanților genetici. (Să fie acesta adevăratul simbolism al țeptoaselor ninja care locuiau în tuneluri „de scurgere”, apărând apoi pentru „a lupta cu răul”?) Simbolismul reptilian, în care cei mai mulți reptilienii sunt înfățișați într-o lumină pozitivă, a bombardat mințile copiilor în ultimii ani. D. a descris ființe oribile de toate tipurile, mărimile și formele la China Lake. Ea pretinde că i s-au arătat aceste orori pentru a ști ce o așteaptă în caz că refuză să coopereze și că propriul ei fiu a fost omorât. Mai mult, ea susține că sub China Lake un reptilian a molestat-o sexual și a văzut cum un altul a deschis pieptul unui cenușiu. D. a confirmat din experiența sa că cenușiii sunt înspăimântați de liderii reptilienii și le execută întocmai ordinele. Altfădată, continuă ea, a fost dusă

într-o bază reptiliană sub numele de Valea Morții (nume potrivit), la distanță relativ mică de China Lake, unde a văzut un lider reptilian, mult mai înalt decât ceilalți, purtând o tiara egipteană împodobită cu o cobră.

În cartea sa *Unearthly Disclosure* (n.tr. *Dezvăluiri nepământene*), apreciatul cercetător OZN Timothy Good citează două surse „sus-puse”, care confirmă existența bazelor subterane extraterestre. Una dintre aceste surse aparține Aviației Americane, iar cealaltă Marinei Americane. Credibilitatea lor a fost confirmată de Amiralul Flotei, lord Hill-Norton, fost președinte al Comitetului Militar NATO. Good afirmă că sursele au adus dovezi că armata americană lucrează cu „extraterestri neidentificați” care au stabilit baze pe planetă.¹⁴ După cum i s-a spus, multe dintre aceste baze sunt subacvatice, fapt ce se potrivește cu vechile legende ale „zeilor” care apar din apă. Sursele afirmă că aceste baze există în Australia, Oceanul Pacific, fosta Uniune Sovietică, Statele Unite și Caraibe. Sursa internă din aviația americană i-a spus lui Good: „Ei („extraterestrii”) sunt aici permanent și urmăresc să pună mâna pe această planetă.” Același contact a adăugat că extraterestrii „se joacă cu plăcile tectonice”, determinând mișcările de pământ care provoacă cutremure și că încălzirea globală a oceanelor are legătură cu activitatea extraterestră.¹⁵ Sursele lui Good au sugerat că „extraterestrii” au fost implicați în experimentele de „hibridizare” care le permit să preia controlul planetei. Și toate acestea au început cu foarte mult timp în urmă.

A fost așa dintotdeauna

Poveștile despre reptilienii și alte rase nepământene care trăiesc pe Pământ în ceea ce numim astăzi „baze”, orașe sau rețele de tuneluri, se regăsesc în mare parte descrise și în consemnările vechi. Se spune despre Naga-și, sau oamenii-șarpe din India, Asia și Orientul

Îndepărtat, că au trăit în două mari centre subterane numite Patala și Bhogavati. De acolo, conform legendelor hinduse, ei s-au luptat pentru putere cu regatele subterane ale nordicilor din Agharta și Shambala.

Hindușii cred că se poate intra în Patala prin Fântâna Sheshna din Benares, în timp ce despre Bhogavati se crede că se află în Munții Himalaya. Povești similare despre peșteri și sisteme de tuneluri subterane se regăsesc în Tibet și China. În poveștile despre Ghilgameș din tăblițele sumeriene ni se descriu vaste orașe subterane. Ghilgameș era un „semi-zeu” (hibrid reptilian) care căuta nemurirea. Poveștile vorbesc despre KI-GAL sau „Marele Adânc”, unde domnea zeița Ereshkigal și zeul Mergal. În KI-GAL existau paznici violenți, numiți „oameni-scorpion”, trupuri umane reanimate, spirite și „înviați”, precum și ființe robotice numite Galatur sau Gala, care răpeau oameni de la suprafață. Existau reptilienii cu „capete de vultur” despre care se spunea că aveau și aripi. Relațiile descriu o rasă numită Pazazu, „oameni” cu cap de câine, cu solzi reptilienii și coadă, care sună remarcabil de asemănător cu scenele descrise în baza de la Dulce de astăzi. O veche legendă chinezească susține că în Munții Taishan se afla o lume subterană păzită de niște demoni numiți Men Shen. Acesta era „iadul chinezesc”, unde se spune că Lorzii Iadului interacționau cu Regii-Dragon de la suprafață. În „iadul” japonez sau rețeaua subterană existau ființe asemănătoare, iar printre entitățile ne-umane se aflau Kappa, unii noizi reptilienii semi-acvatici și alte ființe care-și schimbau forma, care locuiau în munți, în subteran sau în mare. În legendele vikinge/nordice se povestește despre șerpi giganți, Nidhoggr sau Jormungand, care trăiau în subteran și erau asemănători cu șarpele gigant Apophis din mitul egiptean.

Scandinavii sau germanii îi aveau pe Huldre sau

„poporul ascuns”, cunoscuți și ca elfi. Unul din numele de cod ale descendenților este „elf”, iar ființele din folclor ca troli, gnomi, zâne, elfi, troglodiți ori Nefilimii, maronii și piticii din Irlanda sunt toate nume diforite pentru entitățile orașelor subterane din relatările moderne ale „bazelor extraterestre”.³

Michael Mott a realizat o excelentă colecție de legende și povestiri despre locuitori și mituri subterane. Cartea sa *Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures* (n.tr. *Peșteri, Cazane și Creaturi Ascunse*), este disponibilă prin pagina mea web. El scrie că Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda au nenumărate tradiții despre popoare subterane cu multe asemănări și origini comune între ele. În opinia mea, Scoția, Irlanda și insulele britanice în general sunt centre importante ale descendenților Iluminați, deoarece există multe intrări spre lumea subterană în acea regiune. La fel se petrece în alte părți ale lumii, ca Franța, Germania și Munții Caucaz. Ce se ascunde oare sub castelul Balmoral al familiei Windsor sau sub castelul Glamis din Scoția, din acel ținut-cheie al descendenților Iluminați? Este interesant de amintit că în castelul Glamis există o legendară „cameră secretă”. După spusele unui oaspete, scriitorul Sir Walter Scott, dar și din relatările altora, este legea sau tradiția familiei ca secretul să fie cunoscut numai de trei persoane în același timp. Acestea depun un „jurământ teribil” de a nu dezvălui secretul. Un alt oaspete, lordul Halifax, relatează că în 1875 un angajat al castelului a dat peste o ușă care ducea spre un pasaj. El a mers mai departe, dar ceea ce a văzut l-a făcut să o ia înapoi la fugă. Atunci când celui de-al 13-lea duce de Strathmore i s-a povestit ceea ce văzuse bărbatul respectiv, acesta i-a oferit o mare sumă de bani pentru a-l convinge să emigreze și să-și dea cuvântul că nu va dezvălui nimănui secretul. Lordul Halifax spunea că, după incident, ducele se schimbase, devenind tăcut și plin de toane, având

adesea un „chip agitat și speriat”.

Zânele și spiridușii de tot felul erau fie malefici, fie indiferenți față de oameni, spune Michael Mott, și trăiau aproape fără excepție în subteran. Despre movile, dealuri, ruine și foste dealuri fortificate, munți sau stânci, vechi orașe, se spune că erau locurile lor preferate. Ființele descrise în relatările moderne ca Sasquatch (Big Foot) și Yeti (Omul Zăpezii) se regăsesc și ele în vechi povești despre creaturi subterane care vin la suprafață. Ca și Naga-șii, oamenii-șarpe din Asia, folclorul european susține deseori că aceste ființe mitice intrau în locuințele lor subterane prin fundul unor lacuri. Michael Mott continuă:

„Pentru a îndepărta orice îndoială în privința înrudirii cu ființele ascunse nordice și Naga-șii indieni, aceste creaturi erau alungate de lumina soarelui și deseori păreau interesate de încrucișarea propriilor descendenți cu ființe umane sau chiar de încrucișarea cu diferite animale, cum ar fi vite sau cai, cu speciile de la suprafață cu care erau cele mai compatibile. Piticul-spiriduș Rumpelstiltskin, în dorința sa de a avea copii umani și bogăția lor genetică, este doar un exemplu din folclor. Elfii erau foarte interesați de evenimentele umane – nunți, nașteri și decese, belșugul recoltelor și creșterea animalelor etc. – dar numai din perspectiva interesului lor egoist. Ei păreau să fie excesiv de preocupați de diversitatea genetică și biologică, furând animale, recolte și gene umane atunci când considerau necesar. Elfii sunt în general descriși ca având părul blond și pielea deschisă la culoare.”²

Exemplele din folclorul european amintite de Mott par a fi desprinse din relatările răpirilor moderne sau ale cercetărilor din bazele moderne subterane.

Așa-numiții cenușii din legendele OZN moderne par asemănători ființelor cunoscute ca Galatur și Ushabitu, care răpeau oameni din subteran în mitologia sumeriană și egipteană, iar folclorul din insulele Shetland de pe coasta de nord a Scoției menționează „piticii” care răpeau oameni, întocmai ca „vecinii cenușii”. În America se regăsesc aceleași legende despre ființele din subteran. Acestea includ oameni, reptilieni, umanoizi reptilieni și diverși „monștri” și „demoni”. Descrierea lor se potrivește cu cea din alte culturi ale lumii. Multe triburi băștinașe indiene, de exemplu indienii Hopi, pretind că au trăit în aceste „orașe” aflate în peșteri subterane înainte de a se stabili la suprafață. În epopeea mayașă *Popol Vuh*, doi frați „semi-divini” (hibrizi), Hunapuh și Xbalanque, intră în teribila lume subterană numită Xibalba pentru a se lupta cu monstrul cu cap de crocodil și, în urma victoriei, frații au pus capăt sacrificiului uman – predecesorii reptilienilor de astăzi.

Aceste lumi subterane stau la originea credinței că iadul se află în subteran. Poetul Dante (1265-1321) era un inițiat al Cavalerilor Templieri. În faimoasa sa operă, *Infernul*, este purtat într-un tur al lumii subterane. El spune că acesta constă în zece niveluri unde „păcătoșii” sunt închiși și pedepsiți de demoni încornorați și reptilieni giganți, asemănători păsărilor numite harpii. Condițiile și circumstanțele descrise de el ca „iad” se regăsesc în descrierile acestor lumi subterane și ale peșterilor de pretutindeni. Relatările includ chiar ideea de încătușare acolo în așteptarea zilei judecății.

În Irlanda și Insula Man, două mari locații ale descendenților Iluminați, cea mai mare parte a culturii lor se bazează pe existența „piticilor” din subteran. Legende irlandeze povestesc despre relații sexuale între anticii milesieni și Tuatha de Danaan, „zeii subterani” irlandezi care s-au refugiat sub pământ și

s-au stabilit acolo. Se spune că Sf. Patrick, care „a îndepărtat șerpii din Irlanda”, a văzut o „zână” ieșind din peștera Cruachan. Când Sf. Patrick a întrebat un milesian despre ea, răspunsul acestuia a fost: „Ea face parte dintre Tuatha de Danaan care se trezesc... iar eu sunt dintre fiii lui Mil (irlandezi umani), care sunt muritori și dispar cu încetul.” Veșnica poveste a nemuririi și a morții. Din relatările lui Michael Mott, ale lui Daniel Bradley și ale altora, geneticienii de la Trinity College din Dublin au descoperit că cea mai veche linie „pură” rasială din Europa continuă să existe în vestul îndepărtat al Irlandei. Bradley relatează agenției de știri Reuters, în martie 2000, că irlandezii provin dintr-o rasă diferită de europeni. El spunea: „Privind această veche geografie genetică a Irlandei, se vede că în vest există aproape exclusiv oameni cu cromozomi de tip Y.” Ei au descoperit că 98% dintre bărbații cu nume galice din vestul Irlandei au acest cromozom specific. Dacă mai există vreo îndoială că legendele „zânelor” și relatările „extratereștrilor” de astăzi descriu aceleași entități, Michael Mott rezumă aici atributele comune ale ființelor subterane din folclorul global:

„În cea mai mare parte sunt reptilienii sau umanoizi reptilienii ori „blonzi” și nordici; sunt ființe telepatice cu puteri mentale superioare; își pot schimba forma și crea iluzii; doresc să se încruceze cu oameni și au nevoie de sânge, carne și materiale reproductive umane; posedă tehnologie avansată, secretul nemuririi; pot zbura, fie de la sine, fie cu ajutorul tehnologiei lor; în principal au planuri malefice cu oamenii; nu pot supraviețui timp îndelungat în lumina directă a soarelui; au fost alungate de la suprafață sau se ascund de ființele de la suprafață și/sau de Soare; vor să-și păstreze secretele comorile, cunoașterea și identitatea; manipu-

lează din umbră evenimente din lumea exterioară; au la suprafață oameni care lucrează pentru ei prin preoți, culte și societăți secrete; miros urât a sulf și pucioasă.”

Consemnările despre acest subiect de-a lungul miilor de ani prezintă incredibile similitudini. Mott scrie:

„Aspectul reptilian al acestor ființe din subteran abundă în folclor. O temă universală care se repetă în povestirile multor culturi este cea a soțului/soției șarpe, care ia formă „umană”, având invariabil sânge regal. Deseori șarpele sau omul-șarpe face o promisiune de căsătorie sau cere mâna unui copil uman nenăscut, repetând constant interesul subteran de păstrare a propriei diversități genetice.

O astfel de variantă ar trebui să fie familiară cititorilor multor povești, în forma ‚Prințului Broscui’. Acesta este un Făt-Frumos care, asemănător dragonului seducător japonez, are o formă reptiliană sau amfibiană. Legătura cu subteranul este completă, deoarece deseori broscuiul trăiește într-o fântână adâncă, de unde este descoperit sau salvat de o protagonistă feminină. O posibilă legătură este evidentă în credința scandinavă că unii pitici se „transformă în broaște râioase” dacă sunt prinse de Soare, ca și iubitul lui Mimoto transformat din om în dragon. Slovenia are legendele sale despre zâne și pitici, dar poveștile cu zâne de aici includ și prezența Reginei-Șarpe, o creatură mare și albă care trăiește într-o peșteră, fiind pe jumătate om-jumătate șarpe. Naga-șii, șerpi dar totuși umani, locuiesc sub India, Nepal și Tibet, după afirmațiile credincioșilor hinduși și budiști.”

Negarea evidenței

Citind și auzind relatările teribile ale victimelor și martorilor planurilor groțesti ale reptilienilor, mai vechi

sau mai noi, este greu de înțeles de ce atât de mulți „cercetători” și adepți New Age continuă să creadă că această prezență „extraterestră” este benefică omenirii și că ea reprezintă un semn de schimbare pozitivă a umanității. Desigur că nu toate ființele „extraterestre” sau interdimensionale sunt malefice, dar asta nu înseamnă că trebuie să ignorăm faptul că unele chiar sunt malefice. Am fost atacat de „cercetători” care păreau mai interesați de efectul lucrării mele asupra imaginii reptilienilor decât de ororile suportate de răpiți, victime ale controlului mental. În cartea sa, *The Threat* (n.tr. *Amenințarea*), dr. David Jacobs tratează acest subiect, numindu-i pe asemenea oameni „pozitivi”:

„Deseori adepții New Age se adună laolaltă în grupuri ca niște culturi pentru a se apăra de detractorii lor – cercetători și răpiți care au ajuns la concluzii diferite în ceea ce privește fenomenul răpirii. Își întăresc sentimentele și se izolează de teroarea vieții lor, se supără când cercetători ai răpirii „mai puțin iluminate” le contestă experiențele.”²⁴

Îmi amintesc de unii cercetători din Anglia, Las Vegas și Statele Unite în general. Dr. Jacobs menționează numele unor „vedete” ale cercetării extraterestre, ca John Hunter Gray, dr. Leo Sprinkle, dr. Richard Boylan, Joseph Nyman și profesorul de la Harvard, dr. John Mack, printre cei care vor să ofere o idee pozitivă relatărilor celor răpiți.

James Bartley, care și el a fost răpit și este un cercetător fervent al fenomenului reptilian, îi numește „marionete” pe cei care refuză să vadă natura malefică a planului reptilian și caută cu tot dinadinsul să îl pună într-o lumină pozitivă. El spune că motivul confuziei celor răpiți este că mecanismele de declanșare au fost programate în ei pentru a le bloca adevărul pe care l-au trăit. El afirmă că a fost martor de nenumărate ori la

modul în care cel răpit adoarme imediat ce începe prelegerea despre chestiuni „bazate pe teamă”. În timp ce un medium sau alt „lucrător al luminii” vorbește despre lucruri pozitive, despre „extraterestri”, cei răpiți sunt treji și foarte atenți. „Somnul este doar un mecanism declanșator”, spune el. Alt simptom este mânia față de cel care ține o prezentare despre „sursa temerii” sau impulsul de a se ridica și de a pleca, de a mânca sau fuma o țigară. Într-un articol provocator la adresa metodelor cercetătorului și conferențiarului dr. Richard Boylan, Bartley continuă:

„Boylan... (promovează)... noțiunea hilară că o femeie răpită suferea doar de retardare spirituală și era incapabilă mental să înțeleagă natura „binefăcătoare” a experimentelor teribile și forțate făcute asupra ei... Am lucrat cu numeroase femei care au suferit hemoragii dureroase și foarte grave, uneori timp de zile întregi, în urma vizitelor nedorite la domiciliu făcute de „doctorii extraterestri”. Oamenii cu discernământ ar trebui să se întrebe ce are de-a face sângerarea profundă și dureroasă cu evoluția „spirituală”? Adepta New Age La-Dee-Dahs susține că nu există nici rău, nici demoni care să le joace feste prin vrăjitoare, vârcolaci și sataniști, deoarece puterea lor provine de la entitățile demoniace.

Dând vina mereu pe „armată” și pe „industriășii globaliști”, propagandiștii reptilienii îi condiționează pe cei răpiți să creadă că toate instituțiile umane sunt rele și că singura speranță de a atinge „următorul nivel de conștiință și evoluție, ca frecvență de vibrație” este să privim spre cer spre aceiași zei responsabili pentru starea actuală de sclavie spirituală. Lăsăm deoparte faptul că cei mai mulți dintre acești „globaliști și militariști” fac parte din aceleași ordine fraternală, care venerază zeii-

șarpe și în multe cazuri sunt chiar gazde ale entităților reptiliene. Aceste gazde și ocupanții lor operează ca a Cincea Coloană aici pe Pământ pentru a pregăti terenul pentru zeii întunecați reptilieni.

Așa-numita Comunitate a Cercetărilor OZN este un paravan al acestor marionete. Chiar îmi vine să râd de ironia situației: gazde ale entităților reptiliene care consolează grupurile de sprijin ale celor răpiți, ținând prelegeri la așa-numitele „Conferințe OZN” și vorbind la Art-Bell Show (principala emisiune radio despre „mistere” din Statele Unite). Și asta din cauza manipulării genetice și a matricei sufletești a rasei umane pe termen lung.”²⁵

Cât de multă dreptate are și cât de rapid trebuie să se trezească și să crească rasa umană! Cele citite în acest capitol sunt doar o mică selecție a relatărilor despre experiențele personale. Pentru mai multe asemănătoare poți accesa Arhiva Reptiliană de pe pagina mea web, poți citi *Secretul Suprem* sau viziona documentarele cu Arizona Wilder, *Revelations Of A Mother Goddess* (n.tr. *Revelațiile unei Zeițe Mamă*) și ale lui Credo Mutwa, *The Reptilian Agenda* (n.tr. *Agenda reptiliană*), părțile I și II. Dacă punem laolaltă aceste relatări cu cele din lumea antică, obținem o întreagă bibliotecă de informații pe care doar o minte foarte încătușată ar trece-o cu vederea, fără a investiga mai departe. Dar, ținând cont de nivelul condiționării umane, vor exista și din aceștia. Mai ales în mass-media.

§

Surse

¹ David M. Jacobs, *The Threat: The Secret Agenda* (Simon & Schuster, New York, 1988), pag. 131 și 132

² James L. Walden, *The Ultimate Alien Agenda* (Llewellyn Publications. Sf. Paul, Minnesota, 1998), pag. 11

³ Id., pag. 141-153

⁴ Id., pag. 35

⁵ Id., pag. 70 și 71

⁶ Id., pag. 93

⁷ Id., pag. 21

⁸ <http://www.reptilianagenda.com/exp/e100799d.html>

⁹ <http://www.reptilianagenda.com/exp/e090800a.html>

¹⁰ <http://www.reptilianagenda.com/exp/e020600b.html>

¹¹ Alex Christopher la KSEO Radio, SUA, pe 26 aprilie 1996, transcriere realizată de Leading Edge Research Group

¹² <http://www.reptilianagenda.com/exp/el11299a.html>

¹³ <http://www.reptilianagenda.com/exp/e062600a.html>;

¹⁴

¹⁵

¹⁶ Citat de Leading Edge Research Group. În plus:

¹⁷ <http://www.angelfire.com/ut/branton>;

<http://www.reptilianagenda.com>

¹⁸ <http://www.reptilianagenda.com/exp/e101999b.html> și

<http://www.reptilianagenda.com/research/r100799i.html>

¹⁹ *Aliens Under The Sea*, numărul din 11 noiembrie 2000, din cotidianul *London Daily Mail*, pag. 48-51

²⁰ Id.

²¹ *Caverns, Cauldrons, And Concealed Creatures*

²² Id.

²³ Id.

²⁴ *The Threat*, pag. 217 și 218

²⁵ <http://www.reptilianagenda.com/research/r110699c.html>

Chemarea demonilor

*Nimic nu va fi ceea ce este,
Deoarece totul va fi ceea ce nu este.
Și dimpotrivă – ceea ce este nu va fi.
Și ce nu va fi, va fi.
Înțelegi?*

Lewis Carroll, *Alice în Țara Minunilor*

Dacă nu vrei să treci prin viață cu ochii închiși, atunci deschide-i larg și cu siguranță vei vedea că ceva straniu se întâmplă cu planeta Pământ, și asta de mii de ani.

Sunt atât de multe întrebări și, cu cât afli mai mult, cu atât se ivesc mai multe enigme. Dar, în acest punct al călătoriei, se poate spune clar că există o legătură strânsă între reptilienii, manipularea și controlul exercitat asupra rasei umane. Dar nu este valabil pentru toți reptilienii, ci doar pentru unii dintre ei. Să vedem ce se petrece cu conștiința care se încarnează în „filonul” reptilian, deoarece deciziile privind acțiunile și comportamentul ființei sunt luate de către conștiință. La nivel genetic, reptilienii sau insectoizii, nordicii sau cenușii sunt doar un corp exterior, locuit de conștiință. Deci, din perspectiva lumii care este manipulată de reptilienii, putem spune că există numai un singur nivel. Conștiința sălășluiește în unele forme reptiliene, deoarece genetica acestora se potrivește nivelului de

evoluție al acestei conștiințe. Altfel spus, conștiința lor funcționează mai degrabă prin intermediul instinctelor primordiale de supraviețuire, decât prin sentimente și emoții. Această stare este reflectată în genetica reptiliană la nivel animalic, astfel încât conștiința și genetica devin compatibile. Apoi, prin intermediul corpului reptilian, această conștiință manipulează și posedă ființele umane. Manipularea acestei lumi merge dincolo de spectrul celei de-a patra dimensiuni și ajunge cel puțin în cea de-a cincea dimensiune. Deci, cine sau ce îi controlează pe reptilienii?

Conștiința este cea care ia decizia, în conformitate cu gradul de evoluție spirituală a ființei, de a poseda o anumită formă biologică dată de anumite gene, pentru a evolua astfel prin experiență. Ca în toate lucrurile, starea noastră de a fi atrage sau este atrasă în mod firesc de forma fizică și de experiențele compatibile cu originea noastră mentală, emoțională și spirituală. Există o sincronizare vibrațională – un fel de magnetism – între frecvența conștiinței și reprezentarea sa în ADN-ul corpului. Adevărata natură reptiliană de bază, exprimată prin genetica reptiliană, include dorința de control superior, atitudini gen „sânge rece”, lipsite de emoție, obsesie pentru comportament ritual. Acest ADN reptilian va atrage în mod firesc conștiința unei realități și a unor dorințe asemănătoare. Conștiința nu este însă „reptiliană” prin ea însăși, ci doar ia o formă exterioară reptiliană. Conștiința este energie pură, este un aspect fundamental al infinitului. Evoluând dincolo de acele limitări ale viziunii și percepției, ea se manifeste în alte forme superioare, adică nu mai are nevoie deloc de densitățile inferioare. Unii membri ai acestor descendenți Iluminați, care contestă totuși din interior planurile lor, mi-au confirmat aceste teorii.

Un membru al descendenței „regale” a Plantage-

neților (având legături cu familia de Veres și Casele de Anjou și Lorraine), mi-a spus:

„Toți începem ca mici fragmente de energie – scânteii – și chiar înainte de a căpăta conștiință, căutăm să ne unim cu alte scânteii, ca o molie în căutarea luminii. În momentul în care realizăm separarea noastră, primim o conștiință și continuăm să ne unim cu alte conștiințe. Până atunci, suntem ceva ce eu numesc sfere de lumină – adevărata noastră natură. Dar, exact ca în teoria evoluției lui Darwin, ne dezvoltăm în mai multe sfere de lumină. Asta nu are loc în milioane de ani, ci într-un singur moment de claritate, un flash al conștiinței. Vehiculul acestei creșteri transformatoare este reîncarnarea.

Astfel, cei pe care îi numim reptilienii au ajuns la nivelul de reptilă și s-au oprit acolo. Unii merg mai departe (evoluând dincolo de acest nivel). Cei care continuă să ia formă reptiliană o fac din cauza limitărilor care constituie pentru ei singurele opțiuni – își creează propria lor realitate. Pentru cei aflați la acel nivel, ei sunt conștienți de aceasta. Este într-adevăr pură lor plăcere de a exista centrați asupra propriei ființe. Din acest motiv nu îmi place termenul de reptilă, deoarece implică faptul că sunt altfel decât noi (sfere de lumină) și că aceasta este, într-adevăr realitatea LOR. Prin urmare, prefer un termen care reflectă starea lor de conștiință, și anume creier de dinozaur.”¹



Aceste lucruri sunt foarte importante în înțelegerea jocului cosmic și a locului pe care îl ocupă forma reptiliană în cadrul lui. Filonul genetic pe care doresc să îl subliniez în această carte reprezintă un nivel inferior al dezvoltării în evoluția conștiinței. Este nivelul dominat de teamă, care nu se poate exprima bine decât prin nevoia de control al altora și prin dictatură compor-

tamentală în relația cu oamenii. Acest filon reptilian reprezintă și nevoia conștiinței de a-și satisface simțurile fizice în schimbul suprimării celorlalte simțuri superioare, inclusiv a dezvoltării și iluminării spirituale. În acea stare, conștiința va fi atrasă de genetica reptiliană reprezentată de descendenții Iluminați. Dacă o astfel de conștiință se împotmolește în acest stadiu al evoluției și nu întrerupe acest ciclu al gândirii și comportamentului, ea este condamnată să se încarneze în același filon genetic la nesfârșit, deoarece atrage doar ceea ce îi este asemănător. Din acest motiv, în ultimele mii de ani s-au încarnat conștiințe superioare în acești descendenți, într-un efort de a rescrie ADN-ul și a rezona cu o stare superioară de vibrație. Atitudinea și dezvoltarea noastră spirituală ne modifică ADN-ul cu fiecare gând și sentiment trăit, fie el pozitiv sau negativ. Acesta poate fi sensul biblic real al ideii de „păcat” al tatălui care trece asupra fiului. Poate că Prințesa Diana, care s-a încarnat într-o familie de descendenți hibridi reptilieni (deși predominant nordici în cazul ei), a fost unul dintre aceste suflete care a venit pentru a înlătura din ADN-ul Iluminaților aceste frecvențe ca niște închisori. În mod asemănător, există descendenți reptilieni care au depășit starea de bază a codurilor genetice ale Iluminaților, precum și ADN-ul reptilian, evoluând spre un nivel superior de cunoaștere și de frecvențe energetice.

ADN-ul rezultat a dezvoltat o natură emoțională „cu sânge cald” și capacitatea de a simți și de a exprima iubire. Astfel, conștiința care oglindește această bandă de frecvență ADN este atrasă de descendenți. Aceștia sunt ființele „bune” ale șarpelui descrise în textele antice, dintre care unele încearcă să ajute omenirea – și pe reptilienii Iluminați – pentru a ieși din încătușarea lor mentală, emoțională și spirituală. Îți reamintesc că, în accepțiunea mea, conexiunea reptiliană îi reprezintă pe Iluminați și sataniști.

Hrană pentru demoni

Una dintre cele mai mari dificultăți ale oamenilor în înțelegerea situației actuale este că mintea lor cu greu poate accepta ceva ce trece dincolo de ce se poate face cu tehnologia și posibilitățile de care dispunem. Aceasta este mentalitatea care poate fi descrisă prin „e-imposibil-deoarece-nu-am-mai-văzut”. Schimbarea formei în cazul reptilienilor este un astfel de exemplu. Poate părea uluitor, dar atât de mulți oameni au fost martorii acestui fenomen timp de mii de ani până astăzi, încât respingerea lui este hilară. Ideea călătoriei interdimensionale este doar o noțiune științifico-fantastică pentru cei mai mulți oameni, și totuși răspunsurile la multe întrebări se găsesc în înțelegerea naturii interdimensionale a Creației. Nu am negat niciodată existența reptilienilor și cenușiilor pe planeta noastră în bazele lor subterane și rețelele de tuneluri. Aceasta reiese clar atât din relatările vechi, cât și din cele moderne, iar punctul de interfață cu omenirea este un aspect vital al acestei povești. Totuși, cheia dezlegării misterelor se află mai curând în tărâmul interdimensional decât în cel extraterestru sau terestru. Descendenții hibridi reptilienii au fost creați, după părerea mea, pentru ocuparea planetei de către entități reptiliene din a patra, poate chiar și din cea de-a cincea dimensiune, controlate de către Iluminați, care sunt vârful piramidei. Ritualurile satanice și cele aparținând societăților secrete sunt menite să creeze mijloacele prin care cele mai multe dintre aceste entități din a patra dimensiune inferioară pot poseda trupul inițiatului, manifestându-se astfel direct în formă „fizică”. În timpul sacrificiilor umane, reptilienii și hibridii mănâncă organele interne, mai ales inima, și beau sângele victimei. În același timp, „demonii” din a patra dimensiune inferioară sau vampirii psihici absorb energiile negative care sunt generate în ființele umane

în urma acestor orori. Frecvența de vibrație a emoțiilor negative, cum ar fi teama sau teroarea, rezonază cu frecvențele inferioare ale celei de-a patra dimensiuni și astfel acele energii generează la rândul lor o altă energie pentru reptilienii din a patra dimensiune și entitățile demoniace. Energia = putere creatoare, care poate fi pozitivă sau negativă. Aceste entități se hrănesc cu emoțiile noastre și manipulează evenimentele pentru a declanșa răspunsurile emoționale dorite. Vechii filosofi chinezi susțineau că oamenii sunt „hrană pentru Lună”, deoarece energia lor era scursă și absorbită de o forță extraterestră care avea nevoie să-și refacă forțele cu energie.

Cercetătorul Alan Walton se exprimă astfel:

„...rasa șarpelui va continua să facă ceea ce a făcut dintotdeauna cu ‚turma umană’ de pe această planetă, adică să se hrănească din noi ca niște ‚vampiri emoționali’, și să lucreze la distrugerea vieții noastre spirituale până când suntem asimilați colectivului lor ca niște implanturi... Și nu e vorba numai de asimilarea psihică, ci și de posesiune supranaturală (prin paraziți imateriali) și asimilare genetică...

Cum ar fi dacă acești ‚demoni-extraterestri’ sau cum le-o zice vrăjitorilor ăstora, ar suferi în timp transformări moleculare prin care ‚parazitul astral’ ar absorbi, consuma, devora sau asimila ‚gazda’ reptiliană de la interior spre exterior? Și în plus ar putea proiecta un fel de câmp hipnotic sau un posibil laser holografic în jurul lor pentru a se amesteca printre oameni, fără ca aceștia să știe ce sunt cu adevărat?”²

Este exact ce au și făcut deja. Există foarte multe „gazde” reptiliene (oameni posedați) aflate în poziții de

conducere politică, financiară și militară, inclusiv în mas-media. Ele au aparență umană, dar în esență nu sunt oameni. Iluminații sunt obsedați de descendență pentru că genetica hibrizilor a fost creată pentru a face aceste trupuri mai ușor de posedat de către entitățile din a patra dimensiune inferioară, prin compatibilitate vibrațională. Prin urmare, dacă plasezi acești descendenți în poziții de putere, înseamnă că, de fapt, aduci la putere entitățile din cea de-a patra dimensiune. Astfel, ele pot controla această lume fizică chiar din dimensiunea lor, în timp ce populația umană crede că oamenii sunt cei care îi guvernează. Statele Unite ale Americii nu sunt guvernate de Bill Clinton, George W. Bush sau oricare alt „președinte”. Americanii sunt conduși de entitatea reptiliană care posedă trupurile celor pe care îi numim Bill Clinton sau George W. Bush. Filmul lui John Carpenter, *They Live*, este mai mult decât edificator. Iată de ce controlorii mentali ai lui Cathy O'Brien, Bill și Bob Bennett, le-au spus că sunt „străini de această dimensiune – două ființe din alt plan”. Amintește-ți că, atunci când Cathy a văzut oameni transformându-se în „extraterestri asemănători șopârlelor”, Bill Bennett i-a spus:

„Bine ai venit în al doilea nivel subteran. Acesta nu este decât o vagă reflexie a primului, o dimensiune extraterestră. Venim dintr-un plan transdimensional, care cuprinde toate dimensiunile...” „...Te-am luat în dimensiunea mea, pentru că aceasta îmi permite un acces mai ușor la mintea ta, față de planul fizic, specific planetei Pământ.”

Satanismul este cultul șarpelui

Iluminații, satanismul și cultul șarpelui din vechile texte sunt, de fapt, aceeași organizație. Cea mai importantă ierarhie în rândul Iluminaților nu este cea

politică sau financiară, ci „puritatea” descendenței și nivelul la care funcționezi în rețeaua globală numită satanism. Altfel spus, puterea „demonilor” care posedă o ființă în timpul unui ritual satanic. Astfel, ierarhia céleilalte dimensiuni este reflectată în ierarhia „umană” a Iluminaților. Acești demoni se luptă mereu între ei pentru putere, prin disputele interne ale Iluminaților. Războaiele dintre acești descendenți reptilieni de-a lungul timpului au fost de fapt războaiele dintre entitățile demoniace pentru dreptul de a fi întâiul demon pe Pământ. Aceasta este și originea relatărilor vechi despre marea rivalitate dintre „zei”. În zece ani de cercetare am întâlnit mulți foști sataniști sau victime ale satanismului și voi rezuma subiectele ce mi-au fost repetate la nesfârșit pretutindeni. Rețeaua satanică este imensă, și nu mică ți-ar fi mirarea să descoperi sataniști chiar în rândul prietenilor sau cunoștințelor tale. Organizația lor este larg răspândită și, desigur, nemiloasă. Fiecare agent care acționează are un nume de cod, la fel și cei care acoperă eșecurile vreunei acțiuni. De aceea, membrii sataniști sunt foarte buni profesioniști în medicină, poliție, justiție, administrație guvernamentală și așa mai departe. În interiorul organizației există o luptă crâncenă pentru supremație, prin căutarea unor entități demoniace din ce în ce mai puternice. Ei se urăsc între ei la fel de mult cum îi urăsc pe ceilalți. De fapt, doar se urăsc și atât.

Orice ființă slabă este distrusă. Slăbiciunea este cel mai mare „păcat” în satanism și totodată o sfidare a dorințelor demonilor. Întreaga rețea satanică este controlată prin sentimentul de teamă. Membrii cultului sunt disciplinați prin tortură, prin bătaie până la moarte sau prin violarea brutală a copiilor lor. Alții sunt sacrificați. Sataniștii sunt induși în eroare de ideea că ei controlează demonii, când de fapt demonii se folosesc de ei ca de niște pioni. Sataniștii controlați de demoni

comit atrocități incredibile, încât își pierde complet emoțiile și sentimentele de iubire și compasiune. Phillip Eugene de Rothschild, care susține că este progenitura unui Rothschild francez, spune că este un descendent direct al unei culturi foarte vechi, „la fel de veche ca omenirea”. El afirmă că această cultură „îl venerază pe Satana ca Dumnezeu” și se bazează pe violență și atrocități. El explică cum a fost supus fiecărui abuz și fiecărei traume imaginabile. „Această cultură este incredibilă și ingenios de malefică”, spune el. Trauma, atât pentru victimă, cât și pentru călău, avea rolul de a mări potențialul disociativ sau sindromul personalității multiple. El spunea că această disociere a fost realizată în Statele Unite prin „programarea controlului mental de tip victimă/călău, cu ajutorul înaltei tehnologii, cea adesea avea loc în instituții și clinici guvernamentale, ca în cazul Institutului Tavistock din Marea Britanie”. Operațiunea Tavistock, după cum arată cărțile mele precedente, reprezintă un centru al rețelei de control mental al Iluminaților.

Sacrificiul uman nu este prezent doar în perioada barbară a istoriei antice. Acesta are loc de asemenea și în timpurile moderne, și asta indiferent de zonă. Obiectul multor sacrificii îl reprezintă copiii produși de femei numite „incubatoare”, care nasc în secret. Unele de bunăvoie, altele în captivitate. Copiii se nasc cu ajutorul medicilor și asistentelor care fac parte din rețeaua lor. Acești copii nu au niciun fel de acte, deci nu există oficial și nu pot fi dați dispăruți. Alte persoane sacrificate sunt oameni răpiți de sataniști, membri ai cultului ce trebuie pedepsiți și chiar voluntari din același cult. Este un fapt obișnuit ca sataniștii, în special cei mai puternici, să moară în ritualuri pentru a transfera puterea și demonii lor unei alte persoane. La moarte, conștiința lor devine proprietatea demonilor, așa cum au convenit în mod ritual, în momentul în care

au devenit sataniști. Înțelegerea implică ajutarea puterii demoniace a sataniștilor pe Pământ în schimbul „sufletului” lor la părăsirea trupului. De aici expresia „a-și vinde sufletul Diavolului”.

În alte cazuri, „sufletul” sacrificatului va fi transferat unui alt participant la ritual. În momentul morții, după cum mi-au spus mulți foști sataniști, victima este fixată într-un fel de privire hipnotică – asemenea unui șarpe – de către persoana care urmează să îi absoarbă forța și energia vitală, fapt care creează o legătură vibrațională, magnetică între victimă și satanist în momentul eliberării de trup. Aceste ritualuri grotești au loc cu zecile de mii la nivel mondial în principalele zile rituale ale anului. Cadavrele, sau rămășițele lor, sunt incinerate de către membrii cultului în crematorii sau sunt îngropate în secret în gropi comune. Am mai auzit și de „câini ai diavolului”, dresați să mănânce rămășițele. Este oribil, nu? Dacă nu înfruntăm realitatea, acest fenomen va continua și se va extinde, având în vedere că participanții la aceste ritualuri conduc întreaga lume.

Sângele, expresia fizică a forței vitale, este un aspect-cheie al ritualurilor. Cei care consumă sângele și carnea absorb energia acelei persoane, iar în cazul consumului sângelui de la o persoană încă în viață, se creează o legătură vibrațională între cei doi, care permite manipularea psihică. Sânge uman pare vital pentru entitățile reptiliene în menținerea codurilor ADN deschise și, prin urmare, a aparenței exterioare „umane”. Reptilienii se hrănesc și cu adrenalina care intră în fluxul sanguin în momente de teroare. Ritualul este astfel efectuat pentru a crește la maximum teroarea în momentul morții, încât sângele pe care îl beau este plin de mult dorita adrenalină. Pentru participanți, o parte importantă a acestui ritual este să mănânce inima victimei.

Ediția scoțiană din ianuarie a ziarului *Sunday Post* a relatat povestea stranie a lui Alisdair Rosslyn Sinclair, sub titlul „Victimă a luptei secrete pentru putere din Țara Sfântă?”. Acesta era un „turist” scoțian botezat după Rosslyn Chapel, de lângă Edinburgh, construită de familia Sinclair, fosta familie franceză St. Clair, implicată în formarea ordinului Cavalerilor Templieri. Alisdair Rosslyn Sinclair era un descendent direct al acestei familii. Originar din Arran, lucrând se pare ca muzician în Amsterdam, el a investigat legăturile sale genealogice și a vizitat de câteva ori Rosslyn Chapel, un „loc sfânt” pentru Iluminați. În aprilie 1998 a făcut o călătorie inexplicabilă de 5 zile în Israel, unde a fost arestat când a încercat să părăsească țara. Motivul arestării a fost că avea asupra lui echivalentul a 3500 lire sterline în monedă germană într-un compartiment ascuns al valizei, fapt care nu este ilegal. Autoritățile susțin că mai târziu el a mărturisit că dorea să cumpere și să vândă droguri, dar nu s-au găsit dovezi în acest sens.

Totuși, ceea ce s-a petrecut în continuare are o semnificație care ne scapă. Poliția susține că Sinclair s-a spânzurat cu șireturile de la pantofi, o afirmație hilară pentru un bărbat atât de solid, iar la sosirea cadavrului în Scoția pentru autopsie s-a constatat că... îi lipsea inima. Autoritățile afirmă că inima a fost luată pentru investigații mai amănunțite, fără a oferi vreun motiv credibil pentru această acțiune sau pentru faptul de a i se fi „rătăcit” inima. Autorul-anchetator israelian Barry Chamish susține că Alisdair Sinclair a fost asasinat ca parte a unei conspirații mai mari, incluzând lupte între vechi descendenți și societăți secrete pentru controlul Ierusalimului. Chamish spune că moartea lui Sinclair este datorată faptului că a intrat în acest război clandestin, subliniind că îndepărtarea inimii sale face parte dintr-o tradiție a Cavalerilor Templieri. Dorința pe

patul de moarte a regelui templier scoțian, Robert Bruce, a fost ca inima sa să fie scoasă și dusă din Scoția la Ierusalim pentru a fi îngropată acolo. Dar mai există și un vechi ritual în care inima victimei este consumată în conflictele dintre sataniști, ipoteză care se potrivește mai bine acestui caz. Inima are o semnificație foarte importantă pentru aceste minți și suflete bolnave.

O poveste foarte, foarte veche

Aztecii din Mexic erau atât de obsedați de sacrificiul adus zeilor-șerpi, încât omorau mii de oameni într-o singură zi. Oriunde se întâlnește venerarea zeilor-șerpi, apare și sacrificiul uman. Preoțimea mayașă conducea ceremonii în care victima încă vie era ținută cu capul în jos, în timp ce inima îi era smulsă din piept și oferită zeilor. S-a văzut că aceasta era și încă este suprema ofrandă a sataniștilor. Ce s-a petrecut cu inima prințesei Diana după crima din acel vechi loc ritual merovingian al zeiței Diana (Diana, Artemis) din Paris? Phillip Eugene de Rothschild confirmă și el că sataniștii Iluminați de astăzi sunt versiunea modernă a sectelor secrete sumeriene, babiloniene și ale altor culturi. El spune că a fost inițiat în:

„...cea mai veche și pură formă de satanism, religia sumero-akkadiano-babiloniană a misterelor... Trăsătura inerentă a acestei culturi este prezența și puterea spiritelor demoniace, care au devenit parte integrantă din viața și chiar ființa mea. Într-o cultură dependentă de putere, spiritele demoniace au oferit cea mai mare călătorie către putere. Dacă în cultura americană oamenii sunt dependenți de confort, statut și prestigiu, în cultura satanică oamenii sunt dependenți de puterea demoniacă.

Satanismul a pătruns în civilizația occidentală... A crescut timp de mii de ani, croindu-și cale în liniște prin structura culturii și a puterii occidentale. S-a înserat în toate domeniile vieții, în toate straturile

sociale. A exercitat o influență profundă asupra vieții intelectuale a Occidentului în ultimele sute de ani... Satanismul a influențat politica, economia, arta și muzica, prin procesul psihologic numit disociere, iar disocierea este la fel de veche ca și cultura umană.”

Ritualurile satanice sunt executate pentru a face legătura cu și a manifesta entități demoniace din alte dimensiuni. În orice descriere a lor, pentagrama sau steaua cu cinci colțuri este o temă constantă. Totul este energie și toate simbolurile afectează frecvența vibrațională a energiei. Steaua cu cinci colțuri dintr-un ritual ocult creează un portal interdimensional, după cum mi s-a spus, care permite altor entități dimensionale să se manifeste. De obicei, pentagrama este înconjurată de un cerc, care, teoretic, creează un câmp magnetic ce împiedică ieșirea demonului din acel loc. Sataniștii sunt obsedați de entitățile demoniace, dar le este și teamă de ele. Pentagrama este o versiune satanică a unui ,teleportor’ și de aceea este cel mai important simbol satanic, deoarece le permite „stăpânilor universului” să le apară. Să vedem pentagramele din jurul nostru, cum ar fi cele de pe steagul american și sigla Uniunii Europene. Texaco este o firmă a Iluminaților, iar sigla sa este o pentagramă într-un cerc cu echerul francmasonic în mijloc. În centrul pentagramei se află un pentagon. Iată de ce cartierul general militar al Iluminaților americani este o clădire numită după forma de pentagon.

Când începem să le înțelegem codurile și simbolurile, acestea pot fi citite clar. De exemplu, semnul satanic pentru „diavol” sau forța care îi controlează, este un semn aparte al mâinii. Cele două degete din lateral sunt îndreptate ca niște coarne. Mulți oameni politici fac acest semn după un discurs, de exemplu. În secțiunea de imagini sunt oferite câteva astfel de exemple (pentru

mai multe exemple de simbolism satanist, vezi capitolul *Limbajul secret* din *Secretul Suprem* și Arhiva de simboluri de pe pagina mea web).

Ca și predecesorii lor din Școlile de Mistere, sataniștii folosesc combinații de culori și sunete pentru a rezona cu energia ritualului, în scopul de a se conecta la dimensiunile demoniace. Sunetul implică un murmur nedeslușit, dar înfricoșător, incantații, cuvinte și fraze specifice. Iluminații sunt mai obsedați de sunetul cuvintelor decât de pronunția lor, din același motiv. Belial/Balliol este un exemplu. Pronunția nu contează, ci sunetul, vibrația.

Foști sataniști au descris cum entitățile demoniace se manifestă în ritualuri prin foc, fum și lumină orbitoare. Această explozie de energie electromagnetică, raze X și ultraviolete asociate cu manifestarea interdimensională poate fi un alt motiv al pericolului de a privi direct spre un „zeu”. Efectele unor astfel de câmpuri se regăsesc deseori la martorii apariției OZN-urilor care capătă, de exemplu, inflamații ale ochilor. Martorii schimbărilor de formă ale reptilienilor precum și cei care pretind că au fost răpiți de extratereștri vorbesc despre „un miros putred de sulf ars”, identic manifestărilor demoniace din cadrul ritualurile satanice. Descrierile acestor „demoni” sunt deseori extrem de asemănătoare – foarte înalți, ochi roșii și cu aparență reptiliană cu solzi, colți și gheare. Sunt descrise destul de frecvent asemenea ființe, dar entitățile demoniace se manifestă în multe alte forme. Unii reptilienii și „nordici” blonzi cu ochi albaștri pot fi aceleași entități din alte dimensiuni. John A. Keel scria în *Our Haunted Planet* (n.tr. *Planeta noastră bântuită*) despre cunoașterea deținută de antici în privința acestui fenomen:

„Primii investigatori și gânditori și-au dat seama curând că aveau de-a face cu ființe magice

care puteau imita oamenii și comportamentul lor. În loc să fie solide, stabile fizic, ansamble de celule și materie, aceste entități păreau manipulări temporare de energie. De aceea, pentru a le descrie s-a folosit cuvântul „transmogrificare”. Aceste transmogrificări, conform folclorului, pot lua orice formă... de la lup la pisică, vas sau zeu de proporții uriașe. Ele pot apărea îmbrăcate în zdrențe sau cu coroane de aur și robe de catifea. Mai rău este că au o înclinație spre tot felul de lucruri stranii în ceea ce ne privește, manipulându-ne temerile și credințele și chiar ademenindu-ne să ne învrăjbim între noi.”⁵

Mulți dintre mediumii New Age, care cred că se conectează cu „lumina” sau „Comandamentul Ashtar”, se conectează de fapt la aceste entități „demoniace” din a patra dimensiune, iar mai apoi joacă după cum li se cântă. Relatările despre demoni care apar în foc, fum și lumină îmi amintesc puțin de povestea geniului din sticlă din povestea lui Aladin și lampa sa. Personajul Aladin provine de fapt de la șeful grupării teroriste cunoscute ca asasini, adoratori ai zeiței în Asia, care au avut relații cu Cavalerii Templieri, care mai era numit și „Bătrânul de pe Munte”. Încă o dată, povestea lui Aladin cu geniul care apare dintr-un fuor de fum abundă de simbolism. Prin ritualurile sataniștilor Iluminați, portalurile interdimensionale sunt deschise pentru a permite „geniului”, adică rasei reptiliene sau demoniace din a patra dimensiune inferioară, să iasă și să producă dezastru. Cele mai puternice entități pot schimba la voință frecvențele, dar cele mai multe au nevoie de ajutorul vibrațional asigurat de ritualuri. Această temă a demonilor care se manifestă în foc și fum este des întâlnită. Relatări vechi și moderne despre satanism spun că „Diavolul” se materializează într-un rug, de unde iese pentru a face sex cu femeile participante. Am auzit multe relatări despre entități care se

manifestă prin flăcări. Poate chiar vibrația focului creează un portal interdimensional. O carte franțuzească publicată în anii 1790, *La Secte Des Illuminés* (n.tr. *Secta Iluminaților*), includea o descriere a ritualurilor Iluminaților, care sunt o replică a satanismului și includ încă o dată tema focului:

„În ziua inițierii sale, candidatul era condus printr-un pasaj lung și întunecat spre o sală imensă acoperită de draperii negre... Prin sală se mișcau niște forme fantomatice, lăsând în urma lor un miros putred... Hainele sale au fost îndepărtate și apoi au fost lăsate pe un rug funerar. Organele sale genitale au fost apoi legate cu o funie... S-au apropiat de el cinci figuri oribile și înspăimântătoare, pătate cu sânge, care s-au aruncat la pământ rugându-se. După vreo oră s-a auzit un plânset, rugul funerar a început să ardă, iar hainele sale au fost mistuite de flăcări. Din mijlocul acestora a ieșit o formă aproape transparentă, în timp ce cele cinci personaje, aflate într-o stare de prostrație, au început să aibă convulsii. Apoi a început să tîne vocea unui hierofant (preot) invizibil de undeva de dedesubt.”

John A. Keel subliniază că anumite consemnări istorice susțin că preoții au pretins că au capacitatea de a comunica cu ființe din alte dimensiuni și că regii și împărații, inclusiv unii ca Iulius Cezar și Napoleon, s-au întâlnit cu ființe străni care se materializau și apoi se dematerializau. Același lucru se petrece cu liderii de astăzi care se consultă cu stăpânii lor demoniaci din alte dimensiuni. Keel detaliază textele despre societățile secrete, care descriu multe materializări ale unor demoni teribili, care porunceau și îi îndemneau pe adoratorii lor la crimă sau la manipulare politică. Cei care nu se supuneau erau omorâți de către acele entități sau de ceilalți membri. El scrie că „astfel, extraterestrii pot

îndruma și controla evenimentele umane prin oameni malefici însetați de putere.” Keel continuă:

„Adevărul uimitor, după cum a fost păstrat cu grijă de istoricii antici, este că ultratereștrii au fost mereu în contact cu milioane de indivizi și că au condus direct omenirea timp de mulți ani. În ultimele secole influența lor a devenit mai subtilă, dar există în secret.”

Numai prin înțelegerea naturii frecvențelor sau dimensiunilor existenței putem începe să înțelegem intriga. Suntem controlați și manipulați pe această planetă din alte dimensiuni sau densități ale materiei, și asta de mii de ani. Binecunoscutul scriitor și cercetător al subiectului OZN, dr. Jacques Vallee, a pus întrebările corecte atunci când a spus:

„Avem oare de-a face... cu un univers paralel, unde trăiesc rase umane și unde putem ajunge singuri, fără să ne întoarcem în prezent? Aceste rase sunt ele semi-umane, având nevoie, pentru a rămâne în contact cu noi, de încrucișări cu bărbații și femeile de pe planeta noastră? Aceasta este originea nenumăratelor legende în care genetica joacă un mare rol: simbolismul Fecioarei din ocultism și religie, poveștile despre ființe care își schimbă forma, mituri biblice despre căsătorii între îngerii Domnului și femeile terestre, ale căror progenituri erau giganți? Din acel univers misterios au fost proiectate obiecte care se pot materializa și dematerializa la voință? Sunt OZN-urile „ferestre”, și nu „obiecte”? Nimic nu susține aceste presupuneri și totuși, datorită continuității istorice a acestui fenomen, este greu de găsit vreo alternativă, iar mai degrabă negăm realitatea tuturor faptelor, așa cum ar prefera mintea noastră.”¹⁰

Bine spus, dar contest ideea că nimic din aceste presupuneri nu poate fi susținut. Dovezile sunt copleșitoare din punctul meu de vedere. De-a lungul anilor, am primit atât de multe confirmări, din nenumărate surse, despre implicarea unora dintre cele mai faimoase nume de pe planetă în ritualuri sacrificiale umane! Aceste personalități iau parte la asemenea manifestări atroce la cererea controlurilor lor din alte dimensiuni și primesc ordine care trebuie îndeplinite întocmai. Persoanele respective permit entităților demoniace să le posedze trupul în schimbul faimei și averii oferite de acești „demoni” prin manipularea, de la nivelul celei de-a patra dimensiuni inferioare, a evenimentelor și a oamenilor din lumea tridimensională. Or, asemenea „bogății” sunt oferite numai celor care le servesc planurile. În final, pentru demoni, liderii acestei lumi sunt doar niște trupuri ce vor fi date lupilor de îndată ce le-au servit scopul. Aceste „contracte cu Satana” sunt făcute de politicieni, bancheri, oameni de afaceri și, în general, de cei însetați de putere atât de mult, încât își oferă destinul entităților demoniace. Phillip Eugene de Rothschild mi-a mărturisit cum a participat la aceste ritualuri încă din copilărie, împreună cu multe personalități din politică, finanțe și mass-media, printre care Bill Clinton și Al Gore. Despre descendenți el spune:

„Toți cei implicați în ocultism, cu excepția unui mic grup, sunt ființe umane care au cromozomii X și Y de la părinți umani. Schimbările faciale sunt datorate sindromului personalității multiple și spiritelor demoniace care se manifestă prin ei. Antichristul și falsul profet nu sunt umani, ci adevărați Nephilimi cu cromozomi X de la mamele umane, dar cromozomi Y de la „îngerii”... Acești umanoizi ne-umani sunt rezultatul idolatriei umane

pentru „îngerii” satanici, cu puțin ajutor din partea cercetătorilor medicali ai Iluminaților.”¹¹

Adorarea șarpelui

Phillip mai spune că toate persoanele menționate de el, incluzând clanul Rothschild, adoră șarpele în ritualurile lor – pe „însuși bătrânul Satan”, după cum se exprimă el. La sărbătorirea vechilor ritualuri babiloniene, ei adorau și venerau șarpele și, cu cât acesta era mai veninos, cu atât mai bine. El spunea că toți „foștii frați”, inclusiv Clinton și Gore, sunt adoratori ai șarpelui. „A fost așa dintotdeauna la babilonieni, la egipteni, mayași, incași, polinezieni – cel mai comun filon al idolatriei umane îl reprezintă șarpele și dragonul.” Ritualurile satanice și ale societăților secrete au ca scop posesia reptiliană/demoniacă, în care trupul este ocupat de aceste entități din a patra dimensiune. Filmul „Avocatul diavolului”, cu Al Pacino într-unul din rolurile principale, ilustrează foarte bine cum câmpul conștiinței „diavolului” trece din trup în trup, posedându-i. Oameni precum Clinton, familia Bush, Kissinger și familia regală britanică sunt doar niște vase goale ocupate de aceste personaje, și de aceea comportamentul lor este de multe ori inexplicabil.

Posesiunea prin sex

În timpul actului sexual, mai ales la momentul orgasmului, are loc fuziunea a două câmpuri de energie, fapt care este o modalitate comună de posedare a oamenilor. Când o persoană posedată întreține un contact sexual cu cineva, se deschide o conexiune energetică pentru partenerul respectiv care este pasibil de posedare. Acesta este motivul pentru care Iluminații încurajează libertinajul sexual. Sexualitatea în sine nu are nimic rău. Este chiar ceva minunat, și fără sexualitate nu am fi prezenți aici. Dar, cunoașterea

planurilor ascunse este esențială pentru evitarea unor consecințe nedorite. Oamenii au spus că „extraterestrii” care i-au răpit sau apar în dormitoarele lor i-au forțat să aibă relații sexuale, iar eu sunt sigur că acei „extraterestri” sunt cel puțin entități „demoniace” din altă dimensiune. Este de asemenea posibil ca entitățile „demoniace” din a patra dimensiune să aibă un trup fizic și să aibă contact sexual cu o femeie care poate fi și ea posedată de o entitate similară. Iată ce se petrece în ritualurile satanice din operațiunile puse la cale de Iluminați.

Reptilienii și alte entități demoniace sunt obsedate de sex, deoarece astfel li se permite să posede victima și să „vampirizeze” forța ei vitală. Stările provocate de droguri și alcool deschid oamenii față de posibilitatea de a fi posedați; la fel și în cazul fricii și al depresiei profunde. Aceste stări fac legătura între persoană și dimensiunile demoniace. Înțelegem acum mai bine dorința Iluminaților și a stăpânilor lor reptilienii ca oamenii să consume cât mai multe droguri și alcool.

Sexul cu o persoană posedată de demoni, după ce a consumat o cantitate mare de droguri sau alcool, este o deschidere a ușii pentru demoni și o invitație adresată lor. Multe boli și decese sunt provocate de aceste atacuri demoniace și orice dialog despre lupta cu partea noastră întunecată este, deseori, o luptă cu posedarea demonică sau cu influența unui comportament malefic. Supraviețuirea celui care caută să demaște aceste orori constă într-un spirit puternic și protecția unor forțe spirituale care doresc eliberarea omenirii. Accesarea acestei protecții este o simplă invocare a ei. Forța iubirii nu se impune oamenilor, deoarece ar fi o încălcare a liberului arbitru. De aceea, ea trebuie chemată.

Pedofilii posedați

Înțelegerea naturii unei astfel de posedări poate explica multe dintre evenimentele teribile care murdăresc această planetă. În cele din urmă oamenii încep, foarte încet, să înțeleagă oarecum proporțiile nefaste ale pedofiliei și ale abuzului față de copii, deși Fundația pentru Sindromul Falsei Memorii încearcă cu disperare să distragă atenția publicului. Proporțiile acestui fenomen sunt însă mult mai mari decât se poate imagina. Actele sexuale cu minori este o parte a modului de operare a Iluminaților încă din vechime. Abuzarea satanică a copiilor este un aspect al aceleiași agende. Actul sexual creează o conexiune energetică între cele două părți, indiferent care sunt ele, și permite entităților demoniace (călăul) să preia controlul asupra victimei. Controlul mental bazat pe traumă implică și posedarea demoniacă de către entități din alte dimensiuni.

Aceste ființe, provenite deseori din a patra dimensiune reptiliană, doresc să absoarbă energia copiilor înainte de pubertate, deoarece este încă „pură” și astfel mult mai utilă. De aceea, ele posedă oamenii și stimulează în ei dorința sexuală pentru copii. Când persoana posedată are contact fizic cu un copil, entitatea din a patra dimensiune absoarbe energia copilului și realizează conexiunea energetică ce permite controlul copilului de către aceasta. Sexul anal este și el menit să creeze o reacție a copilului, numită șoc vaso-vagal. Durerea și energia intră pe coloana vertebrală a copilului și explodează în creier, crescând ritmul în care mintea „se împarte” în compartimente sau bariere amnezice. Acești vampiri energetici și controlori mentali și-au intensificat operațiunile în ultimele zeci de ani, rezultând astfel o creștere corespunzătoare a pedofiliei. Iată de ce mulți dintre descendenții Ilumiinați ca George Bush, Henry

Kissinger etc. întrețin relații sexuale cu copii. Pretutindeni în lume ajung în atenția publicului știri despre cercuri pedofile care reprezintă numai o parte a abuzurilor ce continuă nestingherite. În *Secretul Suprem* am scris despre abuzul copiilor care avea loc în unele case din nordul Țării Galilor, iar după publicarea acestei cărți și lupta de ani de zile din justiție, dusă de câțiva oameni cu bun simț, a fost forțată o „anchetă guvernamentală” care a dezvăluit abuzul masiv și sistematic al copiilor timp de peste 30 de ani. Totuși, ca întotdeauna, peștii cei mari sunt protejați de sistem, iar cei mici plătesc consecințele. Iată de ce faimoși pedofili ca Bush, Ted Heath sau politicianul și omul de afaceri britanic McAlpine, scapă legii (vezi *Secretul Suprem* pentru amănunte sau pagina mea web, care dezvăluie activitatea pedofilă a elitei).

Reptilienii și alte specii ne-umane au răpit copii timp de mii de ani la o scară incredibilă. În fiecare an numai în America dispar în jur de 2000 de copii, din care mulți ajung în culte satanice sau baze subterane. Satanistul Aleister Crowley sublinia de ce sacrificiul uman este important pentru aceste minți perverse și de ce copiii sunt deseori victime sacrificiale:

„Există o teorie a vechilor magicieni care susține că fiecare ființă vie este un depozit de energie care variază cantitativ, în funcție de mărimea și sănătatea sa, și calitativ, în funcție de caracterul său moral și de modul său de a gândi. La moartea acestei ființe, energia este eliberată instantaneu. De aceea, pentru cea mai spirituală experiență, trebuie aleasă victima cu cea mai mare și cea mai pură forță. Astfel, cea mai satisfăcătoare și potrivită victimă o reprezintă un băiat perfect inocent și foarte inteligent.”¹²

Conacele satanice

Unele dintre cele mai importante centre rituale satanice sunt deseori conacele și castelele gotice ale familiilor regale și aristocrate europene și americane. Îmi amintesc o vizită la castelul Hearst din California, marele conac al magnatului media și mare inițiat Iluminat, Randolph Hearst, care este acum deschis publicului pe durata zilei. Este unul dintre cele mai întunecate locuri pe care le-am vizitat, încă bântuit de entități foarte neplăcute din alte dimensiuni. Dumnezeu știe ce s-a întâmplat acolo în timpul ocupării sale de către Hearst! Și mai grav, poate că astfel de lucruri încă mai au loc!

Castelul Hearst este plin de vechi artefacte egiptene și situat într-un bastion important al satanismului, între Los Angeles și San Francisco. Am simțit aceleași vibrații în Marea Britanie în locuri ca Chatsworth House din Derbyshire, vechiul cămin al ducilor de Devonshire și la Clivedon House, fost conac al familiei satanice Astor. Această temă a fost ilustrată de filmul lui Stanley Kubric, *Eyes Wide Shut*, cu Tom Cruise și Nicole Kidman în rolurile principale, care abordează tema satanismului în rândul elitei. Kubric a murit la scurt timp după terminarea filmului, care relatează o poveste despre un cult satanic în rândul celor mai de seamă personaje dintr-un oraș american, care se întâlnesc într-un mare conac gotic. Asemenea locuri sunt situate pretutindeni în lume.

De exemplu, în Belgia există căstelul Mamelor Întunericului, unde familia regală britanică și elita Iluminaților europeni îndeplinesc multe dintre marile lor ritualuri, la fel și în castelul Balmoral din Scoția, unde familia regală britanică își petrece vacanțele de vară.

Insula luminii... și a întunericii

În prezent eu trăiesc pe Insula Wight, la câțiva kilometri de coasta de Sud a Angliei, exemplu perfect al conexiunii dintre unele puncte importante de vortex și satanism. Rețeaua satanică a Iluminaților îndeplinește acolo cele mai importante ritualuri în punctele-cheie de vortex energetic de pe rețeaua globală, deoarece ceremoniile lor perverse suprimă frecvența câmpului energetic al Pământului, menținând prin urmare omenirea în aceeași închisoare vibrațională. De asemenea, este mai ușor pentru o entitate să se manifeste în aceste vortexuri interdimensionale. Insula Wight a fost dintotdeauna un loc sacru pentru cei care cunosc rețeaua energetică a Pământului. Druizii aveau trei centre pentru elita lor de „arhi-druizi” (de aici arhiepiscopi) din insulele britanice, situate pe insule „magice”: Insula Man, Insula Anglesey din nordul Țării Galilor și Insula Wight.

Brian Desborough afirmă că prima biserică creștină din Britania a fost stabilită pe Insula Wight și nu la Glastonbury, după varianta oficială. Bisericile creștine, cel puțin cele de la început, erau situate în puncte importante ale vortexului, deoarece înlocuiau religia „păgână”. Astăzi insula Wight este loc sacru pentru sataniști din cauza importanței sale în rețeaua energetică globală. Autorul Mark Amaru Pinkham relatează că în vechime se numea „Insula Dragonului” și ar putea fi „vortexul pivotal” din rețeaua de nord a planetei. Straniu este că aici s-au descoperit multe oase de dinozaur care sunt expuse într-un muzeu nou înființat! Satanismul înregistrează o creștere pe această insulă și implică nume faimoase din insulele britanice, cât și personaje importante din afaceri, politică, poliție, justiție și servicii sociale. Insula Wight are două fațete diferite (este cunoscută și ca Insula Luminii). Una se

vede și alta nu. Cea vizibilă este un extraordinar peisaj terestru și marin, frumusețe care m-a atras de mulți ani. Cealaltă, invizibilă, este într-adevăr foarte întunecată.

Insula are o rețea francmasonică extinsă, fapt uimitor pentru o zonă cu numai 125.000 de locuitori, rețea cu care m-am confruntat în repetate ocazii în anii '80, în timpul unor dispute legate de protecția mediului, când francmasonii trăgeau sforile unui proiect de construire a unor clădiri ce le-ar fi adus o adevărată avere. Dar de atunci, cercetările mele despre manipularea lumii au avansat cu încă zece ani și chiar mai mult până am realizat că secretele întunecate de pe Insula Wight erau mult mai adânci decât ce știam la vremea aceea. Aceasta este una dintre capitalele satanice ale Marii Britanii. În același timp, această frumoasă insulă, care ar trebui să fie un loc minunat, are cele mai mari rate de sinucidere și depresie din Marea Britanie. De ce? Din cauza intensității mari a energiei negative în care trăiesc oamenii, produse de dese ritualuri satanice realizate în punctele de vortex, care pun în rezonanță câmpul energetic al insulei cu frecvența celei de-a patra dimensiuni. Iată ce fac Iluminații prin crearea și menținerea unei închisori vibraționale, care deconectează oamenii de la nivelurile superioare ale ființei.

Pe insulă există multe centre ale acestei rețele satanist-pedofile, inclusiv o mare casă la țară, unde copiii sunt aduși la petrecerile lor, fiind violați de către oaspeți. Alte centre rituale sunt un yacht-club și un hotel pe malul mării, dar nu numai. Urmașii de calcar care înconjoară „Insula-diamant” pare și ea foarte importantă pentru sataniști. Acum câțiva ani, un lucrător local a relatat pentru *Nexus Of The World*, cel mai bine vândut ziar britanic de duminică, despre teribilele ritualuri și sacrificii satanice de pe insulă și participarea la acestea a francmasoneriei, a politicienilor locali, a celor din administrația locală, a proprietarilor de hoteluri și a

altor oameni de afaceri.¹³ Cu toate acestea nu s-a făcut nimic, și totul a fost mușamalizat. Am vorbit cu alți oameni care știu ce se petrece în realitate și trebuie să spun că povestea Insulei Wight este oribilă, fără ca mass-media locală să dorească să știe cum stau lucrurile.

Încă o dată, Ted Heath, fostul prim-ministru care a adus Marea Britanie în Comunitatea Europeană, se află printre cei numiți de victimele care au fost abuzate pe această insulă. Heath a fost identificat de foarte mulți oameni abuzați și torturați de el pe când erau copii. În cartea *Secretul Suprem* l-am demascat ca satanist, torționar și sacrificator de copii. Mai multe surse mi-au relatat că Heath este oaspete obișnuit la singuraticul hotel Priory Bay din estul insulei și că tot acolo vine adesea și fostul ministru Peter Mandelson, deși nu am putut confirma acest fapt până în momentul publicării acestei cărți. Mandelson este cunoscut confrăților parlamentari ca „Prințul Întunericului” și a fost silit să demisioneze din funcția guvernamentală în urma unui abuz de putere. El a avut un rol important pentru Iluminați în guvernul laburist al lui Tony Blair. Și Heath, și Mandelson sunt membri în Grupul Bilderberg al Iluminaților, la care voi reveni într-un capitol ulterior.

Ca o coincidență, Tom Cruise și Nicole Kidman, protagoniștii filmului *Eyes Wide Shut*, se pare că au fost oaspeți ai hotelului Priory Bay, conform spuselor unui fost lucrător, iar Ernest Bevin, ministru de externe, a stat aici când și-a scris discursul în care propunea stabilirea unei alianțe militare numite Uniunea European-Occidentală, cunoscută acum ca NATO.

Familia regală britanică are și ea legături puternice cu insula Wight. Regina Victoria și Albert, soțul ei, francmason german cu grad înalt, aveau un palat pe insulă, numit Osborne House. Descendentul satanist și Rothschild, lordul Mountbatten, a fost guvernator al Insulei Wight. Prințul Charles este un alt oaspete, ca și

prințul Philip, care iese în public la sărbătoarea Cowes Week, petrecerea elitei yachtingului. Mulți sataniști faimoși vizitează insula sub pretextul „navigației”. Interesant este că, atunci când scriam această carte, am primit o invitație de la Grupul de Asigurări Rothschild pentru a participa la o „conferință financiară” la... hotelul Priory Bay. Aș fi mers să văd cum stau lucrurile, dar circumstanțele m-au îndreptat altundeva.

Cântec pentru Satana

Insula Wight este doar un exemplu al imensei rețele globale de centre și culte satanice care implică sacrificii umane, consum de sânge și invocarea demonilor din alte dimensiuni. Cele mai multe sunt necunoscute, dar unele ca Biserica Satanei și Templul lui Set din Statele Unite beneficiază de publicitate gratuită din partea mass-mediei. Biserica Satanei a fost înființată la 30 aprilie 1966 de către Anton Szandor LaVey. Noaptea de 30 aprilie/1 mai este una dintre cele mai importante date pentru ritualurile sataniste. Bunica din partea mamei lui LaVey provenea din Transilvania, ținutul legendar al vampirilor din România de astăzi. Aceasta este regiunea lui Dracula și mulți descendenți importanți ai Iluminaților au legătură cu această zonă. Se presupune că LaVey a descoperit-o pe Marilyn Monroe în cluburile de noapte și s-a folosit de contactele sale pentru a o transforma într-o vedetă de cinema. Ea era mai degrabă o sclavă cu personalitate multiplă. Hollywood (Hollywood sau Helle-wood, pădurea sacră a druizilor) mustește de sataniști, ca și industria divertismentului în general. Printre relațiile lui LaVey din divertisment și politică se numărau președintele John F. Kennedy, Frank Sinatra, Sammy Davis Jr., Peter Lawford și Jayne Mansfield. Sammy Davis Jr. este unul dintre primii membri ai Bisericii Satanei, ca și actrița Jayne Mansfield, care a murit decapitată într-un „accident de mașină” în

1967 (vezi secțiunea de imagini). Frank Sinatra se ocupa de manipularea și abuzarea sclavilor controlați mental.

Un exemplu elocvent este Michael Aquino, care a lucrat cu LaVey în cadrul Bisericii Satanei, dar mai târziu s-au separat pentru a forma Templul lui Set. Aquino era un programator mental notoriu, menționat de Cathy O'Brien și mulți alții, dar și om de vârf în Divizia pentru Război Psihologic din cadrul Agenției de Informații din Departamentul de Apărare. Soția lui Aquino, care a lucrat cu el, se numește Lilith Sinclair. Numele de Lilith este un simbol al descendenților reptilieneni, iar unul din filoanele importante ale labirintului genetic al Iluminaților este familia scoțiană Sinclair, fosta descendență franceză St. Clair. Clanul St. Clair și adoratorul Madonnei Negre, Sf. Bernard, au fost implicați în formarea ordinului Cavalerilor Templieri. Capela Sinclair de la Rosslyn, aproape de Edinburgh, este un altar al Iluminaților care include imaginea Omului Verde – reprezentarea lui Balder din poveștile despre regele Arthur. Lilith provine de la Lilim sau „copiii lui Lilith”, cu trimitere la simbolismul lui Set. Lilith Aquino a înființat Grota Lilith din Biserica Satanistă a lui LaVey și era membră a Consiliului celor Nouă. Biserica oficială a Satanei subliniază filosofia sa:

„Suntem prima organizație oficială din istorie care se dedică acceptării adevăratei naturi umane – aceea de bestie carnală, care trăiește într-un cosmos pătruns și motivat de Forța Întunecată pe care o numim Satana. În decursul timpului, omul a invocat această Forță prin mai multe nume și a fost ponegrit de cei a căror natură îi face să fie separați de această sursă a existenței. Ei trăiesc cu invidia obsesivă față de noi, care existăm firesc, purtați de înspăimântătorul Prinț al Întunericului. Iată de ce aceia care rezonază (vibrează) cu Satana au fost dintotdeauna o elită străină, deseori proscrisi în cul-

turile ale căror mase urmează o divinitate exterioară. Noi, sataniștii, suntem propriii noștri Zei și exploratori ai Căii Mâinii Stângi. Nu ne plecăm în fața miturilor și ficțiunii adepților spirituali sterpi ai Căii Mâinii Drepte.”¹⁴

Nu, ei se pleacă în fața miturilor și ficțiunilor entităților din altă dimensiune. Și nu este vorba de a alege între calea mâinii drepte sau calea mâinii stângi. Mai există una, care merge drept înainte. Templul lui Set neagă și faptul că este implicat în orice act teribil. Pagina sa web ne asigură:

„Regretăm că mai există unele persoane pentru care ideea de satanism este în mare parte o sinteză simplă a propagandei creștine și a filmelor de groază de la Hollywood (realizate deseori de sataniști!). Templul lui Set se bucură de moștenirea Artelor Negre, iar noi folosim multe forme de imagistică istorică satanică pentru propria plăcere și stimulare artistică. Dar nu suntem preocupați de activități pe care un intelect iluminat și matur le-ar percepe ca nedemne, criminale sau depravate, care sunt mult mai puțin esențiale operei noastre.”¹⁵

Desigur că nu este nimic nedemn, sadic, criminal sau depravat la Michael Aquino, inspiratorul Templului lui Set, și nici controlul mental sau tortura aplicată de către el bărbaților, femeilor și copiilor nu e ceva ce merită crezut; ce să mai vorbim despre implicarea sa într-un grup de elită din Divizia pentru Război Psihologic din armata americană! Un fost sclav controlat mental de un grup al elitei Iluminaților din San Diego mi-a spus cum lucrase îndeaproape cu Aquino în anii '80. „Era o persoană rece, arogantă și cu inima și spiritul întunecate, îi plăcea să se folosească de oameni și avea o slăbiciune pentru băieți, era pedofil confirmat”, mi-a

spus sursa. Aceeași sursă confirmă că Aquino implementase un „experiment științific” (control mental) în diverse baze militare și pe proprietatea unui anume Jonathan Meier, cel mai mare trainer al Iluminaților din acea parte a Americii. Aquino mai avea o proprietate în Germania, unde își ducea liderii și copiii de care abuza. Sursa mea, care era antrenată mental pentru a controla pe alții, spunea că fusese acolo de câteva ori.¹⁶

Hitler, „gazda” demoniacă

Adolf Hitler este cel mai bun exemplu al tuturor aspectelor pe care am dorit să le subliniez în acest capitol despre modul în care descendenții Iluminați sunt posedați de entități demoniace. După cum vei vedea în Anexa II, Hitler era aproape sigur un descendent Rothschild. Vorbim adesea despre oameni cu magnetism sau care au o „personalitate magnetică”, și asta chiar la propriu. Cu toții generăm energie magnetică. Unii transmit un magnetism mai puternic, iar alții mai slab. Energiile negative sunt asemănătoare celor magnetice sau pozitive. Persoanele conectate la vibrații negative extreme ale entităților demoniace vor genera asemenea energii și vor avea un magnetism personal puternic. Există oameni malefici care exercită o „atracție fatală”, având magnetismul și charisma lui Adolf Hitler. Așezat la tribună cu fața contorsionată și chipul în frenezie, el canaliza conștiințe demoniace „reptiliene” și transmitea această vibrație mulțimilor, ceea ce modifica starea de conștiință a oamenilor și îi transforma în agenți înnebuniți ai urii. După cum scria Alan Bullock despre Hitler:

„Puterea sa de a vrăji publicul a fost asemănată cu arta ocultă a vracilor africani sau a șamanilor asiatici; alții au comparat-o cu sensibilitatea unui medium și magnetismul unui hipnotizator.”¹⁷

Iar Hermann Rauschning, un aghiotant al lui Hitler, spunea în cartea sa, *Hitler Speaks* (n.tr. *Hitler vorbește*):

„Nu poți să nu te gândești la el ca la un medium. În cea mai mare parte a timpului, mediumii sunt niște oameni obișnuiți, nesemnificativi. Deodată însă ei par să aibă puteri supranaturale care îi separă de restul oamenilor. Mediumul este posedat. După ce trece criza, el revine în mediocritate. Fără îndoială că Hitler a fost posedat de forțe exterioare lui – forțe aproape demoniace pentru care el, ca persoană individuală, era doar un vehicul temporar. Amestecul de banal și supranatural crea acea dualitate insuportabilă de care oricine era conștient în prezența sa... era ca o privire îndreptată asupra unei fețe bizare, a cărei expresie părea să reflecte o stare de dezechilibru mental, amestecată cu o impresie neliniștită de puteri ascunse.”¹⁶

Hitler părea să trăiască permanent cu teama de „supra-oameni”. Rauschning povestea cum Hitler suferea de coșmaruri teribile și se trezea țipând, arătând spre entități pe care le vedea numai el. Hitler îi spuse odată aghiotantului său:

„Oare cum va fi ordinea socială a viitorului? Îți spun eu, prietene. Va exista o clasă de stăpâni, după ei rangul și șirul de membri de partid în ordine ierarhică și apoi masele de suporteri anonimi, servitori și muncitori la nesfârșit și, dincolo de ei, toate rasele străine cucerite, sclavii moderni. Iar mai presus de aceștia va domni nobilimea nou-apărută despre care nu pot vorbi... dar despre toate aceste planuri membrii militanți nu vor ști nimic. Omul nou trăiește printre noi acum! Este aici. Nu îți ajunge? Îți voi spune un secret. Am văzut omul nou. Este îndrăzneț și crud. M-am temut de el.”¹⁷

Aceasta este societatea plănuită de reptilienii și rasa lor de „stăpâni” nordic-reptilienii (rasa ariană), dacă le vom permite să introducă controlul global prin Noua Ordine Mondială – „șefii secreți” ai lui Hitler erau, printre alții, reptilienii demoniaci. Obsesia pentru ierarhie și ritual, subliniate aici, sunt trăsăturile de caracter ale creierului reptilian, așa după cum vom vedea. Unuia dintre eroii lui Hitler, scriitorul Houston Stewart Chamberlain, i se potrivește perfect descrierea posedării demoniace. Acesta era un englez căsătorit cu Eva, fiica unui alt erou al lui Hitler, compozitorul Richard Wagner. Chamberlain spunea că se simțea preluat de demoni, iar cărțile sale antievreiești, proariene au fost scrise în transă sau „febră”. În autobiografia sa, el susținea că nu-și recunoaște scrisul ca fiind al său. Chamberlain a devenit principalul consilier al Kaiser-ului Wilhelm (descendent) și l-a îndemnat pe rege să intre în război în 1914. După aproape 20 de ani, forțele care l-au posedat pe Chamberlain l-au posedat și pe Adolf Hitler, declanșând al Doilea Război Mondial din secolul XX. Comportamentul lui Hitler indica în mod clar posedarea demoniacă, inclusiv crizele sale asemănătoare celor epileptice. Aproțiați ai lui Hitler susțineau că Fuhrer-ul se trezea noaptea și avea convulsii. Striga după ajutor și părea pe jumătate paralizat și aproape sufocat. Uneori chiar și în starea de veghe arăta spre spațiul gol și țipa: „Iată! Acolo! În colț.”

După ce s-a mutat în Germania, Hitler a petrecut mult timp în Bavaria, de unde se răspândiseră Iluminații Bavarezi, și a revenit în acel loc după Primul Război Mondial. Asta cel puțin din punct de vedere oficial. Bavaria este un mare centru al Iluminațiilor. În anul următor a ajuns într-un mic partid politic, numit Partidul Muncitoresc German, o ramură a unei socie-

tăți secrete ezoterice numite Ordinul German, o grupare naționalistă și antievreiască. Din acest Ordin au mai apărut și alte societăți similare, inclusiv infama Thule-Gesellschaft (Societatea Thule) și Loja Luminoasă sau Societatea Vril, al cărei membru era și Hitler.

Thule provine de la numele dat de greci și romani regiunii nordice înghețate a Pământului. Ei au numit acest pământ Thule sau Ultima Thule. Vril era numele dat de scriitorul englez și mare inițiat iluminat, lord Edward Bulwer-Lytton, însemnând forța sângelui care, susținea el, trezește oamenii la adevărata lor putere de a deveni supra-oameni. A se citi ADN în loc de sânge. Bulwer-Lytton a fost un ministru colonial britanic, implicat în impunerea dependenței de opiu asupra chinezilor, prieten apropiat al prim-ministrului britanic Benjamin Disraeli (asociat al clanului Rothschild) și al scriitorului Charles Dickens. Era Mare Patron al Societății Rozicruciene Engleze, care îi includea pe agenții Iluminați Francis Bacon și John Dee. Era, de asemenea, Mare Maestru al Ritului Scoțian Francmasonic și șef al Serviciului Britanic de Informații. O sursă mi-a mărturisit că unul dintre agenții săi era Helena Blavatsky, iar faptul că Bulwer-Lytton este deseori citat în cartea ei, *Isis Unveiled* (n.tr. *Isis dezvăluită*), ar putea fi o dovadă în acest sens. Bulwer-Lytton este binecunoscut pentru lucrarea sa *The Last Days Of Pompeii* (n.tr. *Ultimele zile ale orașului Pompei*), dar pasiunea sa adevărată era magia ezoterică. Deci, despre ce este vorba în forța Vril din sânge, despre care scria Bulwer-Lytton? La hinduși era cunoscută ca „forța șarpelui” și are legătură cu „camuflajul” genetic al trupului, care permite schimbarea formei și călătoria interdimensională conștientă. De aceea, forța Vril are legătură cu descendenții reptilien-umani.

O altă mare influență asupra lui Hitler a fost exercitată de romanul *The Coming Race* (n.tr. *Rasa*

viitoare) al lui Bulwer-Lytton, în care scria despre o civilizație din interiorul Pământului, cu mult mai avansată față de a noastră. Conform acestui roman, supra-oamenii din subteran vor ieși la suprafață pentru a prelua într-o bună zi controlul asupra lumii. Mulți naziști credeau în asta. Tema supra-oamenilor din subteran sau a „stăpânilor ascunși” se regăsește în cele mai secrete societăți și legende din întreaga lume, după cum am văzut.

Acest lucru se aplica de asemenea și Ordinului Răsăritului de Aur, înființat de dr. Wynn Westcott și S.L. Mathers. Ei îi numeau pe stăpânii lor „șefi secreți” și au creat ritualuri de contactare a acestora. În ultimii ani ai sec. XIX existau templele Ordinului Răsăritului de Aur din Londra, Edinburgh, Bradford și Paris, unde Mathers și-a stabilit reședința. Unul din semnele lor secrete era salutul cu brațul ridicat, pe care naziștii l-au folosit ca „Heil Hitler”. Rămășițe ale Ordinului Răsăritului de Aur există și astăzi, dar versiunea originală s-a destrămat între o facțiune a lui Mathers și una a satanistului Aleister Crowley. Crowley s-a implicat apoi în Ordinul Templierilor Orientali sau OTO. În 1933, expertul în rachete Willi Ley a fugit din Germania și a dezvăluit existența Societății Vril și a credinței naziste conform căreia ei urmau să fie egalii supra-oamenilor din măruntaiele Pământului prin folosirea învățăturilor ezoterice și prin expansiunea minții. Ei credeau că astfel se va trezi forța Vril din sânge. Inițiații Societății Vril îi numărau în rândurile lor și pe cei doi care aveau să devină naziști faimoși, Heinrich Himmler și Hermann Goering. Membrii Vril erau convinși de existența unei alianțe cu misterioasele loji ezoterice tibetane și a celui supra-om necunoscut, numit „Regele Fricii”. Rudolf Hess, ca vice-fuhrer al lui Hitler până la nefericitul zbor spre Anglia din 1941, era un ocultist tenace și membru al Societății Edelweiss, împreună cu Goering. Aceasta

era o sectă care credea în rasa superioară nordică – hibridii nordic-reptilienii pe care eu îi numesc arieni. Hess îl venera pe Hitler ca „Messia”, deși acest lucru era greu de făcut, deoarece Fuhrer-ul nu era nici blond și nici nu avea ochi albaștri. Naziștii au fost manipulați de stăpânii lor demoniaci să inițieze programe de încrucișare între descendenții nordici blonzi cu ochi albaștri.

Unul din fondatorii Societății Thule a fost astrologul Rudolf Glauer, care și-a schimbat numele în pomposul baron von Sebottendorff. Pretențiile sale revoluționare împotriva evreilor și marxștilor au transformat Societatea Thule într-un centru al rasei superioare germane antievreiești și antimarxiste. Rezultatul a fost Partidul Muncitoresc German, care avea să devină Partidul Nazist. Mai există însă un alt prieten și ocultist important al lui Sebottendorff: Dietrich Eckart, scriitor alcoolic și dependent de droguri, care credea că este acolo pentru a pregăti drumul dictatorului Germaniei. L-a întâlnit pe Hitler în 1919 și a hotărât că el este alesul, Messia pe care îl căutau cu toții. Eckart este mentorul cunoașterii ezoterice avansate și al ritualurilor de magie neagră, care l-au împins pe Hitler foarte adânc în lumea reptilienilor demoniaci. Din acest moment a început să crească puterea de atracție și fascinație a lui Hitler. Eckart scria unui prieten în 1923:

„Urmați-l pe Hitler! El dansează, dar după muzica mea. I-am oferit o modalitate de comunicare cu Ei. Nu mă plângeți; am influențat istoria mai mult decât oricare alt german.”²⁰

Printre ceilalți gânditori și grupuri care au influențat filosofia nazistă au fost doi magicieni ezoterici germani, Guido von List și Lanz von Liebenfels. La solstițiul de vară, List făcea din sticle de vin simbolul

Crucii Hermetice, cunoscută drept Ciocanul lui Thor. Acesta era însemnul puterii pentru Ordinul Răsăritului de Aur, cunoscut în prezent ca svastică, vechi simbol pentru Soare al atlanților și fenicienilor. Svastica originală era orientată invers față de acele de ceasornic, care în termeni ezoterici are semnificații pozitive, reprezentând lumina și creația. Naziștii au inversat-o pentru a simboliza calea mâinii stângi – magie neagră și distrugere. Lanz von Liebenfels (pe numele său real Adolf Lanz) a folosit svastica pe un drapel care flutura deasupra templului său cu vedere la Dunăre, iar pentru acești doi magicieni negri svastica simboliza sfârșitul creștinismului și zorii epocii supra-oamenilor blonzi cu ochi albaștri, adică arienii. Ei credeau în inferioritatea rasială a celor pe care îi numeau forțele întunecate, cum ar fi evreii, slavii și negrii. Liebenfels a recomandat castrarea acestor popoare. Von List și von Liebenfels au exercitat o mare influență asupra lui Adolf Hitler. În 1932, când Hitler era în plină ascensiune, von Liebenfels îi scria unui confrate:

„Hitler este unul dintre protejații noștri... într-o zi vei vedea că el, și noi prin el, vom fi victorioși și vom dezvolta o mișcare care va cutremura lumea.”²¹

Heinrich Himmler, șeful SS, a fost un alt ocultist pasionat care s-a interesat de toate chestiunile ezoterice, folosindu-și cunoașterea în cele mai întunecate scopuri. Himmler era interesat în special de rune, sistemul celtic de divinație în care pietrele, ca purtătoare de simboluri, sunt aruncate ca niște zaruri, iar apoi sunt interpretate de un expert. Himmler a fost cel care a format vestitul SS, pentru care a ales un simbol ezoteric pervertit, un dublu S sau „sig rune”, care arată ca două fulgere. SS era practic o organizație de sine stătătoare și rezuma întreaga cunoaștere ezoterică în care naziștii credeau cu

patimă. Numai cei care erau considerați puri din punct de vedere rasial se puteau înrola și urma cursuri de arte ezoterice, inclusiv rune, care erau discipline fundamentale ale pregătirii lor. SS-ul era condus și guvernat ca societate secretă de magie neagră. Ritualurile lor au fost preluate de la iezuiți și Cavalerii Templieri. Cei mai înalți inițiați erau cei 12 membri ai Marelui Consiliu al Cavalerilor, conduși de un al 13-lea, Marele Maestru Heinrich Himmler. Ritualurile lor malefice erau îndeplinite în vechiul castel Wewelsberg din Westphalia. Acestea erau ritualuri ale păgânilor nordici de la solstițiul de vară, în care îl adorau pe Satana/Lucifer/Set, sub unul dintre aceste nume. Prințul Bernhard al Olandei, descendent reptilian de Habsburg și mero-vingian, a fost membru SS și unul din fondatorii paravanului pentru Iluminați, Grupul Bilderberg, și prieten foarte apropiat al Prințului Philip. Artele ezoterice pătrundeau în tot ceea ce făceau Hitler și naziștii, până la utilizarea pendulului pe hartă pentru a identifica pozițiile inamicului. Mitingurile maselor de care Hitler a profitat la maxim erau planificate având în vedere cunoașterea psihicului uman și a modurilor sale de manipulare.

În cartea *Satan And Swastika* (n.tr. *Satana și svastica*), Francis King relatează:

„Aparițiile publice ale lui Hitler, mai ales cele de la mitingurile naziste de la Nuremberg, sunt exemple excelente pentru acest gen de ceremonie magică. Fanfare, marșuri militare și muzică wagneriană, toate subliniau ideea de glorie militară germană. Nenumăratele steaguri cu negru, alb și roșu umpleau conștiința participanților de la mitinguri cu ideologia național-socialistă. Precizia de balet a mișcării membrilor în uniformă ai partidului, toți la unison, evocau din inconștient principiile războiu-

lui și ale violenței, pe care anticii le simbolizau prin Marte. Iar ritualurile de la mitinguri – Hitler fluturând „drapelul însângerat” al puciului de la München din 1923 – erau o ceremonie cvasimagică, menită să unească mințile naziștilor cu imaginile arhetipale simbolizate de eroii morți național-socialiști din trecut.

Aspectele magico-religioase ale mitingurilor erau subliniate de faptul că momentul lor de culme era atins după apus, într-o „catedrală de lumină” – un loc deschis înconjurat de coloane de lumină ce porneau de la proiectoarele electrice îndreptate spre cer. Dacă un magician modern foarte priceput ar fi pregătit ritualul de „invocare a lui Marte”, nu ar fi fost mai eficient decât ceremoniile de la Nuremberg.”²²

Ceea ce avea aplicabilitate atunci, are și acum. Cunoașterea ezoterică utilizată de naziști pentru hipnoza în masă a poporului german se folosește acum pentru extinderea hipnozei globale a rasei umane. Simboluri, cuvinte, culori, sunete și tehnici de care publicul nu este conștient sunt utilizate în mass-media și publicitate pentru a ne hipnotiza. În propaganda sa, Joseph Goebbels se baza pe cunoașterea ezoterică a psihicului uman. El știa că oamenii cred orice, dacă li se repetă destul de des și dacă se provoacă evenimente ce determină publicul să ceară „să se facă ceva”. El folosea culori, simboluri și lozinci pentru accentuarea efectului. Lozincile erau folosite ca niște mantră repetate la nesfârșit, hipnotizând masele. Toate părerile și informațiile alternative erau cenzurate, iar oamenii erau programați să răspundă la comandă. Care este diferența dintre această situație și informațiile inexacte și puține care ni se oferă nouă și copiilor noștri prin mass-media de astăzi? E adevărat că nu se folosesc de svastică, dar este vorba de același hipnotism în masă.

Faptul că Hitler a încercat să distrugă societăți secrete, precum francmasoneria, și să împiedice utilizarea cunoașterii ezoterice în societatea germană pare o contradicție, dar nu este așa. El știa la fel de bine ca oricine că puterea aparține celor care dețin această cunoaștere, iar el dorea să o păstreze numai pentru sine. De fapt, naziștii au fost creați și controlați de o societate secretă subterană, în speță de reptilienii demonici. Ei credeau că zeii sumerieni sunt rasa superioară extraterestră. Au lansat expediții în Africa de Nord, Rennes-le-Chateau și Montsegur din zona Cathar și în Tibet, unde credeau că se află baza subterană a supraoamenilor. Conexiunea nazistă cu Tibetul a fost confirmată la sosirea rușilor în Berlin la sfârșitul războiului, unde au găsit mulți călugări tibetani morți, care lucraseră cu naziștii.

Naziștii nu au dispărut în 1945, ci au intrat în subteran sau și-au schimbat numele. Esența societății secrete naziste era Ordinul Negru, care continuă până astăzi și este situat în cele mai importante cercuri din CIA. Allen Dulles, primul șef al CIA, era un susținător nazist (vezi ...*Iar adevărul vă va elibera*) și totodată o forță importantă în spatele proiectului *Paperclip*, care proteja naziști ca Josef Mengele, prin aducerea lor în America, după război. În același timp, John Foster Dulles, fratele lui Allen, era Secretar de Stat american. Cei doi Dulles sunt veri cu familia Rockefeller (altfel spus descendenți). Reinhard Gehlen, ales de Allen Dulles să pregătească rețeaua CIA din Europa, a fost unul dintre șefii SS ai lui Hitler. Gehlen spunea că nu a avut alt „angajament” mai serios decât un „gentleman’s agreement” cu Dulles. Între timp, naziștii dispensabili au fost trimiși la procesele de fațadă de la Nuremberg, unde s-a acoperit ceea ce se petrecuse de fapt (pentru detalii, vezi ...*Iar adevărul vă va elibera.*)

Cele două „tabere” din Irlanda

Ceea ce am descris cu privire la Hitler și naziști este metoda de bază pentru alegerea și aducerea la putere a personajelor importante din politică, economie, armată și mass-media. Zecile de ani de violență și război civil din Irlanda de Nord nu sunt deloc ceea ce par. Un om de contact, numit Jim Cairns, a petrecut mulți ani descoperind flagelul satanist și de abuz al copiilor din Irlanda de Nord și Republica Irlandeză (vezi pagina sa web <http://www.esatclear.ie/~cairhaven>). În plus, el a înțeles că liderii celor două grupări teroriste „oponente”, grupul catolic IRA și grupul protestant paramilitar UVF, sunt membri ai aceluiași cult satanic, după dovezile pe care le-am găsit pretutindeni în lume. Mereu și mereu „tabere” opuse se dovedesc a fi de fapt aceeași tabără – Iluminații – când ajungi în vârf. În 1994 a avut loc un atentat care viza asasinarea lui Cairns, după care acesta a fugit în Irlanda de Nord. El a făcut publice descoperirile sale, dar bineînțeles că nu s-a luat nicio măsură. Cairns a constatat că rețeaua satanică din Irlanda acționează în spatele unei mișcări creștine, numită „Renașterea”. „Fără îndoială că această organizație este una satanistă, implicată în crime rituale”, spune el.²⁵

În această poveste este implicat un cămin de băieți din Belfast, numit Kincora, care a făcut obiectul unui mare scandal din anii '80, când au ieșit la iveală abuzurile realizate în mod sistematic în ultimii 20 de ani. Dar, și de această dată, numele mari au fost protejate. Revista *New Covenant Times* relatează în ediția sa din ianuarie/martie 1994 că paramilitarii loialiști („protestanți”) sprijineau o operațiune a serviciilor secrete britanice MI5 numită *Tara*, cu intenția de a crea violență în rândurile lor și a IRA, în urma căreia parlamentul britanic să își dea acordul ca Irlanda de Nord să fie anexată Republicii Irlanda. Colin Wallace

era soldat cu jumătate de normă și ofițer de relații cu publicul la cartierul general al armatei din Irlanda de Nord. Mai târziu el a fost mutat la un alt departament controlat de MI5, unde a aflat de operațiunea *Tara* și de cei 20 de ani de abuz al copiilor din Kincora, în care erau implicate nume foarte importante. Când Wallace a cerut să iasă din proiect, a fost trimis în Anglia și acuzat de încălcarea normelor de securitate și mai târziu condamnat pe nedrept pentru crimă.

O victimă a satanismului și controlului mental cu care am vorbit își amintește clar că a fost forțată să privească un politician renumit din Irlanda de Nord în timp ce viola un băiețel într-un ritual din Anglia, după care a scos un cuțit cu care i-a tăiat gâtul. Ne mai miră că oamenii ascund bombe în Irlanda de Nord care omoară și rănesc cu miile? Acești oameni nu trăiesc emoțiile firești din astfel de circumstanțe – pentru că ei sunt hibrizi reptilienți din ambele „tabere”.

Jim Cairns spunea că un anumit contact i-a povestit despre copiii din scandalul de la Kincora, care erau duși cu forța la castelul Birr din districtul Offally, Irlanda de Nord, reședința descendenților ducilor de Rosse. Primul duce de Rosse a fost membru fondator al clubului Hellfire din Irlanda, împreună cu colonelul St. Ledger din Grange Mellon, districtul Athy. În același timp cu afilierea sa la clubul Hellfire în 1725, ducele Rosse era și Mare Maestru Francmason în Irlanda. Actualul duce de Rosse este fratele vitreg al lordului Snowdon, fostul soț al surorii reginei, prințesa Margaret, care a vizitat Birr de numeroase ori. Clubul Hellfire a fost înființat pe proprietatea Wycombe, la nord de Londra, aparținând ministrului britanic Sir Francis Dashwood, împreună cu Benjamin Franklin, „Părinte Fondator” al Statelor Unite. Franklin, „creștin devotat”, a fost implicat și în manipularea Irlandei. Clubul Hellfire este o rețea satanică bazată pe ritualul sacrificial uman (vezi *Secretul Suprem*).

Satanismul este întâlnit peste tot, deoarece aceste ritualuri și sacrificii sunt vitale pentru continuarea controlului reptilian pe planetă. Sataniștii acționează din poziții de vârf pentru a se asigura că adevărul este mușamalizat și, după spusele lui Cairns, crimele satanice rituale din Irlanda, ca și oriunde altundeva, sunt doar o parte din ceea ce se petrece cu adevărat:

„...cifrele ascund răspândirea mult mai mare a satanismului în Irlanda. Realitatea este că puternica rețea satanică din Irlanda a putut deghiza multe crime satanice pentru că s-a infiltrat în instituții statale esențiale, în poliție, justiție, politică, biserică etc. Nu mă îndoiesc că aceasta este realitatea, din informațiile pe care le am pe bandă audio de la sursele mele din interiorul cultului. Sursa mea din interiorul „Renașterii” îmi spune că oameni din poliție, cler și politică sunt sataniști.”¹

Iată ce se regăsește pretutindeni în lume. Sataniștii și păpușile lor din pozițiile de conducere nu sunt rezultatul paranoiei. Nu paranoia, ci sistemul îi doboară pe cei care nu pot ajunge în poziții importante din instituțiile ce conduc societatea. Sataniștii, consumatorii de sânge și cei care realizează sacrificii umane sunt mulți, în comparație cu ceilalți.

Surse

¹ Corespondența cu autorul

² <http://www.reptilianagenda.com/research/r100799c.html>

³ *Trance-Formation Of America*, pag. 174

⁴ Corespondența cu autorul

⁵ *Our Haunted Planet*, pag. 96 și 97

⁶ *The Woman's Encyclopedia Of Myths And Secrets*, pag. 16 și 17

⁷ *Our Haunted Planet*, pag. 168

⁸ Id., pag. 160

⁹ Id., pag. 144

¹⁰ *Dimensions: A Casebook Of Alien Contact* (Ballantine Books, USA, 1988)

¹¹ Corespondența cu autorul

¹² Aleister Crowley, *Magic Theory And Practice* (Dover, USA, 1929), pag. 94 și 95

¹³ *News Of The World*, numărul din 24 august 1997, pag. 30 și 31

¹⁴ <http://www.churchofsatan.com/>

¹⁵ <http://www.xeper.org/>

¹⁶ Corespondența cu autorul

¹⁷ Alan Bullock, *Hitler, A Study In Tyranny* (Pelican Books, Londra, 1960)

¹⁸ Herman Rauschnig, *Hitler Speaks* (Londra, 1939)

¹⁹ Id.

²⁰ Citat de J.H. Brennan în *Occult Reich* (Futura, London, 1974) și Francis King în *Satan And Sunstika* (Mayflower Books, Londra, 1976)

²¹ Id.

²² *Satan And Swastika*

²³ Corespondența cu autorul

²⁴ Id.

Copii sacrificați la fiecare minut

„Nu se poate întâmpla aici”, așa începe lista expresiilor celebre.

David Crosby

În *Secretul Suprem* am dezvăluit în detaliu implicațiile de proporții, precum și consecințele folosirii magiei negre și a ritualurilor satanice de către reptilienii și Iluminați. Iar traumele fizice și psihice provocate victimelor, care în cele mai multe cazuri sunt copii, sunt de o cruzime greu de imaginat.

Copiii sunt principala lor țintă, întrucât reptilienii preferă puritatea sângelui și a energiei lor, iar vârsta cea mai propice pentru începerea controlului mental bazat pe traumă este de 5 sau 6 ani. La pubertate, sângele se modifică, iar după începerea activității sexuale, controlul pe care îl au reptilienii asupra ființelor umane este mult diminuat.

În întreaga lume, multe școli și instituții preșcolare sunt folosite drept paravan pentru controlul mental bazat pe traumă. Cei mai mulți copii suferă zilnic fără știrea părinților, iar și mai trist, unii dintre ei sunt trimiși de bunăvoie, de către părinții lor satanici, în mijlocul acestor oameni. Uneori povestea unor astfel de copii ajunge să fie publicată în diverse ziare, dar nimic nu poate reda cu exactitate adevăratele proporții ale traumelor pe care ei le-au suferit. Ziarul britanic *Sunday*

Mirror a dezvăluit cazul tragic al unei femei numite Kate, în vârstă de 34 de ani. Ea fusese supusă abuzurilor în mod sistematic, încă de la vârsta de 3 ani, într-o casă aflată la periferia orașului Dublin, în Irlanda.

„Încă îmi amintesc cum a fost prima oară. Mi-am dat seama că era seară, căci era întuneric afară, iar mama m-a îmbrăcat în hainele mele cele mai bune. Eram bucuroasă, căci credeam că urma să merg într-o aventură. Am plecat cu unchiul și mătușa mea. Îmi amintesc că străzile erau puternic luminate. Dar când am intrat în casă m-am speriat, deoarece toți erau îmbrăcați în niște robe lungi, închise la culoare, cu o glugă care le acoperea aproape întreaga față. M-au dezbrăcat și m-au întins pe o masă din living. Era rece, mi-era tare frică și am început să strig după mama.”¹

Kate a fost apoi unsă cu sânge și violată de mai multe ori. Spunea că teroarea care o cuprinsese era de nedescris și durerile pe care le simțea erau cumplite. În jurul ei se aflau numai străini, care „rosteau incantații într-o limbă stranie”, iar masa era plină de crucifixuri, cupe și cuțite încrustate cu bijuterii. După această experiență abominabilă a fost adusă acasă, unde credea în sfârșit că va fi în siguranță. Mama sa a îmbrățișat-o, fără să spună niciun cuvânt. A șters-o și i-a tratat rănilor de pe trup. Dar chinul nu se terminase. După câteva zile, incidentul s-a repetat. „Am început să țip când mama mi-a adus haina albastră și pantofii cei buni, deoarece știam ce urmează”, spunea Kate. Ea a încercat să le vorbească părinților despre torturile la care era supusă, dar tatăl îi spunea că o vor duce departe, dacă ar fi intervenit în vreun fel.

„După ce bătea la ușă, unchiul meu se întorcea la mașină, unde alături de mătușa mea aștepta să fiu adusă de tata. De cele mai multe ori dădeam din picioare și țipam, implorându-mi părinții să nu mă trimită cu ei, dar nu spuneau nimic. Doar mă împingeau cu forța în mașină, iar uneori tata era nevoit să-mi desprindă degetele agățate de portiera mașinii.”

Kate a afirmat că nu era singurul copil în casa unde se abuza de ea. Au fost situații când era forțată să-i privească pe ceilalți suferind. Spunea că îi era permanent teamă și cu greu putea să doarmă. Îi dis plăcea să meargă la slujbă la biserică pentru că avea un atac de panică oricând vedea un crucifix. Multiplele traume emoționale rezultate din aceste experiențe au împins-o spre o viață dependentă de alcool, droguri și o căsătorie ratată, deoarece nu suporta atingerea nimănui.

„Mă uram, mai ales la pubertate, când corpul meu începuse să se dezvolte. Voiam să arăt ca un băiat, așa că mâncam doar cât să nu mor.”

Este un caz nefericit, dar din păcate nu unul izolat. Se petrece în jurul nostru, în orașul nostru, poate chiar în cartierul unde locuim. Aceasta este amploarea la care s-a ajuns. În Irlanda, la Centrele de criză în cazuri de viol sunt sesizate atât de multe abuzuri rituale, încât s-a creat o linie telefonică specială. Fiona Neary, coordonatorul național al acestor centre, relatează următoarele:

„Putem vorbi despre niveluri ridicate ale abuzului organizat ce trec dincolo de imaginația multor asociații care se ocupă cu această problemă. Deși nu se recunoaște, abuzul ritual are loc în Irlanda, iar

supraviețuitorii acestor atrocități fizice și psihice trăiesc chiar aici. Pentru înspăimântarea și reducerea la tăcere a copiilor folosiți drept cobai și pentru a-i convinge de puterea absolută pe care aceștia o au asupra lor, sunt folosite ritualuri elaborate, diferite credințe și practici religioase, magice sau supranaturale. Scopul acestora este de a câștiga și de a menține accesul la acești copii pentru a-i exploata sexual. Există dovezi care arată că unele grupări satanice realizează schimburi de copii cu alte astfel de grupări din străinătate.”

Aceste organizații satanice fac parte dintr-o rețea vastă, strâns legată de Iluminați și reptilienii, afirmație susținută de dovezile prezentate în capitolele *Copiii lui Satan?* și *Unde au dispărut toți copiii din Secretul Suprem*. Cel mai adesea, sacrificiile umane și abuzurile rituale rămân ascunse, dar când sunt demascate, personajele cele mai importante sunt protejate, ca în cazul Kincora din Irlanda de Nord și cel al scandalului caselor de copii din nordul Țării Galilor. Unul dintre cele mai dezbătute cazuri a fost cel de la McMartin Day Care Centre din Los Angeles, unde 369 de copii susțin că au fost abuzați sexual. Fundația pentru Sindromul Falsei Memorii s-a străduit din greu să convingă oamenii să nu accepte ca reale mărturiile lor, clasificându-le drept născociri. Acei copii vorbesc de asemenea despre ritualuri satanice în care mai multe animale au fost pur și simplu măcelărite. În plus, ei povesteau cu groază cum fuseseră îngropați ori închiși pe întuneric și duși în diferite locuri unde erau agresați și abuzați sexual. Unele din locațiile folosite în acest scop au fost, printre altele, magazine, biserici, cimitire și un crematoriu. Copiii povestesc că erau forțați să bea sânge și urină și au văzut terifiați cum i-au scos ochii unui bebeluș, după care l-au incinerat. Alții mărturiseau că un iepure a fost omorât în fața lor pentru a le arăta ce ar păți dacă ar spune ceva părinților.

Piramida abuzului de copii

Rețeaua satanică globală de abuz al copiilor

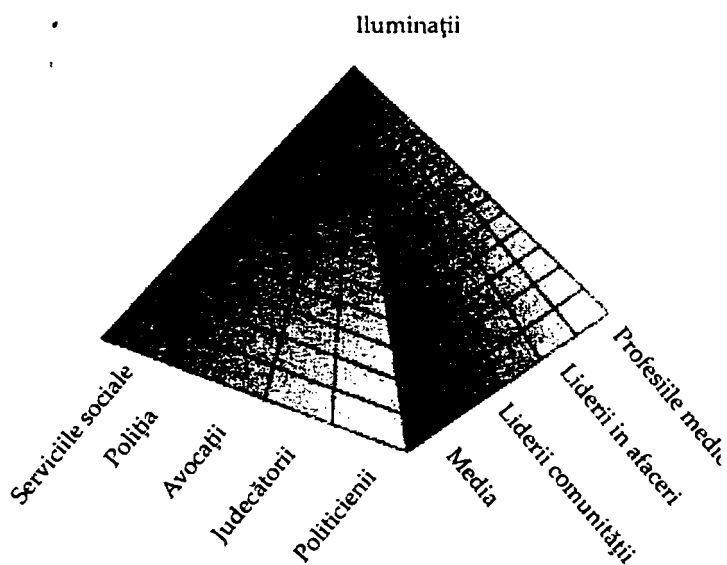


Figura 33: Structura piramidală care permite acoperirea abuzului copiilor și a sacrificiului ritual satanic. Locul Iluminațiilor și agenților lor în pozițiile din serviciile sociale, poliție, justiție etc. pentru mușamalizarea ororilor săvârșite.

Cazul a fost anchetat timp de 4 ani, procesul a durat 2 ani și jumătate și au fost audiați 124 de martori; au fost transcrise 50.000 de pagini, iar procesul a costat aproape 23.000 de dolari pe zi. Dar în final cazul s-a destrămat și vinovații au rămas liberi. Un alt aspect surprinzător, descris de fiecare copil în parte, a fost rețeaua de tuneluri secrete din subsolul clădirii, prin care erau transportați. În decursul procesului, partea acuzată a susținut că nu există dovezi care să ateste existența acestor tuneluri. Cinci luni mai târziu, după închiderea cazului McMartin, o echipă de investigatori cu expe-

riență a descoperit, cu ajutorul a câtorva excavatoare, un sistem de tuneluri care duceau către o cameră blindată aflată sub centrul de îngrijire a copiilor. Investigațiile au fost extinse spre clădirile adiacente, unde copiii susțineau că au fost duși înainte de a fi mutați în alte locații. În 1991, o echipă de arheologi independenți a confirmat existența tunelurilor și a unui sistem de alarmă în interiorul centrului. Cu alte cuvinte, copiii au spus adevărul.

În Marea Britanie au existat multe astfel de cazuri, ca de exemplu în Orkney, Nottingham, Rochdale și Cleveland. De fiecare dată lucrătorii sociali care au încercat să demaște abuzul satanic au fost supuși unor presiuni din partea mass-mediei, mai ales prin ziarul *Mail On Sunday*, care a mers atât de departe cu denigrarea „spectrului” satanist, încât l-a calificat drept „tâmpenii isterice”. Dar astfel de remarci sunt total opuse față de dovezile existente în întreaga lume, putând fi considerate ca opera unui neinformant sau a unei persoane care dorește cu orice preț ca adevărul să rămână ascuns. Ca urmare a campaniilor dezechilibrate și a naturii uimitoare a dovezilor aduse de copii, cele mai multe cazuri nici măcar nu ajung la tribunale. Dar chiar ajunse acolo, foarte puține duc la condamnări. Publicul ar accepta mai degrabă insinuări care nu sunt adevărate, deoarece nu dorește să creadă că asemenea orori chiar au loc în realitate, în lumea în care trăim. Din nefericire, cei care neagă aceste lucruri pentru că nu doresc să înfrunte adevărul, nu fac decât să ajute la perpetuarea acestui tratament abominabil și abuziv la care copiii sunt supuși.

Caroline Lekiar, de la Asociația Națională pentru Îngrijirea Tinerilor, afirma:

„Înțeleg de ce oamenilor le vine greu să creadă. Este teribil, e adevărat, dar toate dovezile vorbesc de

la sine. Acești tineri mărturisesc lucruri care nu apar la televizor. M-am confruntat cu aceste situații în ultimii doi ani, am întâlnit multe cazuri de abuz ritual și pretutindeni se petrec aceste lucruri. Oamenii trebuie să se trezească.”

Mușamalizări coordonate

După cum am menționat anterior, abuzul ritual satanic reprezintă o activitate organizată, grupată într-o rețea globală, o altă piramidă de grupuri conexe ai căror membri fac parte din rândul celor mai influenți oameni ai societății: politicieni, oficiali guvernamentali, bancheri, oameni de afaceri, polițiști, avocați, medici, jurnaliști. Rețeaua satanică este structurată pe compartimente interne, ca cea masonică, și ar trebui să amintim ce spunea Jim Shaw, fost mason de gradul 33:

„Masonul jură să păstreze secretele altui mason, protejându-l dacă este necesar prin reținerea dovezilor unui delict. În unele grade trădarea și crima sunt exceptate. Dar în gradele superioare nu sunt excepții de la această promisiune de tăinuire a adevărului. Obligațiile, dacă e să dăm crezare învățăturilor masonice, pot cere unui mason să depună mărturie falsă, sperjur sau (în cazul unui judecător) să dea un verdict greșit pentru a proteja un frate mason.”

Pentru sataniști consecințele grave ale dezvăluirii secretelor sau refuzul de a îndeplini un ordin nu sunt amenințări, ci promisiuni. Iluminații și rețelele lor satanice pun oamenii lor în poziții importante în toate domeniile pe care ei trebuie să le controleze și să împiedice eventualele investigații sau să se asigure că orice caz important care ajunge la tribunal nu este rezolvat (vezi Figura 33). Nu toți polițiștii trebuie controlați, fiind suficient controlul superiorului lor. La fel și

cu lucrătorii sociali. Altfel spus, trebuie controlați cei puțini care au puterea să oprească o investigație atunci când este cazul.

Aceste persoane sunt manipulate de aceeași forță, deci mușamalizarea trebuie bine coordonată prin oamenii a căror profesie pare izolată –lucrători sociali, polițiști, profesori, avocați, judecători și jurnaliști. Rezultatul este că unii copii sunt implicați în situații care depășesc imaginația celor care nu au trecut prin nivelul de traumă pe care au suferit-o ei.

Povestea lui Zack

Voi prezenta în continuare un caz pe care l-am expus și pe pagina mea web. Este vorba de Zack, un băiețel care era înscris la o grădiniță condusă de firma Kindercare, cu sediul pe strada Endeavor Way la nr. 100, în orașul Cary, din Carolina de Nord. Kindercare este cea mai mare organizație preșcolară din Statele Unite. Experiența lui Zack conține toate elementele care apar în mod constant în mărturiile copiilor ce au fost abuzați și șochează prin lipsa totală de interes din partea autorităților care ar trebui să-i protejeze integritatea. Toate informațiile pe care le redau despre cazul acestui copil provin din corespondența directă și conversațiile pe care le-am avut cu Zack, dar și cu părinții și bunicii lui. Zack povestea cum a fost luat din grădinița aflată în orașul său natal și a fost dus într-o casă, unde a fost legat și obligat să privească cum un alt băiat de vârsta lui era ucis. El și alți copii au fost forțați să bea sângele și să mănânce carnea copilului mort. El afirmă, de asemenea, că i-au luat probe de sânge. În zona cotului avea o mică înțepătură circulară care semăna cu o aluniță, unde spunea că fusese înțepat cu un „ac-cuțit”. I se vorbea adesea despre niște păianjeni mari pe care îi văzuse uneori în filme, copilul recunoscând că a vizionat mereu „filme rele”. Mama unui alt copil în vârstă de 4 ani din

același centru, pe nume Tyler, spunea că fiul său a întrebat-o dacă este bine ca oamenii „să se mănânce între ei”.

Zack povestea despre o petrecere în aer liber la școală unde copiii au primit alimente verzi și suc ori fel de fel de cadouri, dar lui i s-au dat excremente umane. Întrebat fiind dacă a mai primit și altcineva așa ceva, el a răspuns că era singurul, „celorlalți li s-au dat mașinuțe și chestii de-astea”. Despre sendvișuri spunea că erau verzi, unse cu „muștar scârbos” și „sânge”. Suzen, bunica lui, l-a întrebat ce se petrecea dacă nu voia să mănânce, la care el a răspuns: „Mergem toți la culcare” și „ne pun sânge în cerealele de la școală.” Auzindu-și mama vorbind la telefon despre tuneluri, el spunea că nu-i plăceau tunelurile de la școală. Întrebat despre acestea, a răspuns că „jucăriile de acolo sunt gălăgioase” și că nu voia să se joace cu ele. Ea l-a întrebat ce făceau jucăriile și cum se putea juca cu ele și a aflat că, pe lângă zgomotele foarte puternice pe care le produceau, ele răceau totul în jur. Zack spunea că pe unul din oamenii care lucrau acolo îl chema Camelot și se transforma în „dragon”.

Părinții lui Zack mi-au mărturisit că micuțul a început să vorbească la numai cinci ani despre Anunnaki pe care îi numea „zei”, de care aflase la „școala cea rea”. Bunica sa, Suzen, l-a întrebat dacă a auzit vreodată despre cuvântul „dingir”, denumire mesopotamiană pentru Anunnaki, care se traduce prin „Cei drepti din rachetele strălucitoare”. Pronunțându-l ding-er, el spunea că era un cuvânt rău, deoarece Dinger „mănâncă pielea, oasele și sângele oamenilor”, adăugând că „dragostea lor dispare și se transformă în vampiri”. Ea l-a întrebat de asemenea despre „Enki”, iar răspunsul băiatului a fost că „este un cuvânt urât”. Zack spunea adesea că acele ființe „sunt frați, extraterestri veniți de pe Marte”. Povestea că la școală vedea filme

despre cum aceștia intenționau să distrugă planeta. Șopârlele arătau ca Darth Maul (din *Războiul Stelelor*), ca și „măștile” din școală. Într-o zi a văzut o imagine din Franța a unei zone din apropierea Munților Alpi, numită Gorda și Verona, spunând că „acolo soldații salvează oamenii de reptile”. Suzen l-a întrebat de unde știe despre reptile, iar el a răspuns că oamenii de la „școala cea rea” le-au spus despre ei înșiși că sunt reptile. „Extraterestrii vin aici de Halloween și Paște. Le place Paștele.” Tot atunci Suzen a sesizat că Zack pronunța ciudat cuvintele, mai ales terminațiile „-ed” (n.tr. specifice limbii engleze).

Zack i-a vorbit pentru prima oară bunicii despre cele întâmplate, atunci când aceasta a venit în vizită la părinții lui, cu o săptămână înainte de Halloween, în 1999. Mai apoi el a menționat că nu le-a spus nimic părinților din cauza „celor răi”, care susțineau că părinții săi știu ceea ce se petrece, fapt neadevărat, dar la îndemâna celor care doresc să mențină copiii sub tăcere.

Zack spunea că, într-o zi, în timp ce îl alerga cu un cuțit în mână, educatoarea l-a amenințat că îi va omorî părinții. El striga după mama și tatăl său, iar replica educatoarei a fost: „Nu te pot auzi. Dacă spui cuiva, o voi tăia în bucați pe mama ta și îți voi arde casa din temelii.” Deoarece copiii văzuseră deja oameni omorâți în fața lor, este firesc să creadă aceste amenințări. Suzen spunea că Zack era vizibil speriat și că-i era frică să meargă la culcare. Părinții săi, Mărgo și Johnny, au crezut că teama lui era legată de Halloween. Dar pe 5 noiembrie, de ziua lui Zack, când s-a întors de la grădiniță, acesta spunea că cineva i-a dat pantalonii jos, introducându-și mâna în el, „cu o chestie scârboasă”. Suzen, în calitate de avocat specializat în protecția copilului, a simțit că se petrece ceva mai mult decât crezuse la început. Tatăl lui Zack l-a dus la un medic

pediatru, care a pregătit un raport către serviciile sociale. Mama unui alt copil, Tyler, care povestise experiențe similare, a făcut același lucru, dar reacția serviciilor sociale și „investigațiile” poliției au fost mai mult decât anemice.

Anchetele care n-au avut niciodată loc

Detectivul Hoya, șeful biroului de criză pentru copii al poliției din Cary, a susținut că Zack avea un comportament „normal”. Mă întreb însă ce înseamnă „anormal” pentru acest om.

Suzen a sesizat fiecare departament al serviciilor sociale pentru protecția copilului și de fiecare dată a fost trimisă către un altul. În cele din urmă, femeia de la secția de sănătate mintală a copiilor a întrebat-o ce s-a petrecut. „I-am spus că doresc încetarea acestor activități!” spuse Suzen. Răspunsul femeii a fost că nimeni nu dorea să ia acest caz și că mai bine l-am cerceta personal. În final, o întâlnire întâmplătoare la poliție cu noul primar a îndreptat atenția autorităților către aceste cazuri atroce. Astfel au fost trimiși un detectiv, împreună cu responsabilă de sectorul preșcolar de la serviciile sociale, pentru a-i ancheta pe copii. Detectivul Stephan Lambert părea sincer și bine intenționat și avea întotdeauna cu el un reportofon pentru a înregistra convorbirile. Ulterior am vorbit cu el, dar părea un pion dintr-un joc pe care nu-l înțelegea. Tatăl lui Zack a întrebat-o pe responsabilă de la serviciile sociale ce ajutor ar putea primi, iar aceasta a spus că treaba ei nu era aceea de a-i ajuta, își amintește Suzen. Ea era acolo doar pentru a vorbi cu copiii. Suzen a cerut înregistrarea, deoarece nu se afla în acea încăpăre, însă a fost refuzată categoric. Ea își amintește:

„L-a luat pe Tyler în dormitorul lui Zack, întrebându-l ce se întâmplase. Am ascultat la

ușă, iar detectivul a înregistrat tot. Când Tyler a povestit cum o femeie care încă mai lucrează la centrul Kindercare i-a arătat sânii și l-a stropit cu lapte (abia ce născuse), lucrătoarea socială l-a întrebat dacă nu cumva și mama lui a făcut vreodată același lucru. La numai cinci ani, era foarte ușor să devină confuz de întrebările puse, iar interviul nu a durat mai mult de câteva minute. În schimb Zack a refuzat să se apropie de ea sau de polițist, deși era vădit afectat, și spunea întruna că „ceva nu era în regulă”. Poliția și serviciile sociale păreau mult prea puțin interesate de evoluția cazului.”

Cât timp a mers la grădiniță, Zack spunea că anumite persoane „faceau ceva cu ochelarii săi, ceva atât de rău încât abia dacă șoptește când aduce vorba”, își amintea Suzen. Nu i-a mărturisit niciodată ce s-a petrecut în afară de faptul că i-au fost aruncați în excremente umane. Un angajat al acelei grădinițe i-a spus mamei lui Zack, Margo, că băiețelul îi spărsese singur. Zack a primit alți ochelari, dar a refuzat să-i poarte, spunând că „doctorul de ochi” este rău și i-a pus ceva în ochi care l-a ars atât de tare, încât a plâns. Primii ochelari au fost luați de detectivul Lambert pentru detectarea de materie fecală. Câteva săptămâni mai târziu însă a renunțat, spunând că laboratoarele SBI (State Bureau of Investigation) nu au capacitatea de a testa materiile fecale. Așadar, afirmațiile lui Zack nu au fost verificate. Suzen a cerut o copie completă a raportului poliției, dar un recepționar nervos de la poliția din Cary i-a răspuns răstit că ei nu dau niciodată copii după rezultatele anchetelor.

„I-am spus că este hilar, am văzut multe astfel de rapoarte de-a lungul timpului, datorită meseriei

mele! Să le fie rușine! Bineînțeles că ei dorm liniștiți noaptea, însă copiii care văd zi de zi un comportament depravat nu pot dormi. Mai este cumva Caligula în viață?"

L-am contactat pe ofițerul Stephan Lambert de la poliția din Cary, pentru a-mi confirma dacă are, într-adevăr, loc o anchetă cu privire la afirmațiile lui Zack, dar a menționat că nu-mi poate da amănunte, deși se purta destul de straniu. Când am subliniat însă contradicția din atitudinea sa, mi-a confirmat desfășurarea anchetei. Mi-a cerut să-i trimit întrebările prin fax, urmând ca el să-și întrebe „superiorii” dacă îmi poate da răspunsuri. Întrebările pe care i le-am trimis au fost următoarele:

(1) Unde este înregistrarea primei vizite făcute de poliție pentru a intervieva copiii?

(2) De ce ați spus părinților la cea de-a doua vizită că le veți aresta pe cele trei femei, în ideea că un angajat al centrului va aduce dovezi, iar apoi nu ați făcut-o?

(3) De ce timp de șase săptămâni ați susținut că ochelarii lui Zack trebuie reținuți pentru testare, pentru că era un caz al SBI (State Bureau of Investigation), dar mai târziu v-ați contrazis, spunând că SBI nu dispune de fapt de tehnologia de detectare a materiilor fecale?

(4) De ce faptul că doi copii diferiți au descris o educatoare care se dezbracă fără pudoare în fața lor nu reprezintă un motiv pentru a continua cercetările?

(5) De ce părinții au primit un raport incomplet al poliției?

(6) Ați întrebat părinții altor copii de la acea grădiniță dacă și copiii lor au făcut astfel de mărturisiri stranii?

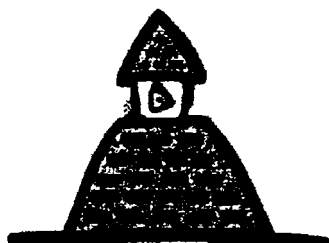
Poliția a refuzat să răspundă până astăzi la vreo

întrebare, dar este incredibil că detectivul Lambert le-a mărturisit părinților lui Zack că nu a mai vorbit cu alți părinți!

Am sunat chiar eu la centrul Kindercare, iar noua directoare mi-a spus că nu are nicio idee despre asemenea acuzații. Având în vedere că instituția lor reprezintă obiectul unei anchete polițienești, este o declarație incredibilă! Înainte de a-mi trânti pur și simplu telefonul în nas când am început să pun mai multe întrebări, directoarea mi-a confirmat totuși că două din cele trei angajate numite de Zack în relatarea sa nu mai lucrează acolo. Am contactat și sediul central al Kindercare din Portland, de la care am primit o declarație scurtă prin intermediul unei persoane foarte nervoase de la Departamentul de relații cu publicul, Kathy Vandenzanden, spunând că afirmațiile nu sunt „dovedite”. De parcă ea ar fi știut, aflată tocmai în cealaltă parte a Americii! Le-am trimis încă o dată prin fax o listă de întrebări:

(1) Unde este înregistrarea primei vizite făcute de poliție pentru a intervieva copiii?

(2) De ce, când un alt băiat a menționat două nume de la centrul cu pricina, cele două persoane au



Figurile 34 și 35: Vechiul simbol egiptean, Ochiul lui Ra, folosit de Kindercare în campania sa publicitară, până când a fost explicat pe pagina web a lui David Icke. Dar piramida masonică cu vârful lipsă este folosită în continuare de Kindercare

plecat de-acolo?

(3) De ce (și aici am notat numele angajatei respective) a plecat de la centrul Kindercare? Unde s-a dus? Mai lucrează în cadrul aceleiași instituții? Dacă da, atunci unde?

(4) De ce persoana numită de copil (numele) și-a încetat activitatea la acea grădiniță după cele relatate de Zack? Care este numele ei întreg? Unde se află ea acum? Mai este încă angajată a Kindercare?

(5) De ce a fost numit un nou director al acestui centru și de ce mi-a spus la telefon că ea nu știe nimic de aceste acuzații?

(6) Este adevărat că Kindercare a refuzat să-i permită (numele angajatei menționate de Zack care încă mai lucrează la centrul din Cary) să facă testul cu detectorul de minciuni?

Kindercare nu a răspuns la aceste întrebări. Am primit o scrisoare de amenințare cu trimiterea în judecată în cazul în care nu voi șterge informațiile despre Zack de pe pagina mea web. Nu numai că nu le-am urmat „sfatul”, ci chiar am adăugat multe alte informații noi despre rezultatele anchetei patronilor companiei Kindercare, pe care am realizat-o împreună cu colega mea, Lauren Savage. Ce crezi că am descoperit?

Paravanul Kravis

Kindercare a fost înființată în Montgomery, Alabama, în 1969, iar acum are sediul central în Portland, Oregon. Numărul angajaților este de 22.000 în 1149 de centre din 39 de state și are contracte de îngrijire a copiilor cu organizațiile Disney și Lego. Surpriza face ca Kindercare, cea mai mare organizație de îngrijire a copiilor din Statele Unite, să fie proprietatea imperiului lui Henry Kravis, prieten foarte apropiat al lui George Bush, reptilian care-și schimbă forma și unul dintre cei

mai mari pedofili și ucigași de copii din lume.

Kravis are legături apropiate și cu Henry Kissinger și clanul Rockefeller, aflați în vârful piramidei Iluminaților. Orice apropiat al lui Bush cunoaște activitățile sale pedofile. Kravis a fost membru marcant al Partidului Republican al lui George Bush. Firma lui Kravis, Kohlburg, Kravis & Roberts, care are în proprietate Kindercare, a contribuit enorm la campania electorală a lui George Bush, în timpul alegerilor prezidențiale. Kravis și Roberts au organizat personal o strângere de fonduri la hotelul Vista din Manhattan, unde au obținut în jur de 550.000 de dolari pentru finanțarea lui Bush. În total, contribuțiile la fondul electoral al acestuia s-au ridicat la milioane. La un an după numirea lui Bush ca președinte, în ianuarie 1990, Kravis oficia cina festivă de numire în funcție. Kravis a făcut donații considerabile și cauzei sionismului și de asemenea pentru sărbătorirea zilei de naștere a lui Bob Dole, în calitate de candidat al republicanilor pentru președinție, pentru care a alocat 300.000 de dolari.

Pretutindeni numai Iluminați

Recent, a fost demascată o întreagă rețea de organizații-paravan ale Iluminaților. Una dintre ele este grupul Bilderberg și Council on Foreign Relations, la care voi reveni într-un capitol ulterior. Henry Kravis, proprietarul Kindercare, este membru al Council on Foreign Relations și a participat la întâlnirile grupului Bilderberg orchestrat de Rothschild-Rockefeller-Kissinger. A fost pe lista de oaspeți a petrecerii Bilderberg de la Turnberry, Scoția, din perioada 14-17 mai 1998. Cea de-a doua soție a sa, Marie-Josée Kravis, persoană importantă în cadrul Institutului Hudson finanțat de Iluminați, este și ea membră în grupul Bilderberg și Council on Foreign

Relations. Este, de asemenea, editorialist la ziarul *Canadian Financial Post*, director la Canadian Imperial Bank of Commerce, Ford Motor Company, Hasbro Inc., Hollinger International Inc. (condusă de un alt Bilderberg, Conrad Black) și The Seagram Company Ltd (fief al altor agenți Iluminați, clanul Bronfman). A scris numeroase lucrări economice, inclusiv *Lecții despre criza peso-ului mexican* (ianuarie 1996), publicate de Council on Foreign Relations Press. Criza peso-ului a fost fabricată de fapt de câteva bănci, conduse de Chase Manhattan al clanului Rockefeller. Firmele Chase, Salomon Bros, BT Securities și Smith Barney, care toate contribuie la Council of Foreign Relations, par să fie implicate în finanțarea Kindercare. Conform raportului Securities and Exchange Commission despre Kindercare, firma Peat Marwick se ocupă cu contabilitatea instituțiilor Kindercare. Peat Marwick contribuie de asemenea la Council on Foreign Relations, ca și firma de audit Delloite & Touche.

Kohlberg, Kravis și Roberts, sau KKR, cum sunt cunoscuți, donează și ei sume importante către Council on Foreign Relations. De unde atâta interes arătat educației copiilor preșcolari din partea prietenului lui Bush, Henry Kravis? Pot face bani mult mai ușor pe alte căi. Sau poate doresc să ajute copiii? Probabil. Înainte de a începe să-i investighez, Kindercare folosea în materialul său publicitar Ochiul lui Ra, vechi simbol egiptean și al Iluminaților (vezi Figura 34). Când am dezvăluit pe pagina mea web informațiile aflate, Kindercare a renunțat imediat la acest simbol! Dar nu și la piramida cu vârful lipsă (Figura 35). Ce legătură are Ochiul lui Ra cu reclamele educaționale preșcolare? Și ce șanse are investigația familiei lui Zack în fața acestei corporații gigant, asta dacă îndrăznește cineva să deschidă o anchetă în cazul lor?

KKR - Cucerește, dezbină și apoi restructurează

În 1997, KKR, cu sediul în New York, deținea în jur de 85% din acțiunile Kindercare. Sediul central a fost mutat ulterior în Portland, Oregon. David Johnson, director executiv al Red Lion Inns, firmă ce aparține KKR înființată în Portland, a devenit noul director executiv Kindercare. În scurt timp, întregul personal al corporației a fost înlocuit. Kohlburg, Kravis & Roberts sunt o „firmă de investiții” din New York, specializată în cumpărări en-gros; cu o atitudine adesea ostilă, ei folosesc de cele mai multe ori bani împrumutați, lăsând în urma lor firme dezmembrate și/sau falimentare, care au fost cândva solvabile.

KKR este formată din Jerome Kohlburg Jr., Henry Kravis și vărul său, George Roberts. Corporația lor gigant a cumpărat astfel RJR Nabisco (25 de miliarde de dolari), Beatrice Foods (6 miliarde), Safeway (5 miliarde) și Owens-Illinois (4 miliarde). Afacerile acestora au continuat în anii 1990 cu Bank of New England, K-III Holdings (reviste de consum) și TW Holdings (restaurantele Denny's și Hardee's). Tot din acest colos industrial fac parte American Re-Insurance, Duracell, First Interstate, Fred Meyer, Stop & Shop, Union Texas Petroleum și Walter Industries, conform ghidului *Hoover's Handbook of American Business* din 1993. KKR a mai achiziționat operatorul media și editură PRIMEDIA (cu reviste ca *New Woman* și *Seventeen*); ipoteci online Nexstar; cinema Regal, cu peste 4100 de săli și 430 de cinematografe în peste 30 de state; și controversata rețea TV „școlară”, Channel One. Achizițiile străine includ Del Monte Malaysia; Del Monte International din Panama; Bandegua (Guatemala); Philippine Packing Corp; Associated Biscuits Malaysia și R.J. Reynolds Tobacco din Malaysia. Susținătorii lor financiari includ Metropolitan Life Insurance din New York, Prudential,

Aetma, North West Mutual, Manufacturers Hanover Trust, Bankers Trust (susținător al Kindercare) și fondurile de pensii de stat din Oregon, Washington, Utah, Minnesota, Michigan, New York, Wisconsin, Illinois, Iowa, Massachusetts și Montana. Mai întreb o dată. De ce o firmă ca aceasta este interesată de susținerea instituțiilor preșcolare?

Și din nou George

John W. DeCamp, fost senator de stat pentru Nebraska, a scris o carte numită *The Franklin Cover Up: Child Abuse, Satanism, And Murder In Nebraska* (n.tr. *Mușamalizarea Franklin: Abuzarea copiilor, satanism și asasinat în Nebraska*) (AWR Inc., Lincoln, Nebraska, 1992). El descrie aici în detaliu tot ceea ce știe despre personalități foarte renumite ce sunt implicate în abuzurile asupra copiilor, precum George Bush Sr. DeCamp a investigat un caz de fraudă la Franklin Credit Union, în care era implicat renumitul republican Laurence King, care a cântat imnul național la Congresul Republicanilor din 1984 și 1988. În timpul acestei anchete, el a descoperit că King conducea un cerc pedofil din Omaha, Nebraska, din care făceau parte șeful poliției, proprietarul ziarului local și multe alte personalități de marcă. Într-un interviu realizat în 1997, ce este disponibil prin *Hidden Mysteries* pe pagina mea web, www.davidicke.com, el povestește despre un caz judiciar în care un tânăr a fost avertizat că, dacă spune adevărul despre cei care l-au agresat, va face 20 de ani de închisoare. Această amenințare fusese deja dusă la îndeplinire în cazul unei tinere, victimă a acelorași personaje binecunoscute. În mod surprinzător, bărbatul a ales tăcerea. DeCamp descrie momentul în care tânărul s-a apropiat de judecător:

„Știți, sunt deprimat. Îmi place mult sistemul nostru...” Judecătorul spunea în continuu: „Sunt

doar un om, nu un zeu, și fac doar ceea ce pot cu dovezile pe care le am.”

„Cred că avea dreptate. Am spus: „Toată lumea știe adevărul. Fiecare oficial, fiecare judecător, inclusiv dvs.’ Judecătorul a încuviințat și apoi a spus altceva. A continuat: „Nu pot schimba adevărul, dar te pot ajuta să-l înțelegi. Dacă vrei să-l înțelegi pe Franklin, dacă vrei să înțelegi mușamalizarea Franklin, ceea ce s-a petrecut cu adevărat, citește Billy Budd.”

„Dar cine doamne iartă-mă este Billy Budd?”

„Citește și vei înțelege.”

DeCamp afirmă că povestea lui Billy Budd l-a ajutat într-adevăr să înțeleagă de ce o tânără ce fusese abuzată sexual a fost aruncată în închisoare; de ce 20 de oameni pe care el i-a numit în cărțile sale au fost omorâți; și de ce lucrurile sunt așa cum sunt în Washington DC. *Billy Budd* a fost scrisă de Herman Melville, același autor care a scris *Moby Dick*, și se desfășoară în zilele „de glorie” ale Marinei Britanice când *Britannia* făcea legea pe mare. Billy Budd este un adolescent care se pomenește într-o dispută cu un superior de pe o navă britanică. Superiorul moare într-un accident, iar Billy Budd este acuzat de moartea sa și este trimis la curtea marțială. Mai mulți martori susțin nevinovăția lui Billy și faptul că defunctul fusese unul dintre cei mai malefici oameni de pe fața pământului. Dar, în ciuda acestor dovezi, ofițerii curții marțiale stabilesc vinovăția lui Billy, deoarece altfel ar fi trecut peste sistemul de control absolut necesar prevenirii revoltelor în concepția lor. Iată tâlcul poveștii. Cei nevinovați ajung în închisoare, cei vinovați sunt liberi, iar nenumărate cazuri de copii abuzați trec neobservate, pentru a menține sistemul de control la locul lui prin protejarea personalităților politice, economice, militare care abuzează, torturează și ucid cu sânge rece copii. Ei știu că, dacă adevărul ar ieși la iveală, oamenii

s-ar revolta. Am niște vești proaste pentru ei... adevărul iese la iveală.

Milioane de alți copii din întreaga lume au trăit pe pielea lor traumele la care Zack a fost supus, iar aceste atrocități continuă și astăzi. Trauma compartimentează mințile celor mai mulți dintre ei, astfel încât nu-și mai amintesc cele petrecute decât poate mult mai târziu sau chiar deloc. Iar cei care își amintesc sunt înspăimântați de consecințele pe care le-ar putea avea destăinuirile lor și aleg să păstreze tăcerea. Iată de ce Zack este un băiețel curajos. Cei care își spun povestea înfruntă un sistem structurat astfel încât să suprimе dezvăluirile publice. Când oamenii refuză să accepte ca reale „poveștile fantastice” ale copiilor care au fost abuzați sexual, ar trebui să-și amintească cele citite aici.

Surse

¹ *Sunday Mirror*, 24 octombrie 1999

² Id.

³ Citat de Andrew Boyd în *Blasphemous Rumours* (Fount Paperbacks, tipărit de Harper Collins, London, 1991), pag. 30

⁴ *The Deadly Deception*, pag. 149

⁵ Vezi și <http://www.davidicke.com/icke/index1a.html>

⁶ *Who Owns Whom 1990: Australia & Far East, Merchants Of Debt, George Anders, KKR And The Mortgaging Of American Business* (Basic Books, 1992); Sarah Bartlett, *The Money Machine: How KKR Manufactured Power And Profit* (Warner Books)

⁷ Interviu disponibil prin *Hidden Mysteries* pe site-ul www.davidicke.com

În slujba dragonului: viitorul

Spune o minciună destul de mult timp și oamenii o vor crede.
Adolf Hitler

Imperiul Sumerian a fost un început sau mai degrabă o reluare a proiectelor de cucerire a Pământului de către Anunnaki, iar perioada în care trăim astăzi este considerată perioadă de finalizare a acestui plan. Trăgând aer în piept și reîncadrând perspectiva, situația dificilă în care se află omenirea este destul de clară. Cum cei puțini îi controlează pe cei mulți, deciziile care-i afectează pe cei mulți sunt luate de către cei puțini. Pentru aceasta este necesară centralizarea constantă a puterii în toate aspectele vieții. Pentru controlul planetei, aflat în agenda Anunnaki-Iluminaților, deciziile importante trebuie luate însă la nivel global. Iată ce s-a petrecut în ultimele mii de ani de la ultimul cataclism.

Sumerul era un imperiu centralizat, controlat de aceiași descendenți. La dezmembrarea acestuia, în urma disputelor dintre „zei”, imperiul s-a fărâmițat în părți individuale, iar pentru ceva vreme procesul decizional a fost descentralizat. Totuși, imperiul ocult al Anunnakilor, care a început atunci, a reușit să manipuleze lumea încă o dată, ajungând în prezent la pragul dictaturii globale. De fapt, în majoritatea aspectelor noastre de viață, acest proces de manipulare este în plină

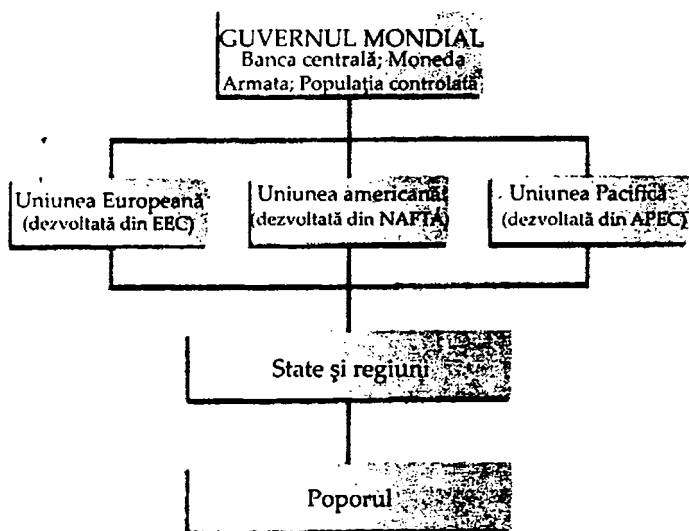


Figura 36: Structura globală fascistă la care nu lucrat atât de mult Ilumi-nații, spre care ne îndreptăm cu fiecare zi

desfășurare. La expansiunea descendenților și a influenței lor, mai ales din Orientul Apropiat și Mijlociu, triburile au fost unite în popoare; popoarele aduse împreună în blocuri de putere asemănătoare Uniunii Europene; și în etapa finală, pe care o vedem în plină desfășurare, trebuie să aibă loc unificarea tuturor blocurilor de putere sub un guvern mondial, bancă centrală, monedă și armată comună. Așadar, victorie pentru reptilienii care-și schimbă forma. Totul se desfășoară nu accidental, ci prin planuri calculate la rece, a căror structură se poate vedea în Figura 41. Fără ea nu este posibil controlul centralizat al lumii de către Anunnaki. Acest control nu se poate realiza dacă deciziile importante care afectează țările și comunitățile sunt luate de cei care chiar locuiesc acolo și cărora le pasă de libertatea concetățenilor lor. Prin descentralizare există o diversitate potențială a luării de

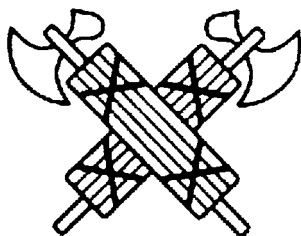


Figura 37: Fascia este un simbol al Imperiului Roman, de unde a apărut termenul de fascism. Acesta simbolizează individualitățile (oameni, țări) unite și conduse de o ierarhie superioară ilustrată de capul de topor – Iluminații



Figurile 38 și 39: Iată simbolul fascismului din sigla societății secrete americane, Cavalerii lui Columb, aflat și pe sigiliul statului Colorado

decizii și de aceea lumea nu poate fi dirijată conform unui plan coerent. Coordonarea nu poate fi posibilă decât prin decizia la unison a tuturor părților individuale. Prin crearea unei structuri în care politica globală, afacerile, finanțele, mass-media și armata execută comenzile unor organisme mondiale, toate controlate de aceeași forță, se poate dicta întregii rase umane sub denumirea minunată de „libertate democratică”.

Cu cât centralizarea este mai mare, cu atât mai mare este puterea asupra oamenilor. Iată de ce a crescut ritmul planurilor, mai ales în ultimii 150 de ani, iar tendința de creștere continuă și în prezent. Strângerea laolaltă a triburilor a durat cel mai mult, dar de îndată ce s-a realizat și aceasta, totul a devenit mai

ușor. Preluarea băștinașilor americani de către europeni a fost un exemplu elocvent al modului în care cultura vastă a diverselor triburi și luarea deciziilor au fost amalgamate într-o națiune controlată la nivel central, și anume Statele Unite. Aceasta s-a realizat într-un timp relativ scurt, deoarece până atunci Iluminații construiseră o bază puternică în interiorul națiunilor Europei, mai ales în cazul Marii Britanii și al Franței. În sistemul tribal era imposibil ca Iluminații să controleze centralizat băștinașii americani. Dar sub guvernul federal american, este o joacă de copii să se dicteze unui popor de 260 de milioane de oameni. Nu sugerez că trebuie să ne întoarcem la stilul de viață primitiv. Doresc doar să subliniez nivelul decizional. O societate modernă înseamnă și o diversitate a procesului decizional, iar Iluminații sunt disperați să ne facă să credem că este imposibil, iar tehnologizarea din ce în ce mai avansată înseamnă centralizare din ce în ce mai mare. Nu este adevărat; ei vor doar să credem asta, pentru a-și justifica planurile.

Dictatura fascistă europeană

Rețeaua globală a Iluminațiilor este acum un labirint de grupări secrete și semisecrete interconectate, care manipulează în același scop: centralizarea puterii în toate aspectele vieții. Aceste grupări au fost și sunt responsabile pentru apariția statului fascist centralizat, numit Uniunea Europeană.

Structura sa este o oglindă a simbolului *fascia*, de unde provine cuvântul fascism. Fascia este un simbol al Imperiului Roman, un mănunchi de nuiele cu un cap de topor care simbolizează distrugerea diversității și impunerea dictaturii centralizate (Figura 37). Acesta este simbolul multor societăți secrete, cum ar fi Cavalerii lui Columb din Statele Unite (Figura 38), și se regăsește pe Clădirea Congresului American și pe sigiliul statului

Colorado (Figura 39). Nuielele din această reprezentare simbolizează țările europene, iar toporul – dictatura centralizată care le controlează. Uniunea Europeană înseamnă fascism, de fapt țelul Iluminaților privitor la această lume. UE este o creație 100% a Iluminaților, manipulată prin agenți ascunși și rețele de organizații coordonate de o societate secretă numită Masa Rotundă. Această societate a fost condusă la început de infamul agent al Iluminaților Cecil Rhodes, care a finanțat așa-numitele Burse Rhodes și care continuă să finanțeze educația studenților din întreaga lume, selectați de Iluminați, care studiază la Universitatea Oxford. Aici ei sunt școliți să devină agenți ai Iluminaților, iar în cazul în care decid să-și slujească stăpânii, ei se întorc în țările lor și ocupă apoi poziții importante de putere. Bill Clinton este un excelent exemplu de bursier Rhodes, ca și fostul prim-ministru australian Bob Hawke. Rețeaua Burselor Rhodes are contacte cu Masa Rotundă și restul lumii, iar Universitatea Oxford este centrul mondial de manipulare a „educației” de către Iluminați. Nu este întâmplător că zona din apropierea actualei Universități Oxford a fost unul din primele locuri ale școlilor de inițiere druidică din Marea Britanie.

Rețeaua Mesei Rotunde

În cartea *...Și adevărul vă va elibera*, am expus amănunțit cum a fost înființată Uniunea Europeană de către pioni ai Iluminaților ca Jean Monnet, contele Richard N. Coudenhove-Kalergi, Joseph Retinger și alții. Aceștia au fost fețele publice pentru forțele manipulative ale creării dictaturii centralizate europene de astăzi. Retinger, un „socialist” polonez, a fost implicat împreună cu prințul Bernhard al Olandei, în formarea grupului Bilderberg, operațiune a Iluminaților finanțată de familiile Rockefeller și Rothschild. Numele grupului a fost dat de hotelul Bilderberg din Olanda,

unde s-a ținut prima întâlnire oficială în mai 1954, dar *Bil* poate avea multe conotații. De exemplu, Bil a fost un alt nume pentru Thor, primul rege sumerian, conform *Eddei britanice*, iar Bil se aseamănă cu Bel, vechiul zeu Soare. Așadar, Bil-der-berg s-ar traduce de fapt prin „Bil sau Bel de pe Munte”. Grupul Bilderberg este coordonat de mari „iubitori” ai omenirii, ca David Rockefeller și Henry Kissinger. Prințul Bernhard, Habsburg german și fost ofițer SS nazist, a realizat o alianță cu familia regală olandeză, casa merovingiană de Orania. Aceasta reprezintă aceeași descendență a lui Wilhelm de Orania care a avut un rol covârșitor în cadrul Iluminaților pe tronul britanic, a semnat actul de înființare a Băncii Angliei și a inițiat conflictele din Irlanda care continuă și astăzi. Casa de Orania are legături cu Ordinul de Orania, societate secretă „protestantă”, implicată în conflictul din Irlanda de Nord. În același timp, Ordinul de Orania are legături cu francmasonii, Cavalerii Templieri și așa mai departe. Bernhard este un apropiat al prințului Philip, cu care operează Fondul Mondial pentru Natură (Worldwide Fund for Nature) sub paravanul Iluminaților, despre care am relatat pe larg în *Secretul Suprem*.

Nu este o coincidență faptul că jucătorii-cheie din spatele formării și centralizării Uniunii Europene au participat la Grupul Bilderberg, care a urmat o politică de control centralizat al Europei de la crearea sa oficială, încă din 1954! Ideea formării Grupului Bilderberg i-a aparținut lui Joseph Retinger, unul dintre fondatorii Comunității Europene, acum Uniunea Europeană, dar și prințului Bernhard. Actualul președinte al Grupului Bilderberg este vicontelet Etienne Davignon, un alt descendent cu acreditive perfecte. El a fost vicepreședinte al Comisiei Europene în anii '80 și președinte al Société Générale de Belgique – marele conglomerat bancar și de utilități din Belgia. Este, de asemenea,

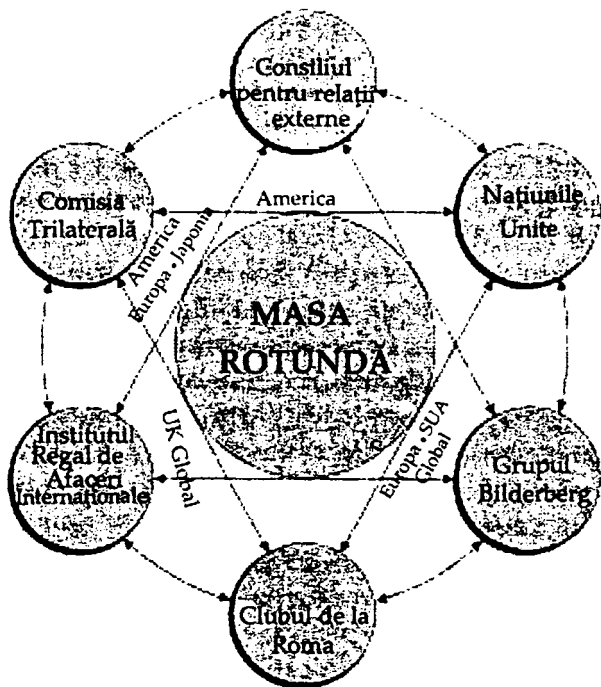


Figura 40: Rețeaua Mesei Rotunde. Alte măști ale aceleiași fețe

președintele paravanului Iluminaților, Masa Rotundă Europeană a Industriașilor, care stabilește politicile Comisiei Europene, iar apoi pe cea a Uniunii Europene. Davignon este membru fondator și președinte al AMUE, Association for the Monetary Union of Europe (Asociația pentru Uniune Monetară a Europei); de asemenea, este membru al Comisiei Trilaterale a lui David Rockefeller, al Institutului European din Washington și director al Consorțiului Anglo-American al Minelor. Uniunea monetară europeană este un pas spre moneda mondială. În poziția de Comisar pentru Industrie în anii '80, Davignon a influențat instituțiile europene să sprijine marile și nu micile afaceri. A făcut aceasta convingându-i pe

industriașii europeni să întocmească politica europeană prin Masa Rotundă a Industriașilor. Această practică antidemocratică este aplicată și astăzi. Nu-i de mirare că elita Bilderberg l-a ales tocmai pe el să-l înlocuiască pe lordul Carrington, descendent Rothschild, care a fost secretar general al NATO înainte să devină președinte Bilderberg în 1991.

Grupul Bilderberg (Bil) face parte dintr-o rețea de organizații care toate sunt măștile aceleiași fețe a Iluminaților. Rețeaua este controlată de aceiași oameni și are diferite roluri pentru a avansa agenda centralizării globale. Celelalte sunt Royal Institute of International Affairs din Londra (RIIA), Council on Foreign Relations (CFR) din Statele Unite și Comisia Trilaterală (Trilateral Commission) (TC), care acționează în Statele Unite, Europa și Orientul Îndepărtat. De aici încolo voi menționa membrii și participanții la aceste grupuri folosind abrevierile respective după numele lor.

Acestea sunt organizații-satelit ale centrului, societatea secretă numită Masa Rotundă (vezi Figura 40). Membrii elitei Mesei Rotunde din Marea Britanie au manipulat Primul Război Mondial și au scris „Declarația Balfour” din 1917, în care guvernul britanic și-a anunțat oficial sprijinul pentru o patrie evreiască în Palestina (vezi ...*Și adevărul vă va elibera* pentru mai multe detalii). Declarația Balfour a fost de fapt o scrisoare scrisă de lordul Balfour, ministru de externe și membru de elită al Mesei Rotunde, către lordul Lionel Walter Rothschild, fondatorul Mesei Rotunde. Familia Rothschild a controlat Israelul încă de la înființarea sa și a finanțat grupuri teroriste care au adus acest stat la suprafață. Aceasta nu este o condamnare a evreilor din Israel, ci doar un comentariu despre modul nemilos în care ei și alții au fost manipulați de către forțe obscure, despre a căror existență nu au habar.

Grupul Bilderberg și celelalte filoane ale Mesei

Rotunde au ca membri oameni din vârful politicii mondiale, afaceri, finanțe, mass-media, armată, „educație”, aproape fiecare aspect al vieții umane. Ei coordonează aceeași politică indiferent de țări, partide politice, comandamente militare, organizații financiare aparent diferite.

Acești oameni sunt compartimentați, ca în toate operațiunile Iluminaților, existând în principal trei niveluri:

1. miezul format din oameni care cunosc marele plan, iar aceștia sunt Anunnaki care își schimbă forma;

2. participanții obișnuiți, care cunosc în mare parte marele plan și fac parte din ierarhia Anunnaki;

3. invitații la întâlnirile Grupului Bilderberg, cărora Iluminații le vor cere anumite lucruri în diverse circumstanțe. Mulți dintre aceștia nu sunt descendenți Anunnaki, ci numai marionete manipulate care cred că au ajuns pe scena lumii printr-o invitație primită de la „cei mari”. Aceștia știu puțin, cel mai adesea mai nimic, despre agenda Iluminaților. Am vorbit și am scris despre Grupul Bilderberg de peste 11 ani, iar alți cercetători au făcut același lucru un timp mai îndelungat.

Acei foarte puțini ziariști dispuși să asculte au considerat aceste informații ca fiind o nebunească „teorie a conspirației”, dar tot ei sunt cei care trebuie să se mai gândească acum în lumina noilor dovezi. Totuși, consider că indiferent de atenția sporită asupra grupului Bilderberg și rețelei sale, aceasta nu este o conspirație cum cred mulți, ci doar un compartiment al ei. M-am întâlnit cu cercetători ai fenomenului Bilderberg care au mintea fixată asupra unei conspirații mai mari, din care această fenomen nu reprezintă decât o parte infimă. Grupul Bilderberg nu este nici pe departe centrul conspirației, ci doar interfața dintre Iluminați și politica, finanțele și afacerile de la nivel

mondial, doar atât. Totul este controlat de societățile secrete ale elitei, care le dictează acțiunile și politica. Nici măcar Masa Rotundă nu este vârful piramidei, ci un alt fir al labirintului. Descoperirea Grupului Bilderberg este doar intrarea în labirint, fără a-i găsi miezul.

Modul de operare a manipulării poate fi întrezărit numai prin numirea unora dintre participanții Bilderberg. Secretarul general NATO, șeful celei mai mari forțe militare mondiale, este numit de Grupul Bilderberg, organizație particulară despre care 99,9999% din locuitorii planetei nu au auzit niciodată. De pildă, ultimii șase secretari-generalii, și anume Joseph Luns, lord Carrington, Willy Claes, Manfred Woener, Javier Solana și George Robertson, fac parte din Grupul Bilderberg. Câți oameni știu asta? Și câți știu că James Wolfensohn, președintele Băncii Mondiale (și partener al familiei Rothschild) sau alți șefi ai Organizației Mondiale a Comerțului, ca Peter D. Sutherland și Renato Ruggerio, fac parte din grupul Bilderberg? Sau președintele american Bill Clinton, prim-ministrul britanic Tony Blair, cancelarul german Gerhard Schroeder cu predecesorii săi Kohl, Brant și Schmidt? Sau foștii prim-miniștri Margaret Thatcher, James Callaghan, Harold Wilson, Ted Heath și Sir Alec Douglas Hume, fost președinte Bilderberg? Foarte puțini știu asta, inclusiv membri din propriile lor partide!

Ființa hibridă care-și schimbă forma, Ted Heath, a semnat intrarea Marii Britanii în „Comunitatea Europeană” în 1972, iar documente guvernamentale declasificate despre „domnia de 30 ani” britanică, au arătat că Heath știa de la bun început că urma să existe un stat european centralizat. Douglas Hurd, apropiatul lui Heath, ne-a înscris mai departe în labirintul din Acordul de la Maastricht din februarie 1992, care a

transformat o „zonă comercială liberă” într-o uniune politică. De atunci centralizarea puterii a continuat să avanseze cu moneda unică europeană, euro, iar acum e vorba ca Statele Unite Europene să transforme întregi state în simpli administratori ai legii europene. Și asta cât mai curând. Aceasta este o politică veche a Iluminaților de aproape o mie de ani, de la înființarea Cavalerilor Templieri. Chiar și atunci se urmărea formarea Statele Unite Europene.

În anii '90 am afirmat că Partidul Laburist al lui Tony Blair (Bil) va fi adus la putere în Marea Britanie pentru a îndrepta politica spre moneda unică europeană și distrugerea suveranității britanice. Cu asta se ocupă Uniunea Europeană, iar dacă britanicii nu se trezesc – chiar se va petrece. Printre conservatorii din „opozitie” care îl susțin pe Tony Blair (Bil) în politica de trecere a Marii Britanii la euro se află Ted Heath (Bil), Kenneth Clarke (Bil) și Lord Howe (Bil).

Deoarece descendenții Iluminați sunt la putere pretutindeni în lume, ei pot acționa aparent separat pentru a sprijini agenda Iluminaților. Astfel, șefii corporațiilor japoneze cu fabrici în Marea Britanie amenință să le închidă dacă Marea Britanie nu trece la euro. Tony Blair este încântat de aceste amenințări, deoarece îi ușurează treaba. Manipularea sentimentului de frică este cea mai mare armă pe care o au reptilienii. Totul se bazează pe acest lucru și este chiar ideea din spatele amenințărilor corporațiilor japoneze.

Planul Iluminaților este de a crea Uniuni Americane și ale Pacificului în baza aceleiași structuri din Europa. Una ar include America de Nord și de Sud, iar cealaltă regiunea Asia-Australia. Iluminații pregătesc utilizarea aceleiași metode folosite în Europa prin transformarea acestor uniuni politice din „zonele de comerț liber” numite North American Free Trade Agreement sau NAFTA și Asia Pacific Economic Co-

operation sau APEC. Președinții George Bush Sr. și Bill Clinton, iar acum George Bush Jr., au lansat toți o extindere NAFTA în toate Americile. Am spus cu ani în urmă că moneda canadiană va fi depreciată artificial pentru încurajarea canadienilor să înlocuiască moneda lor cu dolarul american, ca parte a acestei uniuni politice și economice a Americilor. Acea „dezbatere” a început în plin proces de declin al dolarului canadian. Nu trebuie să fii profet ca să prezici viitorul; înțelegerea Iluminațiilor și a planurilor lor este suficientă.

Următoarele evenimente reprezintă principalele puncte-cheie ale planurilor lor. Unele se petrec deja, iar altele urmează să fie provocate. În timp ce scriam această carte în decembrie 2000, s-a convenit ca Uniunea Europeană să se extindă cu încă 12 țări și se vor lua mai multe hotărâri prin votul majorității. Altfel spus, țările își vor pierde din dreptul de veto față de politica adoptată de statul centralizat al Uniunii Europene. Tony Blair a respins cu mare tam-tam votul majorității în privința deciziilor referitoare la taxe și securitatea socială, și a catalogat acest lucru drept drept „victorie” a suveranității naționale britanice. De fapt, aceasta a fost o fumigenă în spatele căreia planul Iluminațiilor spre o dictatură europeană a putut merge mai departe.

Guvernul mondial

Națiunile Unite au fost o realizare vitală a Iluminațiilor. Au încercat același lucru cu Liga Națiunilor de după Primul război Mondial, dar nu au reușit, așa că au pus la cale o a doua organizație, pentru a sili națiunile să convină asupra unui „forum” global și pentru a înlocui, după cum spunea Winston Churchill, „război, război” cu „vorbe, vorbe”. Dar, după cum știau Iluminații și comitetul Council on Foreign Relations, ONU a fost numai un cal de bătaie pentru guvernul

mondial. Același vicleșug a fost aplicat pentru apariția Uniunii Europene din „Piața Comună” Europeană. Planul a inclus dintotdeauna crearea multor „probleme” în lume pentru ca răspunsul lor să fie perceput ca soluția unui guvern global care „să ne scoată din ananghie” (problemă-reacție-soluție). Ceea ce oamenii nu știu însă până acum este faptul că cei care fac presiuni pentru un guvern mondial sunt aceiași care creează problemele pentru a-i justifica existența. Un alt truc este acela de a ne convinge că un guvern mondial ar fi modul cel mai propice de a aduce laolaltă întreaga omenire, și a trăi în bunăstare și armonie unii cu ceilalți, ca o mare familie. Este un sentiment frumos, dar de fațadă, deoarece din punctul de vedere al Iluminaților, acesta este cel mai mare coșmar al lor. Ei doresc în realitate dezbinarea omenirii și domnia lor asupra ei. Iluminații folosesc termeni ca „Satul Global”, „Comunele Globale”, „Cartierul Global” și „O Singură Lume” pentru a manipula oamenii și a pierde diferența dintre „O Singură Lume” (adeziunea comună în sprijinul și cooperarea reciprocă) și dictatură globală centralizată. Nu cumva Națiunile Unite au sprijinit toate scopurile în vederea obținerii unui guvern mondial? Ei vând o soluție care implică centralizarea și când aceasta nu merge (dinadins), vând o altă soluție care implică o și mai mare centralizare.

Iluminații, după cum arăt și în celelalte cărți ale mele, au controlat oamenii care au creat Națiunile Unite și i-au controlat pe cei care i-au administrat politica până astăzi. Chiar și cartierul general din New York este construit pe pământul donat de familia Rockefeller, care a făcut același lucru și pentru sediul Ligii Națiunilor. Clădirea ONU este amplasată pe locul unei măcelării. Având în vedere obsesia Iluminaților pentru sacrificii sângeroase și simbolismul aferent, nu este deloc o coincidență.

Banca și moneda centrală mondială

Banii, împreună cu frica, sunt principalele arme pentru a exercita controlul asupra oamenilor. Urmărind descendenții de-a lungul istoriei, putem aduce în atenție anumite constante, precum sacrificiul uman și ritualurile sângeroase, războaie, conflicte și sistemul de împrumut al banilor care nu există, dar pentru care se percepe dobândă. „Împrumuturile” convenite cu o bancă nu înseamnă tipărirea unei hârtii noi de valoare sau existența unei noi monede și nici mișcarea cu măcar un centimetru a vreunui gram de metal prețios. Totul se reduce la tastarea sumei împrumutate în contul respectiv și astfel „împrumutul” este convenit. „Banii” au fost creați din nimic și fără costuri pentru Iluminați. Din acel moment începi să plătești cu dobândă „banii” care nu au existat niciodată, ceea ce se numește „credit”. Aceeași forță, Iluminații, care au creat sistemul bancar și pe care îl controlează, au mai creat și sistemul politic pe care de asemenea îl controlează prin intermediul marilor guverne. Astfel, guvernelor li s-a permis să emită legi bancare care oferă posibilitatea băncilor să împrumute cel puțin, reține, cel puțin de zece ori ceea ce dețin în conturile lor. De fapt, este mult mai mult decât atât. Orice unitate monetară depusă într-o bancă, dă dreptul acelei bănci să împrumute altor persoane zece unități monetare pe care nu le au disponibile.

Acest sistem de „împrumuturi fracționale din rezerve” înseamnă că băncile pot face bani din senin, oricând doresc acest lucru. „Potopul” de debit, cu care se luptă oamenii, afacerile și guvernele, sunt aceiași „bani” apăruiți din senin. Debitul personal, debitul național, debitul „lumii a treia” – toate debitele. Nimic din acestea nu există în realitate, cu excepția unor cifre pe un ecran de computer. Gândește-te la suferința, sărăcia și moartea cauzate de aceste debite crunte în fiecare zi și la faptul că ele nu sunt decât niște cifre de pe

un ecran scrise de un funcționar bancar. Nimic mai mult. Imaginează-ți cum s-ar schimba lumea dacă banii ar fi creați fără dobândă! Ți se spune că nu se poate astfel, deoarece asta vor ei să crezi. Desigur că se poate. Președinții Kennedy și Lincoln începuseră să emită bani fără dobândă. Ce altceva mai au aceștia în comun?

Guvernele ar putea crea propriii lor bani fără dobândă și să lase deoparte sumele fantastice din dobânzi, datorate băncilor private. Nu este de bun simț? Atunci de ce nu vine vreun guvern sau partid de opoziție cu această sugestie? Răspuns:

(a) Iluminații controlează guvernele și ierarhiile marilor partide politice și

(b) Cei mai mulți dintre politicienii inferiori ai acestor partide sunt incredibil de slab informați despre sistemul bancar și modul în care circulă „banii”.

Dar să și explicăm cum se creează banii în viziunea „ekonomiștilor” profesioniști. În urmă cu câțiva ani, am întâlnit în Anglia un manager de bancă pensionat. Cu câteva luni înainte de pensionare, el și-a dat seama că toți banii pe care îi împrumutase din partea băncii în întreaga sa carieră au fost doar o iluzie. Nu existaseră cu adevărat. În Statele Unite, miile de miliarde de dolari de datorie guvernamentală, plătiți cu truda și sudoarea oamenilor, sunt datorate „băncii centrale” americane, Federal Reserve. Aceasta a fost înființată în 1913 de agenți ai familiilor de bancheri Rothschild, Rockefeller și J.P. Morgan (vezi ...*Și adevărul vă va elibera*), și de atunci guvernul american a împrumutat „banii” săi de la „Fed”. Șeful Federal Reserve este în prezent satanistul iluminat Alan Greenspan (Bil, TC, CFR), care a preluat funcția de la Paul A. Volker (Bil, TC, CFR). Greenspan participă la ritualurile de la Bohemian Grove și, după spusele lui Phillip Eugene de Rothschild, este situat în ierarhia superioară a ritualurilor Iluminaților. „Fed” decide ratele dobânzii în Statele Unite, fapt cu efect

fundamental asupra economiei mondiale din cauza interdependenței create de Iluminați în cadrul sistemului lor. Controlul centralizat devine mult mai ușor pentru cei care dețin controlul centrelor de putere unde deciziile au efect global, iar oameni ca Greenspan se asigură că un singur individ deține o asemenea putere. Merită remarcat faptul că prima schimbare de politică realizată de guvernul britanic al lui Tony Blair (Bil) a intervenit prin anunțul făcut de cancelarul său, Gordon Brown (Bil), prin care ratele dobânzii nu vor mai fi stabilite de guvernul ales, ci de Banca Angliei controlată de familia Iluminată Rothschild, condusă de guvernatorul ei, Eddie George (Bil).

Americanii cred greșit că prezența cuvântului „Federal” în titlul Federal Reserve, presupune că această instituție face parte din guvernul lor federal. Federal Reserve nu este nici federală și nici nu are vreo rezervă. Este un cartel de bănci private controlate din Europa, de exemplu, de clanul Rothschild și de Iluminați. Aceasta nu a trecut prin auditarea conturilor încă de la formarea sa din 1913 și totuși este sursa datoriei naționale din Statele Unite. Iată cum funcționează. Când guvernul dorește să împrumute bani, el emite un „titlu de valoare” sau „chitanță de debit” către bancă, să zicem pentru un miliard de dolari. Apoi banca tipărește un miliard de dolari sau îl creează pe un ecran de computer fără vreun cost pentru „Fed”, deoarece plătește costul neglijabil de câteva mii de dolari cu puțini „bani” creați din senin. Din acel moment, contribuabilul american începe să plătească dobânda pe un miliard de dolari către „Fed” privată. Mai mult, cu „chitanța de debit” guvernamentală, acum în mâinile Fed, aceasta reprezintă un mijloc fix al băncii și deci se poate împrumuta până la zece ori „valoarea” sa (în acest caz, zece miliarde dolari), plus dobândă. Și asta se petrece pretutindeni în lume!

Aceeași înșelătorie se pune în scenă în cazul celor care merg la bancă și semnează „garanția” pentru un împrumut. Casa, pământul sau afacerea celui împrumutat reprezintă un mijloc fix pentru bancă, iar banca poate împrumuta altor clienți de până la zece ori valoarea estimată a acelei proprietăți. Cei care solicită împrumuturi, de fapt împrumută proprietatea lor și plătesc banca pentru asta. Băncile au un sistem cunoscut drept „schimburi bancare”, care le permite un potențial infinit pentru capital împrumutat. Dacă, chiar prin aceste legi bancare hilare, o bancă nu are destule disponibilități pentru un anumit împrumut, ea împrumută bani din alte surse. Acea sursă nu are de făcut decât să pună banii în contul băncii pentru o perioadă scurtă – o lună, chiar câteva zile – timp în care acea bancă îi poate împrumuta de zece ori suma depozitată. După efectuarea împrumutului, sursei i se înapoiază banii cu o dobândă masivă pentru deranj.

Nimeni nu trebuie să sufere de foame sau de sărăcie în această lume. Toate sunt însă înadins provocate prin sistemul banilor și prin datoria creată de către Iluminați. Băncile centrale fac parte dintr-o rețea asemănătoare companiilor petroliere și ele sunt controlate de către descendenții Iluminați. Banca Internațională de Depuneri din Basel, Elveția, și Comisia Bancară Internațională sunt organisme care coordonează politicile băncilor centrale aparent diferite (vezi ...*Și adevărul vă va elibera și Secretul Suprem* pentru detalii). Marile mase de oameni nu au nicio idee despre locul de unde vin banii. Aproape toți banii din lume intră în circulație prin bănci private, care fac împrumuturi de credit inexistent. Deci banii apar ca datorie chiar de la început, deoarece sunt introduși în circulație de către bănci, prin emiterea unui împrumut sau credit. Astfel, băncile (controlate de aceiași oameni) au control complet asupra cantității de bani din circulație. Iar banii din circulație decid dacă se

înregistrează dezvoltare sau regres economic.

Nu oamenii care se hotărăsc brusc să nu mai muncească sau să nu mai cumpere locuințe ori ori diverse obiecte sunt cauza regresului economic. Această situație apare atunci când nu mai sunt destule unități de schimb (bani) în circulație pentru a genera activitate economică asigură locuri de muncă și venit. Cine controlează câți bani sunt în circulație? Băncile Iluminaților. Iată un rezumat al „ciclului economic” din ultimele secole.

Se fac mai întâi multe împrumuturi la dobânzi mici pentru a încuraja oamenii să împrumute bani, fapt care crește mult cantitatea de bani din circulație și deci oamenii cheltuie mai mult. Se stimulează o creștere a cererii și a producției de produse și se creează mai multe locuri de muncă. Avem o dezvoltare economică. Este interesant că oamenii au tendința să facă mai multe datorii în perioade de dezvoltare, deoarece sunt financiar mai încrezători să împrumute bani pentru o mașină mai mare, o casă mai mare și vacanțe mai scumpe. Firmele împrumută mai mult de la bănci pentru a cumpăra mai multe mașini, cu scopul de a face față „cererii” crescânde. Piețele de acțiuni explodează, iar oamenii investesc mai mulți bani în acest cazino global, chiar fac împrumuturi pentru a investi mai mult. În momentul în care acest „boom” ajunge în punctul optim pentru ca înțepătura să aibă un efect mai puternic, băncile, prin coordonare centrală, încep să scoată bani din circulație. Cresc ratele dobânzii prin Federal Reserve, Banca Angliei și celelalte băncii centrale. Deodată se retrag mulți bani care au circulat și au cumpărat produse pentru plata ratelor mai mari către bănci, iar acestea își schimbă politica pentru a se asigura că fac mai puține noi împrumuturi.

În cele din urmă, ies mai mulți bani din circulație decât intră și nu există destui bani pentru a cumpăra toate produsele și serviciile disponibile. Oamenii încep

să-și piardă slujbele, ceea ce determină declinul economic, deoarece nu mai au banii necesari achizițiilor de mai înainte. Fără locuri de muncă, șomerii își pierd casele, familiile lor se înfometează, iar afacerile dau faliment. Aceste locuințe și afaceri au fost cumpărate cu împrumuturi de bani creați din senin de la bănci. Astfel, cel împrumutat convine ca băncile să le ceară locuința și casa drept garanții în cazul în care nu pot returna împrumutul. Depresia creată de bănci dă dreptul acestora să confişte adevăratele bogății – case, pământ, afaceri și bunuri – în schimbul împrumutului unor cifre de pe ecran. Pe scurt, băncile acordă împrumuturi într-o primă etapă și apoi retrag banii din circulație pentru ca împrumuturile să nu poată fi plătite înapoi. Aceasta este asigurarea că oamenii pot fi deposedați legal de adevărata lor bogăție. Acesta este „ciclul economic firesc” prezentat la televizor de „corespondenții economici” abili, dar în realitate ignoranți. Nu este nimic „firesc”: în acest ciclu economic, totul este o mare escrocherie. Mai întâi se aruncă undița, adică perioada de „creștere”, iar apoi se trage în perioada de „depresie”. Acest ciclul al manipulării este aplicat de sute și mii de ani, de la operațiunile bancare ale Cavalerilor Templieri și chiar din Babilon, până astăzi. Acesta este ciclul care a deturnat adevărata bogăție a lumii în mâinile celor puțini.

Iluminații plănuiesc acum finalizarea controlului rasei umane prin controlul financiar al lumii, aplicat de o bancă centrală mondială și o monedă electronică mondială. Această bancă ar lua toate deciziile financiare importante cu impact asupra fiecărei țări. Moneda ar aduce sfârșitul fizic al „numerarului” și al tuturor monedelor. În cursul redactării acestei cărți, ziarul britanic *Metro* a relatat în numărul din 20 decembrie 2000 că Singapore se îndreaptă spre o societate fără numerar până în 2008. În articolul *Începutul sfârșitului*

pentru numerar, ziarul relatează că Singapore („țară” controlată de Iluminații britanici) intră în faza „e-bani” și că insistă ca fiecare o să folosească. Aceasta ar presupune ca tranzacțiile financiare să se realizeze prin bani depozitați pe cipuri de computer, iar numerarul ar fi istorie în condițiile în care banii ar putea fi transferați prin impulsuri digitale cu ajutorul telefoanelor mobile, al computerelor de mână sau chiar al ceasurilor electronice. Acesta este ultimul pas înainte de a se implanta microcipuri fiecărei ființe umane. În acest plan singaporez, cumpărătorii ar putea îndrepta telefonul mobil spre un produs pentru a înregistra prețul. Telefonul ar verifica pe Internet soldul bancar al cumpărătorului și apoi ar scădea banii din cont, dacă se dorește cumpărarea produsului. Guvernul singaporez spune că astfel se scutește manopera, crește siguranța și se micșorează costurile de transport din cheltuielile emiterii de monedă. Low Siang Kok, director în Consiliul Comisarilor pentru Fondul Monetar din Singapore spunea:

„Bancnotele fizice și monedele vor ține de trecut. Nu mai are rost să ne împotrivim tehnologiei. Dacă vreți să dați bani de buzunar copiilor voștri, transferați-i prin telefon. Îi pot folosi pentru autobuz, la cofetărie sau oriunde altundeva.”

A făcut apoi o listă lungă a avantajelor unei societăți fără numerar pe care am prezis de mult că le vor vinde oamenilor – siguranța mai mare față de numerar sau carte de credit etc., etc.

Mayer Amschel Rothschild, fondatorul dinastiei bancare Rothschild, spunea: „Dați-mi control asupra unei monede naționale și nu-mi pasă cine face legile.” Cu cât sunt mai puține monede, cu atât ai mai mult control asupra sistemului monetar. Iată de ce euro a fost

introdus în Uniunea Europeană și cresc presiunile asupra Canadei pentru introducerea dolarului american. Acestea sunt jaloane spre moneda mondială. Prin euro, de exemplu, un grup de bancheri nealeși de la Banca Centrală Europeană din Frankfurt (unde a început dinastia bancară Rothschild) controlează ratele dobânzii și politica financiară a întregii Europe. A contestat cineva acest lucru? Sau s-a deranjat cineva în privința asta? Următoarea etapă este crearea Băncii Centrale Mondiale în care bancherii Iluminați stabilesc rate ale dobânzii și politica financiară pentru fiecare țară de pe planetă. Moneda mondială va fi electronică, deoarece ar ușura mult controlul oamenilor. Momentan se poate plăti cu numerar în cazul în care nu este acceptată cartea de credit. Ce se petrece când nu mai există numerar, iar computerul refuză cartea de credit sau microcipul, care ar trebui să le înlocuiască? Nu mai sunt alte modalități de cumpărare, iar programele care acceptă cartea de credit sau cipul controlează ce, unde, când și dacă poți cumpăra ceva. Oricând cumperi vreun produs, se înregistrează locul, ora, produsul și costul. Asta se și urmărește, iar cantitatea de bani fizici din circulație este doar o parte în comparație cu impulsurile electronice de pe ecranele de computer. Chiar și această proporție se micșorează tot mai mult.

Politica arborelui cu bani

Un alt aspect al banilor este următorul: Iluminații controlează băncile, marile afaceri și guvernele, și astfel la ei ajung cam toți banii pe care noi îi cheltuim sau economisim. Aproximativ 80% din costul combustibilului din Marea Britanie reprezintă taxe guvernamentale, iar companiile petroliere susțin că nu le putem învinovăți pentru aceste costuri, deoarece lor le revine doar o mică parte din prețul la pompă. De fapt, nu este adevărat. Iluminații dețin toate companiile petroliere și

profită enorm de pe urma părții lor de preț. În cursul redactării acestei cărți, BP-Amoco a anunțat un profit de circa 3,306 lire sterline pe secundă. Desigur că guvernul nu poate fi exonerat de taxele pe care le ia. Astfel, taxarea guvernamentală permite Iluminaților să jefuiască populația de și mai mulți bani și, prin controlul politicii guvernamentale realizate prin intermediul agenților și oamenilor lor, taxarea este folosită în mare parte pentru îndeplinirea agendei lor. Conform afirmațiilor lui Phil Schneider, cel care a ajutat la construirea bazelor subterane din Statele Unite, „bugetul negru” pentru proiectele Iluminaților reprezintă 25% din produsul intern brut al Statelor Unite și (în 1995) se ridica la 1,25 trilioane de dolari pentru circa doi ani. Aceeași situație se aplică și în cazul taxei pe alcool. Iluminații, prin familiile descendenților lor, cum ar fi Bronfman din Canada, controlează producătorii și distribuitorii de băuturi alcoolice. Taxele pentru băuturile alcoolice sunt și ele foarte mari, ca și cele pentru combustibil. În Marea Britanie există o taxă pe vânzare numită TVA sau taxa pe valoare adăugată. Oamenii cumpără produse rezultate din afacerile Iluminaților și plătesc în plus pentru acest privilegiu. Această taxă ajunge la guvern pentru finanțarea agendei lor. Dacă în schimb nu cumperi prea mult și îți păstrezi banii în bancă, le dai Iluminaților dreptul de a împrumuta și cere dobândă de zece ori mai mare față de ce depui. Dacă oferi banii pentru cercetarea cancerului, îi dai de fapt cartelului medicamentelor care aparține tot Iluminaților și care nu au nicio intenție de a găsi vreun leac pentru cancer. Dă bani Fondului Mondial pentru Natură și îi vei da de fapt unui paravan al Iluminaților, care se folosește de mediu în scopurile lor personale. După cum spunea Henry Ford: „E foarte bine că oamenii nu înțeleg sistemul nostru bancar și monetar, căci dacă l-ar înțelege, cred că s-ar stârni imediat o revoluție.”

„Comerțul liber” jefuiește planeta

Anunnaki/Iluminații au lucrat neîncetat pentru a induce tuturor țărilor un raport de dependență față de sistemul financiar și comercial mondial, care este creat și controlat chiar de ei. După cum spuneam, este mult mai dificil pentru cei puțini să dicteze celor mulți, dacă cei mulți acționează în unități economice (țări) care pot hotărî propria lor politică financiară și comercială. Așadar, Iluminații au creat pentru început „acordul pentru comerțul liber” sau GATT, pentru a opri statele naționale să-și apere economiile de importul de bunuri care distruge piața locală de muncă. Oamenii lor infiltrați în guvernele străine au semnat acorduri negociate de agenți Iluminați ca Peter D. Sutherland din Irlanda, care este șeful GATT din Grupul Bilderberg. Acesta a devenit șef al Organizației Mondiale a Comerțului din fortăreața Iluminaților din Elveția. Aceasta a înlocuit GATT și acum are puteri sporite pentru impunerea de amenzi enorme țărilor care nu le urmează regulile. Apropo, Elveția nu este supusă niciodată unor conflicte armate, deoarece este țara prin care Iluminații finanțează războaiele! Istoria nu este simplă, când putem vedea dincolo de văl.

Sutherland a fost înlocuit în șefia Organizației Mondiale a Comerțului de către italianul Renato Reggerio, un alt membru al Grupului Bilderberg, dar a continuat să conducă o companie aparținând Iluminaților, și anume British Petroleum sau BP-Amoco. El a fost urmat de fostul șef BP, Sir David Simon, care a intrat în guvernul Tony Blair ca „ministru european pentru Comerț și Competiție”, cu scopul trecerii Marii Britanii la moneda euro și pentru crearea Statelor Unite Europene. Sfârșitul frontierelor comerciale europene sub Piața Comună a însemnat dispariția controlului economic în fiecare țară în parte, fapt care s-a petrecut prin Acordul pentru Comerț Liber Nord American

dintre Statele Unite, Canada și Mexic, negociat de George Bush (TC, CFR) și Brian Mulroney, pe atunci prim-ministru al Canadei. Sunt sigur că ei s-au gândit că „liberul” comerț era pentru binele umanității. Prin Organizația Mondială a Comerțului se asigură faptul că țările sărace ale „lumii a treia” nu-și pot folosi pământul lor pentru a-și hrăni mai întâi propriii oameni și nici să nu se abțină de la importuri care aduc sărăcie și foamete prin distrugerea locurilor de muncă locale. Cei care au fost în Africa știu că ideea imposibilității acestui continent de a se hrăni este hilară. Acest continent poate hrăni o mare parte din lume. Oamenii sunt înfometați, deoarece pământul cultivabil nu este folosit pentru a produce hrană, ci pentru a crește recolte de bani pentru corporațiile transnaționale ale Iluminaților sau în lupta din războaiele născocite de Iluminați. O carte pe care am scris-o acum mulți ani, *It Doesn't Have To Be Like This* (n.tr. *Nu trebuie să fie așa*), expune cu exemple acest scandal legat de recoltele de bani. Transnaționalii plătesc taxe mici sau deloc acestor țări și plătesc salarii de nimic celor care nu au alt loc de muncă și nicio șansă să se întrețină. Transnaționalele Iluminaților sunt niște lipitori care sug aceste țări de bani, ocazii favorabile și resurse. Pe scurt, sunt furnizori de genocid. Dar de ce să ne mirăm, ele sunt deținute de descendenți Iluminați care nu se gândesc decât la sacrificarea unui copil pentru a-i consuma sângele, deci de ce să le pese de oamenii pe care îi abuzează economic? Anunnaki îi consideră pe oameni asemănători vitelor.

Când țările europene „s-au retras” din coloniile lor de pe Terra și le-au oferit „independența”, aceasta s-a petrecut numai la suprafață, după cum am mai menționat. Ocupația fizică de către armate străine a fost înlocuită de ocupația financiară de către bănci, iar planul este readucerea ocupației fizice prin transnaționale și prin Națiunile Unite. Descendenții Iluminați

și societățile secrete au continuat să controleze pe cei mai mulți lideri africani, asiatici și sud-americani. Într-adevăr, controlând sistemul, Iluminații i-au controlat pe toți, chiar și pe cei puțini care nu se află direct în buzunarul lor. Acești lideri au încheiat acordurile prin care înmânează pământul cultivabil firmelor transnaționale. Ei promit oamenilor că vor putea importa hrana pe care o pot cultiva ei înșiși cu „banii” pe care îi primește țara pentru exportul de resurse și mărfuri. Dar prețul acestor mărfuri este decis pe piețele de marfă din Europa și America. Prin dictarea de către Iluminați a prețurilor mărfurilor vândute de țările din „lumea a treia”, ei le aduc în genunchi la voință. Liderii-marionetă sunt rareori afectați, deoarece ei sunt bine plătiți pentru serviciile aduse dragonului. Întrebați-l pe Robert Mugabe din Zimbabwe. Cea mai mare lovitură a Iluminaților a fost crearea datoriei „țărilor din lumea a treia”. Detalii despre aceasta se regăsesc în ...*And The Truth Shall Set You Free* (n.tr. ...*Iar adevărul vă va elibera*), dar, pe scurt, Iluminații au spus dictatorilor din țările petroliere arabe că vor crește prețul petrolului cu condiția ca aceștia să depună profiturile fantastice astfel rezultate în conturile unor bănci ale lor. Dictatorii arabi au fost de acord. Agenții Iluminați Bilderberg s-au întâlnit în mai 1973 pe o insulă suedeză numită Saltsjöbaden, proprietate a familiei de bancheri Wallenberg. Acolo au convenit detaliile acestei uriașe creșteri a prețului petrolului. Următoarea etapă a fost fabricarea unei scuze pentru asta, iar cinci luni mai târziu, Henry Kissinger, un agent executiv Bilderberg, a provocat războiul dintre Egipt și Israel. În 1973, el a fost Secretar de Stat american și consilier pe probleme de securitate națională. Statele Unite și Occidentul au sprijinit Israelul în războiul cu Egiptul, fapt care le-a servit arabilor un motiv să se răzbune economic. Conform unei replici aranjate, dictatorii arabi ai petrolului și-au simulat dezgustul

pentru sprijinul occidental acordat Israelului și au folosit aceasta ca scuză pentru a „pedepsi” Occidentul prin creșterea prețului la petrol, la niveluri care au îngenhinat economia mondială. Ai auzit probabil vorbindu-se că țările OPEC discută prețul petrolului? De fapt, nu este așa: Iluminații decid prețul petrolului, deoarece ei controlează pe liderii OPEC și toate companiile petroliere.

Cu aceste sume incredibile de bani, care migrează de la dictatorii arabi spre băncile lor, Iluminații au mers mai departe spre țări din „lumea a treia” și le-au oferit împrumuturi enorme la dobânzi mici pentru „a-și dezvolta” economiile și „industrializarea”. Ideea era că băncile Iluminaților nu doreau rambursarea rapidă a acestor împrumuturi din motive pe care le voi expune în continuare. Ei știau că banii vor fi în mare parte irosiți de oamenii lor și s-au asigurat împotriva rambursării prin următoarea mișcare.

Aici intră în scenă Margaret Thatcher (Bil), „Doamna de Fier”, care este de fapt unul dintre cei mai manipulați lideri ai secolului XX. Funiile din jurul ei erau trase de ministrul de externe și descendent Rothschild, lordul Carrington. El este un apropiat al lui Henry Kissinger, fost președinte al grupului Bilderberg și secretar de externe britanic, care a pregătit războiul din insulele Falklands și a dat putere dictatorului Robert Mugabe din fosta Rhodesia, acum Zimbabwe. Acestea sunt cele mai nevinovate delikte ale acestui om împotriva umanității. Dacă nu este adevărat, îl rog pe lordul Carrington să mă dea în judecată și să stabilim adevărul despre el și tovarășii săi. Margaret Thatcher și-a introdus politica sa economică teribilă, cunoscută drept „thatcherism”, după alegerea sa în 1979. Victoria ei a fost asigurată de demolarea guvernării anterioare a laburiștilor de către „iarna nemulțumirii” creată de Iluminați, în care ei au infiltrat agenți în interiorul

mișcării sindicale britanice și au provocat o explozie de greve. La un moment dat nu s-a adunat gunoiul pe străzi și chiar nu s-au mai îngropat morții (tot Iluminații au fost în spatele disputelor, scandalurilor și certurilor din guvernul conservator de dinaintea alegerilor din 1995, care l-a adus pe liderul laburist Tony Blair la putere printr-o victorie la limită.)

La un an de la lansarea thatcherismului în Marea Britanie, exact aceleași politici au fost introduse în Statele Unite sub numele de „Reaganomia” prin alegerea președintelor marionetă Ronald Reagan și a controlorului său, vicepreședintele George Bush. Thatcherismul și Reaganomia au impus condiții economice care au provocat creșterea ratelor dobânzii.

Acum încheiem ciclul. Țările „lumii a treia” care au acceptat aceste împrumuturi enorme cu dobândă redusă se aflau în fața unei creșteri a ratei dobânzii pe care nu o puteau rambursa nici măcar în principiu. Astfel s-a născut termenul de „datorie a lumii a treia”. Costul în nefericire umană întrece imaginația, drept urmare s-au născut acele creații ale Iluminațiilor, Fondul Monetar Internațional (FMI) și Banca Mondială (condusă în prezent de partenerul Rothschild și membru Bilderberg, James Wolfensohn). Ei au transmis acestor țări lovite de datorie și sărăcie că trebuie să își reducă subvențiile pentru hrană și sănătate și să-și „restruc-tureze” economiile conform instrucțiunilor FMI și Băncii Mondiale. Dacă nu, nu vor mai primi „ajutor”. În prezent, aceste țări nu se pot întreține, deoarece transnaționalele Iluminațiilor controlează o mare parte din pământul lor cultivabil și, în plus, se confruntă cu restricții comerciale și foarte multe datorii. Ce s-a petrecut? Oamenii au fost și încă sunt înfometați, iar orice lider care îndrăznește să-i provoace pe Iluminați se pomenește imediat cu țara sa implicată într-un război.

Dar pentru Iluminați nu era de-ajuns. De ce să nu-și dorească rambursarea împrumuturilor date acestor țări? Din același motiv pentru care ei nu doresc ca mulți oameni din țările industrializate să-și plătească împrumuturile. Ei vor pământul și resursele lor, precum și controlul prin debit. Acum se implementează politici de „eliminare a datoriei” în care aceste țări sărace renunță la drepturi definitive asupra pământului și resurselor lor în schimbul „ștergerii” datoriei. Datoria există numai ca cifră pe un disc de computer. Puteți remarca faptul că guvernele „șterg” datoriile țărilor din lumea a treia fără rambursare, deoarece ei împrumută banii contribuabililor. Nu-i vreo problemă, mai sunt și alții. Dar băncile vând „datoria” pentru pământ și resurse, altfel spus descendenții Iluminați le vând.

Aceași tehnică se aplică în cazul trocurilor „datorie pentru produse” în care țărilor sărace li se „șterge” datoria dacă cedează pământ Națiunilor Unite și agențiilor de mediu pentru „a salva planeta”. Este ironic că cei mai mari distrugători ai ecologiei sunt chiar politicile FMI, Bancii Mondiale și băncilor Iluminaților care devastează țările „lumii a treia” și forțează oamenii să-și distrugă mediul, păduri tropicale, doar pentru a supraviețui. Și tot straniu este că în timp ce băncile Iluminaților și transnaționalele urmează politici devastatoare pentru mediu, aceleași familii ale Iluminaților, cum ar fi Rockefeller, finanțează și avansează rapoarte despre moartea planetei și că trebuie „să o salvăm”. Ciudat este și faptul că multe agenții de presiune pentru mediu sunt agenții ale Iluminaților, ca Fondul Mondial pentru Natură. Această organizație este condusă de prințul Philip și longevivul președinte Bilderberg, prințul Bernhard al Olandei. Același Bernhard care a prezidat întâlnirea din Suedia ce a convenit asupra creșterii prețului petrolului cu consecințele sale catastrofale asupra mediului. Dar, de fapt,

nimic nu este straniu. „Salvarea mediului” se potrivește perfect planului Iluminaților, deoarece implică impunerea legilor globale centralizate și achiziția fără precedent de pământ de către Națiunile Unite și alte agenții ale Iluminaților în numele „protecției mediului”. Multe armate de invazie care au adus genocid în locuri ca Rwanda și Burundi, sunt adăpostite în rezervațiile naturale aflate lângă frontiere și de acolo ele invadează acele pământuri. Mai multe amănunte le puteți afla în *Secretul Suprem*.

Sistemul a fost pus la punct astfel încât cel care controlează banii controlează lumea, iar în acest caz descendenții Iluminați controlează banii. Dar și aici sunt vești bune. Aceste probleme așa-zis insolvabile ca sărăcia, datoriile și războiul nu sunt o apariție „firească”. Acestea au loc pentru că omenirea este astfel mai ușor de manipulat și controlat. Există destul pe această planetă pentru abundența fiecăruia. Nu este nevoie ca unii să flămânzească pentru ca alții să fie sătui. Și atunci, de unde atâta sărăcie, când în mod potențial există atâta abundență? Prin controlul asupra creării și fluxului banilor, pământului și resurselor, Iluminații limitează alegerea și creează dependența față de ei.

Banca Centrală Mondială și moneda sunt menite să impună controlul din ce în ce mai drastic. Ecuația lor este simplă:

Puțin = Dependență = Control. Abundență = Alegere = Libertate.

Armata mondială

Am scris de mulți ani, la fel ca alții, despre planul creării unei Armate Mondiale. În cărțile mele precedente, spuneam că, în cele din urmă, va rezulta un amestec al Forței de Menținere a Păcii ONU și forțele NATO, acestea din urmă fiind în prim plan. Am mai scris că ar trebui să ne așteptăm la mai multe conflicte regizate în

care NATO ar urma să intervină pentru a „salva oamenii”. Acestea vor constitui un precedent și va schimba status quo-ul până când NATO va deveni, pas cu pas, o forță polițienească mondială. Acest proces este în plină desfășurare, iar războaiele din Golf, Bosnia și Kosovo fac parte din acest plan. O organizație numită Kissinger Associates este mereu foarte implicată în manipularea unor astfel de conflicte. Henry Kissinger, prim-manipulatorul Iluminaților, este bineînțeles președintele firmei. Unul dintre directorii fondatori a fost amicul său, Lordul Carrington, președinte al grupului Bilderberg timp de aproape zece ani și secretar-general NATO. Nu găsim un exemplu mai bun al mâinii nevăzute, decât cunoștințele noastre comune care au fost „negociatorii de pace” din războiul din Bosnia.

Negociatorii de pace numiți de Uniunea Europeană în Bosnia au fost: lordul Carrington (președinte al Grupului Bilderberg, președinte al Institutului Regal de Afaceri Internaționale, membru în Comisia Trilaterală și membru în firma Kissinger Associates); el a fost urmat de Lordul David Owen (Bil, TC); apoi fostul prim-ministru suedez, Carl Bildt (Bil). Negociatorii de pace din partea Națiunilor Unite au fost Cyrus Vance (Bil, TC, CFR) și norvegianul Thorvald Stoltenberg (Bil, TC).

Fiul lui Stoltenberg a devenit prim-ministru al Norvegiei. Când nu s-a ajuns la pace, a intervenit un „negociator de pace independent”, Jimmy Carter (primul președinte al Statelor Unite din cadrul Comisiei Trilaterale și membru în Council on Foreign Relations (Consiliul de Relații Externe)). Până în acest moment cererea publică și politică pentru „a se face ceva” fusese îndreptată asupra imaginilor teribile din Bosnia, iar Iluminații puteau aplica planul lor prin clasicul scenariu problemă-reacție-soluție. A venit și trimisul special al lui Bill Clinton, Richard Holbrooke (Bil, TC, CFR) pentru negocierea Acordului Dayton, prin care s-au

instalat 60.000 soldați NATO în Bosnia. Aceasta a fost cea mai mare forță multi-națională de la al doilea război mondial. Holbrooke era responsabil în fața secretarului de stat Warren Christopher (TC, CFR) și secretarului apărării William Perry (Bil). Șeful lor, cel puțin oficial, era președintele Bill Clinton (Bil, TC, CFR). Primul șef al armatei NATO din Bosnia a fost amiralul Leighton Smith (CFR), iar șef al operațiunilor civile a fost Carl Bildt (Bil). Media nu spune nimic despre asta, deoarece cei mai mulți ziariști cred că anchetele sunt treaba ziarelor de dimineață și comunicatelor oficiale de presă, iar Iluminații controlează ziarele prin subordonați, precum „proprietarul” ziarului *Washington Post*, Katherine Graham (Bil, TC, CFR) și canadianul Conrad Black, un membru marcant al grupului Bilderberg, care deține imperiul media Hollinger. Acest imperiu include *London Daily Telegraph*, *Jerusalem Post* și peste 70% din ziarele canadiene. Membrii acestor organizații controlează toate cele trei rețele TV americane NBC, ABC și CBS, plus ziarele *Los Angeles Times*, *New York Times*, *Wall Street Journal* și imperiile lui Rupert Murdoch, Time-Warner, inclusiv CNN și toate marile operațiuni mass-media din lume. Chiar patru din cinci ziare locale din Marea Britanie sunt acum în proprietatea marilor carteluri mediatice.

Principalul scop al războiului din Bosnia era avansarea rolului NATO ca forță polițienească mondială. La începerea conflictului, forțele de menținere a păcii ONU au fost mereu trimise în asemenea locuri cu tulburări. Dar Iluminații doreau o schimbare și în timp ce imaginile teribile ale morții și suferinței bombardau mintea publicului din lumea întreagă, s-a dus o campanie de condamnare a operațiunii ONU din Bosnia ca inefficientă și aproape inutilă. Aceasta a fost scuza pentru aducerea forțelor NATO prin care agenda Iluminaților a progresat semnificativ.

Prin manipularea conflictului din Kosovo, nu s-a mai pus problema trimiterii soldaților ONU, deoarece exista precedentul din Bosnia. Din start lumea a cerut intervenția NATO în Kosovo și ca o consecință a campaniei de bombardament, ei și-au extins controlul în regiune. Oamenii mi-au spus că ei nu înțeleg necesitatea unei armate mondiale, deoarece nu ar mai exista un inamic împotriva căruia să se lupte! Ba da, acest inamic sunt chiar oamenii. Guvernul mondial ar controla armata mondială. Treaba ei ar fi implementarea legilor și deciziilor guvernului mondial, în eventualitatea în care vreo țară rebelă ar refuza să se conformeze. Aici e vorba de fascism global, iar structurile sunt introduse chiar sub ochii noștri. Ilumiinații știu că există posibilitatea ca soldații americani să fie chemați să abuzeze și să ucidă cetățeni americani care probabil s-ar revolta. Deci, se gândesc să aducă în secret soldați străini în Statele Unite sub egida ONU, în timp ce trimit mulți soldați americani în străinătate. La fel și pentru celelalte țări.

Măcelul mental, emoțional și fizic

Controlul unei populații constă în suprimarea dorinței sale sau capacității de a gândi independent și de a vedea ce se petrece în jur. Aceasta se realizează prin manipularea minții și emoțiilor, cu medicamente, vaccinuri și aditivi alimentari. Este important să realizăm că cei care controlează companiile farmaceutice sunt aceiași care controlează giganții alimentari, precum și „agențiile pentru sănătate”, mass-media, guvernele, băncile, corporațiile și celelalte. Milioane de oameni mor în fiecare an în urma bolilor precum cancerul și SIDA, care s-ar putea vindeca dacă li s-ar permite să aleagă dintre toate tratamentele disponibile și nu ar fi trimiși bisturiului și medicamentelor primitive. Am fost în săli de tratament și am văzut oameni vindecați, în 15 minute, de afecțiuni pentru care doctorii au cerut proceduri

chirurgicale scumpe sau nu au dat nicio speranță. Printre acești pacienți vindecați se află și o femeie care era atât de bolnavă de cancer pulmonar, încât avea nevoie de însoțitor pentru a ajunge acasă, deoarece nu-și mai putea conduce mașina. După o ședință de tratament, putea conduce singură. În cele din urmă, odată cu continuarea tratamentului și îmbunătățirea stării de sănătate, medicii care o trataseră inițial o priveau de această dată plini de uimire și fără să înțeleagă, deoarece analizele efectuate arătau că nu mai avea cancer. Acest „tratament” nu este un miracol, pentru că nu există miracole, ci numai legi firești și forțe ale creației puse la dispoziția noastră. Cunoașterea este cea care stăpânește aceste forțe și cea care a fost suprimată, iar oamenii, în ignoranța lor, urmează ceea ce le spun „experții” ca fiind real.

Un vindecător pe care îl cunosc a fost un chirurg alopatic până când a văzut adevărul despre ceea ce se petrece în realitate și felul în care tuturor ne-a fost ascunsă cunoașterea. Inclusiv medicilor. Iluminații au structurat pregătirea medicală astfel încât să se ajungă la versiunea lor pentru „adevăr”. Examenele medicale sunt trecute numai pe baza acestui „adevăr” oficial, iar medicii își păstrează locul de muncă dacă se conformează cu acesta de-a lungul carierei lor. La fel se petrece cu oamenii de știință, oficialii guvernamentali și ceilalți.

Manipularea medicinei

Entitatea umană este mai mult decât un corp fizic. Acesta este cel mai grosier nivel al nostru, costumul nostru spațial genetic prin care conștiința noastră eternă, gândirea, sentimentele noastre experimentează acest spectru de frecvențe numit lume fizică. Creierul este computerul, centrala care conectează mintea nemuritoare la trupul muritor. Nu gândim din creier, ci prin creier. Oamenii cu leziuni cerebrale nu au mintea deteriorată, ci un computer deteriorat, care nu poate

transmite mesajele minții către nivelul fizic al experienței. Mintea este un câmp energetic care funcționează prin creier, nu este însuși creierul. Emoțiile noastre sunt un alt câmp energetic, iar aceste niveluri diferite ale ființei sunt conectate printr-o serie de vortexuri de energie, cunoscute ca *chakra*, cuvânt sanscrit pentru „roată de lumină”. Astfel, orice stress din câmpul energetic emoțional care se manifestă ca vibrație dezechilibrată, se transmite la nivelurile inferioare prin *chakra*-e. Care este primul lucru care se petrece în urma stresului emoțional? Nu mai gândim corect. Aceasta este vibrația emoțională dezechilibrată care întrerupe claritatea și echilibrul câmpului energetic mental. Stresul prelungit și accentuat duce la dezechilibrarea pronunțată a vibrației care începe să afecteze corpul fizic. Acest dezechilibru emoțional interacționează cu celulele corpului, producând schimbări chimice și ceea ce noi numim „boală”. Abia în acest punct încep să reacționeze medicii, când dezechilibrul chimic afectează fizicul. Aceștia fie prescriu un medicament pentru a face reversibile schimbările chimice, fie trimit persoana la chirurgie pentru a îndepărta rezultatul schimbărilor chimice. Iată medicina „avansată”! Medicii tratează simptomul și nu cauza, deoarece ei nu înțeleg ce este cu adevărat entitatea umană. Ei văd și de aceea tratează numai corpul fizic. Iată în ce constă pregătirea medicală oferită de Iluminați de la care ei insistă să nu se devieze.

Adevărații vindecători tratează dezechilibrele energetice care produc efectul fizic, prin canalizarea energiei infinite din univers spre pacienții lor. Există multe forme de vindecări vibraționale și energetice. Acele de acupunctură echilibrează fluxul energetic din corp, în timp ce terapia cu cristale și homeopatia utilizează vibrația cristalelor și plantelor pentru echilibrarea câmpului energetic al pacientului. Desigur că există șarlatani în domeniul metodelor alternative, dar

ei sunt foarte puțini în comparație cu cei din cartelurile de medicamente și autoritățile medicale. La îndepărtarea cauzei dispar și consecințele fizice, având loc o „vindecare miraculoasă”, dar din punctul meu de vedere, nu există miracol. Eu însumi am trecut prin câteva asemenea „miracole”. Corpul fizic are o hartă energetică cunoscută vindecătorilor drept „corp eteric”, iar când acesta este deteriorat sau dezechilibrat se manifestă boala fizică. Corpul eteric este ca o reflexie pe apă a corpului fizic. Orice schimbare eterică de stare sau formă se reflectă în apă sau în corpul fizic. Deci, un corp eteric armonios și echilibrat aduce cu sine starea de sănătate a corpului fizic. În timpul redactării acestei cărți m-am lovit la un deget de la picior și după zece zile s-a înrăutățit, fiindu-mi greu să merg. Un vindecător „cu mâinile” a canalizat energia necesară reparării leziunii de la nivel eteric, iar după jumătate de oră mă simțeam deja mai bine, iar după două zile totul a revenit la normal.

Am întâlnit vindecători din Orientul Îndepărtat care au lucrat pentru câteva personaje faimoase și care mi-au confirmat că acestea sunt metodele de vindecare folosite de Iluminați. Ei nu vor să știm despre asemenea tratamente și astfel le ridiculizează, le numesc „șarlatanie” sau le condamnă ca diabolice, în timp ce ei le folosesc în secret pentru propriul lor beneficiu. „Șarlatania” se petrece zilnic în spitalele alopate și sălile de operație ale chirurgilor, iar răul cuprinde miliarde de oameni care suferă și mor când ar putea fi foarte bine vindecați dacă aceste metode de vindecare care au fost suprimate, ar fi aplicate pe scară largă. Nu doresc să condamn pe medici, ci numai sistemul care îi încătușează. De ce credeți că unii Iluminați importanți ca David Rockefeller și Henry Kissinger pot să arate de maxim 40 de ani, când de fapt ei au peste 70? Folosind medicamente pe care ni le oferă imperiul farmaceutic

Rockefeller? E o glumă. Acești oameni știu foarte bine că medicamentele lor sunt cauze ale morții și suferinței miliardelor de oameni prin acțiunile lor. „Medicina” lor nu are rolul de a ne vindeca cu adevărat. Scopul ei este acela de a suprima și încetășa procesele noastre de gândire și de a ne transforma în servitori ai autorității, asemenea sedării unei vaci sau a unei oi pentru a fi controlate mai ușor și a nu fugi în drumul spre măcelărie.

Cei mai mulți profesioniști din medicină nu au nici cea mai mică idee despre asta. Ei sunt doar carnea de tun, ei trebuie să folosească metodele dictate de sus, dacă doresc să mai profeseze. Când Guylaine Lanctot, o minunată și foarte capabilă doctoriță canadiană, a început să demaște cartelul medicamentelor și agenții săi din medicină, a fost aruncată în stradă. Excelenta sa carte *The Medical Mafia* (n.tr. *Mafia medicală*) (Here's The Key, Inc, Canada, 1995), oferă mai multe detalii. Ea mai arată de ce „alternativele” interzise și ridiculizate sunt mai eficiente decât tratamentele pe care a fost învățată să le administreze. Suntem ființe multi-dimensionale și existăm pe toate frecvențele și dimensiunile creației. Putem accesa oceanul infinit al conștiinței sau putem rămâne încătușați în mica noastră picătură, departe de măreția a ceea ce suntem. Dacă ai fi în locul Anunnaki/Iluminaților, unde ai dori să fie omenirea – închisă într-o picătură sau navigând liberă pe un ocean? Trebuie să ne eliberăm de chimicalele și medicamentele care suprimă funcțiile cerebrale, claritatea gândirii și capacitatea de a ne conecta puternic la nivelurile superioare ale ființei sau la cel „de-al șaselea simț” al conștiinței și intuiției psihice. Acesta este adevăratul motiv din spatele tuturor medicamentelor, vaccinurilor și aditivilor alimentari pe care îi consumăm zilnic.

Acum vă ofer câteva exemple ale acestui război

împotriva umanității, dar lista este pur și simplu nesfârșită.

Aspartam

Una dintre arme este aspartamul, o creație a Iluminaților care suprimă intelectul. Acesta este acum utilizat în mii de alimente și aproape în fiecare băutură răcoritoare. Și cine sunt cei mai mari consumatori de răcoritoare? Copiii. Iluminații doresc să ia copiii încă de mici și să îi transforme în „clone”, care nu gândesc și nu pun întrebări. Aspartamul este un „îndulcitor artificial”, comercializat ca alternativă la efectele negative ce rezultă din consumul zahărului rafinat – pe care îl controlează Iluminații! Este cunoscut sub mărci comerciale ca NutraSweet, Equal și Spoonful. Aspartamul, care este de 200 ori mai dulce decât zahărul, a fost introdus în 1981 și a făcut obiectul a 75% dintre plângerile raportate sistemului de monitorizare a reacțiilor adverse către FDA (Food and Drug Administration). Aceste plângeri au inclus dureri de cap, amețeli, dificultăți de atenție, pierderea memoriei, dificultăți de vorbire și de vedere. Astfel de simptome sunt acum cunoscute ca „boala aspartamului”, așa cum efectele conservantului glutamat de sodiu sunt numite „sindromul glutamatului”. John W. Olney, medic la Universitatea de Medicină Washington din Sf. Louis, crede că există o legătură între aspartam și tumorile cerebrale. Într-un articol publicat în Jurnalul de Neuropatologie și Neurologie Experimentală, el spune că studiile efectuate pe animale au arătat niveluri ridicate ale tumorilor cerebrale la șoarecii hrăniți cu aspartam. Dr. Olney mai spune că aspartamul are potențial cancerigen și, conform acelorași studii, creșterea acută a tumorilor maligne cerebrale coincide cu creșterea consumului de aspartam. Chiar Marina și Aviația Militară au publicat o serie de articole,

avertizând în privința „cercetătorilor care au descoperit că aspartamul poate crește frecvența crizelor sau scade stimularea necesară inducerii lor. Adică un pilot care bea răcoritoare dietetice este mai pasibil de amețeli sau activitate epileptică indusă de semnale luminoase și că toți piloții sunt victime potențiale ale pierderilor bruște de memorie, amețeli pe durata zborului și pierdere gradată a vederii.”¹

Dar aspartamul nu se folosește numai la băuturi dietetice. El modifică chimia cerebrală și coboară limita pragului de criză, produce tulburări de comportament și alte probleme ale sistemului nervos. În plus, induce dependență. De aici și dificultatea oamenilor de a stopa consumul de răcoritoare cu aspartam. Simptomele sclerozei multiple, oboselii cronice, artritei reumatoide și a altor tulburări de comportament au dispărut la mulți pacienți după ce nu au mai consumat aspartam. Zece procente din această otravă legiferată se transformă după digestie în metanol, o toxină a sistemului nervos cunoscută și ca alcool metilic, o substanță foarte toxică pentru nervul optic, care a fost principalul ingredient pentru băutura „moonshine” din timpul Prohibiției, notoriu pentru producerea orbirii. Metanolul intră repede în sânge, unde se transformă în neurotoxinele cancerigene formaldehidă și acid formic, otrava din înțepătura de albină.

FDA, ca și echivalentul ei din alte țări, reprezintă un paravan al Iluminațiilor pentru blocarea produselor benefice oamenilor și promovarea alimentelor cu aditivi, fără o testare serioasă, totul conform planului. Exact cum s-a petrecut cu aspartamul. Mai întâi FDA a aprobat utilizarea sa în baza unor informații ridicole și apoi a trebuit să retragă acel permis în fața studiilor care arătau că producea crize și tumori cerebrale la animale. Dar FDA i-a reluat aprobarea în 1981, în ciuda opoziției unanime a unui Consiliu Public de Anchetă, care a

examinat datele și a recomandat o amânare. Dr. Ralph G. Walton, profesor de psihiatrie la North Eastern Ohio University College of Medicine, a analizat toate studiile despre aspartam și a găsit 166 de substanțe care atentează la sănătatea umană. Toate cele 74 de studii finanțate de industria aspartamului au dat undă verde, dar 92% dintre cele independente au găsit probleme de sănătate. Căror studii le vei da crezare?

Motivul aprobării acestei otrăvi împotriva tuturor dovezilor este dovada unei corupții la scară mare. Un comisar FDA, un comisar adjunct, alți șase agenți și doi procurori numiți să acuze NutraSweet pentru teste frauduloase, au plecat din Agenție pentru a lucra la... NutraSweet, nume comercial pentru aspartam. Un savant autentic care lucrează pentru FDA a scris unui senator american: „Este ca un scenariu pentru Abbott și Costello: <Aprobă otrava și când nu vei mai fi un birocrat, te vom face un plutocrat! După ce primești licență vom mitui Asociația Dietetică Americană, Asociația Americană a Diabeticilor, Asociația Medicală Americană și pe toți ceilalți care care sunt de vânzare>.” Coca-Cola știa despre pericolele generate de consumul de aspartam, deoarece s-a opus aprobării ei de către FDA, ca membru al Asociației Naționale pentru Răcoritoare. Obiecțiunile sale au fost publicate în Procesul Verbal al Congresului din 5 iulie 1985, care spunea că aspartamul este instabil, iar în cutie se descompune în alcool metilic, acid formic, diketopiperazină și alte toxine. Ca și aspartamul din cutiile de Diet Coke, ale căror vânzări au crescut de când a fost adăugat aspartamul. De ce oare? Deoarece dă dependență? Iar „Diet” Coke nu este deloc „dietetică”.

Consumatorii ei se îngrașă, ca de la toate produsele cu aspartam, deoarece mărește pofta de carbohidrați prin stoparea producerii de serotonină. Trăim într-o mare păcăleală a încrederii. Apropo, corporația

Monsanto Corporation din St. Louis, Missouri, este proprietarul NutraSweet și a altui produs cu aspartam, Equal. Aceasta este o firmă a Iluminaților și promotor al hranei modificate genetic, o altă parte a asaltului 'Iluminat asupra minții și corpului uman. Ei folosesc aceleași metode de obținere a aprobărilor pentru hrana modificată genetic ca și pentru aspartam. Membrii Grupului de Lucru pentru Bio-Siguranță fac recomandări pentru utilizarea alimentelor modificate genetic. Membrii includ pe următorii:

Linda J. Fisher, vicepreședinte al Afacerilor Publice și Guvernamentale Monsanto și fost membru al Agenției americane pentru protecția mediului; dr. Michael A. Friedman, prim-vicepreședinte pentru Afaceri Clinice la G.D. Searle & Co., divizie farmaceutică Monsanto, fost membru FDA; Marcia Hale, director pentru Afaceri Guvernamentale Internaționale Monsanto, fostă asistentă a președintelui american; Michael (Mickey) Kantor, director Monsanto, fost secretar în departamentul de Comerț; Josh King, director de comunicare globală din Washington, DC, sucursala Monsanto, fost director PR la Casa Albă; William D. Ruckelshaus, director Monsanto, fost administrator șef al Agenției americane pentru protecția mediului; Michael Taylor, șef al biroului Monsanto Corporation din Washington, DC, fost consilier juridic al FDA; Lidia Watrud, fost cercetător în biotehnologie microbiană Monsanto, acum lucrător în laboratoarele care studiază efectele asupra mediului din Agenția americană pentru protecția mediului; Jack Watson, avocat al Monsanto în Washington, fost șef de personal al președintelui american Jimmy Carter. Alții sunt reprezentanți Dupont (mari descendenți ai Iluminaților) și Dow Chemicals (Iluminați). Reprezentantul lor este Clayton K. Yeutter, fost secretar în Departamentul american pentru agricultură, fost reprezentant american

al Camerei de Comerț, care a condus echipa americană de negociere a Acordului de Comerț Liber SUA-Canada și a ajutat la lansarea runde din Uruguay a negocierilor GATT. Acum este director al Mycogen Corporation, deținută în mare parte de Dow Agro-Sciences.

Prozac

Povestea Prozac, produs de firma de medicamente Eli Lilly a lui George Bush, este aceeași poveste a corupției puse în scenă de Iluminați pentru a putea impune un anti-depresiv populației. În 1982, David Dunner de la Universitatea Washington a acceptat peste 1,4 milioane de dolari de la firma Lilly pentru cercetare și seminarii. O astfel de „cercetare” s-a finalizat cu testarea clinică a medicamentului Prozac pe mai mult de 100 de persoane. În același timp, el era și membru al Comitetului Consultativ pentru Medicamente Psihofarmacologice al FDA. Dunner a fost întrebat dacă se află în vreun conflict de interese cu FDA, dar a replicat că în prezent nu avea nicio „obligație”. FDA a acceptat declarația sa, dar totuși Dunner ținuse deja cinci seminarii sponsorizate de producătorul de Prozac, Eli Lilly. Seminariile aveau ca temă „tulburările depresive”, adică tocmai ținta pieței pentru Prozac. Dunner nu a menționat alte două seminarii deja convenite cu Lilly după aprobarea Prozac. După consemnarea publică, testul cu Prozac a arătat că era puțin mai eficient decât un placebo, iar un statistician FDA a sugerat companiei Lilly să evalueze rezultatele testelor diferit pentru a indica un rezultat mai favorabil. Cum au și făcut. O analiză a siguranței făcută de FDA a stabilit că firma Lilly nu a raportat episoadele psihotice din timpul testării cu Prozac, dar asta nu era o problemă. Până în 1987, cu două luni înainte de aprobarea Prozacului de către FDA, 27 oameni au murit în teste clinice controlate. 15 s-au sinucis, 6 prin supradoză, patru prin

împușcare și doi prin înecare. Prozac avea legătură directă cu toți. Alți 12 participanți la testare au murit, dar fără cauze directe cu Prozac. În 1991 directorul executiv FDA, Paul Leber, spunea că a remarcat „marele număr de rapoarte de tot felul despre Prozac” (peste 15.000). Dar Leber a făcut presiuni asupra personalului responsabil cu sistemul de raportare a reacțiilor adverse pentru desconsiderarea acestor rapoarte ca având „valoare limitată”. Până în 1992 numărul lor ajunsese la 28.600, cu alte 1700 morți. Totuși, comisarul FDA, David Kessler, a spus că, „deși FDA primește multe rapoarte despre reacțiile adverse, acestea reprezintă totuși numai o mică parte din gravele reacții adverse ale acestui medicament, cu care s-au confruntat furnizorii. Și asta deoarece doar aproximativ 1% din situațiile grave sunt raportate la FDA, conform studiului.” În acea bază au fost înregistrate în jur de 2.860.000 reacții adverse la Prozac numai în anul 1992. Cam câte sunt până acum? Numărul este aproape de neimaginat. În plus se introduce o formă de Prozac pentru copii, care este folosită în mare parte de victimele controlului mental. Am înțeles că Thomas Hamilton, ucigașul copiilor din Dunblane, Scoția, lua Prozac, iar Eric Harris, unul dintre adolescenții implicați în împușcăturile de la Liceul Columbine, lua Luvox, prescris în aceeași clasificare ca și Prozac. Principalul ingredient activ din Prozac a fost găsit în sângele lui Henry Paul, șoferul mașinii din accidentul/asasinatul prințesei Diana. Prozac este doar unul din lunga listă de medicamente care au același efect.

Ritalin

Ritalin este un alt medicament care modifică starea mentală, fabricat pentru copii și care poate modifica grav comportamentul lor, fiind legat de multe acte de violență. Un raport DEA din 1995 avertiza că Ritalinul

„are multe efecte farmacologice comune cu... cocaina”. De fapt, guvernul american clasifică Ritalinul în aceeași categorie cu cocaina și heroina. Dennis H. Clarke, președintele Comitetului Consultativ Executiv al Comisiei Cetățenilor pentru Drepturile Internaționale ale Omului, spunea că „utilizarea Ritalinului la copii nu are alt efect decât să-i încetinească, să-i reducă la tăcere și să le îngreuneze evoluția în viață.” El spune că administrarea de medicamente este o modalitate ușoară pentru părinți și profesori. Clarke subliniază constatările în Manualul Diagnostic și Statistic al Tulburărilor Mentale, ediția a treia revizuită, publicată de Asociația Americană de Psihiatrie. Aceasta susține sesizările pericolelor Ritalinului pentru copii și faptul că toate informațiile critice despre Ritalin au fost scoase din ediția mai recentă, fapt care confirmă că industria este implicată într-o mușamalizare. Replica industriei este că eliminarea se datorează unei simple „erori”. Clarke sugerează că toți copiii care iau Ritalin în școala primară trec deseori pe Prozac și alte medicamente odată cu înaintarea în vârstă. Efectele Ritalinului pot continua mult după încetarea administrării, avertizează Clarke. Dr. Ann Blake Tracy, Director al Coaliției Internaționale pentru Medicamente, îi împărtășește părerea. Ea arată că adulții care folosesc aceste medicamente sunt mult mai înclinați să comită delikte asociate cu violență. Dr. Tracy provine din Utah, patria bisericii mormone, unde se raportează că Ritalinul și Prozacul sunt folosite pe cap de locuitor de trei ori mai mult față de restul țării. Ea spune că rata criminalității și sinuciderilor în Utah a crescut într-o proporție corespunzătoare. Dennis H. Clarke afirmă că numărul mare de incidente cu copii violenți și creșterea sinuciderilor în rândul copiilor se poate datora unui număr crescând de copii cărora li se administrează medicamente pentru controlul comportamentului. Clarke

a dat exemplul unui tânăr implicat în asasinatele din Jonesboro, Arkansas:

„Cunoaștem, de exemplu, că tânărul de 13 ani din Jonesboro se afla sub tratament. Se pare că acesta a fost abuzat sexual de mic și că acum devenise, la rândul lui, o persoană care abuza sexual pe altele. Era etichetat ca având un comportament hiperactiv – sau având tulburarea numită „deficit de atenție”. Este clar că acest copil se afla sub influența unor substanțe chimice.”⁵

Clarke spune că atunci când se petrec evenimente violente, există „echipe de urgență” farmaceutice care merg la fața locului pentru a face „curățenie” și „liniște”. Echipa de psihiatri sunt trimise pe teren și se asigură că dosarele medicale sunt menținute sigilate, doctorii sunt convinși să păstreze tăcerea, iar victimele sunt mituite pentru a nu merge mai departe în instanță. „Totul se mușamalizează, dinadins. Vorbim de mize de miliarde de dolari” spune el. David M. Bresnahan, redactor pentru WorldNetDaily.com relatează că o învățătoare din Utah i-a spus că recomandă Ritalin copiilor la orele sale.” Ea povestește că 11 din cei 29 copii din copiii săi din clasa întâi iau zilnic medicamentul la școală. Dennis Clarke prevede că viitorul va cunoaște copii chiar și mai violenți, dacă nu se recunoaște în mod deschis legătura dintre Ritalin și actele de violență. Clarke mai susține că publicul general, oficiali din sănătate și părinții nu recunosc proporțiile pandemice care cuprind deja țara. Chiar și CIBA Pharmaceutical Company spune în prospectul unui produs:

„Atenție: nu sunt încă disponibile date suficiente despre siguranța și eficacitatea utilizării îndelungate a Ritalinului la copii.”⁶

Incredibil. Vând Ritalin ca pe dulciuri unor copii și recunosc că nu au idee despre efectele pe termen lung! Avertismentul este făcut doar pentru a evita procesele juridice de mai târziu când efectele pe termen scurt și lung sunt luate în considerare. Herbert S. Okun, membru al Consiliului Internațional pentru Controlul Medicamentelor pentru Națiunile Unite, afirma la o conferință de presă că acest consiliu este foarte îngrijorat că metilfenidatul (Ritalin) este foarte prescris în Statele Unite. El spunea că zilnic se iau 330 milioane doze de Ritalin în Statele Unite, în comparație cu cele 65 milioane din lume. Copiii noștri sunt drogați sistematic, iar părinții și profesorii stau și privesc acest proces, încurajându-l uneori. Principala țintă sunt copiii cu minte activă, care reacționează diferit la normele impuse.

Fluorură să-ți astâmperi setea

Fluorura este un alt inhibitor al intelectului, care este adăugat apei potabile și pastei de dinți. Fluorura de sodiu este un ingredient comun din otrăvurile pentru șoareci și gândaci de bucătărie, anestezice, hipnotice, medicamente de psihiatrie și gaz de luptă militar. Acesta este unul dintre ingredientele de bază care intră în compoziția Prozacului și a gazului de luptă Sarin folosit în atacul terorist din metroul japonez. Dovezi științifice independente au arătat că fluorura produce tulburări mentale și îndobitocește oamenii, transformându-i în ființe docile și servile. Asta pe lângă scurtarea vieții și distrugerea structurii osoase.

Prima utilizare a apei fluorurate a fost în lagărele de concentrare naziste, prin gigantul farmaceutic al Iluminaților, I.G. Farben, aceeași firmă care conducea lagărele de concentrare gen Auschwitz și care încă mai face parte din mari concerne, precum Bayer. Încă mai crezi că naziștii au făcut-o pentru că le păsa de igiena

dentară a celor închiși? Intenția introducerii medicației cu fluorură de sodiu în apa potabilă a fost pentru sterilizarea prizonierilor și supunerea lor forțată. Charles Perkins, chimist, a scris următoarele rânduri Fundației Lee pentru Cercetare Nutrițională din Milwaukee, Wisconsin, la 2 octombrie 1954: „În anii 1930, Hitler și naziștii germani au avut viziunea unei lumi dominate și controlate de o filosofie nazistă a pan-germanismului. Chimiiștii germani au lucrat la un plan ingenios și pe termen lung de control în masă, avizat și adoptat de Statul Major German. Acest plan cuprindea controlul populației în orice domeniu prin medicație administrată prin rețeaua de apă potabilă. Astfel, populația putea fi controlată pe zone mari, putea fi redusă prin medicație care să producă sterilitatea femeilor și așa mai departe. În această schemă de control în masă, fluorura de sodiu ocupa un rol important.”

Charles Perkins relatează că dozele repetate de cantități infinitesimale de fluorură vor reduce în timp puterea de rezistență a individului la dominare, prin otrăvire lentă și „narcotizarea” unei anumite zone cerebrale cu fluorură, supunându-l voinței celor care doresc să-l guverneze. El a numit-o „lobotomie ușoară și convenabilă”. Adevăratul motiv din spatele fluorizării apei nu este sănătatea dinților copiilor, spunea el. Dacă într-adevăr acesta ar fi motivul, ar exista multe modalități mai ușoare și mai ieftine. Adevăratul motiv a fost reducerea rezistenței maselor la dominare și control și pierderea libertății lor de gândire. Perkins spunea că în momentul în care naziștii din vremea lui Hitler au hotărât intrarea în Polonia, Statul Major German și cel Rus schimbau idei militare și științifice, planuri, chiar și personal, intenționând controlul maselor prin modificarea apei potabile, idee îmbrățișată de comuniștii ruși, deoarece se potrivea perfect cu planul lor de „comunizare” a lumii:

„Acest plan mi-a fost adus la cunoștință de un chimist german care era un oficial al marelui industriaș I.G. Farben și membru marcant al mișcării naziste de atunci. O spun cu sinceritatea unui chimist care a petrecut aproape 20 ani în cercetarea chimică, biochimică, fiziologică și patologică a fluorurii: orice persoană care bea apă fluorată artificial timp de un an sau mai mult, nu va mai fi niciodată aceeași din punct de vedere mental sau fizic.”

Acesta este motivul pentru care, de atunci, Iluminații au extins consumul de fluorură ca mijloc optim de inhibare mentală a populației prin apa potabilă. Bând ceva care conține apă fluorată, inclusiv bere și răcoritoare, suntem drogați în mod lent, dar constant. Fluorura este un produs secundar din industria aluminiului, iar ideea folosirii ei ca adaos la apa potabilă provine de la familia americană Mellon, care controlează cartelul aluminiului numit ALCOA. Familia Mellon sunt descendenți importanți, prieteni apropiați ai familiei regale britanice și dictatori ai politicii americane prin rețeaua Iluminaților. Fluorurile industriale sunt poluanți importanți ai râurilor și izvoarelor, otrăvesc pământul, peștii și animalele. Costurile manipulării din industria aluminiului au fost uriașe, dar familia Mellon au găsit o soluție în care reziduul toxic a devenit parte a sursei enorme de venit și control uman. În 1944, Oscar Ewing a fost angajat de ALCOA cu un salariu anual de 750.000 de dolari. Imaginează-ți cât ar însemna astăzi! Dar a plecat în câteva luni pentru a deveni șeful Agenției de Securitate Guvernamentale și a început o campanie de adăugare a fluorurii de sodiu în apa potabilă. Acum familia Mellon o vinde pentru utilizare în apa potabilă și în pasta de dinți cu un profit de uriaș. Fluorura intră în apa potabilă în proporție de o parte per milion, dar noi bem doar jumătate de

procent din apa potabilă. Restul se scurge ca produs netoxic pentru industria chimică. Și noi plătim pentru asta.

Dar principalul motiv, ca întotdeauna, nu sunt banii. Un fost controlor mental al Iluminaților mi-a spus despre implicarea clanului Mellon în planurile Iluminaților și satanism. Această persoană a mai spus că, din informațiile pe care le are, Mellon National Bank din Pittsburgh, Pennsylvania, este o operațiune a Iluminaților care le spală bani. Cine să aibă încredere într-o familie care pune chimicale în apa potabilă și pasta de dinți ca să-ți protejeze dinții? Nici fluorura nu ți-i protejează. Un parlamentar din Isle of Wight, Anglia, care se numește Peter Brand, face presiuni pentru adăugarea fluorurii în apa potabilă, deoarece „face bine la dinții copiilor”. El este doctor și purtător de cuvânt pe teme de „sănătate” pentru Partidul Liberal Democrat. De fapt, el nu știe nimic, fiind un alt exemplu de lipsă de informare în rândul doctorilor. Dar, pentru că sunt doctori, mulți cred că le știu pe toate. Dr. Hardy Limeback, BSc, doctor în biochimie, șeful Departamentului de stomatologie preventivă de la Universitatea din Toronto și președinte al Asociației Canadiene de Cercetare Stomatologică a fost odată promotorul fluorurii în apa potabilă. Apoi însă a anunțat că s-a răzgândit, spunând că „pasta de dinți sau apa potabilă fluorată nu trebuie folosite la copiii sub trei ani. Orice formulă pentru copii nu trebuie făcută cu apă potabilă din Toronto. Niciodată.”¹⁰ Un studiu al Universității Toronto arată că oamenii din orașe cu apă potabilă cu fluorură au o cantitate dublă de fluorură în oasele șoldului în comparație cu oamenii din zone fără fluorură, descoperind că fluorura schimbă „arhitectura de bază a oaselor umane”.

Există o boală numită fluoroză scheletală, produsă de acumularea de fluorură în oase, care devin astfel

slabe și fragile. Primele simptome sunt dinții fragili și marmorati, iar Dr. Limeback spunea că în Canada se cheltuie mai mulți bani pentru tratarea fluoroziei dentare decât pentru tratarea cariilor dentare. Dar stați așa. Această otravă pusă în apă și pastă de dinți menține dinții sănătoși și previne cariile, nu?

După cum subliniază Limeback, s-a adăugat fluorură în apa potabilă din Toronto timp de 36 de ani, în timp ce la Vancouver acest lucru nu s-a întâmplat. Atenție: oamenii din Vancouver au carii mai puține decât cei din Toronto! El spunea că rata cariilor este scăzută în toată lumea industrializată – inclusiv Europa, care nu are fluorură în proporție de peste 98%. Aceasta se datorează, spunea el, standardelor de viață îmbunătățite, mai puțin zahăr rafinat, control la stomatolog mai des, folosirea aței dentare și a periajului frecvent. Acum procentajul este sub 2 carii pe copil în Canada. El spunea că cei care continuă să promoveze fluorura lucrează cu date vechi de 50 de ani și cel mult îndoielnice. „Dentiștii nu au nicio pregătire în toxicitate. Orice dentist bine intenționat se bazează pe 50 de ani de dezinformare din partea asociațiilor de sănătate publică și dentiștilor. Chiar și eu. Din nefericire, nu avem dreptate.” Nu numai că bem fluorura de sodiu otrăvitoare, mai înghițim și celelalte chimicale din industria aluminiului. Limeback afirma:

„Lovitura decisivă a fost conștientizarea că am aruncat fluorură contaminată în rezervoarele de apă timp de 50 ani. Cei mai mulți aditivi fluorurați provin din Tampa Bay, Florida, din substanțe de curățare a fumului industrial. Aditivii sunt produse secundare toxice din industria îngrășămintelor super-fosfate. Asta înseamnă că ne otrăvim nu numai cu fluorura toxică în apa potabilă, dar și expunem oameni nevinovați elementelor letale ca

plumb, arsenic și radiu, toate cancerigene. Prin proprietățile cumulative ale toxinelor, efectele dezastuoase asupra sănătății sunt catastrofale.”¹¹

Boala Alzheimer a fost considerată ca având legătură cu aluminiul și aspartamul. Într-o prelegere către studenții la stomatologie de la Universitatea Toronto, Dr. Limeback le-a spus că a indus în eroare neintenționat pe colegii și studenții săi. Timp de 15 ani refuzase să studieze informațiile toxicologice disponibile tuturor. „Otrăvirea copiilor noștri a fost ultima mea intenție. Adevărul a fost greu de digerat, dar l-am acceptat.” Deși cel mai mare susținător al fluorurii a condamnat utilizarea sa, Asociațiile Stomatologilor Canadieni și Americani controlate de Iluminați, precum și agențiile pentru „sănătate” publică, continuă să spună oamenilor că fluorura este bună. Acesta este un exemplu de „cu cât este minciuna mai mare, cu atât mai mulți o vor crede”. Oamenii Iluminaților din pozițiile administrative medicale și „cercetare științifică” dictează medicilor ce este „adevărat” și ce anume trebuie să creadă. Ei informează părinții și mass-media, care preiau simplu replica oficială și o repetă ca niște papagali. Și pentru că foarte puțini cercetează personal problema, dentiștii, doctorii, „ziariștii” sau publicul acceptă ca atare că fluorura din apa potabilă sau pasta de dinți este bună pentru dinți și nu este toxică. Același scenariu este repetat în legătură cu fiecare subiect zilnic și de aceea oamenii trăiesc în propria lor poveste fantezistă. Această iluzie fabricată este atât de înrădăcinată în psihicul uman, încât cei mai mulți râd în fața adevărului. Aici trebuie luate măsuri de acțiune în justiție împotriva autorităților și celor care deja au distrus sănătatea oamenilor prin fluorură, Prozac și aspartam. Aceasta se petrece deja în Canada, în privința mercurului, un alt inhibitor cerebral din plombele dentare. Și iarăși întâlnim aceeași frază care

se repetă constant atunci când sunt listate efectele adverse ale medicamentelor, aditivilor alimentari și altor chimicale: este un inhibitor cerebral. Cum adevărul despre fluorură circulă acum mai mult, „noile cercetări” au dezvăluit, în mod convenabil pentru ele, că este bun pentru oprirea fragilizării oaselor și reducerea riscului de fracturi. Această afirmație s-a făcut cu scopul de a genera noi presiuni pentru extinderea fluorurii în apa potabilă. Deci fluorura nu protejează dinții. Aceasta este doar o scuză. Ea se folosește pentru inhibarea intelectului populației pentru a nu se răzvrăti, pentru a nu întreba sau a nu gândi.

Vaccinările "

Același lucru se petrece cu vaccinările. Acestea sunt un mijloc eficient de pompare a medicamentelor inhibitoare ale minții și distrugătoare a sistemului imunitar la miliarde de oameni sub pretextul ajutorului. Generații întregi de copii din întreaga lume sunt contaminați astfel în fiecare an în timp ce cifrele arată că pretențiile lor caritabile sunt niște mari minciuni. Dr. Guylaine Lanctot dezvăluie realitatea vaccinărilor în cartea sa, *The Medical Mafia* (n.tr. *Mafia Medicală*). Ea spune că vaccinarea repetată epuizează sistemul imunitar și deschide calea pentru tot felul de boli pe care în mod firesc mecanismele defensive ale organismului le resping foarte ușor. După cum arată multe studii, bolile pe care vaccinurile le-ar preveni erau deja în cădere liberă înainte de introducerea acestora. Cercetătorul australian Ian Sinclair a expus minciunile din spatele vaccinării într-o serie de cărți și articole printre care *Health: The Only Immunity* (n.tr. *Sănătatea: Singura imunitate*).¹¹ El susține că a descoperit următoarele:

- Dovezi statistice și grafice arată că peste 90% din bolile pe care le-ar fi prevenit vaccinările erau deja în

declin înainte de aceste campanii de vaccinare. Toate jurnalele medicale recunosc că aceste boli au fost produse de lipsa de curătenie, de igienă, deficiențe de nutriție și standard defectuos de viață. Altfel spus, nu vaccinarea a eradicat bolile infecțioase după cum susțin autoritățile medicale.

- O campanie de vaccinare anti-tuberculoză din India la peste 260.000 persoane a provocat mai multe cazuri de tuberculoză la cei vaccinați decât la cei nevaccinați. Iar acest vaccin încă mai este administrat copiilor australieni și altora de pe glob.

- Costul vaccinului pentru tusea convulsivă a crescut de la 11 cenți în 1982 până la \$11,40 în 1987 din cauza a \$8,00 pe vaccin puși deoparte de firmă pentru plata costurilor legale și a daunelor plătite celor morți și cu leziuni cerebrale în urma vaccinului.

- Milioane de copii din țările „lumii a treia” au murit și încă mai mor de pojar, tetanos, difterie, polio-mielită etc., în ciuda faptului că sunt vaccinați.

Consecințele vaccinurilor asupra sănătății, pe termen scurt sau lung, sunt teribile, dar ele servesc perfect Iluminaților pentru efectele fizice și mintale asupra populației pe care ei doresc să o controleze și pentru profiturile pe care le acumulează. Piramida prezintă pe descendenții Anunnaki din vârf care au creat și controlează Organizația Mondială a Sănătății de pe lângă Națiunile Unite. Organizația sprijină în declarațiile sale agenda Iluminaților și a firmelor lor farmaceutice. Organizația Mondială a Sănătății anunță o anume epidemie, iar agenții Iluminaților din guvern încep o vaccinare în masă împotriva presupusului „pericol” prin profesioniștii lor din medicină. Firmele farmaceutice ale Iluminaților le vând vaccinurile. Totul exact ca în vaccinările împotriva pojarului din anii 1990 din Marea Britanie.

Programele de vaccinare în masă din „lumea a

treia" sunt finanțate și administrate prin Banca Mondială, Organizația Mondială a Sănătății și alte agenții ONU ale Iluminaților, ceea ce le permite să aibă drept țintă anumite popoare în campania lor de genocid. Dr. Lanctot scrie în *The Medical Mafia*:

„Vaccinarea decimează populații întregi. Drastic în țările lumii a treia, cronic în țările industrializate. În această privință, Robert McNamara (Bil, TC, CFR), fost președinte al Băncii Mondiale, fost secretar de stat american, care a ordonat bombardarea masivă în Vietnam și totodată membru al Programului Extins de Imunizare, a făcut niște comentarii interesante. Conform unei publicații franceze, *J'ai tout compris*, el a afirmat că <<trebuie luate măsuri draconice de reducere demografică împotriva voinței populațiilor. Reducerea ratei nașterilor s-a dovedit imposibilă sau insuficientă. De aceea, trebuie să creștem rata mortalității. Cum? Prin mijloace naturale. Foamete și boli (traducere din franceză).>>”¹⁴

„Metode draconice” = metode folosite de Draco. Dr. Lanctot afirmă că vaccinarea permite selectarea populației care urmează să fie decimată. Permite „genocidul controlat” și omorârea oamenilor dintr-o anumită rasă, grup sau țară, în timp ce ceilalți rămân neatinși. Totul se face în numele sănătății și bunăstării, spune ea. Bolile au fost răspândite în mijlocul populațiilor din „lumea a treia” prin vaccinari și apă. Dr. Gotlieb, oncolog, a declarat într-o investigație a CIA că a dispersat o mare cantitate de viruși în râul Congo din Zair în 1960 pentru a contamina apa potabilă a localnicilor. Dr. Gotlieb a devenit apoi șeful Institutului Național Oncologic pentru a duce mai departe „lupta cu boala”. Organizațiile de cercetare a cancerului, care primesc milioane anual prin strângeri de

fonduri, sunt alte paravane ale Iluminațiilor pentru a opri descoperirea unui leac despre care cei din interior știu că deja există. Orice bani donați lor, sunt bani dați Iluminațiilor, deși oamenii naivi nu cunosc acest lucru.

· Escrocheria SIDA ¹⁵

SIDA este o altă boală care produce nefericire și suferință nespusă, boală indusă artificial de către Iluminați prin vaccinare. Cea mai mare prostie afirmată este că HIV produce SIDA. Doctorii, media și publicul acceptă asta ca un fapt neîndoielnic. Faptul că multe victime ale SIDA nu sunt HIV-pozitivi este o dovadă clară că toate cazurile de SIDA nu au nicio legătură cu HIV. HIV este de fapt un virus slab și a fost etichetat ca țap ispășitor pentru a ascunde cauzele reale ale sistemelor imunitare prăbușite. Ce coincidență că „medicamentele minune” pentru tratamentul HIV, precum infamul AZT produs de cartelul Rockefeller are ca efect secundar semnificativ... distrugerea sistemului imunitar! AZT a fost un medicament de chemoterapie pentru cancer și a fost atât de toxic încât a trebuit retras. Văzând efectele medicamentelor de chemoterapie, vă faceți o idee despre cât de toxic poate fi AZT-ul. Medicamentele de chemoterapie au un rol simplu. Distrug celulele. Nu doar celulele canceroase, ci *toate* celulele. Întrebarea este dacă distrug toate celulele canceroase înainte să distrugă prea multe celule sănătoase ale pacientului. Iată de ce pacienții sub chemoterapie se îmbolnăvesc atât de tare și chiar dacă boala cancerului este eliminată, ei au un sistem imunitar permanent distrus din cauza eliminării tuturor celulelor care ne protejează împotriva bolii. În timp ce Iluminații îi demonizau pe homosexualii care cereau un tratament pentru HIV, o firmă Rockefeller a scos AZT de pe un raft prăfuit ca „medicament minune”. „Minunea” a mărit numărul de leucocite din sistemul imunitar pe care ar

fi trebuit să le distrugă HIV. Totuși ei au omis să spună că această creștere de leucocite era rezultatul toxicității AZT-ului, pentru că, de fapt, mecanismul defensiv al omului a intrat în acțiune la administrarea AZT. Pacienții au murit din cauza tratamentului. Cei care mor în urma așa-ziselor „boli SIDA” și sunt HIV-pozitivi, diagnosticul este consemnat ca „SIDA”. Cei care mor din aceleași boli și nu sunt HIV-pozitivi, cauza morții este consemnată drept boala din cauza căreia au murit. Astfel, prin consemnările morții numai cei cu HIV mor de SIDA. O mare minciună care se potrivește de minune stilului Iluminaților.

Adevărul despre SIDA și HIV poate fi aflat din cartea Christinei Maggiore, *What If Everything You Thought You Knew About AIDS Was Wrong* (n.tr. *Cum ar fi dacă tot ce credeai despre SIDA ar fi neadevărat*) (Health Education AIDS Liaison, Los Angeles Capitol, 1996). Christine a sesizat minciunile și înșelăciunea când a ieșit HIV pozitivă la un test și apoi negativă la altele, urmate de altele pozitive. Întreaga rețea SIDA și companiile farmaceutice sunt controlate sau manipulate de Iluminați. Ele au creat o industrie de multe miliarde de dolari, de care beneficiază companiile farmaceutice și organizațiile caritabile. Christine Maggiore și-a dat seama cător organizații caritabile le pasă în realitate de ceea ce se petrece și s-a documentat extensiv în această direcție, după care a fost îndepărtată.

Dar de unde provine SIDA? O boală foarte asemănătoare cu SIDA, numită Kalaazar, a omorât 60.000 oameni în sudul Sudanului. Aceasta distruge sistemul imunitar, victimele murind în consecință din cauza altor boli. Africa a fost o țintă principală a bolilor prin injecții, deoarece Iluminații doresc controlul complet al acestui continent cu fantastica sa bogăție naturală și a început o campanie de genocid împotriva africanilor de culoare. În 1988, ambasadorul Senegalului a anunțat că SIDA a

făcut ravagii în țara sa și că au fost decimate sate întregi. Câțiva ani mai devreme, echipe medicale și științifice au aranjat prin Organizația Mondială a Sănătății vaccinarea oamenilor împotriva hepatitei B. Tot un vaccin pentru hepatita B a mai fost testat pe homosexuali în New York în 1978, iar doi ani mai târziu în San Francisco, Los Angeles, Denver, Chicago și St. Louis, printr-un program al Organizației Mondiale a Sănătății și Institutului Național pentru Sănătate, a început „epidemia SIDA” în rândul comunităților de homosexuali chiar din aceste orașe. Dr. Lanctot susține că „Există rapoarte despre colaborarea dintre aceste două organizații în 1970 pentru studiul consecințelor anumitor viruși și bacterii introduse la copii în campanii de vaccinare. În 1972 (s-au focalizat) asupra virușilor care au provocat căderea mecanismului imunitar.”

Wolf Szmunn a condus experimentele anti-hepatită B din New York. El avea legături foarte apropiate cu Centrul de Donări unde își avea laboratorul, Institutul Național pentru Sănătate, Institutul Oncologic Național, FDA și Organizația Mondială a Sănătății, Școlile de Sănătate Publică de la Cornell, Yale și Harvard (toate controlate de Iluminați). În 1994 a fost condusă o campanie de vaccinare împotriva hepatitei B în Canada, care a fost inutilă, periculoasă și costisitoare. Pentru ce? Vreun plan ascuns? Am fost acolo în 1993. Am fost tulburat să constat că ținta era o întreagă generație (de la 1 la 20 ani), dintr-o singură provincie (Quebec).¹⁶ Dr. Lanctot a stabilit că nu exista riscul de hepatită B și afirmă că au fost administrate trei vaccinuri diferite în zone delimitate. Unele asistente au fost selectate și pregătite pentru a administra un vaccin special, toți copiii au fost introduși într-o bază de date computerizată; presiunea pentru vaccinarea copiilor a fost atât de mare, încât școlile au fost transformate în clinici. Cei care nu au dorit să fie vaccinați erau arătați cu degetul

și tratați ca proscriși (ca și în programul de vaccinare pentru pojar din anii 1990 din Marea Britanie). Asistentele îi urmăreau până acasă pe părinții care nu doreau vaccinarea copiilor lor. Dr. Lanctot cunoștea o mamă care nu dorea vaccinarea copilului său. O asistentă a venit acasă și a convins-o că vaccinarea este obligatorie. Mama a cedat, iar copilul este acum handicapat fizic și mental. În 1986, fără vreo explicație sau permisiune a părinților, vaccinul pentru hepatita B a fost administrat copiilor amerindienilor din Alaska. Unii au murit și mulți s-au îmbolnăvit de ceea ce se pare că a fost un virus numit RSV (Rous Sarcoma Virus) aflat în vaccin. Triburile de amerindieni au fost ținta multor „programe de vaccinare”, deoarece Iluminații vor pă-mântul și resursele lor pentru a încheia genocidul început de venirea europenilor. În acest scop, după cum am aflat din cercetările mele, ei s-au infiltrat printre bătrânii lor din trib și controlează agențiile responsabile pentru „afacerile indienilor”, aceste agenții dând la rândul lor socoteală guvernului federal.

Dr. Lanctot povestește despre un grup de femei indiene care au vorbit despre vaccinare. Asistenta grupului i-a spus că guvernul federal i-a dat mână liberă în administrarea sănătății lor cu o singură condiție: fiecare vaccinare să fie aplicată cu rigurozitate tuturor, fără excepție. „Tăcerea era asurzitoare. Am înțeles cu toții.”, își amintește Dr. Lanctot.¹⁷

Doctorii morții

Doctorii americani sunt, statistic vorbind, mai periculoși decât armele de foc. În fiecare an aproape 120.000 de morți sunt datorate erorilor medicale, în medie 0,171 pe doctor. Sunt 1500 de decese prin arme de foc, în medie 0,000181 pe deținător de armă. Susținem toți interzicerea armelor de foc, alimentați de propaganda Iluminaților și totuși un doctor are de 9000

ori mai multe șanse să omoare.” În Marea Britanie, sute de mii de oameni sunt în spitale din cauza efectelor medicamentelor care ar fi trebuit să îi însănătoșească.” Biroul Național Britanic pentru Audit a mai subliniat pericolele incredibile prezentate de medicina „modernă”. Ei arată că în jur de 100.000 de pacienți capătă infecții în spitalele britanice în fiecare an, care determină moartea a 5000 oameni și contribuie „substanțial” la alte 15.000 de decese. Aceste cifre mai confirmă un raport al cotidianului *London Daily Express*, care susține că spitalele mușamalizează mult pericolele la care sunt supuși pacienții aflați în îngrijire și proporțiile ratei anuale a deceselor. Faptul că mulți mor din cauza unei infecții dobândite în spital este ascuns familiilor pacienților și nu este menționat pe certificatul de deces. O altă problemă ridicată este că așa-numiții super-agenți patogeni au dezvoltat imunitate la multe antibiotice, deoarece doctorii le-au prescris ca pe bomboane timp îndelungat – un alt plan al Iluminaților de a distruge eficacitatea sistemului imunitar uman. În consecință, acestea nu mai elimină agenții patogeni.

Un asemenea rezultat a fost de mult prevăzut de vindecătorii „alternativi” și alții care puteau sesiza ceea ce era extrem de evident. Este uimitor atacul exercitat de profesioniștii din medicină asupra metodelor „alternative” de vindecare, când cifrele arată clar că pericolele tratamentelor prescrise de stabilimentele medicale controlate de Iluminați sunt mult mai mari. Aceste alternative la cartelul medicamentelor și stabilimentelor medicale trebuie să lupte pentru propria supraviețuire împotriva legilor inițiate de Iluminați, care le trimit în anonimat. Chiar dreptul de a lua suplimente alimentare și alternative naturale este amenințat de comitetul Codex, ramură a Organizației Mondiale a Sănătății. S-au organizat numeroase campanii care luptă pentru protecția dreptului fundamental

de a decide ce introducem în organismul nostru. Dacă nu putem decide pentru noi înșine, ce altă libertate ne mai rămâne? Chiar asta se și petrece. În Marea Britanie plătim multe miliarde pentru finanțarea Serviciului Național de Sănătate. Dar, deși este finanțat din bani publici, oamenii nu pot decide metoda de tratament pe care o doresc. Metodele alternative sunt suprimate în favoarea bisturiului sau a medicamentelor.

Suplimentele alimentare sunt luate pentru a compensa pierderea de elemente nutritive pe care le primeam odată din hrană. Apariția agriculturii chimice după al Doilea Război Mondial, care distruge solul și otrăvește alimentele, a fost o altă operațiune a Iluminaților. Această schimbare a metodelor de producție alimentară în Marea Britanie l-a avut ca protagonist pe Lordul Victor Rothschild, prieten și „consilier” al reptilianului Ted Heath, ca șef al unității politice a lui Heath (Central Policy Review Staff). Victor Rothschild a fost unul dintre cei mai mari manipulatori Iluminați ai secolului XX (vezi ...*Și adevărul vă va elibera*).

Iluminații au în proprietate transnaționalele care produc otrăvurile din alimentele noastre și sunt și proprietarii celor mai multe dintre suprafețele cultivabile. Acum ei distrug varietățile naturale și patentează înlocuitorii lor, care cresc numai dacă fermierii folosesc „îngrășămintele” și otrăvurile pe care le fabrică. Este ilegal ca fermierii săraci să folosească semințe patentate fără să le cumpere de la transnaționale (Iluminați) la prețurile pe care le cer acestea. Distrugerea varietăților naturale are loc pentru ca acești fermieri să nu aibă alternative. Totul este coordonat conform unei agende pentru controlul mental, emoțional și fizic al rasei umane de către descendenții Anunnaki. Toate aceste manipulări fac parte dintr-o manipulare mai amplă din planurile Iluminați.

Implant de microcipuri la întreaga populație

Cel mai important scop al Iluminațiilor este implantarea oamenilor cu microcipuri, pentru ca fiecare persoană de pe planetă să aibă un asemenea implant, inclusiv nou-născuții. Ceea ce vă spun nu este literatură de ficțiune. Deja se petrece. Desigur că nu vor spune adevărul despre intențiile lor, deoarece ei știu că mulți vor opune rezistență. Totul se desfășoară pe etape pentru a oculta scopul principal. S-a început cu implantarea animalelor, mai întâi voluntar și acum deseori prin lege, iar aceeași metodă se folosește pe oameni.

În 1997 un prieten mi-a prezentat un cetățean american, om de știință care lucra împotriva voinței lui pentru proiecte secrete ale CIA, necunoscute chiar și celor mai mari politicieni. Întrebându-l de ce își irosește geniul în asemenea lucruri, el și-a desfăcut cămașa, iar pe piept avea un fel de „plic” transparent, asemănător celor de șampon, numit „petice” de către CIA, cu un lichid portocaliu-gălbui. Persoana susținea că a intrat în CIA în ideea de a-și servi țara, dar curând și-a dat seama că știința lui era departe de a fi folosită pentru binele omenirii. Atunci când a început să se răzvrătească împotriva folosirii greșite a cunoașterii sale, a plecat într-o dimineață și următorul lucru pe care și-l amintește este că s-a trezit pe un fel de masă medicală. Devenind oarecum conștient, a remarcat „peticul” de pe piept. Organismul său fusese astfel manipulat, încât avea nevoie de substanța respectivă, care trebuia înlocuită la fiecare 72 de ore. Dacă nu făcea ce i se spunea, nu-i înlocuiau peticul și urma să aibă o moarte lungă și dureroasă.

Mulți savanți străluciți care ar putea elibera omenirea de flagelul foametei și sărăciei sunt în aceeași situație. Acest om mi-a povestit despre planul de implantare a microcipurilor la oameni și despre multe

altele. Am stabilit o întâlnire pentru demascarea a ceea ce se plănuiește rasei umane, deoarece nu știa cât timp i se mai dă de trăit. Odată ce acești savanți și-au îndeplinit scopul, peticul nu mai este înlocuit și survine o moarte dureroasă. În primul rând, el a relatat că există un leac pentru cancer de câteva zeci de ani, dar acesta nu este dat publicului, deoarece nu se dorește supraviețuirea oamenilor și că tratarea simptomelor și banii cheltuiți pentru medicamente inutile sunt mai mulți decât cei rezultați din vindecarea bolii. El mai susține că există tehnologia creării de recolte abundente în deșert, fără apă, prin stimularea câmpurilor energetice ale plantelor. În forma sa optimă, ele cresc foarte repede încât este necesară fotografierea lor pentru a sesiza acest fenomen. Această tehnologie ar elimina foametea, dar în același timp aceeași tehnologie a fost folosită pentru omorârea a mii de oameni chiar sub privirile sale.

CIA (agenție a Iluminaților) a realizat multe experimente în Etiopia în perioada foametei. Savantul pe care l-am contactat s-a aflat într-un avion care zbura deasupra unei zone unde s-a manifestat un câmp vibrațional, credea el, pentru stimularea creșterii plantelor. Mergând în față, a avut un șoc văzând mii de oameni secerați de puterea câmpului magnetic, deoarece CIA testa tehnologia lui ca armă de ucidere în masă. Despre această tehnologie el mai spunea că degajă energie și căldură nepoluantă – energie liberă – tehnologie cunoscută de zeci de ani.

Toți acești oameni pe care i-am întâlnit produc aceste sisteme fără a le pune la dispoziția publicului, deoarece Iluminații controlează patentele, banii și firmele care le-ar putea produce în serie. Imaginează-ți un echipament simplu care să producă electricitatea și căldura necesară zilnic fără vreun cost, folosind o tehnologie a energiei vibratorii transformată în electricitate utilă. Toată această tehnologie ar putea fi a

noastră astăzi dacă nu am fi sabotati de Iluminați.

Dar subiectul care a stârnit interesul savantului a fost acela al microcipurilor. El a confirmat planul Iluminaților de a implanta fiecare ființă umană cu un microcip. Unul din motive ar fi etichetarea noastră pentru a ne supraveghea acțiunile și locația permanentă. Dar cel principal este acela de a ne manipula procesele mentale și emoționale. El spunea că oamenii nu ar trebui să se îngrijoreze în privința impulsurilor care pleacă de la cip la computer, ci în privința mesajelor primite de cip de la computer. Oamenii nu pot înțelege nivelul tehnologiei folosite în proiectele secrete ale Iluminaților. Prin implantarea cipurilor, computerul hotărăște comportamentul docil sau agresiv, excitația sau lipsa de interes sexual, închiderea minții până la nivelul la care oamenii pot deveni niște adevărați zombi.

Din punctul meu de vedere, totul se petrece deja! El m-a rugat să îndemn oamenii să reziste în toate modurile posibile implantării de microcipuri, deoarece odată cu renunțarea noastră devenim mașini controlate de „extraterestrii” din spatele întregului plan. Avem nevoie de o campanie globală „NU CIPURILOR” și asta ACUM! Cipul face parte din orice tehnologie, fiind inclus în mașinile mai noi. Acestea pot fi imobilizate de la distanță prin satelit, putând fi urmărite oriunde. După cum am prevăzut în cărțile mele anterioare, deja se sugerează ca oamenii să fie implantați cu cipuri pentru „eficientizarea lumii”. Prof. Kevin Warwick de la Universitatea Reading, Anglia, a fost folosit pentru promovarea microcipurilor umane. Lui i s-a implantat un cip în circumstanțe intens mediatizate și ne-a prezentat beneficiile echipamentului de control electronic de la distanță. Din ultimele știri pe care le am, soția sa Irena, urma să fie și ea implantată cu un alt cip care le-ar conecta sistemul nervos la procesori de date, baterii și transmițători radio. Se pare că și fiiceii lor i s-a

cerut să participe la program, dar aceasta a refuzat categoric. Probabil că cineva din această familie are minte mai multă. Prof. Warwick a susținut că „Acesta este următorul pas în fuziunea dintre om și mașină. Vom putea comunica între două sisteme nervoase pe net”. Warwick este finanțat, conform informațiilor din *London Daily Mail*, cu jumătate de milion de lire sterline de mari firme de internet americane. Prof. Warwick recunoaște că atât el, cât și soția sa ar putea suferi leziuni fizice permanente ale brațelor lor, dar că speră „să nu sufere și leziuni cerebrale”. Nu se știe totuși.

Vedem acum oameni cu implanturi în care se găsesc dosarele lor medicale și alte detalii personale. Planul este să se vândă cipul ca modalitate de prevenire a jefuirii persoanelor și păstrare a detaliilor lor personale sub piele, ca și scuza prevenirii fraudelor prin cărți de credit. Se va promova implantarea copiilor sub pretextul prevenirii pierderii lor sau pentru localizarea lor. Cu cât dispar sau sunt omorâți mai mulți copii sau se promovează pericolul pedofiliei în comunitate, cu atât mai mult vor fi mai speriați părinții și deci mai dispuși să-și implanteze copiii. Desigur că cei mai mari perversi și ucigași de copii sunt chiar promotorii Iluminați ai cipului. Problemă-reacție-soluție. Un tip numit David Adair, care a lucrat la proiecte foarte tehnologizate ale NASA, a intrat în circuitul prelegerilor New Age din America pentru a susține beneficiile implantării copiilor cu cipuri. Nu-mi vine să cred că o persoană cu atâtea informații despre tehnologii secrete este atât de inconștientă de implicațiile etichetării și controlului mental. S-au găsit implanturi în oameni care susțin că au fost răpiți de „extraterestri”, dar câți oameni sunt implantați fără știrea lor? Savantul CIA mi-a spus în 1997 că microcipurile din proiectele secrete sunt acum atât de mici, încât pot fi injectate cu un ac hipodermic prin programele de vaccinare în masă. Câțiva ani mai

târziu, a apărut o imagine într-un ziar britanic a unei furnici care avea un microcip în clești, iar aceasta este mărimea despre care ni se permite să știm. Implantarea oamenilor pentru a „vorbi” cu calculatoarele lor și pe internet este o altă abordare. Iată ce spune *London Sunday Times*:

„Următorul computer pe care îl cumperi poate fi ultimul de care ai nevoie. În viitor, savanții vor să ne insereze cipuri electronice în cap pentru a ne conecta direct la autostrada informațională. Cercetătorii britanici participă la echipe internaționale care lucrează la un implant pentru traducerea gândurilor umane în limbaj informatic. În decurs de o generație, spune un grup, oamenii cu un cip de mărimea unui bob de porumb implantat în ceafă vor putea vorbi cu mașinile.”²⁰

De ce nu le-o fi spus că de fapt mașinile pot să le vorbească. În ...*Și adevărul vă va elibera* am descris toată această poveste. Dr. Carl W. Sanders este un apreciat inginer electronist care lucrează la un implant microcip pentru a-i ajuta pe pacienții cu leziuni ale măduvei spinării. El spune că proiectul său a fost deturnat de o grupare cu care a avut vreo 17 întâlniri la Bruxelles și Luxemburg. Sanders a declarat pentru revista *Nexus*:

„Am fost la o întâlnire unde se discuta cum se controlează un popor atunci când oamenii pot fi identificați. La aceste întâlniri participau oameni ca Henry Kissinger și persoane din cadrul CIA. Se discuta și cum trebuie oamenii convinși de necesitatea unui astfel de cip. După care, deodată, cineva a venit cu ideea de a-i atenționa în privința copiilor pierduți și așa mai departe. Toate aceste lucruri se discutau în aceste întâlniri cum discută oamenii despre vite. CIA a venit cu ideea de a pune imaginea copiilor pierduți

pe cutiile de lapte (lucru pe care l-au și făcut). Din momentul acceptării cipului, nu s-au mai văzut acele imagini, deoarece și-au îndeplinit scopul.”²¹

Dr. Sanders spunea că ei doresc să includă în cip informații despre numele și poza persoanei, un număr de asigurări sociale internațional (pentru un guvern mondial), amprentele digitale, descrierea fizică, antecedente familiale și medicale, adresa, ocupația, informații despre venit și cazier. Oamenilor li se va spune că dacă au implanturi nu va mai fi nevoie de pașapoarte sau alte documente personale și se vor arunca în față destule beneficii aparente pentru a convinge populația să fie de acord să renunțe practic la libertatea sa. Sau cel puțin la funcția ei cerebrală. Implanturile vor începe mai întâi ca program voluntar, oamenii vor fi încurajați să se bucure de statutul lor de clonă a unui computer. Apoi totul va deveni obligatoriu. Cu cât vor exista mai mulți copii dispăruți, mai multe atacuri teroriste și alte orori fabricate de Iluminați, cu atât mai „justificată” va fi obligativitatea microcipului și acceptarea sa de către turmă. Despre cei care refuză cipul se va spune că au „ceva de ascuns” (păcăleală veche) sau nu le pasă de copiii dispăruți sau cei omorâți și mutilați în atentate. Se va mai menționa și „amenințarea” teroriștilor cu dispozitive nucleare în valize, așa cum se procedează de obicei. Rețeaua informatică globală care va coordona totul este deja amplasată și pregătită în locuri subterane. Una este în Bruxelles, Belgia, un mare centru al Iluminaților, sediu al NATO și al Uniunii Europene. Alta este în muntele Cheyenne din Statele Unite.

În timp ce scriam acest capitol, o firmă numită Applied Digital Solutions a anunțat lansarea unui microcip uman numit Digital Angel. Acesta este un implant uman pentru măsurarea fiziologiei purtătorului, deci a pulsului și temperaturii corporale, direct la sediul

firmei. Firma susține că este primul cip operațional uman care face legătura cu sistemele de urmărire globală prin satelit. Acesta permite urmărirea fiecărei mișcări făcute pretutindeni pe planetă prin satelit, cât și conectarea la internet ca dispozitiv de identitate a utilizatorului pentru internet. Este un implant cât o monedă de 10 cenți, amplasată imediat sub piele. Cipul va fi alimentat electro-mecanic prin simpla mișcare musculară și poate fi activat de purtător sau de tehnologia de monitorizare. Conform declarațiilor oficiale, acesta a fost dezvoltat de dr. Peter Zhou și echipa sa de cercetare și a fost realizat „înainte de termen”. Agenda Iluminaților nu depinde de tehnologia necesară descoperită accidental. Aceasta este pregătită dinainte și introdusă conform unui grafic bine planificat. În acel moment ni se spune că tehnologia doar ce a fost descoperită când de fapt ea a trebuit să aștepte poate ani de zile.

Fundațiile scutite de taxe, ca Fundația Rockefeller, alocă cercetării științifice sume enorme de bani, dar, după cum arată un comitet al Congresului american din anii 1950, le țin evidența modului de cheltuire a banilor și insistă ca fiecare cercetare să servească nevoilor agendei globale. Universitatea Princeton controlată de Iluminați a fost implicată în realizarea acestui microcip împreună cu New Jersey Institute of Technology. Dr. Peter Zhou este șeful cercetării la Digital Angel.net Inc., o sucursală controlată total de Applied Digital. Desigur că el subliniază beneficiile oamenilor transformați în roboți umani, conectați la satelit și că se bucură de capacitatea cipului de a monitoriza parametrii medicali și a localiza cu precizie locul unde trebuie să ajungă serviciile de ambulață. Am prezis cu ani înainte că aceasta va fi una din modalitățile de vânzare a cipurilor către oameni în momentul pregătit pentru introducerea lor. El mai spunea că implantul va deveni la fel de

răspândit și popular ca telefonul mobil și vaccinurile (o altă modalitate de suprimare a intelectului și subminare a sistemului imunitar). Apoi Dr. Zhou ne-a stropit cu apă rece printr-una dintre cele mai teribile propoziții pe care le-am citit vreodată:

„Digital Angel va fi o legătură personală cu lumea electronică. Va fi paznicul și protectorul vostru și vă va aduce numai lucruri bune. Vom deveni toți hibrizi de inteligență electronică și suflet.”

Te rog să mai citești aceste cuvinte, mai ales ultima propoziție. Iată ce am prevăzut de mulți ani noi, „teoreticienii” conspirației, totul este aici. Am auzit că introducerea acestui tip de cip poate sta oarecum sub semnul întrebării, dar ne dă o idee excelentă despre ceea ce ni se pregătește. Iar cipul nu este singurul lucru. Privește în jur și vei vedea toate metodele de control și supraveghere. Nu poți merge printr-un oraș mai mare sau mai mic fără să fii văzut de cel puțin o cameră video. Când intri într-un magazin sau iei bani de la bancomat, când conduci o mașină sau mergi cu trenul ori cu avionul. Aceste proporții incredibile ale supravegherii au fost introduse puțin câte puțin de către Illuminați până când te trezești într-o dimineață sesizând că „Big Brother”, Fratele mai Mare al lui George Orwell nu vine – este deja aici. Toate exemplele din acest capitol fac parte din aceleași planuri, lucru pe care nu-l pot sublinia îndeajuns. Văzând conexiunile dintre toate aceste fire se ridică vălul. Există grupuri de presiune care luptă și dezvăluie fapte de distrugere a mediului, alimente otrăvite, vaccinări, cartelul medicamentelor, escrocherii bancare, datoria lumii a treia, manipularea războaielor, sărăcia, cancerul, SIDA, abuzarea copiilor, sacrificiul ritual satanic, suprimarea informației, asasinate, slăbirea

libertăților, fiscalitatea ridicată și toate celelalte. Dar trebuie să vedem toate acestea pentru a alunga ceața din toate planurile într-un singur scop. Toate escrocheriile sunt o singură mare escrocherie. Putem merge mai departe opunându-ne acestor rele individuale, dar nu vom realiza vreo transformare fundamentală fără să ne concentrăm asupra simptomelor și conștientizării celei mai mari cauze a tuturor: descendenții Anunnaki și planul lor pentru un stat fascist global. Ori de câte ori ceva ascuns este pe cale să devină realitate fizică, va exista mereu un moment când acel ceva se va întrevede. Aceasta este chiar perioada în care trăim. Vedem grupuri și imperii mondiale masive fuzionând cu altele din finanțe, afaceri și media, în timp ce concentrarea puterii politice continuă constant prin Uniunea Europeană, „zonele comerciale libere” și Națiunile Unite. Aceiași oameni au controlat de mult toate aceste aspecte ale societății noastre, dar acum îi vedem mișcând piesele finale ale statului fascist global sau ale „Noii Ordini Mondiale”.

Își pierd acoperirea?

O temă comună a multor actuale sau foste surse interioare cu care am vorbit, este că reptilienilor care își schimbă forma le vine din ce în ce mai dificil să-și mențină forma lor „umană”. Poate de aceea mulți oameni asistă recent la fenomene de schimbări de formă. Explicația pe care am primit-o este că se schimbă frecvența de vibrație a planetei la încheierea unui mare ciclu și intrarea în altul nou. Unii au numit acest nou ciclu „Era Vărsătorului”, în care Pământul trece din zona celestă numită „Pești”, în care a intrat acum aproximativ 2000 ani, în „noua eră” a Vărsătorului. Este un fenomen asemănător trecerii printr-un curriculum școlar cu diferite combinații energetice care afectează Pământul, oferind diferite experiențe celor care aleg să

fie aici în prezent. Popoarele mayaşe din Yucatan, Mexic, au lăsat consemnări ale măsurării „timpului” şi micile, mediile şi marile cicluri ale evoluţiei Pământului, unul din marile lor cicluri care se pare că a început pe la 3113 î.Ch. şi care ar trebui să se încheie în 2012. Alţi cercetători ai acestor măsurători „temporale” sugerează că în aceeaşi perioadă se încheie şi alte cicluri mai mari decât acesta. Frecvenţa rezonantă de bază a planetei, cunoscută ca Rezonanţa Cavităţii Schumann, a fost descoperită în 1899 şi a rămas oarecum constantă până pe la mijlocul anilor 1980 când a început să intensifice rapid. Frecvenţa a continuat să crească, iar un efect al acestor vibraţii superioare este că „timpul” pare să treacă mai repede. Unii cercetători, mediumi şi „mistici” sugerează că frecvenţa noastră se apropie zilnic de spectrul de frecvenţe al celei de-a patra dimensiuni. Aceasta ar fi o altă explicaţie a capacităţii oamenilor de a-i vedea pe reptilienii mai des şi de ce reptilienii ştiu că se apropie ziua când nu-şi mai vor putea ascunde adevărata lor identitate. Mi s-a spus că ritualurile sacrificiale şi consumul de sânge a crescut dramatic de la mijlocul anilor 1980 odată cu schimbarea vibraţională care i-a forţat să acţioneze mai mult pentru a-şi menţine forma umană.

Nu este o coincidenţă faptul că această perioadă este aceeaşi cu încheierea statului centralizat global, cu armata sa mondială, populaţia implantată cu microcipuri şi teribila structură globală centralizată prin controlul armelor, finanţelor, media şi guvernelor. Ei ştiu în următorii ani că o să-i vedem aşa cum sunt în realitate. Un alt rol al microcipului ar putea fi la fel de bine închiderea zonei cerebrale care să ne permită să-i vedem. În mod evident suntem pregătiţi pentru marea dezvăluire, mai ales copiii, prin explozia de imagistică reptiliană şi teme din mass-media. Filmele şi televiziunea invadate de dinozauri şi personaje „pozi-

tive" reptiliene din desenele animate pentru copii. Serialul TV american numit V din anii 1980, acum o producție Warner Video, a produs cel mai potrivit scenariu, cred. Acesta spune povestea unei lumi controlate de extraterestri reptilieni, care-și ascund adevărata lor natură într-o formă aparent umană. Acești extraterestri erau numiți „Vizitatorii” și li s-a dat controlul tuturor pozițiilor de putere prin aparentul interes pentru binele omenirii. Ei anunță că dau oamenilor anumite substanțe pentru vindecarea unor boli „incurabile”, lucrând cu cei care sunt supuși și bine răsplătiți pentru că făceau ceea ce li se spunea. Un grup de rezistență a sesizat că „Vizitatorii” nu erau umani, ci reptilieni, iar filmul arată cum câțiva rebeli, ajutați de unii reptilieni compasivi, au arătat adevărul și au omorât „vizitatorii” prin răspândirea unei boli care acționa numai asupra lor. A existat, desigur, o notă poetică în film, dar tema de bază a fost foarte precisă; cei care au sesizat corect intriga trebuie să-și fi dat seama ce se petrece. Aici doresc să subliniez din nou că nu toți reptilienii doresc controlul asupra planetei și nu toți tratează oamenii ca pe niște animale. Aceștia sunt însă doar o parte dintre reptilieni. Dar dacă nu ne concentrăm asupra celeilalte părți și asupra planurilor ei, vom regreta amar acest lucru.

O victimă a controlului mental al Iluminaților, care susține că a văzut reptilieni în baze subterane și alte locații, spunea următoarele:

„Având în vedere că ființele draco și cenușiii nu au vreun simț al integrității sîpirituale și sunt oarecum controlați în cea mai mare parte de instinctele lor de prădători, toate eforturile de negociere cu ei sunt menite să eșueze, asemenea unei negocieri cu o tumoră canceroasă. Căci, în toate cazurile pe care le știu, ființele draco și cenușiii au violat orice „tratat”

cu rasa umană și s-au folosit de acele tratate ca arme pentru infiltrare și cucerire.”²¹

Este o opinie general acceptată a comunității OZN că guvernele lumii, mai ales cel american, au încheiat „tratate” de beneficii reciproce în schimbul cunoașterii tehnologice, dar aceste „acorduri” au fost folosite pentru stabilirea controlului pe termen lung. Dacă aceste relatări sunt corecte, atunci ei spun povestea numai parțial. Depinde de nivelul ierarhic abordat. Timp de mii de ani, descendenții din ierarhia superioară Anunnaki au lucrat conștient pentru împlinirea agendei reptiliane. Aceștia nu sunt aici din anii 1950 pentru a încheia înțelegeri secrete cu guvernele. Au fost aici de la bun început. Dacă în acea perioadă s-au încheiat „tratate”, atunci acestea au fost realizate la acele niveluri guvernamentale care nu aveau habar de tot ceea ce se petrecea în realitate. De multe ori am auzit sugestia că o mare forță de invazie „extraterestră” se îndreaptă spre planetă, dar aici trebuie să fim foarte precauți. Ce modalitate ar fi mai bună de justificare a unui stat fascist global sau de cedare a puterii către reptilienii, decât ideea că trebuie să ne unim forțele împotriva unei amenințări exterioare? Se pare că un delegat elvețian a notat cuvintele lui Henry Kissinger la întâlnirea Grupului Bilderberg din 1992, de la Evian-Les-Bains în Franța:

„Astăzi America s-ar indigna dacă trupele ONU ar intra în Los Angeles pentru a restabili ordinea; mâine ar fi recunoscătoare. Mai ales dacă li s-ar spune că există o amenințare exterioară, reală sau imaginară, care să ne amenințe existența. Atunci toate popoarele lumii vor implora liderii lumii să le scape de acest rău. Singurul lucru de care se tem oamenii este necunoscutul. La prezentarea acestui scenariu, drepturile individuale vor fi cedate de bună voie guvernului mondial pentru garantarea bunăstării lor.”

Ce ironie ar fi ca reptilienii să fi existat aici de sute de mii de ani, iar noi să fabricăm o imagine a lor de „salvatori” ai noștri, în loc de cea de protagoniști ai unei „in-vazii extraterestre”, așa cum sunt în realitate.

’ Dar totul este posibil având în vedere supunerea uimitoare a minții umane, cu sau fără microcip. Multe dintre cele mai importate elemente ale planului reptilian sunt foarte aproape de a fi realizate, iar dacă redăm acestei planete adevărata libertate și zădărniciim planurile Anunnaki, mulți oameni se vor trezi și vor evolua foarte repede.

Surse

¹ Informații detaliate despre aspartam în Arhiva medicală de pe pagina web a lui David Icke și articole specifice despre această secțiune se găsesc la:

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/asparaddict.html>

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/lowdownaspartame.html>

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/cover/whoswho.html>
www.dorway.com

²

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/lowdownaspartame.html>

³ Mai multe despre Prozac în Arhiva medicală de pe pagina web a lui David Icke, iar articole specifice despre această secțiune se găsesc la:

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/prozac.html>

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/prozactruth.html>

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/navyprozac.html>

⁴ *They Are Doping Our Kids:* http://www.Illuminati-news.com/doping_kids.htm

⁵ *How Psychiatry Is Making Drug Addicts Out Of America's School Children:*

<http://www.wealth4freedom.com/truth/Ritalin.html>

⁶ *They Are Doping Our Kids:* http://www.Illuminati-news.com/doping_kids.htm

⁷ Id.

⁸

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/stupidflouride.html>

⁹ Id.

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/flouride2.html>

¹¹ Id.

¹² Mai multe despre vaccinări în Arhiva medicală de pe pagina web a lui David Icke și articole specifice despre această secțiune se găsesc la: <http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/vaccinemia.htm>

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/forcedvaccine.htm>

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/vaccinemia.htm>

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/vaccineautism.html>

¹³ Ian Sinclair, *Health: The Only Immunity* (publicată de Ian Sinclair și disponibilă la 5 Ivy Street, Ryde, New South Wales, Australia, 2112)

¹⁴ Vezi și

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/vaccinemia.htm> și

<http://www.davidicke.com/icke/articles/lanctot.html>

¹⁵ În Arhiva medicală de pe pagina web a lui David Icke se află o listă lungă de articole despre SIDA

¹⁶ Vezi *The Medical Mafia* și

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/vaccinemia.htm>

¹⁷ Id.

¹⁸

<http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/doctorguns.htm>

¹⁹ <http://www.davidicke.net/medicalarchives/badmed/5000die.html>

²⁰ *London Sunday Times* din 16 aprilie 1995

²¹ Revista *Nexus*, vara 1994

²² <http://www.davidicke.net/newsroom/global/090800a.html>

²³ <http://www.reptilianagenda.com/exp/e020900a.html>

Matricea

Matricea este pretutindeni. Ne înconjoară din toate părțile. Chiar și acum, în această cameră. O vezi când privești pe fereastră sau când pornești televizorul. O simți când mergi la serviciu, când mergi la biserică sau când îți plătești taxele. Este lumea care te orbește ca să nu vezi adevărul.

Morpheus în filmul *The Matrix*

Credem că trăim într-o „lume”. Dar de fapt trăim într-o gamă de frecvențe. Suntem prinși într-o gamă de frecvențe și de aceea suntem prinși într-o iluzie. Este ceea ce binecunoscutul film numește *Matricea*.

„Lumea” care ne înconjoară nu este decât o mică parte a unei infinități multidimensionale pe care o pot accesa simțurile noastre fizice, vederea, auzul, pipăitul, mirosul și gustul. Lumea fizică pe care o percepem este ca un post de radio la care se acordează simțurile noastre fizice. Asta este deci tot ceea ce vedem. Dar totul din jurul nostru este alcătuit din celelalte frecvențe sau densități ale creației infinite – cele a căror existență este negată de „știință”. Densitățile există în jurul nostru pe frecvențe dincolo de spectrul/percepția simțurilor noastre fizice. Acestea sunt frecvențele care pot fi percepute de animale precum pisicile, atunci când ele reacționează la spațiul aparent „gol”, sau de câini care aud sunete cu frecvențe mai înalte decât cele pe care le auzim noi. Chiar și nou-născuții reacționează la spațiul

„gol” până când simțurile lor le sunt încătușate prin condiționare. Acestea sunt frecvențele accesate de medii autentici – oracolele din lumea antică – cei care își pot ridica vibrația pentru a o acorda la aceste lumi nevăzute. Fiziciană italiancă Giuliana Conforto scrie astfel în uimitoarea sa carte *LUH, Man's Cosmic Game* (n.tr. *LUH, Jocul cosmic al omului*) (Edizioni Noesis, 1998):

„...aproximativ 90% din masa totală calculată este de fapt întunecată și neobservabilă, în timp ce numai 10% este observabilă prin curcubeul infinit, care este lumina. Universul vizibil pe care îl observăm, cu miliardele de stele și galaxii, este numai o mică perspectivă a acestor 10%. ...În interiorul fiecărui corp fizic există o realitate invizibilă, dar mult mai masivă de 90%, ca substanță neobservabilă, ce poate fi simțită ca emoții, intuiții și sentimente.”

Entitățile din altă dimensiune, cum sunt reptilienii, acționează în interiorul lumilor din această „materie întunecată” nevăzută. Giuliana Conforto mai susține că, în unele galaxii, această materie întunecată, invizibilă ochiului uman, are de 100 de ori mai multă masă observabilă. Din spectrul nostru de frecvențe vedem doar 7% din ceea ce există în asemenea galaxii!² Deschizându-ne mintea și expansiionându-ne percepția, „descoperim” mai multe planete și stele. Se spune că atomul reprezintă fundamentul materiei fizice și totuși numai o fracțiune a spațiului în care există atomul este „goală” pentru ochiul uman. Un „atom fizic” din care iau naștere toate formele fizice este alcătuit dintr-un nucleu în jurul căruia orbitează electroni asemănători unui sistem solar în miniatură. În cartea sa *The Opening Of The Third Eye* (n.tr. *Deschiderea celui de-al treilea ochi*) (Aqua-

ian Press, Wellingborough, England, 1977), dr. Douglas Baker susține că: „Dacă expansionăm atomul de hidrogen la mărimea unei catedrale, electronul său ar avea poate mărimea unei monede de 5 cenți!”³

Cel mai mult „spațiu” din interiorul unui atom este „materie întunecată” care lucrează pe frecvențe invizibile, în mod asemănător cu sistemul nostru solar și întregul univers fizic dens. Dacă „știința” ar fi condusă de oameni care gândesc precum Giuliana Conforto, în locul minților închise din academii, am trăi deja într-o lume mult mai conștientă de sine și de natura vieții. Să vedem cifrele ei și să le aplicăm negărilor „științifice” ale vieții inteligente în afara acestei planete. Să presupunem că viața așa cum o știm a apărut numai pe această planetă fizică dintre miliardele de planete și stele din universul vizibil, care este de fapt numai o parte a „luminii” vizibile, și care, la rândul ei, reprezintă numai 10% din masa totală. Ce glumă! Să ne ferească Dumnezeu de asemenea „știință” oficială. Și asta obținem numai din calculele actuale. Acea parte de 10% din masa totală pe care o vedem s-ar putea să fie un procentaj foarte optimist.

Împărăția cerului este în voi

Tot ce există în jurul nostru, împărțind același spațiu cu noi, reprezintă frecvențe radio și Tv transmise către noi. Nu le putem vedea, iar ele nu interferează unele cu altele, deoarece vibrează la frecvențe diferite care trec una pe lângă alta și pe lângă noi, fără ca cineva să le observe. Singura dată când interferează este atunci când au aproape aceeași bandă de frecvență. Pornind radioul, frecvența accesată trece prin ferestre și ziduri până la receptorul radio, deoarece zidul și frecvențele de emisie sunt îndepărtate una de cealaltă pe scara densității. Iată cum „fantomele” și „extraterestrii” pot, aparent, trece prin ziduri și de ce unii oameni îi văd și

alții nu. Depinde de modul de acordare a minții la frecvența lor. Aceste entități din altă dimensiune, inclusiv reptilienii, există în jurul nostru, în același spațiu cu noi. Uneori se simt în vibrațiile schimbate ale unei încăperi și se poate percepe o boare de răcoare sau, pentru entitățile prietenoase, un sentiment de mare iubire în atmosfera din jur. Aceste entități sunt apropiate de spectrul nostru de frecvențe, dar în afara lui.

Credo Mutwa vorbește despre „punctul vibrațional orb” care-i împiedică pe oameni să vadă aceste entități, iar eu cred că acesta este cumva proiectat din exterior, probabil printr-o emisie de frecvențe din subteran care închide partea potențialului multidimensional din ADN-ul nostru. ADN-ul este un transmițător și receptor al informației vibraționale, și de aceea poate fi reprogramat de câmpuri vibraționale și electromagnetice. Nikola Tesla, al cărui geniu a fost responsabil pentru cea mai mare parte a sistemelor electrice de astăzi, a înțeles existența celorlalte frecvențe, dar cele mai profunde părți ale realizărilor sale au fost eliminate. Odată el a spus:

„Putem afirma categoric că unele dintre ele (alte entități dimensionale) sunt prezente în lumea noastră și chiar în mijlocul nostru, dar forma și manifestările lor pot avea o asemenea natură, încât nu le putem percepe.”

După cum am mai spus, mișcând scala radio și acordând aparatul la alt post radio, nu se mai aude primul post, deoarece scala a fost mutată în afara spectrului inițial și acum este acordată pe altul. Dar primul post nu a dispărut, el continuă să emită, doar că nu se mai aude. Oricând alegi să îl asculți, îl găsești acolo. Creația este asemănătoare. Suntem ca niște

picături de apă într-un ocean de energie infinită în forme infinite. Acest ocean de energie se manifestă ca densități sau frecvențe diferite, iar noi suntem acordați la cea pe care o numim „lume fizică”. Dar toate celelalte frecvențe există în jurul nostru și interacționează cu noi în timp ce noi percepem numai densitatea pe care simțurile noastre o văd, ating, aud, miros sau gustă – Matricea. Ca fizician, Giuliana Conforto se exprimă astfel: „Faptul că nu putem observa nu înseamnă că nu există, asta pentru că percepția umană este foarte limitată.” Marele comic american Bill Hicks a exprimat minunat aceste adevăruri. El spunea:

„Materia este energie condensată la o vibrație joasă. Suntem toți o singură conștiință care se experimentează subiectiv. Nu există moarte, viața este doar un vis, iar noi suntem propria imaginație despre noi.”

Să vedem descoperirile lui Albert Einstein, cel mai faimos savant al secolului XX. Formula sa $E=mc^2$ arată că materia este doar o formă de energie și că energia nu poate fi distrusă, ci transformată în altă stare. Conștiința noastră, care este energie, este indestructibilă. Trăim pentru totdeauna. Adevărul este în fața ochilor noștri. Prin simpla schimbare a temperaturii (frecvenței), gheața devine apă, apa devine abur, iar aburul „dispare”. Temperatura transformă gheața „solidă” în vapori invizibili, deoarece temperaturile diferite reprezintă frecvențe diferite. Este aceeași energie, dar în stări diferite.

Corpul nostru este format din mai multe subfrecvențe diferite ce se manifestă în spectrul fizic dens. Razele X, de exemplu, se transformă în frecvențe care se potrivesc cu structura noastră osoasă, astfel încât nu fotografiază structura exterioară, care vibrează la o

frecvență diferită. Razele X nu reflectă zidul clădirilor, numai fierul din interiorul lor, din același motiv. Privește lumea prin frecvența razelor X și vei vedea că arată foarte diferit de a noastră. Reflexia unei persoane sau a unui obiect depinde numai de frecvența punctului de observație. Aura umană, după cum arată tehnologia, este un amalgam de culori (frecvențe) care se schimbă în funcție de gânduri și emoții (frecvențe). Razele X sunt numai un exemplu de frecvențe a căror existență este confirmată, fără a putea fi văzute. Razele ultraviolete, gamma, infraroșii, undele radio etc. sunt alte exemple.

Dar orice sugestie făcută înaintea descoperirii lor oficiale ar fi constituit o afirmație hilară sau periculoasă. Fiecare „normă” de la începutul „erei științifice” s-a dovedit fie greșită, fie incompletă și deseori incredibil de inexactă și hilară. Totuși, generații după generații se agață de normele „științifice” de astăzi până când acestea îmbătrânesc. „Știința” continuă să judece posibilitatea prin perspectiva „legilor” aparente ale acestui spectru de frecvențe și totuși savanții știu că partea de 90% din masa existenței pe care o numesc „materie întunecată” nu se supune acelor legi ca gravitația și câmpul electromagnetic. Luând legile fizicii așa cum se aplică ele unei frecvențe și apreciind ce este posibil în alte frecvențe în baza aceleiași legi, vom rămâne ignoranți la nesfârșit. Ceea ce se aplică unei frecvențe, nu se aplică alteia.

„Nu există nicio lingură”

Cheia afirmației lui Bill Hicks despre adevărul ascuns este următoarea: *Suntem propria imaginație despre noi.* Viața noastră, experiența noastră fizică sunt manifestări ale gândurilor noastre. Suntem ceea ce credem că suntem. Ceea ce gândim despre sine și lumea care ne înconjoară devine experiența noastră fizică. Crezi că ești obișnuit? Vei fi „obișnuit”. Crezi că ești

neputincios? Vei fi neputincios. Crezi că cele mai frumoase lucruri din viață se petrec altora? Așa va fi. Totul este creat prin și de către gând – gândurile noastre. În acest spectru de frecvențe ale densității în care trăim, timpul dintre gând și manifestarea sa fizică poate fi lung, dar gândul este totuși creator. De exemplu, privește în jur, indiferent unde te afli. Clădirile, mobila și toate lucrurile sunt create clar prin gând. Ele nu ar fi existat fără ca cineva să se gândească să le inventeze. Fără gând nu ar putea exista creație fizică. În alte lumi în care energia este mult mai puțin densă, gândul și manifestarea sa sunt simultane. Gândul se manifestă instantaneu, ceea ce înseamnă că trăim într-o lume iluzorie, deoarece lumea este doar o reflexie, oglindă a gândului uman. Ceea ce credem despre lume, devine lumea. Sau cel puțin aceasta va fi percepția noastră despre ceea ce există. În filmul *The Matrix* apare un băiețel care îndoiaie linguri la voință. Dar el spune că adevărul este următorul: „Nu există nicio lingură... nu lingura se îndoiaie, ci persoana se îndoiaie.” Ce este real? Real este ceea ce crezi că este real. Tot astfel personajul Morpheus din același film spune că „realul reprezintă numai impulsurile electrice interpretate de creier.” Deci nu vedem lucrurile, ci numai lumina pe care ele o reflectă. Trage draperia și stinge lumina. Ce vezi? Nimic. Iar dacă vezi ceva, aceea este doar lumina reflectată de lucrurile din jur. Termenul de „materie întunecată” se referă la ceea ce nu reflectă lumina din spectrul nostru de frecvență și de aceea nu o putem vedea. Nu vedem nimic în afară de lumina reflectată. Chiar și atunci obiectul este perceput ca răsturnat și trebuie inversat de creier pentru a-l putea percepe corect! Nici măcar nu „auzim” vreun sunet ca atare. Urechile transformă presiunea din atmosferă într-o serie de unde, iar creierul transformă aceste unde într-un „sunet” perceput, la fel ca în televiziune și radio.

Emisiile nu trec prin aer ca imagini și sunete. Îți poți imagina serialele *Friends* sau *Frasier* zburând peste acoperișuri? Sau să auzi la radio toate emisiunile simultan oriunde te-ai afla? Desigur că nu. Nu așa funcționează. Programele sunt trimise ca unde emise, iar tehnologia TV și radio le decodează în imagini și sunete.

Bine ai venit în lumea mea!

Fiecare trăim în propriul nostru univers, iar când ceilalți intră în spațiul nostru, ei pătrund în realitatea noastră unică. Sunt zone unde universurile noastre converg și se conectează. Cei mai mulți oameni, de exemplu, sunt de acord că strada din fața casei și mașinile care trec pe această stradă chiar există. Dar în afara acestor lucruri evidente, universurile noastre pot fi foarte diferite. În universul meu unele lucruri sunt imposibile. Dar în alte universuri, aceleași lucruri sunt perfect posibile. În universul meu, câțiva oameni controlează planeta printr-o rețea de societăți secrete care conlucrează prin multe „canale”. Dar în alte universuri umane aceste „canale” sunt complet diferite, iar lumea are o infinită diversitate în luarea de decizii. În universul meu, unii dintre cei mai faimoși oameni de pe planetă torturează și sacrifică copii. Dar cele mai multe universuri umane nu pot concepe că asemenea orori pot avea loc. Mințile noastre observă lumea vizibilă, fizică, iar ceea ce facem din ea devine realitatea noastră, universul nostru personal. Deoarece văd lumea și evenimentele diferit față de cei mai mulți oameni, există mult mai puține puncte de acord și legături între universul meu și cel al celorlalți oameni. Din acest motiv, sunt considerat ca fiind straniu, extremist sau „sărit”. Dar aceasta este numai percepția celorlalți despre mine din punctul de vedere al propriului lor univers. Nu este adevărul, ci doar percepția lor

personală. Este de fapt o iluzie autogenerată.

Se poate dovedi la nesfârșit că lumea fizică este controlată de mintea nefizică. Un mare iluzionist poate convinge milioane de minți că a făcut un „miracol”, când el nu face decât o mișcare a mâinii. Să luăm ca exemplu trucul în care o femeie este legată și închisă într-o cutie. După câteva bătăi zgomotoase de tobe, iluzionistul deschide cutia, iar femeia a dispărut. Dar de fapt ea s-a ascuns în fundul fals al cutiei, doar lăsând impresia că a dispărut. Apoi magicianul merge spre o altă cutie identică din cealaltă parte a scenei. Când o deschide, femeia este deja acolo, și totul se încheie în ropote de aplauze. Mințile publicului au fost convinse că femeia a fost transportată dintr-o cutie în alta. Astfel, aceasta devine realitatea lor, partea lor de univers. Dar știi ce se petrece de fapt? Magicianul folosește gemene care poartă haine identice. Este atât de ușor să înșeli mintea umană. La un moment dat, într-o emisiune TV, mă aflam lângă un bărbat care a rupt în zeci de bucățele prima pagină a unui ziar, după care a deschis ziarul și era întreg. Stăteam la mai puțin de un metru de el când a rupt hârtia în bucăți. L-am văzut făcând asta. Dar el nu a rupt ziarul. A convins pe toată lumea că a făcut-o, dar dacă o minte este convinsă de ceva, ea devine realitatea fizică a acelei persoane. Un hipnotizator de scenă poate manipula pe cineva din public făcându-l să creadă că excrementele de câine sunt de fapt o friptură succulentă sau că femeia de lângă el este dezbrăcată sau orice dorește el. Iluminații aplică aceste tehnici la mari proporții, deoarece ei știu cum funcționează mintea – aceasta este cunoașterea pe care ne-o ascund neîncetat.

Crearea propriei realități

Nu suntem corpul nostru fizic. Acesta este doar un nivel al nostru pentru scurtul timp când experimentăm acest spectru de frecvențe. Acest corp este proiectarea

holografică ce permite conștiinței noastre să interacționeze cu lumea fizică densă. Platon spunea, pe bună dreptate, că trupurile sunt numai umbre ale adevăratei realități. Fiecare particulă a unui holograme conține o miniatură a întregii imagini. Iată de ce fiecare celulă conține informația necesară creării unui întreg corp. O hologramă este o iluzie, nu tridimensională, ci una care pare tridimensională. Ca și corpul fizic. Medicina „convențională” se focalizează numai asupra imaginii holografice și ignoră forțele frecvențelor precum gândul și emoția, care pot armoniza sau destabiliza acea imagine. Astfel, medicina oficială se concentrează total asupra simptomului și nu asupra cauzei fizice sau a dizarmoniei. Suntem evident mai mult decât corpul nostru. De fapt, suntem tot ceea ce există, a existat și va exista vreodată. Eu sunt tu, tu ești eu și eu sunt totul, iar totul este eu. Suntem numai o parte a energiei infinite din care se manifestă totul. În cele din urmă nu este niciun „eu” sau „noi”, ci doar un „EU” infinit.

Privește lumea. Privește explozia de planete și stele de pe cerul nopții. Totul este tu, și asta numai o parte a ta pe care o văd simțurile tale fizice. Suntem toți o singură energie. Diferențele dintre noi sunt doar o iluzie, iar conflictele dintre noi sunt conflicte și iluzii interioare. Conflictul exterior este expresia conflictului interior, iar cei care vin în spațiul nostru, buni sau răi, sunt proiecții exterioare ale propriei noastre stări. Astfel, cei care se urăsc pe ei înșiși și nu se respectă atrag corespunzător în viața și universul lor oamenii care îi vor pedepsi. Ei nu știu că își fac singuri asta, totul este jucat din mintea subconștientă. Femeile bătute crunt de bărbații lor sfârșesc într-o relație cu altul care le bate la fel de violent. Am cunoscut femei care au trecut prin patru-cinci relații și fiecare dintre acești bărbați le-a bătut crunt. Până când nu se schimbă eul interior, manifestarea sa exterioară rămâne aceeași. Toate

răspunsurile sunt în interior, nu în exterior. De aceea Iluminații ne încurajează și ne manipulează să căutăm răspunsurile în exterior. Pentru că ei știu că astfel nu le vom găsi niciodată. Vor să credem că răspunsurile se găsesc în lumea fizică, în „oglină”, când totul nu este decât o reflecție a ceea ce proiectăm din interior. Astfel, vedem soluții în noile legi și puteri acordate poliției și autorităților când acestea sunt doar foaia care acoperă crăpăturile și ne îndepărtează de problema reală – starea și atitudinea sinelui interior, a conștiinței noastre. Iluminații sunt încântați, deoarece ei știu că nimic nu se va schimba fundamental până când nu ne vom îndrepta către sursa tuturor experiențelor – interiorul nostru. Ei vor să credem că putem schimba filmul prin concentrarea asupra ecranului, când de fapt singurul mod în care îl putem schimba, este să modificăm ceea ce este *proiectat* pe ecran.

Un exemplu simplu: dacă ne-am iubi, nu ar mai exista vreun conflict în lume. Deoarece nu ne iubim, conflictele există. Este numai o chestiune de alegere, iar aceste alegeri se manifestă în viața noastră zilnică.

Creierul reptilian

Prin înțelegerea minții reptiliene, complotul Anunnaki-Iluminaților se poate vedea cu ochiul liber în societatea noastră. Aceștia au trăsături diferite de caracter și urmăresc ca oamenii să dobândească și ei aceleași caracteristici. Aceste trăsături reptiliene și legătura lor cu creierul uman sunt fundamentale pentru perpetuarea iluziilor numite de mine Matrice. Pentru cei care, lesne de înțeles, găsesc ca inimaginabilă ideea de rasă reptiliană, ca și ideea de schimbare a formei, repet cuvintele cosmologului Carl Sagan: „Există mai multe combinații posibile de ADN (forme fizice) decât atomi în univers.” Departe de a fi imposibilă, apariția unei asemenea rase nu m-ar surprinde deloc. Studiile au sugerat că, și dacă dinozaurii ar fi supraviețuit în

interiorul Pământului, ei ar fi evoluat într-o formă reptiliană umanoidă până în prezent. Lui Dale Russell, paleontolog principal de la Universitatea din Carolina de Nord, i s-a cerut de către agenția spațială NASA să întocmească un raport despre o posibilă existență a vieții extraterestre. El a dezvoltat un dinozaur Troodon conform schimbărilor genetice ce ar fi avut loc de-a lungul milioanelor de ani și a creat modelul unei ființe pe care a numit-o dinozauroid. Acesta era un umanoid reptilian identic cu cel descris de cei răpiți, precum și de mulți alții. Sunt încă foarte multe de aflat despre dinozauri, a căror existență a fost descoperită abia prin anii 1880. Credo Mutwa și alții susțin că reptilienii își au originea pe această planetă și că au fost alungați înainte de a se întoarce pentru a reclama ceea ce ei cred că le aparține de drept. Poate că da, poate că nu. Trebuie numai să-i credem pe cuvânt, iar cuvântul lor nu pare să valoreze prea mult. Dar această planetă are cu siguranță o enormă istorie reptiliană. În timp ce scriam această carte, am citit despre fosila unei reptile care mergea pe două picioare, descoperită într-o carieră germană, a cărei vechime a fost estimată la 300 de milioane de ani. Descoperirea a dărâmat credința științifică anterioară în privința evoluției reptiliene. Dinozaurii nu au fost, după cum se crede, primele reptile care mergeau pe două picioare. Nou-descoperitul biped, *Eudibamus cursoris*, a fost o reptilă care nu se înrudea cu ultimii dinozauri. Structura scheletală la *Eudibamus* sugerează că acesta alerga probabil repede, stând pe membrele posterioare, și pendulându-și membrele anterioare. Savanți americani, germani și canadieni spun că aceasta este postura alergătorilor umani.

Cercetătorul Alan Walton a compilat multe informații despre prezența reptilienilor pe Pământ.

El spune:

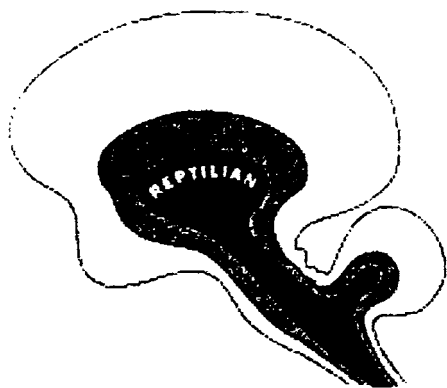


Figura 41: Creierul reptilian sau complexul R este o parte veche a creierului uman. De aici câpătăm trăsăturile unui comportament rece, dorința de ierarhie și obsesia pentru ritual. Acestea sunt echilibrate de celelalte părți ale creierului la oameni, dar nu și la reptilienii puri care manipulează această planetă

„În afara relatărilor și chiar a fotografiilor de pași umani fosilizați în interiorul urmelor de dinozaur, sugerând o existență comună – am descoperit niște informații biologice interesante referitoare la ‚reptilienii‘. Se pare că biologii sunt de acord că șerpii sunt de fapt niște mutații ale șopârlelor, iar șopârlele provin din ‚șopârle gigante‘ sau dinozauri. Și care este cel mai recent descoperit dinozaur? Avem de ales între Eoraptor (care a dat naștere îndemânaticilor și viclenilor Velociraptori descriși în seria de filme Jurassic Park) și un saurian similar biped care mergea în poziție verticală ca un om, de mărimea unui om și cu membre ideale pentru înșfăcarea și sfâșierea cărnii, Herrerasaurus: ambii mâncau carne, deși există destule diferențe și asemănări între Eoraptor și Herrerasaurus pentru a sugera că aveau un strămoș comun, câteva rânduri mai jos, „în copacul saurian”.”

Cea mai veche parte a creierului este cunoscută savanților drept complexul R sau „creierul reptilian” (Figura 41). Este cea mai evidentă reminiscență a istoriei noastre genetice reptiliene, în afară de cei care încă se mai nasc cu coadă. Acest „creier reptilian” sau complex

R este esențial în înțelegerea modului de manipulare a gândirii și percepției umane de către Iluminați. Cei mai mulți oameni nu au idee de moștenirea reptiliană din organismul uman și influența sa asupra comportamentului nostru. Oamenii de știință afirmă despre complexul R că reprezintă un miez al sistemului nervos și că provine de la o „reptilă gen mamifer”, care se regăsea cândva pretutindeni în lume în perioada triasicului (acum 205-240 de milioane de ani). Se crede că aceasta a fost o verigă evoluționară între dinozauri și mamifere. Dar mai pot fi și alte explicații! Toate mamiferele au această parte reptiliană a creierului. Acum să vedem trăsăturile de caracter ale creierului reptilian asupra cărora au căzut de acord savanții. Citez aici dintr-un articol fascinant de pe Internet, scris de Skip Largent:

„Cel puțin cinci comportamente umane provin din creierul reptilian... Fără a le defini, voi spune simplu că în activitățile umane ele se exprimă prin comportament obsesiv, ritualuri personale zilnice și acte superstițioase; conformism și moduri vechi de îndeplinire a unor acțiuni; reconstituiri ceremoniale, supunerea la precedente legale, religioase, culturale și de altă factură... și toate modurile de înșelătorie.”

Mai adaugă și alte trăsături ale complexului R ca „teritorialitate”, agresivitate și ideea că puterea contează, învingătorul ia tot. Luată laolaltă se obțin chiar atitudinile Iluminaților. Rasismul provine și el din „creierul reptilian”, ca și agresivitatea, sexualitatea violentă în care se desfată descendenții Iluminaților – întreabă-i pe președinții americani George Bush Sr. și Gerald Ford, vicepreședintele Dick Cheney și ceilalți pe care i-am numit în cărțile mele. Poate fi o coincidență faptul că Iluminații manifestă trăsăturile clasice ale

creierului reptilian, în timp ce dovezile arată că sunt descendenți reptilienii? Cosmologul Carl Sagan, care știa mult mai mult decât spunea, a scris o carte, *The Dragons Of Eden* (n.tr. *Dragonii din Eden*) (Ballantine Books, New York, 1977), pentru a sublinia influențele reptiliene asupra omenirii. El spunea că „ignorarea componentei reptiliene a naturii umane, mai ales comportamentul nostru ritualistic și ierarhic, nu ajută. Dimpotrivă, modelul ne ajută să înțelegem cum sunt ființele umane.” Alte zone ale creierului uman echilibrează extremele caracteristicilor reptiliene la majoritatea oamenilor, dar totuși influența reptiliană se poate vedea, de exemplu, la cei care își trăiesc viața ca un ritual zilnic, precum mersul la același supermarket în aceeași zi a săptămânii și consumarea acelorași feluri de mâncare în aceleași zile. Cei cu cele mai dominante trăsături reptiliene, descendenții Iluminați, se pare că exprimă mai multe din acele caracteristici asociate cu creierul reptilian și astfel descendenții reptilienii ai Iluminaților sunt obsedați de ritual. La fel de evident este că reptilienii înțeleg complexul R mai bine decât oricine altcineva și modul în care acesta poate fi manipulat. Este de aceea previzibil că prin partea reptiliană a creierului omenirea este în cea mai mare parte controlată și direcționată. Creierul uman are două părți sau emisfere, cea dreaptă și cea stângă, conectate printr-o masă de fibre nervoase.

Emisfera stângă este rațională, logică și „intelectuală”, lucrând îndeaproape cu simțurile fizice, și se poate rezuma la pipăit, auz, văz, miros și gust. Ea există deci prin intermediul acestor simțuri. Emisfera stângă comunică prin cuvinte și limbaj scris. Emisfera dreaptă se manifestă prin imaginație, intuiție, instincte, stări de vis, subconștient. Îi sunt specifice muzica și inspirația creatoare, comunicată prin imagini, simboluri și nu prin cuvinte. Emisfera dreaptă are o legătură strânsă cu

complexul R. Reptilienii comunică prin imagistică și simboluri – precum rețeaua de societăți secrete a Iluminaților pe care am descris-o amănunțit în *Secretul Suprem* și pe pagina mea web. Ei au un întreg limbaj secret bazat pe simboluri, ceea ce ne aduce la cea mai eficientă formă de condiționare umană a Iluminaților – filmele și televiziunea. Iată cuvintele lui Skip Largent:

„Toate filmele, și televiziunea în general, sunt proiecții ale creierului reptilian. Cum așa? Filmele și televiziunea (jocuri video etc.) sunt clar asemănătoare visului, atât prin forma de prezentare a realității simbolice, cât și prin undele cerebrale asemănătoare perioadei de somn. Și în care parte a creierului crezi că se formează visele? În creierul reptilian (deși sunt implicate și alte părți ale creierului). ...„limbajul” creierului reptilian este imagistică vizuală. Toate comunicările transferate de reptile sunt astfel făcute prin reprezentări vizuale, fiecare cu un anume înțeles specific.”*

Exact ceea ce fac Iluminații. Și care este legătura cu controlul uman? Industria filmului și televiziunea, pe lângă faptul că sunt în proprietatea și direcționarea lor, sunt creații ale lor. Ei înțeleg că imaginile vizuale pot fi folosite pentru condiționarea oamenilor. În circumstanțe normale, emisfera dreaptă preponderent reptiliană primește imagini prin văz sau imaginație, iar emisfera stângă decodează aceste imagini în gânduri, cuvinte și concluzii.

Iluminații-Anunnaki au intervenit în acest proces pentru a controla mintea umană. Scopul lor este deconectarea funcțiilor acestor două părți distincte ale creierului pentru a putea manipula oamenii prin emisfera dreaptă, astfel încât aceștia să acționeze numai prin perspectiva emisferei stângi. Ei plantează imagini ale emisferei drepte (starea de vis non-conștientă) prin

simbolism, imagistică subliminală și imagini, în timp ce deseori comandă emisferei stângi cum să le interpreteze. Aceasta se face prin „educație”, „știință” și media. Știrile TV sunt un exemplu clasic. Emisfera dreaptă primește imagini ale miilor de refugiați care se îndreaptă dincolo de frontiera Kosovo, în timp ce comentariul reporterului spune emisferei stângi cum să interpreteze acele imagini: de exemplu, refugiații fugeau de atrocitățile sârbilor. Această explicație a crescut sprijinul public pentru bombardamentul NATO al Serbiei. În realitate, mulți refugiați fugeau de efectele bombardării NATO. Aceleași imagini, dar o cu totul altă poveste sau interpretare. La fel și cu imaginile din ziare interpretate pentru emisfera stângă a cititorului. Deseori, explicația nu prezintă realitatea din imagine. Ceea ce se petrece mereu este că surse externe sugerează emisferei stângi cum să decodifice imaginile pentru emisfera dreaptă. Misiunea noastră urgentă este să recâștigăm controlul asupra emisferei stângi și să decodificăm noi înșine semnificația imaginilor pentru emisfera dreaptă. Ceea ce înseamnă să ne rupem de turmă și să punem la îndoială tot ceea ce vedem și auzim. Inclusiv ceea ce citești în această carte. Dacă nu are sens, nu mai stărui.

Ai observat cred că în reclame apar constant cuvinte ca imaginație, imagine, vis și altele asemănătoare. Ei știu că prin folosirea cuvintelor declanșatoare care încurajează o stare de vis cu ochii deschiși, non-conștientă pentru emisfera dreaptă, se poate astfel accesa mintea și imagistica și apoi se poate spune emisferei stângi cum să le decodifice în limbaj conștient – „vreau acea mașină”; „cred că poliția ar trebui să aibă mai multă putere pentru a opri criminalitatea”; „trebuie să iau Viagra ca să mă simt iar bărbat”; „avem nevoie de un guvern mondial pentru a ne rezolva problemele”. Televiziunea și filmele produc o lume de fantezie pentru

a deschide emisfera cerebrală dreaptă și a permite în secret accesul Iluminaților spre mintea conștientă. Copiii sunt cei mai supuși acestui risc prin bombardamentul cu imagini fantastice. Din fragedă pruncie, starea mentală este controlată aproape exclusiv de creierul reptilian, iar furnizorii de „divertisment” pentru copii, cum ar fi compania Disney, exploatează acest fapt. Disney este o mare operațiune a Iluminaților. Muzica este folosită la fel. Ea nu e rea în sine, ca și fanteziile și stările de vis cu ochii deschiși, atât timp cât ne decodăm singuri mesajele. Ca în toate celelalte, deranjantă este metoda de manipulare despre care vorbesc. Și cine controlează industria muzicii? Aceleași persoane care controlează Hollywood-ul și mass-media la nivel mondial – Iluminații. De exemplu, cea mai mare companie muzicală din lume este Universal Music, controlată de clanul canadian Bronfman, care controlează și Universal Studios. Acest clan a început ca familie de gangsteri în perioada prohibiției și mai târziu au devenit proprietarii celei mai mari operațiuni cu spirtoase de pe planetă, Seagrams. Clanul Bronfman controlează o serie de organizații media, inclusiv programele TV care-ți lărgesc orizontul informațional, cum ar fi *Jerry Springer Show*. Universal Music este forța din spatele „marelui rocker” satanist Marilyn Manson. Iluminații controlează industria muzicii și folosesc condiționarea subconștientă și vibrațională. Un fost angajat al corporației muzicale EMI mi-a spus cum unii dintre „supervizorii” de acolo se ocupau de alegerea și promovarea artiștilor „potriviți” și a genului muzical „potrivit”. Clanul Bronfman sunt descendenți reptilienii foarte apropiați de clanul Rothschild. Bronfman, prin diferite organizații și mișcări-paravan care au acționat de la sediul din estul Canadei, încearcă de mult timp să mă oprească să mai vorbesc oamenilor din lumea întreagă. Conform metodei Iluminaților de control al

tuturor părților dintr-un conflict, doi dintre cei mai mari critici ai lui Edgar Bronfman Jr., șeful Universal Pictures, sunt foștii miniștri de cabinet ai administrațiilor Bush și Reagan: Bill Bennett, agresorul sexual al copiilor demăscat de Cathy O'Brien, și Joseph Lieberman, contracandidat al vicepreședintelui consumator de sânge și reptilian care-și schimbă forma, Al Gore.

Fabrica de iluzii

Prin creierul reptilian, Anunnaki-Iluminații ne manipulează percepția asupra realității. Acest spectru de frecvențe sau lume fizică este controlat și manipulat din exterior, din alt spectru de frecvență sau densitate, pe care îl numesc dimensiunea a patra. Ca în filmul *The Matrix*, „agenții” acestei forțe vin în lume pentru a ne înșela și a ne manipula – la fel ca Oamenii în Negru din altă dimensiune.

Ei o fac prin manifestarea directă, ritualuri satanice sau posedarea și posedarea descendenților care rezonează cel mai mult cu ei – descendenții Iluminaților. Unii dintre acești „agenți” par să fie capabili de fapte „miraculoase”. Dar nu sunt deloc miraculoase, ci se produc în urma unei cunoașteri a fizicii și energiei, cunoaștere care ne este refuzată sistematic. Ei știu că lumea nu este solidă, deși pare a fi. Totul, de la o gură de aer până la o picătură de ploaie, un munte sau un camion de zece tone, este energie vibratorie. La nivel microscopic, indiferent de densitate sau „soliditate”, se vede că totul este numai energie vibratorie. Cu cât vibrează mai încet, cu atât pare mai solidă, cu cât vibrează mai repede, cu atât pare mai eterică și transparentă până când trece de spectrul perceput de simțurile noastre fizice și „dispare”. O roată, de exemplu. La viteză mică pare foarte solidă, iar la viteză mare spițele sale par doar o ceață. De fapt, chiar avem senzația că mergem înapoi în timp ce roata merge

înainte.

Iluziile optice sunt doar simple expresii ale Marii Iluzii. De mai bine de zece ani scriu că viteza luminii, de 300.000 de metri pe secundă, nu este cea mai rapidă viteză posibilă, ci doar o limită superioară a spectrului nostru de frecvență, după care totul peste această viteză intră în alt spectru, altă densitate pe care nu o putem percepe. Iată cum apar și „dispar” OZN-uri și extra-terestri și cum se manifestă entitățile demoniace din ritualurile satanice. După cum subliniază John A. Keel, schimbările de culoare din materializările interdimensionale sunt deseori descrise în reperarea OZN-urilor ca scanări ale spectrului electromagnetic de către „obiecte”. El afirmă că „OZN-urile apar deseori ca picături purpurii, iar când coboară în zona vizibilă se fac roșii, până când uneori se solidifică în obiecte aparent materiale.”

Existăm în toate dimensiunile și densitățile din Marele Infinit. În esență noi suntem numai iubire pură, ceea ce unii oameni numesc scânteia sau flacăra lui Dumnezeu din noi. La acel nivel al sinelui nostru infinit vibrăm la o viteză incredibilă, fără formă, ca energie pură. Pur și simplu *suntem*. Pur și simplu totul există. Suntem unul. Suntem conștienți de tot ceea ce a existat, există sau va exista. Nu există timp, nici spațiu. Suntem pretutindeni, permanent, numai gând și emoție. Toate formele de existență se întrepătrund. Suntem infinitul și realitatea ultimă. Și asta suntem cu toții, indiferent de ceea ce facem acum în această Mare Iluzie. Dar experiența tuturor densităților din călătoria noastră nesfârșită, acea scânteie, acea iubire pură, trebuie să se înconjoare cu un înveliș exterior care să rezoneze cu spectrul de frecvențe pe care dorește să îl experimenteze. Fără asta nu ar putea interacționa cu acea „lume”, deoarece ar fi mult prea departe de spectru. În cazul în care conștiința mea nu s-ar înveli într-un corp

fizic pe aceeași frecvență cu această „lume”, nu aş putea tasta literele pe computer. Conștiința mea ar trece direct prin taste. De aceea, scânteia noastră interioară de iubire pură a primit niște „corpuri” exterioare pentru a experimenta și interacționa cu toate densitățile de acolo. De aceea suntem ca niște păpuși rusești, una în alta, vibrând la viteze diferite. Și totul, cu excepția acelei scânteii de iubire care întrepătrunde întreaga existență, sunt diferite grade ale iluziei. Corpul fizic dens, cel mai exterior înveliș, face parte din cea mai mare iluzie, deoarece nu numai că are propria sa iluzie, dar le cuprinde și pe celelalte.

Cele mai apropiate „corpuri” de cel fizic dens sunt corpul eteric, astral, mental și causal. Toate vibrează la viteze mai mari decât simțurile fizice și astfel nu le vedem, deși mediumii pot accesa acele frecvențe. Noi le simțim totuși ca „vibrații” bune sau rele. Corpul eteric este o imagine oglindită a celui fizic, dar mai puțin dens, iar nivelurile inferioare ale spectrului de frecvențe astrale (dimensiunea a patra inferioară) par să fie locul de unde acționează demonii, reptilienii și „extraterestrii” malefici ai Iluminaților. „Astralul inferior” este locul tradițional al entităților malefice din gândirea ezoterică.

Cei răpiți au menționat că, atunci când își priveau corpul în timpul unei experiențe extraterestre, acesta părea altfel decât normal, iar după cum am văzut mai devreme, americanul Jim Walden spunea despre corpul său că arăta asemănător cu acei „extraterestri” care îl răpiseră. Walden simțea asta ca pe o altă dimensiune a sa, care sălășluia în forma sa umană. Din experiențele sale, el credea că „extraterestrii” puteau transcende timpul, transforma materia, manipula gândurile și comportamentul uman și creau iluzii care distrăgeau mintea umană simplă spre satisfacerea ei. El a încheiat că extraterestrii se puteau mișca între diferite dimen-

siuni ale universului și că erau mai puțin „extraterestri” și mai mult „interdimensionali”. Cred că este corect. Entitățile demoniace și grupul malefic al reptilienilor sunt în mare parte ființe astrale care se pot mișca între planuri sau dimensiuni existențiale și astfel ei pot părea umani pentru o clipă, ca mai apoi să-și schimbe forma în altceva. Sunt asemănători agenților din filmul *The Matrix*. Dar ca și aceștia, ei sunt totuși prinși într-o iluzie, în iluzia lor astrală, ca și oamenii în cea fizică, deși spre deosebire de oameni ei știu de existența altor dimensiuni. Personajul din *The Matrix*, Morpheus, spune:

„Am văzut un agent trecând printr-un zid de beton; oameni care și-au golit armele în ei și nu au pățit nimic. Totuși puterea și viteza lor se bazează pe reguli. De aceea, ei nu vor putea fi niciodată mai puternici sau mai rapizi decât poți fi tu.”

Iată de ce Iluminații și stăpânii lor interdimensionali au lucrat atât de mult la suprimarea minții noastre. Ei știu că, potențial, suntem de departe mult mai puternici decât ei, dacă ne putem elibera de controlul lor mental. De fapt, scopul lor este acela de a ne menține într-o iluzie mai mare decât a lor. Ca un miop care îi manipulează pe orbi. În fiecare ființă umană există un geniu care așteaptă să se manifeste. Unii oameni au ajuns la niveluri extraordinare de creativitate și talent. Cei din vârful meseriei lor sunt foarte străluciți. Și asta în ciuda manipulării și suprimării potențialului nostru. Imaginează-ți ce am putea realiza fără acest control.

Momentul culminant din filmul *The Matrix* este atunci când inițiatul, Neo, nu mai vede lumea ca oameni și clădiri „solide”, ci pe toți sau toate ca un flux de numere și coduri – frecvențe de vibrație. De îndată ce atinge acest punct de conștiență și legătură multidi-

mensională, el poate da deoparte agenții aparent imbatabili ai servituții umane, deoarece poate acționa în afara regulilor și limitărilor lor. În mod simbolic, el și-a expansionat conștiința dincolo de lumile astrale către nivelurile mult superioare ale sinelui. Nivelurile superioare față de cele accesate de controlorii săi. De îndată ce a realizat asta, el devine la fel de puternic ca agenții care îl controlau când el se afla încă în iluzia fizică, iar ei în cea astrală. Cum să ieșim din această încurcătură? Ne deschidem față de cine suntem cu adevărat și lăsăm deoparte ceea ce ne spune sistemul că suntem. Întregul plan al Iluminațiilor a fost pus la cale să ne mențină închiși în iluzia fizică și astfel să se asigure că putem fi controlați și manipulați de iluzia lor astrală. De aceea, printre altele, au făcut următoarele:

- au distrus sau ascuns sistematic cunoașterea veche, deoarece ea conținea înțelegerea a cine suntem și adevărata natură a vieții;

- au deturnat investigarea și căutarea vechii înțelepciuni ascunse pentru a se asigura că nu găsim nimic care să ne spună despre adevărata noastră natură și origine, iar dacă s-a găsit ceva semnificativ, nu a fost făcut public;

- au creat religii pentru a încătușa mintea oamenilor, au umplut-o cu ideea limitării și a inferiorității și au etichetat cunoașterea ezoterică drept „malefică”;

- au făcut ca „știința” să recunoască numai fizicul, să nege celelalte frecvențe ale vieții, și au suprimat cunoașterea eului nostru multidimensional;

- au îndemnat mass-media să ne asalteze mințile cu realitatea fabricată pentru noi de Iluminați; au atacat, ridiculizat, condamnat și distrus pe oricine a amenințat că demască escrocheria și iluzia de care depind Iluminații;

- ne-au bombardat cu o orgie de stimuli fizici și materialism în care succesul este măsurat în ceea ce

deții, și nu în ceea ce ești;

- au îndreptat lumea și comunicarea spre ceea ce este fizic – bani, câștigul la loterie, posesiuni, și au promovat o obsesie pentru sex ca experiență fizică și nu una spirituală. Sexualitatea bazată numai pe plăcere ne menține frecvența joasă, deoarece este un act pur fizic. Sexualitatea bazată pe iubire ne ridică frecvența, deoarece ne reconectează la scânteia noastră de iubire pură;

- au izolat energia masculină de cea feminină, creând dualitatea și împiedicând fuziunea energiilor masculine și feminine din interior, lucru care ar crea o a treia forță potențială cu o înaltă vibrație ce ne-ar elibera de această închisoare vibrațională, Matricea;

- ne-au impregnat hrana, medicamentele, apa, aerul și mediul electromagnetic cu chimicale și frecvențe menite să ne suprimă capacitatea de a experimenta eul nostru multidimensional și să ne blocheze canalele prin care nivelurile noastre superioare pot comunica cu cel fizic;

- ne-au manipulat ADN-ul pentru a estompa această conexiune cu dimensiunile superioare. Planul pentru codul genetic care ne este vândut ca modalitate de prevenire a bolii au un cadru și o motivație mult mai sinistre;

- au realizat ritualuri satanice malefice în puncte importante de vortex energetic pentru a menține scăzută frecvența câmpului energetic global – câmpul în care acționăm. Astfel, propriul câmp energetic poate fi suprimat vibrațional prin simplul fapt că trăim într-un mediu vibrațional inferior;

- au creat războaie și conflicte la toate nivelurile societății și au adus dependența și insolvabilitatea financiară pentru a ne menține într-o stare de vibrație inferioară de teamă, mânie, resentiment și frustrare.

Închisoarea vibrațională

Această manipulare, împreună cu iluzia fizică, înseamnă că putem accesa numai o parte din conștiința noastră potențială. Ne aflăm practic într-o închisoare vibrațională, deconectați prin toate aceste metode de oceanul multidimensional care suntem cu adevărat. Aceste entități astrale lucrează pentru a menține și extinde această situație și astfel menține și extinde controlul miliardelor de ființe prinse în iluzie. În același timp, energia emoțională de vibrație inferioară generată de iluzie vibrează în spectrul de frecvențe astral inferior. Aceasta înseamnă că se creează un ciclu în care manipulatorii astrali își folosesc energia pentru înscenarea de evenimente fizice, care produc reacții emoționale ce generează energie emoțională. Aceasta ajunge în dimensiunea astrală de unde entitățile astrale o reciclează și alimentează mai departe ciclul. În filmul *The Matrix*, se spune că trăim într-o lume de vis generată de computer care ne ține sub control și care folosește oamenii drept baterii. Simbolic este corect. Singurii care se pot exclude din acest ciclu suntem noi, prin conștientizarea iluziei și întreruperea generării de energie către reptilienii. În *The Matrix* Morpheus îi spune inițiatului său, Neo:

„...ești un sclav, Neo. Ca oricine altcineva te-ai născut în sclavie. Te-ai născut într-o închisoare pe care nu o poți mirosi, gusta sau atinge – o închisoare pentru mintea ta. Din nefericire nu se poate spune nimănui ce este Matricea – trebuie să o vezi tu însuși... Încerc să-ți eliberez mintea, Neo. Dar nu-ți pot arăta decât ușa. Tu trebuie să treci prin ea.”

Sau ce scria dr. Gordon Allen în cartea sa *Enigma fantastică*, după un studiu realizat vreme de-o viață:

„Scopul de astăzi este același cu cel din vremea magicienilor-savanți din vechime, anume scopul preoțimii care deținea controlul în vechiul Egipt, scopul cezarilor, al bisericii romano-catolice sau al Inchiziției. Controlul ecleziastic al diferitelor familii domnitoare avea ca scop controlul popoarelor în corpul lor material din acest plan terestru... Filosofii orientali spun că la originea controlului secret (sau ocult) se află un popor. Popoarele trec la război pe pământ pentru a reflecta anumite războaie din ceruri.”¹⁰

Cred că aici se aplică miturile și legendele în care conștiința este prinsă în acest spectru fizic dens de frecvențe, iar odată cu diminuarea frecvenței proprii de vibrație, conștiința nu s-a mai putut desprinde de acesta. Vorbim de perioada de acum milioane și chiar miliarde de ani. „Căderea omului” a fost probabil o cădere vibrațională. Desigur că nu excludem posibilitatea ca în primele etape a ceea ce cunoaștem că au fost Lemuria și Atlantida să se fi manifestat fenomene din realitatea celei de-a patra dimensiuni, și nu din a treia. Spectrul celei de-a patra dimensiuni este foarte apropiat de aceasta și este foarte posibil ca evenimentele desfășurate în acea perioadă de către societățile antice sau aspecte ale acestor evenimente să fi devenit din ce în ce mai dense, până când vibrațiile au intrat în realitatea tridimensională. Ajunși aici, tentațiile și limitările acestor vibrații foarte joase cu toate senzațiile fizice aferente au devenit ca o dependență pentru conștiința care le experimentează.

Fiziciană de origine italiană Giuliana Conforto scrie în *LUH, Man's Cosmic Game* (n.tr. *LUH, Jocul cosmic al omului*):

„Corpul uman este alcătuit din materie fizică, starea solidă a substanței cosmice. Când, informație.

Numeroasele universuri paralele sunt astfel diferite moduri de gândire sau software: fie rigide, duale, tipice stării solide, fie mai fluide și astfel acordate la unicitatea cosmică. Scăzându-și temperatura dintr-un univers paralel mai fierbinte, corpul uman a trecut printr-o tranziție care i-a solidificat substanța și a închisat modul de gândire. Dacă este așa, înțelegem de ce corpul uman „se poate înălța” iarăși, după cum sugerează multe tradiții hermetice.””

Mai sunt unii care cred că la moartea trupului fizic conștiința se întoarce într-o lume minunată celestă. Personal eu nu accept acest fapt ca firesc. Moartea nu este leacul ignoranței, iar când părăsim această lume la moartea corpului fizic, gravităm în jurul focarului nostru de conștiință. Starea noastră vibrațională este cea care hotărăște unde ne îndreptăm. Dacă suntem întruparea iubirii pure, ne debarasăm de învelișurile noastre exterioare, păpușile rusești, iar conștiința noastră devine acea scânteie de iubire pură care impregnează întreaga existență. Dacă încă mai suntem zdravăn prinși în iluzie, precum cei mai mulți oameni, probabil că nu vom trece mai departe de lumile astrale, deoarece starea noastră vibrațională ne ține aici. Când sataniștii pactizează cu entitățile demoniace și semnează înțelegeri cu propriul sânge, atunci încheie un contract vibrațional. În schimbul manipulării demoniace ei primesc putere și tot ceea ce doresc în această lume, iar sataniștii convin ca demonii lor să îi ia în stăpânire la părăsirea acestei lumi fizice. La moartea trupului, sataniștii într-un astral inferior sau a patra dimensiune inferioară. Cu cât mai multe suflete (energie) se acumulează în spectrul de frecvențe al entităților demoniace, cu atât mai mare devine închisoarea vibrațională care înconjoară sau impregnează a treia dimensiune. Cei care nu sunt sataniști, dar sunt ferm controlați de iluzie, părăsesc

această lume fizică și acced la niveluri mai înalte ale spectrului de frecvențe astrale și experimentează o altă iluzie. Eu cred că cei mai mulți oameni de pe această planetă sunt prinși într-un ciclu al reîncarnărilor dintre iluzia astrală și cea terestră și înapoi.

În cele din urmă, oamenii devin detașați vibrațional de dimensiunile lor superioare și acționează virtual ca fragment complet separat sau „suflet pierdut”. Aceasta este situația creată de entitățile din a patra dimensiune inferioară. Conștiința se încarnează din lumi superioare pentru a încerca să demaște iluzia care o subminează, dar multe asemenea ființe sunt prinse în iluzie și uită de ce au venit. Acestea sunt niște lecții dure, deoarece vibrațiile sunt lente și de aceea energia este densă. Dar când ne putem focaliza conștiința și realitatea în corpul fizic, ne conectăm la conștiința (energia) dimensiunilor superioare și creștem conștientizarea iluziei și frecvența câmpului vibrațional terestru. Ajungând într-o stare superioară, suntem în această lume, dar nu îi aparținem.

Ce înseamnă asta? Ne aflăm într-o închisoare a vibrațiilor inferioare – Matricea – și trăim o iluzie zilnică. Este iluzia care regizează întregul spectacol, iar Iluminații au programat mass-media, știința, educația, religia, medicina, finanțele și afacerile, întregul sistem grotesc, pentru a ne asalta mintea conștientă și inconștientă cu mesaje menite să programeze iluzia din ce în ce mai adâncă în simțul nostru al realității. Crezând în asta, cu foarte puține excepții, nu ne vom elibera niciodată. Scopul general al planurilor Iluminaților este manipularea imaginii despre sine a omenirii. Fără acest lucru, planurile lor devin imposibile. În ultimele două capitole voi oferi câteva sugestii despre cum putem ieși de aici, dar alegerea noastră este foarte clară: existența în Marea Iluzie sau existența în Marele Infinit. Altfel spus: închisoarea sau paradisul? Cine alege paradisul are multe de făcut.

Surse

¹ Giuliana Conforto, *LUH, Man's Cosmic Game* (Edizioni Noesis, 1998), pag. 11 și 12

² Id., pag. 44

³ Dr. Douglas Baker, *The Opening Of The Third Eye* (Aquarian Press, Wellingborough, England, 1977), pag. 13

⁴ Citat în *Our Haunted Planet*, pag. 179

⁵ Bill a folosit această replică în multe spectacole și filme ale sale

⁶ <http://www.angelfire.com/ut/branton>

și <http://www.reptilianagenda.com>

⁷ <http://www.telepath.com/skipsil/trirept.html>

⁸ Id.

⁹ *The Ultimate Alien Agenda*, pag. 65

¹⁰ Citat în *Our Haunted Planet*, pag. 170 și 171

¹¹ *LUH, Man's Cosmic Game*, pag. 24

Păzitorii porților

„Matricea este un sistem, Neo, iar acest sistem este dușmanul nostru. Ce vezi când ești în Matrice? Oameni de afaceri, profesori, avocați, tâmplari, mințile celor pe care încercăm să îi salvăm. Dar până atunci, acești oameni fac parte din sistem și asta îi face inamicii noștri. Trebuie să înțelegi că mulți dintre acești oameni nu sunt pregătiți să fie deconectați. Și sunt foarte mulți... sunt dependenți fără speranță de sistemul pentru a cărui protecție vor lupta.”

Morpheus în filmul *The Matrix*

Un citat profund și un rezumat excelent al dilemei noastre. Eu nu văd oamenii conectați la Matrice ca inamici personali, deoarece aprecierea acestor circumstanțe drept conflict sau război între „noi” și „ei” confirmă gradul nostru de „conectare” la Matrice. „Noi contra lor” este o gândire matricială, o percepție matricială. Nimic nu este o luptă, deoarece întotdeauna devii ceea ce combați în luptă.

Dar oamenii cu gândire matricială sunt în mod clar inamicii libertății lor și a libertății tuturor celor din Marea Iluzie. Ei sunt paznici ai Matricei, suprimând zilnic gândurile, dorințele, oamenii și informațiile care ne pot sau îi pot elibera. Desigur, agenții conștienți ai Iluminaților sunt plasați în poziții de putere economică, în afaceri, mass-media, politică, armată sau justiție pentru a menține „turma” laolaltă din punct de vedere

mental și emoțional. Dar ei nu pot face acest lucru singuri. Ei trebuie să manipuleze oamenii pentru ca aceștia să se suprimе singuri. Oamenii sunt al doilea rând de paznici, dar ei nu știu ce păzesc sau de ce o fac. Sînt niște automate, făcînd ceea ce li se spune fără a lua în considerare posibilitatea de a gîndi singuri și interpreta corect o situație. Totul pentru ei este în alb și negru. Fiecare persoană „conectată” este un inamic sau un potențial inamic al libertății, dar unii sunt chiar incredibil de entuziaști sau, altfel spus, mult mai profund prinși în iluzie decît alții. Dacă vrem să ieșim din această închisoare vibrațională trebuie să renunțăm imediat la rolul de agenți ai poliției gîndirii. Pentru a fi liberi trebuie să încetăm să mai jucăm rolul de „cîine de pază”. Pentru a fi liberi trebuie să redăm libertatea celorlalți. Este foarte simplu și totuși foarte dificil pentru oameni în starea lor hipnotică din prezent. Încetăm să mai fim cîine de pază atunci cînd conștientizăm că suntem un cîine de pază și de asemenea că suntem orbi prin dorința proprie de control asupra vieților și gîndurilor celorlalți. Întreabă pe cineva dacă crede în libertate și cei mai mulți vor răspunde afirmativ. Cu toții credem în libertate în mod reflex, dar întrebarea este dacă și trăim libertatea în care credem, în viața de zi cu zi. Dacă într-adevăr am face asta, această carte, ca multe altele, nu și-ar mai avea rostul. Am fi deja liberi și cuplați la un paradis multidimensional.

Cine sunt însă paznicii Matricei? Cine sunt gardienii închisorii, păzitorii Marii Iluzii? Noi suntem.

Părinții, rudele și preoții paznici

Cred că dorința de libertate pentru copiii noștri este în asentimentul tuturor. Atunci de ce nu le permitem să trăiască în libertate? Condiționarea dintre generații prin părinți este una dintre cele mai mari activități de pază. Orice părinte creștin, musulman, simpatizant al vreunui

partid politic, rasist, muncitor, intelectual, om de vază, condiționează mereu prin insistența autorității asupra progeniturilor lor. Copiii sunt condiționați ca reflexii ale părinților, iar presiunea de a fi ca ei poate fi uneori enormă.

Ideea că un creștin, musulman, evreu sau hindus trebuie să respecte dreptul copiilor lor din naștere, de a-și alege convingerile fără a fi presați să se conformeze credinței părinților lor, nu e pe placul unor asemenea oameni. Cei mai mulți nici nu pot concepe un asemenea nivel de respect mental și emoțional pentru copilul lor, pentru libertatea sa de gândire și exprimare. După cum spuneam la începutul cărții, am dezbătut la Oxford Union, cu un fost rabin-șef al Marii Britanii, diferența dintre informare și îndoctrinare. „Cum îmi pot ajuta cel mai bine copiii”, a spus el, „dacă nu îi cresc să învețe ce este bine?” Nu, domnule, ceea ce crezi TU că este bine. Asta nu înseamnă să-l informezi despre părerea ta, rabinule; este îndoctrinarea credinței tale în timp ce suprimi și discreditezi toate celelalte versiuni ale realității. Este control mental. Preoți, rabini, episcopi, sunt toți „paznici profesioniști” care lucrează pentru cei ce controlează Matricea. Totuși, cei mai mulți dintre ei sunt ei înșiși vrăjiți de Matrice, încât nici nu sesizează acest fapt. La fel și cu cei mai mulți părinți. Părinții condiționați de părinții lor, condiționați și ei de ai lor și așa mai departe, decid adesea ce este mai bine pentru copiii lor după ce aceștia părăsesc cuibul familial.

Am întâlnit odată o persoană de peste 60 de ani care încă mai trăia cu vina de a nu fi reușit să facă ceea ce dorise tatăl ei. Dacă este un așa mare părinte dictator și manipulator emoțional, atunci chiar merită să fie dezamăgit, pentru că sper să-i prindă bine. Dar câți dintre noi nu facem ceea ce vrem cu viețile noastre, deoarece ne temem de ceea ce spun părinții noștri sau pentru că nu vrem să-i dezamăgim? Ei fie pot alege să

ne respecte pentru ceea ce suntem, fie ne pot lăsa în pace. Este alegerea lor. Este foarte important să ne detașăm de cercul vicios de teamă, vinovăție și nevoia de a fi aprobat, care domină multe relații copil-părinte și continuă mult după ce copilul devine adult. Ei nu ne sunt părinți decât conform realității din Matrice. Ei sunt cei care ne-au dat forma fizică și cu care ne-am petrecut anii noștri de formare. În această lume ei sunt apropiați genetic, dar nu sunt neapărat apropiați și prin legătură energetică vibrațională. Obsesia de a nu face ceva care să deranjeze părinții sau pe cei din jur este mentalitate matricială, o parte a închisorii care ne ține pe loc.

La fel se petrece și cu soții/soțiile, partenerii și copiii. Analizează-ți propria situație. Este un Alcatraz mental și emoțional. Astfel, o relație poate fi transformată într-o sentință de închisoare, un mariaj și o familie într-o celulă de închisoare. Nu mă înțelege greșit. Nu mă refer la violență sau nefericire, ci la faptul de a exprima ceea ce ești, de a spune ce gândești, de a-ți trăi propria unicitate, fără a te cenzura din cauza celorlalți. Adică să încetezi ceea ce faci pentru că așa trebuie; să renunți la planurile care nu sunt ale tale și să fii așa cum ești tu de fapt. Dacă lor nu le place, e problema lor și va trebui să găsească pe cineva care li se potrivește mai bine. Dacă nu, și dacă insistă să-ți ascunzi ființa adevărată pentru a le face lor pe plac, atunci sunt paznici fără simbrie și înconștienți ai Matricei.

Acest mecanism este cu dus și întors, deoarece toți sau aproape toți sunt preocupați de propria lor libertate, dar ce se petrece cu libertatea celorlalți? De câte ori îți impui voința sau realitatea asupra celorlalți?

Am vorbit la unele conferințe publice menite să promoveze „libertatea”. Însă cei mai mulți care au aplaudat, cât și organizațiile care au promovat acele conferințe, nu și-au dorit libertatea, deoarece nu făceau față libertății. Cei mai mulți nici măcar nu știau ce este,

iar cei care aveau totuși o vagă idee despre aceasta au fost înspăimântați de implicațiile sale. Organizatorii erau speriați că voi folosi cuvântul care începe cu „E”, extraterestri. Nu le păsa dacă informațiile despre extraterestri erau adevărate sau nu. La fel și lucrurile pe care le spuneam. Atâta vreme cât nu deranjam publicul, pe care organizațiile îl foloseau și îl manipulau fără milă pentru a scoate profit, cui îi păsa? Sunt sigur că mulți dintre participanți sunt încă manipulați și încă ovaționează libertatea pe care și-o doresc – libertatea de a auzi pe cineva care le susține credințele și libertatea de a-i suprima pe cei care au o părere diferită. De fapt, aceasta este „libertatea” dorită de cei mai mulți oameni. Am observat un alt grup înființat în Arizona, în cadrul căruia se vorbea despre libertate față de sistem, libertate de exprimare și toate lucrurile obișnuite cu care oamenii sunt atrași în acest labirint. Ei spuneau că organizația a fost creată cu scopul promovării libertății, când în realitate a fost creată pentru acumularea de bani. Nu e nicio problemă dacă este așa, dar măcar să fie sinceri și să nu inventeze lucruri neadevărate. Toate aceste operațiuni „financiare” și cea mai mare parte a publicului sunt paznici mascați în promotori ai libertății și, prin aceasta, ei sunt poate cei mai păcăliți.

Cel mai mare dar pe care îl putem oferi copiilor noștri este libertatea de a gândi singuri, chiar dacă nu suntem de acord cu ceea ce cred ei; să-i încurajăm să pună la îndoială, să citească și să ajungă la propriile lor concluzii; să respecte dreptul lor de a fi diferiți fără a simți nevoia de a ne impune credințele noastre pentru că noi știm mai bine. Evident, atunci când e cazul, trebuie să le atragem atenția asupra comportamentului lor injust și neplăcut care îi afectează pe ceilalți. În opinia mea trebuie să îi încurajăm să-și elibereze mintea și să se deschidă spre toate posibilitățile. Prea mulți părinți sunt preocupați de ceea ce cred vecinii, prietenii

și profesorii despre copiii lor, decât de ceea ce cred copiii despre ei înșiși și despre lumea în care trăiesc. Trebuie să imprimăm copiilor tendința de a gândi ceea ce oficial este de negândit și să pună mereu la îndoială ceea ce în mod oficial trece ca fiind sigur. Dacă nu ne eliberăm copiii, cădem încă de la primul pas pe drumul spre libertate.

În relațiile noastre personale, trebuie să ne eliberăm de tiparele relaționale. Suntem încătușați de tipare și așteptări; cine creează tiparele? Sistemul, Matricea. De îndată ce avem așteptări și vreun plan bine pus la punct pentru iubire sau pentru orice gen de relație, suntem încătușați de acea formă-gând. Ea devine centrul de unde se judecă totul. Dacă relația ia o altă expresie, suntem dezamăgiți; poate fi perfectă pentru creșterea și dezvoltarea personală, dar este totuși un tipar. „Nu mă săruți și nu mă ții de mână ca perechea de vizavi”. Poate fac asta pentru că nu sunt perechea de vizavi, ci pentru că sunt eu însumi. În mod ironic, relațiile tipice sunt de obicei cele mai fragile și superficiale, deoarece sunt deseori bazate pe imagine și expresie decât pe substanță. Relațiile sunt totul. Relațiile dintre planete și stele, apă și aer, rece și cald, gând și energie, creează și schimbă constant lumea din jurul nostru. Relațiile sunt exact cele care fac posibilă creația, iar relațiile umane sunt o expresie a creației. Acesta este singurul mod în care învățăm și creștem, dar dacă regulile tipice descriu relațiile și direcția spre care se îndreaptă ele, ridicăm imediat bariere în fața altor experiențe potențiale și, prin urmare, în fața unei mai mari înțelegeri. Cursul vieții ne duce spre ceea ce avem nevoie și spre persoanele cu care să experimentăm, iar fluxul vine din interiorul nostru. De îndată ce planificăm ce trebuie să urmeze, provocăm acel flux misterios care poate avea alte planuri pentru noi. Aceasta creează o luptă între fluxul interior și cerințele modelului exterior, conștient, din care rezultă

un singur învingător. Îmi plac situațiile armonioase, dar relațiile oferă mai mult decât modelele clasice și deseori experiențele lor sunt departe de a fi plăcute. Dar dacă există cu adevărat iubire între doi oameni, cuplul lor poate supraviețui și crește enorm din acele provocări, deoarece indiferent ce se petrece nimic nu va distruge acea relație. Iubirea adevărată nu este conștientă, este dincolo de limitele minții conștiente și dincolo de cuvinte. Cred că am pierdut legătura cu sensul adevărat al iubirii, iar în locul lui am creat o iluzie a iubirii în care am confundat-o cu tiparul pur tridimensional. În mentalitatea New Age, îmbrățișarea oamenilor face parte din persoana, tiparul, uniforma mentală și emoțională a unei „persoane iubitoare”. Am văzut mulți adepți New Age îmbrățișând oameni de dragul publicului, când de fapt ei se urăsc de moarte în restul timpului. Am cunoscut multe relații „dulci” care erau perfecte la suprafață și admirate: „Ce pereche minunată, sunt atât de îndrăgostiți, este clar, nu?” Iar la primul semn al vreunei probleme, relația pică, deoarece este construită pe nisip și situația iese din tipar. Vorbind după despărțire cu protagoniștii unor astfel de situații, am descoperit o lipsă de legătură profundă interioară, care ar fi trebuit să fie indestructibilă. Se spune că doi oameni aflați într-o relație, ar trebui să-și spună de fiecare dată „te iubesc” atunci când, nu contează din ce motiv, pleacă unul de lângă celălalt. E foarte ușor să spui „te iubesc” fără să o simți. Mulți oameni fac asta zilnic, dar doar pentru a obține ceea ce vor. Și câți nu urmează tiparul, și totuși simt o iubire imensă pentru o altă persoană și o arată în multe alte moduri? Am văzut un citat care spunea că „doar pentru că nu te iubesc așa cum vrei, nu înseamnă că nu te iubesc așa cum sunt eu”. Nevoia de a auzi mereu „te iubesc” sau semnele de afecțiune în public pot spune mai mult despre nesiguranța unei persoane decât mărturisirea iubirii pentru

acea persoană. Dacă ai alege, ai avea mai degrabă o relație tipică ce se duce de răpă în momente dificile sau una adevărată în care partenerul îți stă alături în orice situații, fără a spune mereu „te iubesc”? Uneori le avem pe ambele, și este extraordinar dacă asta îți dorești, dar există multe alte expresii ale iubirii care nu vin împreună cu fel de fel de reguli.

Am fost căsătorit cu Linda timp de 29 ani și, chiar dacă nu mai suntem căsătoriți, încă suntem apropiați la nivel profund, dincolo de ideea prostească de a fi oficial „împreună” conform unei hârtii cu antet. Vom rămâne astfel împreună mereu ca urmare a experiențelor comune foarte dureroase care au rupt tiparele și așteptările noastre în 1991. Ea știe că o voi susține mereu și oriunde, și la fel știu că face și ea pentru mine. Dacă ar fi fost o relație tipică, s-ar fi terminat după 10 ani. Dar nu a fost și nici nu este, de aceea a trecut prin multe și a crescut, în ciuda schimbării ei de formă. Experiențele pe care le-am avut și pe care le-am trecut cu bine, ne-au făcut mai puternici, mai înțelepți. Cel mai important este că cei mai mulți oameni și-au exprimat puterea lor interioară, încrederea și respectul pentru cine suntem. Acesta a fost cel mai bun motiv pentru ceea ce am experimentat: întărirea noastră emoțională și eliberarea noastră ca „eu” unic, fără să ne sprijinim de alții ca de niște cârje emoționale. Din punct de vedere emoțional, m-am sprijinit de Linda timp îndelungat. Nu și acum. Și ea s-a sprijinit de mine, însă nu și acum. Toți suntem provocați să devenim întregi și atragem relații care ne ajută în acest scop. Asemenea relații urmează rar tiparele condiționate. Este distractiv să vezi că emitem niște adevăruri uimitoare fără a le sesiza în cuvintele din fiecare zi. Ca atunci când vorbim despre partenerii noștri ca fiind „cealaltă jumătate”. Asta și sunt pentru cei mai mulți oameni, mai mult sau mai puțin din „cealaltă jumătate”. În majoritatea relațiilor, partenerul

manifestă o energie pe care noi înșine nu o putem accesa. De aceea, opușii se atrag. Masculinul este echilibrat de feminin, iar acesta este echilibrat de masculin. Accesăm partea din sine care are nevoie să fie echilibrată de un partener pentru a forma un fel de „întreg” – cealaltă jumătate.

Mai devreme am scris despre cele două polarități, masculin și feminin, care fuzionează creând o a treia forță cu un potențial creator fantastic, care ne poate scoate din modul vibrațional al Matricei. De aceea, Iluminații se străduie de mii de ani să mențină separarea dintre masculin și feminin, pentru a menține astfel dualitatea. Cele mai multe relații nu creează „întregul” vibrațional necesar și nici fuziunea necesară declanșării celei de-a treia forțe în splendoarea ei. Relațiile de astăzi, așa cum le știm, nu sunt o problemă pentru controlul lor. De fapt, relațiile masculin-feminin așa cum sunt ele percepute acum sunt instrumente ale Matricei. Chiar întregirea celor două jumătăți nu este scopul suprem în drumul nostru spre libertate – ci unul care devine UNUL. Unii cred că relația „spirituală” ideală este cea în care cele două polarități devin un întreg în care masculinul și femininul creează a treia forță, în care doi oameni compatibili se reunesc. Am crezut acest lucru pentru ceva timp, dar este numai o parte a realității. Cele două jumătăți întregite lasă pe cei doi ca oameni mai puțin întregi. Noi suntem totul. Faptul că avem un trup masculin nu înseamnă că nu dispunem interior de aceeași energie potențială feminină ca și femeile. La nivel de conștiință, suntem masculin și feminin deopotrivă. Ființele care trăiesc într-un trup feminin posedă în aceeași măsură energia potențială masculină ca și bărbații. Dar rolurile noastre condiționate din Matrice sunt menite să scape din vedere aspectul feminin – „ești macho, nu ai voie să plângi” – și viceversa, aspectul masculin al femeilor –

„fetițe cu păpuși și femei care au grijă de bucătărie”.

Aici suntem provocați să accesăm toate aspectele posibile ale ființei noastre pentru a deveni „întreg”, echilibrat interior, fără nevoia de a găsi „cealaltă jumătate” exterioară. Cea de-a treia forță se manifestă atunci în interiorul nostru, iar relațiile sunt interacțiunea dintre doi oameni întregi și nu a două jumătăți care-și caută echilibrul în exterior. Aceste relații se bazează pe respect reciproc pentru întregimea și individualitatea celuilalt. Dacă nu-și îndeplinesc tiparul, e bine, deoarece oamenii întregi nu doresc o relație tipică. Ei vor să fie o expresie vibrantă, întreagă, individuală, unică a tot ceea ce există. Dacă nu se sărută în pragul ușii și nu-și spun „te iubesc” atunci când pleacă de lângă celălalt, nu contează, deoarece sunt ei înșiși. Nu înseamnă că nu se iubesc în felul lor. Tiparele sunt baza Matricei, iar fără ele structurile ei cheie se prăbușesc. Relațiile așa cum sunt percepute, dorite și cerute în prezent, servesc Matricei de minune, deoarece ele suprimă ceea ce este necesar partenerilor să atingă întregul prin ele însele. De îndată ce tiparele încep să-l afecteze pe partener, intervine presiunea interioară și exterioară, de a suprima experiența și de a rămâne în „celula închisorii”. Fără încetarea acestei atitudini, Matricea va continua să se mențină atât cât se menține și atitudinea. Va produce întotdeauna relația tip „paznic”, în care fiecare îl va ține pe celălalt în servitute mentală și emoțională, în timp ce numește acest lucru iubire și relație ideală.

Mai există și un alt aspect al acestei mici nebunii, numite iubire. Oamenii vorbesc mereu despre iubire, dar ce este ea, care este semnificația ei? „Iubirea este să nu fi nevoit să spui că-ți pare rău”, este una dintre definițiile pe care le-am auzit. Totuși, alții cred că este de dorit să-ți ceri iertare. Deci, avem diferite definiții ale iubirii. Cine are dreptate? Depinde de propriul tipar și de perspectiva abordată. Există diverse definiții ale

iubirii; aproape fiecare om are câte una și asta pentru că iubirea nu se poate defini. Ea doar este și se exprimă pe sine însăși în modalități infinite, cele mai multe fiindu-ne necunoscute în Marea Iluzie. Și mai trebuie să întrebăm ceva: care nivel al persoanei exprimă iubirea într-o relație?

Aspectul nostru fizic este numai o proiecție holografică a ființei noastre superioare în acest spectru de frecvențe. Nivelul nostru fizic este experimentatorul și cel care dăruiește experiența. Noi nu suntem asta. Noi suntem tot ceea ce există. Dorim o relație cu o imagine holografică după un tipar condiționat? Sau una cu conștiința multidimensională a partenerului nostru, relație care va fi întotdeauna sursa experienței – iubirea – necesară deschiderii inimii și minții noastre spre potențialul pe care îl avem? Poate nu ne va plăcea experiența, dar din lumile de dincolo de aceasta, ea este dăruită cu iubire, deoarece este necesară eliberării noastre de iluzie. Ne dorim angajamentul confortabil și previzibil pentru ceva pentru care nu poți da nicio garanție? Sau drumul neprevăzut, fără garanții, lung și sinuos care ne duce spre libertatea multidimensională? Aceste două perspective vor judeca relația de iubire în moduri foarte diferite, din unghiul diferitelor lungimi de undă și universuri. Atunci când cineva ne dăruiește o experiență neplăcută și nu respectă „tiparul”, putem fi siguri că suntem prinși în Matrice. Cum creștem și evoluăm? Prin experiență. Orice experiență, plăcută sau neplăcută, bună sau rea. De fapt, creștem mai mult din marile provocări, decât din micile obstacole. Deci, cine ne iubește la un nivel superior, unde chiar contează? Cei care prezintă provocările din care creștem și evoluăm, sau cei care respectă tiparul relației ideale, au grijă de noi și ne feresc de responsabilitate și provocare? Nimic nu este ceea ce pare.

Profesorii paznici

Pentru Iluminați este esențial ca paznicii lor fie servitorii cauzei în necunoaștere totală a ceea ce fac. Niciun exemplu nu este mai bun decât clasa „profesională” a profesorilor, ziariștilor, medicilor, psihiatrilor, savanților, funcționarilor de bancă etc. Mai sunt și excepții, cei care cunosc ce se petrece și se străduiesc să facă ce pot în limitele impuse de sistem. Aici mă refer la regula generală în limitele căreia trebuie să acționeze excepțiile. Apariția sistemului „educațional” a fost salutăată ca un mare pas înainte al societății umane. Dar, ca și internetul, acesta este o sabie cu două tăișuri, iar tăișul îndoctrînării este mult mai ascuțit decât cel care aduce iluminarea. Da, „educația” semnifică într-un fel copiii care învață tabla înmulțirii ori să citească și să scrie. Ceea ce este bine la un nivel de bază. Dar sistemul de „educație” este visul oricărui manipulator. Dacă vrei să obții adulți care să gândească conform planurilor tale, ce situație ideală ai avea? Tot ce ai de făcut este să „educi” copii de 3-4 ani și să controlezi ceea ce învață cel puțin cinci zile pe săptămână, până pe la 20 de ani. Nu ai găsi o structură mai bună de îndoctrinare decât asta. După cum spunea Albert Einstein: „Singurul lucru care nu mă lasă să învăț este educația mea.” Nu avem o educație, ci o îndoctrinare printr-un sistem de credințe – sistemul de credințe al Matricei. Profesorii sunt paznicii minții în dezvoltare, descriind oamenilor ce este realitatea, ce este istoria, ce este adevărat sau fals. În mare parte acești profesori nu au habar de ceea ce fac.

Să vedem cum este produs un profesor. Mai întâi trebuie să se descurce bine la examene în liceu și universitate, altfel spus să fie burete pentru versiunea sistemului despre adevăr și realitate și să o poată exprima pe foaia de examen. Apoi trece prin perioada de pregătire, unde învață să-și îndoctrineze elevii cu aceleași „adevăr” și aceeași „realitate” cu care au fost ei pro-

gramați. Trebuie să fii un bun burete în școală și universitate și să treci examenul sistemului prin condiționarea ta, înainte să te califici ca doctor, savant, ziarist sau politician. Cei care se descurcă la examenele sistemului doar confirmă nivelul de îndoctrinare, celula închisorii mentale care rămâne intactă pentru restul vieții la cei mai mulți oameni. Copiii și tinerii care cercetează singuri, gândesc independent, pun la îndoială și oferă o altă realitate decât „norma” îndoctrinată, nu trec examenele și reprezintă o „influență distructivă în clasă”. Toate acestea sunt decise de vârful piramidei „educaționale” și dictate celor din eșalonul inferior. Iar cei mai mulți profesori se supun orbește acestui sistem. Astfel se menține neschimbat acest mod „profesionist” de a predă, iar orice element rebel este pur și simplu eliminat. Profesorii predau ceea ce li se spune; ziariștii scriu în limitele dictate de editor; editorul publică în limitele impuse de proprietar; savanții dau o versiune a realității și posibilității în limitele „științei” oficiale; medicii tratează pacienții cu medicamentele tradiționale sau cu bisturiul, metode dictate de organizația medicală... Peste tot este la fel. Cei puțini din vârf dictează, iar ceilalți fac ceea ce li se spune.

Relațiile profesor-elev sunt aceleași la un nivel inferior al piramidei. Copiii își dau seama repede că viața este mai simplă dacă nu pui la îndoială ceea ce auzi și accepți. Eu știam instinctiv de mic că în școli se produc clonele de mâine. De aceea, am fost încă de la început un rebel. Nu am susținut niciodată un examen mai important (și nu am luat vreunul), nu am mers la facultate și întotdeauna am învățat când și cât am vrut. Profesorii sunt paznici-cheie ai Iluminațiilor, deoarece cei mai mulți sunt incredibil de neinformați despre o realitate mai profundă a lumii. Ei știu ceea ce sunt condiționați să știe. Profesorii, ziariștii, savanții, doctorii și politicienii bine informați sunt ultimul lucru de care

are nevoie Matricea. Informarea nu face bine carierei, profesorii informați care înțeleg că sistemul este o mașină de îndobrocinare, îți pot spune consecințele provocării lor. Sistemul „educațional” este o bandă transportoare bine unsă care absoarbe minți virgine la un capăt și scoate adulți programați la celălalt. Sunt unii care supraviețuiesc cu procesele de gândire intacte, dar sunt puțini. Pentru ceilalți, singura speranță este să se deprogrameze de îndobrocinarea care i-a „educat”. În Statele Unite și alte părți ale lumii îndobrocinarea copiilor de către părinți se realizează chiar acasă; în plus părinții își iau un al doilea sau al treilea loc de muncă cu scopul de a face economii pentru copiii care vor primi un plus de îndobrocinare într-un colegiu sau facultate. Rotițele se învârt și toți își joacă rolul, îndobrocinându-i pe ceilalți și menținându-i în turmă. Sistemul este atât de bun, încât toți cred că este spre binele copiilor lor.

Paznicii din poliție și armată

Poliția, armata, oficialii guvernamentali și „angajații civili” sunt în prima linie de impunere a politicii Iluminaților asupra populației globale. Voi descrie „democrația”, cuvânt care a devenit interschimbabil cu „libertate” în propaganda Iluminaților. Mă întreb dacă asta înseamnă libertate: mai întâi alegi un guvern prin vot o dată la patru-cinci ani, hotărând între două-trei măști ale aceleiași fețe a Iluminaților. Apoi, aceste guverne fac tot ceea ce le place pe perioada mandatului lor și nu pot fi schimbate „legal” decât la următoarele simulacre de alegeri, dacă într-adevăr vrem „schimbarea”, prin alegerea altor măști ale Iluminaților. Guvernele dau legi în care nu te poți implica, iar prin majoritatea parlamentară de votanți care se cred „politicieni”, ei pot transforma orice în „legi”. Odată cu aceasta, apare pe scenă mai multă „carne de tun” – paznicii – pe care îi numim poliție și armată. Ei nu pun

întrebări, doar execută ordinele sau mor; nu sunt plătiți să gândească, ci doar să implementeze legea și să urmeze ordinele. Plătim pentru utilizarea trupului tău și a degetului care apasă pe trăgaci, nu pentru creierul tău, soldat! Acum TRAGE! DA, DOMNULE! Dacă nu ar fi atât de tragic, ar fi chiar hilar. Băieței făcând pe soldații pe seama vieților altor oameni.

„Soldat, ai lăsat în urma ta o grămadă de cadavre într-o țară în care ai ajuns abia ieri. Ce ți-au făcut?

„Ei sunt inamicul, domnule.”

„Ai vorbit vreodată cu ei?

„Bineînțeles că nu, domnule.”

„Nu te-ai gândit vreodată la faptul că sunt ca și tine, cu familii și copii și că aspiră să aibă o viață mai bună în fața dictatorului sângeros, pe care armata ta a fost trimisă să îl apere?

„Nu, domnule.”

„Ai citit vreodată ceva despre țara unde te afli?

„Nu, domnule.”

„Atunci cum știi că îți sunt dușmani?

„Ofițerul meu superior mi-a spus, domnule.”

„Și lui cine i-a spus?

„Ofițerul său superior, domnule.”

Și cine este ofițerul superior al tuturor?

„Președintele, domnule.”

Și cine-l comandă pe președinte?

„Poporul, domnule, este democrație.”

„Câți din „popor” ți-au ordonat să-i omori pe cei de aici?”

„Păi unul, domnule.”

„Cine?”

„Ofițerul meu superior, domnule.”

„Și lui cine i-a spus?”

(vezi mai sus).

Pregătirea militară este control mental pur și clasic, menit să „spargă” spiritul unui recrutar până la a executa,

printr-un act reflex, tot ceea ce i se ordonă, oricând și oriunde. Cu cât regimentul este mai de elită, cu atât mai profund este controlul mental. Pregătirea elitei soldaților britanici gen SAS sau Regimentul de Parașutiști, Delta Force sau Beretele Verzi americane, este menită să producă psihopați robotici, deoarece aceasta este mentalitatea cea mai potrivită cerințelor. Gândirea este un lucru greșit în cariera militară. Aceste clone puse sub comanda cuiva sunt folosite la implementarea deciziilor, deseori asupra oamenilor nevinovați, decizii luate de rețelele Iluminaților din politica globală, Națiunile Unite și NATO. Ei sunt poate cei mai apropiați de zombi, fără a exclude oamenii inteligenți, care gândesc și poartă uniformă. Asemenea oameni există. Dar cu biciul militar atîntit asupra lor, se declanșează programarea, iar paznicii își reiau poziția. Dacă soldații și ceilalți în uniformă ar refuza să urmeze ordinele fără a întreba de ce, Iluminații nu ar putea supraviețui.

Poliția este în aceeași situație. Societatea noastră este departe de a se lipsi de poliție, dar este important ca polițiștii să gândească prin perspectiva lor și să evalueze situația reală și nu să implementeze legea strict după litera ei. Sunt unii care urmăresc acest lucru, dar sistemul îi descurajează constant, ca și profesorii care spun elevilor lor ce să gândească și ce să întrebe. Multe forțe polițienești au „cote” de menținut în fiecare lună și astfel suntem în situația jalnică în care mulți șoferi sunt amendați pentru depășirea vitezei la începutul sau la sfârșitul lunii, pentru că polițiștii caută să-și îndeplinească norma de amenzi. Poliția trebuie să se întrebe ce este mai bine de făcut în circumstanțele date, chiar dacă legea insistă că regulile sunt reguli. Altfel, poliția nu este decât un ansamblu de roboți aflat la comanda cuiva. Gândirea independentă este numită „insubordonare”, ea fiind evidentă la nivelul, să zicem, al parcărilor neregulate, în ciuda faptului că nu produc pro-

bleme și că se petrec cu un anume scop. Am ajuns în stadiul în care parcare „neregulamentară” pentru două minute te poate costa 50 de lire sterline, iar dacă mașina este ridicată, chiar mai mult. Pentru unii, asta reprezintă salariul pe o săptămână din care ar pune mâncare pe masa familiei, în loc să le bage acești bani în buzunarele firmelor de „securitate”. Cu cât ridică mai multe mașini, cu atât mai mult câștigă aceste firme. Acesta este unul dintre micile trucuri ale sistemului. Te asiguri că cei care te servesc și care implementează planurile tale au beneficii financiare. Astfel, sistemul reușește să dezbine și să domine populația prin învrăjbirea între oamenii legii și victime, și apoi tragerea de foloase de pe urma victimei. De ce oare dictatorii se asigură că armata este bine plătită? Explozia de legi, reguli și semne din jurul nostru, care ne spun ce să facem și ce să nu facem, ne bombardează mintea cu un flux continuu de ordine și comenzi, programându-ne subconștientul la supunere robotică. Dacă te plimbi pe străzile unui oraș mai mare sau mai mic, dai peste instrucțiuni cu ce să faci sau să nu faci.

Soldații, polițiștii și oficialii guvernului își au puterea dată de „lege”. Ei știu că „legea” îi susține de fiecare dată, chiar când aplicarea ei poate fi nesănătoasă în unele circumstanțe. „Legea” a devenit zeul societății. Legile sunt făcute de dictaturi „alese”, sunt implementate de oameni care nu gândesc, ci doar execută, și apărute de oamenii care sunt condiționați să „respecte legea” și să fie „buni cetățeni”. Există cumva vreo închisoare mai evidentă decât cea în care oamenii nu au nimic de spus în privința legilor și aceiași oameni cred, deși legile sunt hilare sau fasciste, că trebuie să fie respectate? Oamenii trebuie să respecte legile numai când acestea respectă oamenii. „Legea” nu este decât o foaie de hârtie rezultată în urma hotărârii unui grup de politicieni corupți sau foarte dezinformați, care o

votează.

Dacă națiile din Serbia și cele din Europa de Est ar respecta legile, încă ar mai trăi în dictaturi evidente. Chiar oamenii care spun că legea trebuie respectată s-ar bucura dacă chinezii ar încălca legile lor și ar răsturna regimul comunist. Ce ipocrizie! Ce autoamăgire! Singura diferență dintre dictatura chineză și dictaturile „democratice” la nivel de lege este că una este dictatură deschisă, iar cealaltă este una mascată ca libertate. Poliția și armata sunt primii „paznici ai porții”. Ca și agenții de circulație, polițiștii, agenții de securitate și celelalte „uniforme”, ei sunt cele mai evidente exemple de mase care se supraveghează singure. Ei cred că aplică legea când de fapt legea îi conduce pe ei. Ei nu răspund la ce este corect și just în anumite circumstanțe, ci răspund în fața stăpânilor lor care introduc „legea” și, de fapt, în fața stăpânilor stăpânilor lor, Iluminații.

„Oameni de știință” paznici

Fundamentul „științei” a fost creat de Societatea Regală Londoneză inspirată de Francis Bacon. Această „știință” afirmă că provenim din uitare, avem o „viață” fizică scurtă și apoi ne întoarcem în uitare. Chiar prin propria sa istorie oficială, Societatea Regală confirmă că a fost creată de francmasoni – precum agentul Iluminaților Benjamin Franklin. O altă sursă de inspirație a fost Isaac Newton, Mare Maestru al societății secrete de elită Mânăstirea Sionului, care manipulează în numele descendenței merovingiene. Newton, ca și ceilalți fondatori ai Societății Regale, știa că mare parte din „știința” oficială este o mare minciună. Asta era și ideea, să ne vândă o minciună care să ne țină departe de adevăr. Oamenii sunt mult mai ușor de controlat dacă ei cred că sunt niște simple accidente cosmice, care iau naștere prin simple reacții chimice și ajung iarăși în uitare prin moarte. Oamenii conștienți de infinitatea lor

multidimensională sunt mult mai greu de controlat. În plus, nu este oare mai ușor de ascuns faptul că suntem controlați dintr-o altă dimensiune, făcându-i pe oameni să creadă că nu există alte dimensiuni și realități? Savantul, ca și legea, a devenit un „zeu” căruia i se dă dreptul de a fi infailibil în marile întrebări, deoarece el este un savant și de aceea trebuie să știe. Savanții moderni sunt în mare parte bebeluși în ceea ce privește înțelegerea naturii vieții și a existenței și totuși insistă cu aroganță că ei știu cel mai bine cum stau lucrurile. Mai rău, oricine din interiorul sau exteriorul cercului lor, care le contestă normele, este supus unor campanii furibunde de ridiculizare și demonizare. Aproape fiecare descoperire științifică majoră, inclusiv descoperirea faptului că Pământul este o sferă, a fost primită cu râsete, mânia sau negare de către „savanții” zilei. Știința este un club fascist în care toți membrii trebuie să se solidarizeze sau, dacă nu, li se taie finanțarea și li se distruge reputația. Când Immanuel Velikovsky și-a publicat cărțile despre devastarea produsă de trecerea lui Venus, el a fost incredibil de demonizat, deoarece a îndrăznit să conteste norma ortodoxiei „științifice”. Marii „experți” l-au bombardat cu scrisori incendiare pe editorul său, pentru a retrage lucrarea lui Velikovsky. Cum editura publica lucrări „științifice” oficiale, totul s-a oprit și drepturile au fost transferate unui alt editor. Editorul adjunct care a sugerat publicarea cărții lui Velikovsky a fost concediat. Și asta doar pentru că a fost prezentată publicului o altă părere. John A. Keel scria:

„În retrospectivă, mulți critici duri ai lui Velikovsky au fost niște lunatici care au încercat să-l critice fără să se deranjeze măcar să-i citească acea cartea. Ei au fost împotriva cărții doar pentru că susținea niște idei contrare teoriilor acceptate la

acel moment... Cel mai mult le displăcea faptul că era foarte bine scrisă, căci majoritatea oamenilor de știință scriu foarte prost.”¹

Alfred Wegener, meteorolog german, a murit în 1930 după 15 ani de ridiculizare, calomnie și dispreț din partea colegilor săi. De ce anume a fost acuzat? A sugerat că Pământul avea odinioară două mase continentale care s-au despărțit în timp pentru a forma mai târziu continentele. Această afirmație a fost susținută cu multe dovezi, dar, pentru că a contestat „norma” oficială, autorul a plătit cu reputația sa. Această teorie se numește astăzi „Alunecarea Continentală”.² Ipoteza sa științifică a fost corectă! După cum spunea Max Planck: „Un nou adevăr științific nu triumfă prin convingerea adversarilor și ajutarea lor să vadă lumina, ci prin moartea adversarilor și apariția unei noi generații care este familiară cu lumina.” Ceea ce se consideră știință nu este decât o glumă proastă. Cele mai multe eforturi nu vizează răspunsuri la marile întrebări ale existenței, deoarece banii sunt puțini și susținerea este mică. Știința este ajutată să descopere un nou medicament sau o nouă tehnică industrială care poate aduce avere finanțatorilor. Ea este o mașină de făcut bani, fără a fi susținută de spiritul deschis al descoperirii. După cum a sesizat Comitetul Congresului în anii '50, finanțatorii cercetării „științifice” din universitățile americane, fundațiile scutite de taxe, cum ar fi Fundația Rockefeller, dictau rezultatul cercetării chiar înainte să fi început! Fără un astfel de acord, finanțarea nu se realizează (vezi... *Și adevărul vă va elibera*). Această politică sugrumă un rezultat nedorit pentru că, după cum spunea Carl Sagan: „Toate anchetele prezintă un element de risc. Nu există garanția că universul se conformează predispozițiilor noastre.” Întregul sistem „științific” este astfel structurat pentru a suprima

cunoașterea, nu pentru a merge mai departe, deoarece Iluminații doresc să rămânem în ignoranța de a nu ști cine suntem și care este natura vieții. Dacă destui oameni ar ști adevărul, jocul lor s-ar termina.

Savanții și medicii au cele mai închistate minți de păzitori ai porții. Sunt și cei mai importanți, deoarece ei reprimă natura existenței multidimensionale ca garanție a menținerii noastre în Matrice. Ei sunt considerați experți și totuși, ca mulți profesori, ziariști și politicieni, sunt cât se poate de neinformați. Întreaga lor structură este menită să îi mențină compartimentați în „specialitatea” lor, ca stăpâni parțiali ai unei meserii. Numai unind punctele începem să vedem întreaga imagine, dar cei mai mulți savanți își petrec întreaga carieră specializându-se într-un singur punct. În Marea Britanie, un paznic de temut este o anume dr. Susan Blackmore, care apare foarte des în presă pentru a respinge orice fenomen „paranormal”. Cu cât oamenii experimentează asemenea fenomene, cu atât mai hilare devin „explicațiile” dr. Blackmore. Dar, întrucât are un titlu „academic”, ea pare mai credibilă decât oamenii care au acele experiențe. În numărul din 4 noiembrie 2000 al revistei *New Scientist*, i s-a dat iar libertatea de a-i discredita pe ceilalți savanți care spun că mintea și creierul sunt două lucruri diferite. Aroganța cu care mintea ei obtuză respinge tot ceea ce nu intră în norma „științifică” oficială este incredibilă. Noi, oamenii, suntem singurii care putem opri această suprimare a adevăratei științe. Trebuie să nu ne mai lăsăm impresionați de titlurile cuiva și să ne focalizăm asupra dovezilor. Suntem încurajați să credem că un savant trebuie să știe mai bine decât un „laic”. Doar e savant, nu? În timp ce scriam această carte, un raport oficial britanic a arătat cum „oamenii de știință” și „experții” guvernamentali au indus în eroare publicul britanic în privința așa-zisei boli a vacii nebune transmisibilă la om prin consumul de carne de vită. Savanții susțineau că

aceasta nu se putea transmite la om și astfel nu s-au luat măsuri de precauție, când de fapt orice idiot putea să-și dea seama că sunt mari șanse ca boala să se transmită. Îmi amintesc când am spus asta într-o emisiune BBC despre creșterea animalelor, din 1989, pe când eram purtătorul de cuvânt al Partidului Verzilor. Astăzi încă mai mor oameni din cauza acestei boli. A venit vreun om obișnuit să distribuie Thalidomide, prin ingerarea căruia s-au născut atâția copii cu malformații? Nu, oamenii de știință au adus acest medicament și ne-au spus că este perfect sănătos pentru organism.

Lista ororilor provocate de acești „experți” ar putea ocupa o întreagă bibliotecă. Dar masele îi cred fără să le pună la îndoială competența și până când nu încetăm acest mod de gândire, Matricea va rămâne nedemascată pentru cei mai mulți. Motoul noii și adevăratei științe ar trebui să fie cuvintele lui Albert Schweitzer: „...Cei care caută sincer adevărul, nu ar trebui să se teamă de rezultat.”

Cenzorii paznicilor

Cenzura este forța vitală a Matricei. Oprind circulația liberă a informației, controlul global este astfel mult avansat. Dacă subliniez un lucru și reprim părerea contrară, rezultă mulți oameni care trag concluzii false sau incorecte despre o anumită persoană, eveniment sau posibilitate. Este foarte simplu. Aceasta se petrece atunci când devii cenzor, paznic al porții, paznic al închisorii din Matrice. Toți cenzorii sunt prin definiție aroganți peste măsură, deoarece ei afirmă că părerea lor trebuie subliniată în defavoarea alteia. Ei cred că au dreptul de a hotărî ce libertate pot avea ceilalți. Îți vorbesc din experiență, deoarece s-au făcut numeroase tentative de cenzură a lucrărilor mele. Cu cât mă apropiam de adevăr, cu atât mai decisive erau acele tentative, mai ales de când am ales să vorbesc și să scriu despre descendenții hibridi reptilien. Au existat tentative de

închidere a paginii mele web și de anulare a întâlnirilor publice sau aparițiilor în mass-media. Dacă ceea ce spun este nebunesc și greșit, de unde obsesia de a mă opri?

Îți ofer câteva exemple a fragilității libertăților noastre individuale. Tentativele de a mă reduce la tăcere au început pe la mijlocul anilor 1990, când am început să public relații amănunțite despre *conspirație în cărți ca ...Și adevărul vă va face liberi*, reeditată și actualizată de atunci în câteva rânduri. La un moment dat, doi „ziariști” naivi și imaturi, John Murray și Matthew Kalman, fără a avea vreo dovadă, au hotărât că sunt „antisemit”, pe motivul citării într-una din cărțile mele, *The Robots' Rebellion* – (n.tr. *Rebeliunea roboților*), a unor fragmente din Protocoalele Înțelepților Sionului, care au fost, din punctul meu de vedere, formulate de Iluminați pentru a arunca vina asupra evreilor. Protocoalele cuprind dezvăluiri detaliate ale tehnicilor folosite pentru îndeplinirea planurilor Iluminaților din ultima sută de ani. Pentru Kalman și Murray nu a contat că eu le-am numit Protocoalele Iluminaților, nici faptul că în carte, ca și în următoarele cărți, am subliniat că nu este vorba de un complot evreiesc. Nici măcar faptul că prima ediție a cărții *...And The Truth Shall Set You Free* (n.tr. *...Iar adevărul vă va elibera*) a beneficiat de sprijinul financiar al unui prieten evreu. Cei mai mulți evrei au fost victime și nu călăi ai Iluminaților. Numai că, amestecându-i pe unii evrei precum Kissinger, clanul Rothschild sau Bronfman, cu ceilalți 95% ne-evrei în decursul anilor, devii considerat „antisemit”. Antisemitismul a fost timp îndelungat primul și cel mai eficient instrument utilizat de clanul Rothschild și Bronfman pentru oprirea cercetării activităților lor imorale, iar eficiența acestui pretext le-a permis să continue nestigheriți manipularea și abuzarea comunității evreiești, ca și a altora.

Mai sunt unii evrei curajoși care încearcă să

sublinieze acest lucru. Norman Finkelstein, ai cărui părinți au avut de suferit în lagărele de concentrare naziste, a publicat o carte excelentă și explozivă, numită *The Holocaust Industry* (n.tr. *Industria Holocaustului*) (Verso Books, iulie 2000), care dezvăluie cum elita evreiască a exploatat fără milă Holocaustul în scopuri pur financiare și a refuzat compensarea justă a unor victime reale. Anexa III conține câteva citate din această carte. Kalman și Murray au decis că sunt antisemit și altceva nu mai conta. Nu lăsa adevărul să strice o poveste bună, mai ales dacă ies și niște bani din asta. Brusc au început să apară articole în ziarele naționale care susțineau că sunt antisemit (fapt care în realitate are sensul de anti-arab!). Ceea ce nu se știe este că toate acestea au fost scrise de sau cu „informații” furnizate de același duet dezastruos Matthew Kalman - John Murray. Ca urmare a articolelor lor, întâlnirile mele au fost interzise prin ordin judecătoresc, oamenii nu au mai avut cum să afle modul în care sunt manipulați, cum se creează războaiele, cum li se iau libertățile sau cum mulți copii sunt torturați, abuzați și asasinați ritualic.

Toate acestea se petreceau pe la mijlocul anilor '90, iar la unele întâlniri ale mele am avut demonstrații ale Ligii Antinaziste. Copiii mei au fost crescuți într-un mod în care rasismul de orice fel este considerat ca fiind prostesc și ridicol. Fiica mea Kerry sprijinea Liga Antinazistă și le purta mereu însemnele. Văzând că tatăl ei este ținta unor asemenea aberații, ea le-a aruncat, deoarece știa că mie îmi repugnă rasismul. Prietenii mei au mers afară și i-au întrebat dacă mi-au citit cărțile. Nu le citiseră. Dacă mă auziseră vorbind? Nu. Atunci ce căutau acolo? Erau acolo, deoarece citiseră ziarele și știau ce le spusese liderii Ligii (vezi secțiunea precedentă despre soldat și ofițerul comandant, deoarece nu este nicio diferență). Ei erau doar niște pioni fără minte într-un joc pe care nu îl înțelegeau,

preaplini de propriul simț al purității și fără a avea în vedere că se comportau exact ca fasciștii naziști care opreau întâlnirile publice ce avertizau asupra consecințelor ajungerii la putere a lui Hitler, înainte ca aceasta să aibă loc. Un polițist care a participat la una din întâlnirile mele mi-a mărturisit că fusese martor la confruntările dintre Partidul Frontului Național și Liga Antinazistă Britanică din anii '70. El a menționat că era imposibil de făcut diferența între cele două părți, deoarece atitudinea și comportamentul lor era exact același. Așa și este. Chiar și anti-fasciștii declarați pot exprima comportament fascist. Nu sunt destul de inteligenți să-și dea seama și astfel devin o armată de cenzori mulțumiți de sine, paznici pentru Iluminați și fasciști care vorbesc despre oprirea fascismului. Când protestatarii au fost invitați să intre pentru a mă asculta, au refuzat. Astfel și-au refuzat dreptul de a fi luați în serios. Același lucru s-a petrecut la Universitatea Swansea, căminul controlului și condiționării mentale, pepinieră pentru ceea ce eu numesc „roboții radicali”. London School of Economics este un prim exemplu.

Kalman și Murray au dispărut de atunci. Au amuțit brusc. Poate că și-au dat seama că au fost păcăliți și că au păcălit la rândul lor pe alții. Poate că se învechise povestea și s-au scumpit ziarele. Cine știe și cui îi pasă? Oricum, prostiile lor se tipăreau prin „bunăvoința” unor ziare ca *The Sunday Times*, *Guardian*, *Independent* și *London Evening Standard*, toate conduse de oameni foarte inteligenți, dacă mă înțelegi. Odată ajunse la tipar, chiar dacă nici sursele nu le mai dau crezare, articolele pot fi folosite mai departe pentru cenzurarea a ceea ce pot auzi oamenii. Să îți vorbesc despre un anume Richard Warman. Nu ai auzit niciodată de el? Nu ești singurul. Nimeni nu pare să fi auzit de el până când s-a hotărât să-și dedice viața pentru a mă împiedica să vorbesc despre aceste lucruri, pe mine sau pe oricine

altcineva din lume. Această persoană lucrează pentru Partidul Canadian al Verzilor, care condamnă cenzura libertății de expresie! Ca și David Taylor din Partidul Britanic al Verzilor, care și el a urmărit să-mi zădărnicească eforturile. Duhoarea ipocriziei umple aerul. Richard Warman este un oficial al insignifiantului Partid al Verzilor din Ottawa și Toronto, Ontario, unul din centrele globale ale Iluminațiilor și principalilor lor descendenți, familia Bronfman. Aceasta este familia de gangsteri din spatele Universal Music, Universal Studios, al gigantului de spirtoase Seagrams și forța care promovează pacea și iubirea prin voci ale „vedetelor” satanice, cum ar fi Marilyn Manson. Warman a lucrat îndeaproape cu Congresul Evreiesc Canadian (Canadian Jewish Congress sau CJC), în campania de demonizare și cenzurare a mea. Acesta a fost înființat și finanțat de către aceeași familie Bronfman. Doar o „coincidență”, nimic altceva. În 1999 Warman scria triumfător, după ce mi-a refuzat libertatea de expresie în Ontario:

„Acum că s-a așezat praful după tentativa recentă de adresare publică a negustorului de ură britanic David Icke, doresc să mulțumesc din partea Partidului Verzilor din Ontario tuturor celor care au contribuit la respingerea acestui mesaj de dezbinare și intoleranță adus de acest individ. Preocuparea noastră față de David Icke apare nu numai din nevoia de solidaritate cu comunitățile evreiești, pe care acesta le atacă, ci și pentru că Icke încearcă să dobândească credibilitate pentru afirmațiile sale din asocierea sa precedentă cu Partidul Britanic al Verzilor, fără a menționa vreodată că aceștia l-au demis și i-au condamnat categoric lucrările. Buna informare a publicului despre originea teoriilor conspiraționiste paranoice ale lui David Icke se datorează în mare parte eforturilor neobosite ale lui

Rubin Friedman și Karen Mock de la Liga pentru Drepturile Omului B'nai B'rith (aparținând Rothschild-zilor), ale lui Daniel Fine și Bernie Farber din partea Congresului Evreiesc Canadian (Bronfman) și ale lui Stacia Benovitch din partea Vaad Ha'Ir, Ottawa. Este încurajant de remarcat că, în afară de Hart House Theatre, fiecare locație contactată de noi a decis să nu-l găzduiască pe David Icke și nici pe susținătorii săi. Cei mai impresionanți au fost cei din Order of Grey Nuns, care au condus Centrul Bronson din Ottawa. Ca dovadă remacabilă de bun simț, ei încearcă să știe mai multe despre cei care doresc să închirieze spațiu, iar după o anchetă succintă personală, au luat hotărârea de a nu-l avea pe Icke ca oaspete al centrului lor."³

Acesta este un exemplu tipic de dezinformare care a cauzat anularea întâlnirilor mele în locații din întreaga lume. De remarcat mențiunea că o conferință a fost anulată în urma unei „minime anchete” proprii. În mod normal nu există nicio anchetă, iar libertatea mea de expresie și libertatea publicului de a asculta sunt refuzate în baza unor pure dezinformări ale acestui individ. El spune că decizia de anulare luată de Order of Grey Nuns a fost impresionantă, fără a menționa că întâlnirea a fost anulată, deoarece am fost considerat antisemit. De asemenea, acest dezinformator nu menționează că, de fapt, Congresul Evreiesc Canadian a fost înființat și finanțat de familia Bronfman sau că B'nai Brith a fost înființată și finanțată de familia Rothschild. La fel este și cu Liga Anti-Defăimare creată de familia Rothschild, care m-a etichetat drept „instigator” și „antisemit” în urma acțiunii mele de a desfășura anchete legitime ale activităților lor grotești. Ai citit această carte. Unii poate le-au citit și pe celelalte. De unde rezultă că sunt instigator? Unde îi condamni pe evrei? Nu o fac, iar Warman o știe, dar nu asta e

problema. Și ce urmăresc Warman și Farber (clanul Bronfman) prin această campanie de atac la persoană? Să determine cât mai mulți oameni să mă urască. Deci, cine sunt instigatorii aici? Cel mai hilar este că încearcă să „capete credibilitate” prin fostele mele legături cu Partidul Britanic al Verzilor. Domnule Warman, când încerci să câștigi credibilitate, ultimul lucru pe care îl faci este să subliniezi legătura cu Partidul Britanic al Verzilor.

Ura vehiculată de Warman și Farber a dus la oprirea mea la vamă și la oficiul pentru imigrație din aeroportul Ottawa, unde am fost reținut până la ora două dimineața. Fiecare obiect personal a fost percheziționat și fiecare foaie de hârtie a fost citită în căutare de „material instigator”. Nu au găsit nimic în cele din urmă, iar ofițerul pus să facă asta și-a dat seama că a fost o înscenare. Dar totuși nu am putut să plec, deoarece s-a găsit un chițibuș administrativ la imigrări pentru a mă reține mai mult. Am fost adus înapoi după prânz, adică după ora la care trebuia să vorbesc oamenilor. M-au ținut acolo ore întregi pentru a nu ajunge la timp la conferință. Apoi am fost liber să plec. Oameni în uniforme, paznici ai propriei lor libertăți, m-au tratat ca pe un infractor, ca și cum propaganda lui Warman și Farber ar fi fost adevărată. Altfel spus, erau controlați mental de o idee preconcepută, plantată de altcineva. Nimic nu este mai puternic decât ideea preconcepută, deoarece odată implantată totul îți servește ca dovadă a preconcepției tale. Puterea acelei forme-gând filtrează deseori inconștient informația care ar putea demonstra că percepția inițială este greșită.

Prejudiciul de imagine produs de Richard Warman a dus la amânarea întâlnirii pe care o aveam în Ottawa, unde locația a fost schimbată de câteva ori în 48 de ore, iar cea de la Windsor, Ontario, a fost anulată. Împreună cu Congresul Evreiesc Canadian și înțepătorul său

purtător de cuvânt, Bernie Farber, Warman a organizat o demonstrație în fața Hart House Theatre de la Universitatea Toronto, unde se ținea prelegerea pe care nu au reușit să o oprească. O prietenă căsătorită de mulți ani cu un evreu i-a întrebat pe protestatari de unde știau că sunt antisemit. Povestea obișnuită. „Cineva” (Warman și Farber) le spusese. Îmi citiseră cărțile? Nu. Mă auziseră vorbind? Nu. Aveau de gând să intre pentru a mă asculta? Nu. De ce? Pentru că eram antisemit! Motivul pentru care întâlnirea de la Toronto a continuat a fost că rectorul universității a refuzat să facă pe plac presiunilor făcute de Warman și Farber pentru blocarea libertății de exprimare. Imediat după aceea, el a plecat din universitate, în urma unui „comun acord”. Ca urmare a minciunilor îndreptate împotriva mea, chiar șeful Unității pentru Delicte de Instigare din cadrul Poliției Canadiene a fost prezent în public. După prelegere ne-am strâns mâinile, deoarece el nu avea absolut nicio problemă cu subiectele abordate. Acest fapt nu a fost menționat niciodată de Warman și Farber (Bronfman). La ieșirea mea de pe scenă am fost „interceptat” de doi agenți de la Imigrația Canadiană, care m-au amenințat că voi fi arestat în cazul în care nu acceptam întâlnirea cu un ofițer în ziua următoare. Când l-am întâlnit, mi-a interzis să mai vorbesc în cadrul vreunei conferințe. Întreabă un canadian dacă trăiește sau nu într-o țară liberă, iar el îți va confirma. Mi s-a relatat că un profesor care mi-a pus la dispoziție spațiu pentru o întâlnire și-a pierdut slujba ca urmare a unei campanii de demonizare a mea și, chiar dacă acuzațiile s-au dovedit a fi nefondate, mulți oameni și-au prejudiciat reputația și imaginea prin asocierea lor cu mine. Campania de denigrare a continuat atunci când Warman a călătorit prin toată Canada (cine a plătit?) pentru a aduna sprijin împotriva prezentărilor mele din primăvara lui 2000 de la Vancouver. Numai

câteva persoane au fost interesate, dar totuși au reușit să anuleze o prezentare de carte, din cauza influenței lui Farber (familia Bronfman) din Toronto, unde deține un mare lanț de librării; au anulat apariția programată la radio și au „strâns” câțiva nesăbuiți îmbrăcați în reptile care au intrat într-o librărie unde dădeam autografe și au început să arunce cu plăcinte în mine. Nu este bine de știut că libertățile noastre sunt protejate de astfel de oameni cu „intelect” și „maturitate”? Iar în timp ce se petreceau asemenea lucruri, copiii continuau să fie abuzați, torturați și sacrificați, războaiele și celelalte orori continuă să fie manipulate, iar prin grija lui Warman și Farber acestea nu mai pot fi demascate. Și-au făcut pe deplin cunoscute prioritățile în ceea ce îi privește.

Întâlnirea de la Vancouver a avut loc în prezența a 1200 de oameni numai pentru că s-a desfășurat într-o sală independentă. Orice legătură cu vreun consiliu, organizație sau instituție guvernamentală ar fi oprit întâlnirea ca multe alte dăți. Warman a fost prezent și el în sală în timpul prelegerii mele și în cele peste șase ore a văzut cu ochii lui că nu am vorbit despre vreun complot evreiesc și nici măcar nu am menționat cuvântul „evreiesc”, deoarece nu este necesar, cu excepția sublinierii adevărului travestit pe care Warman caută să-l ofere. Toată acea conferință poate fi vizionată într-un documentar numit *From Prison To Paradise* (n.tr. *Din închisoare spre paradis*), care stă dovadă a ceea ce afirm aici.

Dacă Warman ar fi fost indus în eroare, totul s-ar fi terminat aici. Dar nu a fost așa. Abia aici adevăratele motive ale lui Richard Warman au devenit clare pentru mine. Acest om are un plan și, judecând după insignifianța sa în Canada, cred că este pionul din planurile altcuiva. Până în prezent atât el cât și Farber au refuzat să mă întâlnească personal sau să avem o dezbatere

radiofonică, deși ocazii au fost. Warman, de la reședința sa din estul Canadei, urmărește acum să mă împiedice să vorbesc oriunde pe această planetă, iar dacă cineva vrea să știe cât de ușor este să controlezi lumea, ar trebui să oprească libertatea de expresie fără a-și părăsi biroul. Tot ce are de făcut este să verifice pagina mea web pentru a afla unde voi vorbi, să aștepte câteva zile înainte de desfășurarea conferinței ca să se asigure că nu mai este timp să găsesc altă locație. Atunci, fie sună acolo, fie le trimite un pachet cu materiale așa-zis antisemite care dau vina pe evrei pentru conspirația globală, ceva ce știe clar că nu este adevărat. În mod ironic el citează articolele din ziarele britanice scrise sau inspirate de Kalman și Murray cu ani în urmă. Cel mai pervers fapt este că include faptul că demasc persoane faimoase ca agresori și sacrificatori de copii ca motiv pentru ca locațiile să mă refuze.

Din nefericire, mulți reconsideră decizia de a-mi închiria spațiul în baza a ceea ce afirmă Warman. În cursul redactării acestei cărți, Warman a reușit să-mi anuleze prezentările de la London's Blackheath Concert Rooms, Stourbridge Town Hall și Burlington Hotel din Birmingham. Și a făcut asta din confortul reședinței sale din Canada. Atât de ușor se poate face acest lucru. Reprezentanții locațiilor respective au refuzat să discute situația; foarte neplăcut a fost însă faptul că publicul nu a reușit să audieze conferința despre libertatea de exprimare, lăsând deoparte costurile și deranjul. Atâta vreme cât nu-i afectează pe reprezentanți, nu îi interesează. Nu au intelectul necesar pentru a înțelege că prin interzicerea prelegerilor mele subminează libertatea de exprimare a tuturor creând astfel un precedent.

Totul a devenit atât de hilar, încât aproape că mi s-a interzis să conferențiez în Isle of Wight într-o sală unde, în numeroase ocazii, am vorbit de multe ori fără

a avea vreo problemă. Dacă nu aş fi provocat consiliul pe postul de radio local, sunt sigur că ar fi anulat conferinţa. Consiliul a trimis chiar un „monitor” la prezentare, cu ordinul clar de a o opri în cazul în care aş fi depăşit limita. Faptul de a nu-i numi pe cei care care abuzează şi sacrifică copii le pare mult mai important decât nenorocirile care se abat asupra copiilor. Cel care a monitorizat, ca şi reprezentantul unităţii speciale anti-instigare din cadrul Poliţiei Canadiene, înfiinţat special pentru combaterea „antisemitismului” ca delict, au declarat ziarului local că în niciun moment nu am spus ceva care să deranjeze.

Ai spune că totul s-a terminat aici, dar nu a fost aşa. Cei de la Burlington Hotel din Birmingham au fost avertizaţi de Warman trei săptămâni mai târziu, iar întâlnirea a fost anulată fără ca ei să-mi explice motivul. Li s-a dat ocazia să vorbească în faţa consiliului de monitorizare din Isle of Wight pentru a verifica veridicitatea afirmaţiilor lui Warman. Dar cei de la Burlington Hotel nu voiau să ştie. Am înţeles că în urma mai multor presiuni ei au contactat City Varieties Theatre din Leeds, unde vorbisem înainte cu două săptămâni. Deşi li s-a spus că nu fuseseră probleme în Leeds, au anulat oricum întâlnirea. Au trimis un fax foarte scurt semnat de o anume Sarah Small. Conferinţa fusese anulată, m-a informat, deoarece ar fi distrus reputaţia hotelului. Nu ar fi putut strica „reputaţia” hotelului, d-ră Small, mai mult decât comportamentul sub orice critică al dumneavoastră şi al colegilor dumneavoastră. Paul, organizatorul acestor întâlniri în Marea Britanie, se străduise să obţină un succes, deoarece credea că libertatea tuturor este ameninţată. Totul a fost în zadar, întrucât un apel telefonic şi un pachet de la Richard Warman trimis de la mii de kilometri distanţă, precum şi managerii jalnici ai hotelului, au fost de ajuns pentru a interzice cea mai

importantă libertate a omului.

Toți cei vizați în conferințele mele sunt paznici pentru Matrice. Cu foarte puține excepții pe această planetă. Oameni ca Richard Warman și Bernie Farber știu că aceste excepții există, asta este singura diferență dintre ei și ceilalți. Și la fel de responsabili sunt membrii Partidului Verzilor din Canada și nu numai, care au fost informați despre ceea ce se face în numele lor și totuși ei lasă ca această situație să continue. Cei care tac și le permit celor care îi intimidază să câștige sunt și ei paznici, prin lipsa lor de acțiune. Am fost purtător de cuvânt al Partidului Britanic al Verzilor pentru câțiva ani, în anii '80. De aceea Warman îi poate folosi ca paravan pentru încercările sale de a mă reduce la tăcere, inclusiv prin încercarea de a-mi închide pagina web. Am trecut repede pe alt server pentru a menține informațiile disponibile, cu mult efort și timp de a contracara tentativele sale de cenzură a ceea ce arată situația reală a omenirii. Se pare că Warman a fost scandalizat de demascarea activităților sale pe pagina mea web și de publicarea numerelor de telefon și adreselor de e-mail de la sediul Partidului Verzilor pentru ca oamenii cărora li s-a refuzat libertatea de exprimare să se adreseze lui.

Richard Warman, paznic al Matricei, ilustrează excelent termenul de „ipocrizie”. Pe pagina mea web găsești adresa de contact a Partidului Verzilor din Canada. În timp ce Warman era ocupat să-mi interzică prezentările publice, liderul Partidului Verzilor din America de Nord, Ralph Nader, condamnă „cenzura” care îi refuzase un loc la dezbaterile prezidențiale televizate dintre Bush și Gore. Warman și-a rezumat atitudinea sa față de libertate într-un interviu acordat unui ziarist la fel de inteligent de la *Independent On Sunday*:

„A preluat toate teoriile conspiraționiste care au existat vreodată și le-a amestecat pentru a crea o conspirație proprie și mai mare. Lucrările sale pot aparține unui nebun sau unui rasist autentic. În orice caz, sunt foarte periculoase. Lucrările sale au un ton antisemit neplăcut (credeam că sunt un „instigator” care îi condamnă deschis pe evrei), ce trebuie adus în atenția publicului. Dacă este instabil psihic, înseamnă că așa sunt și adepții lui, care se agață de fiecare cuvânt al său. La ce bun să-l lăsăm să vorbească?”

Dacă cineva îmbrăcat în uniformă nazistă ar fi spus toate acestea în urmă cu 50 de ani, nu ne-ar fi surprins. Dacă vorbitorul este instabil psihic după cum spune Warman, atunci sigur că și publicul lui ar fi la fel. Asta chiar este teribil de periculos, dacă ne gândim la implicațiile afirmației sale. Spitalele psihiatrice ale Uniunii Sovietice erau pline de dizidenți perfect sănătoși ai sistemului fascist/comunist, deoarece atitudinile exprimate de Warman justificau închiderea lor. Și chiar mai sinistru: „La ce bun să-l lăsăm să vorbească?” Aroganța acestei întrebări întrece imaginația. Niciun fascist din Germania nazistă, China sau Uniunea Sovietică nu s-ar fi putut exprima mai bine. Dar totuși îi respect dreptul de a-și exprima părerea. După cum spunea Voltaire: „Poate că nu sunt de acord cu ce ai de spus, dar voi apăra până la moarte dreptul tău de a te exprima.” Păcat că domnul Warman nu are aceeași părere despre alții. Membri ai Patridului Verzilor din întreaga lume, acest om pretinde că vorbește în numele vostru. Cât mai stați în tăcere? Între timp, sunteți responsabili pentru tot ceea ce acesta face și zice în numele vostru. Câți alți proprietari de săli se vor mai pleca în fața acestui dușman fundamental al libertății? „Ziaristul” care a scris articolul din

Independent On Sunday, un anume Jason Cowley, a lăsat aceste rânduri fără comentarii în timp ce mi-a calificat lucrările ca „extremiste” și „întunecate”. Dacă au mai fost și alte cuvinte mai întunecate sau extreme decât acestea, atunci nu le-am auzit.

Dar totuși, într-un fel, Richard Warman, această imagine holografică indusă în eroare, face un serviciu celor cărora le pasă de libertățile lor. Comportamentul lui a arătat cât de fragile și iluzorii sunt acele libertăți. Ideea că trăim într-o lume liberă este o autoamăgire uriașă. Cei din Manchester, Anglia, cred că trăiesc într-un oraș liber și totuși a fost imposibil de găsit un loc care să găzduiască prelegerea mea. Cei din Brighton, pe coasta de sud a Angliei, cred că trăiesc într-un oraș liber și totuși nu am reușit să le vorbesc de mulți ani, deoarece locațiile sunt amenințate cu proteste în masă ale „anti-fasciștilor” care spun că nu vor putea garanta securitatea publicului. Cei de la Brighton Art School m-au mințit când mi-au spus că poliția le-a ordonat să-mi anuleze conferința pe care urma să o susțin acolo. Poliția nu a făcut nimic în acest sens. La închirierea unei locații alternative în Crawley, la nord de Brighton, consiliul ne-a cerut un documentar despre ceea ce urma să spun. L-au văzut și mi-au confirmat că nu sunt probleme; cu 24 de ore înainte de conferință au anulat-o, deoarece un apel anonim informa despre posibilitatea unor altercații în cazul în care eram lăsat să vorbesc. Apropo, anonimul era un „anti-fascist”. Un alt paznic, un alt câine cio-bănesc pentru turmă.

Cenzurarea Internetului este următoarea mișcare pe lista planurilor Iluminaților. Internetul este o creație a Iluminaților și există datorită tehnologiei militare. A fost vândut ca mod de circulație liberă a informației globale, dar asta numai ca paravan. Adevăratul motiv îl constituie faptul că permite cea mai ușoară supraveghere posibilă a comunicațiilor personale prin e-mail și pagini vizitate de fiecare persoană prin care se

crează un profil pentru fiecare. Totul se reduce la control. Încet, beneficiile Internetului, circulația liberă a părerilor și informațiilor sunt luate în vizor, iar cei mai de seamă susținători sunt... familia Bronfman! Vei asista la un măcel al libertății pe Internet, așa cum Richard Warman și păpușarii săi au încercat să facă cu pagina mea web.

Cenzorii nu recunosc ceea ce fac. Le strică imaginea, mai ales publicarea de articole care susțin libertatea exprimării, ca în cazul Partidului Verzilor. Justificarea acțiunilor lor va fi mereu apărarea libertății și nicidecum distrugerea ei. Dar când li se aplică și lor aceleași criterii, ți păă ca niște copii mici. Autoamăgirea este starea de fapt a minții în Matrice. Bine ai venit în Matrice, domnule Warman!

„Ziariștii” paznici

Mass-media este forța care menține integritatea Matricei. De aceea, ea este proprietatea Iluminaților. Fără fluxul perpetuu al propagandei din Matrice prin mass-media internațională, puterea iluziei nu ar fi nimic din ceea ce este. Nu este necesar să controlezi fiecare ziarist pentru a dicta ceea ce oamenii trebuie să audă sau nu. Dacă ziariștii ar fi deschiși, inteligenți și preocupați de libertate, nu ar fi vreo problemă. Dar cei mai mulți nu sunt, iar cei care sunt conștienți și încearcă să relateze unele adevăruri își dau seama în curând că ei lucrează într-o închisoare a exprimării. Am fost și eu ziarist pentru câțiva ani și știu cât de neinformați sunt cei din breaslă în privința lumii așa cum este ea. I-am văzut la lucru din alt unghi atunci când am început să transmit aceste informații și este o experiență uimitoare să vezi din perspectivă apropiată intelectul care stă între ceea ce se petrece în lume și ceea ce li se spune oamenilor despre ce se petrece. Și aici mă refer la marii reporteri TV și la masa propagandistică de ziare de

duzină, mari și mici. Există în principal două tipuri de personalitate care ajung în vârful jurnalismului, iar politica se rezumă la:

(a) puținii care știu ce se petrece de fapt și sprijină acele planuri și

(b) ceilalți, majoritatea, care nu înțeleg ce se petrece în lume.

Prim-ministrul britanic Tony Blair și adjunctul său, John Prescott, sunt exemple perfecte ale ambelor categorii ce ne dictează zilnic care este părerea noastră despre oameni și evenimente. După vechea zicală „nu poți mitui sau păcăli un mare ziarist britanic, dar văzând ce face fără mită, nici nu mai e nevoie.”

Ziariștii, ca și politicienii, sunt în mare parte cei mai neinformați oameni de pe planetă. Ei sunt sclavii „normelor” impuse de Iluminați, turma mentală și emoțională care scrie. Odată stabilite normele în privința binelui și a răului, posibilului și imposibilului, mass-media „informează” lumea din acea perspectivă. Ei sunt clonele Matricei. Acum câteva secole, mass-media contemporană ar fi condamnat ca periculos pe oricine susținea că pământul nu este plat. De ce? Pentru că „norma”, „adevărul” acceptat al sistemului oficial de atunci era că pământul e într-adevăr plat. Întrucât „ziariștii” relatează totul din perspectiva „normelor” în fiecare generație, tot ceea ce este diferit este considerat fie periculos, fie ambiguu. Sau ambele, în cazul meu. Nimeni nu mai cercetează să vadă dacă este sau nu adevărat, ei doar presupun că nu este, deoarece e foarte diferit. Și, desigur, ei au parte de cea mai mare autoamăgire prin faptul că ei cred doar pentru că sunt „ziariști” și știu ce este sau nu este adevărat. Întrebă un ziarist despre grupul Bilderberg, iar acesta își va bulbuca ochii întrebând: „Bilder-ce?” Am încercat de nenumărate ori și am să continui să fac aceasta până am să găsesc pe unul care să fi auzit de Bilderberg. Dar, în

același timp, ei resping informațiile despre conspirație ca „teorie” vagă și paranoică. Dacă ai fi iluminat și ai dori să menții oamenii în ignoranță, nu este asta chiar mentalitatea pe care ai dori-o în mass-media? Desigur. Asta și este.

Ți-aș putea da multe exemple specifice, dar experiența pe care am avut-o la scrierea acestei cărți poate înlocui celelalte exemple. Am fost sunat de un anume Jason Cowley, care scrie pentru *Independent On Sunday*. Apropo, *Independent*, este orice altceva decât ceea ce-i spune numele. Un ziar „independent” sună la fel de frumos ca denumirea de „front democratic” pentru armatele dictatorilor violenți. Numele încearcă să ascundă realitatea. Grupul de ziare „independente” este proprietatea unui om al Iluminațiilor numit Tony O'Reilly, care deține și alte trusturi de presă din lume, printre care și principalul grup editorial din Africa de Sud. O'Reilly, căruia îi place să se laude cu relațiile sale cu Henry Kissinger, este un prieten apropiat al lui Robert Mugabe, dictatorul corupt și vicios din Zimbabwe. Mda, un om perfect pentru a deține ziarul *Independent*. Acest Cowley m-a sunat și și-a anunțat prezența la prelegerea mea din Isle of Wight menționată mai devreme. Prima mea impresie nu a fost una bună. Nu-l interesa ce voiam să spun și schimba subiectul când intram în miezul chestiunii. Spunea că vrea să scrie „ceva filosofic”. Se scriseseră atât de multe lucruri urâte despre mine, care apoi îmi erau aruncate în față de indivizi ca Jason Cowley, și știam că el se pregătea să mai arunce și altele. Le miroseam de la distanță, pentru că acești oameni sunt foarte transparentți. I-am spus unui prieten: „Tipul ăsta de la *Independent* este o figură monumentală și știu ce are de gând să facă.” Cowley îmi mai spusese că „venea la mine cu mintea deschisă”, lucru care pentru mine era un semnal de avertizare. Îmi doresc să am un dolar pentru fiecare ziarist întâlnit și

care m-a asigurat că vine cu mintea deschisă. Deci, a venit. De fapt, avea de gând să vină la conferință cu trei ore mai târziu, pentru a scrie articolul! Numai că atunci când i-am subliniat această situație inacceptabilă și hilară, a convenit să urmărească să vină mai devreme. Asta este o confirmare clară că prima impresie fusese corectă. Lui nu-i păsa câtuși de puțin de ceea ce vorbeam, articolul și tema sa erau deja plantate în capul lui. Ca și pentru cei mai mulți dintre ei. Chiar și atunci a stat mult timp afară din sală pentru a nu auzi dovezile pe care le prezentam. Asta este o insultă și un dispreț la adresa cititorilor săi.

În acea zi, oameni din public au relatat familiei mele că acest Cowley le pusese întrebări stupide, ceea ce le-a demonstrat că venise pentru a mă pune într-o lumină cât mai proastă. Iar el credea că-și ascunde foarte bine intențiile! Îți vine să râzi. În cele din urmă oamenii au râs de el, văzându-l cum se plimba de colo-colo în sală, deconspirându-și intențiile fără să vrea. Am vorbit cu el preț de vreo 40 de minute despre starea mea mentală (sunt diferit, deci trebuie să fiu nebun) și despre experiența pe care am avut-o în Peru în 1991 (despre care nu și-a notat niciun cuvânt). Nu m-a întrebat nimic despre conspirație. Din toată această „cercetare” a lui Jason Cowley, unul dintre cei mai slabi „ziariști” din câți am întâlnit, a fost publicat ca fapt real că „viziunea lui Icke a devenit mai sumbră, mai maniacă și paranoică, prin marea sa teorie conspiraționistă sinistă și totuși foarte vagă.”⁴

Acestea sunt cuvintele unui om care nu știe despre ce vorbesc, deoarece nu se deranjează să afle. El a încheiat cu concluzia că poate cel mai mare secret este că nu există niciun secret și că nu există niciun câmp unificat care cuprinde totul. Unii savanți străluciți și deschiși la minte ar fi foarte surprinși să audă asta, dar cine poate contesta spusesele atotcunoscătorului, „cerce-

tătorului" domn Cowley sau ale turmei jurnalistice în care își desfășoară activitatea? Problema ideilor mele, spunea el, este că nu se bazează pe vreun text sacru sau o divinitate unică. Și doar ce fusese la o prelegere în care spuneam că tot ceea ce există este o singură conștiință infinită. În sprijinul afirmației sale, el l-a citat pe G.K. Chesterton: „Când un om nu mai crede în Dumnezeu, nu mai crede în nimic, crede în absolut tot.” Deci, dacă nu crezi într-o versiune oficială a lui Dumnezeu, nu ești demn de a fi luat în seamă.

Cât a cercetat Cowley ca să vadă dacă spun sau nu adevărul? Deloc. Ca și ceilalți. Ar fi scris tot ceea ce a și scris, de altfel, chiar dacă ar fi venit, după cum intenționa, la trei ore după prelegerea mea. Îmi citise cărțile? Nu. Aceasta, doamnelor și domnilor din Matrice, este mentalitatea care menține oamenii încătușați în iluzie, iar el nu face excepție. El este orbul care conduce pe alt orb și blegul care conduce blegii. Am vorbit în prelegere despre personaje faimoase care sacrifică și abuzează de copii, oameni ca Ted Heath. Ce a scris Cowley despre tema crimei rituale și a abuzului de proporții uriașe? Nimic. Ce a cercetat el ca să vadă dacă este sau nu adevărat? Nimic. Ce a spus despre conexiunile pe care le-am făcut în prelegere, de exemplu, despre faptul că membrii aceleiași organizații Bilderberg au fost numiți negociatori de pace în conflictul bosniac? Nimic. Ce a relatat despre informațiile precise din acea zi? Nimic. Toate aceste informații și detalii specifice au fost respinse, deoarece eu am o teorie a conspirației pentru orice. Domnul Cowley, asemenea celor 95% din confracții săi „ziariști”, nu este destul de inteligent să-și dea seama că este un paznic pentru mintea altora, ca și pentru a sa. Dar, după cum obișnuiesc să spun, el reprezintă norma, nu excepția. Nu cred că domnul Cowley și confracții săi știu *cum* să fie o excepție. Ei trăiesc într-o lume dictată de

norme și apoi le confirmă și le perpetuează pentru alți oameni. În 1997 am întâlnit în Statele Unite un „ziarist” de la *Observer*, Taylor parcă se numea. I-am povestit despre proiectele de control mental, despre crima și abuzul de mari proporții săvârșit asupra copiilor, de către oameni ca George Bush și alții. El a spus că este „povestea secolului”. M-am oferit să-l pun în legătură cu victimele și cei direct implicați, care-i pot da detalii. I-am lăsat numărul meu de telefon pentru a-i transmite numele și adresele acestora. Nu m-a sunat niciodată. A plecat și în următoarea duminică a scris un articol siropos. În tot acest timp, copiii continuă să fie sacrificați, torturați și abuzați în ritualuri satanice și proiecte de control mental. Viața privită prin perspectiva unui ziar tipic ori a unei emisiuni TV sau radio este incredibilă. Acestea preiau constant informații de la agențiile de știri mondiale (ale Iluminaților) și le publică sau le emit ca și cum ar fi adevărate. Aceste agenții de știri au corespondenți în fiecare țară, iar când acolo are loc un eveniment major, relatarea acelui ziarist este face înconjurul lumii și ajunge la fiecare instituție de știri. Dacă acel ziarist o relatează greșit sau o prezintă conform unui plan anume, fiecare ziar sau buletin de știri TV sau radio îl comunică greșit, conform intenției inițiale. La fiecare oră posturile radio de pe planetă sau cititorii presei extrag știrile prescrise de pe teleprinter și le prezintă ca adevărate. La BBC, acest proces se numește „rip n’ read”. Persoana care citește „știrile” nu are idee cine este sursa sau cine le-a scris, darămite dacă este exactă. Ascultătorii aud „știrile” și le implementează în opinia lor despre viață, oameni și lume. De aceea trebuie să punem la îndoială ceea ce ni se transmite prin astfel de surse. Deschide orice post TV sau orice ziar și te vei convinge că versiunea oficială a oricărui eveniment este relatată în fiecare buletin de știri TV de către ziarist cu propriile sale cuvinte. Iată în continuare politica unui crainic care intervievează un reporter

despre oameni și evenimente în loc să intervieveze oamenii direct implicați.

„Trecem la corespondentul nostru John Reynolds, aflat la fața locului. John, ce se petrece?”

’ „Michael, teroriști care se pare să sunt din Orientul Mijlociu, par să fi plantat bomba.” (Surse oficiale i-au spus că teroriștii presupuși din Orientul Mijlociu au plantat bomba.)

„Înțeleg că poliția și agențiile de securitate își concentrează ancheta asupra unui grup terorist care are legături cu Libia, Irak, Iran etc., etc.” (Surse oficiale i-au spus că își concentrează ancheta asupra unui astfel de grup. Nu contează dacă este sau nu așa, el relatează ceea ce îi spun ei.)

„Se pare că bomba a fost plantată ca semn de protest față de politica ONU din Orientul Mijlociu, iar primul-ministrul susține că politica trebuie să continue, deoarece nu se poate ceda în fața terorismului. Trebuie accelerate noi legi ale securității prin parlament pentru a proteja publicul de alte atacuri.” (Toate acestea provin din surse oficiale, iar reporterul nu are idee dacă este sau nu adevărat. Astfel se sugerează: (a) sprijinul unei continuări a politicii ONU și (b) aprobarea de noi legi care să elimine libertățile, nicidecum de a proteja publicul.)

Reporterul nu urmărește să păcălească oamenii sau să-i dezinformeze. El doar își ia informația din surse oficiale și devine astfel portavocea versiunii oficiale a evenimentelor. Toate acestea se petrec zilnic. El nu este un observator și reporter independent, ci ceva mai mult decât un angajat de la relații cu publicul pentru care difuzează versiunea oficială pe care publicul trebuie să o creadă. Când reporterul BBC Peter Snow urmărea să relateze războiul din insulele Falkland, folosind sintagme ca „guvernul britanic susține sau afirmă”, în loc să accepte ce i se spunea fără a pune ceva la îndoială, el a fost blamat de guvern și de colegii lui din mass-media ca fiind anti-

britanic! Oamenii din presa internațională, cu câteva excepții onorabile, sunt paznici-cheie ai Matricei și dintre cei mai amăgiți de mentalitatea Matricei.

Un alt ziarist a scris un dezastruos în care apăream ca antisemit și vorbeam ca un paranoic despre o mare conspirație. Se pare că acest ziarist a sunat ulterior la un post TV care mi-a anulat apariția într-una din emisiunile sale. Câțiva ani mai târziu m-a contactat pentru a-mi spune că nu mai credea în antisemitismul meu și că de atunci văzuse destule din proprie experiență, care l-au făcut să creadă că într-adevăr trebuie să se facă o investigație asupra unei conspirații globale. Cel puțin a avut curajul să se răzgândească în fața dovezilor din ce în ce mai evidente. Când mai mulți ca el se vor trezi, unii precum Cowley, Taylor, Warman și Farber vor avea de răspuns în fața acelor copii torturați. Sper să aibă o altă scuză pentru ridiculizarea dovezilor acestor abuzuri fără a cerceta. Sau, în cazul lui Warman și Farber, care caută cu îndârjire să oprească demascarea ororilor la care sunt supuși copiii. În multe privințe, mass-media internațională este Matricea, iar turma globală jurnalistică este, fără știrea ei, mașina de propagandă a Matricei.

Oamenii paznici

Într-o oarecare măsură suntem cu toții paznici, deoarece iluzia în care trăim este foarte puternică. Este doar o chestiune de intensitate a acestei iluzii, așa cum o percepem fiecare. Printre practicanții unor profesii de paznic există mulți oameni decenti și inteligenți în versiunea matricială a inteligenței. Este inteligența deținutului viclean în închisoarea sa, care joacă și țese jocul cu succes în limitele și regulile sale. Ceea ce scapă însă acestei inteligențe sunt zidurile închisorii, deoarece ea crede că este liberă. Aici nu este nevoie de inteligență, ci de înțelepciune. În acest capitol am subliniat cum mințile înguste și condiționarea matricei prin profesii și mentalitate de paznic

i-a făcut să stea de pază pentru libertatea mentală, emoțională și spirituală a celorlalți oameni. Profesia lor îi face paznici eficienți dar, de fapt, paznici sunt toți cei care urmăresc să impună altora realitatea lor prin suprimarea, ridiculizarea sau denaturarea altei păreri; sau prin presiuni de conformare la o anumite realitate, venite din partea părinților, prietenilor sau familiei. Cei din familie își păzesc familia; părinții își păzesc copiii; copiii se păzesc între ei; vecinii își păzesc vecinii; preoții își păzesc enoriașii; ziaristii își păzesc masele.

După cum spunea un prieten de-al meu, Michael Roll: „Ești rodul unor părinți iubitori care îți spun că $2 + 2 = 5$; mergi la școală unde profesorii îți spun că $2 + 2 = 5$; mergi la facultate unde profesorii îți spun că $2 + 2 = 5$; mass-media confirmă fără încetare că $2 + 2 = 5$, deoarece aceasta este „norma” pe care ei o servesc și o promovează cu slugărnicie; iar toți oamenii din jur cred la fel, întrucât și ei au trecut prin același sistem ca și tine. În această situație prin care trecem zilnic, ne mai miră faptul că miliarde de oameni trec prin viață ferm convinși că $2 + 2 = 5$?”

Bună întrebare. Răspunsul este că $2 + 2 = 4$ și că cei mai mulți nu se deranjează să afle. Dacă vrem să fim liberi, este timpul să vedem cât fac cu adevărat $2 + 2$.

Surse

¹ *Our Haunted Planet*, pag. 79

² *Id.*, pag. 69 și 70

³ Comunicat din 13 ianuarie 2000

⁴ Jason Cowley, *The Icke Files*, Independent On Sunday, The Sunday Review, 1 octombrie 2000, pag. 6-9

Este doar o călătorie

Nu suntem oameni într-o călătorie spirituală. Suntem ființe spirituale într-o călătorie umană.

Stephen Covey

Ne confruntăm cu o serie de mari oportunități mascate ca situații imposibile.

Charles Swindoll

Haide să privim totul dintr-o perspectivă mai largă. Pe parcursul întregii cărți am vorbit despre natura multidimensională a existenței. Asta face dificil, dacă nu chiar imposibil de redat imaginea adevărată a ceea ce se petrece în lumea noastră, în spectrul nostru de frecvențe.

Ce este deci adevărat? Odată intrați în lumea realității multidimensionale, sesizăm că nu există un adevăr ultim, altul decât că suntem toți aceeași energie care se exprimă în infinite forme. Orice altceva nu reprezintă adevărul, ci doar perspectiva noastră asupra a ceea ce vedem. Sau credem că vedem. Ceea ce este adevărat în universul cuiva, nu trebuie neapărat să fie adevărat în universul altcuiva. Ceea ce ai citit până acum este universul meu, realitatea mea în acest moment. Sau mai degrabă una dintre realitățile mele. Suntem încătușați de credința că, dacă ceva este „adevărat”, opusul său nu poate fi. Dar poate fi. Și chiar

este. E vorba de o perspectivă diferită asupra aceluiași eveniment. De exemplu, dacă lumea nu este perfectă, cum poate fi ea perfectă în același timp? Se poate. Din perspectiva Matricei, lumea este departe de a fi perfectă. Vedem multă suferință, abuzuri, conflicte și tristețe. Așadar, afirmația că lumea nu este perfectă este cât se poate de reală. Dar cum putem evolua și dobândi o mai mare cunoaștere, înțelepciune și înțelegere dacă nu înfruntăm consecințele acțiunilor noastre? Nu putem. Dacă un copil nu ar suporta consecințele comportamentului său, nu și-ar schimba atitudinea și nu ar face alte alegeri. Minunea Creației constă în a ne pune față-n față cu consecințele propriilor noastre alegeri sau, mai precis, cu intenția din spatele acestora. Lumea imperfectă în care trăim este consecința alegerilor celor care doresc să controleze și să distrugă, dar și a alegerii celor care stau deoparte și se lasă conduși, pentru că ei cred că le este mai ușor astfel. În termenii călătoriei noastre evoluționare, Creația prezintă consecințele acțiunii și non-acțiunii noastre și face astfel ca lumea în care trăim să fie absolut perfectă, deoarece experimentăm ceea ce avem nevoie să experimentăm. Două lucruri aparent opuse, dar amândouă adevărate. Viața este un paradox, dar în același timp nu este, deoarece acestea nu sunt paradoxuri, ci perspective diferite. Nu este vorba de contradicții, ci de înțelegeri.

Mi s-a spus uneori că sunt contradictoriu în ceea ce zic și fac. Nu sunt. Aceasta este doar o altă perspectivă a oamenilor. Judecând o ființă multidimensională dintr-o singură perspectivă, sunt sesizate multe contradicții aparente. Judecând ceea ce face sau zice cineva, ne întrebăm cumva de la ce nivel vin acele cuvinte sau acțiuni? Nu, vedem o persoană și judecăm ca și cum ar fi o singură persoană. Dar fiecare este format din mai multe „persoane”. Dacă reacționez sau văd ceva în acel moment din punctul de vedere al imaginii mele „fizice”

holografice din Matrice, fac acest lucru într-un anume fel. Dar în alt moment de reflecție, când mă conectez la nivelurile superioare ale ființei mele, văd același eveniment și aceleași experiențe într-o altă lumină. Nu este o contradicție, este înțelegerea nivelului de observație. Citind cărțile mele, poți vedea și poți înțelege realitățile mele, care culminează întotdeauna cu realitatea ultimă unde toți suntem unul și unul este iubire. Această carte este scrisă dintr-o anumită perspectivă a realității și oferă, așa spune, o viziune plină de acuratețe asupra a ceea ce se întâmplă în această realitate. Dar nu este singura.

La cel mai înalt nivel al realității, totul este doar un joc, un joc cosmic numit evoluție, un joc numit iubire. Matricea este ca un ecran de cinema, iar noi facem parte din distribuție. Sau, după cum spunea Shakespeare, lumea este o scenă, iar noi suntem actorii. Dacă reptilienii și ceilalți manipulatori astrali nu ar exista, ar trebui să-i inventăm. De fapt poate chiar i-am inventat. Ei sunt aspecte diferite ale noastre care ne pun față-n față cu noi înșine. Reptilienii sunt un nivel al sinelui nostru infinit, al realităților noastre, care ne provoacă pentru a ne transforma. Dacă îi urâm, ne urâm pe noi înșine. Ei sunt umbra noastră, partea noastră pe care nu dorim să o înfruntăm sau pe care nu dorim să o recunoaștem. Atât timp cât această umbră a noastră rămâne ascunsă, reptilienii vor rămâne și ei ascunși și își vor continua controlul nevăzuți. Recunoscând în noi această natură, ei vor ieși la suprafață și vom vedea cu toții jocul lor murdar. Cu cât ne negăm propria latură întunecată, cu atât mai mult vom suporta consecințele, căci acestea sunt regulile jocului. Cu cât negăm mai mult, cu atât mai puternice și provocatoare vor fi consecințele. Este alegerea noastră. Întrebarea e cât de extreme vor fi consecințele până recunoaștem jocul? În acest film, al cărui titlu este *Marea Iluzie*, ne jucăm

rolurile ca un serviciu adus jocului cosmic. Dacă Richard Warman nu ar fi ales să mă reducă la tăcere și să suprime informațiile, nu aș fi acceptat provocarea de a trece dincolo de acea frustrare și nu aș fi crescut. Fără mine, Richard Warman nu ar înfrunta consecințele acțiunilor sale și nu ar învăța din experiențele pe care i le oferă Creația. Dacă ziariști ca Jason Cowley nu ar fi încercat să-mi denatureze persoana și lucrările, nu aș fi avut marea șansă de a mă decupla de la reacțiile tipice Matricei și aș fi simțit frustrare față de ceea ce s-a scris despre mine. Nici nu mi s-ar fi dat ocazia minunată să văd cum ziariștii apără și pun temelia mentalității de Matrice. Fără mine, în situația în care apar din ce în ce mai multe dovezi ale valabilității afirmațiilor mele pe care el le respinge și le ridiculizează, Cowley nu ar fi avut ocazia să vadă închisoarea în care trăiește și iluzia pe care o perpetuează pentru alții. Fără Iluminați, nu am fi putut experimenta consecințele cedării în fața realității altcuiva și ale insistenței ca toți să facă la fel. Fără rasa umană, Iluminații nu ar fi suportat consecințele acțiunii de a impune voința lor asupra celorlalți. Toți oferim experiențe pentru ceilalți. Dar în esență, ni le oferim nouă înșine, deoarece noi suntem totul. Nu există nici „noi”, nici „ei”, ci numai un „eu” infinit. Suntem reptilienii și „demonii” și în același timp cei pe care aceștia îi manipulează, deoarece suntem același „eu”.

Ceea ce am prezentat aici este un nivel al Jocului Cosmic – punctul în care jocul interacționează cu realitatea fizică densă. Nu este întreaga poveste, ci numai o parte a ei. Provocarea jocului este să vezi că totul este un joc. Dacă sesizăm jocul și vedem prin iluzie, câștigăm marele pot, calea ni se deschide și ieșim de aici. Putem exista încă fizic în această realitate, dar nu îi mai aparținem. Experiențele mele de dinainte de 1991 m-au pregătit să intru în ochii publicului britanic, dar încă nu m-au eliberat de Matrice. M-au făcut însă mai liber decât

înainte. Și voi ajunge acolo. Dar mai am de întâlnit oameni complet eliberați de iluzie, deoarece privim iluzia în față în fiecare moment al vieții. Am întâlnit oameni care cred că sunt eliberați de iluzie, dar, de fapt, trăiesc în altă fațetă a ei. Aceștia sunt prinși în iluzia că sunt eliberați de iluzie, dar în realitate sunt în continuare controlați de ea. Cu cât îmi descâlcesc mintea mea inferioară din Matrice, cu atât mai mult oamenii cred că sunt nebun și extremist. Dar nu sunt nici nebun și nici extremist. Aceasta este doar percepția celor vrăjiți de Matrice, care ar face bine să se retragă puțin pentru a observa lumea considerată „normală” și „sănătoasă”, sesizând cât de extremistă și nebună este ea de fapt.

Din experiența mea, care este singurul meu reper, primul pas spre libertate este conștientizarea că trăim într-o iluzie. Altfel Matricea câștigă mereu. Nu este ușor când totul pare atât de „real”. Simțurile ne înșală și ne produc confuzie, deoarece accesăm doar o infimă parte a tot ceea ce există. Recepționând numai un post radio sau numai CNN ori BBC avem acces doar la un mic spectru al realității, cu o viziune a acesteia și a posibilităților incredibil de limitată. Sunt multe lucruri care nu ne-ar putea fi cunoscute niciodată. Simțurile noastre fizice ne înșală în mod asemănător, doar dacă nu ne echilibrăm prin deschiderea către frecvențele superioare ale percepției și intuiției care pot recunoaște o iluzie atunci când o percep. Fundamentul libertății față de mentalitatea de Matrice este deci cunoașterea că trăim într-o lume de vis creată de propriile minți și de cei care le condiționează.

Văd din ce în ce mai mult lumea materială ca energie vibratorie. Numerele și codurile din filmul *The Matrix* sunt o modalitate bună de a o vizualiza. Cred că asta îmi reconfirmă că trăim într-un joc de computer cu realitate virtuală și că ceea ce vedem este de fapt ceea ce credem că vedem sau ni se spune că vedem. Mă menține departe de căderea în mentalitatea Matricei. Percepând ceea ce te

hărțuie și situațiile provocatoare ca pe niște numere și coduri vibratorii, vezi irealitatea experienței și a răspunsului emoțional. Știi că ești ca personajul din jocul de computer care parează gloanțele trase de un adolescent aflat acasă, în camera sa. Dacă ești lovit, jocul se reia. Nimeni nu moare de fapt. Toți fac pe morții și apoi își continuă eternitatea. Trăim pentru totdeauna. Suntem jucătorii și cei care controlează și observă jocul. Suntem însuși jocul.

După cum spunea Bill Hicks despre viață:

„Este ca și când te-ai juca într-un parc de distracții, dar continui să crezi că este real, pentru că mintea este foarte puternică. Jocul are suișurile și coborâșurile lui, produce fericire și nefericire, este foarte viu colorat și foarte gălăgios. Și distractiv pentru puțin timp. Unii au intrat în acest joc de ceva timp și se întreabă: „Este real sau nu?”. Iar alții și-au amintit și s-au întors la noi spunându-ne să nu ne temem, deoarece e doar un joc. Iar pe aceștia îi omorâm. Redu-l la tăcere, am investit mult în acest joc, redu-l la tăcere! Uită-te la grijile mele, contul bancar gras și familia mea! Trebuie să fie adevărate. E doar un joc, dar îi omorâm mereu pe cei buni care ne tot spun asta și lasă demonii să o ia la sănătoasa. Dar nu contează, căci este un joc pe care îl putem schimba oricând dorim. Fără slujbe, fără economii, doar alegând acum între teamă și iubire.”¹

Așa și este. Teamă, prin toate expresiile sale infinite, ca vinovăție, resentiment și dorință de răzbunare, este emoția inferioară care ne menține în Marea Iluzie. Iubirea, în sensul ei cel mai pur, este cea mai înaltă stare de vibrație și cea care ne leagă la cel mai înalt nivel cu tot ceea ce există. Tot ceea ce suntem. Această transformare a perspectivei, de la teamă la iubire, ne aruncă în afara mentalității Matricei și ne scoate din joc și din iluzia a tot

ceea ce este „real”. Prin lectura acestei cărți, mai ales a capitolului despre păzitorii porților îți poți da seama care este locul meu în această Matrice, imaginea mea holo-grafică, frustrată de modul în care ne controlăm și ne încătușăm între noi. Această realitate este valabilă dintr-un anumit punct de vedere. Dar prin deschiderea inimii către vibrația iubirii și a minții către recunoașterea iluziei, frustrarea se dizolvă, întrucât totul este doar un joc, o călătorie, un film făcut despre noi înșine. O parodie sau un film horror. Alegerea ne aparține, ca întotdeauna. Deci, te iubesc, Richard Warman; te iubesc, Bernie Farber; te iubesc, Jason Cowley; vă iubesc, George Bush, regină a Angliei, Regină Mamă, prințe Philip, Henry Kissinger, David Rockefeller, Edgar Bronfman, dinastie Rothschild, Lord Carrington, Al Gore, Ted Heath, Tony Blair, Peter Mandelson, Billy Graham și toți ceilalți amintiți în cărțile mele. Dacă nu v-aș iubi, nu m-aș iubi nici pe mine însumi, deoarece eu sunt voi și voi sunteți eu. Suntem diferite aspecte ale aceluiași întreg infinit. Nu, suntem întregul infinit!

A sosit momentul să alegem

Totul ține de liberul nostru arbitru, iar jocul nu face rabat de la această regulă. Putem alege calea mâinii stângi, adică să trăim într-o Matrice controlată de conștiința astrală inferioară – un stat global fascist în care iluzia este impusă de lege și guvernare militară. Aceasta are puține consecințe din punctul de vedere al eternității, deoarece vor mai fi și alte ocazii pentru a lua decizii diferite, urmând scenariile diferite. Jocul nu se termină, el se schimbă odată cu schimbarea noastră. Întrebarea este dacă ceea ce îți dorești cu adevărat este să trăiești într-un stat fascist global în care libertatea de exprimare și alegere este refuzată în formele sale cele mai simple. Dacă da, stai liniștit și privește cum acestea se vor petrece cu siguranță. Ceea ce încearcă să-mi facă Richard Warman și Bernie

Farber va deveni lege. Asemenea legi sunt deja introduse. Dacă nu ne dorim acest lucru, trebuie să facem o altă alegere și asta chiar acum. Putem alege calea dreaptă a drumului spre libertate. Și dacă alegi asta, atunci trebuie să aibă loc câteva schimbări fundamentale.

Mai întâi ne eliberăm de iluzie, de reacțiile și răspunsurile la mentalitatea din Matrice. Dacă nu ne eliberăm pe noi înșine, cum putem spera să eliberăm lumea din jurul nostru, care este numai o simplă manifestare a sinelui nostru interior? Trăim într-o închisoare exterioară și în alta interioară, și ne gândim că suntem liberi. Să ne transformăm pe noi înșine și transformăm astfel lumea în care trăim. Privește-te în oglindă. Încearcă să schimbi ceea ce vezi fără a schimba imaginea reflectată. Nu se poate, deoarece rasa umană a încercat asta de mii de ani și iată de ce nu a reușit. Am mai scris despre cele trei elemente esențiale care, după părerea mea, reprezintă cheia ce deschide porțile și portalurile spre libertatea multidimensională.

1. Abandonăm teama de ceea ce cred oamenii despre noi și începem să trăim și să exprimăm propria noastră unicitate a vieții, viziunii și realității. Astfel ieșim din rândurile turmei și, dacă sunt destui dintre noi, nici măcar nu va mai exista o turmă.

2. Permite celorlalți libertatea și respectul exprimării unicității lor fără teama de ridicol și condamnare a delictului de a fi diferit. Astfel, încetăm să mai fim un câine de pază care ține turma laolaltă.

3. Nimeni nu caută să-și impună credințele sau realitatea proprie asupra altor oameni, respectând mereu libertatea celorlalți de a face alegeri diferite. Acesta este punctul de echilibru care oprește o persoană să-și impună voința asupra alteia.

Acești trei pași declanșează o transformare atât de mare, care înlocuiește această închisoare cu un paradis. Astfel dobândim puterea de a le introduce pe toate trei

chiar acum. Sper că această carte a spus multe despre descendenți, istoria și tehnicile de servilism uman. Sper că a elucidat într-o oarecare măsură legătura genetică reptiliană dintre toate acestea. Este un lucru important, pentru că oamenii trebuie să știe ce se petrece la acel nivel al realității. Dar scopul principal al acestei cărți este eliberarea omenirii din Marea Iluzie. Dacă aș alege un gând pe care oamenii să și-l amintească din aceste pagini și care să transforme această lume mai mult decât orice altceva, acesta ar fi:

Este doar un joc. Este doar o călătorie. Și le putem schimba oricând dorim. Adevărul nu este undeva în afara ta. Este în tine. Iar acest adevăr este iubirea.

Surse

¹ Bill Hicks își încheia aparițiile pe scenă cu aceste cuvinte.

Liniile genealogice ale Iluminaților

Voi prezenta în cele ce urmează câteva din legăturile genealogice care există între cei care au condus această planetă cu mii de ani în urmă și cei care încă o conduc. Binecunoscutele familii Windsor și Bush aparțin aceleiași linii genealogice ca mulți faraoni care au condus Egiptul în Antichitate, cum ar fi Ramses II (1295-1228 î.Ch.), considerat cel mai mare faraon care a existat vreodată. Numele său poate fi văzut pe mai toate altarele de cult ce au fost descoperite de-a lungul timpului pe teritoriul vechiului Egipt. Bogăția acestui faraon, datorată minelor de aur din Nubia, depășește limitele imaginației. Aceeași linie genealogică include hibrizii Anunnaki-umani care au domnit în Sumer, Babilon, Grecia și Troia și cei care astăzi conduc planeta. Originile lor merg până în Atlantida și Lemuria. Un alt membru marcant al acestei linii este Alexandru cel Mare (356-323 î.Ch.), primul fiu al regelui Filip al Macedoniei (382-336 î.Ch.) și al Olympiei. Despot notoriu și „Fiu al Șarpelui”, Alexandru cel Mare a cucerit vastul teritoriu ce cuprindea Grecia, Persia, Siria, Fenicia, Egipt, Babilon, precum și fostele regiuni sumeriene ce ajungeau până în India, înainte de a-și găsi sfârșitul în Babilon, la vârsta de 33 de ani. În timpul domniei sale, a înființat în Egipt orașul Alexandria sau „Orașul Fiului Șarpelui”, devenit mai târziu unul dintre principalele centre ale cunoașterii ezoterice din întreaga lume.

Alexandru a fost școlit de filosoful grec Aristotel, care la rândul său a fost discipolul lui Platon, iar acesta din urmă al lui Socrate. Descendența hibridă Anunnaki-umană și cunoașterea ocultă avansată au mers mereu împreună.

Această descendență își are originea în cea mai renumită regină egipteană, Cleopatra (60-30 î.Ch.), care a fost căsătorită cu împăratul roman Iulius Caesar, căsătorie din care a rezultat un fiu, ce avea să devină Ptolemeu al XIV-lea. Cleopatra a avut de asemenea doi gemeni cu Marc Antonius, și el înrudit cu această linie genealogică. Alți reprezentanți celebri ai acestei linii au fost Irod cel Mare; familia romană Piso; Constantin cel Mare, împăratul roman care în anul 325 a transformat creștinismul în religia pe care o știm astăzi; regele Ferdinand al Spaniei și regina Isabella a Castiliei, sponsorii lui Cristofor Columb, care au instigat teribila Inchiziție spaniolă (1478-1834), în care mulți oameni au fost torturați și arși pe rug pentru faptul că au pus la îndoială baza unei religii create de strămoșii lor. Mai mult, cea mai des utilizată versiune a Bibliei a fost pusă în circulație și susținută de un alt filon al aceleiași linii, regele James I al Angliei. Descendența lui James, conform surselor genealogice listate mai jos, poate fi urmărită până în anul 1550 î.Ch. și chiar mai departe, incluzând mulți faraoni egipteni, printre care Ramses II.

Urmașii acestuia s-au mutat în Franța și în nordul Europei, devenind franci și merovingieni, iar mai târziu alți descendenți ai aceleiași linii au fost Clovis și Dagobert, care au avut anumite legături cu societatea secretă elitistă Prieuré de Sion și „misteriosul” Rennes-le-Chateau din regiunea franceză Languedoc. Din rândul merovingienilor au făcut parte Charlemagne (742-814), care a domnit ca împărat al Occidentului din Sfântul Imperiu Roman; un șir de regi francezi ca Robert II, Philip I, II și III și Ludovic I, II, VI, VII, VIII, IX, XIII, XV și XVI.

Acesta din urmă a fost căsătorit cu Marie Antoinette, și ea făcând parte din aceeași linie genealogică, ambii fiind executați în timpul Revoluției Franceze. Fructul relației dintre cei doi a fost Daniel Payseur, care, după cum se explică în *Secretul Suprem*, a fost dus pe ascuns în Statele Unite, unde a devenit forța secretă din spatele imperiilor Morgan și Carnegie, dar și deținător al multor proprietăți imobiliare, financiare și industriale.

Alți reprezentanți sunt familia de Medici – susținătorii lui Cristofor Columb – a cărei protagonistă a fost Catherine de Medici, regina Franței care a murit în anul 1589. Medicul său personal a fost Nostradamus. Aceeași descendență îl include pe René d'Anjou, duce de Lorena, Casa de Lorraine de asemenea angajându-i pe Nostradamus și Cristofor Columb. Rudele de sânge ale familiei de Medici și ale Casei de Lorraine, regina Isabella a Castiliei și regele Ferdinand de Aragon, au fost sponsorii lui Columb când acesta a „descoperit” America. Alți urmași sunt familia de Habsburg, cea mai puternică familie din Europa de sub Sfântul Imperiu Roman; Geoffrey d'Anjou și dinastia regală a Plantagenetilor din Anglia; regele John, care a semnat Magna Carta; regii Henric I, II și III, foarte apropiați de Cavalerii Templieri, ca și regele John; Maria Stuart și dinastia Stuart, inclusiv regele James I al Angliei, susținătorul acelei versiuni a Bibliei a regelui James; regii George I, II și III; Edward I, II și III; regina Victoria; Edward VII; George V și VI; regina Elisabeta II; prințul Charles și celelalte proenituri ale reginei Elisabeta: Anne, Andrew și Edward; prinții William și Harry din „căsătoria” lui Charles cu prințesa Diana; președinții americani George Washington, John Adams, John Quincy Adams, Thomas Jefferson, Franklin Delano Roosevelt și George Bush sunt toți filoane ale aceleiași linii genealogice; de asemenea, actualul președinte american George W. Bush și fratele său, Jeb Bush, guvernator al Floridei. Tot acestei linii îi

aparține și adversarul lui Bush la alegerile din 2000, consumatorul de sânge Al Gore. De fapt, aprofundând studiul arborelui genealogic, am descoperit că toți președinții americani aparțin aceleiași linii.

Surse ca New England Historical Genealogical Society și *Burke's Peerage* au demonstrat că 33 din cei 42 de președinți până la Clinton sunt rude de sânge cu Charlemagne, iar 19 au legături de sânge cu regele Edward III al Angliei, care și el era descendent al acestei linii. Un purtător de cuvânt al *Burke's Peerage*, „biblia” genealogiei regale și aristocratice cu sediul central în Londra, a afirmat că la fiecare dintre alegerile prezidențiale, începând cu cele din 1789 câștigate de George Washington, învingătorul a fost cel cu genele regale cele mai pure. Acum înțelegem de ce. Președinții americani nu sunt aleși prin vot, ci prin puritatea sângelui. Aceeași linie include și familiile scoțiene ale lorzilor de Galloway și familia Comyn; Marie-Louise de Austria, căsătorită cu Napoleon Bonaparte; Kaiser Wilhelm II, rege al Germaniei în timpul Primului Război Mondial; și Maximilian, împăratul mexican de Habsburg, care a murit în 1867. Și așa stau lucrurile în fiecare țară. Acest gigantic arbore genealogic își întinde ramurile în fiecare familie regală din Europa, inclusiv în cele din Olanda, Suedia, Danemarca și Spania, cu al său binecunoscut rege Juan Carlos.

Dar toți cei enumerați până acum nu reprezintă decât o singură spiță din această vastă rețea reptiliană. Există și altele care au legătură cu aceste nume și merg înapoi în trecut, până în urmă cu câteva mii de ani î.Ch. Există atât de multe legături genealogice între acești descendenți hibridi, încât aceleași legături se pot face și prin alte rute. Pagina web care cuprinde genealogia familiei Piso este cea mai actualizată. Pe lângă cele două surse menționate anterior, New England Historical Genealogy Society și *Burke's Peerage*, de mare ajutor mi-a fost un genealog din

Statele Unite, care a studiat și cartografiat descendenții familiilor elitei timp de 26 de ani. Acesta dorește să rămână anonim, iar motivele lui sunt lesne de înțeles.

Informații detaliate despre arborii genealogici ai familiilor sus-menționate sunt disponibile pe Internet pe pagina web a familiei Piso și la adresa www.davidicke.com

Hitler a fost un Rothschild?

Istoria oficială nu este decât un vâl care ascunde adevărul despre ceea ce s-a petrecut în realitate. Atunci când vâlul este ridicat, vedem că versiunea oficială este deseori complet eronată.

Să luăm ca exemplu familia Rothschild. Linia genealogică a acestei familii a fost cunoscută sub numele de Bauer, unii dintre cei mai renumiți ocultiști și practicieni ai magiei negre din Germania medievală. Numele de Rothschild (scut-roșu sau rotes-schild în limba germană) a devenit cunoscut în secolul al XVIII-lea, când Mayer Amschel Rothschild a pus bazele unei puternice dinastii financiare în Frankfurt, cu sprijinul, în principal, al Casei Iluminaților de Hesse. Ideea acestui nume le-a venit de la „scutul” roșu sau hexagrama (Steaua lui David) din fața casei lor din Frankfurt. Steaua lui David sau Pecetea lui Solomon este un vechi simbol ezoteric, ce a început să fie asociat cu poporul evreu după ce familia Rothschild l-a adoptat pentru sine. Așa cum confirmă surse istorice evreiești, aceasta nu are în realitate absolut nicio legătură cu regii David sau Solomon. Familia Rothschild este una dintre marile familii ce descind din rasa hibridă a Iluminaților și sunt de fapt reptilienii care-și schimbă forma. Astăzi, această dinastie a descendenților francezi este condusă de Guy de Rothschild. El este unul dintre cei mai grotești exponenți ai controlului mintal bazat pe traumă, ba mai

mult, chiar vârful acestei operațiuni după cum susțin victimele care au suferit torturile sale nemiloase. Guy de Rothschild a fost personal responsabil pentru tortura și moartea a milioane de copii și adulți, în mod direct sau prin cei pe care îi controlează. El conduce ritualuri satanice, așa cum au făcut dintotdeauna toți acești descendenți, și nimeni nu știe cu exactitate în cât de multe sacrificii umane a fost implicat.

Știu că sunt mulți cei care mă vor considera antisemit, deoarece familia Rothschild pretinde că are origine evreiască. Organizații ca Liga Anti-Defăimare și B'nai B'rith au făcut mari eforturi pentru a mă eticheta astfel pentru demascarea familiei Rothschild și pentru a împiedica desfășurarea conferințelor mele publice. Dar, în caz că nu știați, ambele organizații au fost create și sunt finanțate în continuare de familia Rothschild. B'nai B'rith se traduce aproximativ prin „Fii ai Alianței”, organizație înființată de familia Rothschild în anul 1843 pentru a-i defăima și distruge pe cei prea curioși, etichetându-i drept „antisemiți.” Mulți dintre reprezentanții lor au susținut deschis sclavia în timpul Războiului Civil American, iar astăzi caută să-i condamne pe unii lideri de culoare ca „antisemiți” sau „rasiști”. În fiecare an Liga Anti-Defăimare acordă „Flacăra Libertății” (simbolul clasic al Iluminaților) celui care a servit cel mai bine cauza lor. Într-un an aceasta i-a fost acordată lui Morris Dalitz, apropiat al notoriului sindicat al crimei Meyer Lansky, care a terorizat America. Alegerea ideală!

Deci, cine a fost Hitler?

Desigur că furia pe care cineva o simte față de un „antisemit” este stârnită în primul rând de persecutarea bolnavă la care evreii au fost supuși de către naziștii lui Adolf Hitler. Demascarea sau punerea sub semnul îndoielii a acțiunilor familiei Rothschild sau ale vreunei

persoane sau organizații evreiești atrage după sine termenul de „nazist”. Așa cum am arătat împreună cu alți cercetători în ...*Și adevărul vă va elibera și Secretul suprem*, naziștii au fost creați și finanțați de familia Rothschild. Ei l-au propulsat pe Hitler la putere prin societățile secrete germane ale Iluminaților, ca Societatea Thule și Societatea Vril, create prin rețelele lor germane; tot familia Rothschild l-a finanțat pe Hitler prin Banca Angliei și Banca Kuhn & Loeb, aceiași finanțatori ai Revoluției Ruse. Inima mașinii de război a lui Hitler a fost gigantul chimic I.G. Farben. Ramura sa americană era controlată de familia Rothschild prin lacheii lor din familia Warburg. Paul Warburg, care a înființat „banca centrală” privată a Americii, Federal Reserve, în 1913, a făcut parte din consiliul I.G. american. Într-adevăr, I.G. Farben a lui Hitler, care conducea lagărele de concentrare de la Auschwitz, era de fapt o divizie a Standard Oil, proprietatea oficială a familiei Rockefeller dar, de fapt, imperiul Rockefeller a luat naștere din finanțarea în primul rând a familiei Rothschild. În ...*Și adevărul vă va elibera și Secretul suprem* toate aceste aspecte sunt prezentate în detaliu. Tot familia Rothschild deținea agențiile de știri germane din ambele războaie și astfel controla fluxul de „informații” către germani și spre lumea exterioară. La intrarea trupelor aliate în Germania, acestea au descoperit că fabricile I.G. Farben, miezul operațiunii de război a lui Hitler, precum și fabricile Ford – alți susținători ai acestuia – rămăseseră intacte, ceea ce nu se putea spune despre celelalte fabrici din apropiere, care fuseseră pur și simplu șterse de pe fața pământului în urma atacurilor aeriene.

Susținătorii lui Adolf Hitler, forța ascunsă din spatele acestuia, a fost deci Casa de Rothschild, acești descendenți „evrei” care pretind că sprijină și protejează credința și poporul iudaic. De fapt, ei se folosesc și

abuzează de evrei pentru a-și atinge scopul lor grotesc. Familia Rothschild îi tratează cu dispreț pe evrei. Aceștia, ca și ceilalți oameni de altfel, sunt priviți de ei ca simple unelte necesare îndeplinirii planurilor de control și stăpânire ale unei rețele de descendenți hibridi, cu cod genetic reptilian, cunoscută sub numele de Iluminați. Într-adevăr, Iluminații sunt atât de obsedați să mențină puritatea liniei lor, încât fac tot posibilul ca cei aleși la putere să fie tot descendenți reptilieni. Dar Hitler nu putea avea aceeași descendență, pentru că știm că familia Rothschild sunt apărători ai evreilor, iar Hitler i-a măcelărit, ca și pe comuniști, țigani și pe toți ceilalți care i s-au opus sau pe care a vrut pur și simplu să-i îndepărteze din calea lui. Familia Rothschild sunt evrei, nu ar face una ca asta. Chiar așa?

Nu numai că Hitler a fost susținut de clanul Rothschild, dar, așa cum sugerează cartea psihanalistului Walter Langer, numită *The Mind of Hitler* (n.tr. *Mintea lui Hitler*), el ar fi putut fi un Rothschild. Această dezvăluire se potrivește ca o mânășă cu acțiunile clanului Rothschild și ale celorlalți descendenți germani Iluminați care l-au propulsat pe Hitler ca dictator. El a fost susținut de familia regală britanică, și anume Casa de Windsor (de fapt Casa germană de Saxa-Coburg-Gotha), care îl includea pe „eroul de război” britanic Lordul Mountbatten, și el un Rothschild și satanist. Legăturile concrete dintre familia regală britanică și naziști încă nu au fost stabilite, dar vor ieși cu siguranță la lumină. În timp ce cartea de față se afla la tipar, am vorbit cu un cercetător care îl leagă fără urmă de îndoială pe Hitler de familia regală britanică. Rudele lor din Germania, de viță regală, care nu ar fi putut fi în mod firesc susținători ai unui oarecare ca Hitler, au fost printre cei mai entuziaști dintre aceștia. Langer scrie:

„Tatăl lui Adolf, Alois Hitler, a fost fiul nelegitim al Mariei Anna Schicklgruber. Presupusul tată al lui Alois Hitler (Schicklgruber) a fost Johann Georg Hiedler, dar unii au motive serioase să se îndoiască de faptul că Johann Georg Hiedler a fost tatăl lui Alois. Un document austriac arată că Maria Anna Schicklgruber locuia în Viena în momentul conceperii. În acea perioadă lucra ca servitoare la reședința baronului Rothschild. De îndată ce familia a descoperit sarcina, ea a fost trimisă acasă... unde s-a născut Alois.”

Informațiile lui Langer provin de la un ofițer de rang înalt din Gestapo, Hansjürgen Koehler, și au fost publicate în 1940 sub titlul *În culisele Gestapo-ului*. Acesta scrie despre investigarea trecutului lui Hitler făcută de cancelarul austriac Dolfuss, în dosarul despre familia lui Hitler. Koehler a văzut, de fapt, o copie a documentelor lui Dolfuss, înmânate acestuia de Heydrich, șeful Serviciilor Secrete naziste. El scria că „dosarul a stârnit atâta vâlvă, cum niciun altul nu a mai făcut vreodată”. (*Inside The Gestapo* (n.tr. *În culisele Gestapo-ului*), pag. 143) Cancelarul austriac, scund dar energic, știa că un astfel de dosar l-ar pune în șah pe Hitler. Sarcina sa nu era dificilă; cu o asemenea funcție în stat, putea afla cu ușurință datele personale ale familiei lui Adolf Hitler, care se născuse pe teritoriu austriac. Din certificatele originale de naștere, fișele de înregistrare de la poliție, din conținutul dosarului original, cancelarul a reușit să pună laolaltă piesele dispartate de puzzle.

„O tânără fată (bunica lui Hitler)... a venit la Viena și s-a angajat ca servitoare, lucrând cel mai adesea pentru familii bogate. Dar a fost ghinionistă; sedusă, avea să poarte un copil. A plecat acasă în satul său până a născut... Unde a fost servitoare în

Viena? Nu este greu de aflat. Viena avea un sistem obligatoriu de înregistrare la poliție. Și servitori și angajatori erau taxați scump dacă uitau de această formalitate. Cancelarul Dolfuss a reușit să descopere fișa de înregistrare. Servitoarea lucrase la reședința Rothschild, iar bunicul necunoscut al lui Hitler trebuie căutat în acea casă frumoasă. Dosarul lui Dolfuss s-a oprit la această declarație.”

Hotărârea lui Hitler de a anexa Austria avea oare legătură cu dorința sa de a distruge dovezile descendenței sale? Un corespondent al paginii mele web care a cercetat îndelung acest subiect scrie:

„Sunt de părere că Hitler știa despre originile sale cu mult înainte de a deveni cancelar. Ca și tatăl său, în timpuri de restriște, familia se retrăgea la Viena. Tatăl lui Hitler și-a părăsit satul natal de timpuriu pentru a-și încerca norocul la Viena. Când Hitler a rămas orfan, la moartea mamei sale în decembrie 1907, el a plecat la Viena, la puțin timp după înmormântare. Dar se pare că l-a înghițit pământul timp de zece luni! Ce s-a întâmplat acolo în timpul șederii sale este un mister complet neelucidat de istorie. Însă capătă sens acum, când s-a stabilit că Hitler a fost un Rothschild și că își cunoștea rudele, iar potențialul său pus în slujba familiei a fost mult apreciat.”

Urmașii Iluminaților și implicit ai clanului Rothschild sunt cu mult mai numeroși față de cât se știe în mod oficial; ei dau naștere multor copii nelegitimi, care apoi sunt crescuți sub alte nume de către alți părinți. Phillip Eugene de Rothschild afirmă că familia Rothschild a adus pe lume sute de mii de copii nelegitimi care ar urma să fie plasați în poziții de conducere sub nume diferite. Știu că numărul sună

fantastic, dar mulți dintre ei sunt concepuți prin băncile de spermă ale Iluminaților și prin inseminări artificiale. Ca și Bill Clinton, care este aproape sigur un Rockefeller, acești „copii obișnuiți din medii obișnuite” ajung să aibă un succes extraordinar în domeniile lor. Și despre Hitler se spune că ar fi produs copii nelegitimi pentru a-și menține filonul de descendenți și în mod cert există descendenți ai săi în viață chiar și astăzi. Deci, care Rothschild a fost bunicul lui Hitler? Alois, tatăl lui Hitler, s-a născut în 1837 în perioada în care Salomon Mayer era singurul Rothschild care locuia la reședința din Viena. Nici măcar soția sa nu se afla acolo, întrucât mariajul lor mergea atât de prost, ea locuind în Frankfurt. Fiul lor, Anselm Salomon, și-a petrecut cea mai mare parte a timpului la Paris și Frankfurt, departe de Viena și de tatăl său. Deci, Salomon Mayer Rothschild, care locuia singur la reședința din Viena unde lucra bunica lui Hitler, este cel mai promițător candidat.

Hermann von Goldschmidt, fiul funcționarului principal al lui Salomon Mayer, a scris o carte publicată în 1917, în care spunea despre Salomon că „...până prin anii 1840 manifesta un entuziasm cam nechibzuit pentru tinere” și că „...avea o pasiune carnală pentru fete foarte tinere, cu care a și avut aventuri pe care a trebuit să le ascundă cu ajutorul poliției.”

Bunica lui Hitler era tânără și se aflau amândoi sub același acoperiș, putând fi clar o țintă a dorinței lui Salomon. Și aceeași fată a rămas însărcinată în timp ce a lucrat acolo. Nepotul ei a devenit cancelar al Germaniei, finanțat de familia Rothschild, începând un al Doilea Război Mondial atât de important pentru planurile Rothschild-Iluminaților. Iluminații sunt obsedați de instalarea la putere a descendenților lor în toate „taberele” implicate într-un conflict, iar clanul Rothschild sunt printre cei mai importanți descendenți.

Și totul este numai o coincidență? Această acumulare de dovezi arată clar o singură concluzie: Hitler a fost un Rothschild!

„Statul” Rothschild

Al Doilea Război Mondial a fost incredibil de productiv pentru planul de control global al Iluminaților. A dus la o apariție explozivă a instituțiilor centralizate global, ca Națiunile Unite și Comunitatea Europeană. Exact ceea ce se urmărea. De asemenea, Iluminații s-au asigurat ca toate țările implicate în acest conflict să aibă și mai mult de suferit, din cauza împrumuturilor uriașe de care au avut nevoie pentru a se reabilita, acest „ajutor” venind de la nimeni alții decât... familia Rothschild și alți Iluminați. În planul global al clanului Rothschild intra crearea unui fief pentru ei înșiși și Iluminați în Palestina, care aducea cu sine manipularea evreilor, stabilind astfel „patria” lor.

Charles Taze Russell, un alt descendent Iluminat, a înființat Societatea Watchtower, cunoscută mai ales sub numele de Martori ai lui Iehova. După cum a mărturisit chiar soția sa, Russell era satanist și pedofil și, mai mult ca sigur, Iluminat. Noua sa „religie” (cultul controlului mental) a fost finanțată de familia Rothschild al cărei prieten era; la fel și fondatorii mormonilor, finanțați și ei prin banca Kuhn, Loeb & Co. de familia Rothschild. Russell și fondatorii mormoni au fost cu toții francmasoni și descendenți merovingieni. În 1880, Charles Taze Russell, prieten al familiei Rothschild, a prezis întoarcerea evreilor în patria lor. A fost singura profeție a lui Russell care s-a împlinit. De ce? Deoarece el știa că acesta era planul, de la bun început. El a scris familiei Rothschild lăudându-i pentru eforturile lor de a stabili o patrie a evreilor în Palestina.

În 1917 a apărut faimoasa Declarație Balfour, în care lordul Balfour, ministru de externe, susținea sprijinul

guvernului britanic în vederea creării unei patrii a evreilor în Palestina. „Declarația Balfour” sună foarte bine ca un fel de anunț oficial. Dar nu e cazul. Este de fapt o scrisoare din partea lordului Balfour către... lordul Lionel Walter Rothschild. Mulți sunt cei care susțin că scrisoarea a fost scrisă de fapt de către lordul Rothschild și angajatul său, bancherul Alfred Milner. Una dintre cele mai importante societăți secrete mondiale ale secolului XX este Masa Rotundă, care își are sediul central în Marea Britanie și sucursale în întreaga lume. Masa Rotundă este instanța care orchestrează rețeaua grupului Bilderberg, Council on Foreign Relations, Comisia Trilaterală și Institutul Regal de Afaceri Internaționale. Alte lucruri uimitoare sunt următoarele: lordul Balfour era membrul unui cerc interior al Mesei Rotunde, Alfred Milner a devenit liderul oficial al Mesei Rotunde după moartea lui Cecil Rhodes, iar Masa Rotundă era finanțată de lordul Lionel Walter Rothschild. Aceștia au fost chiar cei trei oameni implicați în Declarația Balfour din 1917. Doi ani mai târziu, în 1919, a avut loc Conferința de Pace de la Versailles, din apropierea Parisului, unde elita Mesei Rotunde din Marea Britanie și Statele Unite, precum Alfred Milner, Edward Mandel House și Bernard Baruch, au fost numiți reprezentanți ai țărilor lor la întâlnirile care au decis cum avea să se schimbe lumea în urma războiului creat chiar de aceștia. Ei au stabilit obligativitatea plăților compensatorii imposibile de către Germania, asigurând astfel sfârșitul Republicii postbelice de la Weimar printr-un colaps economic. Acest fapt a creat circumstanțele care l-au adus la putere pe reprezentantul Rothschild, nimeni altul decât Hitler. În timpul șederii lor la Paris, acești membri ai Mesei Rotunde a Iluminaților s-au întâlnit la Hotelul Majestic pentru a începe procesul creării rețelei Bilderberg-CFR-RIIA-TC. Tot la Versailles au hotărât să sprijine crearea

unei patrii evreiești în Palestina.

După cum am arătat în cărțile mele precedente, aceștia erau fie descendenți Rothschild, fie erau controlați de acea familie. Președintele american Woodrow Wilson a fost „consiliat” la Versailles de către colonelul House și Bernard Baruch, ambii „clone” Rothschild și lideri ai Mesei Rotunde din Statele Unite; prim-ministrul britanic Lloyd George a fost „consiliat” de Alfred Milner, angajatul Rothschild și lider al Mesei Rotunde și Sir Phillip Sassoon, descendent direct al lui Mayer Amschel Rothschild, fondatorul dinastiei; liderul francez, Georges Clemenceau, a fost „consiliat” de ministrul său de interne, Georges Mandel, pe numele său adevărat Jeroboam Rothschild.

Cine crezi că lua deciziile acolo? Din delegația americană făceau parte frații Dulles, John Foster Dulles, care avea să devină Secretar de Stat american, și Allen Dulles, viitor șef al noului CIA după al Doilea Război Mondial. Frații Dulles făceau parte din aceeași linie genealogică atât de des menționată până acum și erau viitori susținători ai lui Hitler. Ei au fost angajați de familia Rothschild la Kuhn, Loeb & Co., fiind de asemenea implicați în asasinarea lui John F. Kennedy. Allen Dulles a fost membru în Comisia Warren care „a investigat” asasinatul. Delegația americană de la Versailles a fost reprezentată de Paul Warburg de la Kuhn, Loeb și sucursala americană I.G. Farben controlată de Rothschild, în timp ce din delegația germană făcea parte fratele său, Max Warburg, care avea să devină bancherul lui Hitler! Gazda franceză din perioada conferinței de „pace” a fost nimeni altul decât baronul Edmond de Rothschild, forța conducătoare a momentului, care făcea presiuni pentru crearea unei patrii evreiești în Israel. Pentru mai multe detalii, citește *...Și adevărul vă va face liberi*.

Familia Rothschild sunt cei care au sprijinit întot-

deauna din umbră Mișcarea Sionistă. Sion simbolizează Soarele, de aici numele societății secrete elitiste din spatele descendenților merovingieni, Prieuré de Sion. Contrar celor știute de majoritatea dintre noi, sionismul nu reprezintă interesele poporului evreu. Mulți evrei nu sunt sioniști, pe când mulți ne-evrei, da. Sionismul este o mișcare politică, și nu una rasială. Identificarea sionismului cu poporul evreu este ca și cum am identifica Partidul Democrat cu poporul american.

Totuși, evreii care se opun sionismului duc o viață grea. Manipulând guvernele lor marionetă pentru a susține planul de organizare a unui fief personal în Orientul Mijlociu, familia Rothschild a început procesul de stabilire a evreilor în Palestina. Ca dintotdeauna, și-a tratat conașionalii cu dispreț. Să-l analizăm încă o dată pe baronul Edmond de Rothschild, „Tatăl Israelului”, care a murit în 1934, fiind totodată amfitrionul delegațiilor de „pace” de la Versailles. Edmond aparținea Casei franceze de Rothschild, ca și Guy de Rothschild sau baronul Philippe de Rothschild. Edmond a început popularea cu evrei a Palestinei prin anii 1880 (când Charles Taze Russell a făcut această „profeție”). El a finanțat evrei ruși pentru ca aceștia să se stabilească în Palestina, fără a avea vreo legătură cu libertatea sau dreptul lor prin naștere, ci pentru a duce mai departe planurile Rothschild-Iluminaților. Edmond a finanțat de asemenea construirea de ferme și fabrici, conducând întreaga operațiune cu o mână de fier. Fermierilor evrei li se spunea ce să crească, iar ei au aflat curând cine este stăpânul în cazul în care puneau la îndoială ordinele. În 1901, aceștia s-au plâns lui Rothschild pentru dictatura asupra așezării lor, numită „Yishuv”. Ei i-au cerut:

„Dacă dorești să salvezi Yishuv-ul, lasă-le coloniștilor posibilitatea să se îndrepte singuri acolo unde este nevoie...”

Răspunsul baronului Rothschild a fost:

„Eu am creat Yishuv-ul, de unul singur. De aceea nimeni, nici coloniștii, nici organizațiile lor, nu au dreptul să se amestece în planurile mele...”

Iată deci adevărata atitudine a familiei Rothschild față de poporul evreu și față de oameni, în general. Rothschild-zii nu sunt evrei, ci niște descendenți cu cod genetic reptilian, care se ascund în spatele poporului evreu și se folosesc de aceștia ca paravan și mijloc de îndeplinire a propriului scop. După informațiile din cartea lui Simon Schama, *Two Rothschilds And The Land Of Israel* (n.tr. *Doi Rothschild-zi și Pământul Israelului*) (Collins, Londra, 1978), familia Rothschild a dobândit 80% din pământul Israelului. Edmond de Rothschild colaborea îndeaproape cu Theodore Herzl, care „din întâmplare” este fondatorul sionismului, mișcarea politică necesară creării unei patrii „evreiești” în Palestina. Un alt apropiat al lui Rothschild era Chaim Weizmann, tot un lider sionist, căruia îi spunea:

„Fără mine sionismul nu ar fi reușit, dar fără sionism opera mea ar fi fost lovită de moarte.”

Prin intensificarea finanțării așezărilor evreiești din Palestina și cu ajutorul unor agenți guvernamentali care sprijineau planurile lor de creare a unei patrii Rothschild, îmi cer scuze, evreiești, era nevoie de un catalizator care să înlăture protestele arabilor la preluarea țării lor. Acel catalizator a fost tratamentul groaznic al evreilor din Germania și al țărilor cucerite de nașiștii finanțați de Rothschild și de Adolf Hitler, el însuși un Rothschild. Groaza față de lagărele de concentrare naziste a reprezentat impulsul vital și crucial pentru planurile Rothschild-zilor. Ei au finanțat

operațiunile teroriste ca Stern Gang și Irgun, care au adus crima și haosul necesar înființării statului Rothschild (Israel) în 1948. Aceste grupări teroriste care au ucis cu sânge rece atâția evrei, au fost conduse chiar de cei care s-au ridicat mai apoi ca lideri ai noului Israel: Menachem Begin, David Ben-Gurion, Yitzhak Rabin și Yitzhak Shamir. Aceste grupări controlate de Rothschild l-au asasinat pe mediatorul internațional, contele Bernadotte, pe 17 septembrie 1948, doar pentru că intenționa să prezinte Națiunilor Unite o nouă rezoluție de împărțire. Iar Rothschild-zii nu s-au mulțumit „doar” să producă suferințe inimaginabile evreilor de sub regimul nazist, ci le-au mai și furat averea la sfârșitul războiului, la fel cum au făcut cu Rusia în timpul revoluției pe care chiar ei o finanțaseră.

La începutul lui 1998, în timpul unui turneu pe care l-am realizat în Africa de Sud, m-am întâlnit cu Winnie Mandela, care a participat la conferința mea din Johannesburg, iar mai târziu l-am întâlnit personal pe P.W. Botha, președintele sud-african din perioada apartheid din anii 1980. Invitația a apărut din senin în timp ce mă aflam la câțiva kilometri de reședința sa. Am vorbit aproape o oră și jumătate despre manipularea din Africa de Sud și nu a trecut mult până când în discursul meu au apărut nume ca Henry Kissinger, lord Carrington și familia Rothschild. „În timpul mandatului am avut niște întâlniri stranii cu niște Rothschild-zi englezi”, a început el și mi-a relatat apoi o întâmplare care îi prezintă foarte exact pe aceștia. El afirma că Rothschild-zii ceruseră o întâlnire cu el și cu ministrul său de Externe, agentul Iluminațiilor Pik Botha. La acea întâlnire, Rothschild-zii i-au spus că există o avere fabuloasă în niște conturi bancare elvețiene care aparținuse evreilor germani, disponibilă pentru investiții în Africa de Sud, dacă se puteau înțelege la o dobândă. Aceasta este chiar averea furată de la evreii

germani care au suferit din cauza naziștilor și care a revenit în atenția opiniei publice în urma unui scandal recent. Clanul Rothschild a multiplicat acea sumă de la război încoace. Botha a refuzat banii, dar a plecat de la întâlnire împreună cu acei Rothschild-zi fără a se ști dacă au ajuns sau nu la vreo înțelegere. Șocant de-a dreptul! Dar lumea nu este ceea ce credem că este. Chiar și astăzi, clanul Rothschild continuă să controleze statul Israel, care are pe steagul său simbolul familiei lor. Ei se folosesc de acea țară și de locuitorii ei, evrei și arabi, pentru a întreține conflictul. Aceasta înseamnă război civil între granițele sale și cu țările arabe din jur, care a permis Iluminaților-Rothschild să controleze așa-numita „Arcă a Crizei” din Orientul Mijlociu prin separare, dominație și cucerire. Le-a permis, nu în cele din urmă, să controleze țările producătoare de petrol de la război încoace, când petrolul a devenit o marfă rară.

Evrei din Israel și din întreaga lume, gândiți-vă bine la toate acestea! Sunteți jucați pe degete împotriva celorlalți și invers. Voi și toți ceilalți cărora le pasă de libertatea fiecăruia și a tuturor, trebuie să ne unim și să neutralizăm forța care manipulează toate rasele. Teama reciprocă, separația și stăpânirea au fost dintotdeauna instrumentele de bază ale dictatorilor. Iar arabilor le spun că absolut niciodată clanul Rothschild și Iluminații nu controlează numai o singură parte a conflictului. Dacă ar fi așa, nu ar fi siguri de rezultat, iar ei nu joacă astfel.

Știm deci cine controlează poporul evreu în frunte cu conducătorii acestora din Israel – clanul Rothschild. Atunci, întrebarea este: cine îl controlează pe Yasser Arafat? Aceiași oameni, aș sugera, care i-au controlat pe Menachim Begin din Israel și pe președintele egiptean Anwar Sadat în timpul „acordului de pace” intermediat de administrația Jimmy Carter, controlată de Rockefeller. Ce s-a făcut este bun făcut, iar populația din

Israel-Palestina trebuie să conlucreze în armonie și respect reciproc. Nu există altă variantă decât moarte, suferință și conflicte – exact ceea ce își doresc Rothschild-zii și Iluminații. Planurile reale ale acestora cu privire la Israel sunt de-a dreptul abominabile, iar în urma lor toate părțile implicate au de suferit, nu doar o tabără sau alta. Oameni din Israel și din întreaga lume, indiferent de rasă, culoare sau credință! Aici este în joc libertatea tuturor, iar orice scindare fabricată și ne semnificativă este sortită eșecului.

Vocea evreiască a rațiunii

Un evreu curajos, ai cărui părinți au fost victime ale lagărelor naziste de concentrare, dezvăluie adevărul despre grotesca exploatare la care au fost supuși prizonierii din lagărele germane.

Norman Finkelstein arată în cartea sa, *The Holocaust Industry* (n.tr. *Industria Holocaustului*) (Verso Books, iulie 2000, disponibilă pe site-ul personal), modul în care Holocaustul a fost folosit ca mijloc pentru a extorca bani, faptul că majoritatea „supraviețuitorilor” sunt inexistenți și, de asemenea, că se cheltuie sume uriașe pentru comemorarea genocidului nazist. Finkelstein susține ceea ce mulți cercetători ne-evrei au tot încercat să spună de mult timp, dar au fost imediat etichetați ca antisemiți. La momentul respectiv, acestora li s-au închis multe uși și cărțile scrise de ei au fost interzise. Nu am negat niciodată că poporul evreu a suferit foarte mult în timpul Germaniei naziste. Ceea ce vreau să evidențiez este faptul că elita evreiască – ce pretinde că reprezintă fiecare evreu de pe această planetă – a exploatat cu un inimaginabil sadism suferința poporului evreu, pentru a duce la îndeplinire planurile diabolice ale unor conducători „Ilumiinați” evrei, ca Rothschild sau Bronfman. Demascarea exploatării maselor de evrei de către cei puțini care fac parte din elita evreiască este, în opinia agenților din ierarhia interioară și a servitorilor lor ne-evrei, antisemitism.

Bineînțeles că Norman Finkelstein nu poate fi acuzat de antisemitism deoarece este evreu, iar părinții săi au fost victime ale regimului nazist, însă el a fost etichetat ca având „ură de sine”, atribut ce este aplicat oricărui evreu care îndrăznește să demaște această escrocherie. Iată câteva citate din cartea sa *Industria Holocaustului*:

„Dacă toți sunt supraviețuitori ai Holocaustului, se întreabă mama mea, atunci pe cine a omorât Hitler?”.

„Centrul (Simon Wiesenthal Centre) este renumit pentru exponatele sale de la Dachau și Disneyland și pentru utilizarea cu succes a tacticilor senzaționale de înspăimântare realizate în scopul colectării de fonduri.”

„Uneori cred că evreimea americană, care „a descoperit” Holocaustul nazist, este mai rea decât faptul de a uita totul.”

„Mie îmi pasă de amintirea persecuțiilor familiilor de evrei, însă politica actuală a făcut din Holocaust o adevărată industrie, un mijloc murdar de stors bani din Europa, în numele „victimelor sărace ale Holocaustului”. ”

„Holocaustul a apărut pe scena politicii americane după victoria Israelului în războiul împotriva arabilor. De atunci, au fost investite mult prea multe resurse publice și private pentru comemorarea genocidului nazist. Această comemorare este, de fapt, un omagiu adus nu suferinței evreilor, ci preamăririi acestora.”

„Holocaustul s-a dovedit o armă ideologică indispensabilă pentru elita evreiască. Prin desfășurarea sa, una dintre cele mai mari puteri militare, având un dosar consistent la capitolul „drepturile omului”, și-a alocat, fiind și cel mai semnificativ grup etnic din America, titlul de „victimă”. De aici

decurge și creșterea considerabilă a „dividendelor” acestor persoane – mai ales imunitatea la critică, aplicată în mod aberant, chiar și în cazurie în care aceasta este justificată.”

(vezi Congresul Evreiesc Canadian (familia Bronfman), B'nai B'rith (familia Rothschild), Liga Anti-Defăimare (familia Rothschild), Congresul Evreiesc Mondial (familia Bronfman), Consiliul Britanic al Deputaților Evrei sau alte organizații înființate de niște inconștienți, cum ar fi Partidul Verzilor din Canada și Marea Britanie, Liga Antinazistă, Searchlight.)

„Poveștile despre Holocaust au luat forme din ce în ce mai absurde, iar mama obișnuia să-l citeze ironic pe Henry Ford: ‚Istoria este o prostie’. Poveștile despre supraviețuitorii Holocaustului – deținuți în lagărele de concentrare, toți eroi ai rezistenței – au fost la mine acasă o sursă de fals divertisment.”

„Holocaustul a fost folosit pentru justificarea acțiunilor politice criminale realizate în Israel cu sprijinul Statelor Unite.”

„Aceasta este lecția pe care am învățat-o de la mama: Niciodată nu am auzit-o să-mi spună: ‚Nu compara!’ Ea făcea mereu comparații. În fața suferințelor afro-americanilor, vietnamezilor și palestinienilor, credința mamei mele a fost întotdeauna aceeași: ‚Suntem toți victime ale Holocaustului’.”

„Biroul prim-ministrului israelian a estimat recent numărul ‚supraviețuitorilor’ Holocaustului la aproape o jumătate de milion de oameni. Nu este greu să-ți dai seama de ce cifra inflaționistă este atât de mare. E mai dificil să faci presiuni pentru obținerea unor compensări materiale în favoarea unui număr mic de supraviețuitori ai Holocaustului.”

Vorbind despre modul în care compensațiile (în valoare de 60 de miliarde de dolari) plătite de către Germania victimelor Holocaustului au fost furate de conducătorii industriei Holocaustului și de către „victimele” închipuite, Norman Finkelstein spune:

„Atunci când germanii sau elvețienii refuză să plătească aceste compensații fabuloase, indignarea evreimii americane nu are limite. Dar când elita evreiască fură de la supraviețuitorii evrei, se ignoră orice normă etică, pentru că, în realitate, este vorba numai de bani.”

„Alții, implicați în procesul de compensare, s-au descurcat și ei bine. Salariul oficial al lui Saul Kagan, secretar executiv al conferinței, este de 105.000 de dolari. Kagan câștigă în 12 zile cât a primit mama mea în total pentru cei 6 ani de suferință din cauza persecuției naziste.”

„Industria Holocaustului a devenit o adevărată mașină de extorcare. Pretinzând că reprezintă evreii din lumea întreagă, vii și morți, se emit, mai nou, pretenții asupra bunurilor evreiești din perioada Holocaustului, din întreaga Europă.”

„Între timp, conducătorii industriei Holocaustului care fac parte din elita evreiască, au forțat o înțelegere cu Elveția – deoarece se pare că timpul îi presează – pe motiv că „supraviețuitorii” Holocaustului mor zilnic din cauza sărăciei. Imediat ce elvețienii au dat banii, starea de urgență a trecut în mod miraculos. Însă la mai bine de un an de la primirea acestor bani, încă nu exista un plan de distribuire a lor. Până când se va realiza așa-zisul plan de repartizare a banilor, toți supraviețuitorii săraci ai Holocaustului vor muri de foame. După plata avocaților (suma totală cerută pentru acest caz a ajuns la 15 milioane de dolari),

banii din Elveția vor ajunge în conturile „demnelor” organizații evreiești.”

Despre Elie Wiesel, laureat al premiului Nobel și supraviețuitor al Holocaustului, Finkelstein scrie:

„Performanța lui Elie Wiesel ca „interpret” oficial al Holocaustului nu este întâmplătoare. De fapt, el nu a ajuns în această poziție grație devotamentului său umanitar sau a talentului său literar; Wiesel joacă rolul principal în această înscenare, deoarece el articulează perfect dogmele și susține corespunzător interesele de bază ale Holocaustului.”

Despre Deborah Lipstacht, „erudita” Holocaustului care a câștigat un proces de calomnie împotriva faimosului David Irving, Finkelstein spune:

„Pentru a argumenta negarea în masă a Holocaustului, Lipstacht citează câteva publicații de divertisment. Piesa ei de rezistență în acest sens aparține lui Arthur Butz, o persoană nesemnificativă, care predă inginerie electrică.”

Despre David Irving, cităm din cartea lui Finkelstein:

„Irving, mare admirator al lui Hitler și simpatizant al socialismului național german, a adus o contribuție indispensabilă la cunoașterea unor aspecte importante legate de cel de-al Doilea Război Mondial.”

„Industria Holocaustului a fost dintotdeauna falimentară. Mai rămâne doar să fie declarată ca atare. A trecut însă demult vremea când trebuia făcut acest lucru. Singurul gest nobil pe care-l mai

putem face pentru cei care au murit în lagărele naziste este să le păstrăm vie amintirea, să învățăm din suferința lor și să-i lăsăm, în sfârșit, să se odihnească în pace.”